

چاپى دوۈم

www.igra.ahlamontada.com

مىنتىدى
اقراۇللىق

الداء والدواء

نەخشى و چارەسەر

وھلامى پروپوخت بۇ كەسپك پرسیار
لە چارەسەرى تەواو دەكات پېشەواو زانا
ابن القيم الجوزية

وھرگېرانى بۇ كوردى
م. ھىلال على سەنگاوى

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

نەخۇشى و چارەسەر

وہلامی پروپوخت بۆكەسك پرسيار لہ لہ چارەسەرى تەواو دەكات
پيشەواو زانا ابن القيم الجوزية (۶۹۱ – ۷۵۱ ھ)

ومرگيرانى بۆكوردى

م. هيلال على سەنگاوى

الداء والدواء

(الدواء الكافي لمن سئل عن الدواء الشافي)

الامام العلامة ابن القيم الجوزية

۲۰۱۴/ھەولير

دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی
روژھه لآت

خاوه نی ئیمتیاژ
که ژال ره فیک

سه رنوسه ر
حه سه نی دانیشه پ

Email: rojhalatpress@yahoo.com

Mob: ۰۷۵۰ ۴۴۴۰۹۹۶

هه ولیر - شه قامی (۱۰۰) مهتری ریزی کارگهی ده رمانی ئاوا میدیکا

ناوی کتیب : نه خوشی و چاره سهر
ناوی نووسهر: الامام العلامة ابن القيم الجوزية
وهركيران : م. هلال على سهاوى
تايب : شيرزاد محمود حسن
دهرهينانى هونهري : لاوين خليل هيدايهت
بهرك: خليل هيدايهت مام شيخ
تيراژ : (۱۰۰۰۰) دانه
نودهى چاپ : چاپى دووه م / ۲۰۱۴
نرخ: (۱۰۰۰۰) دينار
شوينى چاپ: چاپخانهى روزه لات/ ههولير

له بهريوه بهرايه تى گشتى كتيبخانه گشتيه كان
ژماره ي (۷۴) سالى ۲۰۰۹ ي داوه تى

بهريوه بهري هونهري دهزگا
سهلام محهمه د رهسول

شوينى دابه شكر دنى : ههولير
كتيبخانه ي حاجى قادري كويى

پیرست

بابه ت	لاپه ره
پیشه کی	۱۳.....
ده سپیک	۱۴.....

به شی یه که م

خستنه پرووی پله وپایه ی نزا (دوعاء) له نییسلامدا
دیاری کردنی مه رجه کانی قبول بوونی نزا (دوعاء)

پیشه کی دانه ر	۱۹.....
ده ردو نه خووشی تووشی دل وجهه سته و پوحیش ده بیئت	۲۱.....
قورئان هه مووی چاره سه رو شیقایه بۆ پوح وجهه سته	۲۲.....
چه ک به نده له سه ر چه ک به ده سته که	۲۵.....
پارانه وه و نزا "الدعاو" له گرنگترین هۆکاره کانی نه هیشتنی مهینه تی	۲۶.....
پارانه وه ونزا له چاکترین ده رمان و چاره سه ره کانه	۲۸.....
جالی نزاو پارانه وه له گهل بلادا	۲۹.....
سووریبون و تکاکردن له نزاو پارانه وه یه کیکه له مه رجه کانی	۳۰.....
خیراو په له نه کردن له وه لامدانه وه ی نزاو پارانه وه	۳۱.....
به دل پارانه وه و مه رجه کانی تری پارانه وه	۳۲.....
ئو نزاو پارانه وانه ی که ناوی مه زنی خودای تیدایه	۳۳.....
له نیوان نزاو قه ده ردا	۴۲.....
نزاو پارانه وه له به هیزترین هۆکاره کانی قه زاو قه ده ره	۴۴.....
به خته وه ری مروژ له ناسینی هۆکاره کانی چاکه و خراپه دایه	۵۰.....
به خته وه ری له وه دایه که خۆت به هه له دا نه به ییت	۵۰.....

ابن القيم الجوزی

- جیاوازی له نیتوان تهوبه ی پاسته قینه و "النصوح" تهوبه ی زاره کی..... ۵۱
- جوړه کانی تیگه یشتنی هه له بۆ ئه م ده قانه له لایه ن خراپه کارانه وه ۵۲
- گومانی باش بردن به خوای گه وړه و... تیگه یشتنی هه له ۵۷
- تیگه یشتنی دروست له مه پ گومانی باش بردن به خودا ۶۰
- جیاوازی له نیتوان گومانی باش بردن به خودا و بوغرابوون به خودا ۶۱
- ئو که سانه زۆر نه قام ونه زانن که پشت به په حمه ت ولی بوردیه یی ۶۲
- له هه مان کاتدا فه رمایشته کانی پشت گوئ ده خه ن ۶۲
- گومرپابوونی نه قامان به وه ی خودا له دونیادا نیعمه تی پی به خشیوه ۸۵
- که وړه ترین گومرپایی بوون ئه وکه سه یه که به دونیا گومرپاده بیټ ۸۷
- باوه پ بوون به قیامه ت به لام ته مه لئ له خواپه رستیدا ۹۰
- گومانی باش بردن به خودا بزۆینه ری کاری چاکه یه نه ک که م ۹۲
- جیاوازی له نیتوان تکاکاری و هیوا خواری دا ۹۳
- ترس وتکا له ژیا نی هاوه لاند ۹۵

به شی دووهم:

شوینه واری تاوان سزای له دنیا و قیامه تدا

- تاوان هۆکاری هه موو تاوان وده ردیکه ۱۰۱
- تاوان شوینه واری خراپی هه یه ، هه رچه نده ئیستا دهرنه که ویت ۱۲۶
- شوینه واره ناشیرینه کانی تاوان ، وه ئو سزایانه ی له سه ر ۱۲۷
- ۱- بی به ش بوون له زانست ۱۲۷
- ۲- بی به ش بوون له پښ و پۆزی ۱۲۸
- ۳- بیزاری له دل وده روونی تاوه نکاردا دروست ده بیټ ، ۱۲۸
- ۴- دلته نگه و بیزاری تاوه نکار له خه لگی وه پتیری چاکه خوا ۱۲۹
- ۵- دژواربوونی کاره کانی: ۱۳۰
- ۶- تاریکی وتارمایی دل وده روونی داده پۆشیت ۱۳۰

نه خوشی و چاره سهر

- ۷- تاوانکاری سستی ولاوازی به بۆ دل وجهسته ۱۳۱
- ۸- تاوانکاری پښگری دهکات له گوږپایه لى ۱۳۱
- ۹- تاوانکاری ده بیته مایه ی ته مه ن کورتى ۱۳۱
- ۱۰- تاوان... تاوانى تر به کیش دهکات و زیاد دهکهن ۱۳۲
- ۱۱- تاوان ئیراده ی دل لاواز دهکات ۱۳۴
- ۱۲- تاوان... ناشیرینی خوی له دلدا ناهیلایت ۱۳۴
- ۱۳- مهر تاوانیک له تاوانه کان پاشماوه ی نه ته وهکانی پیشووترن ۱۳۵
- ۱۴- تاوانکاری هۆکاری پيسوا بوونه ۱۳۶
- ۱۵- به بچوک زانینی تاوان ۱۳۶
- ۱۶- تاوانکاری مړؤ کاریگری خرابی له سهر گیانله به رانیش هیه ۱۳۶
- ۱۷- تاوانکاری ده بیته مایه ی سهر شوپی ۱۳۷
- ۱۸- تاوان ژیری ده شیوینیت ۱۳۸
- ۱۹- پوچوون له تاوانکاریدا مایه ی تیاچوونی دلله له بى ټاگایی ۱۳۸
- ۲۰- مړؤی تاوانکار توشى نه فره تی پیغه مبه ر ﷺ ده بیته ۱۳۹
- ۲۱- تاوانکار ده بیته مایه ی بى به ش بوون له نزاو پارانه وهکانى ۱۴۰
- ۲۲- سزای تاوانکاران له گوږدا ۱۴۱
- ۲۳- تاوانکاری جوړه ها خرابه و گنده لى له سهر زه ویدا به رپا ۱۴۷
- ۲۴- تاوان ده بیته مایه ی پوودانی کاره ساته کانى بومه له رزه ۱۴۹
- ۲۵- تاوان کاریگری له سهر شیوه ی دیمه ن و دروست کراوه کان ۱۴۹
- ۲۶- تاوان پووناکی غیره ت و په رؤشى ده کوژینیته وه ۱۵۱
- ۲۷- تاوان ماده ی سهره کی ژيانى دل له ناوده بات که ئه ویش ۱۵۵
- ۲۸- تاوان گه وره یی ومه زنى خودا له دلدا که م دهکاته وه ۱۵۶
- ۲۹- تاوان له خودا ترسان له دلدا له ناو ده بات ۱۵۷
- ۳۰- تاوان ده بیته مایه ی ئه وه ی که خودای گه وره به نده که ی له ۱۵۸

- ۳۱- تاوان مرؤف له نزیکى خودا دورده خاته وه ۱۵۹.....
- ۳۲- تاوانکارو یاخی بوو... هاوه لئیتی باوه پداران له دهست ده دات ۱۵۹.....
- ۳۳- تاوان به ربه سستی دلّه له گه یشتن به به زهیی خواى گهره ۱۶۲.....
- ۳۴- تاوان نیعمه له ناو ده بات و به لا به شوئینیدا دینیت ۱۶۳.....
- ۳۵- تاوان ده بیته مایه ی ترس و سامناکی له دلی مرؤفدا ۱۶۴.....
- ۳۶- تاوان مایه ی خه مناکی و غه مباری و ته نهایی یه له دلی مرؤفدا ۱۶۵.....
- ۳۷- تاوان دل توشی نه خۆشی ولادان ده کات ۱۶۶.....
- ۳۸- تاوان بینایی دل کویر ده کات و پووناکی له ناو ده بات و ۱۶۸.....
- ۳۹- تاوان ده رونی مرؤف بچوک و پيسوا ده کات ۱۶۹.....
- ۴۰- تاوان و تاوانکار... به هه میشه یی دلی شه یتان و به ندی حه ز ۱۷۰.....
- ۴۱- تاوان مایه ی له دهست دانی پیزوپله و پایه یه له لای خوا و خه لک ۱۷۱.....
- ۴۲- تاوانکار بی به ش ده بیته له ناو سیفه ته جوانه کان ۱۷۲.....
- ۴۳- تاوان کاریگه ری له سه ر پاده ی پرپوختی و کم کردنی ژیری ۱۷۳.....
- ۴۴- تاوان ده بیته مایه ی دابرا نی به نده له خودای خۆی ۱۷۵.....
- ۴۵- تاوان به ره که تی دین و دونیا له دهست ده دات ۱۷۷.....
- ۴۶- تاوان مایه ی سوکی و نزمی و پيسوا یه ۱۸۰.....
- ۴۷- تاوان ده بیته مایه ی زال بوونی خه لکی به سه ر بکه ره که ی دا ۱۸۵.....
- ۴۸- تاوان ده بیته مایه ی له دهستدانی تواناکان ۱۸۶.....
- ۴۹- تاوان بینایی دل کویر ده کات یا خود لاوازی ده کات ۱۹۱.....
- ۵۰- تاوان شه یتان له دلدا جینشین ده کات ۱۹۳.....
- ۵۱- تاوان و سه ربیچی له چه که به هیزه کانی شه یتانه ۱۹۶.....
- ۵۲- تاوانکار خودی خۆی له بیر ده کات ۲۱۱.....
- ۵۳ و ۵۴- تاوان نیعمه ته به رده سته کان له ناو ده بات و نیعمه ته ۲۱۷.....
- ۵۵- تاوان مایه ی دورخسته وه ی پشتیوانی فریشته یه ۲۱۷.....

نه خوشی و چاره سهر

- ۵۶- تاوان هینه رو پاکیشه ری که ره سه کانی له ناوچوونی ۲۲۱
- ۵۷- سزا قه ده ریه کانی تاییه ت به دل ۲۲۲
- ۵۸- سزا قه ده ریه کان به سهر جه سته دا ۲۲۲
- ۵۹- تاوان مایه ی پرده پۆش کردنی دل و بیستن و بینایی یه ۲۲۶
- ۶۰- تاوان ده بیته هوی نه هیشتنی گوپراه لی و ته مه لی له پرستندا ۲۲۷
- ۶۱- تاوان دل کوپر و که پولال ده کات ۲۲۷
- ۶۲- تاوان ده بیته مایه ی پۆچوونی دل بۆ ئاسته نزمه کان ۲۲۸
- ۶۳- تاوان دل کوپر ده کات ۲۲۹
- ۶۴- فیل کردنی خوی گه وره له فیل بازان ۲۴۰
- ۶۵- خه له تاندنی فیل بازان له لایه ن خوی گه وره وه ۲۴۰
- ۶۶- گالته کردنی خوی گه وره به گالته جاران ۲۴۰
- ۶۷- که نار خستنی ئه و دلانه ی که له حق لایان داوه ۲۴۰
- ۶۸- تاوان دل تیک ده شکینیت و ئاوه ژووی ده کاته وه ۲۴۰
- ۶۹- تاوان دل پرده پۆش ده کات له خوی گه وره له دونیاو ۲۴۰
- ۷۰- تاوانکار توشی دژوارترین ژیان ده بیته له دونیاو به رزه خ ۲۴۱

به شی سی یه م

تاوانه بچوک و که وره کان و که وره ترین تاوانه که وره کان

- کرده وه چاکه کان پوچ له که ره وه ی تاوانه بچوکه کان ۲۵۲
- ژماره ی تاوانه که وره کان ۲۵۵
- ئه و پیره ی که تاوان له لایان هه ره مووی یه ک ئاسته ۲۵۷
- که وره ترین تاوانه که وره کان ۲۵۸
- جۆره کانی هاوبه شی ۲۶۱
- حوکمی پوو په رمایی "الریا و ۲۶۵
- جۆره کانی ئه م هاوبه شه ۲۶۶

۲۶۸.....	هاوبه‌ش برپاردان له‌کردارو ووته و نیه‌ته‌کاندا
۲۹۰.....	کوشتنه به ستم و ناروایی
۲۹۳.....	ته‌وبه‌کردن و پاشه‌گه‌زیبونه‌وه له‌دزی
۳۰۱.....	زینا یه‌کیکه له‌تاوانه گه‌وره‌کان
۳۰۳.....	نه‌زهر "ته‌ماشاکردنی حه‌رام" پۆسته‌ی زینایه
۳۰۴.....	ده‌رگا‌کانی تاوانکاری
۳۱۳.....	ده‌رونی دل‌نای و ده‌رونی فه‌رمانکار به خراپه "خراپه‌کار
۳۱۵.....	زمان... ده‌روازه‌ی خراپه‌کاریه بۆ مرۆف
۳۲۱.....	نایا فریشته‌کان هه‌موو ووشه‌یه‌ک تۆمار ده‌که‌ن
۳۲۲.....	گه‌وره‌ترین به‌لا‌کانی زمان

به‌شی چوارهم

حه‌رام کردنی خراپه‌کاری و پاراستنی داوین

۳۲۵.....	حه‌رام کردنی خراپه‌کاری و پاراستنی داوین
۳۲۹.....	توندترین سزا له‌حه‌دی زینا دایه
۳۳۳.....	کو‌تا شه‌پی "ئاخر شه‌پی
۳۳۶.....	پشت کردن له‌ئاین له‌پیتاوی ئافره‌ت
۳۳۸.....	سزای نێرباز له‌دو‌نیا و قیامه‌ت
۳۴۷.....	گفتو‌گۆیه‌ک له‌سه‌ر به‌لگه‌کان
۳۵۱.....	جووت بوون له‌گه‌ل ئاژه‌لدا
۳۵۳.....	له‌نیوان نێربازی و پانپاتوکی دا "السحاق

به‌شی پینجه‌م

چاره‌سه‌رو وه‌لامی پرپوخست

۳۵۶.....	چاره‌سه‌رو وه‌لامی پرپوخست
۳۵۶.....	پێگای یه‌که‌م:

نەخشى و چارەسەر

۳۵۷.....	خۇپاراستن باشتەر لە چارەسەرکردن
۳۵۷.....	سوودەکانى چاوپاراستن
۳۶۱.....	پىگای دووهم:
۳۶۱.....	چارەسەرکردن لە پاش تووش بوون
۳۶۲.....	بۆ چەسپاندنى خۆشەويستى خودا، پىويستە دل خالى
۳۶۴.....	جۆر وپلەکانى خۆشەويستى
۳۸۳.....	بەشەکانى خۆشويستراو "المحبيب
۳۸۵.....	خۆشەويستى بنەپەتى خواپەرستى يە
۳۸۶.....	لە پىداويستىەکانى خوش ويستنى خودا
۳۸۶.....	دۆستايەتى و دژايەتى کردن
۳۸۷.....	إله إلا الله... ئەو ووشە يە بوو کە ئىبراهيم بۆ ھۆزەکەى
۳۸۸.....	روح ونهينى ئەم ووشە يە
۳۸۹.....	ژيانى بەختەوہى لەدونيائو قيامەتدا
۳۹۱.....	ژيانى راستەقينە، ژيانە لەگەل خودا
۳۹۲.....	لە بنەپەتدا خۆشەويستى تەنھا شاپەنى خودای گەرە يە
۳۹۴.....	خۆشەويستى بنەماو بزوينەرى ھەموو کارو جولە يە لە جيهاندا
۳۹۸.....	خۆشەويستى و ئىرادە لە پەيوەستىەکانى ھەموو مرقۇڤىکە
۳۹۸.....	ناکۆكى پادشاکان، بناغەى خراپەکارىەکانى جيهانە
۴۰۱.....	پەيوەستى يەکانى خۆشەويستى
۴۰۳.....	واتايى ئايين
۴۱۲.....	عەشقى نىربازى
۴۱۴.....	چارەسەرى نىربازى
۴۱۵.....	خراپەکانى ئەم جۆرە عيشقە
۴۱۸.....	پىگىرى کردن لە عيشق

ابن القيم الجوزی

- ۴۲۱..... باشیه‌کانی عیشق گومان و وه‌لام
- ۴۲۲..... خواسته‌کانی خۆشه‌ویستی
- ۴۳۶..... لوتکه‌ی چۆن پیه‌سته به‌که‌مالی و خۆشه‌ویستیه‌وه
- ۴۴۰..... چۆنه‌کانی دوونیا هۆکارن بۆ گه‌یشتن به‌چۆنه‌کانی قیامت
- ۴۴۵..... خۆش‌ویستنی دروست
- ۴۵۰..... تکه‌کردن له‌نیوان دوو عاشق بۆ به‌یه‌ك گه‌یشتن‌یان به‌دروستی
- ۴۵۶..... پوچه‌ل‌کردنه‌وه‌ی فهرمووده‌ی عیشق

بەناوی خۆی گمۆرە

پیشەکی

سوپاس و ستایش بۆ پەرەردگار، سلاو و درود لەسەر گیانی پاکى پێغه مبهرى ئازیز (ﷺ). پيشه‌وا "ابن القيم" يەكێكە لە زاناو پسپۆپە لێهاتووەكانى بواری فیه و فكر و دەروناى. وە لەم بوارە جیا جیا نە دا بەرھەمى نایاب و سەرچاوەى گرنكى پيشكەش بە مەرفائەتى کردوو. كە ئەمۆ وەك سەرچاوە سودى لى وەر دەگرن. وە ئەم زانا لێهاتووە خاوەن چەندین بۆچوون و تیۆرى تاییەتى یە لەم بوارانەى كە باس مان کرد. كتیب و نوسراوەكانى بوونەتە سەرچاوەى زۆریەى توێژەران و جیى بايەخ و گرنكى پێدانه. ئەمۆ كتیبخانەى كوردی لە بەرھەمى ئەم زانا یە و بى بەشە.

ئیمەش بە ئەركى خۆمان زانى كە بەم ئەركە پێرۆزە هەستین و یەكێك لە كتیبەكانى وەرگێڕین بۆ سەر زمانى كوردی شیرین. تاخوینەرى كوردی لە بەرھەمەكانى بى بەش نەبن. لەم كتیبەدا تەنھا چەند بڕگە یەكێ كەم نەبێت كە پیمان باش بوو وەرى نەگێڕین لەبەر هۆكارى بەسەرچوونی بابەتەكە. ئیتەر هەر هەموو بابەتەكانى وەك خۆى وەرگێڕاون. دواتر ئەم كتیبە شەرىكى زۆرى عەرەبى تیدا بوو. كە ئیمە بە پێویستمان نەزانوو لەم وەرگێڕەدا باس بكریت تەنھا ئەو پۆلە شیعرا نەبێت كە پێویست بوو بۆ بابەتەكان.

بە هیواى ئەوێ سود مەند بێت بۆ هەموو لایەك وە خۆى گەورە لە كەم و كۆپە كانمان ببوریت. دیارە تەنھا كە خۆدا بى كەم و كۆرى یە.

وەرگێڕ

هیلال علی سەنگاوى

پیشہ کی

سو پاس و ستایش بۆ پہرہ ردگاری جیہان، کہ قبولگہری تۆبہ کارانہ
وہ خشندهیہ، نہرم و نیان ولیٰ بوردهیہ، داپۆشہری تاوانی تاوہ نیارانہ و لیٰ
بورده و قبولگہری تۆبہی تۆبہ کارانہ. وہ سلاو و درود لہ سہر ئہ و کہ سہی کہ پڑحمہ تہ و
خۆری پرشنگذارہ بۆ ھہ موو دنیا و مژدہ بہ خش و ترسینہر کہ محمد ﷺ وہ لہ سہر یارو
دۆستانی.

پاشان... نووسہر لہ کتیبی (طب النبوی) دا سہ بارہت بہ "عیشق" دہ لیت:
(ئہم نہ خۆشی یہ لہ نہ خۆشیہ کانی دلہ، جیاوازہ لہ نہ خۆشی یہ کانی تر لہ پووی
خود و ھۆکارو چارہ سہریشہ وہ، جا ئہ گہر ئہم نہ خۆشی یہ شوینی خۆی بگریٹ زۆر
زہممت دہ بیٹ چارہ سہر کردنی لہ لایہن پزیشکہ کانہ وہ، وہ نہ خۆشہ کہش تہ واو
گرفتار دہ بیٹ پیئہ وہ). وہ خوائ گہرہ لہ قورٹانی پیروزدا بہ دوو پیڑ لہ خہ لکی
باسی کردوہ. کہ "عہ شقی ئافرہ تان و عشقی مندال و میژد مندالانہ". یہ کہ میان لہ
پووداوی ھاوسہرہ کہی عہ زسزی میسر دالہ گہ ل پیغہ مہر یوسفدا باسی کردوہ
سلاوی خوائ لہ سہر بیٹ، وہ دووہ مشیان لہ سہر نہ تہ وہ و قہومی لوط باس کردوہ.
وہ ئہم کتیبہ مان لہ سہر جۆری دووہم باس و خواس دہ کات کہ ئہم پۆ
بہ چہ مکی "نامویی سیکیسی - شذوذ الجنسی" ناسراوہ. وہ پیغہ مہری
خودا ﷻ دہ فرموویٹ: (إن اخوف ما أخاف على أمتي عمل قوم لوط.... واتہ: ئہ و
شتہی کہ زۆر لئی دہ ترسم بۆ ئومہ تہ کہم، بریتی یہ لہ کردہ وہی قہومی لوط)
وہ ھہ روہا ﷻ دہ فرموویٹ: (أقتلوا الفاعل والمفعول به في عمل قوم لوط)
ھہ روہا دہ فرموویٹ (من عمل بعمل قوم لوط فأقتلوه.... واتہ: بکہرو پیکراوی

نه خوښی و چاره‌سەر

کرداری قه‌ومی لوط بکوژن). وه‌له‌ گێرانه‌وه‌یه‌کی تر ده‌فه‌رمویت "هر که سێک کرده‌وه‌ی قه‌ومی لوط ی نه‌نجامدا بیکوژن."

وه‌عبدالله ی کوپی عه‌مر عليه‌السلام ده‌فه‌رمویت که پیغه‌مبه‌ر فه‌رموویه‌تی صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم: (له‌پوژی قیامه‌تا نێریازه‌کان له‌سه‌ر شیوه‌ی به‌راز وه‌یمون هه‌شر ده‌کریڤن).

جا عیشق زیان وه‌ترسی زۆری هه‌یه‌ بۆ دین و دنیا، چونکه‌ دل سه‌رقال ده‌کات له‌ بیرکردنه‌وه‌و ترس و نزیک بوونه‌وه‌و ناسینی خودای گه‌وره‌هه‌روه‌ها سه‌ره‌نجه‌جامی سنوور شکاندنه‌کانی ده‌بیته‌هۆی له‌ده‌ست دانی دواپوژ و تووش بوون به‌سزای توندی خوای گه‌وره‌. هه‌رچه‌نده‌مرۆڤ له‌ئاره‌زووه‌کانی نزیک بیته‌وه‌ نه‌وا نه‌وه‌نده‌ له‌خوای گه‌وره‌ دوور ده‌که‌وێته‌وه‌، هه‌ر شتی‌کمان جگه‌ له‌ خودای گه‌وره‌ خوښووست توشی سزای خوا ده‌بین. وه‌زۆر به‌ده‌گه‌مه‌نه‌ عیشق له‌سنووری رێ پێدراوی خۆیدا نامی‌نێته‌وه‌، وه‌هه‌ر کاتی پوویدا زووش له‌ناو ده‌چیت، هه‌روه‌کو ده‌وتریت: "هه‌موو یاساغ کراوێک په‌سه‌ندکراوه‌."

وه‌پێشه‌وا "ابن‌القیم" شیوازی نایابی خۆی هه‌یه‌ له‌ توێژینه‌وه‌ی کێشه‌کان و چاره‌سه‌رکردنیان، چونکه‌ شیوازی نه‌و دووره‌ له‌ ئامۆژگاری و استقلاء به‌لکو وه‌کو پزیشکیکی پسپوڕ وه‌ه‌ولێکی هۆشده‌ر و شاره‌زا به‌ نه‌خوښی و چاره‌سه‌ره‌کان و ته‌که‌انی وه‌ک مه‌له‌ه‌می ساپێژوايه‌ بۆ برینه‌کانی دل و پوچ. وه‌ وه‌لامه‌کانی له‌م بواره‌داو چاره‌سه‌ری ته‌واوی وه‌لامی پرپوخته‌.

له‌م کتێبه‌دا ئه‌م کارانه‌مان نه‌نجام داوه‌....

۱- پێکخستنی ده‌قی کتێبه‌که‌، وه‌دانانی هه‌ندی ناوێشان بۆ هه‌ندی له‌به‌ش و بېرگه‌کان، وه‌نه‌و زیاد کردنه‌ی ئیمه‌ نویسمانه‌ له‌نیوان ئه‌م شیوازه‌دا دامان ناوه‌ (.....) وه‌هه‌ر وشه‌و دێرێک لایه‌رایت یان جودا بیت به‌هۆی جیاوازی چاپ کردنه‌کانه‌وه‌ راسته‌وخۆ تێبینیمان داوه‌و نووسیومانه‌.

- ۲- کتیبه که مان دابه ش کردوه به سهر پینج به شدا بۆ زیاتر ئاسانکاری بۆ توێژه و خوێنه ر.
- ۳- ده رهینانی سه رجه م فه رموده کان ووته کان وگێرانه وه یان بۆ سه رچاوه ره سه نه کان له "قورئان وسونه" دا.
- ۴- قسه له سه رکردن وشیکردنه وه ی هه ندی له برکه کانی ئەم کتیبه و وه زیاتر پوون کردنه وه یان به نوسراوه کانی تری "ابن القيم" وکه سانی تر.
- ۵- پوون کردنه وه ی واتای ووشه نامۆکان.
- ۶- پیناسه کردنی هه ندی له وپێرو کۆمه لاته ی که له م کتیبه دا ناویان براوه .
- ۷- دروست کردنی پێرستیکی فراوان بۆ برکه کان و بابه ته کانی ،تابه ئاسانی خوێنه ر برکه کانی له به ر چاوییت.
- ۸- هه روه ها دانانی چه ندین نیشانه ی پێویست وه کو ئه ستیره و ژماره بۆ جیاکاری له نێوان برکه کاندان ، وه هه موو ئه مانه به رچاوت ده که ویت خوێنه ری به پێز له م چاپه دا.
- وه دوا ووته مان سوپاس کردنی خوای گه وره یه

رضوان جامع رضوان

قاهیره له شهوی ههینی

۲۲ رهمهزان ۱۴۲۲هـ. بهرواری

۲-۱/۱۲/۷

دەسپىك

بەناوى خاۋى گەورە وبەخشندە وميھرەبان

وھەر بەئەۋىش پىشت دەبەستىن

پرسىيان لە پېشەواو زانا وخواناس وپەخنەگر شمس الدىن أبو عبدالله محمد كوپى
صالح أبى بكر، كەناسراوہ بە ابن القيم الجوزى) پەزەي خاۋى لەسەر بىت: (زانايان
وپېشەوايانى ئاين پەزەي خاۋيان لەسەر بىت چى دەلئىن سەبارەت بەپياۋىك گىرفتارى
دەردىك ھاتىبىت ، كەگەر بەردەوام بىت لەسەرى دەبىتتە مايەى شتواندى دىن
ودونىايى؟ ھەرچەندە ھەول و كۆششى كردوۋە و چەندىن شتوانى بەكارھىتاوہ بۆ
دەربازبوونى بەلام بىسوود بووہ و تابىت زياتر گەشەى سەندوۋە . جا چى بكىت بۆ
دەرباز بوون لىتى؟

وھچى پىگەيەك بگىتتە بەر بۆ ئاشكراكردى؟

خاۋى گەورە پەحم بەكەسىك بكات كەھاوكارى دەردەداران بكات ووەخاۋى گەورە
كۆمەك وھاوكارى كەسىكە تا ئەوكەسە ھاوكارى براكەى بكات.

فتوامان بۆ بدەن خوا پىحمتان لى بكات وپاداشتان بداتەوہ .

جا پېشەواو زاناو شىخ شمس الدىن أبو عبدالله محمد كوپى صالح أبى بكر ايوب
پېشەواى قوتابخانەى "الجوزيە" وەلامى دايەوہ و فەرموۋى:

به‌شی یه‌که‌م
خستنه‌رووی پله‌وپایه‌ی نزا (دوعاو)
له‌ئیسلامدا

دیاری کردنی مهرجه‌کانی قبول بوونی
نزا (دوعاء)

نه خوښی و چاره‌سەر

پیشه‌کی دانه‌ر

له صحیح البخاری دا له‌فرموده‌دا ابی هریره ده‌گێڕێته‌وه ﷺ که پیغه‌مبه‌ر ﷺ
فرمودیه‌تی: (ما أنزل الله داءً إلا أنزل الله له شفاءً)١.. واته‌ خوا‌ی گه‌وره‌ هه‌ر ده‌ردو
نه‌خوښیه‌کی ناریدییت ، چاره‌سه‌ره‌که‌شی ناریدوه‌ه).

وه‌ له (صحیح مسلم) دا "جابر بن عبدالله" ﷺ ده‌گێڕێته‌وه که پیغه‌مبه‌ر
ﷺ فرمودیه‌تی: (لكل داء دواء، فإذا أصيب دواء الداء برأ بأذن الله) ٢ واته‌: "بۆ هه‌موو

١ - نعم فرموده‌یه (صحیح) ه ، بخاری گێرایه‌تی یه‌وه له‌بابه‌تی (الطب) له به‌شی "باب ما أنزل الله داءً إلا أنزل الله شفاءً"

٢ - نعم فرموده‌یه (صحیح) ه ، مسلم گێرایه‌تی یه‌وه له به‌شی "السلام" له به‌شی "باب لكل داء دواء واستجاب التداوي" به‌ژماره‌ی (٦٩/٢٢٠٤).

- پێشه‌وا نه‌وه‌ی ره‌حه‌تی خوا‌ی لییت ده‌فرمیت: "نعمه‌ روون کردنه‌وه‌یه‌کی ناشکرایه ، چونکه‌ پێشه‌ر زانراوه‌ که پزیشکه‌کان ورتویانه : نه‌خوښی واته‌ ده‌رچوونی جه‌سته له‌بارودۆخی ناسایی خۆی و مروشتی خۆی. وه‌ چاره‌سه‌ر کردنی ربریقی یه له‌گێڕانه‌وه‌ی بۆ نه‌وباره‌ مروشتی یه. وه‌ پاراستنی تهن‌دروستی : بریقی یه له‌پاراستنی نه‌و بارودۆخه‌ وه‌ پاراستنی به‌نده‌ به‌بوختی وچاکی خۆراکه‌وه‌، وه‌ گێڕانه‌وه‌ی نه‌و باره‌ به‌نده‌ به‌دۆزینه‌وه‌ی نه‌و ده‌رمان وچاره‌سه‌ری که دژ به نه‌خوښی یه‌که‌یه."

- وه‌ بقراط ده‌لیت : شته‌کان به‌دژه‌کانی چاره‌سه‌ر ده‌کریت.

نه‌وه‌ی ده‌لیت: هه‌ندێ جار پاراستنی نه‌خوښی یه‌که‌ وجۆری ده‌رمانه‌که‌ نادیار ده‌ییت ، هه‌ربۆیه‌ متمان به‌دژه‌کان که‌م ده‌ییتوه‌ه. جالێره‌دا به‌ته‌ن‌ها پزیشکه‌کان ده‌که‌ونه‌ هه‌له‌وه‌. چونکه‌ واگومان ده‌بن که جۆری ده‌رده‌ که له‌ماده‌یه‌کی گه‌رمه‌، که‌چی به‌پێچه‌وانه‌وه‌ واده‌رناییت. یان سارده‌، یان شیوه‌یه‌کی تری جیاوازه‌ یاخود گه‌رمه‌. به‌لام نه‌و نه‌ندازه‌ گه‌رمی یه‌ نی یه که‌پزیشکه‌کان گومان‌یان بۆی چووه‌، هه‌ربۆیه‌ له‌م حاله‌ته‌دا چاره‌سه‌رو شفا روونادات. هه‌روه‌کو پیغه‌مبه‌ری خودا به‌ ﷺ ووته‌که‌ی ناگه‌دارمان ده‌کاتوه‌ که ده‌فرمیت: "فإذا أصيب دواء الداء بدا بأذن الله" واته‌ نه‌گه‌ر ده‌رمانه‌که‌ ناوێته‌ی ده‌رده‌که‌ بوو نه‌وا به‌پشتی خودا چاک ده‌ییتوه‌.

دوو‌ر نییه‌ لێره‌دا بلتین: تۆ فرموده‌ بۆ هه‌موو ده‌ردێک و نه‌خوښی یه‌ک چاره‌سه‌ر هه‌یه‌ "لكل داء دواء" که‌ چی ئیمه‌ زۆرێک له‌م ده‌رده‌دار و نه‌خوښه‌کان ده‌یینین که چاره‌سه‌ریش ده‌کرین به‌لام چاک نابنه‌وه‌؟

فرمودی: لێره‌دا به‌هۆی په‌ی نه‌بردنه‌ به‌پراستی و دروستی شیوازی چاره‌سه‌ر کردنه‌که‌یه‌ نه‌ک ده‌رمان وچاره‌سه‌ر که. وه‌نهمش روونه‌ والله اعلم.

ابن القيم الجوزی

دەردێك چارهسەر ههیه ، جا هەركاتێ چارهسەر كه ئاوێته بوو به دەردەكه ئەوا به پشتیوانی خۆی گه‌وره نه‌خۆشه‌كه چاك ده‌بیته‌وه "وه‌له "مسند" الامام احمد" دا هاتوه كه "اسامه بن شريك" ده‌یگێڕیته‌وه كه پێغه‌مبەری خودا فرمویه‌تی ﷺ: (إن الله لم ينزل داء الا أنزل له شفاء ، علمه من علمه، وجهله من جهله) 'واته: "خۆی

١. به‌ده‌ست کاری کردنه‌وه له "شرح مسلم للنووی: ٢٠٣/١٤ چاپی موسسه المختار- قاهره."

١ - نهم فرموده‌یه (صحیح) ه ، نیمامی احمد گێڕایه‌تی یه‌وه له مسند ، وا (٤٤٣/١ ، ٢٧٨/٤) وه "المیثمی" له (المجموع) دا هتاویتی له‌فرموده‌ی ابن مسعود رضی‌الله‌تعالیه‌عنیه (٨٤/٥) ده‌یداته پان نیمام (احمد وطبرانی) وه‌ده‌تیت: پیاوه‌کانی طبرانی متمانه دارن و.ا.ه. وه‌هه‌روه‌ها "الحافظ" له "فتح" دا هتاویتی (١٤١/١٠) وه‌ده‌تیت: نهم فرموده‌یه (ابن حبان وحاکم) به‌راستیان ناسیوه. وه‌ده‌تیت: نهموی لهم وته‌یه‌ی تپی بگه‌ین "جهله من جهله.... نهموی نه‌یزانی نایزانیته" نهمویه كه‌له هه‌ندێ نه‌خۆشیدا رووده‌ده‌ن، کاتێك توشی ده‌ردێك ده‌یت به‌ده‌رماتیک چاك ده‌یته‌وه. وه‌دانەر له‌کتیی "طب النبوی" ده‌تیت: لهم فرموده‌یه‌دا نهمه‌مان بۆ روون ده‌یته‌وه كه پێسته بۆ هه‌رزانیست ویشه‌یه‌ك پشت به‌كه‌سانی پسپۆری نهم بواره به‌ستین ، چونكه نهمانه‌شان هه‌زاره‌ترن ونزیكترن له‌راستی یه‌كان، هه‌روه‌ها بۆ كه‌سانێك كه‌پیشه‌ی "فراوانیان هه‌یه" زیاتر پشت به‌كه‌سانی زانتر ولێهاتوو تر له‌خزبان به‌ستن.

وه‌ده‌تیت : پێرێك ووتیان: سه‌رحه‌م نهم هه‌موو ده‌ردو ده‌رمانه به‌هۆی بارانه‌ویه له‌ناسماندا پیدای ده‌یت، چونكه هه‌ر به‌هۆی بارانه‌ویه خواردن و پۆزی یه‌كان وه‌ردو ده‌رمانه‌كان پیدای ده‌بن وه‌هۆکاره‌کانی دروست ده‌یت. وه‌هه‌رچی توخم و کاتراکان هه‌یه هه‌مووی به‌هۆیه‌وه له‌جیاکاندا رووه‌ودۆله‌كان داده‌به‌زیت وشو و دۆل و به‌روبوومه‌كان ده‌ته‌نیت.

وه‌ده‌تیت نهمه له‌ته‌واوی دانایی و په‌روه‌دگاری گه‌وره‌دایه، هه‌رچۆن به‌نده‌كان گه‌رفار ده‌کات به‌ده‌ردو نه‌خۆشی یه‌وه به‌هه‌مان شیوه ناسانکاریان بۆ ده‌کات له‌ دۆزینه‌وه‌ی چاره‌سه‌ره‌که‌یدا. هه‌روه‌کو چۆن گه‌رفاریان ده‌کات به‌تاوانکاری و ناسانکاریان بۆ ده‌کات به‌ته‌ویه کردن و نه‌نجام دانسی کرداری چاکه که ده‌یته‌ مایه‌ی سه‌رینه‌وه‌ی تاوانه‌كان. هه‌روه‌ها چۆن گه‌رفاری کردوون به‌روحه‌ شه‌رانی و خراپه‌كان که شه‌یتانه‌کانه ، به‌هه‌مان شیوه پشتیوانیان ده‌کات به‌سه‌ربازه‌ روحانی یه‌پاکه‌كان که فریشته‌کانه. هه‌روه‌کو چۆن گه‌رفاری کردوون به‌ تاره‌زووی سیکسی یه‌وه، به‌هه‌مان شیوه ناسانکاری بۆ کردوون له‌چۆنیه‌تی نه‌جیامدانی.

جا خۆی گه‌وره هه‌رچۆره گه‌رفاریکی نارده‌یت ، له‌گه‌تیشیدا هاوکاری کردوون که‌چۆن به‌ره‌نگاری بینه‌وه و ده‌ربازیان بیت، به‌لام لێره‌دا ته‌نها جیاوازی یه‌كان له‌نه‌ندازه‌ی نهم زانست و په‌ی پی بردنه‌دایه، که‌چۆن په‌ی به‌رن وزانستی چۆنیه‌تی به‌گاهێتانی به‌ده‌ست بخه‌ن و به‌ته‌نها به‌خودا پشت ده‌به‌ستین. ١- هو "الطب النبوی: ص/٨٨".

نه خوښی و چاره سهر

گه وره هر دهر دو نه خوښی به کی نارد بیت چاره سهر و شیفاکه شی ناردووه، نه وهی زانی دهیزانیت، وه نه وهی نهیزانی نایزانیت".

وه له ووته به کی تر دا: (إن الله لم يضع داء إلا وضع له شفاء، أو دواء، الأداة واحد.

قالوا: يا رسول الله ما هو؟ قال ﷺ: الهرم. قال الترمذي: هذا حديث صحيح) ۱۰. واته: (خوای گه وره هر دهر دیکی دانابی، شیفاو چاره سهر که ی بؤ داناو، ته نها به که دهر نه بیت. ووتیان نه ی پیغه مبه ری خودا ﷺ نه وه چی به؟ فهرمووی: پیری به)

دهر دو نه خوښی تووخی دل وجهسته و روحیش ده بیت

وه نه م حاله ته هریه که له دل و پوچ وجهسته ده گریته وه، وه ده بیت چاره سهریش بکریت. وه پیغه مبه ری خودا ﷺ نه زانینی "الجهل" به دهر دو نه خوښی پیتاس کردووه، وه پرسیار کردنیش له زانایان و پسیپوران به چاره سهری نه زانین باس کردووه.

أبو داود ده گریته وه له (سننه) که له فهرمووده ی جابری کوپی عبدالله ﷺ ده فهرمیت: (خرجنا في سفر، فأصاب رجلاً منا حجر، فشجه في رأسه، ثم احتلم، فسأل أصحابه فقال: هل تجدون لي رخصته في التيمم؟ قالوا: ما نجد لك

۱- نم فهرمووده به ترمذی گپراویسه تی یوه له کتبی "الطب" له به شی (باب ما جاء في الدواء الحث عليه) به ژماره ی (۲۰۳۸) وه ووتی: نم فهرمووده به (حسن صحيح)، وه هروها (أبو داود) له به شی به که می کابی (الطب) به ژماره ی ۳۸۵۵ هیتاوتی. وه (الألبانی) به راستی داناو. وه له ووته به کی تر دا ووشی "الموت" له بری "الهرم" به کارهیتاوه.

"حافظ" ده لیت: جیا کردنه وهی مردن به تاییه تی روون و دیاره، وه ده ست نیشان کردنی دهر دی مهرگ و مردن، واته نه وده دو نه خوښی به ی که به نه خوښی مهرگ ناوده بریت نمو که سه تاییدا ده مریت. وه ده ست نیشان کردنی پیری- الهرم که له گپرانوه به کی تری فهرمووده که دا هاتوره له وه ده بیت له بهر له به که چورنایان بیت له گمل مردن، چونکه له هرو دوو حاله ته که دا مرؤ تندرستی ده شپوت، یاخود له مزیک بوونه وهی مهرگ له پیریدا، هروها پیری هیچ چاره سهریکی نی به. ۱- ه (فتح الباری: ۱۰/۱۴۲).

ابن القيم الجوزی

رخصته، وَاَنْتَ تَقْدِرُ عَلَى الْمَاءِ، فَأَغْتَسِلَ فَمَاتَ، فَلَمَّا قَدِمْنَا عَلَى النَّبِيِّ ﷺ. أَخْبَرَ بِذَلِكَ، فَقَالَ: قَتَلُوهُ، قَتَلَهُمُ اللَّهُ لَا سَأَلُوا أَذْ لَمْ يَعْلَمُوا؟ فَأَنَّمَا شِيفَاءُ الْعِيِّ السُّؤَالُ. إِنَّمَا كَانَ يَكْفِيهِ أَنْ يَتِمَّ وَيَعْصِرَ أَوْ يَعْصِبَ، عَلَى جِرْحَةٍ خَرْقَةٍ ثُمَّ يَمْسَحُ عَلَيْهَا، وَيُغْسَلُ سَائِرُ جَسَدِهِ) ۱.

واته: نِیمه بۆ گهشت و سه فەریک دەرچووین، یه کێکمان سه ری کێشای به به ردیکدا و سه ری بریندارو له ت کرد. پاشان نه و که سه توشی "أحتلام" - له ش پیسی "هات. پرسى له هاوه له کانی ئایا مۆله تم بۆ ده بینن که ته یه میم بکه م؟ ووتیان: نه خیر تو ده توانیت خۆت بشویت، نه ویش خۆی شوێردو پاشان مرد به هۆی ئاو چوونه نێو سه ری یه وه. کاتیک که چوونه لای پیغه مبه رو باسه که مان بۆ گێرپایه وه. فه رمووی: کوشتان، خوا بتان کوژیت. ئایه نه یه توانی پرسیار بکه ن کاتێ که نازانن، بێ گومان شیفاو چاره سه ری ده ردی نه زانین پرسیار کردنه. به لکو ئه و که سه یه ده یه توانی ته یه میم بکات و سه ری بپێچیت و سه رجه م جه سته ی بشوات.

قورئان هه رمووی چاره سه رو شیفایه بۆ روح و جه سته

خوای گه وه له قورئانی پیرۆزدا رایگه یاندوه که قورئان شیفاو چاره سه ر. که ده فه رمویت: (وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ أَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ... فصلت: ۴۴) واته: "ئه گه ر ئه م قورئانه مان به زمانى گه لانى

۱ - نهم فهرمودهیه "حسن" ه. ابو داود گێراوه تی یه وه له کئیی (طهارة) له به شی (باب المجروح يتميم) به ژماره ی (۳۳۶) (ابن الملقن) ده لیت: پیاوه کانی متمانه ن، وه (ابن ابی داود) ده لیت: نهمه سونه تیکه تنها نه هلی مه که ده یان کرد.

وه نهم فهرمودهیه (عطاء) له جابه وه نه یگێراوه ته وه، ته نها "زېرین خریق" که نه ویش به هێز نی یه. ۵۱. به ده مان شیوه "حافظ" یش هه روا ده لیت له "التلخیص" وه نهم و ته یه ی داوه ته پان وه چه نندین شاهیدی بۆ نهم فهرمودهیه هێناوه ته وه که به هێزی ده کات.

وه "البانی" نهم فهرمودهیه به "حسن" داده ت به لام به بی برگی (إنما یکفیه... الخ) "صحیح سنن ابی داود" وه بڕوانه و ته که ی له سه ر "صحیح الأدب" (ص/ ۱۲۳).

نه خوشی و چاره سهر

تر بناردایه، نهوا بئ باوه پان ده یان ووت: ئایا نه ده بوو ئایه ته کانی پوون وئاشکرا بوايه به زمانى خۆمان بوايه، چۆن ده بیټ قورئان به زمانى بئ گانه بیټ؟ له کاتیکدا محمد ﷺ به عهره بى ده دویټ؟! ئه ی پیغه مبه ﷺ پئیان بلئ ئه م قورئانه بۆئه وانه ی باوه پان هیناوه هیدایهت و پرنوینی و شیفايه و چاره سهری هه موو دهر د و نه خوشی به کان ده کات، جائه وانه ی که باوه پ ناھینن گوچکه یان که ره و به شتی تر ئاخراوه، ههروه ها کویتن له ئاستیدا، نهوان ههروه کو له دووره وه بانگیان لی بکریټ وایه نه ده نگه که به چاکى ده بیستن و نه په نگه که به پوونی ده بینن."

ههروه ها ده فهرمویت: (وَنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ... الاسراء: ۸۲) واته: "ئیمه له قورئان سورته وئایه تانیک داده به زیتن، که بیټه هوی چاره سهر و شیفا بۆ نه خوشی به جه سته یی و دهروونی به کان ههروه ها په حمهت و میهره بانیشه بۆ ئیمانداران، بۆ سته مکاران و خوانه ناسانیش ته نها زیادکردنی زهره و زیان نه بیټ هیچی تر نی به، هیچ به هره و سودیکی لی نایینن."

وه لیره دا بۆ دهرخستنی په گهزه که به "جنس" نه ک بۆ چه نداندن "التبعيض" چونکه قورئان هه ره هه مووی چاره سهره ههروه کو له ئایه تی پیشه کی به که دا پونی کردۆته وه. قورئان چاره سهر و شیفايه بۆ دلّه کان له دهردی نه زانین و گومان، هیچ کاتیک خوای که و ره چاره سهر و شیفاي به سنوود و پوخت و گونجاوی وه کو قورئان نه ناریدۆته خواره وه.

وه له "صحيحين" دا هاتوه له فهرمووده ی "ابى سعيد" ﷺ ووتی: (انطلق نضر من اصحاب النبي ﷺ في سفره سافرها، حتى نزلوا على حي من احياء العرب فاستضافوهم، فأبوا أن يضيوفوهم فلدغ سيد ذلك الحي، فسعوا لو بكل شيء لاينفعه شيء، فقال بعضهم: لو أتيتهم هولاء الرهط الذين نزلوا لعله أن يكون عند بعضهم شيء، فاتوهم، فقالوا: يا أيها الرهط أن سيدنا لدغ، وسيعنا له بكل شيء لاينفعه شيء، فهل عند أحدكم من شيء؟ فقال بعضهم: نعم والله إنني لأرقي، ولكن

ابن القيم الجوزی

والله لقد استضعفناكم فلم تضيفونا، فما انا براق لكم، حتى تجعلوا لي جعلا فصالحوهم على قطع من الغنم، فانطلق يتفل عليه ويقرا: "الحمد لله رب العالمين" فكانما نشط من عقال، فانطلق يمشي، ومابه قلبه فأوفوهم جعلهم الذي صالحوهم عليه، فقال بعضهم: اقتسموا. فقال الذي رقى: لانفعل حتى ناتي النبي ﷺ فنذكر له الذي كان، فنظر ما يأمرنا. فقدموا على رسول الله ﷺ فذكروا له ذلك فقال ﷺ: وما يدريك أنها رقيه؟ ثم قال: قد أصبتم اقتسموا واضربوا لي معكم سهما ١.

واته: پیژیک له یاوه رانی پیغه مبری خواد ﷺ به گه شتیک دهرچون، تاله لای ئاوايه کی عه ره ب لایان دا، ویستیان ببنه میوانیان، به لام ئاوا یه که په زامه نندیان نه نواند، پاشان سه رۆکی ئه وئاواییه مار پیوه ی دا، زۆر هه ولیان دا بۆیان چاره سه ر نه کرا. یه کیکیان ووتی: بابجینه لای ئه و پیژه ی که له ته نیش تئاوايه که مان لایانداوه، به لکو شتیکیان پیبیت، پاشان هاتن بۆ لایان، ووتیان: ئه ی خه لکینه سه رگه وره که مان مار پیوه ی داوه و بۆمان چاره سه ر ناکریت، ئایا که ستان چاره سه رتکی لایه، یه کیک له و پیژه ووتی: به ئی به خودا من روقیه ده که م، به لام والله ی چونکه ئیوه پازی نه بوون میوانداریمان بکه ن منیش به بی به رامبه ر کارتات بۆنا که م، پاشان پیکه وتن له سه ر پرێک له مه پیان بده نی وه که به رامبه ر به وکاره . پاشاهان هه ستاو پۆیش ت له گه لیاندا. له سه ر برینه که تفی کردو "الحمد لله رب العالمين" واته سوره تی فاتحه ی ده خویند، پاسته وخۆ سه رگه وره که یان چاک بۆوه و ده سستی کرد به پۆیش ت وه که بلای زۆر گورج و گۆلانه که هیچی نه بووبی. دواتر ئه وانیش ئه و بره مه په ی له سه ری پیکه وتبوون پیاندا، که گه رایه وه ناوبراده ره کانی، یه کیک ووت: بادابه شی بکه ی، به لام ئه وکه سه ی

١ - نهم فرموده یه "بخاری" گێراویته یه وه له کتبی (الاجارة) له به شی "باب ما يعطي في الرقية" به ژماره ی (٢٢٧٦) وه له چهند شونیکێ تریش هیناوتی، تهماشای شه رحی نهم فرموده یه بکه له (فتح الباري ٤/٥٣٢-٥٣٥)

نه خوشی و چاره سهر

كه پوقيه كه ی خویند. ووتی: نه خیر، نه م پووداوه بۆ پیغه مبه ر ده گپینه وه، تا بزانی ن فره مانێك ده دات. كه هاتنه لای پیغه مبه ر باسه كه یان بۆ گپه پایه وه، پیغه مبه ر ﷺ فره مووی: چۆن ده زانی ت نه وه پوقیه یه ؟ پاشان ووتی: "به پاستی پیکات دابه شی بکه ن، وه وهك خۆتان به شیکش بۆ من دابنێن".

به م شتیه یه نه م ده رمانه کاری کرده سهر نه و ده رده و چاره سهری کرد هه روه كو بلی ی توشی هیچ نه بووی. وه نه مه ئاسانه ترین چاره سهر، جانه گه ر خه لکی بزانی چاره سهر کردن به "فاتحه" بکه ن نه و کاته هه ست به هیزو کاری گه ری یه که ی ده که ن. وه من خۆم بۆ ماوه یه کی زۆر له شاری مه که که بووم، هه رچی یه که توش بهاتایه به سهر ته "فاتحه" خۆم چاره سهر ده کرد. چونکه هیچ پزیشکی کم نه ده بینی له و شاره دا، ته ناته هه رکه سیکی ش توشی ئازارێکی ش بهاتایه پێنمایم ده کرد که به "فاتحه" چاره سهری خۆی بکات، که زۆریه یان زۆر به خیرایی چاک ده بوونه وه.^۱

چهك بهنده له سهر چهك به دهسته كه

لێره دا کارێك هه یه پێویسته وریا بین لێی، ئه ویش نه وه یه که نه و هه موو ئایه ت و زی که رو نزایانه که پوقیه و چاره سهری پی ده کریت، خۆی له خودی خۆیدا چاره سه روشی فایه. به لام له هه مان کاتدا پێویستی به وره به رزی و متمانه ی نه و که سه هه یه که روقیه که ده خوینیت. هه روه ها پێویستی به متمانه و په زامه ندی و دلنیا بوونی

۱- نو سه ر له سه ره تایی "المدا رج" دا ده لیت: سه ره تی "فاتحه" گرنگی یه کی تایه تی هه یه که با شه ر له "فاتحه" خوای گه ره نه یه تاره ته خواره وه له کتیه کانیدا، چونکه سه رجهم و اتا کانی قورئانی تیدا کۆبو وه ته وه که به وردی به ما کانی ناو و سی فاته کانی خودای تیدا با س کرا وه. هه روه ها با س له یه که په رستی و سه لماندنێ قیامه ت و زه لیلی به نده کان بۆ خوای گه ره ر. داوا کردن و پارانه ره له خودا به گه ره ترین جه زری پارانه ره که به خشی نی پێگای راسته "صراط المستقیم" وه به رده وام بوون له سه ری، هه روه ها با س له جه زره کانی خه لک ده کاتله وانیه ی که نیعه ته کانی به سه ردا پێزانده وون "المنعم علیه" وه نه وانیه ی نه فره تیان لێ کرا وه گو مرابو ون به. بۆ زانیاری زیاته ر به روانه (المدا رج: ۲۲/۱) وه (فتح الباری: ۲۰۹/۱).

ئەو كەسە ھەيە كەنەخۆشەو پوقیەكەى بۆ بەكار دەھێن. جاھەركاتى ئەم پوقیانە بەكارھات و چارەسەر و شىفايان نەدا، ئەو پتویستە بگەرێتەو بۆ خودى ئەوكەسانەى كە بەم كارە ھەستان، یان پێگروپەرەستىكى بەھێز ھەيەكە بوو تەمايەى شىفا نەدانیان. ھەر وەكو ئەم حالەتە لەگەڵ دەرمان و چارەسەرەكانیشدا ھەيە، كەھەندى جار سروشتى ئەوكەسە ئەو دەرمانە وەرناگرتتایان لەبەر ھەر پەرەستىكى ترییت، بەلام ئەگەر ئەو سروشتە ئەو دەرمانەى پەسەند و قبول كردنەوا شىفاى تەواو وەردەگرت.

بەھەمان شتووش بۆ دل، ئەگەر ئەو نایەت و پوقیانەى بەدلتنايى تەواو قبول كرد، وە لەھەمان كاتدا ئەو كەسەى كە دەخوینت خاوەن دەروونىكى ھیمەت بەرز و کاریگەر بێت ئەو دەبێتەمايەى لەناودانى ئەو دەردو نەخۆشى یە.

پارێنەو و نزا "الدعاء" لەگرتن گرتین ھۆكارەكانى نەھىشتنى مەینەتى یە "المكروه"

بەھەمان شتوہ پارێنەو و نزا باشترین و گرتن گرتین ھۆكارى نەھىشتنى بەلاو مەینەتى یە، وە بە دەست خستنى خواستەكانە، بەلام لەھەمان كاتدا کاریگەرى پارێنەو بەندە بەخودى كەسەكەو، ھەندى پارێنەو ھەيە جێى خۆى ناگرت ھۆكارى ئەمەش دەگەرێتەو بۆ چەند ھۆكارێك لەوانە: لاوازی دەروونى ئەوكەسە یاخود پەسەند نەبوونى ئەو نزایە لەلای خواى گەرە بەھۆى ئەو نزاى شەپ لەخەلكى دەكات. یان لاوازی دل و باوەرپى ئەوكەسە، كە بەدل و دەروونى تەواو ئەو نزایە ناكات. كە ھاوشیوہى تیرۆكە و انىكى شل و شاو وایە كە لەكاتى تیر ھاویشتندا مەبەستى خۆى ناپێكێت. یاخود بەھۆى ھەندى بەرەستى تاییەتى ترەو كە پێگەرە لە قبول بوون و پەسەند بوونى ئەو نزایە، لەوانە: خواردنى ھەرام، كە لەكە بوونى تاوان لەسەر دل و دەرون، زال بوونى بى ئاگایى ئارەزوو بازى بەسەرىدا، ھەر وەكو لە "مستدرک" ی

حاکم دا هاتوو له‌فه‌رمووده‌ی "أبی هریره" رضی اللہ عنہ که پێغه‌مبه‌ر صلی اللہ علیہ و آله و سلم ده‌فه‌رمی: (ادعوا الله وانتم موقنون بالاجابة واعلموا أن الله لا يقبل دعاء من قلب غافل لاه) .
واته: بپارێنه‌وه‌و داوا له‌خوا بکه‌ن به‌شیوه‌یه‌ک که ته‌واو دلتیابن له‌وه‌لامدان‌ه‌وه‌
په‌سه‌ندبوونی، وه‌باش بزائن که خوای گه‌وره‌ پاران‌ه‌وه‌ ونزای که سێک په‌سه‌ند ووه‌لام
ناداته‌وه‌ که دل وده‌روونی بێ ناگابیت له‌خوای گه‌وره‌ .

جا ئه‌م ده‌رمانه‌ چاره‌سەر له‌ناویه‌ری ده‌ردو نه‌خۆشی یه‌، به‌لام بێ ناگایی دل وده‌رون
له‌خوای گه‌وره‌ هێزو کاریگه‌ری که‌م ده‌که‌نه‌وه‌ . هه‌روه‌ها خواردنی حه‌رامیشبه‌هه‌مان
شیوه‌ له‌کاریگه‌ری نزا که‌م ده‌کاته‌وه‌ . هه‌روه‌کو له‌ "صحیح مسلم" دا هاتوو
له‌فه‌رمووده‌ی أبی هریره رضی اللہ عنہ وتی: پێغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رمی: صلی اللہ علیہ و آله و سلم: (أيها الناس، ان الله طيب، لا يقبل الا طيباً وان الله أمر المؤمنين بما أمر به المرسلين فقال: يا أيها الرسل كلوا من الطيبات واعملوا صالحاً اني بما تعملون عليم: المؤمنون: ۵۱. وقال: "يا أيها الذين امنوا كلوا من طيبات ما رزقناكم: بقرة: ۱۷۲" ، ثم ذكر الرجل يطيل السفر اشعث أغبر، يمد يديه الى السماء: يارب يارب، مطعمه حرام، ومشربه حرام وملبسه حرام وغذي بالحرام فأنى يستجاب لذلك) ^۱ .

واته: ئه‌ی خه‌لکینه‌ خوای گه‌وره‌ پاکه‌ ، وه‌شتی پاک وجوان نه‌بی‌ت په‌سه‌ندو قبولی
ناکات، وه‌خوای گه‌وره‌ فه‌رمانی به‌باوه‌رداران کردوو به‌هه‌مان فه‌رمانی پێغه‌مبه‌ران
که ده‌فه‌رمی: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ران بخۆن وبخۆنه‌وه‌ له‌ نیعمه‌ته‌ پاک وه‌لآله‌کانی خوای
گه‌وره‌ ، وه‌کرداری چاکه‌وچاکه‌خوای ئه‌نجام بده‌ن، وه‌من ناگه‌دارم به‌وه‌ی

۱ - نعم فهرمودیه "صحیح" مسلم گێژاویه‌ته‌وه‌له‌ کتیی زه‌کات "باب قبول الصدقة من الکسب الطیب وترتیبها" به‌ژماره‌ی ۱۰۱۵/۶۵ . وه‌پێشه‌وا نه‌وه‌ی ده‌فه‌رمی: بر گه‌ی "چۆن وه‌لام ده‌دریته‌وه‌" واته‌ چۆن وه‌لامی که سێک ده‌دریته‌وه‌ که نه‌ه‌ ناکاری بیت . وه‌هه‌روه‌ها ده‌لیت: نه‌ه‌ ده‌یه‌ویت نزاو پاران‌ه‌وه‌کانی قبول بیت له‌لای خوای گه‌وره‌، پێسته‌ گرنگی بدات به‌حه‌لاتی خواردن و خواردنه‌وه‌ پۆشاک و جل و به‌رگی . (شرح مسلم: ۱۰۴/۷) چاپی ده‌زگای "الختار- قاهره" .

که نه نجامی ددهن. ههروه ها دهفهرموت: نهی باوه پداران بخون له ونیعمه ته پاک وحه لالانهی نیمه پیمان به خشیون.

پاشان هاته سه ریاسی پیاویک که ږنگه یه کی دووری بریوه و جل و به گی وقر وپوخساری شیواوه و دهسته کانی بۆ ئاسمان بهرز دهکاته وه وده لیت: نهی پهروه ردگار نهی پهروه ردگار، له کاتیکدا خواردن و خواردنه وه و جل و بهرگ وپوشاکی هه ره مووی حه رامه، وه به حه رامیش پهروه رده کراوه جا چۆن وه لامي که سیکي واده دریته وه.

وه "عبدالله کوپی پیشه و احمد" له کیتابی (الزهد) دا له باوکی یه وه ده گپیتته وه، که به نی ئیسرائیل توشی به لایه ک هاتن، نه وانیش له شارده رچوونه دهروه بۆ پارانه وه و نزاکردن، خوای گهرهش وه حی بۆناردن وپی پاگه یاندن که: نیتوه ده رچوونه به ره و "الصعيد" به جهسته ی پیسه وه وده ستانیک به رزده که نه وه بۆ پارانه وه که سوورن له خوین پښیدا، وه ماله کانتان پرکردوه له شت و مه کی حه رام، لیږده دا من توپه یی خۆم به سه رتاند توند ده که م، وه جگه له دووری له منه وه هچي تر وه ده ست ناخن.^۱ وه "أبو ذر" رضی الله عنه ده لیت: خواردن چه ند پیوستی به خوی هه یه، نه وه ندهش، نزا پیوستی به چاکه هه یه.

پارانه وه نزا له چاکترین ده رمان وچاره سه ره کانه

نزاو پارانه وه له باشترین ده رمانه کانه که دژی به لایه، پویه پوی ده بیتته وه وچاره سه ری ده کات وږنگری ده کات له دابه زینی و وه سوکی ده کاته وه که دابه زیت، وه ههروه ها چه کی بروادارانه. ههروه کو "حاکم" له صحیحه کهیدا له فهرموده ی علی کوپی نهی طالب رضی الله عنه ده فهرمیت: (الدعاء سلاح المؤمن، وعماد الدين، ونور السموات

^۱ - الزهد للأمام احمد - ۶۹

والارض) . واته: نزاو پارانه‌وه چه‌کی بپوادارانه وکۆله‌کی ئاینه‌و پووناکی زه‌وی وئاسمانه‌کانه.^۱

حالی نزاو پارانه‌وه له‌گه‌ڵ بلادا

نزاو پارانه‌وه له‌به‌رامبه‌ر به‌لادا له‌ سێ حاله‌تدايه:

یه‌که‌م: له‌به‌لاکه‌ به‌هێز تره‌و دووری ده‌خاته‌وه.

دووه‌م: به‌لاکه‌ به‌هێز تره‌و زāl ده‌بێت به‌سه‌ریدا و به‌لاکه‌ توشی که‌سه‌که‌ ده‌بێت، هه‌رچه‌نده‌ نزاو پارانه‌وه‌که‌ لاواز بێت، به‌لام به‌لاکه‌ سوک ده‌کاته‌وه.

سێ یه‌م: یاخود پووبه‌پووی یه‌کتر ده‌وه‌ستنه‌وه‌ وه‌ریه‌که‌یان پێگری ئه‌ویتیاریان ده‌کات له‌گه‌یشتنی به‌شوینی مه‌به‌ست.^۲

هه‌روه‌ها "حاکم" له‌ سه‌حیحه‌که‌یدا ده‌گێڕێته‌وه‌ له‌ فهرمووده‌ی خاتو عائیشه‌ رضی الله عنها که‌ پێغه‌مبه‌ری خودا ده‌فهرمێت: (لایغنی حذر من قدر، والدعاء ینفع مما نزل ومما لم ینزل، وان البلاء لینزل فیلقاه الدعاء فیعتلجان الی یوم القیامة) ۱.

۱ - ئەم فهرمووده‌یه‌ لاوازه‌ "ضعیف الأسناد" حاکم گێڕاوه‌تی یه‌وه‌ (۴۹۲/۱). تهماشای السلسلة الضعیفة‌ی "الألبانی" بکه‌ ۱۷۹. هه‌روه‌ها (الكامل فی الضعفاء) ی "ابن عدی ۲۱۸۱/۶" بکه‌. هه‌روه‌ها بروانه‌ (مجمع الزوائد: ۱۴۷/۱۰).

۲ - ئەمه‌ سه‌باره‌ت به‌ نزاو پارانه‌وه‌ له‌ نه‌هێشتی به‌لادا، به‌لام سه‌باره‌ت به‌ نزاو پارانه‌وه‌ی خودی موسوتمانان، سێ حاله‌تی هه‌یه‌: "حافظ" پاش هێتانه‌وه‌ی چه‌ندین فهرمووده‌ له‌ سه‌رنه‌وه‌ی که‌نزاو پارانه‌وه‌ی بپوادار په‌ت ناکرێته‌وه‌، به‌م شیوازه‌:

۱. یان وه‌لام دانه‌وه‌ی بۆ کاتیکی تر دوا ده‌خریت.

۲. یاخود به‌لایه‌کی بۆ له‌ناو ده‌بریت.

۳. یاخود وه‌لامدانه‌وه‌ی بۆ قیامه‌ت هه‌لده‌گێڕیت وه‌ک پاداشت که‌نمه‌ باشه‌رینانه‌.

هه‌روه‌ها "حافظ" ده‌لێت: ئەمه‌ بۆ چه‌وونی (داودی ابن جوزی) ده‌لێت: جگه‌ له‌مانه‌ش پێویسته‌ باوه‌ڕدار ده‌ست به‌رداری پارانه‌وه‌ نه‌بێت چونکه‌ به‌شیکه‌ له‌ په‌رسن. ۵۱. (فتح الباری ۱/۱۴۵) به‌ده‌ستکاری یه‌وه‌.

واته: وریایی و خۆپاراستن هیچ بایه‌خی نی یه له‌قه‌ده‌ردا، وه‌نزاوپارانه‌وه کاریگه‌ری وسوودی هه‌یه بۆ ئه‌و شتانه‌ی "قه‌ده‌رانه‌ی" که دابه‌زیون یاخود دانه‌به‌زیون، وه‌به‌لا داده‌به‌زیت به‌لام نزاوپارانه‌وه پێشی ده‌گریت تا پۆزی قیامه‌ت کێپرکی ده‌که‌ن.

هه‌روه‌ها فه‌رمووده‌ی "ابن عمر" رضی الله عنه که پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله فه‌رمویه‌تی: (الدعاء ينمع مما نزل ومما لم ينزل، فعليكم عباد الله بالدعاء). واته: نزاوپارانه‌وه کاریگه‌رو به‌سووده بۆ ئه‌و شتانه‌ی هاتبێته‌ خواره‌وه، یا ئه‌وانه‌شی نه‌هاتبێته‌ خواره‌وه، جا به‌نده‌کانی خوا نزاوپارانه‌وه‌بکه‌ن.

هه‌روه‌ها فه‌رمووده‌ی "ثوبان" رضی الله عنه که پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله فه‌رمویه‌تی: (لا يرد القدر الا الدعاء، ولا يزيد في العمر الا البر، وان الرجل ليحرم الرزق بالسنين يصيبه). واته: هیچ شتێک قه‌ده‌ر ناگێرێته‌وه ته‌نها نزاوپارانه‌وه نه‌بێت، وه‌هیچ شتێکیش ته‌مه‌ن درێژ ناکات ته‌نها چاکه‌کردن نه‌بێت، وه‌مرۆف به‌هۆی تاوانه‌وه له‌پزق وپۆزی بێ به‌ش ده‌بێت.

سووربوون و تکا کردن له نزاو پارانه‌وه یه‌کێکه له‌مه‌رجه‌کانی نزاوپارانه‌وه

سووربوون له‌نزاوپارانه‌وه‌دا باشترین جۆری ده‌رمانه. و "ابن ماجه" له (سننه) که‌یدا ده‌گێرێته‌وه له (أبی هريره) رضی الله عنه که پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله ده‌فه‌رمیت: (من لم يسأل الله يغضب عليه). واته: هه‌رکه‌سێک له‌خوای گه‌وره نه‌پارێته‌وه خودا لێی توپه ده‌بێت.

١ - نهم فه‌رمووده‌یه "ضعيف" له‌هه‌رووی سه‌نه‌ده‌وه، حاکم گێرايه‌تی به‌وه (٤٩٢/١) وه‌ده‌لێت سه‌نه‌دی صحیحه‌ بروانه "المجمع ١٤٦/١"

٢ - نهم فه‌رمووده‌یه "حسن" به‌م شێوه‌یه گێراوه‌ته‌وه (حاکم - ٤٩٣/١) وه‌ (امام احمد ٢٧٧/٥، ٢٨٠، ٢٨٢) وه‌ ابن ماجه والبانی ده‌لێن: حسنه (السلسله الصحیحه/ ١٥٤)

٣ - نهم فه‌رمووده‌یه حسنه ابن ماجه به‌ژماره‌ی (٣٨٢٨) وه‌ (امام احمد ٤٤٣/٢ - ٤٧٧) وه‌ (حاکم ٤٩١/١) و (ترمذی) به‌صحیح ناوی بردووه وه‌ (البانی) به‌حسن ناوی بردووه. بروانه (الصحيحه/ ٢٦٥٤).

نه خوښی و چاره سهر

وه له "صحيح الحاكم" دا هاتووه له فهرموده ی "انس" ﷺ كه پيغمبري خودا ﷺ ده فهرميټ: (لاتعجزوا في الدعاء، فإنه لا يهلك مع الدعاء أحد).^۱ واته: ده سه وه سان نه بن له نزاكردندا، چونكه هيچ كه سيك له گه نزاكردندا تياناچيټ. وه له (الاوزاعي) له (الزهرى) له (عروة) له (عائشه) ده گيړيټه وه، كه پيغمبري ﷺ فهرمويه تي: (ان الله يحب الملحين في الدعاء) واته: خواي گوره نو كه سانه ي خوش ده ويټ كه زور تكا ده كن وسوړن له سهرى.

وه پيشه وا (امام احمد) له كتيبي "الزهد" دا له سهرزاري (قتاده) ده گيړيټه وه كه (مورق) وتوويه تي: من پيم وايه تاكه نمونه يه ك بشيټ بډه رخستني حال برواداران نو نمونه يه كه مروفي باوه پدار له ناوده رپايه ك دايه له سهر پارچه ته ختبه يه ك، ههر هاوارده كات وده پارټه وه -خودا، خوايه. به لكو پزگاري بكات.^۲

خيرو په له نه كردن له وه لاندانه وه ي نزاوپارانه وه

يه كيك له به لاگاني نه ماني كاريگه ري پارانه وه له سهر بنده كان، بريتي به له وه ي كه ده يه ويټ زور به خيبراي وه لامي بدرټه وه. كه وه لاندانه وه كه دوا ده كه ويټ، چيتر ده ست به رداري پارانه وه ده بيټ. نمونه ي نه مه وه كه سيك وايه كه نه ماميك يان درختيك ده پوينيټ به رده وام ناوي ديدات، كه كاتيك ده بينيټ گه شه كردني توژيك سسته، وازي لي دينيټ. وه له صحيح البخاري نه م فهرموده يه ي هيناوه ته وه كه پيغمبر ﷺ ده فهرميټ: (يستجاب لأحدكم ما لم يعجل يقول دعوت فلم يستجيب لي)^۳

۱ - نه م فهرموده يه "ضعيف الاسناد" نه مانه گيړايانه ته وه: (حاكم ۱/ ۴۹۴) وه (ابن حبان ۲۳۹۸) وه (ابن عدی) له كامل في الضعفاء ۱۳/۵ هيناوتي.

۲ - (الزهد لأمام احمد ص ۳۰۵)

۳ - (بخاري) له كتابي "الدعوات" به ژماره ي (۶۳۴۰) وه (مسلم) له كتيبي (الذكر والدعاء) به ژماره ي (۲۷۳۵/۹۰) گيړايانه ته وه.

واته: خَوای گه وره وه لَامی نزاو پارانه وه کانتان ده داته وه وقبولی ده کات. ته نها له وکاتانه دا نه بیّت که په له بکات له وه لامدانه وهی وبلّیت پارامه وه له خَوای گه وره به لام وه لَامی نه دامه وه.

وه له (صحيح مسلم) دا ئم فرموده یه ی هتئاو ته وه که پیغه مبه ﷺ ده فرمیت: (لا يزال يستجاب للعبد ما لم يدع باثم او قطيعة رحم، ما لم يستعجل، قيل يا رسول الله ما الاستعجال؟ قال: يقول: قد دعوت وقد دعوت فلم ار يستجب لي، فيستحسر عند ذلك ويدع الدعاء) ^۱. واته: به رده وام خَوای گه وره وه لَامی پارانه وکانی به نده که ی ده داته وه وقبولی ده کات، به مه رجیک دوعای شه پرو خراپه و په یوه ندی پچرین نه کات وه مه روه ها په له نه کات. ووتیان ئه ی پیغه مبه ری خودا: په له کردن چی یه؟ فرمووی: بلّیت ئه وه نده پارامه وه، به لام نه مبینی وه لام بدریته وه، نیر ده ست به رداری پارانه وه ده بیّت و وازی لی دینیت.

وه له "مسند" ی پیشه و "احمد" دا هاتوه له فرموده ی "انس" ﷺ که پیغه مبه ﷺ ده فرمیت: (لا يزال العبد بخير ما لم يستعجل، قالوا يا رسول الله كيف يستعجل؟ قال ﷺ: يقول: قد دعوت ربي فلم يستجيب لي) ^۲. واته: به رده وام به نده چاکه و له خیردایه تا په له نه کات. ووتیان ئه ی پیغه مبه ری خودا، په له کردن چی یه؟ پیغه مبه ریش فرمووی: بلّیت: له خَوای گه وره پارامه وه که چی وه لَامی نه دامه وه وقبولی نه کرد.

به دل پارانه وه و مه رجه کانی تری پارانه وه

جا نه گه له گه ل پارانه وه دا ئم شتانه یه ک بگریت:

^۱ - (مسلم) به ژماره ی (۵۵/۱۷-نوروی) گترایه تی یه وه، وه واتای یسحر واته ده ست له پارانه وه هبلده گریت، بروانه سوره تی (الانباء: ۱۹) وه نه روه ی ده لیت پیوسته ده ست له دوعا هه لته گرین وقله ی قبول بووغان نه بیّت (شرح مسلم: ۵۵/۱۷).

^۲ - ئم فرموده یه (ضعیف الأسناد وهو صحيح لغيره)، (احمد: ۳/۲۱۰، ۱۹۳) (الهیثمی، المجمع: ۱۴۷/۱۰).

نه خوشی و چاره سهر

۱. "به دل پاپانه وه" واته ئاماده بوونی دل به شیوه یه کی دروست له پاپانه وه دا.
 ۲. له کاته شیاوه کاندای بیت که تیایدا پاپانه وه قبول ده کریت که شش کاته که بریتین له (سی یه کی شه و ، پیش نویژی به یانی، له کاتی بانگ وقامهت کردندا، وه پیش نویژه فره کانه، له کاتی سرکه وتنی ووتارییژ بۆ میمبه ره پوژی ههینیدا تاکاتی تهواو بوونی نویژ له و پوژده دا، وه دواکات له پاش عه سردا) .
 ۳. بوونی خشوع و زه لیلی له دل و خو به بچوک زانین و ملکه چانه له بهرده ست خوای مه زندا.
 ۴. پوو کردنه پوگه "قیبله" .
 ۵. پاک و خاوین بیت "ده ست به ده ست نویژ بیت" .
 ۶. وه به رزکردنه وه ی ده ست کانه .
 ۷. وه سهره تای ده ست پیکی به سوپاس کردنی خوابیت .
 ۸. پاشان سلاوات دان له سه رگیانی پاکی پیغه مبه ره ﷺ .
 ۹. پاشان داواکردنی لی خوشبوون و گه پانه وه بۆ لای .
 ۱۰. پاشان بیته سهر داواکردنی مه به ست که ی .
 ۱۱. پاپانه وه به ته وه سل کردن به ناووسیافته جوانه کانه و تاک و ته نهایی خوای که وره .
 ۱۲. پاشتر برپاری صدقه و خیری که بده، نه نجامی بده .
- جا نه م پاپانه وه یه له وه ناچیت ره د بکریته وه، به تاییه تی گه ر بیتوو له و پاپانه وانه بیت که پیغه مبه ری خودا ﷺ هه والی داوه که قبول ده بیت، که ناوی مه زنی خودای که وره ی له خوگر توره .

ئهو نزاو پاپانه وانه ی که ناوی مه زنی خودای تیدایه

له وانه ئه وه ی که له (سنن و صحیح) ی "ابن حبان" هاتوه له فه رموده ی "عبدالله بن بریده" که له باوکی یه وه ده یگرتیه وه که پیغه مبه ری خودا گوئی له پیاوی که بوو

ابن القيم الجوزي

دهبوت: (اللهم اني اسألك باني أشهد أنك أنت الله لا اله الا انت ، الاحد الصمد الذي لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفواً أحد، فقال ﷺ: "لقد سأل الله بأسم الذي اذا سئل به اعطى واذا دعي به اجاب"، وفي لفظ: لقد سألت الله بأسمه الأعظم).^١

واته: (ئەى خودايە من لیت دەپارێمەو و شایەتى دەدەم كە هیچ خوايەك نى يە بەحق و شایەنى پەرستەن بێت تەنها تۆ جێى نەبیت، تەنها تۆ پازو نیازى ، كەنە لەدايك بوويتەو نەكەسیشت لى لەدايك ئەبیت، وەبەتاك وتەنهاو بى هاو ئەیت. پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: بەپاستى بەناوى مەزنى خودا پاراىو وە كەئەگەر پێى بپارێتەو ، وەلامت دەداتەو و داواى هەرشتيكى لى بكەيت بۆت جى بەجى دەكات). وەله "سنن" و "صحيح ابن حبان" دا هاتوو وە فەرموودەى "أنس بن مالك" ﷺ كە پێغەمبەرى خودا ﷺ دانیشتبوو وە پیاویك نوێژى دەکردو ووتى: (اللهم اني اسألك بان لك الحمد، لا إله إلا أنت المنان و بديع السموات و الارض، يا ذا الجلال و الاكرام، يا حي و يا قيوم، فقال النبي ﷺ: "لقد دعاء الله باسمه العظيم، الذي اذا دعي به اجاب، واذا سئل به اعطى").^٢

واته: خودايە لیت دەپارێمەو و دەشزانم كە بە تەنها شایەنى سوپاس و ستایشیت وە هیچ خودايەك نى يە بەحق شایەنى پەرستەن بێت تەنها تۆ نەبیت، كە بە دیهێنەرى ئاسمانەكان و زەویەت، ئەى خاوەن شكۆ و پێز، ئەى هەمیشە زیندو و پراوە ستاو. پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: "بەپاستى بەناوى خودا پاراىتەو، كەئەگەر پێى بپارێتەو وەلامت دەداتەو، چى لى داوا بكەيت جى بەجى دەكات".

^١ - ئەم فەرموودەيە "حسن"ە ابن حبان لە "صحيحه/ ٢٣٨٣" وە "الامام احمد" لە "مسند، ٣٠٦٠/٥" وە "الرمذي ٣٤٧٥" و (ابو داود ١٤٩٣) و صحيحه الاباني.

^٢ - ئەم فەرموودەيە "حسن"ە (الامام احمد ١٥٨/٣) و (ابن حبان ٢٣٨٢) و (حاكم ٥٠٣/١-٥٠٤) و صحيحه) گێڕاوەتەو وە (الباني) بە صحيحى لە قەلەم دەدا (الترسل ص/ ٣٤).

هه‌روه‌ها فه‌رمووده‌که پێشه‌وا "امام احمد" ده‌رێهێناوه وه‌له "جامع الترمذي" له فه‌رمووده‌ی "اسماء بن یزید" عليه السلام که پێغه‌مبه‌ر فه‌رموویه‌تی ﷺ: (اسم الله الأعظم في هاتين الآتين "والهکم إله واحد لا إله إلا هو الرحمن الرحيم... بقرة: ١٦٣" وفاتحة آل عمران "الم * الله لا إله إلا هو الحي القيوم").^١ وه ترمذي ده‌لێت ئه‌م فه‌رمووده‌یه صحیح) ه. واته: ناوی مه‌زنی خودای گه‌وره له‌م دوو ئایه‌ته پێرژه‌دايه: سوژه‌تی بقره: ١٦٣.. واته "په‌روه‌ردگاری ئێوه خودایه‌کی تاک وته‌نهایه، هیچ خودایه‌ک نی یه ته‌نها ئه‌وه نه‌بێت که به‌خشنده‌و میه‌ره‌بانه". وه‌سه‌ره‌تای سوژه‌تی آل عمران که واتاکه‌ی: "الم * الله خودایه‌و هیچ خودایه‌ک نی یه ته‌نها ئه‌وه نه‌بێت که هه‌میشه‌ زیندو و پاوه‌ستاوه".

هه‌روه‌ها له (مسند) ی امام احمد و له (صحیح حاک) مدا هاتووه له فه‌رمووده‌ی "ابو هوریره" و "انس بن مالک" و "ربیع بن عامر" عليه السلام که پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (الظوا بيا ذا الجلال والاكرام)^٢ واته: ده‌ستی پێوه بگرن به‌رده‌وام بن له‌سه‌ری و خۆتان پێوه هه‌لواسن به‌خاوه‌نی پێژ و شکۆمه‌ندی یه‌وه. واته خۆتان هه‌لبواسن و ده‌ست بگرن به‌خاوه‌نی پێژ و شکۆمه‌نده‌وه.

وه‌له "جامع الترمذي" دا هاتووه له‌فه‌رمووده‌ی (ابی هریره) عليه السلام ده‌فه‌رمیت: (ان النبي ﷺ اذا اهمه امر رفع رأسه الى السماء ، واذا اجتهد في الدعاء قال: يا حي يا قيوم).^٣ واته: ئه‌گه‌ر هه‌رکارێک به‌لای پێغه‌مبه‌ره‌وه گرنه‌ک بوايه‌سه‌ری به‌رز ده‌کرده‌وه بۆ ئاسمان ، وه‌ئه‌گه‌ر قوڵ ببوايه‌ته‌وه له‌ پارانه‌وه‌دا ده‌یفه‌رموو: یا حی یا قیوم.

^١ - ئه‌م فه‌رمووده‌یه "حسنه" (ترمذي ٣٤٧٨) و (ابو داود ١٤٩٦) و (امام احمد ٤١٦/٦) گێڕاویه‌ته‌وه.

^٢ - ئه‌م فه‌رمووده‌یه "حسن لغیره" (امام احمد ١٧٧/٤) و (حاکم ٤٩٨/١) و (ترمذي ٥٣٩/٥)

^٣ - ئه‌م فه‌رمووده‌یه "حسن" ه (ترمذي) گێڕاویه‌تی یه‌وه به‌ژماره‌ی (٣٤٣٦).

ابن القيم الجوزی

ههروه‌ها له‌هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو دا هاتوو له‌فه‌رمووده‌ی "انس بن مالك" عليه السلام ده‌لێت: (اذا كان النبي صلى الله عليه وسلم اذا حزبه امر، قال: يا حي يا قيوم برحمتك استغيث) واته: نه‌گه‌ر كارێك پێغه‌مبه‌ری سه‌رقال بگردایه "حزبه" ده‌یفه‌رموو: (يا حي يا قيوم برحمتك استغيث) واته: نه‌ی خودای هه‌میشه‌ زیندوو پاره‌ستاو من په‌نا بۆ په‌حمه‌ت ده‌به‌م.

وه‌ده‌لێت: له‌"صحيح الحاكم" دا هاتوو له‌فه‌رمووده‌ی "أبي أمامه" عليه السلام كه‌ پێغه‌مبه‌ر فه‌رموویه‌تی صلى الله عليه وسلم: (اسم الله الأعظم في ثلاث سورة القرآن: البقرة، وال عمران، وطه) ^١. واته: ناوی مه‌زنی خودای گه‌وره‌ له‌ سێ سوره‌تی قورئانی پیرۆزدا هاتوو: بقره، آل عمران، طه.

قاسم ده‌لێت: پشکنیم بۆم پوون بووه‌وه‌ كه‌ ئایه‌تی (الحی القيوم) ^٥. وه‌له‌ (جامع الترمذي) و (صحيح الحاكم) دا هاتوو له‌فه‌رمووده‌ی (سعد بن أبي وقاص) عليه السلام كه‌ پێغه‌مبه‌ر صلى الله عليه وسلم فه‌رموویه‌تی: (دعوة ذي النون، اذا دعا وهو في بطن الحوت: ان لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين: الأنبياء: ٨٧). إنه لم يدع بها مسلم في شيء قط الا استجاب الله له) ^٢. واته: نزاو پارانه‌وه‌كه‌ی "ذی النون" واته‌ یونس‌ی پێغه‌مبه‌ر "كه‌له‌ ناو سکی نه‌هه‌نگه‌كه‌دا پاراپه‌وه‌ فه‌رمووی: ان لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين... واته: هه‌چ خوداو په‌سته‌راویك نی یه‌ به‌راست، ته‌نها تو نه‌بیئت، پاك وبی گه‌ردی بۆ تو، من یه‌كێك بووم له‌سته‌مكاران. جا هه‌ر موسولمانێك به‌م نزایه‌ بپاریتته‌وه‌خوای گه‌وره‌ قبوڵی ده‌كات و وه‌لامی ده‌داته‌وه‌.

^١ - نهم فه‌رمووده‌یه‌ "حسن" ه، (ترمذي: ٣٥٢٤) وه‌ (حاكم: ٥٠٩/١) گێڕاویانه‌تموه‌ وه‌ (الالباني) به‌ حسن ی داناوه‌ (التوسل: ص ٣٤).

^٢ - نهم فه‌رمووده‌یه‌ "حسن" ه، (حاكم: ٥٠٥/١) گێڕاویته‌ یه‌وه‌ (اللسله‌ الصحيحه/ ٧٤٦).

^٣ - نهم فه‌رمووده‌یه‌ صححه، (ترمذي: ٣٥٠٥) و (الحاكم: ٣٨٢/٢) و (امام احمد: ١٧٠/١) و (البهقي: ٣٥٥/١) پیاویه‌تیان کردوه‌.

نه خوښی و چاره‌سەر

وه له "مستدرک الحاکم" دا هاتوو له فهرمووده‌ی (سعد) ﷺ که پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموویت: (الا اخبرکم بشیء اذا نزل برجل منکم امر مهم فدعا به یفرج الله عنه؟ دعاء ذي النون) ^١. واته: ئایا شتیکتان پێ بلێم ته‌گەر پیاویک له‌ئێوه توشی شتیکی هات به‌وه نزا بکات خوای گه‌وره ده‌رگای لی ده‌کاته‌وه و پرزگاری ده‌کات؟ ئه‌ویش نزای یونسی پێغه‌مبه‌ره.

هه‌روه‌ها له "صحیح حاکم" دا هاتوو که هه‌ر "سعد" گوئی له پێغه‌مبه‌ری خودا بووه فهرموویه‌تی: (هل أدلکم علی اسم الله الأعظم؟ دعاء لیونس. قال رجل: یا رسول الله، هل كانت یونس خاصة؟ فقال ﷺ: الم تسمع قوله تعالی: فأستجبنا له... الأنبياء: ٨٨.. فأیها مسلم دعا بها فی مرضه اربعین مرة فمات فی مرضه ذلك اعطی اجر شهید، وان بریء بریء معفورا له) ^٢. واته: ئایا ناوی مه‌زنی خوای گه‌وره‌تان پێ بلێم؟ که‌بریتی یه له نزای یونس. پیاویک وتی: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا ئه‌م نزایه تاییه‌ت نه‌بووه به‌حه‌زیه‌تی یونسه‌وه؟ پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌فه‌رمیت: ئایا ئه‌م ئایه‌ته‌ی خوای گه‌وره‌ت نه‌بیستوووه که‌ده‌فه‌رموویت: ئیمه وه‌لامی ئه‌ومان دایه‌وه..... هه‌ر موسوڵمانێک له‌کاتی نه‌خۆشیدا چل جار بیخوینیت جائه‌گه‌ر به‌رمیت ئه‌وه پله‌ی شه‌هیدی هه‌یه، وه‌ته‌گه‌ر چاک بۆوه ئه‌وا خوای گه‌وره لێی خۆش ده‌بیت.

وه له "صحیحین" دا هاتوو له‌فه‌رموده‌ی "ابن عباس" ﷺ که له‌کاتی ناخۆشی وقه‌یراندا پێغه‌مبه‌ری خودا ده‌یفه‌رموو: (لا اله الا الله العظيم الحليم، لا اله الا الله رب العرش العظيم، لا اله الا الله رب السموات السبع ورب الارض ورب العرش الكريم) ^٣.

^١ - ئه‌م فهرمووده‌یه صحیح (حاکم) گێڕاوه‌تی یه‌وه (٥٠٥/١)

^٢ - ئه‌م فهرمووده‌یه "حسن" ه، (حاکم ٥٠١/١) به‌سه‌نه‌دیکێ لاواز گێڕاوه‌تی یه‌وه، هه‌روه‌ها (حافظ) له (فتح ١٥١/١) وه بێ ده‌نگ بووه له‌سه‌ری.

^٣ - ئه‌م فهرمووده‌یه صحیحه، (بخاری ٦٣٤٥) و (مسلم ٢٧٣٠/٨٣). نه‌ه‌وی ده‌لێت: پێسته ئه‌م فهرمووده‌ نایابه له‌کاتی قه‌یرانه‌کاندا بو‌تریت.

ابن القيم الجوزی

واته: هیچ پەرستراویک نییه به حەق تەنھا اللہ نەبیت کە مەزن و بەسۆزە، هیچ پەرستراویک نیە بە حەق تەنھا اللہ نەبیت، کە خاوەنی عەرش - کۆشکی مەزنە، هیچ پەرستراویک نی یە بە حەق تەنھا اللہ نەبیت کە پەرورەدگاری هەر حەوت ئاسمانەکان وەزەوی یە و خاوەنی عەرشی بەرزو مەزنە.

وہلہ "مسند"ی امام أحمد دا هاتووہ لہ فەرموودہی (علي بن ابي طالب) ﷺ کە فەرموویەتی: (پیغەمبەری خودا فێری کردووم ئەگەر کێشە و قەیرانیک پەوی تێکردم بڵێم: لا اله الا الله الحليم الكريم، سبحان الله تبارك الله رب العرش العظيم، والحمد لله رب العالمين) ^۱. واتە: هیچ پەرستراویک نییه بە حەق تەنھا اللہ نەبیت کە مەیشە بەسۆزو بەپێژە، پاک و بێگەردی بۆ خوای گەرە و تبارک خاوەنی عەرشی - کۆشکی مەزن، سوپاس و ستایش بۆ پەرورەدگاری جیہان.

وہ مەرورەھا لہ "مسند" دا هاتووہ لہ فەرموودہی (عبدالله بن مسعود) ﷺ کە پیغەمبەری خودا ﷺ فەرموویەتی: (ما اصاب احدا قط هم ولا حزن فقال: "اللهم اني عبدك وابن عبدك ابن أمتك، ناصيتي بيدك، ماض في حكمك، عدل في قضاؤك، أسألك اللهم بكل اسم هو لك، سميت به نفسك، او علمته احد من خلقك، او أنزلته في كتابك، او استأثرت به في علم الغيب عندك، ان تجعل القرآن العظيم ربيع قلبي، ونور صدري،

وہ (طبری) دەلالت: سەلەفی سالتح هەمیشە دەیان خۆتەد ، بەدوعای کرب - ناسراوہ، جانە گەر کە سێک بلیت : نەمە یادو زیکرە ئەک نزا. ئەوا وەلامەکی بەم شیواییە: یە کەم: بەم یادو زیکرە سەرەتای نزاکەت دەست پێ بکە، پاشان باسی خواستەکی خۆت بکە.

دووەم: وەلامی (سفیان بن عینە) کە ووتی ئایا نەتان ییستووە کە خوای گەرە لہ فەرموودہی قودسیدا فەرموویەتی: (من شفع ذکری، من مألتي أعطيه افضل ما أعطى السائلین). واتە: هەر کەسێ یادێ من سەرقالی بکات وەنەپەرژێتە سەر نزا و پارێنەرە لێم، ئەوا من بەشی دەدەم لہو بەشی کە بەباشترین نزاکەرانێ دەبەخشم.

^۱ - نەم فەرموودە "حسن" ه، (امام احمد ۹۱/۱-۹۴) و (حاکم ۵۰۸/۱) گێڕاویانەتەرە، ووتی راستە لە سەر مەرجی "مسلم".

وجلاء حزني، وذهاب همي الا ذهب الله عزوجل همه وحرنه، وابدله مكانه فرحاً "فقيل يا رسول الله، الا نتعلمها؟ قال ﷺ: بلى ينبغي لمن سمعها ان يتعلمها" ^۱.
واته: ههركه سيك توشي ناخوشي وخه فه تيك هات بليت: خوايه گيان، من بهنده ی
تۆم، کوپی بهنده ی تۆ و کوپی دايکتکم که بهنده ی تۆیه، چاره‌نوسی من بهنده‌ستی
میهره‌بانی تۆیه، بریاری تۆ به‌سهرمندا به‌جی یه، دادپه‌روه‌ری تۆ له‌بریاره‌کانتدا
که به‌سهرمندا جی به‌جی و په‌وايه، خوايه گيان لیت ده‌پارپمه‌وه و نزاده‌که‌م
به‌هه‌رمه‌موو ناوه‌جوانه‌کانت که له‌خۆت ناوه، یاخود فیتری یه‌کیک له‌دروست کراوه‌کانت
کردوه، یان له‌قورئانی پیرۆزدا ناوت بردوه، یاخود له‌لای میهره‌بانی خۆت په‌نهانت
کردوه. که قورئانی مه‌زن و پیز بکه‌یت به‌هاری دلم و پروناکی سنگم و ده‌روونم،
وه‌په‌وینه‌ره‌وه‌ی خه‌مه‌کام. نه‌وا خوی گه‌وره له‌ناخوشي وخه‌مه‌که‌ی پزگاری ده‌کات
وله‌بریا خوښی وشادی پی ده‌به‌خشیت. ووتیان: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ نایا فیتری
نه‌بین؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: به‌لێ پیویسته هه‌رکه‌سیک بیستی فیتری بییت
وله‌به‌ری بکات.

وه "ابن مسعود" ده‌لێت: هه‌ر پیغه‌مبه‌ریک توشي قه‌یرانیك هاتبیّت پاسته‌وخۆ په‌نایان
بردۆته به‌ر "سبحان الله" کردن.

(ابن ابی الدنيا) له‌ کتییی (المجایین) دا له‌پله‌وپایه‌ی "الدعاو" دا نه‌م پووداوه
ده‌گێرپته‌وه‌که "حسن" هه‌رهمه‌تی خوی لیبت. ده‌لێت: پیاویک له‌هاوه‌لانی
پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ که له‌ نه‌نصاریه‌کان بوو به‌ "ابا معلق" ناسرابوو، نه‌م پیاوه
به‌پاره‌ی خۆی و که‌سانی تریش بازرگانی ده‌کرد وشوینان ده‌گه‌را، وه‌که‌سیکی خاوه‌ن
وه‌رع وخواناس بوو، جاریکیان چه‌ته‌ و دزیک به‌چه‌که‌وه‌ پێگه‌ی لی ده‌گړیت و پپی
ده‌لێت: چیت پێیه‌ دایینی، چونکه ده‌ت کوژم. نه‌ویش ده‌لێت چیت ده‌وێت له‌پاره

^۱ - نه‌م فه‌رموده‌یه "صحیح"، (احمد ۳۹۱/۱-۴۵۲) وه (حاکم ۵۰۹/۱) پڕوانه "السلسله
الصحيحة الاباني - ۱۹۹۹".

ابن القيم الجوزی

بیبه و چیت داوه له کوشتنم؟ دزه کهش ووتی پاره م ناویت، مه به ستم کوشتنه ته. بازرگانه کهش ووتی: نه گهر هر سووریت نه و مؤله تم بده تا چوار پکات نویژ بکه م. دزه کهش ووتی چه ندت ده ویت نویژ بکه. بازرگانه کهش ده ست نویژی گرت و چوار پکات نویژی کرد، له دوا سوجه دیدا ووتی: (یاودود یاودود، یا ذی العرش المجید، یا فعال لما ترید، أسألك بعزك الذي لا یرام، وبمهلك الذي لا یضام، وبنورك الذي ملأ أركان عرشك. ان تكفي شر هذا اللص، یا مغیث أغثني، یا مغیث أغثني... ثلاث مرات).

واته: نهی به پرحم و به سۆز نهی خاوه ن کۆشکی مه زن نهی نه و خوا به ی که چیت بویت ده یکهیت، لیت ده پارێمه وه به گه وره ییت که که س پیت ناگات.

وه به و مولکات که هیچ کاتیک که م ناگات و به راورد نا کریت، وه به نورو پونا کیت که مه موو گۆشه کانی کۆشکی مه زنی گرتۆته وه که له شه پی نه م چه ته یه (دزه) بمپاریزیت، نهی فریاد په س فریام که وه. نهی فریاد په س فریام که وه (سی جار). له م کاته دا سوارچاکیک به چه کیکه وه ده رکه وت و پوه و چه ته که هات وله پردا لیتی داو کوشتی. بازرگانه کهش ووتی باوک و دایکم به قوریانت بیت تۆ کیتیت نه ویش ووتی: خوی گه وره منی نارد بۆ فریا که وتنی تۆ.

من فریشته یه کم له فریشته کانی ئاسمانی چواره م. له یه که م نزاو پارانه وه ت ده رگا کانی ئاسمان ده نگه ده نگیان تی که وت له پارانه وه ی دووه مت پشیویه کی له نیو فریشته کاندایه وه. وه له پارانه وه ی سی یه مدا به منیان ووت: نزای به لاداره لی قه و ماوه منیش له خوا پارامه وه که نه رکی کوشتنی نه و (دزه) به من بسپیرن.^۱

^۱ - ئهم رووداوه "ضعیف"ه له سه نه دا. (مجاہی الدعوه. ص ۶۳۶) پروانه (الاصابه ۴- ۱۸۲) و (اسد العنابه ۶/ ۲۹۵).

نه خوشی و چاره سهر

وه (حسن) ده لئيت: ههركه سى ده ست نوټز بگريټ و چوار ركات نوټز بكات و نه م نزاو پارانه وه به بكات نه وا خواى گه وړه وه لامى ده داته وه جا چ به لادار بيت يان بى به لا بيت

نه پټيه كانى نزاو پارانه وه

زور جار هه ندى نزاو پارانه وه ده بينيت كه كه سانك پټى پارانه ته وه. جا خواى گه وړه يان به هوى جوړى كيښه و كه سه كه قبه لى كړوه. يا خود پټكه وتى به كيك له وكاته كه نزاى تيدا قبول ده بيت. يان خواى گه وړه له برى چا كه يه ك كه نه و كه سه نه نجامى داوه. نه و نزا به ي قبول كړوه. ئيتر خه لكى واده زانيت نه پټى قبول بونى نه و نزا به له ووتو و شه كانيدايه كه پټى پارانه ته وه. ئيتر نه و ووتانه به كارد ه پټن له نزا كانياندا. هه روه كو كه سيك له كاتيكى شياودا جوړه دهرمانيك به كارد ه پټن بى نه خوشيه چاره سهرى ده كات دواتر كه سانى تر هه مان جوړى دهرمان به كارد ه پټن بى نه خوشيه كانيان واده زانن چاره سهرى هه موو نه خوشيه ك ده كات. كه نه مهش خوى له خوى دا هه ليه و زور كه س تيايدا به هه له دا چوونه دوور نييه نه و نزا به له ته نيشته يان له سهر گوږى كه سيك دا گيرا بوو بيت ئيتر كه سانى نه قام واده زانيت نه پټيه كه ده گه پټه وه بى جوړى نزاو دلپاكى وده روونى كه سه كه و شتوازي نزا كړنه كه، جانه گه ر له به كيك له ماله كانى خودا بيت باشته لاي خواى گه وړه.

چهك به خاوه نه كه ي كه وتووه

نزاو پارانه وه كان نمونه ي چهكن، وه چه كيش به خاوه نه كه ي كه وتووه، نه ك ته نها به چه كه كه. جا هه ركاتيك چه كه كه باش بيت، وه هه لگره كه ي "خاوه نه كه ي" بازو ده ست ومشتى چاك بيت و به ربه ستى نه بيت، باشته دوژمن ده پټيكت.

جا کام له م سئ هۆکاره بوونی نه ما ، نه وکاریگه ریه که متر ده بیته وه . واته نه گهر
روشه کانی نزا که باش نه بیته و نه وکه سه ی که ده پارێته وه دل و ده روون وهوشی یه ک
نه خات، وه پێگه ری یه ک هه بیته له قبول بوونی نزا که ، نه واکاریگه ری نابیت.

له نێوان نزا و قه ده ردا

لێره دا پرسیارێکی باو هه یه له نێوان خه لکیدا نه ویش نه وه یه که نه گهر له قه ده ردا
له سه ر که سێک شتێک نوسرابیته ، ئیتر پووده دات جا ئیتر نزا بکات یان نه یکات. هیه
کاریگه ری نی یه . وه هه روه ها به پێچه وانه وه ، نه گهر له سه ری نه نوسرابیته نه واک
پوونادات ، جا نزا بکات یان نا .

پێرێک پێیان وایه که ناوه پۆکی نه م پرسیاره پاسته و وه ده ست به رداری نزا و پارانه وه
بوونه ، جا نه م پێره له گه ل نه فامی و گومرایاندا پێچه وانه ن، چونکه نه واک ده ست گرتن
به هۆکاره کان "الاسباب" په ده ده که نه وه .

جا نه گهر به یه کێکیان بوتریته : نه گهر تیتری نوسرابیته له سه رت که قه ده ره ، نه واک
پووده دات ئیتر نان بخۆیت یان نه یخۆیت، وه به پێچه وانه شه وه نه گهر مندا ل بوون
قه ده ربیته ، نه واک پووده دات نه گهر بچینه لای خێزانه کانمان یان نا، وه به پێچه وانه وه .
جائیتر پێویستمان به پرۆسه ی هاو سه رگه ری وژن هێنان نی یه ؟!

نایا هیه مروفیکی خاوه ن ژیر نه مه ده لێیت؟!

ته نانه ت ئاژه له کان و گیانه له به ره کانیش نه مانه نالێن . که ده زانن به رده وام بوونی ژیان
به نده به ده ست گرتن به هۆکاره کانه وه ، بگه ره نه و پێره له ئاژه ل که مترن .

وه هه ندیکێ تر ژیری خۆیان به وه ده رخه ن که ده لێین: نزا و پارنه وه و سه رقال بوون
پێوه ی له پووی په رسته نه وه خوا ی گه وه پاداشتی له سه رده داته وه . به لام هیه
کاریگه ری یه کی نی یه له سه ر پوودا وه کان و داواکان جی به جی نابن .

نه خوشی و چاره سهر

لیره دا هیچ جیاوازیه ک نی یه له نیتوان نه م پیره و نه وانه ی پتیشوودا ، هه روه کو بلتیت کاریگه ری نزاوپا پانه وه وه ک بوونی نه بیت وایه .

پتیریکی له مانه ژیرتر ده لئین: نزاوپا پانه وه نیشانه وه لگه یه کن که خوی گه وره ته رخانی کردوه بۆ جی به جی بوونی پتویسته کان. واته هه رکاتیک خوی گه وره که سانیکی سهرکه وتوو کرد که نزاوپا پانه وه بکه ن، نه واه لگه ی نه وه یه نه وکاره جی به جی بووه . هه روه کو کاتیک که هه وریکی په شی سارد له زستاندا ده بینیت ، به لگه ی باران بارینه .

وه ووتیان: وه هه روه ها به هه مان شیوه بۆ په رستن وپاداشت، بی باوه پی ویاخی بوون له گه ل سزا، نه مانه نیشانه ی پوودانی پاداشت وسزان به بی نه وه ی هۆکارین. به هه مان شیوه شان له گه ل شکندن، سوتان له گه ل سوتاندن، خوین پشتن له گه ل کوشتندا، واته هیچ کام له مانه هۆکاری ته واونین، وه بوونی په یوه ندی نیتوانیان ته نها له یه کچوونیک ناساییه نه ک هۆکاریکی کاریگه ر. به مهش پیچه وانه ی شهرع وعه قل و فیرهت نه وه ستنه وه ، بگه ره پتیری عاقل وداناکان به م پیره پیده کهن.

پاستی یه که ی: (که پتیری سی یه م هه یه که پرسیارکه ر باسی نه کردوه) که پتیان وایه هه رشتیک که له قه ده ردا نوسرابیت ، به نده به هۆکاره کانی یه وه ، وه نزاوپا پانه وه ش یه کیکه له هۆکاره کان. چاهه رکاتیک به نده ده سستی گه رت به هۆکاره کانه وه نه واه نه وقه ده ره پووده دات، وه به پیچه وانه وه به نه بوونی هۆکاره کان قه ده ره که پوونادات.

وه هه ر نه م واتایه ده گه یه نیت که هۆکاری تیری نان خواردنه وه هۆکاری مندال بوون ژن هیتانه و چوونه لای خیزانه که ته . وه هۆکاری دوورینه وه چاندنه ، وه هۆکاری چوونه به هه شت کرداری چاکه یه ، وه هۆکاری چوونه دۆزه خ کاری خراپه یه . وه نه م پیره پاسترین پتین.

نزاوپارانه وه له بهیژترین هۆکاره کانی قهزاقه ده ره

به م شییوه نزاو پارانه وه له به هیژترین هۆکاره کانی ، جانه گهر قه ده ری که سیك به ندبیت به نزاوپارانه وه ، که واته نابیی بوتریت نزاوپارانه وه بئ سووده . ههروه کو چۆن نه شیاوه بوتریت خواردن و خواردنه وه و سه رجه م کارو کرداره کان بئ سوودن . وه هه یچ هۆکاریك به ئەندازه ی نزاوپارانه وه سود به خش و کاریگهر نین بۆ به ده ست هیتانی خواست و مه به سه ته کان ، هه ریۆیه ده بینیه ن پیڕی هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ که له هه موو که سیك زیاتر شاره زاترو خواناس تر بوون ، که به رده وام ده ستیان به نزاوپارانه وه ده گرت مه رجه کانیان به جئ ده هیتا .

وه خه لیفه عومه ری کوپی خه تاب ﷺ به نزاوپارانه وه زال ده سوو به سه ر نوژمه کانیدا . که هه میشه به هاوه لانی ده ووت : "ئیه وه به تۆریتان سه رناکه ون ، به لکو ئیه وه له ئاسمانه وه سه رده که ون" . وه ههروه ها ده یفه رموو : "من خه می قبول بوون و وه لامدانه وه ی نزاکانم نی یه ، به لکو خه می نزا کردمه ، چونکه گهر به کول نزا بکریت ، ئەوا وه لامدانه وه که ی له گه ل خۆیدا یه" .

جا ئەو خودایه ی که نزای به خشیه وه ، مه به ستی وه لامدانه وه سووه هه ریۆیه ده فه رمیت : (وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ بقرة : ۱۸۶) واته : "ئه ی پیغه مبه ر ئەگهر به نده کانم پرسیا رت لی بکه ن ده ریا رهم ، ئەوا من نزیکم لییا نه وه ، به هانا و هاوارو نزا یانه وه دیم ، هه رکاتی لیم بپا ریته وه و نزا بکه ن" .

وه له سنن ابن ماجه دا هاتوه وه له فه رموده ی (ابی هریره) ﷺ که پیغه مبه ر ﷺ فه رمویه تی : (من لو یسأل الله یغضب الله علیه) ^۱ واته : هه رکه سیك نزانه کات وله خوا نه پا ریته وه خوا ی گهره لیی توژه ده بیت .

^۱ - نه م فه رموده یه "حسن" ، پشتر ناماژه مانم بئ کردوه .

ئەمە ئەوە دەگەیه‌نیت کە پەزنامە‌ندی خۆای گە‌وره کە‌هە‌مووی خۆشی و بە‌خته‌وه‌ری یە ، لە‌نزا‌کردن و پیا‌پانه‌وه لێی ، وە‌هە‌روه‌ها تو‌پە بوونی خۆای گە‌وره لێمان کە‌هە‌مووی بە‌لا‌و نه‌هامە‌تی یە لە‌ده‌ست بە‌ردا‌ربوونه لە‌نزا‌وپا‌پانه‌وه .

امام أحمد له کتیبی (الزهد) دا ئەم "اثره" دە‌گی‌ڕێتە‌وه‌کە : (أنا الله ، لا اله أنا ، اذا رضيت بارتك ، وليس لبرکتی منتهی . واذا غضب لعنت ، ولعنتی تبلغ السابع من الولد) واتە : من (الله) م ، هیچ پە‌رستراوی‌ک بە‌پاست نی یە‌ته‌نها من نه‌بی‌ت ، جا ئە‌گەر لە‌هە‌رکە‌سی‌ک پازی بێم ئە‌وا پیت و بە‌ره‌کە‌ت بە‌سه‌ری‌دا دە‌پژێ‌نم ، وە‌پیت و بە‌ره‌کە‌تی من کۆ‌تایی نایە‌ت ، وە‌ئە‌گەر تو‌پە بێم نه‌فرە‌ت دە‌کە‌م ، وە‌نه‌فرە‌تی من تا حە‌وت نه‌وه وە‌چه‌ده‌گات .

وە‌هە‌روه‌ها سە‌رچە‌م عە‌قل و نه‌قل و فیت‌رە‌ت و ئە‌زموونه‌کانی نه‌ته‌وه و میلی‌ه‌تان بە‌جیا‌وازی زمان و پ‌رە‌نگ و شو‌ئینیش ئە‌وه دە‌سه‌لمێ‌نن کە‌ نزیک بوونه‌وه لە‌خۆای گە‌وره مایە‌ی خێ‌رو چاکە‌ و چاکە‌ خۆازی یە وە‌باش‌ترین هۆ‌کارە لە‌م بوا‌ره‌دا . وە‌بە‌پێ‌چه‌وانە‌شه‌وه دو‌ورکە‌وتنه‌وه لە‌خۆای گە‌وره مایە‌ی سە‌رچە‌م نه‌هامە‌تی و شه‌پ‌خۆازی یە .

وە‌هی‌چ هۆ‌کارێ‌ک نه‌بو‌وته مایە‌ی خۆش گۆ‌زه‌رانی بۆ‌کە‌سه‌کان بە‌ئە‌ندازە‌ی مل‌که‌چ کردن و بە‌ندایە‌تی کردن و نزیک بوونه‌وه لە‌خۆای گە‌وره ، وە‌چاکە‌کردن لە‌گە‌ڵ دروست کرا‌وه‌کانیدا . جا خۆای گە‌وره بە‌ده‌ست هێ‌نانی سە‌رچە‌م خێ‌ری دو‌نیا و قیامە‌ت و شه‌پ‌ی دو‌نیا و قیامە‌تی بە‌ستۆ‌ته‌وه بە‌کارە‌کانمانە‌وه . وە‌کاری بە‌ستۆ‌ته‌وه بە‌هۆ‌کارە‌کانە‌وه . وە‌له‌ قورئاندا لە‌هە‌زارە‌ها شو‌ئیدا ئە‌م پاستیه‌ دو‌وپات دە‌کاتە‌وه کە‌ سزا‌پاداشت بە‌نده‌ بە‌جۆ‌ری کارە‌کانە‌وه . هە‌روه‌کو دە‌فه‌رمو‌یت : (فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ . . الاعراف : ١٦٦) واتە : جا کاتی‌ک کە‌ هە‌ر سە‌رکێ‌شی یە‌کیان کرد لە‌وه‌ی کە‌ قە‌ده‌غه‌کرا‌وبوو لێ‌یان ، ئێ‌مه‌ش پێ‌مان ووتن : بینه‌ کۆ‌مه‌له‌ مه‌ی‌مونێ‌کی سو‌ک و پ‌یسوا و دو‌ور لە‌پە‌حمی خوا . وە‌ده‌فه‌رمو‌یت : (فلما اسفونا

ابن القيم الجوزی

انتقمنا منهم... زحرف: ۵۵) واته: جا کاتیک ئیمه یان توو په کرد و پقی ئیمه یان هه ستاند، ئیمه ش تۆله مان لی سه ندن.

وه ده فه رمویت: (وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا كَسَبَا... مائدة: ۳۸) واته: دزی "نیر" و دزی "می" واته له پیاوژندا، دهسته کانیان بېر نه وه وهک سزایه ک به وهی نه نجامیان داوه. وه هه روه ها ده فه رمویت: (إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا.... احزاب: ۳۵) واته: به پاستی ئافره تان و پیاوان له موسولمانان و باوه پداران و ملکه چه کان و پاستگوزیان و ئارامگره کان و له خوا ترساوه کان وه به خشنده کان و پوژوو گران و داوین پاکان، وه نه وانه ی که یادی خواده کهن، نهوا به خشین و لیبورده ی و پاداشتی نۆر مه زن و بی سنووریان له لایه ن خوی گه وره وه بق ئاماده کراوه. وه له م جوړه نۆر هیه و نه وه نده به سه.

وه هه ندی جاریش له سه رشپوانی مه رج و پاداشت به نده، هه روه کو خوی گه وره ده فه رمویت: (إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ... الأنفال: ۲۹) واته: نه ی باوه پداران. نه گه ر له خوا بترسن و پاریزگاری بکه ن نهوا خوا به رچاو پوژشنی به کی ته و اتان بۆ فه راهم ده هیئت. وه هه له و گونا هه کانتانیش داده پوژشیت و لیتان خو ش ده بیئت.

هه روه ها ده فه رمویت: (فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ.... توبة: ۱۱) واته: جا نه گه ر ته و به بکه ن و په شیمانی ده ربین و نویره کانتان نه نجام بده ن و زه کات له مال و سامانتان ده ربکه ن، نهوا برای ئابینی نیوه ن. وه هه روه ها ده فه رمویت: (وَالْوِاسْتِقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَاءً غَدَقًا... الجن: ۱۶) واته: نه گه ر

نه خوښی و چاره سهر

نهو خه لکه پښه پاست ونيسلامه تی بگرته بهر، نیمه بارانی به پیت و بهر که تیان به سهر تاندا ده بارینن. وه ده بینن هندیك جاریش به پیتی (لامی تعلیل) دیت.

هه روه کو ده فهرمویت: (لَيَذَبُّوا آيَاتِهِ وَلَيَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ... ص: ۲۹) واته: بۆ نه وهی نایه ته کانی لیک بده نه وه و بیړی لی بکه نه وه و بۆ نه وهی خاوه ن بیرو هوشه کان په ندوئاموژگاری وهریگن و تیښفکرن. وه هه روه ها ده فهرمویت: (لَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا... البقرة: ۱۴۳) واته: تاوه کو ئیوه بینه شاهید به سهر خه لکی یوه وه پیغه مبه ریش شاهیده به سهر ئیوه وه.

وه هندی جاریش ئامرازی (کی) دیت که نه ویشته بۆ (تعلیل) ه، هه روه کو ده فهرمویت: (کي لا يكون دولة بين الأغنياء منكم... الحشر: ۷۰) واته: بۆ نه وهی نهو سامانه ته نها له نیوان ده وله مهنده کانی ئیوه دا نه بیت.

وه هندی جاریش به ئامرازی (باء سببی) واته هوکاری دیت که ده فهرمویت: (ذلك بما قدمت أيدیکم... آل عمران: ۱۸۲) واته نهو سزایه له نه نجامی ده ست پیشخه ری خو تادایه. وه هه روه ها ده فهرمویت: (ما کتم تعلمون... مائدة: ۱۰۵) واته: به وهی که ئیوه ده تان کرد.

هه روه ها ده فهرمویت: (ما کتم تکسبون: یونس: ۱۵۲) واته: به وهی که ئیوه ده سستگان ده که وت.

(ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ: آل عمران: ۱۱۲) واته له بهر نه وهی نه مانه هه میسه نایه ته کانی خویان به درو ده خسته وه. وه هندی جاریش ته واو که ری به یاریده ده هینیت که ده فهرمیت: (فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى... البقرة: ۲۸۲) واته: پیاویک دوو شافرهت له وکه سانه ی که شایه تی دانیان په سنده له لاتان، که یه کیک له و دوو شافره ته له بیړی کرد نه وهی تریان له یادی ده مینیت. وه ده فهرمیت: (أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ... اعراف: ۱۷۲) واته: نه که له پوځی قیامه تدا بلین نیمه بی ناگا بووین له م پاستیانه.

ابن القيم الجوزی

وهدده فہرمویت: (أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أُنْزِلَ الْكِتَابُ عَلَي طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا.... الأنعام: ۱۵۶) واتہ: نہ کہ بلین: بہ راستی کتبیی ناسمانی بؤ دور دہستہی "گاوریجولہ کہ" پیش نیمہ دابہ زینراوہ.

وہہندی جاری تریش بہ (ف) ی ہکاری (سببیہ) دہہینیت کہدہ فہرمویت: (فَكذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَذَمِّدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنْبِهِمْ فَسَوَّاهَا.... الشمس: ۱۴) واتہ: باوہ پیاں پی نہ کردو بہ دروین خستہ وہ وحوشترہ کہیان سہریپی، خوی گہورہ لہ تۆلہ یدا ولاتیانی کاو ل کرد ولہ گہ ل زہویدا تہ ختی کرد، کہدہ فہرمویت: (فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَابِيَةً.... حاقہ: ۱۰) واتہ: سہریپی وسہرکہ شییان نواند بہ رامبہر پیغہ مبرہ کہیان نہوا خوی گہورہ تۆلہ لی سہندنہ وہ بہ گرتنیکی سہخت. وہدہ فہرمویت: (فَكذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ.... المؤمنون: ۴۸) واتہ: ہردوکیانیان بہ درو دہخستہ وہ بہ م شیوہیہ بوونہ کہسانیک لہ تیاچوہ کان.

وہہندی جاریش نامرازی (لما) دہہینیت کہدہست نیشانہ بؤ سزایہ کہ. وہ کہدہ فہرمویت: (فَلَمَّا آسَفُونَا انتَقَمْنَا مِنْهُمْ... زحرف: ۵۵) واتہ: جا کاتیک نیمہیان توپہ کردو پقی نیمہیان ہستاند تۆلہ مان لی سہندنہ وہ.

وہہندی جاریش (بان) دہہینیت کہدہ فہرمویت: (إِنَّمْ كَانُوا يَسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ.... انبیاء: ۹۰) واتہ: نہوان بہ راستی لہ کاری خیردا پیش برکییان دہ کرد. وہدہ فہرمویت دژی نہم پیڑہ: (إِنَّمْ كَانُوا قَوْمَ سُوءِ فَاعْرِقْنَا هُمْ أَجْمَعِينَ.... انبیاء: ۷۷) واتہ: نہوان پیڑہ نہتہ وہیہ کی خرابہ کار بوون بؤیہ نیمہش ہرہ موویانمان نوقمی ناو کرد وخنکان.

وہہندی جاریش نامرازی (لولا) بہ کاردہہینیت کہ کاری پیکہ وہ گری دانی داهاتوہ کہدہ فہرمویت: (فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ * لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ.... صافات: ۱۴۳-۱۴۴) واتہ: نہ گہر پیغہ مبر یونس لہ وکہ سانہ نہ بوایہ

نه خوشی و چاره سهر

که هه میسه یادی خواو سبحان الله ی ده کرد. نهوا تاپوژی زیندوو بوونه وه ده بوايه له ناو سکی نه هه ننگه که بوايه .

وه هه ندی جاریش نامرازی (لو) به کار ده هیئت که نیشانه ی مهرجه ، که ده فهرمیت: (لَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ... نساء: ۶۶) واته: جا نه گهر نه وان به پاستی به گویره ی ناموزگاری و فهرمانی نیمه پفتاریان بگردایه، نهوا چاکتر بوو بوبان.

وه تیکرا قورئانی پیروز زور پاشکاوانه هه له سهرتاوه ی تاکوتایی کاری چاکه و خیر وشه پ و حوکم بوونه وه ره یه کان ده به سستیته وه به هؤکا ره کانیه وه "الأسباب"، به لکو پیکه ستنی نه حکامی دنیاو قیامت و به رژه وه ندی و گنده لی یه کان ده به سستیته وه به هؤکارو کاره کانه وه.

جا هه رکه سیک به فراوانی له م بابه ته تی بگات نهوا سوو دمه ندیه کی زور ده بیت. وه هیچ کاتیک به نه فامی و نه زانی و بی ده سه لاتی یه وه پشت ناکاته وه له قه دهر، پشت به ستنی به قه دهر بی ده سه لاتی بیت، وه بی ده سه لایش پشت به ستن بیت به قه دهر. به لکو تیگه یشتووی ژیر نهو که سه یه که قه دهر به قه دهر وه لام ده داته وه. وه به قه دهر پال به قه دهر وه ده نیت وه به قه دهر به ره نگاری قه دهر ده بیتته وه، چونکه مروق ناتوانیت بی نه مانه بزیت، چونکه برسیتی و تونیتی سهرماو جوره کانی مه ترسی و وریایی هه مووی له قه دهر وهن.

وه هه میسه بوونه وه ره کان له هه ولی نه وه دان که قه دهر به قه دهر پال پشته وه بنین. به م شیویه نه گهر که سیک خوی گهره سهرکه و تووی بکات، نهوا قه دهری سزاو توله ی قیامت به قه دهری توبه و باوه پ و کرداری باش پال پیوه ده نیت. جا هیچ کاتیک خوی تاک و ته نها که خاوه نی هه ردو دنیا به کارو حیکمه ته کانی پیچه وانه و پوچه ل که ره وه ی به کتری ناوه سستیته وه.

جا ئەم بابەتە لە شکۆمەندترین بابەتەکانە بە مەرجی کە سێک نرخی بزانیت و پەچاوی بکات. وەتەنەها خودا پشت و پەنایە.

بەختەوهری مەرۆف لەناسینی ھۆکارەکانی چاکە و خراپەدایە

بەلام لە ھەمان کاتدا پێویستمان بە دوو کاری تر ھەیە کە بەختەوهری ھەراھەم دەھێنێت. ئەویش:

یەکەم: بە وردەکاری ھۆکارەکانی چاکە و خراپە بزانیت، وەبەرچاو پوونی ھەبیت لەوێ کە لە پێش چاویدا پوو دەدات و لەخۆی وکەسانی تریش وەئەوانە ی کە دەیان بیستیت لەکۆن و نویدا.

وەباشترین پێناسەیش بۆ ئەم مەبەستە تۆیژینەو و وردبوونەو ھەیە لەقورئانی پیرۆز کە بە فراوانی باس لە ھۆکارەکانی چاکە و خراپە دەکات. پاشان (سونەت) ە کە ھاوھەڵی قورئانی پیرۆزە، وەبەبەشی دووھمی وەحی "نیگا" ناودەبرێت. جا ھەرکە سێک لەم دووسەرچاوەیە بگات سەرکەوتوو دەبیت ، چونکە ھەردووکیان "قورئان و سونەت" سەرچەم پێکاگان و ھۆکارەکانی چاکە و خراپە ی خستۆتە پوو. چ لەباسی مێژوو پێشبینەکانمان لەنەتەو ھەکانی تر، وەئەو ھەندە ی باسیش کە داھاتوو ھەکان و ئایەتی زانستی دەخاتە پوو کە زیاتر باوەرمان پتەو دەبیت، کە قورئان و سونەت و پێغەمبەریش ﷺ راست و دروستن دوور لەگومان.

و ھەخوای گەرەش بەلێنەکانی خۆی بەجی دەھێنیت، جا مێژوو شیکردنەو ھە ی بووداوەکانە کە خوا و پێغەمبەرە کە ی چەندە بە پوونی ئاھاژەیان بۆ ھۆکارەکان و چاکە و خراپە کردووە.

بەختەوهری لەو ھەدایە کە خۆت بە ھەلەدا نەبەیت

دووەم: پێویستە مەرۆف زۆر وریا بیت لەو ھە ی کە خۆی ھەل نەخەلەتینیت و خۆی بە ھەلەدا نەبات ، کە ئەمە لە گەرنگترین ھۆکارەکانە. مەرۆف خۆی باش دەزانیت کە تاوانکاری و یاخی بوون و خۆلە گێلی دان یەکیکە لە ھۆکارە زیان بەخشەکان و مەترسی

نه خوشی و چاره سهر

ده خاته سهر دونیاو قیامه تی، نه مه له لای مه موو که سیڅ پرون وناشکرایه. به لام خو خه له تاندن وخوگڼل کردن هه رجاره ی به شتیڅ، وه ک پشت به ستن به لی بورده یی ولی خوش بوونی خوی گوره جاریڅ، وه جاریڅی تر به وه ی ماوه یه کی تر سالیڅی تر توبه ده که م وده گپیمه وه، یاخود بیانوو گرتن که هه رچی به سهر دیت له سهری نوسراوه له قه دهر دا. ئیتر نه م ده سه لاتی نی یه وه یان به نه نجامدانی هه ندی کاری خیر له چه شنی "مندوب" سونه تدایه. یان به بیانوی خو سهر قال کردن به زانسته وه یان چاولیکردنی له هه ندی پیشه نگی له خوگه وره تر و... هتد.

نه مانه هه ره موویان بریتین له خو هه لئه تاندن.

جیاوازی له نیوان تهوبه ی راسته قینه و "النصح" تهوبه ی زاره کی

زوریڅ له خه لگی وا گومان ده به ن که هه رچی بکه یت له تاوان و تاوانکاری به ته نها ووتنی وشه ی "استغفر الله" هه ره مووی ده سپریته وه وخودا لیتی خوش ده بیټ. یه کیڅ له وکه سانه ی که خوی به شاره زا ده زانیت له "فقه" پی ووتم: من هه رچی بکه م له تاوان ده یکه م، دواتر سه د جا "سبحان الله وبحمده" ده لیم، ئیتر هه ره مووی ده سپریته وه. هه ره کو پیغه مبه ری تازیز ﷺ مژده ی داوه که ده فهرمیت: (من قال في يوم "سبحان الله وبحمده" مائة مرة" حطت عنه خطاياہ ولو كانت مثل زبد البحر) ^۱ واته: هه رکه سیڅ پوژی سه د جار بلت "سبحان الله وبحمده" نه وا تاوانه کانی له سهر ده سپریته وه نه گه ر چی به قه د که فی سهر دهر یا تاوانی هه بیټ.

وه یه کیڅی تر له خه لگی شاری مه کهه پی ووتم: هه رکه سیڅ له نیمه گه ر هه رتاوانیڅ بکات، دواتر خو ی بشوریت وپو ماوه ی هه فته یه ک "طواف" بکات به ده وری که عبه دا ئیتر تاوانه که ی ده سپریته وه.

^۱ - نه م فهرمووده یه "صحیح"ه، (بخاری ۶۴۰۵) و (مسلم ۲۱۹۶) گپریانه ته وه.

وهك سیکى تر پئی ووتم: ئه وه تا فرموده یه کی راست و دروست له پیغه مبهری خودا ﷺ ده گیرنه وه که فرمویه تی: (اذنب عبد ذنباً فقال: أي ربي أصبت ذنباً فأغفر لي فغفر له، ثم مكث ما شاء الله، ثم اذنب ذنباً آخر، فقال: أي ربي أصبت ذنباً فأغفر لي، فقال الله عز وجل: علم عبدي أن له رباً يغفر الذنب ويأخذ به، قد غفرت لعبدي، فليصنع ما شاء)^۱ واته: بهنده یه کم تاوانیکی ئه نجام دا، دواتر ووتی: ئه ی خواجه گیان توشی تاوانیک بووم لیم خوشب. لیی خوش بووم. پاشان بوماوه یه کی تر مایه وه، دواتر جاریکی تر تاوانیکی ئه نجامدا. ووتی: ئه ی خواجه گیان توشی تاوانیک بووم، لیم خوش به. خوی گوره فرموی: بهنده کهم ده زانیئت که خواجه کی هیه خاوه نی لیبورده یه ولی خوش ده بیئت. بویه له بهنده کهم خوش بووم چی ده کات بابیکات.

هه ربویه منیش به وپه پی دلنیا یی یه وه ده زانم که خودایه کم هیه له تاوانه کان خوش ده بیئت لیمان ده بوریت.

جا له راستیدا ئه م پیره له خه لکی خویان هه لئاسیوه به م دهق وتیکستانه وه وه پشت ئه ستور بوونه پیوه ی. وه هه ر کاتیک گله یی وره خنه یان ئاراسته که ییت سه باره ت به تاوانیک که ئه نجامیان دابیئت، راسته وخۆ ئه م فرمودانه ت بۆده هیتنه وه ده رباره ی لی بوردیه یی و به خشنده یی خوی گوره، به پشت به ستن به م دهقه تکا کاریانه "الرجاء".

جۆره کانی تیگه یشتنی هه له بۆ ئه م دهقانه له لایه ن خراپه کارانه وه

تیگه یشتنی خه لکه نه فام له م باره یه وه شتی سه یروسه مه ریه یان هیه: وه ک ووتی هه ره که یان که ده لیت:

کثر ما أستطعت من الخطايا اذا كان القدوم علي كريم

^۱ - نهم فرموده یه "صحيح"ه، (مسلم ۲۷۵۸) و (بخاری ۷۵۰۷) گیرایانه ته وه.

نه خوشی و چاره سهر

واته: چیت پیّ ده کریت له تاوانکاری نه نجامی بده مادام نه و که سه ی که بق لای ده چیت به خشنده یه وه یه کیکی تر ده لیت: پاک بوون له تاوان نه فامی یه سه باره ت به فراوانی به خشنده یی ولیّ بورده یی خوی گه وره .

وه که سیکی تر ده لیت: ده ست هه لگرتن له تاوان و تاوان نه کردن بیّ شهرمی وبیّ نه ده بی یه سه باره ت به لیّ بورده یی خوی گه وره و بچوک ته ماشا کردنیتی .
وه "محمد بن حزم" ده لیت: هه ندیکم له وکه سانه م بینویه له کاتی نزاو پارانه وه دا ووتویه تی: خودایه من پشتت پیّ ده به ستم له "عصمه" واته بیّ تاوانی وپاکی وبیّ گونا می .

وه هه ندیکی تر له وپیتره له خوبایی بووه خویان هه لده واسن به بابیه تی "جبر" وه ده لیتن: هه رچی مرؤف هه یه هیچی به ده ست نی یه وژرده ست وناچارکراوه که هه موو شتیک بکات له تاوانکاری ویاخی بوون ، چونکه شته کان هه ره مووی به ده ستی خوی گه وره .
وه هه ندیکی تر له و پیتره به بابیه تی "ارجاء" سه ره له خویان ده شیوتین وده لیتن: باوه پ "ایمان" ته نها په یوه سته به دله وه که له دله وه خودا به راست بزانیته ، نیتر کرده وه کانی مرؤف په یوه ندی به باوه پره وه نی یه . وه باوه پی خرابترین مرؤفیش وه ک باوه پی فریشته کان "جبریل و میکائیل" وایه .

وه که سانیک تر له م پیتره خویان به وه دل خوش ده که ن که (هه ژاران وپیاوچا که کان وخوانا سانیان) خوش ده ویت وه همیشه سه ردانی گوره کانیان ده که ن ولتیان ده پارینه وه ته وه سولیان پیّ ده که ن داواده که ن له وان که هاوکاریان بکه ن تا خوا لیتیان خوش بیت وداوای شیفای لیّ ده که ن ...

وه هه ندیکی تریان پشت به باو پایریان ده به ستن که نه وان له لای خوی گه وره پیگه و پله وپایه یه کی گه وره یان هه یه و فریای وه چه کانیان ده که ن، نمونه ی نه مانه ش زقن، له وانه پادشاکان کاتیک یه کیک له وه چه کانیان ده که ویته کاریکی ناره واره، نه وان به سوود وه رگرتن له پله وپایه یان فریایی ده که ون له دونیادا .

وہہندیکی ترپشت بہوہ دہبہستن کہخوای گہورہ لیٰ بوردہیہ ، وہسزادانی بہندہکانی ہیچ لہمولک و دہولہمندی زیاد ناکات ، وہلیبوردہیی ولیٰ خوش بوونیش ہیچ لہ دہولہمندی و مولکی ئہو کہم ناکات. جائہگہریہکک لہنیو مالہکەیدا دہریاہک ئاوی سازگار پئی بکات، وہکەسیکی ہہژارو تینوو بۆ چۆپئی ئاو بیتہ ہردہرگای ئایا پئگری دہکات کہ چۆپئی ئاو لہودہریاہی بداتی؟! بیٰ گومان خوای گہورہ زۆر لہوہ دہولہمہند تر و فراوانتر بہخشندہ ترہ. ہہر بۆیہ ئیمہی ہہژار پئیوستان بہچۆپئی لیٰ بوردہیی بہخشندہیی خوا ہہیہ. وہخوای گہورہ لہہموو کەسیک بہخشندہ ترہ.

وہہیانہ پشت دہبہستیت بہخراب تیگہیشتن لہدہقہکانی قورئان وسونہ. وہکو پشت بہستنی ہہندیک بہئایہتی: (وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى...الضحى: ۵) واتہ: خوای گہورہ ئہوہندہت پئی دہبہخشیت کہپازیت دہکات..... "جا من پازی نابم بہوہی کہ بم خاتہ دۆزہخوہ" ئہم لیكدانہوہیہ لہ لوتکەئ نہقامیدایہ بہرامبہر بہم ئایہتہ. بیٰ ئہدہبی بیٰ ئہنجام دانہ، چونکہ بیٰ گومان خوای گہورہ پئی خوشہو پازی یہ بہسزادانی تاوانکاران وستہمکاران کەسوورن لہسەر تاوانکاری. بیٰ گومان پیغہمبەرش ﷺ بہم کارہی خودا پازیہ.

وہہروہا وہکو پشت بہستنی کەسانیک بہئایہتی: (إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذَّنُوبَ جَمِيعاً... زمر: ۵۳) واتہ: خوای گہورہ لہہموو تاوانہکان دہبوریت وخوش دہبیت..... کەئہم تیگہیشتنہش لہ ناہرہواترین جۆری تیٰ گہیشتنہ بۆ ئہم ئایہتہ پیرۆزہ، چونکہ ھاوہیشی پەیدا کردنیش واتہ "شیرک" یش دہگریتہوہ ئہم ئایہتہ؟ کەچلہوپۆپہی سەرچہم تاوانہکانہ؟ وہہیچ کەسیکیش گومانی نی یہ کەئہم ئایہتہ دہرحق بہتۆبہکاران دابہزیوہ. کەلہہموو تاوانہکانی پیشووتریان خوش دہبیت جائہگہر ئہم ئایہتہ دہرحقی تۆبہکاران نہبواہی، بۆہموو پئپک بیت، ئہوکاتہ ہیچ واتایہک بۆ بہئینہکانی خوای گہورہ نہدہمایہوہ کە باس لہسزای دۆزہخ دہکات بۆ بیٰ باوہر

نه خوښی و چاره سهر

ومو شريك وتاوانكاران ، وهه روه ها فهرموده ی دهره ټناني پيړيک له دوزه خي به کان که به کتابه رستن به شه فاعه تي پيغه مبه ر^{صلی الله علیه و آله} بؤ به هه ست.

که نه مه کال قام ويړته سکی نه وکسانه ده سه لميښت ، چونکه نه وه تا خوي گه وره له و ټايه ته دا به گشتی باس ده کات ، به لام له سوره تي "النساء" نه م بابه ته ټاييه ته ده کاته وه ده فهرميټ: (إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ... النساء: ٤٨) واته: خودا له که سانتيک خوښ ټاييت که هاويه شي بؤ بريار ده دن، جگه له مه له هه موو شتيکي تر خوښ ده بيت.

نه گر خوي گه وره مه به ستي تزيه کاران نه بوايه ، جياوازي نه ده کرد له نتيوان تاوانه کاني "شيرک وشتي تريش" مادام له پابردودا کردويه تي و ټيستا ته ويه ي کردوه و نايان کاته وه. وهه روه کو گومپاکان وهه ندي له نه فامان به ټايه تي: (يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ... الانقطار: ٦) واته: نه ي مړوؤ تو چي واي لي کردوييت که سه رکه ش بيت به رامبه ر په روه ردگاري ميه ربه بان ويه پيژت.

وهه روه ها ووتی هه ندي له گومپايان سه باره ت به ټايه تي: (لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى * الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى... الليل: ١٥-١٦) واته: ټاچيټه ناو ټاگره وه ، مه گه ر که ساني درنده و ټاپوخت وخوانه ناس نه بيت. نه وه ي به رنامه ي خوداي به ټاپاست ده زاني وپشتي تي ده کرد. وه ټايه تي: (اعدت للكافرين... البقرة: ٢٤) واته: بؤ کافره کان ټاماده کراوه. به لام ټايه تي: (اعدت للكافرين... البقرة: ٢٤) که باس له دوزه خ ده کات، به هه مان شيوه ش فهرموديه تي بؤ به هه شتيش: (اعدت للمتقين... آل عمران: ١٣٣) واته: ټاماده کراوه بؤ له خواترسان.

جا که ده فهرميټ بؤ کافران ټاماده کراوه خو پيگري له وه ش ناکات که سته مکارو فاسقه کان بچنه دوزه خ وه. هه روه کو چوڼ ټاماده کردني به هه شت بؤ له خواترسان ماناي نه وه ني به چيتر نه وانه ي توؤ قالتيک باوه پريان هه بووه نه چنه به هه شته وه.

ههروهه ها هه نديكي تر به پۆژووگرتنى پۆژانى "عاشوراو عهرفه" ته نانهت هه يانه ده لیت پۆژوو گرتنى عاشورا تاوانى سالیك ده سپێته وه^۱، وه پۆژوو عهرفه ته نها بۆ زیاد كردنى پاداشته ، كه چى ئەم بى ئاگایه نازانیت كه پۆژوو مانگی په مه زان ونویژه فه رزه كان خیریان له پۆژوو عهرفه و پۆژی عاشوراش زیاتره وبایه خدار تره . كه بى گومان نویژه كان وه نویژی هه ینى بۆ هه ینى به كى تر په مه زان بۆ په مه زانیكى تر ده بنه مايه ی لى خوڤ بوون وسپینه وه ی تاوانه بچووكه كان، به مه رجى خو ی له تاوانه گه و ره كان بپاریزیت.^۲

جا ئایا چۆن پۆژوو به كى سونهت ده توانیت ئه وه مه مو تاوانه گه و رانه بسپێته وه ، له كاتێكدا خاوه نه كه ی هیشتا به رده وامه له سه ر ئه نجامدانیا ن؟! ئەمه مه حاله .

جانه گه ر بێتو مـرؤف ده ست له تاوانه گه و ره كان هه لېگرت و پۆژوو سونه ته كان "عاشوراو عهرفه" ئه نجام بدات وته به بكات وئوساته هه ردوو هۆكاره كه به كده گرن وپال پشتن بۆ به كترى كه كار له سپینه وه ی تاوانه گه و ره كانیش بكات ، هه روه كو چۆن "په مه زان بۆ په مه زان ونویژه فه رزه كان" هاوكارن بۆ سپینه وه ی تاوانه بچووكه كان به مه رجيك ده ست له گه و ره كانیش هه ل بگرت. ئه وه تا خوا ی گه و ره ش ده فه رمویت: (إِنْ تَجْتَبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ تُكْفَرُ عَنْكُمْ

^۱ - فه رموده به كى "صحيح" لهم باره به وه هاتوو كه پێغه مبه ر پر سيارى لى كرا سه بارهت به رۆژوو گرتى "عاشورا" فه رمويه تى: (يكفر السنة الماضية). (بخارى-باب صوم يوم عاشورا) و(مسلم-الصيام: ۱۹۶-۱۹۷/۱۱۶۲). وه به مه مان شيره بۆ رۆژى "عهرفه" له هه ردوو "صحيح" دا هاتوو.

^۲ - فه رموده به كى "صحيح" لهم باره به وه هاتوو كه پێغه مبه ر فه رمويه تى: (الصلوات الخمس، والجمعة، ورمضان الى رمضان، كفارات لما بينهن ما لم تغش الكبائر). (مسلم-الطهارة-۱۴-۲۳۳/۱۶) گێرا به تى به وه . وه له سه رووى نه مانه شه وه خوى گه و ره ده فه رمویت: (إِنْ تَجْتَبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ تُكْفَرُ عَنْكُمْ سَيَأْتِكُمْ... النساء: ۳۱) واته: ئه گه ر بێتو خۆتان پاریزن له تاوانه گه و ره كان ، ئه و له تاوانه كاتنان خوڤ ده بین.

نه خوښی و چاره سهر

سَيِّئَاتِكُمْ.....النساء: ۳۱) واته: نه گهر بیتو خوتان بپارېښ له تاوانه گوره کانا، نه و له تاوانه کانتان خوش ده بین.

جاهه رکاتې مۆکاره کانی سرپینه وهی تاوانه کانا زږدین و به میږین نه وساته زږرت نه گهری لی خوښوون و سرپینه وهی تاوانه گوره کانیش ده بیت.

گومانی باش بردن به خوای گوره... ټیگه یشتنی هله

وه کو پشت به ستن به و فرموده قودسیه کی که پیغمبره ښه خودا ښه پیمان باس ده کات که خوای گوره فرموده تی: (وانا عند حسن ظن عبدي بي، فليظن بي ماشاء) واته: من به پتی گومانی باشی به نده کم، کاری له گهل ده کم جا چوڼ گومانم پی ده بات بابیبات.

۱ - نم فرموده به "صحیح"، (بخاری ۷۴۰۵) وه (مسلم ۵/۱۷) گپایانه توره. لسه ده فی فرموده به کی درېژ که "ابی هریره" ښه که پیغمبر فرموده تی: (انا عند ظن عبدي بي، وانا معه اذا ذكرني فإن ذكرني في نفسي ذكرته في نفسي، وان ذكرني في ملأ ذكرته في ملأ خير منهم، وان تقرب الي بشير تقربت اليه ذراعاً، وان تقرب الي ذراعاً تقربت اليه باعاً وان اتاني بمشي آتیه هروله). واته: من به پتی گومان بردنی به نده کم پیم، وه من هله گهل دام هدرکاتې له دهروونی خویدا یادم بکاته وه، منیش له لای خوڼم یادی ده کم وه، نه گهر نهو له لای که سانیکی تر یادی کرده وه، منیش له لای که سانیکی لهوان چاکر یادی ده کم وه، وه نه گهر نهو بستیک له من نریک یتوه، نهوا من بالیک لیتی نریک ده کم وه. وه نه گهر بالیک له من نریک بووه وه، نهوا من ههنگاوکی گهر لیتی نریک ده کم وه. وه نه گهر به رویشتن بیت بو لام، نهوا من به خیرایی دیم بو لای. وه هروها له لای مسلم بهم شیوه هاتوه. نم فرموده به که "جابر بن عبدالله" ده لیت گویم له پیغمبر بوو له پیش مردنی به سی ږوژ ده فرمودو: (لا يموت احدكم الا وهو يحسن الظن بالله) واته: که سیک له نړه نه مړیت تا گومانی باش به خوای خو نده بات.

"نروی" ده لیت: مه به سم لیره دا گومانی باش واته باوه پری وایت که خوای گوره به حسی لی ده کات وسزای نادات. وه زانایان ده لیت: له کاتی لهش ساغیدا زوړ له خوا برسی و کاری چاکه نه بجام بدات، وه له کاتی سهره مرگیشدا تکا کاریت و گومانی باش به خودا به ریت که سهر فرازی ده کات.

وه فرموده "مسلم" پشت راستی نم حالته ده کاته وه که پیغمبر ده فرمیت: (يعث لحل عبد على مامات عليه) واته: خوای گوره مردوه کانا له سهر هه مان حالته مردنی زیندویان ده کاته وه.

واتا چون گومانم پی دهبات چی به سهردا بهینم هروای له گهل ده که م. بی گومان که سیک گومانی چاکه به خوای گه وره دهبات چاوه پوانی مامه له ی چاکه لی دهبات، که خوی چاکه خوازیبیت وه چاوه پوانی پاداشتی چاکه خوازی به که ده کاته وه. چونکه خوای گه وره له سهر به لینی خویته تی و ته و به ی لی قبول کردوه.

وه هر که سی بکری تاوانه گه وره کان و خراپه کاری و به دره و شستی و یاخی بوون بیت له دنیا، هه میسه بیر له وه ده کاته وه که خوای گه وره چون توله ی لی ده سینیتته وه، وه هر ئه تاوانکاریانه ده بنه ریگر که به گه شبینانه وه گومانی باش به ریت به خوای گه وره، ئه مه له دنیا شدا هه رویه. تۆسه ریچی له خۆت گه وره تر بکه ییت چاوه پوانیت سزات بدات نه ک پاداشت بداته وه. جا هه هر که سیک باشه ی ئه نجام دابیت چاوه پوانی باشه دهبات له خواوه وه به پیچه وانه شه وه.

هه ره کو "حسن البصری" ده لیت: ئه و باوه پدارانه ی که کاری چاکه ده که ن وه هه ریویه گومانی چاک و باش به خوای گه وره ده بن، به لام تاوانکار چونکه گومانی خراپ به خوای گه وره دهبات هه میسه خه ریکی کاری خراپه یه.

چون گومانی باش به خودا به ریت له کاتیکدا هه میسه سه ریچی فه رمانه کانی دهبات و مافی پیشیل دهبات، وه دژایه تی په یامبه رانی "بانگخوازان" ریگه ی خواده کات، وه بی باوه پی ده نوینیت به رامبه ر به بوون و سیفات و ناوه جوانه کانی خوا. وه باوه پدار به نه فام و نه زان و کۆنه په رست له قه له م ده دات؟ چون گومانی باش دهبات که خوی گومانی وایه که ئه و خودایه نه فه رمان دهبات و نه قسه دهبات نه توپه ده بیت و نه ریگری دهبات؟!

هه ریویه خودای گه وره ده رباره بیان ده فه رمیت: (وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ اَرَدَاكُمْ فَاَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ... فصلت: ۲۳) واته: ئه وه به رنه نجامی ئه و گومانه ناپه سه ندانه تان بوو به رامبه ر په ره ر دگارتان، ئیستا بووه هوی داخران و تیاچونتان وچوونه ریزی زه ره ره ندانه وه.

جاهه‌رکه‌سیک ئه‌مه‌ بیروباوه‌پی بیټ ، جاپۆن گومان ده‌بات که خوای گه‌وره‌ لیتی خوش بیټ و به‌ به‌ه‌شتی به‌رینی شادبکات؟ ئه‌مه‌ خۆ خه‌له‌ تاندنه‌ و سه‌رلی شتواوی به‌ که‌ شه‌یتان دواکه‌ و تووه‌کانی پی گومرا ده‌کات، نه‌ک گومان باش بردن.

تاوانکار و یاخی بوو ، بی ئاگایه‌ له‌ سیفاته‌ جوانه‌کانی خودا گه‌ ده‌ بیستیت و ده‌ بیستیت

که‌ به‌ جوانی له‌م حاله‌ته‌ ورد بینه‌وه‌ که‌ چۆن له‌ دلی مرۆفیکدا ئه‌م دوو شته‌ کۆده‌ بیته‌وه‌ . کاتی که‌ دلنیا به‌ که‌ خوای گه‌وره‌ به‌ وردی ده‌ بیستیت و ووته‌کانی ده‌ بیستیت و به‌ ئاگایه‌ له‌ نه‌یتی و ئاشکراکانی و وه‌ له‌ به‌رده‌میدا پاره‌ ستاوه‌ که‌ تاوانکاری ده‌کات و ماف و یاسای خودا پێشیل ده‌کات. هه‌رخۆشی به‌ پر سه‌ له‌ سه‌رکار و ووته‌کانی که‌ نه‌نجامی داو. له‌ گه‌ل هه‌موو ئه‌مانه‌شدا هیشتا پیتی وایه‌ گومانی باش به‌ خودای گه‌وره‌ به‌ ریت، ئه‌مه‌ جگه‌ له‌ فیلی شه‌یتان و سه‌رکه‌شی ده‌روون نه‌ بیټ هه‌چی تر نی یه‌ . (أبو امامه سهل بن حنيف) ده‌لێت: من و (عروه بن الزبير) چووین بۆ لای خاتوو عائشه رضی الله عنها فه‌رموی: (لو رأيتما رسول الله صلی الله علیه و آله في مرض له، و كانت عنده ستة دنائير اوسبعة دنائير، فأمروني رسول الله صلی الله علیه و آله ان أفرقها، ففعلني وجع رسول الله صلی الله علیه و آله حتى عافاه الله ، ثم سألتني عنها فقال: ما فعلت؟ أكنت فرقت الستة الدنائير ؟ فقلت: لا والله، لقد كان شغلني وجعك، قالت: فدعا بها فوضعها في كفه، فقال: ما ظن نبي الله لو لقي الله وهذه عنده؟^١ . واته: ئه‌گه‌ر ئێوه‌ پێغه‌مبه‌ری خوداتان ببینایه‌ له‌ به‌کێک له‌ نه‌خۆشیه‌ کاند، پێنج یان شه‌ش دیناری لای بوو، پیتی دام و فه‌رموی: په‌رش و به‌ لاوی بکه‌ره‌وه‌ به‌ سه‌ر هه‌زاراندا. دواتر منیش به‌ هۆی سه‌رقال بووم به‌ ئازار و ئێشی پێغه‌مبه‌ری خواوه‌ پاسپارده‌ که‌م له‌ یاد چوو. پاشان پێغه‌مبه‌ری خودا چاک بۆوه‌ ، لیتی پرسیم چیت کرد، پاره‌ که‌ت بلاو کرده‌وه‌؟ منیش پێم ووت به‌ هۆی سه‌رقال بووم

^١ - نه‌م فه‌رموده‌یه‌ "صحیح" ه، (امام احمد ٨٦/٦-١٨٢، ١٠٤) گێڕایه‌تی یه‌وه‌ سه‌نده‌ که‌ی صحیحه‌.

ابن القيم الجوزی

به نازاری تۆوه له یادم چوو. پیغه مبه ریش لئی وه رگرتم وفه رمووی: ئایا ده بیئت گومانی پیغه مبه ری خودا چی بیئت کاتیک به دیداری خودا بگه م وئهم بره پاره یه م لابی؟ ... وه له فهرمووده یه کی تردا له بری بره گی "نبی الله" بره گی "محمد" هاتوو.

جانه گه رئه مه دیدو بۆچوون وگومانی پیغه مبه ری خودا بیئت، ئه بیئت گومانی ئه نجامده رانی تاوانه گه وره کان سته مکاران چۆن بیئت... ئایا به ته نها ووتنی ئیمه گومانمان باش بووه به تۆ خودایه که سزمان نادهیت، ئیتر ئیمه ش بۆیه هه موو جوړه کاریکمان ده کرد. پرگاریان ده بیئت وسزای دۆزه خ ناچیزن؟

پاک وئی گه ردی بۆخوای گه وره... گومرایی مروّف به چی پله یه ک ده گه یه نیت. ئه وه تا حه زه تی ابراهیم (سه لامی خوی لیبیت) پووده کاته نه ته وه که ی وده لیت: (أَنْفُكَ آلِهَةٌ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ * فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ... صافات: ۸۶-۸۷) واته: ئیوه شتی ده ست هه لبه ست ده که نه خواو له جیاتی په روهردگار ده تانه ویت بیپه رستن؟ باشه ناخر ئیوه چ گومانیکتان له په روهردگاری جیهانه کان؟

تیکه یشتنی دروست له مه ر گومانی باش بردن به خودا

ئوه ی له م بابه ته وردبیته وه بۆی ده رده که ویت که گومانی باش بردن به خودا مایه ی کرداری باشه وچا که یه. چونکه مروّف ده زانیت که خودای گه وره پاداشتی چا که ی کاره باشه کانی ده داته وه هه ر بۆیه کرداری باشه وچا که ئه نجام ده دات.

جا هه رچه نده گومانی باش بیئت ئه و زیاتر کاری باش ئه نجام ده دات، به لام گومانی باش بردن به خودا له گه ل شوین که وتنی ئاره زوو یه ک ناگریته وه. هه ربۆیه له فهرمووده ی (شداد بن اوس) دا هاتوو که (ترمذی) له (مسند) دا هاتوو که پیغه مبه ری خودا ﷺ ده فهرمیت: (الکیس من دان نفسه وعمل لما بعد الموت والعاجز من اتبع نفسه هواها وتمنى على الله) 'واته: که سی ژیرو وریا ئه و که سه یه

١ - نعم فهرمووده یه "حسن لغیره" ه، (ترمذی- ۲۴۵۹) وه به "حسن" ی داده نیت وه (امام احمد ۱۲۴/۴) وه (ابن ماجه- ۴۲۶۰).

نه‌خۆشی و چاره‌سەر

که‌لێڤرسینه‌وه ولێڤیچینه‌وه‌ی (محاسبه‌ی) خۆی ده‌کات و کار بۆدوای مردن ده‌کات، وه‌که‌سی بێ ده‌سه‌لات و بێ ئێرا ده‌وه‌که‌سه‌یه‌ که‌به‌شوینی ئاره‌زووبازی وه‌وا ده‌که‌وێت، ته‌نها ئاوات ده‌خوازێت به‌خوای گه‌وره‌.

به‌پوختی:

گومانی باش بردن به‌خودا، هاوڕێکه‌ له‌گه‌ڵ ده‌ست گرتن به‌هۆکاره‌کانی پزگاری له‌ قیامه‌تدا. به‌لام له‌گه‌ڵ ده‌ست گرتن به‌هۆکاره‌کانی تیاچوون به‌روه‌هه‌لدێرچوون شتێک نی یه‌ ناوی گومانی باش بێت.

جائه‌گه‌ر ووترا: به‌ئێ ده‌کرێت، چونکه‌ په‌حمه‌ت و به‌زه‌یی ولێ بۆرده‌یی خوای گه‌وره‌ بێ سنووره‌و پێش تووڤه‌بوونی که‌وتوو وه‌هه‌موو شتێکی داڤۆشیوه‌.

جیاوازی له‌نیوان گومانی باش بردن به‌خودا و بوغرا بوون به‌خودا

وه‌نه‌گه‌ر ووترا: خوای گه‌وره‌ زۆر له‌مانه‌ی که‌ ئێوه‌ باسی ده‌که‌ن ده‌وله‌مه‌ندتر و به‌خشنده‌تر ولێبۆرده‌ترو به‌زه‌یی یه‌، ئێمه‌ هه‌رچی بکه‌ین په‌حمه‌ت و به‌زه‌یی یه‌که‌ی ده‌مانگرێته‌وه‌. پاسته‌ خوای گه‌وره‌ خاوه‌نی چه‌ندین سیفاتی جوانی هاویشۆه‌ی ئه‌مانه‌یه‌، به‌لام له‌سیفاته‌ نایابه‌کانی خوای گه‌وره‌ بریتی یه‌ له‌ "دانایی- الحکمه‌" وه‌هه‌ریه‌که‌ له‌م سیفاتانه‌ی سه‌ره‌وه‌ که‌باس کران له‌شوینی شیاو و گونجاوی خۆیدا به‌کارده‌هێنێت وه‌ بۆ که‌سانیکیش شایه‌نی ئه‌وه‌بن که‌ به‌زه‌یی و په‌حمه‌تی بیاانگرێته‌وه‌ له‌ته‌وبه‌کاران و چاکه‌ خوازان نه‌که‌ که‌سانی خوانه‌ناس و تاوه‌نکارو سه‌مه‌کار و پێشپیل کاری یاساو شه‌رعی خودا بن.

به‌لکو بۆ که‌سانیکه‌ له‌بری کاری خراپه‌ چاکه‌ ده‌که‌ن و سه‌رجه‌م ئه‌وته‌مه‌نه‌ی که‌ماویانه‌ له‌کاری خێردا به‌ختی ده‌که‌ن. جابه‌ئه‌مه‌یان ده‌وتریت گومانی باش بردن به‌خوای گه‌وره‌. وه‌به‌وی تریان ده‌وتریت "غرور" بوون به‌خوای گه‌وره‌... په‌نا به‌خودای گه‌وره‌ ده‌گرین.

ابن القيم الجوزی

ئەو ئەمەتە خەڵق گەورە دەفەر موویت: (إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ... البقرة: ۲۱۸) واتە: ئەو کەسانەى کە باوەریان هێناوە و کۆچ دەکەن و تە دەکۆشن لە پێناوی خەڵق گەورە، ئەوانە مەبەستیان پەحمەت و بەزەیی و میهرەبانی خواوە. خەڵق گەورە ئەمانی بە پێچى تەکار ناو دەبات ئەک فاسقەکان.

هەر هەما دەفەر موویت: (ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ... النحل: ۱۱۹) واتە: ئەو کەسانەى بە نەزانى کاری خراپەیان ئەنجام داوە بەلام پاشان تەو بەیان کردووە و گەپاوەتەو بۆ لای خەڵق گەورە و کاری چاکەخوازیان ئەنجام داوە، ئەوا خەڵق گەورە بۆ کارەکانی پێشوو تریان لێبوردە و بەزەیی و میهرەبانه.

خەڵق گەورە پێمان پادەگەینەت کە لێبوردەى بۆ ئەو کەسانەى بەم شێوەیە گەپاڤێتنەو بۆ لای خەڵق گەورە. جا کەسانی ژیر و زانا بابەتی "رجاء - تەکا" لە شوێنى شیاوی خۆیدا بەکار دەهێنن، بەلام نەزان و نەفامەکان لە شوێنى شیاوی خۆیدا بەکاری ناھێنن.

ئەو کەسانە زۆر نەفام و نەزان کە پشت بە پەحمەت و لای بوردەیی خەڵق گەورە

دەبەستن لە هەمان کاتدا فەرماشتەکانی پشت گۆی دەخەن

زۆرێک لە خەڵقی بە نەفامانە پشت ئەستوری پەحمەت و لای بوردەیی خەڵق گەورە بوونە فەرماشتەکانیشی پشت گۆی دەخەن و داواکاریەکانی جی بەجی ناکەن، وەک بێتی لە یادیان چوو کە خەڵق گەورە خاوەنی توندترین سزایە و هەیچ بەرێهەستێک نییە پێگەری لە خەشمت و تۆڕەیی خەڵق گەورە بەرامبەر بە تاو و نەباران. جا هەرکەسێک پشت بە لێبوردەیی خەڵق گەورە بێت لە سەر تاوانکاری، ئەوا وەک مل هەوێ و یاخی و کە لە پەق وایە.

نەخۆشى و چارەسەر

"معروف" دەلئیت: تۆڭكا لەكەسێك دەكەیت كەپەحمت لى بكات وبتبوریت، كەچى بەبەردەوامى تۆش بى فەرمانى دەكەیت ویاخى دەبیت لى، ئەمە ئەوپەرى بى عەقلى وسەرشۆپى یە.

و بە "حسن" یان ووت: دەبینین زۆر دەگیریت؟

ئەویش ووتى: ئەترسم.. فېرم بىداتە دۆزەخەو بەكى نى یە.

و بەروەها دەییوت: "هەندى لەخەلكى ئەوەندە پشتیان بە لیخۆش بوونی خودا بەستوو كەكاتى مردن ولە دنیا دەرچوون تەنانت فریایى تەوبەکردنیش نەكەوتن" هەردەبینى دەلئیت: ئیمە گومانى باش دەبەین بەخودا، بەپاستى درۆیان كرد، ئەگەر گومانى باشیان بېردایە كارى باشیان ئەنجام بدایە.

پیاویك لە "حسن" ی پرسى: تۆ پات چۆنە بەپێرێك كە لە دانیشتنەكانیاندا زۆر دەترسین بە ئەندازەىك دەلئیت ئیستا دەفېرم لەترسانە؟

حسن ووتى: بەپاى من هاوپیتى كردنى ئەم پێرە گەلى باشترە لەپێرێك كە هەردلئیات كەنەو كەترس و بېرت لەقیامەت كەم بێتەو.

و لە هەردو "صحیح" دا هاتوو لەفەرمودەى "اسامە بن زید" كە دەلئیت گویم لى بوو كە پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتى: (يُجاء بالرجل يوم القيامة فيلقى في النار، فتندلق أفتاب بطنه فيدور في النار كما يدور الحمار برحاه، فيطوف به أهل النار. فيقولون: يا فلان، ما أصابك، ألم تكن تأمرنا بالمعروف وتنهانا عن المنكر، فيقول: كنت أمركم بالمعروف ولأتية، وأنهاكم عن المنكر وآتية) ^١ واتە: پیاویك دەهین لەپۆزى قیامەتدا دەیخەنە ناو دۆزەخەو، هەرچى پێخۆلەكانى ناوسكى هەیه هەرەمووى دەكەوێتە سەرزەوى، و بە دەورى پێخۆلەكانى دەسوپیتهو وەكو سوپانەوێ گۆیدریژ بە دەورى میخسكە كەیدا. خەلكى پێى دەلئین: ئەى فلان كەس

^١ - نەم فەرمودەى "صحیح"ە، (بخاری: ۳۲۶۷ - ۷۰۹۸) وە (مسلم: ۱۱۰/۱۸ - نوری) گێڕایانەتەو.

ابن القيم الجوزی

چیت به سهردا هاتوو ، ئه ی تۆله دونیادا فرمانت پی نه ده کردین به چاکه و پێگرت ده کردین له خراپه ؟ ئه ویش ده لیت: من فرمانم پی ده کردن به چاکه که چی خۆم نه ده کرد، وه پێگرم ده کردن له خراپه ، که چی خۆم ده مکرد.

وه امام احمد ده گێڕێته وه له فهرمووده ی "ابی رافع" که ده لیت پێغه مبه ر به لای گۆرستانی (بقیع) دا تێ به پی وه رمووی: (أف لك، فظننت انه يريدني، فقال: لا، ولكن هذا قبر فلان، بعثته ساعيا الى آل فلان، فغل نمره فذرع الآن مثلها من النار) 'واته: فهرمووی: تۆف له تۆ، منیش وام زانی که مه به سستی من، پێغه مبه ر فهرمووی: نه خێر مه به ستم تۆ نییه مه به ستم نه و گۆڕه یه ، که گۆپی فلان که سه ، جارێک ناردم له لای فلانه تیره غه نیمه تیره کۆبکاته وه به لام له وێ پارچه قوماشیکی له غه نیمه که مه لگرت بۆ خۆی به بی پرس ، ئیچستا ئه و قوماشه وه ک خۆی له ناگر دروست کراوه . وه له "مسند"ی امام احمد دا هاتوو له فهرمووده ی "انس بن مالک" رضی الله عنه فهرمووی که پێغه مبه ر صلی الله علیه و آله فهرموویه تی: (مررت ليلة اسري الي على قوم تقرر شفاهم بمقارض من نار، فقلت: من هؤلاء قالوا خطباء من امتك من اهل الدنيا، كانوا يأمرن الناس بالبر وينسون انفسهم) . 'واته: له شه وی ئیسرادا که به رزکرامه وه بۆ ئاسمان، پێڕێکم بینی که لیوه کانیا ن ده بێردان به مه قه سی ناگرین، پرسیم ئه مانه کێ؟ ووتیان: ئه مانه ووتار بێژن له خه لکی دنیا له نه ته وه که ت، که مه میشه فه رمانیا ن ده کرد به چاکه و خۆیا ن له بیر ده کرد.

وه مه روه ها له فهرمووده ی "انس بن مالک" رضی الله عنه ده لیت که پێغه مبه ر فهرموویه تی صلی الله علیه و آله: (لما عرج بي، مررت بقوم لها اظافر من نحاس يخمشون بها وجوههم وصدرهم، فقلت: من هؤلاء يا جبريل؟ فقال: هؤلاء الذين كانوا يأكلون لحوم الناس، ويقعون في

^۱ - نهم فهرمووده یه (ضعيف الاسناد)، (امام احمد: ۷/۶، ۳۹۲) (الطبراني ۳۰۲/۱) و (النسائي ۱۱۵/۲) بروانه (مجمع الزوائد ۵۳/۳).

^۲ - نهم فهرمووده یه "صحیح"، (امام احمد: ۳/۲۳۱، ۱۲۰، ۲۳۹) گێڕایه تیه وه.

نه خوښی و چاره‌سەر

أعراضهم) ^۱. واتە: له کاتی بلند کردنه‌وه‌م له‌شه‌وی ئیسراو می‌عراجدا به‌سه‌ر نه‌ته‌وه‌و پێڕێکدا تێپه‌ریم که نینۆکی دریزیان هه‌بوو له‌ مس دروست کرابوو به‌و نینۆکانی چنگیان ده‌دا له‌ده‌م وچاو سنگیان ودایان ده‌رپنی. به‌جبریلیم ووت: ئه‌م پێره‌ کێ یه‌؟ ئه‌ویش ووتی: ئه‌مانه‌ ئه‌و پێره‌ن که‌هه‌میشه‌ گۆشتی مرۆفه‌کانیان ده‌خوارد و به‌ خراپه‌ باسی ناموسی خه‌لکیان ده‌کرد... مه‌به‌ستی له‌گۆشتی خه‌لکی واته‌ غه‌یبه‌ت کردنه‌.

وه‌هه‌روه‌ها له‌ "أنس" هه‌و که‌پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ زۆری ئه‌م ووتیه‌ی دروپات ده‌کرده‌وه‌ که‌ ده‌یفه‌رموو: (يا مقلب القلوب والابصار، ثبت قلبي على دينك، فقلنا يا رسول الله، أمنا بك وبما جئت به، فهل تخاف علينا؟ قال ﷺ: نعم، إن القلوب بين أصبعين من أصابع الله يقلبها كيف شاء) ^۲. واته‌: ئه‌ی ئاوه‌ ژوکه‌ ره‌وه‌ی دل وچاوه‌کان، دل وده‌رومان جیگر که‌ له‌سه‌ر ئاینه‌که‌ت. ئی‌مه‌ش ووتمان ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر ئی‌مه‌ باوه‌رمان به‌تۆ هێناوه‌ و وه‌به‌وه‌شی که‌تۆ هێناوته‌ و ئایا هێشتا لی‌مان ده‌ترسیت که‌ بگورپین؟ فه‌رمووی: به‌ئێ... دل‌ه‌کان له‌نیوان دوو په‌نجه‌ن له‌په‌تجه‌کانی خوای که‌وره‌، ده‌یان گورپیت چۆنی بویت.

وه‌هه‌روه‌ها هاتوه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ به‌ جبریلی ووت: (مالي لأرى مكانيل ضاحكا قط؟ قال: ما ضحك منذ ان خلقت النار) ^۳. واته‌: بۆچی هه‌چ کاتێک می‌کائیل نابینم که‌ پێ بکه‌نیت؟ ئه‌ویش فه‌رمووی: له‌و پۆژه‌وه‌ی که‌ دۆزه‌خ و ناگر دروست کراوه‌ ئه‌و ئیتر پێ نه‌که‌نیوه‌.

وه‌ له‌ صحیح مسلم دا هاتوه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (يؤتى بأئعم أهل النار، فيصبغ في النار صبغة. ثم يقال له: يا ابن آدم، هل رأيت خيراً قط؟ هل مر بك نعيم

^۱ - ئه‌م فه‌رموده‌یه‌ "صحیح"ه‌، هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

^۲ - ئه‌م فه‌رموده‌یه‌ "صحیح"ه‌، هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو، (۱۱۳/۴، ۳/۲)، (۱۸۳/۴) وه‌ (حاكم ۵۲۵/۱) به‌ صحیحی داناه‌ له‌سه‌ر مه‌رجی "مسلم".

^۳ - ئه‌م فه‌رموده‌یه‌ (ضعیف الاسناد)ه‌، (امام احمد ۲۲۴/۳) گێڕاوه‌یه‌ته‌وه‌ (حافظ الهیثمی له‌ المجموع: ۳۸۵/۱) دا هێناویتی.

ابن القيم الجوزی

قط؟ فيقول: لا والله يارب ، ويؤتي بأشد الناس بؤساً في الدنيا من أهل الجنة، فيصبغ في الجنة صبغة، فيقال له: يا ابن آدم ، هل رأيت بؤساً قط؟ هل مريك شدة قط؟ فيقول: لا والله يا رب، ما مر بي بؤس قط، ولا رأيت شدة قط. ^١ واته: كه سيك ده هينن له وانهى كه خوشترين ژيان ژياييت له دونيادا "كه ئيستا له دۆزه خيه كانه". هه لى ده كيشتن له دۆزه خ پاشان پيى ده لئين: ئه كوپى ئادهم ئايا له ژيانندا. خوشى وشاديت بينيوه؟ ئه ويش ده لئيت: نه خير سويند بيت به تو نه م بينيوه. وه كه سيك ده هينن له وانهى كه له ناخوشترين و دوارترين جورى ژياندا ژياييت له دونيادا "كه ئيستا له به هه شته يه كانه" به به هشتدا هه لى ده كيشتن، دواتر لئى ده پرسن و ده لئين: ئايا له ژياندا ناخوشى وخه مناكويه كت بينيوه؟ ئه ويش ده لئيت: نه خير په روه رديگار هيچ ناخوشى وخه مناكويه كم نه بيوه.

وه له "مسند" دا هاتوو له فهرموده "براء بن عازب" رضي الله عنه ده لئيت: له گه ل تهرمي پياويكى ئه نسارى به پي كوتين بۆ گورستان و پيغه مبه ريشمان له گه لدا بوو. كاتي ك به خاكمان سپارد پيغه مبه ر عليه السلام دانيشت و ئيمهش به چوارده وريدا دانيشتين. زۆر له كه شيكى ناخوشدا بووين ، وه پيغه مبه ر عليه السلام چيلكه يه كي "پارچه داريكى بچوك" به ده ستي يه وه بوو زه وي يه كه ي پي هه لده كهن، پاشان سه ري به رزكرده وه و دوو تاسي جار فهرمووي "استعيذوا بالله من عذاب القبر... واته پشت به خوا به ستن له سزاي گور"، پاشان فهرمووي: ان العبد المؤمن اذا كان في انقطاع من الدنيا وإقبال من الآخرة نزل اليه ملائكة من السماء بيض الوجوه، كأنهم وجوههم الشمس، معهم كفن من أكفان أهل الجنة، وحنوط من حنوط الجنة، حتى يجلسوا منه مد البصر، ثم يجيء ملك الموت حتي يجلس عند رأسه، فيقول: أخرجني أيتها النفس المطمئنة أخرجني الى مغفرة من الله ورضوان، فتخرج تسيل كما تسيل القطرة من

^١ - نهم فهرموده "صحیح" ه، (مسلم ١٧/١٤٦ - نووی) وه (احمد ٣/٢٠٣) وه (نسائی ٣٦/٦) گيرايانه ته وه.

في السقاء فيأخذها لم يدعوها في يده طرفة عين حتى يأخذها فيجعلوها في ذلك الكفن وفي ذلك الحنوط، فإذا أخذها لم الكفن وفي ذلك الحنوط، ويخرج منها كأطيب نفحة مسك وجدت على وجه الأرض، فيصعدون بها، فلا يمرون بها على ملاء من الملائكة الا قالوا: ما هذه الروح الطيبة؟ فيقولون: روح فلان ابن فلان. بأحسن أسمائه التي كانوا يسمونه بها في الدنيا، فيستفتحون له، فيفتح له، فيشيعه من كل سماء مقربوها الى السماء التي تليها، حتى ينتهي به السماء السابعة، فيقول الله عز وجل: اكتبوا كتاب عبدي في عليين، واعيدوه الى الأرض فأني منها خلقتهم وفيها أعيدهم ، ومنها أخرجهم تارة أخرى، قال: فتعاد روحه الى الأرض فيأتيه ملكان، فيجلسانه فيقولان له: من ربك ؟ فيقول ربي عزوجل. فيقولان له: ما دينك؟ فيقول: ديني الاسلام. فيقولان له: ماهذا الرجل الذي بعث فيكم؟ فيقول: هو (محمد) رسول الله. فيقولان له: وما علمك؟ فيقول: قرأت كتاب الله عزوجل فأمنت به وصدقت، فينادي مناد من السماء: ان صدق عبدي ، فأفرشوا له من الجنة، والبسوه من الجنة، وافتحوا له باباً الى الجنة. قال: فيأتيه من روحها وطيبها ، ويفسح له في قبره مد بصره. قال: ويأتيه رجل الحسن الوجه، حسن الثياب، طيب الريح. فيقول: ابشر بالذي يسرك هذا يومك الذي كنت توعده من انت فوجهك الوجه الذي يجيء بالخير. فيقول: انا عمك الصالح، فيقول: رب اقم الساعة... رب اقم الساعة، حتى أرجع الى أهلي ومالي، قال وان العبد الكافر، اذا كان في انقطاع من الدنيا واقبال من الآخرة نزل إليه ملائكة من السماء، سود الوجوه، معهم المسوح، فيجلسون منه مد البصر، ثم يجيء ملك الموت حتى يجلس عند رأسه ، فيقول: ايتها النفس الخبيثة: أخرجي الى سخط من الله وغضب، قال: فتفرق في جسده فينزعها كما ينزع السفود من الصوف المبتل، فيأخذها فإذا أخذها لم يدعوها في طرفة عين ، حتى يجعلوها في تلك المسوح، ويخرج منها كأنتن ريح جيفة وجدت على وجه الأرض ، فيصعدون بها ، فلا يمرون بها على ملاء من الملائكة الا قالوا: ماهذه الروح

ابن القيم الجوزي

الخبیثة؟ فيقولون: روح فلان بن فلان، بأفبح أسمائه التي يسمى بها في الدنيا ، فيستفتح فلا يفتح له ثم قرأ رسول الله ﷺ: "لا تفتح لهم ابواب السماء ولا يدخلون الجنة حتى يلج الجمل في سم الخياط...:اعراف:٤٠" فيقول الله عزوجل: اكتبوا كتابه في سجين، في الارض السفلى، فتطرح روحه طرحا ثم قرأ "وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتُخَطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِينٍ...الحج: ٣١) . فتعاد روحه في جسده ويأتيه ملكان فيجلسانه فيقولان له: من ربك؟ فيقول: هاه...هاه، لا أدري. فيقولان له ما دينك؟ فيقول: ها...ها لا أدري. فيقولان له ماهذا الرجل الذي بعث منكم ، فيقول: ها...ها لا أدري.. فينادي مناد من السماء: ان كذب عبادي، فأفرشوا له من النار وافتحوا له بابا الى النار. فيأتيه من حرها وسمومها، ويفيق عليه قبره ،حتى تختلف فيه أضلاعه، ويأتيه رجل قبيح الوجه قبيح الثياب، منتن الريح.. فيقول: أبشر بالذي يسوءك ، هذا يومك الذي كنت توعده، فيقول: من أنت؟ فوجهك الوجه الذي يجيء بالشر ، فيقول: انا عمك الخبيث، فيقول: رب لاتقم الساعة) ^١.

واته: پاش نه وهی فەرمووی پەنا بگرن بەخوا لەسزای گوپ ، فەرمووی: کاتیک مرقوئی باوهدار کووتایی بەژیانی دونیایی دیت و بهرو ژیانی قیامەت نزیک دەبێتەوه، پێپرێک لەفریشتەئە ئاسمان دادەبەزن بۆ لای کە پوختساری لەشیۆهئە خۆردایە لەپەرشنگداریدا. کفنی بەهەشت و بۆنی بەهەشتیان پێیە، لەتەنیشتهوه دادەنیشن تا چاوپرکات. پاشان فریشتەئە گیان کێشان دیت و لەژوور سەریهوه دادەنیشیت، پێی دەلێت: ئەئە دەروونی پاک و ئارام و دلنیا ، دەرچۆ بۆ دیداری بەخشندەئەئە و لێبۆردەئەئە دەزەمەندی خوای گەوره ، پاشان گیانەکەئە دەردەچیت لەشیۆهئە دلۆپێک ئاو

^١ - نەم فەرموودەئە "صحیح"ه، (امام احمد : ٤/٢٨٧-٢٩٥) وه ابوداود وکەسانی تریش گێڕایانەتەوه لە "صحیحین" دا هەیه کەبە "المشهور" بەناوبانگە. بڕوانە دەرهێنانی نەم فەرموودەئە لە کتابی "اهوال القبور" / برقم: ٤ "نوسیفی(ابن رجب الحنبلی).

له ده می گۆزه وه ، پاشان وه ری ده گرن، لیره دا راسته وخۆ له دهستی وه رده گرن له چاوپروکانیکا. وه دایده پۆشن به وکفنه به ههشتی . وه بۆن خوشی ده که ن به بۆنی به ههشت ، که ده ری ده هین بۆن خوش بووه به خوشترین بۆنی میسک له سەر زه ویدا، پاشان به رهو ئاسمان بلندی ده که نه وه، وه به لای هه ر پێرێکی فریشته دا تی ده په پن پرسیار ده که ن: ئه م پوچه پاک وبۆن خوشه کی یه ؟ پێیان ده لێن: ئه مه پوچی فلانه که سی کوپی فلانه که سه . به خوشترین ناو ناوی ده به ن که له دنیا دا ناوبراوه . پاشان فریشته کان داوای کردنه وه ی ده رگای ئاسمان ده که ن بۆی ، ئه وانیش ده رگا که ده که نه وه وه هه ر ئاسمانیکه وه له لایه ن فریشته زۆر به پێزه کانه وه که له خودا وه نزیکن به مه راسیمیکێ شکۆدار به پێی ده خه ن، تاده گاته ئاسمانی حه وته م. خودای گه وره ده فره میت: "کتابی به نده که م له تو ماری (علین) تو مار بکه (که تایبه ته به به هه شتییه کان) پاشان ده فره میت بیگه رێننه وه بۆ زه وی ، چونکه من له زه وی دروستم کردوه ، وه هه ر بۆ ئه ویش ده یان گه رێنمه وه وه هه رله ئه ویشدا جاریکێ تر زیندویان ده که ینه وه ". پاشان پوچی ده گێرپنه وه بۆ سه رزه وی بۆ ناوچه ستی ، پاشان دوو فریشته دینه دیاری ولتی ده پرسن کی خوداته ؟ ئه ویش ده لیت: الله خودای گه وره مه . وه لێی ده پرسنه وه : ئاینی تو چی یه ؟ ئه ویش ده لیت: ئاینی من ئیسلامه . دیسانه وه لێی ده پرسنه وه : ئه و پیاوه کی یه که له نیو ئیوه ی مرقدا په وانه کراوه : ئه ویش ده لیت: ئه وه "محمد" ه ، که پیغه مبه رونی دراوی خودای گه وره یه . وه لێی ده پرسن چون زانیت ؟ ئه ویش ده لیت: کیتابی خودام خوینده وه ویا وه پرم پیتی هینا وبه راستم زانیوه . ده نگیک له ئاسمانه وه دیت وده لیت: به نده که م راستی کردوه له پاخه ری به هه شتی بۆ پاخه ن، وپۆشاکێ به هه شتی له به ر بکه ن ، وه ده رگایه کی بۆ والا بکه ن بۆ به هه شت ، له وێهه بۆن و به رامی خوشی بۆ دیت، گۆرپه که ی بۆ فراوان ده کریت به ئه ندازه ی چاوپرکات .. پیغه مبه ر فره مووی: پیاویکی پوخۆش وجل و به رگ جوان دیت بۆ لای پێی ده لیت: مژده بیت به وه ی که ئاسانکاری بۆ کردیت، ئه مه

ئەو پۆزە یە کە پەیمانەت پێ درا. پێی دەلێت: تۆ کییت؟ کە پوخسارت لە مژدە بەخش دەچیت؟ ئەویش پێی دەلێت: کردە و چاکە کانتەم. لێرەدا مردووێک دەلێت: خودایە قیامەت هەستینە... بابگەریمەو بەناو کەس و کارو مالەم..... بەلام مرقۆی بێ باوە پ کاتی کۆتایی بە ژبانی دیت و لە قیامەت نزیک دەبیتهو، پێرێک لە فریشتە ئاسمان دادەبەزن بۆلای پوخساریان پەش و ناشرینە، تۆرە کە یەکی لە موو دروست کراویان پێ یە، لە تەنیشتی دادەنیشان تا چاوپرکات، پاشان فریشتە ئیگیان کیشان دیت لە ژوور سەریەو دادەنیشیت و پێی دەلێت: ئەو دەروونی پیس وەرە دەرەو بە سزاوخەشم و تۆرەیی خوا.. پیغەمبەر دەفەر مویت: "دەست دەباتە پوچی لە پەرگ و پێشە بە توندی دەری دەهینیت هەرەو کە دەرهینانی تەلەزی یەک لە ناو پەمووی تەردا" هەر کە دەریان هینا لە چاوپرگانیکا دایدە پۆشن بە وتۆرە کە یە، وە کاتیەک دەری دەهینن بە ناخۆشترین و بۆگە نترین بۆن کە هەبێت لە سەرزەویدا بۆنی لێ دەدەن، پاشان بەرەو ئاسمانەکان بە کێشی دەکەن، وە بەلای هەر پێرێکی فریشتەدا تێ پەرن، یە کسەر دەپرسن: ئەم بۆنە ناخۆش و بۆگەنە کێ یە؟ ئەوانیش دەلێن: فلانە کەسی کۆپی فلان کەسە. بە ناخۆشترین ناوی دەبەن کە بانگیان پێ کردوو لە دنیادا. داوا دەکەن کە دەرگای ئاسمانەکانی بۆ بکەنەو. پاشان پیغەمبەر ئەم ئایەتە ی خویندەو: (لَا تُفْتَحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلْجِ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ... الأعراف: ٤٠) واتە: دەرگاکانی ئاسمانیان لێ ناکرێتەو و بە هەشت نابینن تا هوشتر نەچیتە کونە دەرزێ یەو. پاشان خوای گەرە دەفەر مویت: ناوی لە کیتابی "سجین" دا تۆماریکەن "کە تۆماری دۆزەخی یەکانە"، لە زەوی ژێرەو دا، پاشان پوچی فرێدەدەن "هەلێ دەدەن" خوارەو، پاشان پیغەمبەر ئەم ئایەتە ی خویندەو: (وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيحٍ... الحج: ٣١) واتە: هەر کە سێک هاوێل بۆ خودا بریار بدات، وە ک ئەو وایە لە ئاسمان بەریتەو و بەلێندە پەلاماری بدات و "پارچە پارچە ی کات" یاخود

نه خوشی و چاره‌سەر

په‌شه‌بایه‌کی به‌هیز بی‌فرینیت و بی‌بیات بۆشویئیکی دور و قول..... پاشان پوهی ده‌گێرپنه‌وه بۆ ناوچه‌سته‌که‌ی. دوو فریشته دینه لای وڵتی ده‌پرسن: کێ خوداته؟ ئه‌ویش ده‌لێت: هاا...هاا...نازانم. وه‌لێی ده‌پرسن: ئاینی تۆ چی یه؟ ده‌لێت: هاا...هاا، نازانم. وه‌ده‌پرسنه‌وه: ئه‌و پیاوه کێ یه که‌له‌نیو ئیوه نێردرا؟ ده‌لێت: هاا...هاا، نازانم. ده‌نگێک له‌ئاسمانه‌وه دێت ده‌لێت: به‌نده‌که‌م درۆی کرد له‌پایه‌خی دۆزه‌خی بۆ پاخه‌ن و ده‌رگایه‌کی دۆزه‌خی لێ والا که‌ن. بۆن و به‌رامیکی ناخۆش و گه‌رمایه‌کی به‌تینی لێوه دێت، وه‌گۆرپه‌که‌ی له‌به‌رته‌سک ده‌که‌نه‌وه، تاوه‌کو هه‌موو ئێسکه‌کانی تێکه‌ڵ به‌یه‌ک ده‌بن، پاشان پیاویکی پوخسار ناشرین و جل و به‌رگ شی‌او و پیس و بۆن ناخۆش ده‌لێت: مژده‌بێت ئه‌م ناخۆشی یه‌ت، ئه‌مه ئه‌و پۆژه‌یه که‌په‌یمانته پی‌ درابوو. ووتی: تۆ کێیت؟ که‌پوخسارت له‌مژده‌به‌خش نایته‌ت، ئه‌ویش ده‌لێت: من کرده‌وه خراپه‌کانتم. ده‌لێت: خودایه قیامه‌ت دوابخه..

وه له‌وته‌یه‌کی تر دا که ئیمامی احمد ده‌یگێرپته‌وه: (ثم يقض له اعمى واصم وأبکم، فی یده مرزبة، لو ضرب بها جبلاً کان تراباً، ثم یعیده الله عزوجل کما کان، فیضرب به ضربة أخرى، فیصیح صحیة یسمعها کل شیء الا الثقیلین. وقال البراء رضی الله عنه: ثم تفتح له باب الی النار ویمهد له من فراش النار)^۱. واته: که‌سیکی بۆ ده‌نێرن که کوێر و که‌ر و لاله، چه‌کوشیکی گه‌وره‌ی ئاسنی به‌ده‌سته‌وه‌یه، ئه‌گه‌ر بیداته له‌چیا‌یه‌ک ده‌یکات به‌خۆل، پاشان خودا وه‌ک جارانی لێ ده‌کاته‌وه، وه‌جاریکی تر لێی ده‌داته‌وه. هاوارو فیزاحیک ده‌کات هه‌موو شتی که‌ گویی لێ ده‌بێت ته‌نها مڕۆڤ و جن نه‌بێت.

له ("مسند") وه‌هاتوو له "براء" وه‌که‌ده‌فرمیت: (بینما نحن مع رسول الله صلی الله علیه و آله، اذا بصر بجماعة فقال: علامة أجمع هؤلاء؟ قيل علی قبر یحضرونه، ففرع رسول

^۱ - ثم به‌شه‌یان (ضعیف الاسناد)، (امام احمد ۴/۲۹۶) بر وانه "احوال القبور: ص ۲۷ وفتح الباری ۳-۲۰۷۷".

ابن القيم الجوزی

اللہ ﷺ ، فبدر بین یدی اصحابہ مسرعا، حتی انتهى الى القبر فحشا على ركبتيه، فاستقبلته بين يديه لأنظر ما يصنع فبكى حتى بل الثرى من دموعه. ثم اقبل علينا فقال: أي اخواني لمثل هذا اليوم فاعدوا.^١ واته: ئيمه له گه ل پیغه مبه ر بووین ، کومه لیکى ببنی پرسى که نه مانه چى ده که ن؟ پیى و ترا: نه وانه گوریک هه لده که نن ، پیغه مبه ر سامناکی دایگرت ، به خیرایی پویش بۆ لایان تا گه یشته گورپه که ، له سه ر چۆکه کانی دانیش و منیش پووبه پووی وه ستام تا بزائم چى ده کات، پیغه مبه رى خودا ده ستى به گریان کرد، تا خاکی به رده می ته پ کرد به فرمیسکه کانی. پاشان پووی وه رگپرا بۆلامان و پیى فه رمووین: براکام بۆ پوژوشوینیکى ئاوا خوتان ئاماده که ن.

وه له "مسند" دا هاتوه له فه رموده ی (برید) ﷺ ده لیت: (خرج إلینا رسول الله ﷺ یوما، فنادی ثلاث مرات: "یا ایها الناس ، أتدرون ما مثلي ومثلکم؟ قالوا: الله ورسول أعلم. فقال ﷺ: إنما مثلي ومثلکم مثل قوم خافوا عدواً یأتیهم ، فبعثوا رجلاً یترأى لهم، فأبصر العدو، فأقبل لینذرهم، وخشى أن یدرکه العدو قبل أن ینذر قومہ، فأهوى بثوبه: ایها الناس اوتیتم ، ایها الناس اوتیتم... ثلاث مرات".^٢ واته: پوژیک پیغه مبه ر هات بۆ لامان وسى جار هاواری کرد: نه ی خه لکینه ئایا ده زانن نمونه ی من وئیوه وه کو کى وایه؟ ووتیان: خوداو پیغه مبه ر ده زانن ، پیغه مبه ر فه رمووی: نمونه ی من وئیوه وه کو قه ومیک وایه که مه ترسی نه وه یان هه بوو که دوژمنه که یان بدا به سه ریاندا، بۆ ئهم مه به سته پیاویکیان نارد که چاودیری دوژمنه کانیان بکات، کاتیک پیاوه که بینى وا دوژمنه کانه یان به ره و پوویان دیت، نه میش ویستی قه ومه که ی ئاگه داریکاته وه، به لام ترسا دوژمنه کانی پیى بزائن و پیى لی بگرن پیش نه وه ی هه واله که به قه ومه که ی بگه یه نیت. له ناچاریدا جل و به رگه که ی

^١ - نه م فه رموده یه (ضعیف الاسناد)، (احمد ٢٩٤/٤) و (ابن ماجه ٤١٩٥) بروانه "احوال القبر" - ٢٦٣.

^٢ - نه م فه رموده یه "حسن" ه، (احمد ٢٤٨/٥) (المجمع ١٨٨/٢).

نه‌خوښی و چاره‌سهر

داکه‌ندو به‌دهستی یه‌وه پای ده‌وه‌شاند وهاواری ده‌کرد نه‌ی خه‌لکینه هاتن بډگیانتان...سیّ جار نه‌مه‌ی دووباره کرده‌وه.

وه‌له صحیحی موسلیمدا هاتووه له‌فرموده‌ی (جابر) رضی الله عنه که پیغه‌مبه‌ر ده‌فرمیت: (قل مسکر حرام، وإن علی الله عزوجل عهداً لمن شرب المسکر ان یسقیه من طینة الخبال، قيل ما طینة الخبال؟ قال صلی الله علیه و آله: عرق اهل النار، او عصارة اهل النار.)^۱ واته: هه‌موو سه‌رخوښکه‌ریک هه‌رامه،، خوای گه‌وره به‌لټنی داوه هه‌رکه‌سیک ماده‌ی سه‌رخوښکه‌ر بخواته‌وه، نه‌وا "طینة الخبال" ی ده‌رخوارد بدات. پرسیان: "طینة الخبال" چی یه؟ پیغه‌مبه‌ریش فرمووی: "طینة الخبال" مه‌ی 'عاره‌قی' خه‌لکی دوزه‌خه، یان پاشه‌پږی خه‌لکی دوزه‌خ وناگره.

وه‌هه‌روه‌ها له "مسند" دا هاتووه له‌فرموده‌ی "ابی ذر" رضی الله عنه که پیغه‌مبه‌ر فرموویه‌تی صلی الله علیه و آله: (انی اری مالا ترون، واسمع مالا تسمعون، أظنت السماء وحق لها ان تنط، ما فيها موضوع اربع أصبع الا وعليه ملك ساجد، لتعلمون ما أعلم لضحكتم قليلاً ولبكيتم كثيراً وما تلذذتم بالنساء على الفراش، ولخرجتم الى الصعدات تجأرون الى الله عزوجل. قال ابو ذر: والله لوددت اني شجرة تعضد.)^۲ واته: نه‌وه‌ی من ده‌یبینم وده‌یبستم، نټوه نایبینن ونایبستن، ئاسمان ناحق نی یه، چونکه شوټنی له‌پټکی ده‌ست نی یه فریشته‌یه‌کی تټدانه‌بیټ کړنوش ده‌بات، والله ی نه‌وه‌ی من ده‌یزانم نټوه بیزانن نه‌وا که‌م پیّ ده‌که‌نن وږور ده‌گریان وچټزتان له‌هاوسه‌ره‌کانتان وه‌رنه‌ده‌گرت له‌سه‌ر جیگا. یه‌کسه‌ر پاده‌په‌پین وپووه ده‌شته‌کان ده‌پوښتن له‌خودا ده‌پارانه‌وه. نه‌بو ذر ووتی: خوږکه‌م ده‌خواست که من داریک بوومایه گانو قه‌پم لی بگیریه.

^۱ - نه‌م فرموده‌یه "صحیح"ه، (مسلم ۱۷۶/۱۳ - نووی) گټراویه‌تی یه‌وه.

^۲ - نه‌م فرموده‌یه "حسن"ه، (ترمذی ۲۳۱۲) وه (ابن ماجه ۴۱۹۰) و (امام احمد ۵/۱۷۳) وه (حاکم ۵۱۰/۲ - ۱۰۶۰ - ۱۷۷۲).

وهله "مسند" دا هاتووه له فهرموده‌ی "حذیفه" رضی اللہ عنہ ووتی: ئیمه له گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خودادا بووین له به‌خاک سپاردنی ته‌رمیکدا. کاتی گه‌یشتینه‌ گۆپه‌که، پیغه‌مبه‌ر هاته‌ خواره‌وه له قاجی ته‌رمه‌که وردبووه‌وه فهرمووی: (یضبط المؤمن فيه ضغطة تزول منها حمائله ويملاً على الكافر ناراً).^۱ واته: باوه‌پدار له‌م گۆپه‌دا فشاریکی توندی توش ده‌بیئت که سه‌رجه‌م په‌ل وپۆ و سنجی وردو خاش ده‌بیئت، بۆ بی باوه‌پیش پری ده‌بیئت له‌ئاگر.

هه‌روه‌ها له (مسند) دا هاتووه له فهرموده‌ی "جابر" رضی اللہ عنہ ده‌لێت: له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خودا دا بووین پۆیشتین بۆ به‌خاک سپاردنی (سعد بن معاذ رضی اللہ عنہ) کاتیک پیغه‌مبه‌ر نوێژی له‌سه‌ر کردو به‌ده‌ستی خۆی له‌گۆپی ناو پیغه‌مبه‌ر "سبحان الله" ی کرد، ئیمه‌یش "سبحان الله" ی زۆرمان کرد. دواتر پیغه‌مبه‌ر "الله أكبر" ی کرد. پرسیان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا بۆچی "سبحان الله و الله أكبر" ت کرد؟ پیغه‌مبه‌ر صلی اللہ علیہ و آله و سلم فهرمووی: (لقد تضایق علی هذا العبد الصالح قبره حتی فرج الله عنه).^۲ واته: گۆپه‌که زۆر به‌رته‌سک بووه له‌سه‌ر ئه‌م پیاو چاکه، تاخوای گه‌وره‌ فیریای که‌وت ده‌ریازی کرد، وه له (صحیح) ی (بخاری) دا هاتووه له فهرموده‌ی "ابی سعید" رضی اللہ عنہ که پیغه‌مبه‌ری خودا فهرموویه‌تی: (اذا وضعت الجنازة، واحتملها الرجال علی أعناقهم، فإن كانت صالحة قالت: قدموني قدموني، وإن كانت غیر صالحة قالت: یا ویلها، أين تذهبون بها؟ یسمع صوتها کل شیء الا الانسان، ولو سمعها الانسان لصعق).^۳ واته: کاتیک ته‌رمی مردوویه‌ک داده‌نریت و ده‌خړیته سه‌رشان و ده‌بریت بۆ گۆپستان. جا ئه‌گه‌ر ئه‌وته‌رمه‌ خاوه‌نه‌که‌ی پیاوچاک و صالح بیئت ده‌لێت: پێشمخه‌ن... پێشمخه‌ن، واته زوو

^۱ - ئه‌م فهرموده‌یه (ضعیف الاسناد) ه، (امام احمد ۴۰۷/۵) (المجمع ۴/۳، ۴۶/۱۰، ۲۶۴/۱۰) وه (بن رجب - هوال القبور ۱۰۸) گێڕایانه‌ته‌وه.

^۲ - ئه‌م فهرموده‌یه (ضعیف الاسناد) ه، (احمد ۳۶۰/۳، ۳۷۷) وه (المجمع ۴/۳، ۴۶/۳) وه (هه‌بروانه‌ اهوال القبور ۸۷-۹۱).

^۳ - ئه‌م فهرموده‌یه "صحیح" ه، (بخاری: ۱۳۱۴-۱۳۱۶-۱۳۸۰) گێڕایه‌تی ه.

نه خوښی و چاره سهر

بم گه یه نن، به لام نه گهر خراب بیت ده لیت: نهی قوپم به سهر بق کویم ده بن. به ده نگیکی به رز نه م فیزاج وهاواره ده کات، که هه مووشت گوئی لی یه تی ته نها مروؤ نه بیت، که نه گهر گوئی لی بیت نهوا له هوشی خوئی ده چیت.

وه له "مسند" دا هاتوو له فهرموده ی "ابی امامه" عليه السلام که پیغه مبه ر فهرموده تی: (تدنوا الشمس يوم القيامة على قدر ميل، ويزدا حرها كذا وكذا، تغلي منها الرؤوس كما تغلي القدور، يعرقون فيها على قدر خطا ياهم، منهم من يبلغ الى كعبه، ومنهم يبلغ الى ساقه، ومنهم من يبلغ الى وسطه، ومنهم يلجم العرق.)^۱ واته: له پوژی قیامه تدا خوړ یه ک میل له مروغه کانه وه دووره وپله ی گهرمی خوړ چه نندین وچه نندین جار زیاد ده کات. هه موو سهره کان تییدا وه که مه نجل ده کولیت وه عاره قیکی زور ده کن هه ر که سهو به پیی تاوانه کانی. هه یانه عاره ق ده گاته قوله قاپی، هه یانه عاره ق ده گاته قاچه کانی، هه یانه عاره ق ده گاته که مهره ی، وه هه یانه عاره ق داده پوشت.

وه هه روه ها له "مسند" دا هاتوو له فهرموده ی "ابن عباس" عليه السلام که پیغه مبه ر فهرموده تی: (كيف أنعمم وصاحب القرن قد التقم القرن: وحنى جبهته يستمع متى يؤمر فينفخ، فقال أصحابه: كيف نقول؟ قال عليه السلام: قولوا: حسبنا الله ونعم الوكيل، على الله توكلنا.)^۲ واته: من چوڼ هه ست به خوښی بکه م، که خاوه ن قوچه که واته فریشته "نيسرافيل" قوچه که ی هه لگرتووه، گوئی پاگرتووه تاکه ی فهرمانی پی بکریت فوو به قوچه که دا (بووق) که دا بکات. ووتیان: نه گهر که وتینه نه وکاته وه چی بلین؟ پیغه مبه ریش فهرمووی بلین: "ته نها خودامان به سهو نهو باشتین که سه بزمان وپشت به خودا ببه ستن".

^۱ - نه م فهرموده یه "حسن" ه، (احمد ۵/۲۵۴) وه (حاکم ۴/۵۷۱) گیر یانه توه.

^۲ - نه م فهرموده یه (ضعيف الاسناد وهو حسن لغیره) ه، (احمد ۱/۳۲۶، ۷/۳، ۴/۳۷۴) وه (ترمذي: ۲۴۳۱، ۳۲۴۳) پروانه (السلسله الصحيحه: ۱۰۷۱).

ابن القيم الجوزی

وه له "مسند" دا هاتووه له فهرموده ی "ابن عمر" رضی اللہ عنہ یرفعه: (من تعظم في نفسه، او اختال في مشيته، لقي الله تبارك وتعالى وهو عليه غضبان.)^۱ واته: هرکه سیټک له ناخووه خوئی به فیز زل وگوره زانی، یان له پئی وپوښتندا به فیزو لوت به رزی یه وه ده پوښت، کاتیک به بیداری خودا ده گات خوی گوره لئی توپه یه.

وله (صحيحين) دا هاتووه له "ابن عمر" وه که پیغه مبه رضی اللہ عنہ فهرمویه تی: (ان المصورين يعذبون يوم القيامة، ويقال لهم: احيوا ما خلقتم.)^۲ واته: په یکه تاشه کان سزاده درین له قیامه تدا وپیان ده وتریت: نه و په یکه ری دروستان کردووه زیندوی بکه نه وه وپوځ بخه نه به ریان.

وه هروها تییدا هاتووه له "ابن عمر" وه که پیغه مبه رضی اللہ عنہ فهرمویه تی: (ان احدکم اذا مات عرض عليه مقعده بالغداة والعشي، ان كان من اهل الجنة فمن اهل الجنة، وان كان من اهل النار فمن اهل النار. فيقال: هذا مقعدك حتى يبعثك الله عزوجل يوم القيامة.)^۳ واته: هرکه سیټک که له نیووه ده مریتته موئیوارو به یانی یه ک شوین وجیگای خوټ پئی نیشان ددهن، نه گره به هه شتی بیت یان دوزخه خی. وه پئی ده لټین: نه مه شوین وجیگه ته تا پوژی قیامت وزیندو ده کریتته وه.

وه هروها له (صحيحين) دا هاتووه له "ابن عمر" وه که پیغه مبه رضی اللہ عنہ فهرمویه تی: (اذا صار اهل الجنة في الجنة، واهل النار في النار. جيء بالموت حتى يوقف بين الجنة والنار ثم يذبح، ثم ينادي مناد: يا اهل الجنة خلود فلا موت. ويا اهل النار خلود فلا موت. فيزداد اهل الجنة فرحاً الى فردهم ويزداد اهل النار حزنًا الى حزنهم.)^۴ واته: کاتیک به هه شتیبه کان به رهو به هه شت یه کلاکرانه وهو

^۱ - نه فهرموده یه "صحيح" ه، (احمد ۱۱۸/۲) پروانه (الصحيحه - ژماره ی ۵۴۳).

^۲ - نه فهرموده یه "صحيح" ه، (بخاری ۶۱۰۹) و (مسلم ۹۰/۱۴ نووی).

^۳ - نه فهرموده یه "صحيح" ه، (بخاری ۱۳۷۹) و (مسلم ۱۹۵/۱۷ - نووی).

^۴ - نه فهرموده یه "صحيح" ه، (بخاری ۶۵۴۸) وه (مسلم ۱۷۹/۱۷ - نووی).

نەخۆشى و چارەسەر

دۆزەخىيەكانىش بەرۈە دۆزەخ يەكلا كرانه وە. "مردن ومەرگ" دەھىترىت لەنۆوان بەهەشت و دۆزەخدا سەردەبىرىت، پاشان كەسىك جاپ دەدات و دەلىت: ئەى بەهەشتىيەكان ئىتر مردن نى يەو زىندون بەهەمىشەى، ئىتر بەهەشتىيەكانىش لەسەرۈو دل خۆشەيەكەيانە وە ھىندەى تردل خۆش تردەبن، وە دۆزەخىيەكان لەسەرۈو ناخۆشەيەكەيانە وە ھىندەى تر ناخۆش وخەفەتبار تردەبن.

ھەرۈەھا لە "مسند" دا ھاتووە لە فەرمودەى "ابن عمر" كە پىغەمبەر فەرمويەتى: (من اشترى ثوباً بعشرة دراهم فيها درهم حرام لم يقبل الله له صلاة مادام عليه، ثم ادخل اصبعيه في اذنيه ثم قال: صمتا إن لم أكن سمعت النبي ﷺ يقوله). واتە: ھەر كەسىك جل و بەرگىك بە دە درەم بىرىت بەلام يەك درەمى حەرام بىت، ئەوا خۆى گەرە نوێزى قبول ناكات تا لەبەرى دا بىت وە پاشان ھەردو دەستى خزانە گۆچكەكانى يەو و ووتى: ئاى خۆزگايە گۆيم لى نەبووايە.

ھەرۈەھا لە "مسند" دا ھاتووە لە فەرمودەى "عبدالله بن عمر" ﷺ كە پىغەمبەر ﷺ فەرمويەتى: (من ترك الصلاة سكرأ مرة واحدة فكأنما كانت له الدنيا وما عليها فسلها، ومن ترك الصلوات سكرأ اربع مرات كان حقاً على الله ان يسقيه من طينة الخبال. قيل "وما طينة الخبال" يا رسول الله، قال رسول الله ﷺ: "عصارة اهل جهنم"). واتە: ھەر كەسىك يەك جار واز لە نوێز كردن بەھىت بەھۆى سەرخۆشى يەو، ئەو وەك ئەو وایە كە ھەموو دونیا مۆلكى ئەو بوو بىت دواى بە تالانىدات. وە ھەر كەسىك چوا جار واز لە نوێز كردن بەھىت بەھۆى سەرخۆشى يەو، ئەوا مافى خودايە كە "طينة الخبال" دەر خوارد بدات. پرسىيان: "طينة الخبال" چى يە؟ پىغەمبەر فەرموي: پاشە پۆى ئەھلى دۆزەخە.

^۱ - ئەم فەرمودەى (ضعيف الاسناد)، (احمد ۹۸/۲) بروانە (المجمع: ۲۹۲/۱۰).

^۲ - ئەم فەرمودەى "حسن لغيره"، (احمد ۱۷۸/۲) وە (حاكم ۱۴۶/۴) (البيهقي ۳۹۸/۱، ۲۸۷/۸) (صحيحه حاكم).

ابن القيم الجوزی

ههروه‌ها له هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو وه‌هه‌ر له "عبدالله بن عمر" رضی اللہ عنہ مرفوعاً: (من شرب الخمر مرة لم تقبل له صلاة اربعين صباحاً، فإن تاب، تاب الله عليه، فإن عاد لم يقبل الله عليه فلا أدري في الثلاثة او الرابعة قال: فإن عاد كان حقاً على الله ان يسقيه من ردة الخبال يوم القيامة).^١ واته: ئەگەر هه‌رکه‌سێک یه‌ک جار مه‌ی بخواته‌وه ، ئەوا تا ماوه‌ی چل به‌یانی "پۆژ" نوێژی لێ قبول ناکریت، وه‌ ئەگەر ته‌وبه‌ی کردو‌گه‌پایه‌وه ، ئەوا خودا لێی خۆش ده‌بیت. به‌لام ئەگەر جارێکی تر مه‌ی خوارده‌وه ، ئەوا دیسانه‌وه چل به‌یانی نوێژی دروست و قبول نابیت، جانه‌گەر ته‌وبه‌ی کردو‌گه‌پایه‌وه ئەوا خودا لێی خۆش ده‌بیت.

به‌لام نازانم له‌سێ یه‌میاندا یان چواره‌میاندا فه‌رمووی: ئەگەر جارێکی تر گه‌پایه‌وه سه‌ر مه‌ی خواردنه‌وه، ئەوا مافی خودا خۆیه‌تی له‌ پاشه‌پۆی ئەه‌لی دۆزه‌خی ده‌رخوارد بدات له‌ پۆژی قیامه‌تدا.

وه‌هه‌روه‌ها له "مسند" دا هاتوه‌ له‌ فه‌رمووده‌ی "ابی موسی" رضی اللہ عنہ که‌ پێغه‌مبه‌ر صلی اللہ علیہ وسلم فه‌رمویه‌تی: (من مات مدمناً للخمر سقاها الله من نهر الغوطة. قيل ما نهر غوطة؟ قال صلی اللہ علیہ وسلم: نهر یجرى من فروج المومسات یؤذي اهل النار ریح فروعهن).^٢ واته: هه‌رکه‌سێک ئالوده‌ بویت به‌ مه‌یه‌وه و بمریت، ئەوا خوای گه‌وره‌ له‌ پووباری "غوطة" ی ده‌رخوارد ده‌دات. ووتیان: پووباری "غوطة" چی یه‌؟ پێغه‌مبه‌ر صلی اللہ علیہ وسلم فه‌رمووی: پووباریکه‌ له‌ دامینێ ئافره‌ته‌ داوین پیسه‌کانی دۆزه‌خی یه‌کان ده‌رده‌چیت بۆن و به‌رامه‌ ناخۆشه‌که‌ی دۆزه‌خی یه‌کان سزاوتازار ده‌دات.

^١ - نهم فه‌رمووده‌یه "حسن" ه، (احمد ٢/٢٥ ، ١٧١/٥ ، ٤٦٠/٦) و (حاكم ١/٣٠ - صحيحه) و (ترمذي ١٨٦٢ - حسنه) و (الهيثمی - المجمع ٥/٦٩) گێڕاویانه‌ته‌وه.

^٢ - نهم فه‌رمووده‌یه "حسن" ه، (احمد ٤/٣٩٩) وه (حاكم ٤/١٤٦) وه (ابن حبان في صحيحه ١٣٨٠ - موارد) و (الهيثمی - المجمع ٥/٧٤) گێڕاویانه‌ته‌وه.

نه خوښی و چاره سهر

وهه روه ما له هه مان سه چاوه دا له فهرمووده ی "ابی موسی" ﷺ که پیغه مبه رﷺ ده فهرمیت: (يعرض الناس يوم القيامة ثلاث عرضات ، فأما عرضتان فجدال ومعاذير، وأما الثالثة فعند ذلك تطير الصحف في الأيدي، فأخذ بيمينيه أو أخذ بشماله.)^۱ واته: له پوڅی قیامه تدا خه لکی سی جار توشی "عرض" کردن ده بیتکه یان یه که م و دوه میانه که: که مشت ومړو گفتوگرو بیانو هیئانه وهیه ، وهیا سی یه میانه که تییدا نامه ی کرده وه کان دهریت به ده سته کان ، یان دهریت به ده سته پاست یان دهریت به ده سته چیپ.

وهه روه ما له (مسند) دا هاتوره له فهرمووده ی "ابن مسعود" ﷺ که پیغه مبه رﷺ فهرموویه تی: (إياكم ومحقرات الذنوب، فإنهن يجتمعن على الرجل حتى يهلكنه ، وضرب لهن رسول الله ﷺ ، مثلاً كمثل قوم نزلوا أرض فلاة ، فحضر صنيع القوم، فجعل الرجل ينطلق فيجى بالعود، والرجل يجي بالعود حتى جمعوا سواداً وأجباوا ناراً فأنضجوا ما قذفوا فيها.)^۲ واته: وریایی تاوانه بچوکه کان بن ، چونکه که له که ده بن له سهرتان تا به هیلاکتاندا ده بن. پیغه مبه نمونه یه کی هیئانه وه فهرمووی: وه که نمونه ی پیریک له زهوی وشک وچولدا لایانداوه گوره که یان پیواون تهرخان ده کات بۆ هیئانی پارچه دار، تا داریکی زور کوره که نه وه و ناگری تی به رده ده ن.، وه نه وه ی خستیان ه سهر ناگره که کولاندیان. "واته هه رچنده پارچه داره کان بچوکه بوون به لام که زور بوون ناگری گوره به رپا ده که ن".

وه له (صحیح) دا هاتوره له فهرمووده ی "ابی هریره" ﷺ که پیغه مبه رﷺ فهرموویه تی: (يضرب الجسر على جهنم ، فأكون أول من يجوز، ودعوى الرسول يومئذ: اللهم سلم سلم، وعلى حافيته كلا بيب مثل شوك السعدان تخطف الناس

^۱ - نه م فهرمووده یه (ضعیف الاسناد)، (احمد ۴/ ۴۱۴) وه (ابن ماجه ۴۲۷۷) وضعفه الالبانی.

^۲ - نه م فهرمووده یه "صحیح" ه، (احمد ۴۰۲/ ۱ ، ۳۳/ ۵) و (طبرانی ۲۶۱/ ۱۰) پروانه (الصحيحه: ۳۸۹).

ابن القيم الجوزی

بأعمالهم فمنهم الموثق بعمله، ومنهم المخردل ثم ينجو، حتى اذا فرغ الله من القضاء بين العباد، واراد ان يخرج من النار من اراد وان يرحم ممن كان يشهد ان لا اله الا الله، امر الملائكة ان يخرجهم ، فيعرفونهم بعلامة اثار السجود، وحرم الله على النار ان تاكل من ابن ادم اثر السجود، فيخرجونهم قد امتحشوا فيصب عليهم من ماء يقال له ماء الحياة، فينبتون نبات الحبة في حميل السيل).^۱ واته: پرديک له سهر دۆزهخ دروست ده کړیت "که به پردی سراط ناسراوه" ویه که م که سیک له وپرده ده په پږتته وه من دهم، وه نزاو پارانه وهی سهرجه م پیغه مبه ران له وپوژده دا بریتی به له: خودایه به سه لاهه تی.. خودایه به سه لاهه تی.. وه که نارو قه راغی نه و پرده قولا ب پږتکراوه له شیوهی درکی "السعدان" که ده بڼه هوی سه غلته کردن وپږتکرتنی خه لکی هه رکه سیک به پیی کرده وه کانی، هه یانه پشت نه ستووره به کرده وه کانی به ئاسانی ده په پږتته وه، وه هه یانه ده پوات وگیر ده بیټ له قولا به کان وه لده سیټ وپږگاری ده بیټ هه تا خوی گه وه له دادوهری دادگا کردنی نیوان به نده کانی ته و او ده بیټ پاشتر خوی گه وه ده یه ویټ نه وانه ی که شایه نی به زه یین له دۆزهخ ده ریان به ینیت له وانه ی که شایه تی گه واهیان داوه که "لا اله الا الله" یان به پاست زانیوه ووتویانه. بۆ ئهم مه به سته فرمان ده کات به فریشته کان که ده ریان به ینن، فریشته کانیش نه وکه سانه به نیشانه ی سوژده ی نیوچا وانیاندا ده ناسنه وه، چونکه خوی گه وه حرامی کردوه که ئاگر شوینه واری سوژده ی وه چه ی ئاده م بسوتینیت. پاشان که ده ریان ده هیټیت هه ره موویان برژاون. دواتر ئاوی "حه یاتیان" به سهردا ده کن وه کو گه نمه ناو ئاوپږت سه وز ده بڼه وه.

هه روه ها له (صحیحین) دا هاتووه له فهرموده ی "ابی هریره رضی الله عنه که پیغه مبه صلی الله علیه و آله ده فهرمیت: (ان اول الناس یقضي فيه يوم القيامة ثلاثة: رجل استشهد، فأتی به فعرفه نعمه فعرفها. فقال: ما عملت فيها؟ قال: قاتلت فيك حتى قتلت، قال

^۱ - نهم فهرموده به "صحیح" ه، (بخاری ۶۵۷۳) گپراویتی یوه.

كذبت، ولكن قاتلت ليقال: هو جريء ، فقد قيل ثم أمر به فحسب على وجهه حتى ألقى في النار، ورجل تعلم العلم وعلمه وقرأ القرآن، فأُتي به فعرفه نعمه فعرفها فقال: ما عملت فيها؟ قال: تعلمت فيك العلم وعلمته وقرأت فيك القرآن، فقال: كذبت، ولكنك تعلمت ليقال: هو عالم، فقد قيل، وقرأت القرآن ليقال، هو قاريء ، فقد قيل ، ثم أمر به فحسب على وجهه حتى ألقى في النار، ورجل وسع الله عليه وأعطاه من أضاف المال كله، فأُتي به فعرفه نعمه فعرفها فقال: ما عملت فيها؟ فقال: ما تركت من سبيل تحب أن ينفق فيها إلا أنفقت فيها لك. قال: كذبت ، ولكن فعلت ليقال: هو جواد، فقد قيل، ثم أمر به فحسب على وجهه حتى ألقى في النار. "وفي لفظ" فهو أول خلق الله تسعر بهم النار يوم القيامة. (١) واته: به‌كه‌م پێ‌پر كه له‌پۆژی دوايدا دادگاييان له‌گه‌لدا ده‌كرێت بریتين له‌سی كه‌س: پیاویك شه‌هید بووه‌ خودا نيعمه‌ته‌كاني خۆی بیر ده‌هینیتته‌وه‌ ئه‌ویش هه‌مووی ده‌ناسیتته‌وه‌، پیتی ده‌لێن: چیت کردووه‌؟ ئه‌ویش ده‌لێت: کوشتارم کردووه‌ تا کوژرام. ده‌لێت درۆت کرد، کوشتارت کردووه‌ تاكو پیت بلێن جوامێر وکه‌له‌مێرد. جا ئه‌وه‌ت پیتوترا ، فه‌رمان ده‌کات به‌کێشی که‌ن به‌سه‌رده‌م چاويدا بۆ ناوئاگر. وه‌ پیاویك فیتری زانست بووه‌و خه‌لکێشی فێرکردووه‌، قورئانی خوێندووه‌و خودا نيعمه‌ته‌كاني خۆی بیر ده‌هینیتته‌وه‌ ئه‌ویش هه‌مووی ده‌ناسیتته‌وه‌، ووتی: چیت کردووه‌؟ ئه‌ویش ده‌لێت: فیتری زانست وزانیاری بوومه‌ وخه‌لکێشم فێرکردووه‌ ، وه‌ قورئانیشم خوێندووه‌، ده‌لێت: درۆت کرد، ته‌نها له‌به‌ر ئه‌وه‌ وات کرد که‌ پیت بلێن زانایه‌، وه‌ پیاوان ووت: فه‌رمان ده‌کان به‌سه‌رده‌م وچاوی دا به‌کێشی بکه‌ن بۆ ناوئاگر. وه‌ پیاویك خوای گه‌وره‌ ده‌رگای پیت و به‌ره‌که‌تی لی‌ والا کردبوو له‌هه‌موو جۆره‌كاني مائی پێداوو، خودا نيعمه‌ته‌كاني خۆی بیر ده‌هینیتته‌وه‌ ئه‌ویش هه‌مووی ده‌ناسیتته‌وه‌. ووتی: چیت کردووه‌؟ ئه‌ویش ده‌لێت: هه‌رچی به‌که‌م به‌باش زانیبیت له‌ پێناوی خودادا به‌خشیمه‌. ده‌لێت: درۆت کرد. ته‌نها

١ - نهم فهرموده‌یه‌ "صحیح"ه‌، (مسلم: ٥٥/١٣ - نووی) گێڕاوه‌تی یه‌وه‌.

ابن القيم الجوزی

له بهر نه وهی پیت بلین سه غی و مال به خسه، وه پییان وتیت. پاشان فه رمان ده کات به سهر دهم وچاویدا به کیشی بکه ن بۆ نیو ئاگر، وه له وتهیه کی تر دا به م شیوهیه هاتوو: نه مانه یه که م پیپکن که خوی گهره ئاگری دۆزه خیان پی گهرم ده کات.

وه (شیخ الاسلام ابن تیمیه) ده لیت: (باشترین وچاکترین پیپ، بریتی یه له پیپی پیغه مبه ران، وه خراپترین پیپ نه وانه که واده ده نیت له پیپی پیغه مبه ران به لام له نه وان نین. وه باشترین پیپ له دوی پیغه مبه ران پیپی زانایان وشه هیده کان وراستگۆکان و دلسۆزه کان، وه خراپترین پیپیش نه وانه که واده ده نین له پیپی نه مان بن، به لام له نه مان نین).

وه له صحیح بخاری دا هاتوو له فه رموده ی "ابی هریره" رضی الله عنه که پیغه مبه ران صلی الله علیه و آله فه رمویه تی: (من کان عنده لأخيه مظلمة في مال أو عرض فليأتها، فليستحلها منه قبل أن يؤخذ وليس عنده دينار ولا درهم، فأن كانت له حسنات أخذ من حسناته فأعطيا هذا، والا أخذ من سيئات هذا فطرح عليه ثم طرح في النار).^۱ واته: هه رکه سیك نه گهر سته می له برایه کی کرد، یان مافیکی له لایه له مال و سامان و هه سته م وناپه وایه کی کردوو لئی، باپیش نه وهی بمییت بیداته وه، چونکه گهر دواکه ویت، نه و ده که ویته پۆژیکه وه نه دیناری پی یه و نه درهم، نه و کاته گهر چاکه ی هه بیت له چاکه کانی ده رده هینریت و ده ریت به خاوه ن مافه که. وه نه گهر چاکه شی نه بو نه و له خراپه کانی خاوه ن مافه که ده رده هینریت و ده خریته سهر تاوانه کانی، نه و ساته فری ده ریته دۆزه خه وه.

وه له صحیح دا هاتوو له فه رموده ی "ابی هریره" رضی الله عنه که پیغه مبه ران صلی الله علیه و آله ده فه رمیت: (من أخذ شبراً من الارض بغير حقه خسف به يوم القيامة الى سبع أرضين).^۲ واته:

^۱ - نه م فه رموده یه "صحیح"ه، (مسلم ۵۵/۱۳ - نووی) گێراویتی یوه.

^۲ - نه م فه رموده یه "صحیح"ه، (بخاری ۶۵۳۴) گێراویتی یوه.

هه‌رکه‌ستێک بستیێک زه‌وی به‌ناحه‌ق داگیر بکات ئه‌وا له‌پۆژی قیامه‌تدا خوای گه‌وره به ناخی جه‌وت زه‌ویدا ده‌بیاته خواره‌وه‌و پۆی ده‌کات.

وه له "صحیحین" دا هاتوه لفرموده‌ی "ابی هریره" رضی الله عنه که پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله ده‌فرمیت: (نارکم هذه التي يوقد بنو ادم جزء من سبعين جزءاً من نار جهنم، قالوا: والله إن كانت لكافية، قال صلی الله علیه و آله: فإنها قد فضلت عليها بتسعة وستين جزءاً کلهن مثل حرها.)^۱ واته: ئه‌م ئاگره‌ی ئاده‌میزاد بۆ سوتاندن به‌کاری ده‌هینیت، به‌شیکه له حه‌فتا به‌شی گه‌رمی دۆزه‌خ، ووتیان: ئه‌گه‌ر هه‌رئهمه‌ش بوایه به‌س بوو ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا. ئه‌ویش فرمووی: له‌پاستیدا دۆزه‌خ شه‌ست و نۆ پله زیاتره له‌م. هه‌ر به‌شیکه‌ی به‌وینه‌ی ئه‌م گه‌رمه.

وه له مسند دا هاتوه که "معاذ" رضی الله عنه ده‌فرمیت پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله وه‌سیه‌تی بۆکردم و فرمووی: (لا تشرك بالله شيئاً، وإن قتلت أو حرقت، ولا تعقن والدیک، وإن أمراک أن تخرج من أهلك ومالك، ولا تترک صلاة مكتوبة متعمداً، فإن من ترک صلاة مكتوبة متعمداً فقد برئت منه ذمة الله، وتشربن خمرأ، فإنه رأس کل فاحشة، وإیاک أو العصية، فإن العصية تحل سخط الله.)^۲ واته: هاویه‌شی بۆ خودا بپریار مه‌ده، ئه‌گه‌ر له‌م پێناوه‌یشدا بکوژدیت یان بسوتینیت، وه‌ئازاری دایک ویاوکت مه‌ده، ئه‌گه‌ر چی ده‌ریان کردی له‌مال ونبۆ خزمانیشدا، وه به‌ئهنقه‌ست نوێژی فره‌ز له‌ده‌ستی خۆت مه‌ده، چونکه هه‌رکه‌سێ به‌ بێ بیانویی دروست نوێژ له‌ده‌ست بدات ئه‌وا له‌په‌نای خودا ده‌رده‌چیت. وه مه‌ی "عاره‌ق" مه‌خۆنه‌وه، چونکه سه‌رچاوه‌ی هه‌موو خراپه‌و به‌د په‌وه‌شتی یه‌که، وه‌وریا به‌ یاخی نه‌بی له‌خودا، چونکه یاخی بوون ده‌بیته مایه‌ی توپه‌بوونی خودا.

^۱ - ئه‌م فرموده‌یه "صحیح"ه، (بخاری ۳۲۶۵) وه (مسلم ۱۷/۱۷۵ - نووی) گێڕایانه‌توه.

^۲ - ئه‌م فرموده‌یه (ضعیف الاسناد)ه، (احمد ۲۳۸/۵) وه (حاکم ۱۴/۱۴) گێڕایانه‌توه.

ابن القيم الجوزی

فرموده له م بواره دا زۆر زۆره جانا مۆزگاری كه سێك ده كهین كه سێ دهیه ویت گویی خوی دابخات و چاوه كانی دابخات و خوی فری بداته ناو ده ریایی یاخی بوون و تاوه نكاری، به ئومیدی ئه وهی گومانی باشی به خدا هیه. ئه وا ئه و كه سه سه رگه ردانی ته واوه .

"ابو الوفاء بن العقیل" "په حمه تی خوی لیبت ده لیت: " (پتویسته زۆر وریا بین به ئومید و گومانی باش بردن به خدا نه خه له تین، به تایبه تی کاتیک بۆ سێ دهرهم دزین ده ست بپیته وه و بۆ خواردنه وهی چۆی مهی داری هه دی لی بدریت، وه ئافره تیک بچیته دۆزه خه وه به هۆی ئازاردانی پشيله یه ک، وه شه هیدیک بچیته دۆزه خه وه کاتیک نه تی پاک نه بوو، ئیتر چۆن به ئومیدی گومانی باش بردن خۆمان ده س خه پۆ بکهین) .

وه امام احمد "په حمه تی خوی لیبت ده لیت: له "ابو معاویه" كه "أعمش" بۆ گێڕاینه وه له "سلمان بن مسیره" وه له "طارق بن شهاب" رضی الله عنه یرفعه ، ووتی: (دخل رجل الجنة في ذباب، ودخل رجل النار في ذباب، قالوا: وكيف ذلك يا رسول الله؟ قال: مر رجلان على قوم لهم ضم لا يجوز أحدهما حتى يقرب له شيئاً. قالوا لأحدهما: قرب، قال ليس عندي شيء، قالوا له: قرب ولو ذباباً، فحلبوا سبيله، فدخل النار، وقالوا للآخر: قرب، فقال: ما كنت لأقرب لأحد شيئاً من دون الله عز وجل، فضربوا عنقه فدخل الجنة).^۱ واته: پیاویك به هۆی میشتیکه وه ده چیته به هه شته وه ، وه یه کیکی تر به هۆی میشتیکه وه ده چیته دۆزه خه وه . ووتیان چۆن ئه ی پیغه مبه ری خودا؟ فرمووی: دوو پیاو به پیاواری پیاان ده که ویته قه ومیک، ئه م قه ومه پستیکیان هیه ، هه رکه سیک تیپه ریت ده بیت قوربانی یه کی بۆ بدات، نه گه رنا مۆله تی ناده ن تیپه ریت. به یه که میان ده لین: قوربانی بده . ئه ویش ده لیت: هه یچم پێ نی یه بیکه مه قوربانی. ووتیان ته نها میشتیکیش بیت ئه بیت. ئه ویش

^۱ - له کتبی "الزهد" ی (امام احمد: ل ۱۵) دا هاتوه .

میشیکی گرت و کردیه قوربانی ، ئه‌وا به‌م کاره چووه دۆزه‌خه‌وه . دووه‌میان ووتی: من قوربانی ناده‌م . ووتیان تۆش می‌شیک بکه قوربانی . ووتی: من جگه بۆ خودا قوربانی بۆ که‌س ناده‌م . کوشتیان به‌لام چووه به‌هه‌شته‌وه . جاری وا هه‌یه به‌ته‌نها ووشه‌یه‌ک ده‌بیته مایه‌ی ئه‌وه‌ی به‌دۆزه‌خ شاد بیت .

گومر ابوونی نه‌فامان به‌وه‌ی خودا له‌دوینادا نیعمه‌تی پی به‌خشیوه

زۆر ئاده‌میزاد به‌وه سه‌رگه‌ردان ده‌بی‌ت کاتیک ده‌بینیت خوای گه‌وره له‌ دوینادا نیعمه‌ت و پیت و به‌ره‌که‌تی زۆری پشته‌وه به‌سه‌ریدا ، واده‌زانیت خودا خۆشی ده‌ویت ، وه‌له‌ قیامه‌تیشدا زۆرتی پی ده‌به‌خشیت . به‌م شیوه‌یه توشی گومرایی ده‌بی‌ت .

امام احمد ده‌گێڕیت‌وه له‌فه‌رمووده‌ی "عقبه بن عامر" رضی الله عنه که‌پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله فه‌رموویه‌تی: (اذا رأيت الله عز وجل يعطي العبد من الدنيا على معاصية ما يحب ، فإنما هو استدراج ، ثم تلا قوله عز وجل: (فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ.. الأنعام: ٤٤) واته: ئه‌گه‌ر که‌سیکتان بینی سوور بوو له‌سه‌ر تاوانکاری و یاخی بوون ، له‌هه‌مانکاتدا خوای گه‌وره نیعمه‌تی ده‌پژاند به‌سه‌ریدا ، واتای ئه‌وه نی به‌که‌خودای گه‌وره خۆشی ده‌ویت به‌لکو ئه‌مه که‌مه‌ندکیش کردنیت . پاشان ئه‌م ئایه‌تی خوینده‌وه (فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ.. الأنعام: ٤٤ واته: پاشان کاتیک ئه‌و به‌رنامه‌و پێیازه‌ی که‌ یادیان خرابه‌وه فه‌رامۆشیان کرد ، ئیمه‌ش ده‌روازه‌کانی هه‌موو شتیکمان بۆ والا کردنه‌وه 'نازو نیعمه‌تمان پژاند به‌سه‌ریاندا' هه‌تا کاتیک دلخۆش و شادومان بوون به‌وه‌ی که‌ پێیان دراوه ئیتر له‌ناکاو یکدا گرتمانن وه‌موویانمان

١ - ئه‌م فه‌رمووده‌یه (ضعیف الامتداد وهو صحيح لغیره) ، (احمد ١٤٥/٤) و (طبرانی ٣٣٠/١٧) گێڕایانه‌وه ، بر وانه (الصحيحه - ٤١٣) .

سه‌رگردان و پرسیوا کرد پاشان به‌وپه‌پی نا‌نوم‌یدی بوونه‌وه به‌غهم و په‌ژاره‌وه تیاچوون) .

هه‌ندیك له پيشینه‌كان "سلف" ده‌لټن: (هه‌ركاتيك هه‌ستت كر كه خواى گه‌وره نيعمه‌تى زوى به‌سردا رشت و توش سه‌رپټچى فه‌رمانه‌كانى ده‌كه‌يت، نه‌و كاته وريابه نه‌وه كه مه‌ند كيش كردنه. نه‌وه تا خواى گه‌وره ده‌فه‌رمووت: (وَلَوْ أَنَّ الْإِنْسَانَ لَمَّا كَانَتْ وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِيُوبِئَهُمْ سُقًّا مِّنْ فَضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ * وَلِيُوبِئَهُمْ أُنْجَابًا وَسُرُورًا عَلَيْهَا يُتَّكُونَ * وَزُخْرُفًا وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ.... زخرف: ۳۳-۳۵) واته: نه‌گه‌ر له‌به‌ر نه‌وه نه‌بوایه كه خه‌لكى هه‌موو ده‌بوونه يه‌ك پټر "له‌بى باوه‌پ و تاوانكاریدا" نه‌وا هه‌ركه‌س باوه‌پى به‌خواى گه‌وره و ميه‌ره‌بان نه‌بوایه سه‌قفى خانووه‌كه‌يمان له زيو بۆ دروست ده‌كرد، هه‌روه‌ها قادرمه‌و پټپيل‌كانه‌كان و ئاسنسوارمان بۆ ده‌كردن به‌سه‌رياندا سه‌ريكه‌ون، وه‌بۆ ماله‌كانيان قاپى و ده‌روازه‌ى زيو و كورسى و قه‌نه‌فه‌ى پازاوه‌شمان پى ده‌به‌خشين تا پال بده‌نه‌وه و شانى له‌سه‌ر دا‌بده‌ن، به‌هه‌موو جو‌ره نه‌خش و نيكارچى جوان و پازاوه "دارو ديوار و سه‌قف و كه‌ل و په‌لى نا‌وماله‌كانيانمان ده‌پازانده‌وه" جا نه‌وه هه‌ره‌مه‌وى خۆش گوزه‌رانى ژيانى دونيا نه‌بيت هيچى تر نى يه. له‌كاتيكدا كه ژيانى پر خۆشى و به‌خته‌وه‌رى و نه‌پراوه لای په‌روه‌ردگار ت بۆ خواناسان و دووره په‌ريزانه له‌گونا‌ه. .

هه‌روه‌ها خواى گه‌وره وه‌لامى دروستى نه‌و كه‌سانه ده‌داته‌وه كه‌به‌وه دلى خويان خۆش ده‌كه‌ن. كه‌ده‌فه‌رميټ: (فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ * وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ.... الفجر: ۱۵-۱۷) واته: كاتيك ئاده‌میزاد له‌لايه‌ن په‌روه‌ردگارى يه‌وه تاقى ده‌كړيته‌وه پټزى لى ده‌نيت وناز نيعمه‌تى به‌سه‌ردا ده‌پريټيټ، ده‌لټت: وادياره په‌روه‌ردگارم خۆشى ده‌وټم و پټزم هه‌يه له‌لاى، به‌لام كاتيك تاقى ده‌كاته‌وه به‌كه‌م كردنه‌وى پزى، وه‌لټى ده‌كړيته‌وه و ده‌لټت په‌روه‌ردگارم خۆشى ناوټم و پقى لټمه‌و پرسیواى كردووم، نه‌خیر...

نه خوشی و چاره سهر

که واته هه موو نیعمهت و به خششیک له لایه ن خوداوه واتى خه لات کردن نى یه، وه هه موو نه هامة تى یه که له لایه ن خوداوه دیت وای پيسواکردن نى یه. به لکو هه ندی جار به نه هامة تى به ندهی خوی تاقي ده کاته وه و به نیعمه تى زوریش که سى تر پيسوا ده کات.

وه له "جامع" ترمذی دا هاتوو که پیغه مبه صلی الله علیه و آله ده فرمیت: (ان الله يعطي الدنيا من يحب ومن لا يحب، ولا يعطي الايمان الا من يحب). 'واته: خوی گه وره دونیاو خوشی یه کان به وکه سانه ده دات که خوشیانی ده ویت و به وانه شی که خوشیانی ناویت، به لام باوه پ ته نها به و که سانه ده دات که خوشی ده ویت.

وه پیریک له سه له ف ده لیتن: دوور نى یه که سیک به نیعمه ته کانی خودای گه وره که مه ندکیش بیت و خوی نه زانیت، وه دوور نى یه که سیک به په رده پۆشی کردنی خودا بۆ تاوانه کانی گومرا ببیت به خوی نه زانیت، وه هه روه ها که سیک به پیدا هه لدانی خه لکی بوی توشی فیتنه بوو بیت، به لام به خوی نه زانیت.

گه وره ترین گومرایى بوون ئه وکه سه یه که به دونیا گومرا ده بیت

گه وره ترین گومرایى ئه و جو ره یه که مرؤف سه رگه ردانی دونیا نو خوشی یه کانی بیت و قیامه تى بیر به ریت وه. ته نانه ت هه ندیک له گومرا یان ده لیتن: دونیا وه ک پاره یه کی نه قد وایه، به لام قیامه ت وه ک قه رز وایه.

یا خود هه ندیکی تر ده لیتن: دونیا پاره یه کی له ده سته، قیامه ت پاره یه کی دووره ده سته.

یا خود ده لیتن: خوشی یه کانی دونیا له بهر چاوه، به لام خوشی یه کانی قیامه ت گومانایى و خه یاله.

¹ - نهم فرموده به "حسن" ه، (احمد ۳۸۷/۱) وه (حاکم ۱۶۵/۴ و صحیحه اسناده).

ئەمانە لە ترسناکترین جۆرەکانی لەخستە بردنێ شەیتانە بۆ نێچیرەکانی ، بگرە ئاژەل و گیان لەبەرەکان گەلێک لەم پێرە ھۆشیارترین، چونکە ئاژەل و گیانلەبەرەکان کاتێک ھەستیای بەمەترسی کرد بەزۆریش لێیان بدەیت بەرەوپووی نا پۆن . بەلام ئەمانە پووبەپووی ھەلدێرو تیاچوون ھەنگاو دەنێن بەشیوەیەکی مل ھوپانە .
وہ ئەوانە ی کە زانیاریان ھەیە و ئاگادارن بەپاستی خودا و پێغەمبەرەکانی و مل ھوپانە بەدوینیا سەرگەردان بوونە ، لەپۆژی قیامەتدا شەرمەزارترین پێپن کە ئەم ھەموو پاستی یەیان زانیو و کاریان بۆ نەکردووە .

وہ لام دانەوہی ئەم گومانانە :-

ئەو رووتە یە ی کە دەلێت : (پارە یەکی بە دەست نە ک پارە یەکی دوورە دەست) .
وہ لامەکی : ئەگەر بپووبەھاو نرخ و سەنگی پارە ی دوورە دەستە کە پارە ی دەستە کە ھاوسەنگ بوون و وہ ک یە ک بوون ، ئەوا بێ گومان پارە ی بە دەستە کە "دویناکە" باشترە و چاکترە ، بەلام ئەگەر پارە ی دوورە دەستە نرخ و بەھاو سەنگی و زۆرتر و باشتر بوو ئەو ساتە بێ گومان پارە ی دوورە دەستە کە باشترە . جا دوینا لە چا و قیامەتدا چ نرخ و بەھایەکی ھەیە ؟
وہ ژبانی دوینا بە ھەموو خۆشی یەکانی یەوہ وہ ک ھەناسە یەکی قیامەت وایە .
ھەر وہ کو لە مسند ی امام أحمد دا ھاتووہ لە ھەر موودە ی "المستورد بن شداد" کە پێغەمبەر ﷺ دە ھەر مێت : (ما الدنيا في الآخرة الا كما يدخل احدكم اصبعه في اليم، فلينظر بم يرجع؟) .^۱ واتە : نمونە ی کەم بایەخی و بچوکی دوینا لە چا و قیامەتدا وہ ک نمونە ی کە سێکە کە پەنجە ی دەستی بکاتە ناو ئاویکە وە پاشان دەری بەئینیت . ئایا چەندی پێ یە لەو ئاوە چی ھێناوہ لە گەل خۆیدا ؟ .

^۱ - ئەم ھەر موودە ی "صحیح" ، (احمد ۴/ ۲۲۹) وە (ترمذی ۲۳۲۳) وە بە (حسن صحیح) ی دادەنێن .

جا بەقوربان كردنى پارەى دورە دەستە باشەكەبۇ پارەكەم بەدەستەكە چ گەوجى ونەفامى يەكە. بەواتايەكى تر لە دەست دانى قىامەتتىكى ھەتاھەتايى وپەر لەخۇشى وبەختەورى ھەميشەيى بۇ تەمەننىكى كەم وپەر لەناسۆر و دەدەسەرى وخۇشى يەكى كاتى.... كاميان جيگەى ھەلسەنگاندنى ژيرو عەقلە؟! بەلام ووتەكەى تر كە پوختەكەى دەلئيت: (شتىكى دلتايى ،بەشتىكى گوماناوى ناگۆپمەو)

واتە دونيا دلتايى يەو قىامەت خۇشى يەكانى جيگەى گومانە... ئەو پىي دەوترىت: تۆ لەم دوو حالەتە بەدور نيت ، يان گومانەت لە بەلئىن وپەيمانەكانى خوداى گەورەو پىغەمبەرەكانى ھەيە سەبارەت بەقىامەت، ياخود دلتايى يەكى تەواوت پىي ھەيە. جا ئەگەر دلتايەكى تەواوت پىي ھەيە، بە چ ژىرى ھۆشيارى يەكەو دەست بەردارى قىامەتتىك وخۇشى يەكى نەبراو دەبىت بۇ چەند پۇژىكى كورت وكالى دونيا؟!

و ئەگەر گومان و دوو دلئيت ھەيە ئەو دەست بەجى بکەورە پياچوونەو وردبوونەو و لىكدانەو ى ئايەتەكانى خواى گەورە كەباس لەبوون تاكىكتى ھىز و توانا دەكات، كەباس لەپاستى و دروستى پەيامبەرەكان دەكات ، تا بە تەواوى پاستى و دلتايەت بۇ دروست بىتەو.

جا لە ژىرو ھزرى ھىچ كەسىك جيگەى نابىتەو ە دبلىت خوايەكى بەتوانا و بلىند وبەدەسەلات داناو زاناو بيسەرو بىنەر... دەست بەردارى ئەم ھەموو ژيان و دونيايە دەبىت. لى پرسىنەو ەو پاداشت وسزا ئەنجام نەدات. ئەم حالەتە مەحالە بۇ پادشاھەكى ئادەمىزادى بۇ ولاتەكەى، جا چۆن شياوى گەورەيى خوداى مەزنەو بەدانايە. جا ئەگەر مەزۇف بەوردى لەدروست بوونى خۆى وردبىتەو كە لەدلۆپىك ئاوەو ە بۇ ئەم پىك وپىكى يەى كە ئىستا ھەيەتى. كى ئەم ھەموو گرنگى يەو چاودىرى يەى كردو، قۇناغ بەقۇناغ گەشەى پى كردو ە تابوو ە ئەم مەزۇف. جا

چۆن خودا دروست کراویکی وا مه زنی پشت گوی ده خات و ماف و سنوور و ئه رکی بۆ دیاری ناکات؟ جا ئه گه به چاوی تی پامانه وه ته ماشای چوار ده وری خۆمان بکهین له وانهی که ده یانبینین و له وانهی که نایانبینین هه ره موو ئه مانه به لگهی تاک و ته نهایی و پاستی خودا ناسه لمیئن که "قورئان" و تهی خودایه؟! که خوی گه و ره بۆ ئه م حاله ته ده فه رمیئ: (فلا أقسم بما تبصرون * وما لاتبصرون * انه لقول رسول کرم... الحاقه: ۳۸-۴۰) واته: سویند بیئ ئه وهی که ده یبین و وه ئه وهی که نایبین ئه مه و تهی خوی گه و ره یه.

هه ره ها به لگهی زۆرمان هیئایه وه له سه ره ئه م بابه ته، ته نه نه ت خودای گه و ره ده فه رمیئ: (وفي أنفسكم افلا تبصرون... الذاریات: ۲۱) واته: به لگه کانمان له ده روونی خۆتانیشدا هه یه، ئایا نابینی به ته نها مرقۆ به لگهی له سه ره تاکی و دانایی خوی گه و ره یه.

گومرا بوونی مرقۆه کان بۆ دوو هۆکار ده گه ریته وه که ئه ویش هۆکاری به راست زانین و دلنیا بوونه به بوون، یا خود درۆکردن و گومان بردنه.

باوه ر بوون به قیامه ت به لām ته مه ئی له خوا به رستی دا

ئه گه ر ووتر: ئه گه ر دلێک باوه ری توای به قیامه ت و پاداشت و سزا هه بیئ، که چی له هه مان کاتدا زۆر سست و ته مه ئه له ئه نه نجام گه یاندنی ئه رکی خودا په رستی دا؟ ئایا ئه گه ر که سێک دلنیا بیئ که سبه ینی له لایه ن پادشایه که وه خه لات ده کریئ، یا خود سزا ده دریئ، ئایا ئه و شه وه وه ک شه وانی تر به بی دوودی و پراپایی به سه ره ده بات؟! ئایا بیر له سبه ینی ناکاته وه؟ وه خه می بۆ ناخوات و خۆی بۆ ئاماده ناکات؟ ووتر: به ئی زۆر پاسته ئه مه په رسیاریکی زۆر دروسته زۆربه ی خه لکی ده گریته وه. که جیی سه ره سوپامانه ئه م ته مه ئی و بی باکی یه! وه ئه مه ش بی هۆکار نی یه، وه هۆکاره کانی بریتین له:

نەخشى و چارەسەر

يەكەم: نزمى ئاستى زانستى و كەمى و كوپى لە دۇنيايى بوونىدا. ھەركەسىڭ پىنى
وابىت كە ئاستى زانست چەسپاۋە و زىادە كەم ناكات، ئەۋە بەھەلەدا چۈۋە. ئەۋە
"ابراھىم"ى پىڭمەبەر "س.خ" پىرسىيار لە خوداى گەرە دەكات و دەيەۋىت شىۋانى
چۇنى يەتى زىندە و كىرەنەۋەى مردوۋەكانى پى نىشان بدات، كەلەگەل ئەۋەشدا
باۋەپى تەۋاۋى ھەبۈ بەپاستى ئەم كارە، بەلام وىستى دۇنيايى تەۋاۋى بى كەم
و كوپى بۇ دروست بىت، واتە سەرچاۋەى ئەم پىرسىيارە لە گومان و دوۋ دلى يەۋە
نەھاتوۋە، بەلكو وىستى دۇنيايى بوونى يەكجارى بۇ دروست بىت.^۱

۱- ھەلە مسندى امام احمد دا ھاتوۋە كە پىڭمەبەرى خودا ﷺ ھەرموۋىيەتى: (لىس
المخبر كالمعاين)^۲ واتە: ھىچ كاتىك ھەۋال دەر ۋەك بىنەرى پوۋداۋەكە نى يە.
ھەركاتىك نزمى لە ئاستى زانستدا بوو كاريگەرى لە سەر دل كەم دەبىت و لىشاۋى ھەزو
ئارەزو و سەرقالى بەدۇنياۋە ھىرشى بۇ دەھىتت و شەيتان كاريگەرى خۇى بۇ
دروست دەكات لە سەر دەروونى و دنيايى لا شرين دەكات و بى ئاگايى بىرو ھۇشى
دەگىت و بەم چەشنە باۋەپ و دۇنيايى بەر تەسك دەبنەۋە ھەرەس دەھىتت.
لەبەر ئەم ھۇيەيە مۇۋەكەن لە ئاستى باۋەپو كاردا جىاۋازيمان ھەيە، تەننەت جارى
ۋا ھەيە لاۋانى باۋەپ دەگاتە ئاستى تەنھا گەردىك "مىقل نرە" لەدلا.

۲- ھەسەر جەم ئەم ھۇكارانە دەگەپتەۋە بۇ لاۋانى لە بىنايى "البصيرە" و
ئارامگرتن "الصبر" ھەرىۋىيە خۋاى گەرە مەدح و ۋەسفى كەسانى ئارام گر و دۇنيابوۋ
دەكات و دەفەرموۋىت: (وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا
يُوقِنُونَ.... السجدة: ۲۴) واتە: ئىمە نەتەۋەى ئىسرائىلمان كىردە پىشەۋا،

^۱ - پروانە (شرح مسلم للنووى ۱۸۳/۲ - ۱۸۴) ۋە (فتح البارى) كەلمە بارەيموۋە زۆر
ۋتراۋە.

^۲ - ئەم ھەرموۋىيە "صحيح"ە، (احمد ۲۱۱۵/۱ - ۲۷۱) ۋە (حاكم ۳۲۱/۲) گىترىانەتەۋە.

و ده ده سه لاتمان پی به خشین، فرمانیان ده کرد، چونکه نارامگربون و باوه پی ته وایان مه بوو به ثایه ته کانمان.

گومانی باش بردن به خودا بزوتنه ری کاری چاکه یه نه کهم ترخه می

پیشتر پوونمان کرده وه جیاوازی زور مه یه له نیوان گومانی باش بردن به خوی گه وره، وه گومرپیون. وه پونمان کرده وه گومانی باش بردن مه همیشه بزوتنه ری کاری چاکه و چاکه خوازی بووه و هانده ری پښگه ی پاست و دروستی خودا پرستی یه، چونکه گومانی باش بردن واتای تکاکاری به نده یه بؤ خوی گه وره و ملکه چی کردنی تی، نه و نه و تکاکاری یه پاست و دروسته، به لام هرکه سیك تکاکاری یه که ی هانده ری کهم ترخه می و بی په پوایی بیت نه وا کرتنه به ری پښگای گومرپییه.

نمونه ی نه مانه وه کو جوتیارک وایه، که نه گه ر زه وی یه که ی به چاک و باشی بکلیت و چاودیری بکات، نه وا چاوه پوانی به ره می چاک و باش و پاک ده کات، به لام نه گه ر کهم ترخه می و بی په پوا بیت و ورده کاری نه کات له کیلان ویزارو چاودیری کردنیدا، نه وا چاوه پوانی به ره می باش نابیت، به لام مه همیشه گومانی باش به زه وی یه که ده بات، نایا هیچ سووډیکی هه یه؟

یا خودا که سیك به بی نه وه ی بچته لای خیزانه که ی ته نها به نومید و گومانی باش بردن مندالی ده بیت؟ یا خود به بی کوشش و خویندن و هولدان ده بیت به باکترین زانای سه رده می خوی؟

به هه مان شیوه نه گه ر هه رچه نده نومیدی باش و گومانی چاک به خودای گه وره به ریت به لام کوشش و خودا پرستی نه کات ثایه پله به رزه کانی به هه شت به ده ست ده هینیت.

و خوی گه وره ده هه رمیت: (إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ..... البقرة: ۱۱۸) واته: "نه و که سانه ی که باوه پدارن

نه خوښی و چاره سهر

و کړچیان کړدوه و ټیځو شاون له پیناو خوی گه ورده دا نه وانه به پاستی تکاراری
په حمهت و به زه یی خوا ده که ن "
ته ماشای نه وه بکه که تکاراری نه م پیره چوڼ بزوینهری کاری چاکه و ه ولدانیان
بوه .

ده نه پنی نه م بابه ته نه وه په که : نومیدو تکاراری وگومانی باش بردن به خوی گه وره
پتویستی به گرتنه به ری هکاره کانیتی . که پتویستی ده کات بق به نه نجام گه یاندنی که
خوی گه وره له شهرع و به نامه و سزاو پاداشتی دا دیاری کړدوه . که پتویستی دهستی
پتوه بگرین . پاشان نومیدو تکارو گومانی باش به خودا به رین که له سهر کاری چاکه
به رده و امان بکات له سستی و که م ترخه می بمان پاریزیت .

جیاوازی له نیوان تکاراری و هیوا خوازی دا

پتویستی که هر که سی که تکاراری ده کات (الرجا) که په یوه ست بیت به سیکاری
سهره کیه وه :

یه که م : خوښ وویستنی نه وه ی که تکاراری بق ده کات

دووه م : ترس له ده ست چوونی

سی یه م : هه ولدان وکوشش کردن به گویره ی توانا بق به ده ست خستنی

جاهر (تکارا یه ک) نه م سی شته ی تیدا نه بوو . نه واته نها (هیواخوان) یه کی
بیئاوه پوکه .

(تکاراری) جیاوازه له (هیواخوانی) . تکارا هه میسه ده ترسیت_ وه نه وی بترسیت
_ خیرا ده کات تانه وه ی نه نجامه کی له ده ست نه چیت . له (الجامع الترمذی) دا هاتوه
له فهرمووده ی (أبی هريرة) رضی الله عنه که پیغه مبه رضی الله عنه ده فهرمیت : (من خاف أدلج ومن
أدلج بلغ المنزل، الا ان سعة الله غالية، الا ان سعة الله الجنة).^۱ واته : نه وی بترسیت

^۱ - نه م فهرمووده یه "حن" ه ، (ترمذی ۲۴۵۰) وه (حاکم ۳۷۰۷ - ۴) وه صحیحه پروانه
(الصحیحه : ۹۵۴).

هه‌لده‌دات وشو ده‌گه‌ریت هه‌نگاو ده‌نیت وه‌ئه‌وه‌ی هه‌نگاو بنیت وه‌ول‌دات. ده‌گاته شوینی مه‌به‌ست. به‌پاستی کالاو‌خه‌لاتی خوی گه‌وره به‌نرخ ویه‌به‌هایه. کالای خوداش به‌هه‌شتی به‌رینه.

هه‌روه‌ها خودای گه‌وره به‌هه‌مان شیوه‌ی تکاکاری (الرجا) ترس (الخوف) یشی کردوه به‌بزینهری کاری چاکه وچاکه خوازی پیکه‌وه دوو فاکتهری هه‌میشه‌ی کرده‌وه‌ی چاکه‌ن. هه‌روه‌کو ده‌فه‌رمیت: (إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ * وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ * وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ * وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ * أُولَٰئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ..... المؤمنون: ۵۷-۶۱) واته: ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ترسی په‌روه‌ردگاریان له‌دل‌دایه‌و ده‌ترسیت لییان بره‌نجیت ئه‌وانه‌ش برپا به‌نایه‌ت وه‌رمانه‌کانی په‌روه‌ردگاریان ده‌هینن. ئه‌وانه‌شی هاو‌له‌ل وهاو‌به‌شی بو‌په‌روه‌ردگار برپار ناده‌ن. ئه‌وانه‌ش که‌ده‌بخشن له‌زه‌کات و خیر دل‌یان ده‌ترسیتنه‌وه‌کو لییان وه‌رنه‌گریت. چونکه ئه‌وان بیگومانن که‌بو‌لای په‌روه‌ردگاریان ده‌گه‌رینه‌وه. ئا ئه‌وانه په‌له‌ده‌که‌ن پیتش‌برکی ده‌که‌ن له‌ ئه‌نجام دانی هه‌موو چاکه‌یه‌ک

وه‌له (جامع‌ی (ترمذی) دا هاتوه. له‌فه‌رموده‌ی عائیشه رضی‌الله‌تعالی‌عنہا که‌ ده‌لێت: (سألت رسول الله صلی‌الله‌تعالی‌علیه‌وآله‌وسلم عن هذه الآية، فقلت: اهم الذين يشربون الخمر ويزنون ويسرقون؟ فقال صلی‌الله‌تعالی‌علیه‌وآله‌وسلم: لا يا ابنة الصديق، ولكن الذين يصمون ويصلون ويتصدقون ، ويخافون ان لاتقبل منهم اولئك يسارعون في الخيرات.)^۱ واته: خاتوو عائیشه فه‌رمووی: پرسیم له‌پیتغه‌مبه‌ری خودا صلی‌الله‌تعالی‌علیه‌وآله‌وسلم سه‌باره‌ت به‌م نایه‌ته، ئایا باسی ئه‌و که‌سانه ده‌کات که‌مه‌ی ده‌خۆنه‌وه‌و زینا ده‌که‌ن دزی له‌مالی خه‌لکی ده‌که‌ن؟ پیتغه‌مبه‌ر صلی‌الله‌تعالی‌علیه‌وآله‌وسلم فه‌رمووی: نه‌خیر نه‌ی که‌چه‌کی صدیق. به‌لکو ئه‌وانه‌ی بو‌ژوو ده‌گرن ونوێژده‌که‌ن خیروچاکه ده‌که‌ن

^۱ - نهم فهرموده‌یه "صحیح"ه، (ترمذی ۳۱۷۵) وه (ابن ماجه ۴۱۹۸).

نه خوشی و چاره سهر

له هه مان کاتدا ده ترسن که خودا لییان قبول نه کات، نه مانه به پاستی پیش برکی ده کهن له کاری چاکه دا.

ترس و تگا له ژبانی هاوه لاند^۱

خوای گه وره وه سف و پیناسه ی خوش به ختان ده کات به پرپوختی له گه ل ترسدا، وه وه سفی به دبخته کان ده کات به خراپه و هیمنی و ناسایشی. هه بویه گه له م سۆنگه یه وه ته ماشای ژبانی هاوه لاندی پیغه مبه ﷺ بکهیت ده بینیت که له گه ل پرپوختیان له گه ل کارو تی کۆشاندا هیشتا دت رسان له خودای گه وره.

حالی ابو بکری صدیق رضی الله عنه

ئه وه "ابو بکر" ه ده لیت: هیوا خواز بوو که من ته نها تاله موویه ک بوومایه له سنگی باوه پرداریک. وه "احمد" ده گپرتیه وه وه هه روه ها ده لیت: زمانی خو ی ده گرت و ده یوت: "ئه مه سه رچاوه ی تاوانه کانمه".

وه زۆر جار له ترسی خودا ده گریاو ده یوت: بگرین، ئه گه نه گریان خۆتان بگرین. وه هه ر کاتیک که هه لده سا بق نوێژ کردن وه ک داریک له ترسا پاده وه ستا. جاریکیان بالنده یه کی بزگار کردو ووتی: هه ر نیچیریک پاو بکهیت ویان داریک بپریت، ئه وا له یادی خوات خستوه.

کاتیک له سه ره مه رگدا بوو، به خاتوو عانیشه ی ووت: (ئه ی کچه که م من له مال و سامانی مه سولمانان ئه م عابایه و شیردۆشیک ئه م خزمهت کاره م هه یه، خیرا بیان که پینه وه دهستی عومهری کوپی خهتاب ﷺ).

وه ده لیت: (والله ی ئاواته خواز بووم داریک بوومایه و بخورامایه و گازم لی بگیرایه). وه "قتاده" ده لیت: (بیستومه که ابو بکر فه رموویه تی: ئاواته خواز بووم که لاسکه سه وزه یه ک بوومایه کرم بیخواردمایه).

^۱ - پروانه (موسوعه الصحابه) و پیشه کی کتبی (الاوائل من الصحابه)

حالی عمری کوپی خه تاب ﷺ

ئهوه تا عمری کوپی خه تاب ﷺ سوره تی "الطور" ی ده خوینده وه تا گه یشته ئایه تی (ان عذب ربك لواقع...الطور: ۷) دهستی کرد به گریانیکی زۆر له تاواندا نه خوش کهوت وخه لکی سهریان لیّ ده دا.

له کاتی سه ره مه رگیدا به کوپه که ی ووت: (ئه مه چی ده که یته، پوومه ت وگۆنام بخه ره سه ره زه وی تا خوا ی گه وه به م دیمه نه په حمم پی بکات) هه ره ها ووتی: (قوپه سه رم دایکه...ئه گه ره خودا لیم خوش نه بیته... "سیّ جار ئه مه ی دووباره کرده وه" پاشان به کسه ر گیانی سپارد).

شه وانه قورئانی ده خوینده وه که ده گه یشته هه ر ئایه تیک بیهه ژاندایه و بترسایه، له تاواندا چه ند پۆزیک نه ده هاته ده ره وه وخه لی وایان ده زانی نه خوشه. ته نانه ت ئه وه نده گریا بوو دوو خه تی په ش له سه ره دم وچاوی ده رده کهوت. "عبدالله کوپی عباس" ﷺ پیی ده لیت: خوا ی گه وه له سه ره دهستی تۆ میسری ئازاد کردو چه ندین فه تحی گه وه له سه ره دهستی تۆ هاته دی، ئه ویش فه رموی: ئاواته خوازم به س ته نها له قیامه تدا ده ربازیم، نه پاداشتم هه بیته نه تاوان.

حالی عثمانی کوپی عه فان ﷺ

عثمان ی کوپی عه فان ﷺ کاتیک له سه ره گۆزیک پابوه ستایه ئه وه نده ده گریا تاریشی ته پ ده بوو. وه ده لیت: (ئه گه ره من له نیتوان به هه شت و دۆزه خدا بم، وه نه زانم بۆ کامیان په وانه م ده که م، له ویدا ئاواته خوازم بیهه خۆله میش پیش ئه وه ی بزانه م بۆ کام لایان ده منیرن).

حالی علی کوپی ئه بی تاب ﷺ

ئه وه علی کوپی ئه بی تالیبه که زۆر ده ترسا له دووشتی سه ره کی هیوا دریزی وشوین کهوتنی چه زو ئاره زووه کان.

نه خوښی و چاره سهر

یه که میان "هیوا دریژی یه" قیامت بیرده باته وه، به لام شوین که وټنی ئاره زووه کان ریگری دهکات له حق و ویستی. جا وادونیا به ره و ئاوا بیون ده چیت و قیامت سهره لده دات، جا هه ریه که یان کهس و پۆله ی خو ی هه یه. وریا بن و بینه پۆله ی قیامت و دونیا وه لانی. نه مړو ته نها کاره و سبه ینی ته نها لی پرسینه وه یه.

حالی نه بو دردا ﷺ

ده لیت (نه و شته ی که من زور لیی ده ترسم، نه وه یه که له پۆزی قیامتدا لیم بپرسن و بلین: نه بو دردا عتق فیتری زانست بو یی، ئایا کارت پی کردوه؟) وه هه میسه ده بیوت: (نه گهر نه تان زانی دوا ی مردن چیتان بۆ ئاماده کراوه، نه وانا و ئاوتان پی نه ده خورا به ئاسانی. وه له ماله کانتان خوتان نه ده گرت، به لکو به ره وده شت وده ره کان هل ده هاتن و سنگتان ده کوتا و بوخوتان ده گریان. وه من ئاوا ته خواز بووم داریک بووما یه و بخورامایه) ..

حالی عبدالله ی کوری عباس ﷺ

نه وه نده ده گریا چاوه کانی شوپ ببونه وه نه وه نده ده گریا.

حالی نه بو ذر ﷺ

ده بیوت: (ئاوا ته خواز بووم داریک بووما یه، یاخود هه دروست نه کرامایه. وه کاتیک ویستیان هاوکاری بکه ن له لایه ن ده وله ته وه ووتی: من پیویستم پتی نی یه، چونکه بزنی کمان هه یه ده یفرۆشین و وه گو ی دریژی کمان هه یه بۆ باره لگرتن، خزمه تکاری کمان هه یه هاوکاریمان دهکات، وه عابایه کم هه یه. وه من ده ترسم له سهر نه مانه توشی لی پرسینه وه بم له قیامتدا) .

حالی ته میمی داری ﷺ

شه ویکیا ته میمی داری سوره تی جاثیه ی ده خوینده وه تا گه یشته ئایه تی: (أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءٌ مَّحْيَاهُم وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ... الجاثية: ۲۱) واته: ئایا نه وانیه که تاوانکاریان نه نجام

داوه وای دادەنیت کە لە گەڵ ئەو کەسانەدا وەک یەکن کە باوەریان هێناوە و کردەوێ چاکەیان ئەنجام داوه، لەژێر و مردنیاندا زۆر بەهەڵدا چون.

ئێتر لە ترساندا دەگریا و هەردوو بارە دەکردهوه تاوهکو پۆژ دەبووهوه.

حالی ئەبو عوبیدە کۆری جەراح رحمۃ اللہ علیہ

ئەبو عوبیدە دەلێت: زۆر ئاواتە خوازم کە من مەپێک بوومایە و بکرامایە قوربانی و سەر بپرمامایە و گۆشتم بخورایە.

لەم بوارەدا پوودا و ووتە زۆر هەن کە درێژە دەکێشێت، تەنانەت "بخاری" لە (صحیح) هەکیدایا بابه تێکی لەم بوارە لە ژێر ناوێشان "باب خوف المؤمن ان یحبط عمله، وهو لا یشرع" دا داناه.

"**ابراھیم التمیمی**" دەلێت: (هەرکاتێک بەراوردی نیتوان ووتەو کردەوێ خۆم کردبیت، مەترسیم بۆ دروست بوو لەوێ کردەوێ کەم ووتەکانم بە درۆ بخاتەو).^۱
"ابن ابی ملیکە" دەلێت: (سێ لە هاوێ لانی پێغەمبەریم بینووە هەر هەموویان لەوێ ترسان و توشی دوو پووی هاتبێت، وەکەسیان نە دەووت باوەپی من وەک باوەپی جبریل و میکائیل وایە).^۲

و "حسن" پەحمەتی خۆی لێبیت دەلێت: (تەنها باوەردار دەترسیت، و تەنها دوو پووی ترسە).^۳

و "بخاری" دەلێت: کاتێک پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم ناوی دوو پووەکانی لای (حذیفە) بردبوو، "حذیفە" دەلێت: "عمری کۆری خەتاب رحمۃ اللہ علیہ دەهات و دەیفەرموو: سویندت دەدەم

۱ - بخاری ئەم ووتەیی لە (صحیح) هەکیدایا هێناوە، (باب خوف المؤمن ان یحبط عمله، وهو لا یشرع / کتاب الایمان، باب ۳۷).

۲ - هەمان سەرچاوەی پێشوو.

۳ - هەمان سەرچاوەی پێشوو.

نه خوشی و چاره سهر

به خودا ناوی به دوو پوو بردم یانا؟ وه خذیفه ش ده یفه رموو: نه خیر به لام له دواي عمر به کهسی تر نالیم.

هه روه ها بخاری ده لیت: بیستم به کیک له زانا یان ووتی: مه بهستی له خذیفه له وهی که به دواي عمر به کهسی تر نالیم، واته نه م ده رگایه له خۆم ناکه مه وه خه لکی بیت پرسیارم لی بکه ن له م بواره دا. وه بوخاری ده لیت: منیش ووتم: نه مهی خذیفه وه ک هه مان فهرموده ی پیغه مبه ره ^ﷺ وابه که به کیک له هاوه لانی داواي لی کرد که به کیک له و حه فتا هه زاره بیت که به شه فاعه تی پیغه مبه ره وه ده چنه به هه شته وه، پیغه مبه ره پی فهرمود: سبقك عكاشة^۱. واته عکاشه پیش تو کهوت له م داوا کردنه دا. پیغه مبه ره مه بهستی نه وه نه بووه که جگه له "عکاشه" ئیت کهسی تر نه ماوه، به لکو مه بهستی نه وه بووه که نه م ده رگایه له خۆی نه کاته وه وه ره که سیک بیت وداوا بکات و تانه ویش بکه ویته بهر نه و تکاکاری وشه فاعه ته.... والله أعلم.

^۱ - نه م فهرموده یه "صحیح" ه، (بخاری ۶۵۴۲) وه (مسلم ۸۹/۳ - نووی) گێڕاویانه ته وه.

به‌شی دووهم :

شوینه‌واری

تاوان.....

سزای له دنیا و قیامه‌تدا

تاوان ھۆكاری ھەموو تاوان و دەردىكە

دەينەو سەر باسى دەردو نەخۆشى يەكان ، كە ھۆكاری تىكدەرى دونياو قىامەتە .
دەبىت بزانين كە تاوان زيانى خۆى دەدات بە تايبەتى لە دلددا . نمونەى وەك ژەھر وایە
لە جەستەى مرقۇدا . بە پىئى جۆرو پلەى تاوانەكان كاریگەريشى دەگۆپىت .

ئایا جگە لە تاوان ، ھىچ كاریكى تر ھەيە دونياو قىامەتیشى شىواندەبىت ؟
ھەر تاوان نەبوو ھۆى ھۆكاری بەدەركردنى " آدم و حوى " ى باوك و دايكمان لە
بەھەشتى خۆش و بەختەو ھەرى ؟

ھەر تاوان نەبوو ھۆكاری بەدەرھىتان و ريسوا كردنى (ئىبليس) لە مەلەكوتى خواى
گەرە ، وەبەر نەفرەت و خەشم و قىنى كەوت و دیمەن و پوخسارى بوو نەشرىنترین
سامناكترين پوخسار ، وەبۆ ھەتاھەتايى بى بەش كرا لە بەزەيى و پەحمەتى خواى
گەرە ، وەدۆزەخ بوو جىگەى ھەمیشەيى . كە ھەموو ژيانى سەرۆبن كەردەو
لە پەحمەتى خودا بەتورەيى و غەزەبى . لە بەھشتى خۆش بۆ دۆزەخى ئاگرين ، لە باوەر
بۆ بى باوەر ، لە پىرۆزى يەوە بۆ دىندەيى و پىسوایى لە بى تەسبیحات ، كەفرو شیرك
و دوو پووى . . . وە لە بى ئو ھەموو پىرۆزى و خودا پەرسى يە ، بووبە پابەر و ھاندەرى
پىئى تاوانبار و ستەمكار و خراپەكاران .

ھەر تاوان نەبوو ، بوو ھۆى ھەلگەردنى زىيانى نەغۆیوون و نەقوم بوونى ھەموو سەر
زەوى بە ھەموو پىكھاتەكانى يەوە ئاو دایپۆشین ؟

ھەر تاوان نەبوو بوو ھۆى ھەلگەردنى زىيانى پەشەبا بۆ سەر قەومى "عاد" و
وہ بوو مایەى سەرگەردان و تەفروتوناكردنیا و لەناودانىان ، وەبوو نە نمونە و پەند بۆ
ھەموو مێژوو و جیھان ؟

وہ ھەر تاوان نەبوو بوو ھۆكاری ناردنى "ھاوارو قىژەى سامناك" بۆ سەر قەومى
(شەود) كە جەرگ و دل و ھەناویانى بپى و لەناوى بردن ؟

هەر تاوان نەبوو بوو هۆی هۆکاری لە پەگ و پێشە دەرکردنی گوندەکانی قەومی "لوط" و بەرزکردنەوه یان بۆ بەرزاییەکانی ئاسمان و بەشیوەیەك کە فریشتەکانی ئاسمان گوتیان لەو پێنی سەگەکانیان بوو. پاشان لە بەرزاییەوه بەناخی زەویدا پۆیان کردن سەربەرە و خوار پاشان بەردی باران بە سەریانداکە هەموو چەشنەکانی غەزەبیان بە سەردا باران و لەناو بران. وەئەم قارو سزایە دوور نی یە دووبارە بێتەوه بۆ سەمکاران.

هەر تاوان نەبوو... بوو هۆکاری ناردنی هەوری پەشی سامناک بۆ سەر قەومی (شعیب) و دواتر کە گەشتە بان سەریان ئاگری بەتینی سوتینەری بە سەردا باران؟ هەر تاوان نەبوو... بوو هۆکاری خنکاندنی (فیرعەون) و دارۆدەستەکە، دواتر پوچەکانیان پەوانە ی دۆزەخ کردن و لاشە و جەستەکانیشیان وەك عیبرەت هێشتەوه؟ هەر تاوان نەبوو... قارون و مالّ و سامان و کۆشکەکە ی بەناخی زەویدا برد؟ هەر تاوان نەبوو... بوو مایە ی لەناو بردنی قەومی "یس" بە هاواری گەورە؟ هەر تاوان نەبوو... پێپێکی بە توانا و جەربەزە ی زالّ کرد بە سەر (بنی اسرائیل) دا پیاو و کوپیانی کوشتن و کچ و ئافرەتیا ن بە کەنیزە برد و لاتیا ن کاولکرد؟

هەر تاوان نەبوو... هەموو جۆرە کارەساتێکی گەورە ی بە سەریاندا هێنا "بنی اسرائیل" لە کوشتارو کاولکاری و وێرانی و کچ و ئافرەت بە کەنیزە کردن و وە زالّ کردنی پاشا و سەمکارەکان و وە بوون بە مەیمون و بەرازە پێسوا... وە دوا یە مینیا ن پەیا می خوا ی گەورە یە کە دە فەرمیت: (لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ.... اعراف: ١٦٧) واتە: کە سانیك دە نێرمە سەریان کە تا پۆی قیامەت ئازار و ئەشکەنجە یان بدات.

"امام احمد" دە ئێت: (ولید بن مسلم) بۆی گێڕامەوه کە ئەویش لە (صفوان بن عمرو) ئەویش لە (عبدالرحمن بن جیبر بن تغیر) ئەویش لە باوکی یەوه، دە ئێت ووتی: کاتی ولاتی "قبرص" ئازادکرا و دە سە لاتدارەکانی سەرگەردان و پەرش و یلا بۆ و نەوه و

نه خوشی و چاره سهر

وه به سهریه کدا ده گریان. له وکاته دا "ابو درداء" م ﷺ بینی له گۆشه یه کدا ده گریا. منیش لیم پرسى: بۆچى له م پۆژه دا ده گریت که خوا ئیسلامى سهریه رزکرد تییدا نه ویش ووتى: نه وه نه لئى چى "جبر" خه لکى چهند بى ده سەلاتن به رامبه ر به گه وره یی خودا. نه م قه ومه خاوه ن ده سەلات وپاشای به هیزبوون که پشتیان له فهرمانى خودا کرد، چپیان به سهردا هات.

"على بن الجعد" ده لئیت: (شعبه بن عمرو بن مره) ووتى: گویم له "أبا البحتري" بوو ووتى: نه وانەى که گوئیان لى بوو هه والیان پیدام که پێغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (لن يهلك الناس حتى يعذروا من انفسهم).^۱ واته: خواى گه وره خه لکى به هیلک نابات، تاخه لکى خۆیان بیانوو به ده سته وه نه ده ن.

وه له مسند دا هاتوو له فه رمووده ی (ام سلمة) ﷺ که پێغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (إذا ظهرت المعاصي في أمي عمهم الله بعذاب من عنده، فقلت يا رسول الله: اما فيهم يومئذ اناس صالحون؟ قال ﷺ: "بلى"، فقلت: كيف يصنع بأولئك؟ قال: يصيبهم ما اصاب الناس، ثم يصيرون الى مغفرة من الله ورضوان).^۲ واته: نه گه ر سهر پێچى و تاوه نکارى ویاخى بوون سهرى هه لدا له ناو ئومه ته که مدا، نه وا خواى گه وره هه موویان توشى سزا ده کات. منیش پرسیم: ئایا که سانى چاکه خوازیان تییدا نی یه؟ پێغه مبه ر ﷺ فه رمووی: "به لى تییدا به". منیش ووتم: نه ی چى له وان ده کات؟ پێغه مبه ر ﷺ فه رمووی: نه وانیش توشى ده بن به لام دواتر ده گه پێنه وه بۆ لای ره حمه ت و په زامه ندی خواى گه وره.

وه له "مراسيل الحسن" له پێغه مبه ره وه که ده فه رمیته ﷺ: (لا تزال هذه الأمة تحت يد الله وفي كنفه مالم يمالئ قراؤها، وما لم يذل صلاحها فجارها، ومالم يهن

^۱ - نه م فه رمووده یه (صحیح) ۵، (احمد: ۲۶۰/۴، ۲۹۳/۵) و (ابو داود: ۴۳۴۷).

^۲ - نه م فه رمووده یه (صحیح) ۵، (احمد: ۲/۱، ۳۰۴/۶) وه له (صحیحین) دا به م چه شته یه: (یهلکون مه لکا واحداً ولكن یعثون علی نياتهم) له گێڕانه وه یه کى تردا (علی أعمالهم).

ابن القيم الجوزی

خيارها اشرارها، فأذاهم فعلو ذلك رفع الله يده عنهم، ثم سلب عليهم جبابرتهم فساموهم سوء العذاب، ثم ضربهم الله بالفاقة والفقر.^١ واته: بهرده وام ئەم ئومەتە لە ژێر دەستی پەحم و میهره بانی و چاودێری خودادایه، کاتێک که قورئان خوێنه کانیان چاوله خوارو مه یلداري کار به دهستان نه بن، وه پیاو چا کانیان ژێرده سته ی خراپه کاران نه بن، وه پیاو به باشه کانیان به چاوی سوکه وه ته ماشا نه کرێن، به لام کاتێک ئەمانه پوویندا، ئەوا دەستی چاودێری و میهره بانیان له سەر هه لده گرێ و پاشان زۆرداران زāl دهکات به سه ریاندا و تووشی خراپترین ئازاریان دهکات و دواتر به لای هه ژاری نه بوونیان تووش دهکات.

وه له مسند دا هاتوه له فهرموده ی (ثوبان) رضی اللہ عنہ که پێغه مبه ر صلی اللہ علیہ و آله و سلم فهرموویه تی: (ان الرجل لیحرم الرزق بالذنب یصیبه).^٢ واته: مرۆفی وا هیه بی به ش ده بیت و پرزی لی قه دهغه ده کریت به هۆی تاوانیکه وه که تووشی ده بیت.

هه روه ها له هه مان سه رچاوه و هه مان که سدا هاتوه که پێغه مبه ر صلی اللہ علیہ و آله و سلم ده فهرمیت: (یوشک ان تتداعی علیکم الأمم من کل أفق، کما تداعی الأکلة علی قصعتها، قلنا: یا رسول الله امن قلة منا یومئذ؟ قال صلی اللہ علیہ و آله و سلم: انتم یومئذ کثیر، ولکنکم غشاء السیبل، تنزع المهاجرة من قلوب عدوکم، ویجعل فی قلوبکم الوهن، قالوا وما الوهن؟ قال: حب الحیاة وکراهة الموت).^٣ واته: نزسکه میله تانی تر له هه موو لایه که وه بیتن و یدهن به سه رتاندا، وه کو چۆن که سانیک بانگی یه کتری ده که ن بق سه ر نان خواردن، هاوه لان ووتیان: ئایا ئیمه ئەو پۆژه ژماره مان که مه؟ پێغه مبه ر فهرمووی: ئیوه ئەو

^١ - ئەم فهرموده یه (ضعیف)، (حافظی عیراقی) له (المفنی) دا هیاوتی وه ده لیت (أسنادها ضعیف).

^٢ - ئەم فهرموده یه (حسن لغیره)، (احمد: ٢٧٧/٥) و (الحاکم: ٤٩٣/١) و (ابن ماجه: ٤٠٢٢) بروانه (کنز الفوائد).

^٣ - ئەم فهرموده یه (صحیح)، (احمد: ٢٧٨/٥) و (ابو داود: ٤٨٧٨) بروانه (السلسله الصحیحه: ٩٥٨).

نه خوښی و چاره سهر

پوڅه ژماره تان زوره ، به لام وه کو که فی سهر دهریان ، ترسی نیوه له دلی نه وان
ددرده هینریت ولایتان ناترسن "وهن" ده خریته ناودله کانتان، پرسیان: نه ی
پیغه مبر "وهن" چی یه؟ پیغه مبر فهرمووی: "وهن" واته: خوښو یستنی دونیایو پق
لی بوونه وهی مردن.

وه له (مسند) دا هاتووه له فهرمووده ی "انس" عليه السلام که پیغه مبر ی خودا صلی الله علیه و آله
ده فهرمیت: (لما عرج بي مررت بقوم لهم اظفار من نحاس يخمشون بها وجوههم
وصدورهم، فقلت: من هؤلاء يا جبريل؟ قال: هؤلاء الذين ياكلون لحوم الناس
ويقعون في اعراضهم).^۱ واته: له شهوی "إسراء" دا قه ومیکم بینی نینوکی دیرژیان
هه بوو له مس دروست کرابوو سنگ ودهم وچاوی خوینی ده پنی ، به حه زره تی جبریل
ووت: نه مانه کین؟ نه ویش ووتی: نه وانه نه و پیره ن که به هه میشه یی گوشتی مروقیان
ده خواردو به خراپه باسی ناموسی خه لکیان ده کرد.

وه له "جامع" ترمذی دا هاتووه له فهرمووده ی (ابي هريرة) رضي الله عنه که پیغه مبر صلی الله علیه و آله
ده فهرمیت: (يخرج في آخر الزمان قوم يختلون الدنيا بالدين ، ويلبسون للناس
مسوك الضأن من اللين، ألسنتهم أحلى من السكر، وقلوبهم قلوب الذئاب، ويقول الله
عز وجل: ابي يغترون؟ وعلى يجترئون؟ فبي حلفت، لأبعثن على أولئك فتنة تدع
الحليم فيها حيران). واته: له کوتای زه ماندا که سانیک دهرده چن له پنگی نایینه وه
دونی به ده ست ده هینن، هیندهش خوین نهرم ونيان ده که ن به وینه ی مه، زمانیان
شیرینتره له شه کر، به لام دلیان دلی گورگه. خوی گه وره ده فهرمیت: (ثایا
ده یانه ویت من بخه له تینن؟ جورته وپویری به سهر منه وه ده که ن؟ سویند بیت
به خودی خوم... به لاو فیتنه یه کی نه و تو یان به سهر دینم که عاقله کانیان تیدا
سهرگه ردان بن).

^۱ - نه فهرمووده یه (صحیح) ۵، (احد: ۲۲۴/۳) و (ابو داود: ۴۲۹۷) پروانه (سلسله
الصحيحه: ۹۵۸).

ابن القيم الجوزی

وه (ابن أبی الدنيا) له فہرموودہی (جعفر بن محمد) . (عن ابیہ عن جدہ) ووتی کہ (علی بن ابی طالب) ووتی: (یأتی علی الناس زمان لا یبقی من الاسلام إلا اسمہ، ولامن القرآن الا رسمہ، مساجدہم یومئذ عامرة، وهي خراب من الہدی، علماؤہم شر من تحت ادیہم السماء، منهم خرجت الفتنة، وفيہم تعود). واتہ: پوزانیک دیت بہ سہر خہ لکید، ئیسلام تہنہا ہہر ناوہ کہی دہمیتیت ، وہ قورٹانیش تہنہا ویتہ کہی و مزگوتہ کان پاراؤن، بہ لام ویرانہ لہ پووی خودا پہرستی یہوہ، زاناکانیان خراپترین پیٹن ، لہ وانہوہ فیتنہو ناشوب سہرہ لہ دہدات، وہ ہہر بؤ ئہ وانیش دہگہ ریتہوہ . وہ لہ "سماک بن حرب" وہ لہ "عبدالرحمن بن عبداللہ بن مسعود" وہ ﷺ لہ باوکی یہوہ ووتی: (اذا ظهر الزنا والربا في قرية اذن الله عزوجل بهلاكها) واتہ: ہہرکاتیک زیناؤ سوخواردن "ریبا" لہ ہہر شاریکدا سہری ہہ لدا ، ئہوا خواہی گہورہ مؤلہ تی بہ ہیلک بردنیان دہدات.

وہ لہ (مراسیل الحسن) دہ لیت: (اذا اظهر الناس العلم وضيعوا العمل، وتحابوا بالالسن، وتباغضوا بالقلوب، وتقاطعوا الارحام، لعنهم الله عزوجل عند ذلك، فاصمهم واعمى ابصارهم) واتہ: ہہرکاتیک خہ لکی خویان بہ زانا دہرخت وکاریان پی نہ کرد، بہ زمان یہ کیان خویش دہویست ولہ دلہوہ پقیان لہ یہک بوو ، وہ پہ یوہندیان دہ پچراند، ئہوا خواہی گہورہ نہ فرہ تیان لی دہکات وکویرولائیان دہکات. وہ لہ "سنن" ی "ابن ماجہ" دا ہاتوہ لہ فہرموودہی (عبداللہ بن عمر الخطاب) ﷺ فہرمووی: (كنت عاشر عشرة رهط من المهاجرين عند رسول الله ﷺ، فأقبل علينا رسول الله ﷺ بوجهه فقال: يا معشر المهاجرين، خمس خصال اعوذ بالله ان تدركوهن: ما ظهرت الفاحشة^۱ في قوم حتى أعلنوا بها إلا ابتلوا بالطواغيت والأوجاع

۱ - فاحشة: ہہموو شتیکی نارہواو ناشرین لہ ووتہو کرداردا رہ خواہی گہورہ باسی دہکات کہ فاحشہ قہ دہغہ یہ بہ نہیئی وناشکرا یہوہ: (قل انما حرم ربی الفواحش ما ظہر منہا وما بطن)

والأوجاع التي لم تكن في أسلافهم الذين مضوا ، ولا نقص القوم المكيال والميزان الا ابتلوا بالسنين وشدة المؤنة وجور السلطان، وما منع قوم زكاة أموالهم إلا منعوا القطر من السماء فلولا البهائم لم يمطروا، ولا خضر قوم العهد الا سلط الله عليهم عدواً من غيرهم، فأخذوا بعض ما في أيديهم ، وما لم تعمل أئمتهم بما انزل الله عزوجل في كتابه الا جعل الله بأسهم بينهم).^١ واته: ئهى پي پرى كۆچەرييه كان "المهاجرين" په نا نه گرم به خوادا كه توشى ئه م پينج خه سله ته نه بن: له قومىكدا زينا سهره لبدات و به ئاشكرا نه نجامى بدهن ئه وا توشى چه ندين په تاى جوراوجور دهن كه له پيشينه و باوياپيرياندا نه بووه . وههر قه وميک دياردهى دزى وفيل كردن له تهرازودا نه نجام بدهن، ئه وا توشى گرانى وستهمى ده سولات دهنه وه . وههر قه وميک ريگرى بكن له زهكات دهر كردن، ئه وا توشى وشكه سالى دهن ، نه گهر له بهر گيانله بهران نه بيت هه ر به يه كجارى باران نابارييت . وههر قه وميک دياردهى په يمان شكندن تتياندا سهره لبدات، ئه وا خواى گهره دوژمنانيان به سهردا زال دهكات و به شيكى زورى سامان وده سه لاتيان له ده ست دهن . وههر قه وميک سهركرده كانيان به فرمايشته كان وكتيبيه كهى خواى گهره فرمان په وايى نه كن ، ئه وا خواى گهره توشى دوبره كى ودوژمنايه تيان دهكات له نيو خوياندا .

وله (مسند وسنين) دا هاتووه له فرموده ي (عمرو بن مروه) له (سالم بن ابى الجعد) عليه السلام له باوكى يه وه ده لئت پيغه مبه عليه السلام فرموده ي: (ان من كان قبلكم كان اذا عمل العامل فيهم بالخطيئة جاءه الناهي تعذيراً، فإذا كان الغد جالساً واكله وشاربه، كانت لم يره على خطيئة بالأمس، فلما رأي الله عزوجل ذلك منهم ضرب بقلوب بعضهم على بعض ، ثم لعنهم على لسان نبيهم داود وعيسى بن مريم، ذلك

وهده فرمودت: (الشیطان يعدكم الفقر ويأمركم بالفحشاء) وهزور نه م وشهيه ژ "زينا" به كارده يتریت .

^١ - نه م فرموده ي (حسنه)، (ابن ماجه: ٤٠١٩) و (بريصر الباني) به حسن يان داوه ته قه لثم .

ابن القيم الجوزی

بما عصوا وكانوا يعتدون. والذي نفس محمد بيده لتأمرن بالمعروف، ولتنهون عن المنكر ولتأخذن على يد السفية، ولتأطرنه على الحق أطراً أو ليضربن الله بقلوب بعضكم على بعض، ثم ليلعنكم كما لعنهم^١ واته: له و خه لكانه ی پیش ئیوه دا گهر که سیک هه له ی بکردایه ، نه وا به کیک له وکه سانه ی ئاموژگاری خه لکیان ده کرد ده هات و سزای ده داو ئاموژگاری ده کرد، پیتی ده ووت: له خوا بترسه، به لام به یانی که پوژ ده بووه ده ئاموژگاری که ره که له گه ل تاوانبار ده که دا پیکه وه ده بوون نان وئاویان ده خوارد هه وه کو بلتی نه و که سه دوینی هه له ی هه رنه کردبی. کاتیک خوی گه وه نه مه ی لی بینین دله کانی وه ک یه ک لی کردن وه به یه کیانیدا. نه و جا نه فره تی لی کردن له سه زاری "داود وعیسی کوپی مریم (س.خ)". نه مه ش به هوی نه وه ی سه ریچی خودایان ده کرد ،پاشان پیغه مبه ره رموی: سویند به وکه سه ی که گیانی منی به ده سه ، نه گهر فرمان به چاکه و پیکری له خراپه نه که ن ، وه ده سستی نه قامان نه گرن وپشتیوانی له حق نه که ن، نه وا خودا دله کانتان ده دات به یه کداو نه فره تان لی ده کات، وه کو له وانه ی پیشوو تری کرد.

وه (ابن ابی الدنيا) له "ابراهيم بن عمرو الصعاني" ده لیت: (اوحى الله الى يوشع بن نون عليه السلام، اني مهلك من قومك اربعين الفا من خيارهم، وستين الفا من اشرارهم، قال: يارب، هؤلاء الاشرار، فما بال الاخيار؟ قال: إنهم لم يغضبوا لغضبي، وكانوا يواكلونهم، ويشاركونهم). واته: خوی گه وه وه حی بو "یوشع بن نون" نارد که من وچل هه زار له پیاو خراپ وچل له پیاو چاکانی قه ومه که ت به هیلک ده به م. نه ویش ووتی: خوی به پیری خراپه کاره کان حه قی خویانه، نه ی پیری چاکه کاران بو؟ فره رموی: چونکه به نه رکی خویان هه لئه ساون به وه ی پیکری خراپه کاران نه بوون ، تووپه نه بوونه به رامبه ره نه کارانه ی که من پیم ناخوشه، وه نه وان نه نجامیان داوه.

^١ - نه م فرموده یه (ضعیف الاسناد)، (احمد: ٢١٩/١) وه (ابو داود: ٤٣٣٦) وه (الرمذي: ٢٠٤٧) وه (ابن ماجه: ٤٠٠٦) بروانه: (ضعیف ابن ماجه ی الیانی: ٨٦٧).

نه‌خو‌شی و چاره‌سەر

هه‌روه‌ها (أبو عمر بن عبد البر) له "أبي عمران" ده‌لێت: (خوای گه‌وره‌ دوو فریشته په‌وانه ده‌کات بۆ کاولکردنی گوندیک، به‌هه‌رچی تێدايه. کاتیک که‌چوونه‌ سه‌ر گونده‌که‌ بینیان که‌ پیاویک له‌ مزگه‌وته‌که‌ ودا خواپه‌رستی ده‌کات وکړنوش ده‌بات، فریشته‌کان ووتیان: خواپه‌ گیان فلان به‌نده‌ت له‌ گونده‌که‌ تدا نوێژ ده‌کات، خوای گه‌وره‌ فەرمووی ئه‌ویشی له‌ گه‌لدا وێران بکه‌ن، چونکه‌ هیچ کاتیک نا‌په‌حه‌ت و دلگران نه‌بووه‌ له‌ پێناو مندا.) .

وه "الحمیدی" له (سفیان بن عیینه) ده‌لێت: (سفیان بن سعد) له "مسعر" ده‌گێڕێته‌وه: (که‌ فریشته‌یه‌ک فەرمانی پێی کرابوو که‌ گوندیک به‌ناخی زه‌ویدا به‌ریت، دواتر ووتی ئه‌ی په‌روه‌ردگار فلانه‌ که‌سی خواپه‌رستی تێدايه. خوای گه‌وره‌ وه‌حی نارد که‌ له‌و که‌سه‌وه‌ ده‌ست پێی بکه‌، چونکه‌ هیچ کاتیک دلگران نه‌بووه‌ به‌رامبه‌ر به‌وکاره‌ خراپانه‌ی که‌ له‌و گونده‌دا کراوه‌.)

وه‌هه‌روه‌ها (ابن ابی الدنيا) له "وهب بن منبه" ده‌لێت: (کاتیک داودی پێغه‌مبه‌ر هه‌له‌ی کرد، داوای لێ خوشبوونی کرد، خوای گه‌وره‌ لێی خوش بوو. دواتر خوای گه‌وره‌ باجی ئه‌وه‌ه‌له‌یه‌ی دابه‌سه‌ر نه‌ته‌وه‌ی بنی ئیسرائیلدا. هه‌زه‌تی داود فەرمووی: ئه‌ی خودایه‌ تۆ فەرمانه‌په‌روایی دادپه‌روه‌ری په‌های چۆن باجه‌که‌یت دابه‌سه‌ر که‌سانی تر که‌چی من هه‌له‌م کردووه‌. خوای گه‌وره‌ وه‌حی نارد و فەرمووی: چونکه‌ کاتیک تۆ هه‌له‌ت کرد، ئه‌وان پێگریان نه‌کردیت.)

وه‌هه‌روه‌ها (ابن ابی الدنيا) له (أنس بن مالك) ده‌لێت: (انه دخل على عائشة عليها السلام هو ورجل آخر، فقال لها الرجل: يا ام المؤمنين حدثينا عن الزلزلة. فقالت: اذا استباحوا الزنا، وشربوا الخمر، وضربوا بالعازف غار الله عز وجل في سمائه، فقال للأرض: تزلزلي بهم، فإن تابوا ونزعوا، وإلا هدماهما عليهم، قال: يا ام المؤمنين أعذبا لهم؟ قالت: بل موعظة ورحمة للمؤمنين، ونكالا وعذابا وسخطا على الكافرين. فقال أنس عليه السلام: ما سمعت حديثا بعد رسول الله ﷺ أنا أشد فرحا به مني

ابن القيم الجوزی

بهذا الحديث.^۱ واته: من وپیاوئکی تر چووین بۆ لای خاتوو عائیشه رضی اللہ عنہا، پیاوه که لئی پرسی: ئە ی دایکی بپواداران باسی بوومه له رزه مان بۆیکه "زلزله"؟ خاتوو عائیشه ش فهرمووی: ئە گهر زیناوداوین پیسی به ناشکراکرا و مه ی خورایه وه و ئامیری مؤسیقایان ژهنی. خوای گهره له سه رووی ئاسمانه وه توپه ده بیئت، وه به زهوی ده لیئت ده ست بکه به له رینه وه واته بوومه له رزه. جا ئە گهر ته و به یان کردو گه رانه وه باشه... ئە گهر نا ئە و به بوومه له رزه کاولیان ده کات و خانوو کۆشکه کانیان به سه ردا ده پوخینیت. پیاوه که ووتی: ئە ی دایکی بپواداران ئە مه ته نها سزایه که بۆ ئە وان؟ خاتوو عائیشه فهرمووی: په ندو ئامۆزگاری یه که بۆ بپواداران وه سزاو توپه یی خودایه بۆ بی باوپه کان. "أنس" ده لیئت: له دوا ی پیغه مبه ری خودا فه رموده ی وادلّ خو شم نه بیستوه.

وه (ابن أبی الدنيا) له فه رموده یه کی (مرسل) ده گێڕێته وه: (إن الأرض تزلزلت على عهد رسول الله ﷺ، فوضع يده عليها ثم قال: أسكني، فإنه لم بأن لك بعد، ثم التفت الى أصحابه. فقال: (ان ربكم ليستعتبكم فاتبعوه)، ثم تزلزلت بالناس على عهد عمر بن الخطاب رضی اللہ عنہ فقال: أيها الناس ما كانت هذه الزلزلة الا على شيء أحد تثموه، والذي نفسي بيده لئن عادت لا اسكنكم فيها أبداً).^۲ واته: له سه رده می پیغه مبه ردا رضی اللہ عنہ بو مه له رزه یه ک پوویدا وزهوی ده ستی کرد به له رینه وه، پیغه مبه ریش ده ستی خسته سه ر زهوی و پی ی فه رموو: هیمن وئارام به هیشتا کاتی ئە وه ت

^۱ - ئەم فه رموده یه (ضعیف الاسناد) ه، (حاکم: ۵/۱۶) گێڕاویته وه له سه ر مه رجی مسلم به "صحیح" ی داوه له قه تهم، وه (ذهبی) دلّیت: یم وایه هه لبه سزاو بیت، وه ئەم فه رموده یه (سیوطی) له کتیی (کتاب الزلازل) دا هیئاویتی و ده هیداته پال (ابن ابی الدنیاو حاکم) وه ده لیئت: وه پراسی زانیوه (صحیح) بروانه ئەو کتیی ۹۴-۱۰، به ده رهتانی ئیموه.

^۲ - ئەم فه رموده یه (ضعیف الاسناد) ه، وه (ابن ابی حاتم) له (المراسیل) ل- ۱۹۰ گێڕاویته وه، بروانه هه مان سه رچاوه ی پیشو، لا ۲۵.

نه خوشی و چاره سهر

نه هاتوره ، پاشان پووی کرده هاوه له کانی و فرموی: خوی گه وره لومه تان ده کات ، دهی ئیوه ش لومهی خوتان بکه ن له سهر خراپه کاریه کانتان ، پاشان له سرده می (عمر بن الخطاب) دا بومه له رزه یه ک پوویدا. (عمر) فرموی: (ئهی خه لکینه ئه بومه له رزه یه به هوی کاریکه بووه ئیوه به خراپه ئه نجامتان داوه ، سویند بیت به وکه سهی گیانی منی به دهسته ، ئه م جاره یان پوویداته وه من پارێزگاریتان لی ناکه م) .

وه له پله وپایه ی (عمر بن الخطاب) دا هاتوره له (ابن ابی الدنيا) وه ده گێرته وه که : (ان الارض تزلزلت على عهد عمر رضی الله عنه ف ضرب يده عليها ، وقال: مالك؟ ومالك؟ اما إنها لو كانت القيامة حدثت اخبارها ، سمعت رسول الله صلی الله علیه و آله يقول: إذا كان يوم القيامة فليس فيها ذراع ولا شبر إلا وهو ينطق.) واته: له سرده می (عمر بن الخطاب) رضی الله عنه زهوی له رزی به وه ، عمریش دهستی خسته سهری ووتی: ئه وه چیه؟ ئه وه چیه؟ خۆ ئه گه ر قیامهت بیت، ئه وا ده بیت بیت به وه لام، چونکه من گویم له پیغه مبه ر بوو رضی الله عنه فرموی: ئه گه ر پووی قیامهت پوویدا ئه وا هه موو بال و بستیک له زهوی دهست ده کات به قسه کردن.

وه (إمام احمد) له (صفیه) ده گێرته وه که: ووتیه تی: (قالت: زلزلت المدينة على عهد عمر رضی الله عنه ، فقال: يا أيها الناس ما هذا؟ ما اسرع احدثتم. لئن عادت لأساكنكم فيها.)^۱ واته: له سرده می "عمر رضی الله عنه زهوی له ریه وه ، ئه ویش ووتی: ئهی خه لکینه ئه مه چی به؟ چۆن به خیرایی شتیکتان کردوه ، جانه گه ر ئه م جاره پوویداته وه من ئیوهی تیدا نابێریم.

وه (کعب) ده لیت: هه رکاتیک خه لکی تاوانی زۆریان له سهر زهوی ئه نجام بدایه ئه و زهوییهی له ترسی ئه وهی که خودای گه وره ئاگاداریتی ده له رزی به وه .

^۱ - ئه م فرموده یه (صحیح)ه ، (ابن ابی شیه) له (مصنفه: ۲/ ۷۴) وه (بیهقی) له (سنة الطبی: ۳/ ۳۴۲) گێراییانه ته وه .

ابن القيم الجوزی

(عمر بن عبدالعزیز) رحمہ اللہ نامہ‌ی نووسراوی ناراستہ‌ی گشت شاره‌کان کرد: (اما بعد فإن هذا الرجف شيء يعاتب الله عزوجل به العباد ، وقد كتب الى الامصار ان يخرجوا في يوم كذا وكذا شهر كذا وكذا، فمن كان عنده شيء فليصدق به، فإن الله عزوجل يقول: قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى * وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى..أعلى: ۱۴-۱۵. وقولوا كما قال ادم: رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ.... الأعراف: ۲۳. وقول كما قال نوح: وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ...هود: ۴۷. وقولوا كما قال يونس: لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ.... الأنبياء: ۸۷) ^۱ واته: ئەم داچە ئەکینە‌ی زەوی گله‌یی خودایه له‌بەندەکانی دەکات. وه‌له‌نامه‌یه‌کدا که‌ناراسته‌ی سه‌رجه‌م شاره‌کانی کردو نووسی بووی: ئەم زەمین له‌رزه‌یه‌ گله‌یی خودایه له‌ بەندەکانی، جا پێویسته له‌ فلان پۆژو له‌ فلان پۆژدا ، وه‌له‌ فلان مانگ وه‌فلان مانگدا ده‌ریچه‌ ده‌روه‌ی شار ، هه‌ر که‌سیک ده‌ستی ده‌رده‌چیت وه‌یه‌تی باخێر بکات، چونکه‌ خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمیت: (قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى * وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى..أعلى: ۱۴-۱۵). واته: ئەو که‌سه سه‌رفرازه‌ که‌ده‌رونی خۆی پاک پاگرتووه‌، وه‌ناوی په‌روه‌ردگار ده‌بات ونوێژ ده‌کات. ئێوه‌ش هه‌روه‌کو "ادم" ووتی بڵێن: (رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ.... الأعراف: ۲۳). واته: ئە‌ی په‌روه‌ردگار ئێمه‌ سته‌ممان له‌خۆمان کرد، ئە‌گه‌ر تو‌ی به‌خشنده‌ لیتمان خۆش نه‌بیت وه‌په‌حمان پێ نه‌که‌یت ئە‌وا ده‌بینه‌ یه‌کێک له‌دۆپاوه‌کان. وه‌هه‌روه‌کو "نوح" ووتی ئێوه‌ش بڵێن: (وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ...هود: ۴۷). واته: ئە‌ی په‌روه‌ردگار ئە‌گه‌ر تو‌ په‌حمان پێ نه‌که‌یت ولیتمان خۆش نه‌بیت ،ئە‌وا ده‌بینه‌ یه‌کێک له‌دۆپاوه‌کان. وه‌هه‌روه‌کو "یونس" ووتی ئێوه‌ش بڵێن: (لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

^۱ - ئەم فهرمودیه‌ (حسن)ه‌، (أبو نعیم) له‌ "حلیه‌ الاولیا ۳۰۵/۵" گێڕاویته‌وه‌، وه‌ده‌تیت هه‌ندێک که‌سی تێدا یه‌ نایاسم، وه‌ "ابن أبی شیبه‌" له‌ "مصنف: ۴۷۳۲" گێڕاویته‌وه‌ به‌ "مسند" پیاوه‌کانی هه‌موو متمانه‌دارن.

نه‌خوښی و چاره‌سەر

سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ... (الأنبياء: ۸۷). واته: هیچ خودایه‌ک نی یه به‌حق ته‌نھا تق‌نه‌بیټ، پاکی وبی گهردی بۆتو، من یه‌کیک بووم له‌سته‌مکاران.

وه‌ه‌روه‌ها (امام احمد) ده‌لټت: (أسود بن عامر) له (أبو بكر) له (الاعمش) له (عطاء بن أبي رباح) له (ابن عمر) ه‌وه ده‌گټپټته‌وه و ده‌لټت: (سمعت رسول الله ﷺ يقول: اذا ضن الناس بالدنيا والدرهم وتبايعوا بالعينة، وتبعوا اذنان البقر، وتركوا الجهاد في سبيل الله، انزل الله بهم بلاء لا يرفعه حتى يراجعوا دينهم).^۱ واته گویم له‌پټغه‌مبه‌ر ﷺ بوو ده‌فه‌رمټت: نه‌گه‌ر خه‌لکی دینارو دره‌م وپاره بووه مه‌به‌ستیان، وه‌کاری کرپن و فروشتنیان به‌ شیوه‌ی "عینه" نه‌جامدا، وه‌شوین ده‌سه‌لاتدارانی قامچی به‌ده‌ست که‌وتن که قامچی‌ه‌کانیان له‌شیوه‌ی کلکی مانگادایه. وه‌پشتیان کرد له‌تیکۆشان له‌پټناوی خودادا. نه‌وا خوای گه‌وره به‌لایه‌کیان به‌سه‌ردا داده‌به‌زینټت له‌کۆلیان نابټته‌وه تا نه‌گه‌رپټنه‌وه سه‌ر ئاینه‌که‌یان.

(وتبايعوا بالعينة) له‌لای "فقهاء" وزانایانی بواری فیه‌ دوو رافه‌و لیكدانه‌وه‌یان هه‌یه: یه‌که‌م: فروشتنی کالایه‌ک به‌قه‌رز به‌که‌سیک، به‌نرخ‌ی زیاتر له‌نرخ‌ی ئاسایی خوی. دووه‌م: فروشتنی کالایه‌ک به‌که‌سیک، پاشتر کرپنه‌وه‌ی هه‌مان کالاً له‌وکه‌سه، به‌لام به‌نرخ‌یکی زۆر که‌متر له‌وه‌ی که پټی فروشتوه.^۲ وه "حسن" ده‌لټت: فیتنه ته‌نھا سزایه‌که‌و تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌یه‌که خوای گه‌وره له‌خه‌لکی ده‌سپټټته‌وه.

وه‌ه‌ندی له‌پټغه‌مبه‌رانی "بنی ئیسرائیل" کاتی‌ک وردبوونه‌وه له‌و کاره‌ساته‌ی (بنختنصر)^۳ به‌سه‌ریاندا هینای ووتیان: (ئهی خودای گه‌وره به‌هوی به‌رئه‌نجامی

^۱ - نهم فهرموده‌یه (حسن) ۵، (احمد: ۲/۲۸) وه (ابو داود: ۳۴۶۲) گټپټانه‌وه.

^۲ - بروه: (معجم لغة الفقهاء: ل ۱۱۴).

^۳ - یان نه‌بو خودنوسر، پاشای بابلیه‌کان بوو که هیزشی کرده سه‌ر شاری "نورشه‌لیم-قدس" وشارستانه‌تی جول‌ه‌که‌ی کاول کرد زۆری لی کوشتن وزۆریشی لی به‌دیل گرتن وله‌بابل به‌ندی کردن. "وه‌گټر"

ناپاکی و تاوانکاری خو مان که سیکت زال کرد به سه رماندا ، نه تو ده ناسیت و نه به زهیی به ئیمه دا دیته وه .

وه (بختنصر) به " دانیال - ی پیغه مبه ر " ی ووت: چی منی به سه ر قه و مه که تدا زال کرد؟

(دانیال) یش ووتی: گه وره یی تاوانکاری توو سته مکاری قه و مه که م به رامبه ر به خودی خو یان .

وه "ابن ابی الدنيا" له فرموده ی (عمار بن یاسر) و (حذیفه) ه وه ده گپرتیه وه که پیغه مبه ر ﷺ فرموویه تی: (ان الله عزوجل اذا اراد بالعباد نقمة امات الاطفال واعقم ارحام النساء، فتنزل النقرة ، وليس فيه مرحوم.)^۱ واته: هر کاتیک خوای گه وره بیه ویت به لایه ک توشی به نده کانی بکات، نه و پیشتی مندالان ده مرینیت و ئافره تان نه زوک ده کات، نه و سا به لاکه داده گریتیه خواره وه بۆ سه ریان، که که سیکیان تیدا نی به شایه نی به زهیی خودای گه وره بیت.

وه (ملك بن دينار) ده ئیت له " حکمه " دا خویندمه ته وه که خودای گه وره فرموویه تی: (من الله م پادشاو خاوه نی پادشا کانم، دلّی پادشا کان له دهستی مندایه . هر که سی ملکچه چی وخواپه رستی من بکات، نه و پادشا که یان دلّ نه رم و نیان ده که م . وه هر که سی که سپی که سه رپیچیم بکات ، نه و پادشا که یان ده که م به به لا به سه ریان وه . جا خوتان به کاروباری پادشا کانه وه سه رقال مه کن، به لکو سه رقالی گه پانه وه و ته و به بن بۆمن، نه و نه وان دلّ نه رم ده که م.)

وه له (مراسل الحسن) دا هاتووه: (نه گه ر خوای گه وره ویستی خیر برینیت به سه ر هر قه و می کدا ، نه و کاروباریان ده داته ده ست که سه نه رم و نیان و دلسۆزه کانیانه وه ،

^۱ - نه م فرموده یه (ضعیف الاسناد) ه، (سیوطی) له (جامع الکبیر) دا هیناوتی، وه (البانی) له (ضعیف الجامع به ژماره ی ۱۵۴۴) هیناوتی له (اللقابی شیرازی) وه به (ضعیف) ی داناره .

نه‌خۆشی و چاره‌سەر

به‌لام ئه‌گه‌ر ویستی شه‌ریان به‌سه‌ردا برژێتیت ، ئه‌وا کاروباریان ده‌داته ده‌ست کاربه‌ده‌ستانی سته‌مکار وبی‌عه‌قل و دل په‌قه‌کانیان .

وه (امام أحمد) و که‌سی تریش ده‌گێڕنه‌وه له "قتاده" ده‌لێت: (حه‌زه‌تی "موسی" (س.خ) فه‌رمووی: ئه‌ی خوای گه‌وره‌ تو له‌سه‌رووی ئاسمانه‌کانیت و ئیتمه‌یش له‌زه‌وی. جا نیشانه‌ی تو په‌بوون و پازی بوونت له‌ئیمه‌ چی به‌؟ خوای گه‌وره‌ فه‌رمووی: ئه‌گه‌ر کاروبارتانم دایه‌ ده‌ستی کاربه‌ده‌ستانی نه‌رم و نیان و ژێرو لیها تو، ئه‌وا نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه‌ لێتان پازیم. وه‌هه‌ر کاتێک کاروبارتانم دا به‌ده‌ستی سته‌مکارو بی‌به‌زه‌یی ئه‌وا نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه‌ لێتان توپه‌م.)

وه (ابن ابی الدنيا) ده‌گێڕێته‌وه که "فضیل بن عباض" ووتی: "خوای گه‌وره‌ وه‌حی نارد بۆ هه‌ندی له‌ پیغه‌مبه‌ران که: ئه‌و که‌سه‌ی که‌من بناسیت و سه‌رپێچیم بکات، ئه‌وا که‌سێک به‌سه‌ریاندا زال ده‌که‌م که‌من نه‌ناسیت."

وه‌هه‌روه‌ها (ابن ابی الدنيا) ده‌گێڕێته‌وه له‌فه‌رمووده‌ی "ابن عمر" رضی الله عنه یرفعه: (والذي نفسي بيده ، لاتقوم الساعة حتى يبعث الله امراء كذبة، و وزراء فجرة، واعوانا خونة، وعرفاء ظلمة ، وقراء فسقة، سيماهم سيما الرهبان، وقلوبهم أنتن من الجيف، اهوأؤهم مختلفة، فيفتح الله لهم فتنة غرباء مظلمة فيتهاوكون فيها، والذي نفس محمد بيده لينقضن الاسلام عروة عروة، حتى لا يقال الله الله، لتأمرن بالمعروف ، ولتنهون عن المنكر، او ليسلطن الله عليكم شراركم فيسومونكم سوء العذاب، ثم يدعوا خياركم فلا يستجاب لهم ، لتأمرن بالمعروف ولتنهون عن المنكر او ليعثن الله عليكم من لايرحم صغيركم، ولايؤقر كبيركم.) واته: سویند بێت به‌و که‌سه‌ی گیانی محمدي به‌ده‌سته ، قیامه‌ت پوونادات تاوه‌کو خوای گه‌وره‌ ئه‌م که‌سانه‌ په‌وانه‌ نه‌کات: سه‌رکه‌رده‌ی درۆزن، وه‌زری تاوه‌نکارو ناپاک، خواناسی سته‌مکار، قورئان خوێنی خراپه‌ کار که‌سیماو پوختاریان له‌سیماو پوختاری پاهیه‌به‌کان ده‌چیت ، وه‌ دله‌کانیان بۆگه‌نه‌ ئاره‌زووه‌کانیان جیاوازه‌، خوای گه‌وره‌ ده‌رگای ئاشوب

ابن القيم الجوزی

وفیتنه ی لی ده کاته وه. وه سویند بیت به وکسه ی گیانی محمدی به دهسته نیسلام پارچه پارچه ده بیت وله ناو ده چیت، ته نانه ت ووتنی الله الله یش نابیسیت ، یان فه رمان به چاکه ده کهن وپتگری له خراپه ده کهن ، یا خودای گه وره سته مکاران و خراپه کارانتان ده کاته رابه رو سه رکرده تاوه کو توشی توندترین ئازارتان ده کهن. له م کاته دا پیاو چاکه کانیشتان نزیان قبول نابیت. یان ده بیت فه رمان به چاکه و پتگری له خراپه بکهن، یا خود خوای گه وره کهسانیک به سه رتاند زال ده کات که پتیز له گه وره تان نه گریت و به زه یی به بچو کیشتان نه یه ته وه.

وله (معجم الطبرانی) و سه رچاوه ی تریش هاتوه له فه رموده ی "سعید بن جبیر" له "ابن عباس" رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبه ری خودا صلی الله علیه و آله ده فه رمیت: (ما ططف قوم کیلا، ولا یخسوا میزانا، الا منعهم الله عزوجل القطر، وما ظهر في قوم الزنا الا ظهر فيهم الموت، وما ظهر في قوم الربا الا سلط الله عليهم الجنون، ولا ظهر في قوم القتل- یقتل بعضهم بعضا، الا سلط الله عليهم عدوهم، ولا ظهر في قوم عمل قوم لوط الا ظهر فيهم الخسف، وما ترك قوم الامر بالمعروف والنهي عن المنکر الا لم ترفع اعمالهم ولم یسمع دعاؤهم).^۱ (واته: هه ر قه ومیک فیل له ته رازوو بکات ، ئه وا خوای گه وره توشی وشکه سالیان ده کات و بارانیان لی ده گریته وه. وه هه ر قه ومیک زینا وداوین پیسی بییته دیارده تیانداندا ، ئه وا خوای گه وره توشی مردنیان ده کات "واته جوړه ها دهر دو تاغونی کوشنده ی وه ک ئیدز و سه یه لان وزوهری توش ده کات که هه ر به توش بوونیان له ریزی مردوان ده ژمیردرین ، چونکه چاره سه ریان نه سته مه و دژواره وه رگتیر".)

وه هه ر قه ومیک پیا خواردن بییته پیشه و دیارده تیانداندا، ئه وا خوای گه وره توشی شیتییان ده کات. وه هه ر قه ومیک کوشتن ویه کتر کوژی سه ره لبدات له ناویانداندا، ئه وا

^۱ - (منذری) له (الترغیب والترهیب) دا هتاویتی ، وه (مالک) به (موقوف) ی داوه له قه لهم، به لام له لای (الطبرانی) و کهسانی تر "مرفوعه".

خوای گه‌وره دوژمنه‌کانیان به‌سه‌ردا زāl ده‌کات. وه‌کرداری چلّیسی قه‌ومی لوط واته‌نێر بازی له‌هه‌ر قه‌مێکدا سه‌ره‌له‌بات، ئه‌وا خوای گه‌وره توشی سزایی به‌ناخی زه‌ویدا چوونیان ده‌کات. وه‌هه‌ر قه‌ومێک ده‌ست به‌رداری فه‌رمان کردن به‌چاکه‌و پێگری له‌خراپه‌کردن ببێت، خوای گه‌وره کارو دوعایان لێ وه‌رناگرێت و لێیان قبول ناکات.

وه (ابن ابی الدنيا) له‌ فه‌رمووده‌ی "ابراهیم بن الاشعث" له‌ "عبدالرحمن بن زید" له‌ "باوکی یه‌وه" ئه‌ویش له‌ "سعید" ئه‌م فه‌رمووده‌یانه گێڕاوه‌ته‌وه. وه‌له‌ "مسند" و سه‌رچاوه‌ی تریش دا هاتووه له‌ فه‌رمووده‌ی "عروه" له‌ "عائیشه" وه‌ ڕه‌حمه‌ته‌ ده‌لێت: (دخل رسول الله ﷺ وقد حفزه النفس، فعرفت في وجهه انه قد صفزه شيء فما تكلم حتى توضأ، وخرج فلصقت بالحجرة، فصعد المنبر فحمد الله وأثنى عليه، ثم قال: يا أيها الناس، إن الله عز وجل يقولكم: مروا بالمعروف وانهاؤا عن المنكر قبل ان تدعوني فلا أجيبكم، وتستنصرون فلا أنصركم، وتسألوني فلا أعطيكم.)^١ واته: چووم بۆلای پێغه‌مبه‌ری خودا هه‌ستم کرد به‌پروخساریدا شتێک سه‌رقالێ کردووه. هه‌چی نه‌ووت تا ده‌ست نوێژی گرت و پێوێشت بۆ مزگه‌وت دواتر چووه سه‌ر بلێندگۆیه‌کی وه‌فه‌رمووی: ئه‌ی خه‌لکینه خوای گه‌وره پێتان ده‌فه‌رمێت: فه‌رمان به‌چاکه‌و پێگری له‌ خراپه‌ بکه‌ن، پێش ئه‌وه‌ی بپاڕێنه‌وه و داوا بکه‌ن و وه‌لامتان نه‌ده‌مه‌وه و داوای سه‌رکه‌وتنیش ده‌که‌ن سه‌رتان ناخه‌م.

وه (العمري الزاهد) ده‌لێت: (یه‌کێک له‌و سه‌رکه‌شیانه‌ی تۆ به‌سه‌ر ده‌رونی خۆتدا ده‌یه‌که‌یت و خوداش له‌خۆت زویر ده‌که‌یت، ئه‌وه‌یه‌ کاتێک که کارێکی نا‌په‌وا که ده‌بێته‌ مایه‌ی تو‌په‌ بوونی خودای گه‌وره له‌ پێش چاوت ئه‌نجام ده‌درێت، تۆیش نه‌پێگری ده‌که‌یت و نه‌ فه‌رمان به‌چاک بوونی ده‌که‌یت و وه‌تێیده‌په‌رێتیت له‌ترسی

^١ - ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ (ضعیف الاسناد)، (احمد: ١٥٩/٦) وه‌ (المیثمی) ده‌لێت له‌سه‌نه‌ده‌کدی دا (عاصم بن عاوێ تێدایه‌) که‌له‌ (مجاهل) ه‌ (٢٦٦/٧).

ابن القيم الجوزی

که سانیکی تر نه وهک زیانت پی بگه یه نن، که چی له پاستیدا نه وان ناتوانن زیان وقار زانج به خوشیان بگه یه نن، نه خوازه به تق) .

وه هه روه ها ده لیت: (هه ر که سیک له ترسی که سانی تر دا ده ست به رداری فه رمان به چاکه و پیکری له خرابه بیت، نه وا گوپرایه لی و ملکه چی بۆ خوی گه وره له ده ست داوه .)

وه (امام أحمد) له "مسند" دا له فه رموده ی "قیس بن ابی حازم" هیناویتی که ده لیت "ابو بکر الصدیق" رضی الله عنه ووتی: (ایها الناس انکم تکلون هذه الآية، وانکم تضعونها على غير موضوعها: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ... المائدة: ١٠٥) واني سمعت رسول الله ﷺ يقول: ان الناس اذا رأوا الظالم لم يأخذوا على يديه، وفي لفظ، اذا رأوا المنكر فلم يغيروه، او شك ان يعمهم الله بعقاب من عنده.)^١ واته: نه ی خه لکینه ئیوه نه م نایه ته پیرۆزه ده خویننه وه که چی له شوینی خویدا به کاری ناهینن، خوی گه وره ده فه رمویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ... المائدة: ١٠٥) .

من گویم له پیغه مبهری خودا بوو که ده فه رمیت: "نه گه ر خه لکی سته مکاریکیان بینی سته می کرد و پیکریان لی نه کرد. یاخود له ووته یه کی ترا نه گه ر ناپه وایه کیان بینی و نه یانگوپی و پیکریان لی نه کرد، نه وا دورنی یه خوی گه وره هه موویان توشی سزایه ک بکات.

وه (اوزاعی) ده گپړیته وه له "یحیی بن ابی کثیر" له "ابی سلمه" له "ابو هریره" رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خودا فه رموی: (اذا خيفت الخطيئة لم تضر

^١ - نه م فه رموده یه (صحیح) ه، (احمد: ٧/١) و (ترمذی: ٢٠٥٧) وه به "حسن صحیح" ی داناهه.

نه خوځی و چاره سهر

الاصحابها ، واذا ظهرت فلم تغير ضرت العامة.)^۱ واته: نه گهر تاوانیک پهرده پوښ کړا نه واته نه خاوه نه که ی توشی سزا ده بیت، به لا، نه گهر ده رکوت وناشکرا بوو و نه گوږدرا نه و زیانی بڼ گشت خه لکی ده بیت.

وه (امام احمد) ده گڼرېته وه که "عمر بن الخطاب" وتوویه تی: (دوور نی یه نه و دیات وگوندانه به ناوه دانی کاول بکړیت؟ ووتیان چوڼ کاول ده بیت که خوئی له خویدا ناوه دانه؟ فهرمووی: نه گهر تاوه نکاره کانیان زال بېن به سهر پیاو چاکه کانیاندا و خراپه کاران بېنه سه روکی خیل وعه شیرته کانیان.)

وه (اوزاعی) ده گڼرېته وه له "حسان بن عطية" له پیغه مبه ره وه که فهرموویه تی: (سیظهر شرار امتی علی خیارها ، حتی يستخفی المؤمن فيهم، كما يستخفى المؤمن فيهم، كما يستخفى المنافق فينا اليوم.) واته: خراپه کارانی نومه ته که م زال ده بن به سهر چاکه کانیاندا. وه باوه پدار تیاندا وون ویزر ده بیت، هه روه کو چوڼ نه مړو دوو پوه کان له نیوانماندا بزین و وون.^۲

وه (ابن ابی الدنيا) له فهرمووده ی "ابن عباس" ده گڼرېته وه که: (يرفعه) قال (يأتي زمان يذوب فيه قلب المؤمن كما يذوب الملح في الماء. قيل: مم ذاك يا رسول الله؟ قال ﷺ: مما يرى من المنكر لا يستطيع تغييره.) واته: پوژیک دیت که دلی باوه پدار ده تویته وه وه ک توانه وه ی خوئی له ناودا. ووتیان نه ی پیغه مبه ری خودا چوڼ؟ فهرمووی: به هوئی نه وه ی که نارپه وایی و خراپه ده بینیت و ناتوانیت ریگری بکات وچاکی بکاته وه.

^۱ - نهم فهرمووده یه (ضعيف جداً) ه، وه (الهيمى) له (المجمع: ۷/۲۶۸) هیناویتی وه "طبرانی" له (الوسط) دا وه (مردان بن سالم الفغاري) تیدایه له سه نه ده کهیدا گهنم پاوه (تروک) هه شتی لی وه رنا گړیت.

^۲ - هه روه کو بلتی پیغه مبه ری خودا ﷺ باسی نه مړو ده کات.

ابن القيم الجوزی

وه (امام احمد) له فرموده ی "جریر" رضی اللہ عنہ ده گپړتیه وه که پیغه مبه صلی اللہ علیہ وسلم فرموویه تی: (ما من قوم یعمل فیهم بالعاصی، هم اعز واکثر ممن یعمله له یغیره إلا عمهم الله بعقاب.)^۱ واته: هر قومیک پېړیکى که م ټیاند ا خرابه کاروسه رپېچى بکات. وه ژورینه که بالاده ستیشن، ه ولئى گورپنى پېره که مه که یان نه دا، نه وا خواى گه وره سزاو نازاریکى توند ناراسته ی هر مه موویان ده کات.

وه له (صحیح بخاری) دا له فرموده ی "اسامه بن زید" که ده لیت گویم لئى بوو که پیغه مبه ری خودا فرموویه تی: (یجاء بالرجل يوم القيامة، فیلقى فی النار، فتندلق افتابه فی النار، فیدور کما یدور الحمار برحاه فیجتمع علیه اهل النار، فیقولون: ای فلان، ماشانک؟ الست کنت تأمرنا بالمعروف وتنهانا عن المنکر؟ قال: بلى، إني کنت آمرکم بالمعروف ولا آتیة وانهاکم عن المنکر وآتیة.)^۲ واته: پتاویک ده مینن له پوژى قیامه تدا فرپئى دهنه ناو دوزه خه وه هر مه موو ریخو له کانی پهرش ویلاو ده بیته وه له ناو ناگردا، جا به شیوه ی سورانه وه ی گوی دريژ به دهورى میخسکه که یدا ده سورپته وه، خه لکى دوزه خى لئى کوده بیته وه و دیناسنه وه و پئى ده لئین: نه ی فلانه که س تو چى ده که یت لیړه؟ نه ی تونه بوویت له دنیا دا فرمانت پئى ده کردین به چاکه و پئى گری و پئى نایمیت ده کردین له خرابه دا. نه ویش ده لئیت: به لئى.. من فرمانم ده کرد به چاکه ، به لام خوم نه م ده کرد. وه پئى نایم ده کردن له نه کردنى خرابه، به لام خوم خرابه م ده کرد.

وه (امام احمد) ده گپړتیه وه که "مالک بن الدینار" ووتویه تی: "یه کیک له پیاوه ثابینه کانی بنی ئیسرائیل که پله ی "حبر" ی ه بوو ه موو کاتیک پیاوان و نافرته تان

^۱ - نه م فرموده یه (صحیح) ه، (احمد ۳۶۱/۴، ۳۶۴، ۳۶۶) وه (ابو دواد: ۴۳۳۸) وه (ابن ماجه: ۴۰۰۹) وه (البانی) به صحیحى دانوه.

^۲ - نه م فرموده یه (صحیح) ه، پشتر باسما ن کردوه.

نه‌خوښی و چاره‌سەر

ده‌هاتنه ماله‌که‌ی و نه‌ویش به‌هه‌میشه‌یی پینمایانی ده‌کرد و یادی خوای ده‌خستنه‌وه . جاریکیان هه‌ندئ له‌کوڤه‌کانی خوئی بینی که چاوپرکییان له‌گه‌ل ئافره‌تان ده‌کرد ، نه‌ویش پیتی ووتن: له‌سه‌ر خۆتان نه‌ی کوڤه‌کانم ، له‌سه‌ر خۆتان ، که‌وته‌خواره‌وه‌و توشی شه‌له‌لی نیوه‌ بوو، وه‌ ئافره‌ته‌که‌یش توشی شکست هات ، وه‌ کوڤه‌کانیشی کوژدان ، خوای گه‌وره‌ وه‌حی نارد بۆ پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان که‌به‌ فلان خبر بلتیت: من به‌هیچ شیوه‌یه‌ک له‌ نه‌وه‌ی تۆدا پیاو باش دروست ناکه‌م ، وه‌ توڤه‌بوونی من له‌ توش ته‌نها له‌به‌رئه‌وه‌ بوو که‌له‌ پڤگرتن له‌کوڤه‌کانندا ، ته‌نها ووت له‌سه‌ر خۆتان کوڤه‌کانم .

وه‌ (امام احمد) له‌ "عبدالله بن مسعود" وه‌ ده‌گێڕێته‌وه‌ که‌ پیغه‌مبه‌ری خودا فەرموویه‌تی: (ایاکم ومحقرات الذنوب ، فأنهن یجتمعن علی رجل حتی یهلکنه ، وان رسول الله ﷺ ضرب لهن مثلاً کمثل قوم نزلوا أرض فلاة، فحضر صنیع القوم، فجعل ینطلق فیجیء بالعود، والرجل یجیء بالعود، حتی جمعوا سواداً واججوا ناراً، وأنضجوا ما قذفوا فیها.)^۱ واته‌: ریاایی تاوانه‌ بچوکه‌کان بن ، چونکه‌ که‌له‌که‌ ده‌بن له‌سه‌رتان تابه‌هیلاکتان ده‌به‌ن، پیغه‌مبه‌ر نمونه‌یه‌کی هێتایه‌وه‌ وفه‌رمووی، وه‌ک نمونه‌ی پڤرێک وایه‌ له‌ زه‌وی یه‌کی وشک وچۆلدا لایان داوه‌ ، گه‌وره‌که‌یان پیاوان ته‌رخان ده‌کات بۆ هێنانی پارچه‌ دار ، تاداریکی زۆر کۆده‌که‌نه‌وه‌ وه‌ ئاگری تی به‌رئه‌ده‌ن، وه‌ نه‌وه‌ی خستیانه‌ سه‌ر ئاگره‌که‌ کولاندی ، واته‌ هه‌رچه‌نده‌ داره‌کان بچوک بوون به‌لام که‌ تۆدبوون ئاگری گه‌وره‌ به‌رپا ده‌که‌ن .

وه‌له‌ (صحیح بخاری) دا هاتوه‌ له‌ "أنس بن مالک" ﷺ وتی: (إنکم لتعملون أعمالاً هی أدق فی اعینکم من الشعر، وإن کنا لنعدها علی عهد رسول الله ﷺ من الموبقات.)^۲ واته‌: ئێوه‌ کاری واده‌که‌ن له‌ تاله‌ موویه‌ک بچوکه‌تره‌ له‌ چاوتاندا که‌چی ئیمه‌ له‌سه‌رده‌می پیغه‌مه‌ردا به‌یه‌کێک له‌و تاوانانه‌مان داناوه‌ که‌ مرۆڤ به‌هیلاک ده‌بات .

^۱ - نهم فهرموده‌یه (صحیح)ه، پشتر باسمان کردوه‌.

^۲ - نهم فهرموده‌یه (صحیح)ه، (بخاری) (٦٤٩٢) گێڕاویته‌وه‌.

ابن القيم الجوزی

وه له (صحيحين) دا هاتوو له فەرموده‌ی "عبدالله بن عمر" رضی اللہ عنہما که پیغه مبه رضی اللہ عنہ فەرمودیه‌تی: (عذبت امرأة في هرة سجنها حتى ماتت، فدخلت النار، لا هي أطعمتها ولا سقتها ولا هي تركتها تأكل من خشاش الأرض).^۱ واته: ئافره تیک خرایه ناو ئاگره وه به هوی پشیله یه که وه، که به ندی کردبوو نه ئاوی پی دابووو نه خۆراک، وه نه مۆله تیشی داو نه ئازادیشی کر تا خۆی شتی زهوی بخوات تاوه کو مرد، خودا ئافره ته که ی خسته دۆزه خه وه.

وه له (الحلیه) دا (أبی نعیم) ئەم ووتیه‌ی "حذیفة" ده‌ئینیت که پیتی ووتراوه: "ئایا بنی ئیسرائیل له یه که پۆژدا ده‌ست به‌رداری ئایینی خۆیان بوون؟ حذیفة ده‌ئیت: نه‌خێر. به‌لام ئه‌وان به‌سەر هەر خراپه‌یه‌ک تێپه‌رینایه‌ پشت گوێیان ده‌خست، وه‌ه‌ر شتێکیان له‌سەر قه‌ده‌غه‌ بکرایه‌، راسته‌وخۆ ده‌یان کرد. به‌م چه‌شنه‌ به‌رده‌وام بوون. تا له‌ئاینه‌که‌یان جیا‌بوونه‌وه‌و ده‌رچوونه‌ ده‌ره‌وه‌، هه‌روه‌کو چۆن پیاو قه‌میس و کراسه‌که‌ی داده‌که‌نیت ولێی دیته‌ ده‌ره‌وه‌."

وه‌ه‌ر له‌م پوانگه‌یه‌ هه‌ندیک له‌ زانایانی "سه‌له‌ف" ووتویانه: (تاوانکاری و سه‌رپێچی پۆستی بێ باوه‌ری یه‌). هه‌ر ه‌کو چۆن ماچ کردن پۆستی کاری سیکیسی ژن ومێرده‌، وه‌گۆرانی پۆستی داوین پیسی یه‌ "زینا". و ته‌ماشاکردن ونه‌زهر پۆستی عیشق وشه‌یدا‌بوونه‌، وه‌نه‌خۆشی پۆستی مردنه‌.

وه له (الحلیه) دا هاتوو له "ابن عباس" رضی اللہ عنہما ووتویه‌تی: (ئه‌گه‌ر که‌سی تاوه‌نکاریت، له‌سه‌ر ئه‌نجامی تاوانه‌که‌ت بێ خه‌م مه‌به‌ وه‌به‌رده‌وامیت له‌سه‌ر تاوانکاری له‌ خودی تاوانه‌که‌ گه‌وره‌تره‌).

● وه‌بێ شه‌رمیت به‌رامبه‌ر فریشته‌کانی سه‌ر شانی راست و چه‌پت گه‌وره‌تره‌ له‌ خودی تاوانه‌که‌ت.

^۱ - ئەم فەرموده‌یه‌ (صحيح)ه‌، (بخاری: ۳۴۸۲، ۳۳۱۸، ۲۳۶۵) وه‌ (مسلم: ۱۴، ۲۴۷، نووی) گێڕاویانه‌ته‌وه‌.

● وه‌دلّ خۆش بوونت به‌ئه‌نجام دانی تاوانه‌که‌ت گه‌وره‌ تره‌ له‌خودی تاوانه‌که‌ .

● وه‌ غه‌مگینت بۆ له‌ده‌ست دانی تاوانیک که‌له‌ ده‌ستت چووه‌و فریایی نه‌که‌وتیت ئه‌نجامی بده‌یت ، گه‌وره‌ تره‌ له‌خودی تاوانه‌که‌ .

● وه‌نه‌ترسان له‌وه‌ی که‌ خودا ته‌ماشات ده‌کات وده‌تبیینی ، وه‌له‌هه‌مان کاتدا ترسانت له‌وه‌ی نه‌که‌ یه‌کێک بته‌بینی یان ده‌رگا که‌ بچوێته‌وه‌و که‌سیک ته‌ماشات کات، گه‌وره‌ تره‌ له‌خودی تاوانه‌که‌ که‌ ئه‌نجامی ده‌ده‌یت.

قورپه‌سه‌ر... ئایا ده‌زانیت هۆکاروتاوانی چه‌زه‌تی یونس چی بوو که‌ خوای گه‌وره‌ توشی ئه‌وه‌موو به‌لایه‌ی کرد له‌نه‌خۆشی وتیاچوونی مالّ و حالّ و کورپو سامانی؟! ته‌نها ئه‌وه‌نده‌ بوو که‌ که‌سیکی سته‌م دیده‌ داوای هاوکاری کرد له‌دژی سته‌مکاره‌که‌ی ، به‌لام چه‌زه‌تی یونس پشت گوێی خست. بۆیه‌ خوای گه‌وره‌ توشی ئه‌وه‌موو به‌لایه‌ی کرد.

(امام احمد) ده‌گێڕێته‌وه‌ له‌ "ولید" ئه‌ویش له‌ "اوزاعی" که‌ گوێی لێ بووه‌و "بلال بن سعد" وتویه‌تی: (ته‌ماشای بچوکی تاوانه‌که‌ت مه‌که‌ ، به‌لکو ته‌ماشای گه‌وره‌یی ئه‌و که‌سه‌ بکه‌ که‌تاوانی له‌ پێش ئه‌نجام ئه‌ده‌یت.)

وه‌ (فضیل بن عیاض) ده‌لێت: (هه‌رچه‌نده‌ تۆ تاوانه‌که‌ت به‌ بچوک بزانیته‌ به‌ ئه‌ندازه‌ی ئه‌وه‌ خوای گه‌وره‌ به‌ گه‌وره‌ ته‌ماشای ده‌کات، وه‌رچه‌نده‌ تۆ تاوانه‌که‌ت به‌ گه‌وره‌ بزانیته‌ به‌ ئه‌ندازه‌ی ئه‌وه‌ خوای گه‌وره‌ به‌ بچوک ته‌ماشای ده‌کات.)

وه‌ ووتراره‌: که‌ خوای گه‌وره‌ وه‌حی بۆ "موسی (س.خ)" ناردووه‌ که‌ یه‌که‌م که‌س له‌دروست کراوه‌کانم مردوونه‌ . بریتی بووه‌ له‌ (ئیبلیس) چونکه‌ سه‌رپێچی کردم ویاخی بوو، چونکه‌ من یاخی بووه‌کان له‌پیزی مردوان ده‌ژمێرم.

وه‌له‌ "مسند" و (جامع الترمذی) دا هاتووه‌ له‌فه‌رمووده‌ی "أبي صالح" که‌ "أبو هريرة" ده‌لێت که‌ پێغه‌مبه‌ری خودا فه‌رمویه‌تی ﷺ: (ان المؤمن اذا اذنب ذنبا" نکت في قلبه نکتة سوداء، فاذا تاب ونزع واستغفر صقل قلبه، وإن زاد زادت، حتى تعلو

ابن القيم الجوزی

قلبه، فذلك الران الذي ذكره الله عز وجل: "كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ... المطففين: ١٤" قال الترمذي هذا الحديث صحيح.^١ واته: كهسی باوه پدار نه گهر تاوانیک نه نجام بدات، نهوا خالئکی پرهش له ناو دلیدا دروست ده بیئت، جائه گهر تهویه کردو گه پایوه نهوا خوای گه وره دلی پاک ده کاته وه. خو نه گهر تاوانی زیاده کرد نهوا نه وخاله پره شه هه موو دلی ده گریته وه. وه نه مهش واتای وشه ی (ران) ه. كه خوای گه وره ده فهرمیت: (كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ... المطففين: ١٤) واته: نه خیروانی یه "نه وه فامانه تی ناگهن وداناچه له کین" به لکو دلیان ژهنگی هه له یئناوه و پیسی و تاوان دایپوشیوه، له سر نه نجامی نه و کارو کرده وانه ی که ده یان کرد.

وه (حذیفة) ده لیت: "مه ر بهنده یه ک تاوانیک بکات، نهوا خالئکی پرهش له دلی دروست ده بیئت، تا دلی وه کو مه پیک سپی لی دیت که خالئکی پرهشی تیدایه." (امام احمد) ده لیت "یعقوب" بوی گپرامه وه له باوکی یه وه له "صالح" له "ابن شهاب" که "عبدالله بن عبدالله عتبه" بوی گپراوه ته وه له "عبدالله بن مسعود" که پیغه مبهری خودا ﷺ فرمویه تی: (اما بعد یا معشر قریش، فاینکم اهل هذا الأمر مالم تعصوا الله، فاینکم عصیتموه بعث علیکم من یلحاکم کما یلحی هذا القضیب بقضیب فی یده، ثم لحي قضیبه فإذا هو ابیض یصلد.)^٢ واته: نه ی پپری قوپه یش، نیوه که سی شیایو نه م ناینداری و کاروباره ن تاسه رپپچی خودا نه که ن، که سر پپچی خوداتان کرد، نه وکاته خوای گه وره توشی کاره ساه تیکتان ده کات لاتان ده دهن، هه روه کو چون نه م تویکله له م داره ده بیته وه، له م کاته دا پیغه مبه ر داریکی

^١ - نه م فرموده یه (صحیح) ه، (احمد: ٢/٢٩٧) و (الترمذی: ٣٣٣٤) وه (ابن ماجه:

٤٢٤٤) وه ده لیت "صحیح" ه له سر مدرجی "مسلم".

^٢ - نه م فرموده یه (صحیح) ه، (احمد: ١/٤٥٨) گپراویه تیه وه.

نه‌خوښی و چاره‌سهر

به‌ده‌سته‌وه ببوو ، توږځاله‌كه‌ی لی ده‌كرده‌وه وپاك وسپی بووه‌وه، واته هیچتان به‌ده‌سته‌وه نامینیت.

وه (امام احمد) له "وه‌هب" وه ده‌گپړتیه و ده‌لټت: "خوای گوره له به‌شيك له و پټنمایه‌ی كه‌به بنی ئیسرايیلی ده‌فرموو: من نه‌گه‌ر ملكه‌چیم بكریت نه‌وا پازی ده‌بم ، وه نه‌گه‌ر پازیش بووم نه‌وا پیت و به‌ره‌كه‌ت ده‌پژینم به‌سهرتاندا. وه‌پیت و به‌ره‌كه‌تی منیش كوتایی نایه‌ت. وه نه‌گه‌ر سه‌رپنچیم بكریت ویاخی بن لیم، نه‌وا توپه‌ده‌بم، وه نه‌گه‌ر توپه‌ش بووم ، نه‌وا نه‌فره‌تان لی ده‌كه‌موه‌نه‌فره‌تی منیش تا وه‌چه‌ی حه‌وته‌میشتان ده‌گریتیه‌وه."

هه‌روه‌ها (وكیع) ده‌لټت: "زكریا" له "عامر" ده‌گپړتیه‌وه خاتوو عائشه (خ.پ) نه‌م فرموده‌یه‌ی ناراسته‌ی "معاویه بن ابی سفیان" كرد كه تیدا هاتووه: (اما بعد فإن العبد اذا عمل بمعصية الله عاد حامده من الناس ذاماً).^۱ واته: هه‌ركاتيك به‌نده‌كان

^۱ - نسیم فرموده‌یه (صحیح لغیره) ه، (ترمذي: ۲۴۱۴) وه (ابن حبان: ۲۷۶- أحسان) وه بروانه (الصحيح: ۲۲۳۱۱) "مرفوعه" وه بم ووتیه هاتووه: (من التمس رضا الله بسخط الناس كفاه الله مؤنة الناس، ومن التمس رضا الناس بسخط الله وكله الله الى الناس) نه‌مه لفظی ترمذي یه. واته: هه‌ر كسیك په‌زامندی خوای گه‌وره به‌ده‌ست به‌یت ، به‌پنچموانه‌ی په‌زامندی خه‌لكی ، نه‌وا خوای گه‌وره پشټوانی لی ده‌كات له بری كسانی تر. وه‌مه‌ر كسیك به‌پنچموانه‌وه په‌زامندی خه‌لكی به‌ده‌ست به‌یت لسه‌ر حسابی توپه‌بوونی خودای گه‌وره ، نه‌وا خودای گه‌وره توشی شمړی خه‌لكی ده‌كات.

وه‌دانه‌ر ده‌لټت: نه‌مه‌بسه‌ر نه‌و كه‌سانه‌دا ده‌چسپت كه‌ه‌میشه هانده‌رو پشټوانی سه‌ر كرده‌و پادشاكان ده‌كمن لسه‌ر مېسته خراپه‌كانه‌یان، وه‌مه‌روه‌ها نه‌وانه‌شی كه‌هاو كاری كسانی یده‌چه‌چی ده‌كمن كه‌خوږان داو‌ته پال خواناس وشاره‌زاكان له‌نایندا. جا هه‌ر كسیك خوای گه‌وره یارمندی بدات وړپتمایي بكات، نه‌وه خوږاگر ده‌یت لسه‌ر نه‌نجام نه‌دانی خراپه‌كاری، وه‌لمبه‌رامبه‌ر ووتو په‌خه‌ی ناشرین وډایمته‌ی په‌كانی خه‌لكی خراپه‌ وېست نارام ده‌گړت، وه‌سفر نه‌نجامی سه‌رفرازی دونیو قیامت به‌ده‌ست ده‌یت. هه‌روه‌و كه‌ نه‌وه‌ی به‌سه‌ر پتغه‌به‌ران وه‌اره‌لانیان هاتووه له‌ډډایمته‌ی كړنیدا.

هه‌روه‌ها ده‌لټت: له‌هندي حالتی تایمته‌ی دا رپټلراوه په‌زامندی ده‌رېری لسه‌ر هندي شق نارپه‌واو تایمته‌ی ، به‌لام له‌دلته‌وه زورت پی ناخوش یت وه‌ك ده‌رخستی پی باوه‌رې، كله‌ه‌ندي شوینی

کاریان کردو له خوا یاخی بوون ، ئەوا ئەو کەسانەى له خەلکى پىشتەر وه سفیان ده کرد و پىياندا هه لدهدا. ئەوا زهمى ده کەن به خراپه باسیان ده کەن.
ههروهها (ابو نعیم) له "سالم بن ابى الجعد" ده لیت "ابو درداء" ده لیت: (با مرقوف ناگادارو وریایى ئەوه بێت که دلى برواداران نه فرهتى لى نه کەن، ئەمیش به خۆى نه زانیت، پاشان ووتى: ئەزانى ئەمه له بهر چى؟ منیش ووتم: نه خیر. ووتى: چونکه ئەو مرقوفه به نهیتى دهست دهکات به سه رپىچى ویاخى بوون له خودا. خواى گه ورهش ئەو مرقوفه ناشرین دهکات له دلى برواداراندا که چى به خۆشى نازانیت.)

تاوان شوینه واری خراپى ههیه، هه رچه نده ئیستا ده رنه که ویت

(عبدالله بن أحمد) له کتیبى "الزهد" ی باوکیدا ده گێریت وه له "محمد بن سیرین":
کاتى قه رزاری زۆرى بۆ هیتا زۆر دل ته نگ بوو ، ووتى: من ئەم دل ته گى وخه فه ته ده زانم مى چى یه، ئەم مى تاوانیکه له چل سال له مه وپیش ئە نجام داوه...
ئا لی ره دا ئەمه جیگه ی تیرامانه، که زۆریک له خه لکى له باره ی کاریگه رى وشوینه واری تاوان بى ناگان، وا گومان ده بن که چیر شوینه واری تاوان تپه پړوه و کاریگه رى نه ماوه ، ههروهکو شاعیر ده لیت:

إذا لم یغیر حائط فی وقوعه فلیس له بعد الوقوع غبار

واته: ئەگه ر دیواریک له کاتى پوخانیدا هپچى به سه ر نه هات، ئەوا له دواى پوخانى تۆزو غوباریش ناکات.

پاکى و بى گه ردی بۆ خوا.... ئەم بى ناگایى یه چى به سه ر خه لکیدا هیتا ؟ چه ندین نیعمه تى له ناو برد. چه ندین به لاو ناشوبى هیتا. چه ندین زاناو خاوه ن پله وپایه له م بواره دا تى که وتن جا نه خوازه نه فامه کان. چونکه هه ستیان به وه نه ده کرد که تاوان

نه خوشی و چاره سهر

کاریگری و پره مهندي زوری مه یه . وه بی ئاگابوون له وهی که تاوان هه روه کو برینی بۆگن که له ژیره وه کیم و چلک ده کات ، هه ر پۆژیک بیت کاریگریه که ی ده رده که ویت . وه (امام احمد) ده گتیرته وه که "ابو درداء" وتویه تی: (به شیوه یه که خودا په رستی بکن خودا ده بینین، وه خۆتان له پیزی مردوه کان بژمیرن ، وه دلنیا بن که مالتیکی که می باش ، باشتره له زۆریک که ماندووتان بکات. و دلنیا بن که چاکه بزر نابیت وه خراپه ش له بیرناکری. وه له گه ل نه مه شدا تاوان سیما یه کی راسته وخۆ ده به خشیت به بکه ره که ی.)

(سلیمان التمیمی) ده لیت: "مروؤ کاتیک که تاوان ده کات به نهیتی، که چی دواتر پیوه ی دیاره."

وه (یحیی بن معاذ الرازی) ده لیت: "سه رسوپمانم دیت به که سانیک که له نزاو پاره وه کانیدا ده لیت: خودایه دوژمنانم پی دل خۆش مه که، که چی نه م خۆی دلی دوژمنه کانی خۆش ده کات، ووتیان چۆن؟ ووتی: سه رپیچی ده کات وله خودا یاخی ده بیت و وه سه رجه م ناحه زانی دل خۆش ده بن له قیامه تدا پیتی."

وه (ذو النون) ده لیت: "هه رکه سیک ناپاکی و خیانه ت به رامبه ر خودا بکات به نهیتی ، نه وای خوی گه وره په رده له سه ری مه لده مالتیت و به ئاشکرا پسوای ده کات."

شوینه واره ناشیرینه کانی تاوان ، وه نه و سزایانه ی له سه ر نه نجام ده ره که یه تی

له دنیا دا

تاوان و یاخی بوون .. شوینه وار و کاریگری ناشیرین و خراپی و زۆره ، که زیان به خشه بۆ دل و جهسته له دنیا و قیامه تدا. مه گه ر ته نها خوی گه وره بزانییت. له و کاریگریانه : _

۱- بی بهش بوون له زانست:

زانست پووناکی یه خوی گه وره له دل دایناوه، وه تاوان نه و پووناکی یه ده شارپته وه .

ابن القيم الجوزی

کاتی "امام الشافعی" رحمۃ اللہ علیہ له به ردهستی "امام مالک" دا دهستی کرد به خویندن، وه زیره کی و بلیمه تی و لیها تووی وشاره زای ده رکه وت. پیتی ووت: وا هه ست ده که م خوای گه وره پووناکی یه کی له دلتدا کردوته وه، وریابه به تاریکی تاوان کردن نه یکوژینیته وه...

وه (امام الشافعی) ده لیت:

شکوت الی وکیع سوء حظي فأرشدني الی ترک المعاصي
وقال: أعلم بأن العلم فضلٌ وفضل الله لایؤتاه عاصي^۱
واته: گله یم کرد له لای "وه کیع" له که م ترخه میم له له به رکردندا..... پیتمای کردم بۆ وازهینان له تاوانکاری
پیتی ووتم: زانست به خششی خواجه.... وه به خششی خودا نادریت به یاخی.

۲- بی بهش بوون له پزق و پوزی:

له (مسند) دا هاتوه: (ان العبد لیحرم الرزق بالذنب یصیبه)^۲ واته: (مرؤف بی بهش ده بیئت له پزق و پوزی به هوی تاوانیکه وه که توشی ده بیئت).
هه روه کو چۆن ته قواو خوپاراستن مایه ی زیادبوونی پزق و پوزی یه، وه پشت گوی خستنیشی مایه ی هه ژاری ونه داری یه. وه هه روه ها واز هینان له تاوانکاری مایه ی زیادبوونی پزق و پوزی یه.

۳- ییزاری له دل و دهروونی تاوه نگاردا دروست ده بیئت، هه ست به دوور که و تنه وه ده کات له خوا:

^۱ - له دیوانی "امام شافعی" دا نهم دیره شعرانه هاتوه بهم چه شاننه:

وأخبرني بان العلم نور ونور الله لایهدي لعاصي

واته: پیتی راگه یاندم که زانست رووناکی یه وه رووناکی خودا نادریت به یاخی.

^۲ - نهم فهرموده به (حسن) ه، پیشتر باسمان کردوه.

نه خوښی و چاره سهر

همه موو خوښی و تام وچیزه کانی د دنیا ناتوانیت شوینه واری نه و دوری و دلته نگی و بیزاری په بسپړته وه که له دل وده روونی تاوه نکاردا دروست ده بیټ. وه نه م حاله ته ش که سانی که هستی پی ده کات که دلیان زیندو بیټ، چونکه هیچ کاتیک ئازار به جه هستی مردووناکه په نیت. وه که سیک هاواری بق په کیک له خواناسان هینا له ده هستی نه و دلته نگی و بیزاری په ی که له دنیا دا هیه، خواناسه که ش پی ووت:

إذا كنت قد او حشتك الذنوب فدعها إذا شئت واستأنس

واته: نه گهر به هوئی تاوانه وه نه م بیزاریه توش بوو نه و ده ست به رداری تاوان به دلخوش به نه گهر ویستت.

وه هیچ شتی که نی په هینده ی بیزاری و دلته نگی تاوان له سهر تاوان کاریگری هه بیټ له سهر دل.

۴- دلته نگی و بیزاری تاوه نکار له خه لگی وه پیړی چاکه خوازان به تاییه تی:

بیزاری پووده کاته نیوان که سی تاوانکارو خه لگی به تاییه تی پیړی چاکه خوازان. که هه رچنده له م پیړه له دانیشتن وهاوپییه تی یان دور بکه ویته وه توشی زیان ده بیټ وه زیاتر له بهرامبه رد له حزب وپیړی شه یان نریک ده بیته وه، وه ده ست به رداری حزب وپیړی په حمان ده بیټ. تا کارده گاته نه وه ی بیزاری ده گاته نیو مال وخیزان و مندا له کانیشی. دواتر ته نانه ت له خودی خویشی بیزار ده بیټ. هه ندیک له "سلف" ده لئین: کاتیک که له خودا یاخی ده بم و تاوانکاری ده کم، ته نانه ت له خووپه وشت و تاکاری مال وهاوسه رو ولاغه کانیشم دا په نگ ده داته وه وه هستی پی ده کم.^۱

^۱ - (امام جوزی) له (الصفوه: ۴۰۸/۱) دا هینا ویتی دهیداته پال (فضیل بن عیاض)، به لام بهم شیوازه له بریگی (دابی و امراتی) بریگی (لی خلق حماری و خادمی) داناوه.

۵- دژواربوونی کاره‌کانی:

دژواربوون وگران به ده‌سته وه هاتنی کاره ئاساییه‌کانی مرۆف کاردانه وهی تاوانکاری یه ، چونکه خوای گه‌وره ئاسانکاری بۆ له‌خوا ترساوان ده‌کات "مستقین". وه‌که‌ستیک تاوه‌نکاربیت وه‌ده‌ست به‌رداری ته‌قوا بیت ، ئه‌وا ده‌رگای خێروچاکه‌ی لی داده‌خات. وه‌دژواری له‌کاره‌کانی دا هه‌ست پی ده‌کات... ئای چه‌ند مرۆف هه‌یه‌یه‌ گرفتاری ئه‌م حاله‌ته‌ن، به‌لام به‌خۆیان نازانن هۆکاره‌که‌ی چی یه‌ ؟

۶- تاریکی وتارمایی دل وده‌روونی داده‌پۆشیت:

تاوانکار هه‌ست به‌م حاله‌ته‌ ده‌کات، هه‌روه‌کو چۆن هه‌ست به‌تاریکی شه‌وه‌زه‌نگ ده‌کات. تاریکی وتارمایی تاوان دل وده‌روونی ده‌ته‌نی. گوێپایه‌لی ومله‌که‌چی پووناکین، وه‌یاخی بوون و تاوه‌نکاری تاریکی وسامناکین، هه‌رچه‌نده‌ ئه‌و تاریکی وسامناکی یه‌ زیاد بکات ، ئه‌وه‌نده‌ زیاتر ئه‌وه‌که‌سه‌ توشی سه‌رگه‌ردانی وگومپایی ده‌بیت. به‌بی ئه‌وه‌ی خۆی هه‌ستی پی بکات. نمونه‌ی وه‌کو نابینایه‌ک وایه‌ که‌له‌ شه‌وێکی تاریکدا به‌ته‌نها ده‌که‌وێته‌ پی. ئه‌م تاریکی یه‌ سامناکی یه‌ ته‌نها به‌دل‌ه‌وه‌ ناوه‌ستیت گه‌ر پێگری لی نه‌کریت ئه‌وا بینایی وپووخساریش ده‌گریت‌ه‌وه‌و خه‌لکی به‌ئاسایی ده‌بیینیت و هه‌ستی پی ده‌که‌ن.

وه‌ (عبدالله بن عباس) رضی الله عنه ده‌لێت: هه‌موو گوێپایه‌لی و چاکه‌یه‌ک. پووناکی وپۆشنایی یه‌ بۆ پووخسارو دل. وه‌ فراوانبوونی پزقه‌. وه‌ هێزه‌ بۆ جه‌سته‌. وه‌ خۆشه‌ویست بوونه‌ له‌دلی خه‌لکید. وه‌هه‌موو خراپه‌یه‌ک. په‌ش بوونی چاره‌ و پووخساره‌ ، وه‌تاریکی و خه‌مناکی یه‌ بۆ دل. وه‌بارگرانی و سستی یه‌ بۆ جه‌سته‌. که‌می پزق وپۆزی یه‌. ناشیرین بوونه‌ له‌دلی خه‌لکید.

۷- تاوان‌نکاري سستی ولاوازی په بۇ دڼ وجهسته:

لاوازی په بڼ دڼ: به‌برده‌وامی هیژ له‌دڼ ده‌بریت و لاوازی ده‌کات ، تاوه‌کو زیندوویه‌تی و وریایی له‌ده‌ست ده‌دات.

لاوازی په بڼ جهسته: چونکه باوه‌پدار هیژی له دڼ‌دایه و جاهه‌رکاتې دڼی لاواز بوو ، نه‌وا جهسته‌شی لاواز ده‌بیټ.

به‌لام تاوه‌نکار هرچه‌نده جهسته و بازووی به‌هیژ بیټ ، به‌لام نه‌و هیژه له کاتې پیو‌یستدا پۇل نابینیت و ناپاکی لی ده‌کات. هر بڼ هم مه‌به‌سته ته‌ماشای به‌هیژی و توانایی "فارس و پښم" بکه ، چوڼ نه‌و هم‌وو هیژه ناپاکی له‌گه‌ل کردن و خوځیان نه‌گرت به‌رامبه‌ر به‌هیژی دڼ وده‌روونی باوه‌پداران و چوکیان دادا.

۸- تاوان‌نکاري پښگري ده‌کات له گوږپایه‌لی:

تاوان‌نکاري خوځی له‌خویدا پشت گوځی خستنی فەرمانی خودایه . هندی جار نه‌و تاوان‌نکاري په ده‌بیټه مایه‌ی پښگرتن له به‌گوځی کردن و گوږپایه‌لی کردنی خوای گه‌وره و به‌جیټناني فەرمانه‌کانی. هر وه‌کو چوڼ که‌سیک به‌هوځی خواردنیکي خراپه‌وه توشی نه‌خزشی په‌کی دريژخایه‌ن ده‌بیټ وده‌بیټه مایه‌ی پښگرتن له‌خواردنې چه‌ندین خواردنې خوځ و به‌تام. "والله أعلم".

۹- تاوان‌نکاري ده‌بیټه مایه‌ی ته‌مه‌ن کورتی:

هر وه‌کو چوڼ چاکه‌کاری ته‌مه‌ن دريژ ده‌کات^۱. به‌پښچه‌وانه‌وه تاوان‌نکاري ته‌مه‌ن کورت ده‌کات.

که‌م وزياد کردنی ته‌مه‌ن:

^۱ - له فەرمروده‌ی (صحيح) دا هاتوره : (ان صلہ الرحم تزید العمر) پروانه قسه‌کردغان له‌سهر (صحيح مسلم). واته: په‌پوره‌ندی به‌هیژی خزمایه‌تی ته‌مه‌ن دريژ ده‌کات.

خەلکی لەم بابەتە ناکۆک و جودان:

پێڕێک دەلێن: کەم کردنی تەسەنی تاوەنکار، واتە نەمانی پیت و بەرەکەتە لەتەمەنیدا. کە ئەمەش پراستە و دروستە و بەشیکی لە کاریگەری تاوان.

و هەپێڕیکی تر دەلێن: بەلکو بەپراستی تەمەن کەم دەکات. هەروەکو چۆن پزق کەم دەکات، بەهەمان شێوە هۆکارهەن تەمەن کورت دەکەنەو. هەروەها دەلێن: ئەمە پێچەوانەی دیاری کردنی تەمەن و ئەجەل نییە، چونکە خوای گەرە بەختەوهری و تەندروستی نەخۆشی و هەژاری و دەوڵەمەندی و... هەموو ئەمانە بەقەردەر خۆی دیاری کردووە و پەيوەستی کردوون بەهۆکارەکانەو "الاسباب"، وەتاوانکاریش هۆکاری کەم و کورت کردنی تەمەنە.

و هەپێڕیکی تریش دەلێن: پراستی و دروستی ژيان بەندە بەدڵەو، وەکاریگەری تاوانیش کار لەسەر زیندووی دڵ دەکات، هەریۆیە خوای گەرە بێ باوەپەکان "کافەرەکان" بە مردوو دادەنێت، هەرچەندە لاشەشیان زیندووە، چونکە دڵیان مردووە. کە دەفەرمێت: "(أَمْواتٌ غَیرُ أَحْیاء... نَحْل: ۲۱) واتە: تەمەن، تەمەن و زیندووی دڵە." جا کاریگەری تاوانکاری لەسەر دڵ و دەیمرێت و لەناوی دەبات، بۆیە تەمەن کەم دەکاتەو. جا گوێراپەڵی و چاکەکاری تەمەنی زیندووی دڵ زیاد دەکات.

نەینێ ئەم بابەتە: تەمەنی پراستی ژيان مرقۆ ئەوەندەیه لە ملکهچی و گوێراپەڵی و خواپەرستدا بەسەری بەریت. جگە لەمە بەتەمەن ناژمێردریت.

۱۰- تاوان... تاوانی تر بەکێش دەکات و زیاد دەکەن:

تاوان، تاوانی تر بەکێش دەکەن و زیاد دەکەن بە ئەندازەیک مرقۆ دەریازیوونی لێیان دژوار و ئەستەم دەبێت.

^۱ - بروانە رافەو تەفیرەکانی نایەتەکانی (۵- ۱۰) سورەتی "اللیل" و هەروەها بروانە خاڵەکانی (۱۱- ۱۲- ۱۴- ۱۸- ۱۹- ۲۶- ۲۷- ۳۰- ۳۱- ۳۴- ۳۶- ۴۱- ۴۷-

نه خوشی و چاره سهر

ههروهكو هه نديك له "سلف" ده لئين: "له چهرمه سهری و سلبیاته كانی خراپه نه وهیه كه خراپه ی تر به شوینیدا دیت. وه له باشیه كانی چانه نه وهیه كه چاكه ی تری به دوا دا دیت."

مرؤف كاتيك چاكه یك نه نجام دهدات چهندين چاكه ی تر به دوا ی خویدا به كیش دهكات. وه تا بیت خیرو چاكه كانی زیاتر دهكات و پیداشتی زور ده بیت. وه به هه مان شیوهش بۆ خراپه. تاكار ده گاته نه وه ی هه ر یه كه له چاكه و خراپه ده بنه ئاكارو سیفه تی هه میشه یی نه و مرؤفه. چیر ناتوانیت لییان جیابیتته وه. وهك نمونه ی ماسی كه ناتوانیت به بی ئاو بژیت، وه به گه یشتنی به ئاو هیمنی و ئارامی پوی تی دهكات و ده بوژیتته وه.

هه ربۆیه نه گه ر یاخی بوو و تاوانكاره كان دهست له تاوانكار ی هه لېگرن و وه دهست بكه ن به خودا په رستی، نه وساته ئاره حهت ده بن و پییان ناكریت و هه ر زوو ده گه پینه وه سهر تاوانكار یه كانیان. ته نانهت هه نديك له خراپه كاره كان "فاسق" تاوان ده كن نهك له بهر چیژ وهرگرتن، به لكو له بهر نه وه ی ناتوانن له تاوانكار ی جیابینه وه. ههروهكو سهر كرده ی نه م پیپه (الحسن بن هانیء) به پاشكاوی ده لیت:

وكأس شربت علی لذو و اخری تداویت منها بها

واته: پیکك مهیم خوارد وه بۆ چیژ نهوی ترم بۆ چاره سهری نهوی تر خوارد وه.

وهیه كیک تریان ده لیت:

(فكانت دوائی وهي دائی بعینه كما تیداوی شارب الخمر بالخم

واته: به پاستی هه ر نه و دهر دو دهر مانم بوو ههروهكو چۆن مه یخۆر به مه ی چاره سهری مه ی دهكات.)

به بهرده وامی مرؤف حهزی به خودا په رستی یه و خوشی ده ویت تا وهكو خوا ی گه وره به سۆزی خۆی فریشته ده نیریت و پشستیوانی لی دهكات وهانی ده ده ن بۆ خودا

په‌رسی و مل که‌چی خودا. به‌همان شیوه مرقی تاوانکار به‌برده‌وامی حه‌زی به‌تاوانکاری هه‌یه تاوه‌کو خوی گه‌وره شه‌یتانیک ده‌نیریتو هانی ده‌دات بۆ تاوانکاری ویاخی بوون.

۱۱- تاوان ئیراده‌ی دل لاواز ده‌کات:

ئهمه‌یان له هه‌موو مه‌ترسیه‌کانی تر سامناکتره ، که هیزو توانا و ئیراده‌ی یاخی بوون و تاوانکاری زیاد ده‌کات. وه‌له‌به‌رامبه‌ریشدا ئیراده‌ی ته‌وبه‌کاری له‌ددا لاواز ده‌بی‌ت و تاده‌گاته ئه‌ندازه‌ی نه‌مانی ئه‌و ئیراده‌یه به‌یه‌کجاری. که‌ئه‌گه‌ر بی‌تو لایه‌کی له‌جسته‌ی شه‌له‌ل به‌یتیت ئه‌و هه‌ر ته‌وبه‌ ناکات. هه‌رچه‌نده به‌ده‌م به‌شیوه‌یه‌کی درۆینه ته‌وبه‌ ده‌کات و داوای لی خوشبوون ده‌کات ، به‌لام دلی پرپوه له‌تاوان ویاخی بوون، وه‌سووره له‌سه‌ر تاوانکاری که‌ئمه‌ له‌مه‌زنترین و ترسناکترین جۆری مه‌ترسی به‌ وه‌زۆر نزیکه‌ خاوه‌نه‌کی به‌ره‌و هیلک بوونی هه‌تاهه‌تایی به‌ری‌ت.

۱۲- تاوان... ناشیرینی خوی له‌ددا ناهیلیت:

واته له‌ددا هه‌ست به‌ناشیرینی تاوان ناکات و وه‌ک نه‌ریتیکی لی دیت. وه‌له‌کاتی ئه‌نجامدانی تاواندا بینینی خه‌لک و قسه‌یانی به‌خه‌یالدا نایه‌ت و شه‌رم ناکات. بگه‌ره زۆرجار شانازی پتوه ده‌کات و وه‌له‌لای که‌سانی تریش باسی ده‌کات که‌چی کردووه. ئه‌م جۆره ده‌رگای ته‌وبه‌کاریان له‌سه‌ر داخراوه ، هه‌روه‌کو پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمیت: (کل امتي معافي الا المجاهرون وإن من الاجهار: ان یستر الله العبد ثم یصبح یفضح نفسه ویقول: یا فلان عملت یوم کذا وکذا وکذا، فهتک نفسه، وقد بات یستره ربه.)^۱ واته: هه‌موو ئومه‌تی من خوی گه‌وره لی خوش ده‌بی‌ت، ته‌نها ئه‌وه‌که‌سانه نه‌بی‌ت که‌ ئاشکراکه‌ری خودی خویان و باسی تاوانه‌کانیان ده‌که‌ن ، کاتی‌ک خوی گه‌وره به‌نده تاوانکاره‌که‌ی په‌رده پۆش ده‌کات ، که‌چی به‌یانی هه‌لده‌سی‌ت خودی

^۱ - ئه‌م فه‌رموده‌یه (صحیح ه)، (بخاری: ۶۰۶۹) و (مسلم: ۲۹۹۰) گیرایانه‌توه.

نه‌خۆشی و چاره‌سەر

خۆی ئابپووی خۆی ده‌بات و ده‌لێت: فلان کهس من له‌فلان پوژدا ئه‌وه و ئه‌وه‌و ئه‌وه‌م کرد، هه‌یا و ئابپووی خۆی ده‌بات، له‌کاتی‌کدا خوای گه‌وره ده‌پێو‌شیت.

۱۳- هه‌ر تاوانێک له‌تاوانه‌کان پاشماوه‌ی نه‌ته‌وه‌کانی پێشووترن که خوای گه‌وره به‌هیلاکی بردوون:

نێربازی پاشماوه‌ی به‌دپه‌و‌شتی قه‌ومی "لوط" ه. وه‌پاره وه‌رگرتن به‌زیاده‌وه ودانه‌وه‌ی به‌که‌مه‌وه له‌ پاشماوه‌ی قه‌ومی "شوعیب" ه. هه‌روه‌ها تێکدانی زه‌وی ولووتبه‌رزێ له‌ پاشماوه‌ی قه‌ومی "فیرعه‌ونی یه‌کان" ه. وه‌ خۆبه‌زل زانی له‌پاشماوه‌ی که‌لی "هود" ه... هتد.

سه‌رجه‌م جو‌ره‌کانی تاوان هه‌ریه‌که‌یان پاشماوه‌ی به‌دکاری یه‌کی‌که له‌گه‌لانی پێشوو که‌هه‌موویان دو‌ژمنی خوای گه‌وره بوون.

(عبدالله بن احمد) له‌ کتێبی "الزهد" دا له‌باوکیه‌وه ده‌گێڕێته‌وه که "مالك بن دینار" وتویه‌تی: (خوای گه‌وره وه‌حی بۆیه‌کێک له‌پێغه‌مبه‌رانی بنی ئیسرائیل واته‌ جوله‌که ده‌نیریت که‌به‌ گه‌له‌که‌ت بلی: که‌نه‌چنه‌ شوینی دو‌ژمنه‌کانم ، وه‌خواردن وپۆشاک و لاغی دو‌ژمنه‌کانم به‌کارنه‌هێنن، چونکه‌ دواتر وه‌ک ئه‌وان ده‌بنه‌ دو‌ژمنم).

وه‌ له‌ (مسند) دا هاتوه‌وه له‌ فهرمووده‌ی "عبدالله بن عمر" ده‌گێڕێته‌وه که پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمیت: (بعثت بالسيف بين يدي الساعة. حتى يعبدالله وحده لا شريك له. وجعل رزقي تحت ظل رمحي، وجعل الذلة والصغار على من خالف أمري، ومن تشبه بقوم فهو منهم).^۱ واته‌: نێردراوم به‌ شمشێره‌وه وه‌به‌هاتنی‌ش قیامه‌ت نزیک بووه‌ته‌وه ، هه‌تا خودا به‌تاک و ته‌نه‌ایی بپه‌رستیت. وه‌رو‌زی من له‌ ژێر سییه‌ری پمه‌که‌مدایه‌ ، و سه‌ر شو‌پری وپه‌سوا‌یی بۆهه‌ر که‌سی‌که سه‌ره‌پێچی فه‌رمانه‌کانم بکات ، وه‌هه‌رکه‌سی‌کیش هاوشیوه‌ی هه‌رگه‌لێک بکات ئه‌وا له‌ئه‌وانه‌.

^۱ - نهم فهرمووده‌یه (صحیح) ه، (احمد: ۵۰/۲، ۹۲) گێڕاویه‌تیوه‌ (البانی) به‌ (صحیح) ی داناهه‌.

۱۴- تاوانکاری ھۆکاری پيسوا بوونه :

(حسن البصری) ده‌لٔیت: ٲه‌گه‌ر خوای گه‌وره که‌سیک پيسوا بکات که‌س نی یه به‌چاوی پٲزه‌وه ته‌ماشای بکات. هه‌رچه‌نده له‌به‌ر ھۆکاری ترسان لٔی یان ترسان له‌شه‌پی واده‌رٲه‌خن، به‌لام له‌دله‌وه زۆر بی پٲزو پيسوايه، هه‌ربۆيه ده‌فه‌رمٲت: (وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ... الحج: ۱۸).

۱۵- به‌بچوک زانینی تاوان :

ٲه‌و مرۆفانه‌ی که‌ به‌ به‌رده‌وامی تاوان ٲه‌نجام ده‌ده‌ن، تاوانیان له‌به‌ر چاودا زۆر بچوک. که‌ٲه‌مه‌ش نیشانه‌یه‌که‌ له‌نیشانه‌کانی تیاچوون، چونکه‌ تاوان هه‌رچه‌نده بچوک ده‌رکه‌وٲت له‌لای مرۆف، به‌لام له‌لای خوای گه‌وره گه‌وره‌یه.^۱

وه له‌ (صحيح بخاری) دا هاتوه‌ که‌ (ابن مسعود) رضی‌الله‌تعالی‌عنہ فه‌رموویه‌تی: (باوه‌پدار تاوان له‌سه‌ر شٲوه‌ی چیايه‌ک ده‌بینٲت که‌ زۆر ده‌ترسٲت به‌روخت به‌سه‌ریدا، به‌لام تاوانکار تاوان ٲه‌وه‌نده به‌بچوک ده‌بینٲت که‌واده‌زانٲت مٲشٲکه‌ به‌سه‌ر لووتیه‌وه "که‌پوو" نیشٲوه‌ته‌وه، هه‌رکه‌پٲی بلٲٲت ٲه‌ه... به‌فرٲت).^۲

۱۶- تاوانکاری مرۆف کاریگه‌ری خراپی له‌سه‌ر گيانله‌به‌رانی‌ش هه‌یه :

به‌ھۆی تاوانی مرۆفی تاوانکاره‌وه زۆرٲک له‌گيانله‌به‌رانی‌ش توشی به‌لا ده‌بیٲت. (ابو هريرة) رضی‌الله‌تعالی‌عنہ ده‌لٔیت: (بالنده‌ی "حباری" له‌ هٲلانه‌که‌ی خۆیدا له‌تاو سته‌می سته‌مکاران گيان له‌ده‌ست ده‌دات). وه (مجاهد) ده‌لٔیت: "گيانله‌به‌ران نه‌فره‌ت له‌ ئاده‌میزادی تاوانبار ده‌که‌ن که‌ وشکه‌ سالی دٲت وباران ناباریٲت، ده‌لٲن ٲه‌مه‌ به‌ھۆی شومی وتاوانکاری ئاده‌میزاده‌وه‌یه".

وه (عكرمة) رضی‌الله‌تعالی‌عنہ ده‌لٔیت: گيانله‌به‌رانی زه‌وی، ته‌نانه‌ت قالۆنچه‌ و دوو‌پشکیش ده‌لٲن: به‌ھۆی تاوانکاری ئاده‌میزاده‌وه‌ بارانمان لی گیراوه‌.

^۱ - پٲش‌ر ووت‌ه‌ی (فضیل بن عیاض) مان هٲئاوه‌ته‌وه له‌سه‌ر ٲه‌م باب‌ته‌.

^۲ - ٲه‌م فه‌رمووده‌یه (صحيح) ه، (بخاری: ۶۳۰۸) وه (ترمذی: ۲۴۹۷) گیرایانه‌ته‌وه‌.

نه خوښی و چاره سهر

ثایا نه وهنده بهس نی یه که تاوانکار هوشی بیتوه که شومی تاوانه کانی که سانی تری پیوه تی ده گلپت.

۱۷- تاوانکاری ده بیته مایه ی سهر شوړی:

همو سهر به رزیه ک وشکو مه ندیه که له گوپړایه لیدایه بڼو خودا. نه وه تا

خوای گه وره ده فهرمویت: (مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا... فاطر: ۱۰) واته: هر که سیک سهر به رزی بویت باداوا ی سهر به رزی بکات له خودا، که نه ویش ته واو له گوپړایه لی دایه.

هر بویه نزاو پاپانه وهی هه ندیک له "سلف" بریتی بووه له: (اللهم أعزني بطاعتك ولا تذلني بمعصيتك) واته: خودایه سهر به رزم که به گوپړایه لیم بڼو، وه سهر شوړم نه که یت به یاخی بوونم لیت.

وه (حسن البصری) ده لیت: نه گهر چی دهنکی پتی نه سپه کانیان ته قهی بیت، خویان به سهر به ز بدهن له قه لیم، به لام سهر شوړی تاوان له دلیان جیانا بیتوه وخودا سهر پیچی کاران هر سهر شوړپده کات.

وه (عبدالله بن مبارک) ده لیت:

رأيت الذنوب تميت القلوب	وقد يورث الذل إيمانها
وترك الذنوب حياة القلوب	وخير لنفسك عصيانا
وهل افسد الدين الا الملوك	وأخبار سوء ورهبانها

واته:

بینم که تاوان دل ده مریتیت نالوده بوونی سهر شوړی دیتیت
دوور که و تنه وه له تاوان ژپانی دلّه باشره بڼو تو وازی لی بیتیت
کی ثایین ده شیوینیت جگه له پادشاوپیاوانی ثایین یاخوا نه بیینیت.

۱۸- تاوان ژیری دهشیونیت:

ژیری وعقل نيعمه تی گه وره ی خودان، وه پووناکی وواتا ده به خشیت به ژیانی مرؤف، تاوانکاری له ناو به ری ئه و پووناکی وهوشیاریه.

هه ندیک له (سلف) ده لئین: که سانیک تاوانکاری ویاخی ده بن له خودا، که ژیری وعقلیان نه ماوه له و ساته دا. چونکه عهقلیه تی مرؤف هیچ کاتیک ئاماده نی یه مافی که سانی تر پیشیل بکات و به رژه وهندی خوی و چوارده وری خوی بکاته مه ترسی یه وه. وه دواپوژی خوی پیشیل بکات وخولقینه ری هه موو جیهان له خوی بره نجینیت بۆ ته نها خوشی چهند ساتیکی که م.

له هه مان کاتدا زۆر دووره له عهقلانیه تی مرؤفی ژیره وه که یاساکانی ده سه لاتی به میزی له بن نه هاتووی خوی گه وره پیشیل بکات. که هه موو کاتیک ده بینیت فریشته کان کاره کانی تو تۆمارده که ن. وه قورئانی پیروز ده ست نیشانی جوړی سزاکانی کردووه، وه مردن له پیشدایه، وه دلنیاش بیت دۆزه خ سزای تاوانبارانه. بی گومان که سیک له م ساته وه ختانه دا گه ر ژیری له ده ست نه دابیت کاری تاوانکاری نه نجام نادات.

۱۹- پوچوون له تاوانکاریدا مایه ی تیاچوونی دله له بی ناگایی:

خوی گه وره ده فه رمیت: (كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ.. المطففين: ۱۴). هه ندیک له (سلف) پێیان وایه که نه مه "تاوان له سه ر تاوانه" که دلایان داده گریت. وه (حسن البصری) ده لئیت: (رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ) واته: تاوان له سه ر تاوان له دلایاندا که له که ده بیت تا سه رته نجام دل توشی نابینای و بی ناگایی ده که ن. وه که سانی تریش ده لئین: (هه رکاتیک تاوان و گونا هه کانیا ن زیادی کرد ئه و دلایان ده ته نیت له تاوانکاریدا).

نەخشى و چارەسەر

وہ پوختەى ئەم بابەتە: دلى مرقۇ بەپۆچوون لەتاوانكاريدا ژەنگ دەگریت. جا ئەگەر ئەم ژەنگە زیادى کرد ئەوا دلى قورس دەبیئت (ران) دواتر گەر بەردەوام بوو ئەوا دەبیئتە مایەى ژەنگاوى و قفلدان ومۆرکردنى ، دواتر دل پەردەپۆش دەبیئت و بینایى "بصیر" و ھىدايەت لە دەست دەدات. وەدوژمن بەئارەزووى خۆى یارى پى دەکات و وەئەو دلە رەق دەبیئت و دەمریت، ھىچ شتێک کارى تى ناکات.

۲۰- مرقۇى تاوانكار توشى نەفرەتى پىغەمبەر ﷺ دەبیئت:

پىغەمبەرى خودا ﷺ ھەمیشە نەفرەتى لە یاخى بووان و تاوانكاران کردووە. جا چ تاوانكارێک زیانى بۆ خۆى ھەبیئت یاخود بۆ خۆى و بەرژەوئەندى کەسانى تر ، یاخود مەترسى ھەبیئت بۆ بەرژەوئەندىە بالاگان.

ئەو تاخوای گەرە نەفرەت لەو کەسانە دەکات کە: خال دەکوئن و خالیان بۆ دەکوئیت. و ئەوانەى کە پرچی زیادە دەبەستن بۆ کەسانى تر و ئەوانەشى کە داواى پرچی زیادە دەکەن و ئەوانەى کە برۆ ھەل ئەگرن و ئەوانەى برۆیان بۆ ھەل دەگیریت. و ئەوانەى ددانیان بچوک دەکەن و ئەو تا گەنج دەریکەون سووپیا دەخۆن و دەدەن و خەلالى دەکەن و دەینوسن و شایەتى دەدەن و دزى دەکەن.

- مەى خۆرەو و دڕوستکەر و ھەلگرو فرۆشیارەکەى.
- ئەوەى کە ئازارو نەفرەت لە دایک و باوکى دەکات.
- لەو پیاوانەى کە لاسایى ئافرەتان دەکەن و بەپیتەوانەو.
- لەو کەسانەى کە قوربانى بۆ غەیرە خودا دەدەن.
- لە بیدعەکاران و داھێنەرانی بیدعە.
- وە لە بەدکارانى نیربازو خوى گەلى لوط.
- وە لە مرقفانەى کە کارى سیکسى لە ئازەلان دەکەن.
- وە لە کەسانێک موسوڵمانان ئازارو عەزیەت دەدەن.
- وە لە کەسانێک لە سەر گۆرستان مۆم ھەل دەکەن و مزگەوت دڕوست دەکەن.

- وهله كه سانه ی كه ژيانی هاوسه ریټی خه لك ده شیوینن.
- وهله و كه سانه ی له دواوه ده چنه لای خیزانه کانیان له کاری سیټکسیدا.
- وهله و ئافره تانه ی كه شه وجیی ناکن بۆکاری سیټکسی له گه ل هاوسه ره کانیا ندا وه به پیچه وانه وه.
- وهله و كه سانه ی كه پوو ی چهك ده كه نه براکانیان وته نانه ت فریشته کانیش نه فره تی لی ده كه ن.
- وه كه سانیك كه جوین وشتی ناره وا به هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ بلیت، وه زوری تریش.

وه خوای گه وره نه فره تی له و كه سانه كردووه كه: _

- ژيانی سه ر پوو ی زه وی تیک دهادات وده ی شیوینیت.
- كه په یوه ندی خزمایه تی و دوستانه تی ده پچرینیت.
- كه دژایه تی و ئازاری پیغه مبه ر ﷺ بدات.
- كه پینماییه کانی خودا بشاریته وه.
- كه ئافره تانی پاك ناوزه ردو تاوانباریان ده كه ن به بوهتان.
- كه بانگه وازكه ربیت بۆ پیگه ی بی باوه پی.
- وه پیغه مبه ری خودا ﷺ نه فره تی له واسته چی یه کان كردووه كه به (راشی ومرتشی) ناوی بردوون.

وه زور شتی تریش. جائه گه ر كه سیکی هوشیارو دانا هه ست به مه ترسی نه فره تنانه ی خودا و پیغه مبه ر بکات، نه وا راسته خو پاشه گه ز ده بیته وه ده گه پیته وه بۆ لای خوا.

۲۱- تاوانکار ده بیته مایه ی بی بهش بوون له نزاو پارانه وه کانی پیغه مبه ر و فریشته کان؛

خوای گه وره فه رمانی به پیغه مبه ران و فریشته کان كردووه كه داوای لی خوش بوون بکه ن بۆ باوه پداران، وهك ده فه رمیت: (الَّذِينَ يَخْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ

نه خوشی و چاره‌سەر

رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْحَجِيمِ * رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَذْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ * وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ... غافر: ۷-۹) واتە: ئەو فریشتانە ی که هه‌لگری عەرشی مەزنی خودان وه‌ه‌روه‌ها ئەو فریشتانە‌شی که به‌ده‌وریدا ده‌سوڕێنەوه. وه‌باوه‌پیان به‌خوای گه‌وره‌ه‌یه وه‌میشه‌یادی ده‌که‌نه‌وه پاک وبی گه‌ردی بۆ خودای مەزن ده‌رده‌پن وداوای لی خۆش بوون بۆ پڕواداران ده‌که‌ن. وه‌ده‌پارێنه‌وه ده‌لێن: ئە ی ئەو په‌روه‌ردگاره‌ی هه‌موو شتیکت ته‌نیوه به‌په‌حمه‌ت وزانست. له‌و که‌سانه‌ خۆش به‌ که‌ته‌وبه‌یان کردوه وه‌گه‌پاونه‌ته‌وه وشوینی پێبازی خدا که‌وتن، وه‌له‌ نازاری دۆزه‌خ بیان پارێزه... ئە ی په‌روه‌ردگار به‌هه‌شتی به‌رینیان پێ بخه‌شه هه‌روه‌کو خۆت به‌لێنت پێ دابوون. هاوپی له‌گه‌ل ئەو که‌سانه‌ی که‌چاک وخواناسن، له‌باوک ودایک وهاوسه‌ره‌کانیان ونه‌وه‌کانیان، به‌پاستی هه‌ر تۆ خوايه‌کی بالاده‌ست ودانايت.

ئەم نزووپارانه‌وه‌ی فریشته‌ نزیکه‌کانی خودای گه‌وره‌ بۆ ئەو که‌سانه‌ی که‌ ته‌وبه‌ ده‌که‌ن و شوینی "قورئان وسونه‌ت" ده‌که‌ون. که‌ جگه‌ له‌م پێگه‌ پاسته‌ هیچ پێگایه‌کی تر نی یه‌ بۆ پزگاربوون، جاهه‌رکه‌سیک له‌م پێگایه‌ لابدات و یاخی ببیت بۆ به‌ش ده‌بیت له‌م نزووپارانه‌وه‌یه.

۲۲- سزای تاوانکاران له‌گۆردا:

وه‌له‌ سزای تاوانکاران له‌ گۆردا له‌ (صحيح بخای) دا هاتوه‌ له‌ فهرمووده‌ی "سُمره بن جندب" رضي الله عنه که‌ پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله تۆرجار ده‌یووت به‌ هاوه‌له‌کانی: (هل رأي احدمنكم البارحة رؤيا؟ فيقيص عليه ماشاء الله أن يقص. وإنه قال لنا ذات غداة: إنه اتاني الليلة آتيان وإنها وإنبعثا لي، وإنهما قال لي: إنطلق، وإني انطلقت معهما

وإنا أتينا على رجل مضطجع ، وإذا آخر قائم عليه بصخرة وإذا هو يهوي بالصخرة لرأسه، فيثقل رأسه فيتددهه الحجر ها هنا، فيتبع الحجر ، فيأخذه فلا يرجع إليه حتى يصح رأسه كما كان، ثم يعود عليه، فيفعل به مثل ما فعل فيه المرة الأولى. قال: قلت لها: سبحان الله ! ما هذا؟ قال لي: إنطلق..إنطلق، فإنطلقنا ، فأتينا على رجل مستلق لقفاه وإذا آخر قائم عليه بكلوب من الحديد، وإذا هو يأتي احد شقي وجهه ويشد شر شدة الى قفاه، ومنخره الى قفاه، وعينه الى قفاه، ثم يتحول الى الجانب الآخر ، فيفعل له مثل ما فعل بالجانب الأول فما يفرغ من ذلك الجانب حتى يصح ذلك الجانب كما كان. ثم يعود عليه فيفعل مثل ما فعل في المرة الأولى. قال: قلت: سبحان الله! ما هذان؟ قال لي: إنطلق.. إنطلق، فإنطلقنا ، فأتينا على مثل التنور. فإذا فيه لغط وأصوات، قال: فإطلعنا فيه، فإذا فيه رجال ونساء عراة، وإذا هم يأتيهم لهب من أسفل منها ، فإذا أتاهم ذلك الهب ضوضوا. فقال: قلت لهم: ما هؤلاء؟ قال لي: إنطلق.. إنطلق، فإنطلقنا ، فأتينا على نهر أحمر مثل الدم. فإذا في النهر رجل سابح يسبح، وإذا على شط النهر رجل قد جمع عنده حجارة كثيرة، وإذا ذلك السابح يسبح ماشاء الله أن يسبح، ثم يأتي ذلك الذي قد جمع عنده الحجارة فيفغر له فاه، فيلقمه حجراً، فينطلق فيسبح. ثم يرجع عليه كلما رجع إليه ، فغمر له فاه فيلقمه حجراً، قلت لهما: ما هذان؟ قال لي: إنطلق.. إنطلق، فإنطلقنا ، فأتينا على رجل كرية المرأة أو كاكره ما أنت راء رجل مرأى، وإذا هو عنده نار يحشها. ويسعى حولها ، قال قلت لهما: ما هذا؟ قال: قال لي: إنطلق.. إنطلق، فإنطلقنا حتى أتينا على روضة معتمة. فيها من كل نور الربيع وإذا بين ظهراني الروضة رجل طويل ، لا اكاد أرى رأسه طولاً في السماء ، وإذا حول الرجل من أكثر ولدان رأيتهم قط. قال: قلت: ما هذا؟ ما هؤلاء؟ قال: قال لي: إنطلق..إنطلق، فإنطلقنا ، فأتينا الى دوحة عظيمة، لم أردوحة قط أعظم منها ولا أحسن، قال: قال لي: إرق فيها ، فارتقينا فيها الى مدينة مبنية بلبن ذهب ولبن فيضة. قال:فأتينا

باب المدينة فاستفتحنا، ففتح لنا فدخلناها، فتلقانا رجال شطر من خلقهم كأحسن ما أنت راء وشطر كأفبح ما أنت راء، قال: قالاهم: أذهبوا فقعوا في ذلك النهر، وإذا نهر معترض يجري كأن ماءه المحض في البياض، فذهبوا فوقعوا فيه، ثم رجعوا إلينا، قد ذهب ذلك السوء عنهم، قال: قالالي: هذه جنة عدن، وهاذاك منزلك، قال: فسما بصري صعداً، فإذا قصر مثل الربابة البيضاء، قال: قالالي: هذا منزلك، قلت لها: بارك الله فيكما فذراني فأدخله، قال: أما الآن فلا، وأنت داخله، قلت لها: فأني رأيت منذ الليلة عجباً، فما هذا الذي رأيت؟ قال: قالالي: أما إنا سنخبرك:

أما الرجل الأول الذي أتيت عليه يثلغ رأسه بالحجر، فإنه الرجل يأخذ القرآن، فيرفضه، وينام عن الصلاة المكتوبة.

وأما الرجل الذي أتيت عليه يشرشر شذقه الى قفاه، ومنخره الى قفاه، وعينه الى قفاه، فإنه الرجل يغدو من بيته فيكذب الكذبة تبلغ الآفاق.

وأما الرجال والنساء الغراة الذين هم في مثل بناء التنور، فإنهم الزناة والزواني.

و أما الرجل الذي أتيت عليه يسبح في النهر، ويلقم الحجارة، فإنه أكل الربا.

وأما الرجل الكرية المرأة الذي عند النار يحشها ويسعى حولها فإنه مالك حازن جهنم.

وأما الرجل الطويل الذي في الروضة، فإنه ابراهيم عليه السلام."

وأما الولدان الذين حوله، فكل مولود مات على الفطرة. وفي رواية البرقاني: ولد على الفطرة. فقال بعض المسلمين: يا رسول الله وأولاد المشركين؟ فقال رسول الله: وأولاد المشركين.

وأما القوم الذين كنوا شطر منهم حسن وشطر منهم قبيح، فإنهم قوم خلطوا عملاً صالحاً وآخر سيئاً تجاوز الله عنهم.)^١

^١ - ثم فدرموده به (صحيح)، (بخاری: ٧٠٤٧) گترایه تیره.

ابن القيم الجوزی

واته: (پیغمبر ﷺ زور به هاوه لانی ده فەرموو: کێ ئەم شەوی پابردوو خەوی بینێوه، تاجەندی پێ خۆشە باسی بکەن و وەپێی خۆش بووه خەوه کانی بۆ بگێرنەوه. وەئەویش گوی بیستی دەبوو. لە نیوه پوانتیک پیغمبر ﷺ پێی فەرمووین: ئەم شەو لەخەمدا، دوو فریشتە هاتن بۆ لام و ووتیان بابڕۆین، منیش لەگەڵیاندا پۆیشتم تا گەیشتی ئەلای پیاویک، پاکشابوو کەسیکی تر گابەردیکی گەردی پێ بوو بەرزێ دەکردهوه و دەیکێشا بەسەر پیاوه کەدا، سەری وردوخاش دەکرد، هەتا بەردەکە ی هەڵدەگرتهوه دیسانهوه سەری وەک جارانی لێ دەهاتهوه بەهەمان شیوه بەرزێ دەکردهوه و دەی کێشا بەسەریدا، بەم شیوه یە بەردەوام بوو. منیش ووت: پاک و بێ گەردی بۆ خودای گەوره، ئەمە کێ یەو بوای لێ دەکەن؟ فریشتەکانیش ووتیان: خێراکە بپۆ...بپۆ، منیش لەگەڵیاندا کەوتە پێ.

تاگەیشتی ئەلای پیاویک لەسەر پشت پاکشابوو، وەکەسیکی تر بەقولابیکی ئاسنی لەسەر سنگی پاوه ستابوو، بەقولابه کە ی دەیکێشا بەپوومەتی راستی دا تا پشتە ملی هەلێ دەتلیشان "هەلێ دەدپی" و شەقی دەکرد، پاشان دەیدا لە لووتی و تا پشتە ملی هەلێ دەدپی، دواتر دەدا لەچاوی هەلێ دەکوڵێ تا پشتە ملی، دواتر دەچوو ئەلای پوومەتی چەپی بەهەمان شیوه شەق و پەتی دەکرد، کاتیکی کە لەی چەپی تەواو دەکرد لەوکاتەدا یەکسەر پوومەتی راستی وەک خۆی لێ دەهاتهوه، بەم شیوه یە بەردەوام خەریکی شەق و پەت کردنی بوو، منیش ووت: پاک و بێ گەردی بۆخودا، ئەمە کێ یە؟ چی کردوو؟ فریشتەکان ووتیان: خێراکە...بپۆ...بپۆ.

منیش لەگەڵیاندا کەوتە پێ تا گەیشتی ئەلای کورەیه کێ زور گەوره کە دەنگە دەنگ و نالە و هاواری لێ دەهات، کاتیکی لێی نزیک بووینەوه و تەماشامان کرد لەناو کورە کەدا پێی بوو لەژن و پیاوی پووت و قووت کە لە ژێری کورە کەوه ئاگرو گپوتینیان بۆ دەهات و دەبرژان و هاوارو فیزاحیان دەکرد، منیش پرسیم: ئەمانە کێن؟ فریشتەکانیش ووتیان: خێراکە...بپۆ...بپۆ. منیش لەگەڵیاندا کەوتە پێ.

نه خوښی و چاره سهر

تاگه یشینه پووباریکی سووری خویناوی، که پیاوښک له ناویدا مه له ی ده کرد، له که ناری پووباره که دا که سیکي لی بوو به ردیکي نوری کورکدبووه وه ، که دواتر نه و پیاوه ی که مه له ی ده کرد ده هاته که ناری پووباره که وده می ده کرده وه ، نه ویش پر ده می ده کرد له به رد، وه نه ویش ده یهاری وده یخواردو ده چووه وه بق مه له کردن تا خودا ویستی له سهر بووایه دیسانه وه ده هاته وه که نار پووباره که وپرده می ده کرا له به رد وه ک شنیوه ی جاران و نه م دیمه نه دووباره ده بووه وه . پرسیم نه مانه کیڼ؟ فریشته کانیش ووتیان: خیراکه .. برړ...برړ.

دواتر که یشینه لای پیاوښکی پووخسار ناشیرین و دیمه ن ترسناک وه ک بلایي ناشیرینترین که س که بینرابیت، که له تهنیشی ناگریکدا بوبه ده وریدا ده هات وه لای ده گیرساند. منیش پیم ووت: نه مه چی به و کی به؟ فریشته کانیش پتیا ن ووت: خیراکه .. برړ...برړ.

منیش له که لیا ندا پویشتم تاگه یشینه باخچه یه کی خوښی پر له دارو درخت له هه موو جوره گولنکی تیدابوو، وه له ناویاندا پیاوښکی به ژن دریژی تیدابوو به نه ندازه یه ک نه وه نده بلند بوو سهری به جوانی دیارنه بوو. وه له چواردو وریدا ژماره یه کی نذر میړدمندالی لی بوو. ووت نه مه چی به وه مانه کیڼ؟ فریشته کان ووتیان: خیراکه .. برړ...برړ. منیش له که لیا ندا پویشتم.

تا که یشینه لای دارنکی مه زن که تاوه کو نیستا داری وا مه زنم نه بینیه له که وره یی وچاکیدا. فیشته کان ووتیان: سهرکه وه به سهریدا. نیمه ییش سهرکه وتین تا که یشینه شاریک که دروست کرابوو له خشتی زیږو زیو، که که یشینه ده رگای شاره که ، داوامان کرد ده رگا که مان لی کرایه وه و چوینه ژوره وه و پیشوازیمان لیکرا له لایه ن هندیک که سه وه ، پووخساریان نیوه ی هینده قه شنگ و جوان بوو له جوانیدا که سی وات نه بیني بوو وه نیوه که ی تری هینده ناشیرین بوو له ناشیریندا که سی وا ناشیرینت نه بیني بوو. فریشته کان پتیا ن ووتن: برړن خوتان فری بده نه نیتو نه و پووباره وه ،

ئاوی پووباره که له پاکی وپوختیدا وهك ماست سپی بوو ،ئەوانیش خۆیان فری دایه ناوی. پاشتر که هاتنه دهره وه له ئاوه که هه موو دیمه نه ناشیرینه که یان نه مابوو. فریشته کان ووتیان: ئەمه به هه شتی (عدن) ه وه ئه و جیگایه شوینی تۆیه ، ئاماژه یان بۆ جیگایه ك کرد ، که چاوم هه لبری ته ماشم کرد کۆشکێکی مه زن که له په له هه وری سپی ده چوو. فریشته کان ووتیان: ئەمه جیگای تۆیه ، منیش ووتم: خودا پێژدارتان بکات ،مۆڵه تم بدهن بچمه ژووره وه. فریشته کان ووتیان: ئیستا نا ، له داها توودا. به پاستی من له وشه وه دا ،شتی سه یره و سه مه ره م بیني ، ئایا ئەمانه چی بوون؟ فریشته کان ووتیان: ئیمه پیت ده لێین ئەمانه چی بوون؟

ئەو پیاوه ی که به به رده که سه ری پان ده کرایه وه ، ئەوه که سێکه که گوێ بیستی قورئان ده بوو ، پشت گوئی ده خست و په دی ده دایه وه ، وه نوێژی به زایه ده داو ده نووست و نوێژی نه ده کرد.

وه ئه و پیاوه ی که ده م وپوخساریان هه لده دپی. ئەوه که سێکه که له مال دهرده چوو درۆی ده کرد به ئەندازه که درۆکه ی ده گه یشته ئاسۆ له نا په وایدا.

وه پیاو وئافره ته پووت وقووته کان که له ناو ته نووره که دا بوون ، ئەوانه زیناکارو داوین پیس بوون.

وه ئه و پیاوه ی که له ناو پووباره خوینه که مه له ی ده کرد و به ردی ده خوارد ، ئەوه که سێکه سوو "پیبا" خۆره .

وه پیاوه پوخسار ناشیرینه که لای ئاگره که ، ئەوه (مالک) و به رپرسی دۆزه خه . وه پیاوه به ژن درێژه که له نیو باخچه که دا ، ئەوه حه زره تی (ایبراهیم) ه و میرد مندا له کانیش ئەو مندالانه که له سه ر سروش و فیه رته مردوون ، هه ندیک له موسلمانان ووتیان: ئەی پیغه مبه ری خودا ﷺ مندالی بی باوه په کانیش ده گرێته وه ؟ پیغه مبه ر ﷺ فه رموی: به لێ ئەوانیش ده گرێته وه .

وه‌ئە پیرەیی که به‌شێک له‌ پوختاریان جوان و به‌شه‌که‌ی تریان ناشیرین بوو، ئەوا ئەو که‌سانەن که کاری خراپە و چاکەیان ئەنجام داوه‌و وه‌خوای گه‌وره‌ له‌ تاوانه‌کانیان خو‌ش بوو.

٢٣- تاوانکاری جو‌ره‌ها خراپه‌و گه‌نده‌لی له‌سه‌رزه‌ویدا به‌رپا ده‌کات:

جو‌ره‌ها فساد له‌ بونه‌وه‌ر به‌رپا ده‌کات له‌ ئارووه‌واو کێلگه‌وماڵ... ئەوه‌تا خوای گه‌وره‌ باسی ده‌کات ده‌فه‌رمی: (ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ... الروم: ٤١) واته‌: تاوان و خراپه‌کاری ده‌رکه‌وتوو و هه‌موو سه‌رزه‌وی و ده‌ریاکانیشی گرتوو ته‌وه‌. به‌هۆی ئەو تاوان و گوناها نه‌وه‌ که‌ خه‌لکی ده‌ستیان داوه‌تی، سه‌رئه‌نجام ده‌بی‌ت تالای هه‌ندێک له‌ کرده‌وه‌کانیان بچێژن "که‌ به‌رپابوونی جه‌نگ و کاره‌ساته‌ سروشتی یه‌کانه‌" بۆ ئەوه‌ی بگه‌ڕێنه‌وه‌ بۆ یه‌ک خواناسی.

(مجاهد) ده‌لێت: به‌هۆی سته‌می سته‌مکارانه‌وه‌ که‌ فساد به‌رپا ده‌کات. خوای گه‌وره‌ باران بارین ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ ووشکه‌ سالی بالّ ده‌کێشێت به‌سه‌ر گوندو شار وکوچه‌ دا. "پاش ئەوه‌ی ئەو ئایه‌ته‌ی سه‌ره‌وه‌ی خوێنده‌وه‌" ووتی: مه‌به‌ست له‌ ووشه‌ی (البحر/ ده‌ریا) مه‌به‌ستی ئەو ئاوانه‌یه‌ که‌ له‌ گونده‌کاندا هه‌یه‌ له‌ پووباره‌کان.

وه‌ (عکرمه‌) ده‌لێت: ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ... من نالیم مه‌به‌ستی ئەم ده‌ریایانه‌یه‌، به‌لکو مه‌به‌ستی ئەو پووبارانه‌یه‌ که‌ له‌ ته‌نیشت گونده‌کانه‌وه‌ تی ده‌په‌رێت.

وه‌ (قتاده‌) ده‌لێت: خوای گه‌وره‌ ئاوی شیرینی به‌ بحر ناو برده‌وه‌ که‌ ده‌فه‌رمی: (وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِفٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ... فاطر: ١٢) واته‌: هه‌ردوو جو‌ری ده‌ریاکه‌ وه‌ک یه‌ک نین، یه‌کیان ئاوی سازگارو خو‌شه‌ ئەوی تریان سوێرتا له‌.

ابن القيم الجوزی

وه له دونيادا دهريايه کي شيرين نى يه ئاوه کهى پاوه ستا بئيت، به لکو مه به ستي نه و پوياران هيه که تى ده پهن. وه دهريايى ئاوى سوپر نه وانه که ئاويان پاوه ستاوه. جا نه و گوند ولاديان هيه که له سهر ئاوى پويشتوو دان به م جوړه ئاوه باس کردووه.

وه (ابن زيد) ده لئيت: *ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ... مه به ستي له تاوانه.*

منيش ووت: نه گهر مه به ستي نه و تاوانانه بئيت که به هؤکارى نه و فه سادانه وه سهره لده دهن، ياخود مه به ستي نه و فه سادانه وه بئيت که به هؤى تاوانه وه سهره لده دهن! جا به پتي نه و به شهى ئايه ته که که ده فه رميت: *لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا... نه م پيتى "لام" ه پتي ده وتريت (لامى العاقبه وتعليل) واته به و هؤکاره ي پيشوووه بووه.*

وه پيم وايه: مه به ستي يه که مى به (الفساد) نه و يه توله سه ندنه وهى خودايه له که مى بارانوشه پوئاشوب، له بهر نه نجامى نه و تاوانانه ي که مروڤ نه نجامى ده دات. هه روه کو هه نديک له "سلف" ده لئين: هه رچه نده ئيوه تاوان بکه ن خوائ گه وره سزاتان ده دات و توله تان لى ده سيئنه وه.

وه نه وهى پوونه "والله اعلم" مه به ست له و فه ساده تاوان و پاشماوه کانييتى، وه به به لگه ي نه م ئايه ته که ده فه رميت: *(لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا... الروم: ٤١)* نه مه

^١ - له م ئايه ته دا نامازه بۆ تيك چوون و پيس بووني ژينگه ده کات، که ژينگه پيك ديت له سى بنه ماي سهره کي ژيان (خاک و ناو وهوا) که له م ئايه ته پيروزه دا نامازه يان بۆ ده کات که به هؤى خراپه و کرده وه کاني مروڤ زهوى دوچارى پيس بوون و گؤراني ناو وه هواى زهوى و بهر زبوونه وهى پله ي گهرماو مەترسى بهر زبوونه وهى ناستى ناوى زهرياکان به هؤى تانه وهى به سته له که به فريه کاني جه م سهره کاني زهوى، که نه مەش ده يته هؤى نقوم بووني به شيكى زۆر له وشکاني که نار ئاره کان وهه ندى ده ولته ته به ته هواى ژيرئاو ده که ون وهک هۆلنده و به شيكى زۆرى دانيمارک. وه له نه نجامى بهر زبوونه وهى پيرزه ي گازی دووهم تۆکسيدي کاربون و گازی يه که م تۆکسيدي کاربون کاربگهري خراپى کردووه ته سهر بهرگى چيني نۆزۆن نه قوسفير "بهرگه گاز" که له هه ندى شوين بووه ته هؤى کون بووني. که نه مەش ده يته هؤى گه يشتى تيشکه زبان بهر خه کان به تايه تي تيشكى سه روو وه نه وشه ي، که مروڤ دوچارى نه خوشى جوړاو جوړ ده کات به تايه تي نه خوشه کاني پست. "وهرگير"

حالی ئیمه‌یه که به‌شتیکی که له‌سزای تاوانه‌کانمان و کرده‌وه‌کانمان ده‌چیژین. جا نه‌گه‌ر بێتو سزای هه‌موو کرده‌وه‌کانمان وه‌ریگرین ، نه‌وا سه‌ر زه‌وی میرووله‌یشی تیدا نه‌ده‌ما نه‌وه‌نده کاول ده‌بوو.

٢٤- تاوان ده‌بیته‌ مایه‌ی پروودانی کاره‌ساته‌کانی بومه‌له‌رزه‌ و پۆچوونی زه‌وی؛

تاوان ده‌بیته‌ مایه‌ی دروست بوونی چه‌ندین کاره‌ساتی بومه‌له‌رزه‌ و پۆچوونی زه‌وی و نه‌مانی پیت و به‌ره‌که‌تی زه‌وی که وه‌کو تۆله‌یه‌کی خوای گه‌وره‌ پووده‌ده‌ن. وه‌ کاتیک پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌گه‌ڵ چه‌ند هاوه‌ڵیکیدا به‌لای شوینه‌وارو پاشماوه‌ی گه‌لی (شمود) تیپه‌رپین پێگری کرد له‌هاوه‌ڵانی که‌له‌و شوینه‌ لابده‌ن، یاخود ئاو خۆنه‌وه‌، ته‌نانه‌ت نه‌یه‌شت حوشره‌کانیش ئاوی لی بخۆنه‌وه‌ له‌ به‌ر کاریگه‌ری نه‌و تاوان و یاخی بوونه‌یان که خودا تۆله‌ی لی کردنه‌وه‌، که‌ کاریگه‌ری له‌سه‌ر به‌ره‌که‌ت و به‌پیتی نه‌و شوینه‌ کردبوو، ته‌نانه‌ت له‌ ئاوه‌که‌شیان.

وه‌ (اما احمد) له‌ "مسند" دا له‌ میانه‌ی فه‌رمووده‌یه‌کدا ده‌لێت: (له‌مۆزه‌خانه‌ی "بنی أمیه" دا ده‌نکه‌ گه‌نمیکی گه‌وره‌ هه‌بوو ، که‌له‌ گه‌وره‌یدا هه‌ینده‌ی ناوکه‌ خورمایه‌ک بووه‌، وه‌له‌ پارچه‌ شتیک نوسرابوو له‌ ته‌نیشتییه‌وه‌. که‌ ئه‌م ده‌نکه‌ گه‌نمه‌ له‌سه‌رده‌می دادپه‌روه‌ریدا پوواوه‌.)

وه‌هه‌روه‌ها پێرێک له‌ پیاوه‌ به‌ته‌مه‌نه‌کانی بیابانیش پێیان راگه‌یاندووم. که‌ پێشتر به‌روبومی کشتوکال و میوه‌هات زۆر له‌قه‌باره‌ی ئیستا گه‌وره‌ تر بووه‌. وه‌زۆرێک له‌م به‌لایانه‌ که‌به‌ سه‌ر ژياندا هاتوو ، له‌به‌رئه‌نجامی تاوانکاریدا پوویمان داوه‌.

٢٥- تاوان کاریگه‌ری له‌سه‌ر شیوه‌ی دیمه‌ن و دروست کراوه‌کان هه‌یه‌؛

(ترمذی) له‌ "جامع" ده‌گێرێته‌وه‌ ، که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: (خلق الله ادم وطوله في السماء ستون ذراعاً ، فلم يزل الخلق ينقص حتى الآن).^١ واته‌: خوای

^١ - ئه‌م فه‌رمووده‌یه (صحیح، هه‌، بخاری: ٣٣٢٦) وه‌ (مسلم: ١٧٣/١٧-نوی) گێڕاویه‌ته‌وه‌.

گه‌ره "ئادهم"ی دروست کرد که دریزی یه‌که‌ی شه‌ست بالّ بوو، وه‌به به‌رده‌وامی تاوه‌کو ئیستاش قه‌باره‌ی مرؤفه 'دروست کراوه‌کان له‌بچوک بوونه‌وه‌دایه.

که ئەمه ناماژه‌یه‌که بۆ بچوک بوونه‌وه‌ی شیوه‌و قه‌باره‌ی مرؤفه و دروستکراوه‌کانی تر. خوای گه‌وره که ده‌یه‌وئیت سه‌ر پووی زه‌وی له‌ تاوان و تاوانکاران و ناپاکان وسته‌مکاران پاک بکاته‌وه، ئەوا یه‌کێک له‌بنه‌ماله‌و خانه‌واده‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، واته به‌رچه‌لێک ده‌گه‌رێته‌وه سه‌ر خانه‌واده‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌نێرێت، سه‌رزه‌وی پرده‌کات له‌ دادپه‌روه‌ری خوێش گوزه‌رانی، وه‌ده‌جالی جوله‌که‌و خاچ په‌رسته‌کان له‌ناو ده‌بات. مرؤفایه‌تی به‌خته‌وه‌رده‌کات به‌ بلا‌وکردنه‌وه‌و سه‌قام گیرکردنی ئیسلام. دیسانه‌وه پیت و به‌ره‌که‌تی زه‌وی ده‌گه‌رێته‌وه. ته‌نانه‌ت پێرێک له‌ مرؤفه یه‌که هه‌ناریک ده‌خۆن، ئەوه‌نده گه‌وره‌یه. وه‌ته‌ننا هی‌شوه "بۆله" ترێ یه‌که هینده گه‌وره به‌ باره هوشتریکه^۱.

هۆکاری ئەم گۆرپانکاریه‌ش نه‌مانی تاوانکاری وسته‌مه، که‌دیسان پیت و به‌ره‌که‌تی زه‌وی سه‌ره‌لده‌داته‌وه. بێ گومان ئەو سزاو تۆله سه‌ندنه‌وه‌ی خوای گه‌وره له‌ گه‌لانی کردۆته‌وه، تا ئیستا کاریگه‌ری وشوینه‌واری به‌سه‌ر زه‌وی یه‌وه ماوه، چونکه هاوشیوه و نمونه‌ی ئەوتاوانه گه‌ورانه‌ی گه‌لانی پێشوو بوونی هه‌یه‌و ماوه و له‌نیو کۆمه‌لگه‌ی مرؤفایه‌تیدا ئەنجام ده‌دریت. هه‌ر بۆیه به‌پێی ئەوتاوانانه سزای خودایی ده‌بێنریت. به‌پێی ئەندازه‌ی بچوکی پێژه‌ی تاوانه‌که سزاکه‌ش ده‌دریت. به‌راوردی شه‌یتان بکه... کاتی‌ک که‌سه‌رپێچی کرد خوای گه‌وره پیت و به‌ره‌که‌تی له‌ته‌مه‌ن و کارو پله‌وپایه‌و مالدیدا نه‌هیشت، ته‌نانه‌ت له‌هه‌ر جێگایه‌کی زه‌ویدا ملکه‌چی

^۱ - مه‌به‌ست لێره‌دا سه‌ره‌له‌دانی (محمد مه‌دی) یه‌که چه‌ندین فه‌رمووده‌ی صحیحمان له‌سه‌ری هیناوه‌ته‌وه. پڕوانه‌ بابته‌ی: "علامات الساعه‌ الکبری".

^۲ - ئەمه له‌سه‌رده‌می هاته‌ن خواره‌وه‌ی (عیسی کوری مریم) له‌پیش ڕوودانی قیامه‌ت ڕووده‌دات.

بکریټ توشی بئ به ره که تی ده بیت. وه له قیامه تیش له جیگاهه کدایه که به زهیی و په حمهت و سۆزی تیدا نی یه که دۆزه خه...

۲۶- تاوان پروناکی غیرهت و په روشی ده کوژنیته وه:

غیرهت و په روشی پتویسته کی هه نوکه یی به بۆ ژیان ، وه که پتویسته غه ریزیه کان بۆ جهسته ی مروؤ په روشی نه و ناگره یه که هه رچی خراپه و ناکاره ناشیاوه کان هه یه لیوه ی دهرده چیت. هه روه کو چۆن له پښگه ی ده زگای فووکردن به کوره ی ناگردا هه رچی مادده و بۆنه ناخوشه کانی زیو و زیږ و ناسن هه یه لیوه ی دهرده چیت. وه شکومه ندرتین مروؤ له هه موو که س زیاتر په روشی و غیره تی هه یه له چاو خه لکی تردا. هه ر بۆیه پښغه مبه ر ﷺ به په رۆشترین مروؤ بووه سه بارهت به گهل و ئومه ته که ی. وه خوا ی گه وره له پښغه مبه ر زیاتر به په رۆشه بۆ بهنده کانی. هه ر وه کو چۆن له صحیح دا هاتوو که پښغه مبه ر ﷺ ده فهرمیت: (أعجبون من غیرة سعد؟ لانا غیر منه ، والله اغیر منی).^۱ واته: سه ر سوپمانن به په روشی سعد؟ من له سعد به په رۆشترم ، وه خوداش له من به په رۆش تره.

وه له (صحیح) دا هاتوو که پښغه مبه ر ﷺ له واتاره خۆر گیراندا فهرمووی: (یا أمة محمد، ما احد اغیر من الله ان یزنی عبده اوتزنی امته).^۲ واته: نه ی ئومه تی محمد: که س نی یه به نه ندازه خوا ی گه وره به په رۆش بیت، که کاتیک بهنده کانی داوین پیسی وزینا ده که ن.

وه له "صحیح" دا هاتوو که پښغه مبه ر ده فهرمیت: (لا احد اغیر من الله ، من اجل ذلك حرم الفواحش ما ظهر منها وما بطن، ولا احد احب إليه العذر من الله ، من

^۱ - بړوانه خاله کانی: (۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۴، ۱۸، ۱۹، ۲۷).

^۲ - نه م فهرمووده یه (صحیح) ه، (بخاری: ۶۸۴۶-۷۴۱۶) وه (مسلم: ۱۰/۱۲۲-نرووی) گپراویانه ته وه.

^۳ - نه م فهرمووده یه (صحیح) ه، (بخاری: ۱۰۴۴) وه (مسلم: ۶/۲۱۰-نرووی) گپراویانه ته وه.

اجل ذلك أرسل الله الرسل مبشرين ومنذرين، ولا احد احب اليه المدح من الله من اجل ذلك اثنى على نفسه).^١ واته: كهس له خودا گه روره ترو به په رۆش تر نى يه، هر له بهر نه وه يه كه به د پرفتارى حرام كړدوه چ نهينى بيت يان ناشكرا. كه سيش نى يه پوزش بۆ هينانه وهى له لا خوښه ويست تربيت له خواى گه وړه، له بهر نه وه شه كتيب و پيغه مبه رانى په وانه كړدوه وه كهس نى يه مدح و پى ه لدانى له لا خوښه ويستر بيت له خواى گه وړه، هر له بهر نه وه يه مدحى خوى كړدوه.

نهم فهرموده يه هردو بابتهى (په رۆشى-غيره) و (پوزش-عذر) ي هينانه وه و له يه ك بابته دا ناو پته كړدون. وهك دوو چه مكى گرنك بۆ ژيانى مرقايه تى.

بابته تى په رۆشى له وه وه سهرچاوه ده گريت رقى ه لده سيټ له نه نجام ده رانى كارى ناپه واو ناشياو. وه "پوزشيش" له وه سهرچاوه ده گريت كه پتى خوښه نه نجام ده رانى نه و كارانه پوزشى بۆ بهيننه وه و نه و يش لييان ببوريت، كه نه مه به ته واوه تى سوز و په حمه ت و خوښه ويستى خودايه بۆ به نده كانى. هر و يه خواى گه وړه پيغه مبه ران وكتيبى په وانه كړدوه بۆ مرقايه تى وهك به هانه هينانه وه و پوزش، وهكو هه په شه كردن و ناگادار كړدنه وه يه ك. كه نه مه ش ته واوى پرپوختى و بى كه مو كوپيه.

به پيچه وانه وه زور ك له خه لكى ده بينين كه كه سيټ هه له يه ك ده كات، يه كسهر به بى ناگادار كړدنه وه و گو يگرتن له پوزشه كه ي يه كسهر سزاي به سهر دا ده سه پيټيت، يا خود زور جار زور شل گيرانه هه موو بيانويه ك به پوزش داده نيټ، كه نه مه ش ناپه واوى و كه مو كوپيه له خودى په رۆشيدا.

هه روه كو پيغه مبه رى خودا ﷻ ده فهرميټ: (ان من الغيرة ما يحبها الله، ومنها ما يبغضه الله، فالتى يبغضها الله الغيرة في غير ريبة).^٢ واته: هه ندى په رۆشى هه يه

^١ - نهم فهرموده يه (صحيح) ه: (بخارى: ٧٤٠٣) وه (مسلم: ٨٠/١٧- نووى) گيرايانه ته وه.

^٢ - نهم فهرموده يه (حسن) ه، (احمد: ٤٤٥/٥) وه (النسائي: ٧٩/٥) گيرايانه ته وه.

نەخشى و چارەسەر

خودای گەرە پىي خۆشە، وەھەندىكى ترى پىي ناخۆشە، ئەوھى كە خودا پىيخۆشە
برىتيە لە پەرۆشى يەكى بىي تۆمە.

وہ پەرۆشى ستايش كراو: ئەو پەرۆشى يە كە ھاوپىك بىيئ لەگەل پۆزىشدا. واتە لەكاتى
پەرۆشىدا پەرۆش بىيئ، وەلەكاتى پۆزىشىدا بىيورىت.

تەنھا خواي گەرە شاينى ستايشە...

خواي گەرە خاوەنى سىفات وئاكارە بلىندەكان وناوہ جوان وپىرۆزەكانە. سەرچەم
پروپوختى وکەمالىەتى ھەيە، وەھەر ئەو تەنھا شاين وشايسەتى ستايش
وپىداھەلدان ووەسەف وەدەح كەردنە. ھەرۆھكو چۆن خۆي وەسەف وەسەناي خۆي
كەردوہ.

جا خواي گەرە پىي خۆشە بەندەكانى بە سىفاتەكانى خواي گەرە خويان
بپازىننەوہو خوداپەرستى پىي بکەن. وەپەرۆشيش يەكىكە لەسىفاتەكانى، ئەگەر
بەندەيەك پەرۆشى تىدا بىيئ، ئەوا خواي گەرە خۆشى دەوئىت. ھەرۆھكو خواي
گەرە بەبەزەيى وەپەرەحمە، بەندە بەبەزەيەكانى خۆش دەوئىت. وەخواي گەرە
كرىمە، وە بەخشندەكانىشى خۆش دەوئىت. وەخواي گەرە زاناوداناىيە، بەندە زانا
وداناكانىشى خۆش دەوئىت. وەخواي گەرە بەھىزە، بۆيە باوہپدارى بەھىزى زياتر
خۆش دەوئىت بەبەرورد لەگەل باوہپدارى لاواز... ھتە.

تاوانكارى وياخى بوون پىگىرى دەكات كە خاوەنەكەي خۆي بەم سىفاتە پىرۆز
وجوانانەوہ بپازىننەوہ، بەلگو ماىيە سزاي خوداشە. چونكە شىوازەكانى دروست
بوونى تاوانكارى و ياخى بوون بەم چەند قۇناغە تى دەپەرئىت:

قۇناغى يەكەم: تەنھا كەوتنە دلەوہيە وەك بىرۆكەيەكى سادە.

قۇناغى دووہم: ئەو بىرۆكەيە دەبىيئە وەسەسەو دوو دللى بۆ دروست دەكات.

قۇناغى سىيەم: ئەو وەسەسەيە دەبىيئە ئىرادەو بىرى لى دەكاتوہ بەھەمىشەيى.

قۇناغى چوارەم: ئەو ئىرادەيە دەچىتتە قۇناغى "عزىمە" نيازى بېيارىدۇر بۇون لەجى بەجى كىرىدەن.

قۇناغى پىنچەم: ئەو بىرۆكە و دوودلى و دەسۈسە و ئىرادەيە و سۈرۈپۈن و عەزىمەيە دەبىتتە كىردارۇ جى بەجى دەكات وە تاوانەكە بەرجەستە دەكات وەك تاوانىك.

قۇناغى شەشەم: دواتر گەر لەسەر ئەنجامدانى ئەو تاوانە بەردەوام بىت و پاشەگەز نەبىتتە وە، ئەو ئەو تاوانە دەبىتتە سىفەت و ئاكارىكى ھەمىشەيى و دەبىتتە بەشەك لەزىانى كەناتوانىت دەست بەردارى بىت وەك سەرچەم ئاكارى سىفەتەكانى تىرى.

مەبەستمان: مەبەستمان لىرەدا ئەو يە ئەگەر تاھۇكارەكانى تاوانكارى بەھىزىيۈن، ئەو لەبەرامبەردا ھىزى پەرۋىشى لەدلىدا كەم دەكاتە وە و لاواز دەبىت بەرامبەر بەخۇدى خۇ و خزم و كەسو كارو چوارەدەورى. تا كاردەگاتە ئەندازەيەك كەناتوانىت شتى ناپەرە وناشياو وناشېرىن لەخۇدى خۇ و چوارەدەورىشېدا مەھكۇم بكات ، بەم شىۋەيە دەگاتە دەروازەي تىياچوون. بەلكو ئەمە ھەنگاۋىكە كە مۇقۇ بەرە و ھەلدېر دەبات و تەنەت پىۋەرەكانى دەگۇپىت و ۋەشنى ناشېرىن وداۋىن پىسى و ستەمكارى... ھتە، ھەمو ئەمانە بە شتىكى جوان و شياو دادەنەت و لايانگىرىان دەكات و بگرە بانگەوازو بانگەشەشيان بۇدەكات و دەبىتتە مۇقۇكى قىزەون.

ھەربىيە "دەيوث" واتە گەواد قىزەونترىن مۇقۇ لای خودای گەورە كە بەھەشنى لەسەر قەدەغە كىردۈ، ھەرۋەھا بانگەشەكەرانى و بەھەللى كىردى ستم وناپەرە وناپەرە لىرە خەلكىدا. ئەمانەش ماىە ئەمان و تىياچوونى پەرۋىشى يە لەدلى ئادەمىزادادا. ئەمەش ئەو دەسەلمىنىت كە كۇكى ناين بىرىتى يە لە "غىرە - پەرۋىشى" كە جىياكەرە وەي پەرە وناپەرە وەبىزىنەرە ھەلسۈپىنەرى كارەكانە. وەپارىزگارى دلى و دەروە. وەھەر كەسەك غىرەت و پەرۋىشى نەبىت ئەو ئاينىشى نى يە. وەنەمانى پەرۋىشى دلى دەمرىنىت و پەل وپۇكان پەك دەخات، نمونەي غىرەت و پەرۋىشى وەك

نه خوښی و چاره سهر

هيڙی به رهنګاری نه خوښی وايه له جهسته ی مړوځدا ، به بې بوونی نه و بهرګريه ، نه و مړوځ پوښه پوښوونه و هی تياچوون ده بېته وه .

نمونه ی وه ک شاخ و قوچه کانی گامېش "گا" وايه که ده توانیت به هی وه پاريزګاری له خوی ووه چه کانی بکات. جا هرکاتیک نه و شاخ و قوچانه ی شکان، نه و ده بېته جی ته ماحی دوژمنانی وده بېته نیچیریکي ناسان بویان.

۲۷- تاوان مادده ی سهر کی ژبانی دل له ناوده بات که نه ویش شهرمه :

حه یاو شهرم و نابرو سهر چاره ی هه موو خیر و چا که یه که ، وه به تياچوونی له ده ست دانی هه موو خیریکه .

وه له (صحيح) دا هاتووه که پیغه مبه ﷺ فرموو یه تی: (الحياء خير كله) ^۱. وه هه روه ها ده فرمیت ﷺ: (ان مما أدراك الناس من الكلام النبوة الأولى: اذا لم تستح فاض ما شئت). واته: نه و هی خه لکی له و ته ی پیغه مبه رانی تر فیربوونه نه و یه: نه گهر شهرمت نه کرد چی نه که یت بیکه .

نه م فرمووده یه دوو جوړه لیکدانه وه هه لده گړیت: _

یه که م: که هه په شه و ترساندنه. به و اتای نه گهر تو شهرمت نه کرد ، نه و هه موو شتیکی نارپه و نه نجام ده ده یت، وه ته نها ریگریه ک له م کارانه بریتی یه له شهرم و حیا. نه مه ش لیکدانه و هی "أبی عبیده" یه .

^۱ - نه م فرمووده یه (صحيح) ه، (مسلم: ۶/۲-۷) گپړاویه تیره .

وه (امام نووی) ده لیت: شهرم و حه یا هیزیکه پانسه ده بز ده ست بهر داربوونی نارپه وایه کان ، وه ریگریکه له دروست بوونی که مته رخمی بهرام بهر ماف په واکان. وه (امام جید) ده لیت: (شهرم بینینی نیعمه ته کانی خوی گه ورو که م و کورتیه کانی مړوځه، جا له م نیوه نده دا شیک دروست ده بیت بی ده و تریت شهرم.)

وه (القاضي - عیاض) و که سانی تریش پیان وایه که: هر چه نده شهرم غریزه یه "رهمه که" به لام بز جی به جی کردنی به بی شهرعی خودا پیوستی به هیزو نیست وزانست هدی، هر یو یه له به شیک نیمان و باوړ ده میو دریت، وه هانده ری کاری غیرو ریگریه له خراپه کاری. ته ماشای (شرح مسلم) بکه له لایه (النووی: ۹/۲) وه (کنز الفوائد - باب الاخلاق) بکه.

ابن القيم الجوزی

دوهم: هر کرده و و کاریک گهر له بهر خودا شهرمت نه کرد، نه و نه نجامی بده. و نه گهر دهست بهرداری بوویت، ته نها له بهر شهرم کردن له خودا دهست بهرداری بیه. نه مهش بۆچوون ولیکدانه و هی "امام احمد" ه. واته له یه که مدا شیوازی هه په شه نامیز له خو ده گریته که ده فهرمیت: (اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ... فصلت: ۴۰) واته: چی ده که ن بیکه ن. و ده دوو مشیان پی پیدان و مؤله تدانه.

جا نه گهر ووتر: ئایا ده گریته هه ردوو لیکدانه و ده که وهری بگرین؟ نه و ده لیم: نه خیر... چونکه له نیوان مؤله تدان و هه په شه دا پیچه وانه یه که هه یه. پوخته ی مه بهست: تاوانکاری شهرم وحه یا لاواز ده کات. و ده دوور نی یه هر به یه کجاری له دلی مرقفا به یه کجاری دایرینیت، و هه هر چه نده که سانی تر وشیاری بکه نه وه، به لام بی سوود ده بیت ته نانه ت دوور نی یه له لای خه لکی شانازی پیوه بکات و باسیان بکات. که مرقه گه یشته نه م قوناغه چیت چاک بوونه و هی نه سته م و دژوار ده بیت. جا ووشه ی شهرم وحه یا له ووشه ی (حیاة ژیانده) سه رچاوه ی وهر گرتووه، چرکه هر که سیك شهرمی له دلدا نه بیت، واته دابرا (حیاة ژیانده) و وه له پیزی مردووان و تیاچووانی دنیا و قیامت داده نریت. جا هه ری که له تاوان و بی شهرمی و بی په رۆشی یه کتری که مه ندکیش ده که ن. جا هه ری که سیك له کاتی تاوانیکدا شهرمی له خودا کرد، نه و خودای گهره ش شهرمی لی ده کات سزای بدات. و به پیته وانه شه وه هه ری که سیك شهرم له خودا نه کات له تاواندا، نه و خودای گهره له قیامتدا شهرمی لی ناکات له سزادانیدا.

۲۸- تاوان گه وهری و مه زنی خودا له دلدا که م ده کاته وه:

که سی تاوانکار هه بیته و گهره ی و مه زنی خودای گهره ی له دلدا که م ده بیتنه وه، هر بویه بویرانه دهست ده کات به تاوانکاری. نه گهر که سیك بلیت: نه خیر گهره یی

خودا هەر له‌دڵیدایه ، به‌لام کاتی تاوان ده‌که‌ین، پشتمان به‌وه ئه‌ستووهره که خودای گه‌وره به‌خشنده‌یه له‌بهنده‌کانی ده‌بوریت. ئه‌وا ئه‌مه هه‌له‌یه و خۆ خه‌له‌تاندنه ، چونکه خوای گه‌وره به‌مه‌زن بزانیته ، یاساکان وه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی به‌مه‌زن ده‌زانیت و سه‌رپێچی ناکات.

٢٩- تاوان له‌خودا ترسان له‌دڵدا له‌ناو ده‌بات ١:

ئه‌مه گه‌وره ترین سزایه توشی تاوانکار ده‌ییت. مرقۆفی تاوانکار ترسی له‌خودا نامینیت ، هەر بۆیه به‌ئاسانی سه‌رپێچی ده‌کات. به‌ئەندازه‌ی خۆشویستنی به‌نده بۆ خودا ، خوداش به‌نده‌که‌ی خۆش ده‌وێت، هه‌روه‌ها به‌ئەندازه‌ی ترسی به‌نده بۆ خودا، خوای گه‌وره پێزی لی ده‌نیت. وه‌چه‌نده خودا به‌مه‌زن بزانیته ، ئه‌وه‌نده‌ش خودای گه‌وره پایه‌دارت ده‌کات له‌ناو خه‌لکی دا.

جا چۆن به‌نده سنووهره قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی خودا پیشیل ده‌کات و له‌هه‌مان کاتدا ئاواتی ئه‌وه ده‌خوازیت که خه‌لکی تر مافی پیشیل نه‌کات؟..

جا چۆن به‌بچوکی ده‌پوانیته قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی خوای گه‌وره سه‌رپێچی ده‌کات. ئه‌ی چۆن خوای گه‌وره به‌بچوک وبی نرخ ته‌ماشای نه‌کات. وه‌خوای گه‌وره له‌قورئانی پیرۆزدا ئاماژه بۆ ئه‌وه ده‌کات که له‌میان‌ه‌ی سزای سه‌رپێچی کاراندا که چۆن له‌به‌رئه‌نجامی توانکاریاندا خوای گه‌وره دڵ و ده‌رونی داپۆشیون و مۆری کرده‌وه‌و له‌بیری کردوون. وه‌ بی نرخ و پێز سوکی کردوون، وه‌ک چۆن ئه‌وان به‌ سوکی وبی پێزی ته‌ماشای ئاینی خودایان ده‌کرد. هەر بۆیه خودای گه‌وره ده‌فه‌رموێت: (وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُّكْرِمٍ... الحج: ١٨) واته: هەر که‌سێک خوای گه‌وره سوکی بکات وبی پێزی بکات ئه‌وا کێ هه‌یه پێزداری بکات.

^١ - بڕوانه خاتی (١٤).

واته کاتیک ئەوان سوجدەو کړنوش بردنیاں بۆ خودا لا بێ پێزی بوو وە ئەنجامیان نەدا وگالتەیان پێ دەهات ، ئەوا خودای گەوره بێ پێزو پێسوايان دەکات . جاکێ هەیه لەپاشاندا پێزدارو بایە خداریان بکات ؟ جگە لەخودای گەوره ؟

٢٠- تاوان دەبێتە مایەی ئەوەی کە خودای گەوره بەندەکە ی لەبیر بکات :

کەسی تاوانکار بێ گومان خودای گەوره لەبیر دەکات ، بۆیە بویترانە یاساکانی خودا پێشیل دەکات . ئەم کارە دەبێتە مایەی ئەوەی کە خودای گەوره ئەو بەندە تاوانکارە پشت گوی بخت و لەبیری بکات ، ئەمەش مەترسیتێرین شوێنە واریو کاریگەرێکە تاوانە . کە مرۆڤ چاودێری خوای گەورە لەسەر نەمێنێت و بەتەنها لەنیو دەرونی تاوانکاری وشەیتاندا بمێنێتەو و بەروەهەلدێرو نەهامەتی دەچێت .

خوای گەوره دەفەر مەیت : (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ * وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ... الحشر: ١٨-١٩) واتە : ئەو ئەوانە ی باوە پتان هێناو ، خواناسو پارێزگاری ، لەسنوورەکانی مەترزێن . باهەموو کەسێک سرنج بدات و بزانیت چی بۆ سبە ی دەست پێش کەری کردووە ، هەول بدەن هەمیشە خواناس و پارێزگاری . چونکە خوای گەوره ئاگادارە بە هەموو ئەو کردەوانە ی ئێو ئەنجامی دەدەن ، نەکەن وەک ئەوانە بن کە خوایان فەرامۆش کردووە و شوێنی بەرنامەکە ی نەکەوتوون . وەخوای گەورەش ئەوانە ی لەبیر خۆیان بردووەتەو ، ئەوانە لەسنوورە دەرچوووەکان و تاوانکارەکان .

خوای گەوره پێنمە ی بپواداران دەکات ، کە ئەگەر لەو کەسانە بن کە تەقوا ناکەن ، دواتر خوا لەبیر دەکەن و وە ئەو هۆکارانەش لەبیر دەکەن کە دەبێتە مایە ی پزگاری لەقیامەتدا . وە دەبێتە بەندە ی دەرونی تاوانکاری خۆی و شوێنی هەواواتارەزوو و حەزەکانی دەکەوێت و بەرژەو وەندێەکانی هەمیشە یی قیامەتی لەبیر دەکات . وەخوای

نه خوشی و چاره‌سەر

گه‌وره‌ش ئه‌وبه‌نده‌یه له‌بیر ده‌کات. وه‌هۆشیاری و وریایی له‌ده‌ست ده‌دات، وه‌سه‌رگه‌ردان ده‌بیّت و قیامت له‌ده‌ست ده‌دات بۆ خۆشیه‌کانی دنیا.

وه‌گه‌وره‌ترین سزای سزایی خوایی ئه‌وه‌یه که ئه‌و به‌نده‌یه بێ باک ده‌بیّت له‌خوای گه‌وره‌و وه‌خودی خۆی له‌یاد ده‌چیت، وه‌گرنگی به‌ئاین و به‌رنامه‌ی خودا نادات، وه‌بایه‌خی ته‌واو ده‌دات به‌دunia. به‌لام هه‌موو شته‌ دونه‌یه‌کان ناتوانیت فریادپه‌رسی بیّت له‌ دنیاو قیامه‌تدا، وه‌جیگه‌ی په‌حمه‌توچاودیتری خوای گه‌وره‌ ناگرنه‌وه‌و فریادپه‌رسی ناکه‌ن، چونکه هه‌موو شتی که له‌ناوده‌چیت و بێ بایه‌خ ده‌بیّت، ته‌نها خوای گه‌وره‌ نه‌بیّت. هه‌ریۆیه ئه‌و که سه‌ی به‌رنامه‌و پێنمای خوای گه‌وره‌ پشت گوێ بخت ئه‌وا خوای گه‌وره‌ پشت گوێ ده‌خات و به‌ره‌وله‌ناوچوون هه‌نگاو ده‌نیت.

۳- تاوان موقوف له‌نزیکێ خودا دوورده‌خاته‌وه‌:

ئه‌گه‌ر دلی موقوف ئیحسانێ تیدا بیّت، ئه‌وا پێگه‌ر ده‌بیّت له‌تاوانکاری، چونکه ئه‌گه‌ر هه‌موو کاتیک هه‌ست به‌نزیکێ خودا و چاودیتری خودای کرد، واهه‌ستی کرد که خودای گه‌وره‌ ده‌بینیت. خۆئه‌گه‌ر ئه‌م خودا نه‌بینیت، ئه‌وا خوای گه‌وره‌ ده‌بینیت.

ئه‌مه‌هۆکاره به‌ربه‌ست دروست ده‌کات له‌پێگه‌ی تاوانکاریدا، به‌لام ئه‌گه‌ر ئه‌م لایه‌نه لاواز بوو، چیت له‌ژێر چاودیتری و په‌چاوی خودای گه‌وره‌دا نامینیت و ده‌ترانیت.

هه‌روه‌کو پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌فه‌رمیت: (لایزنی الزانی حین یزنی وهو مؤمن، ولا یشرب الخمر حین یشربها وهو مؤمن. ولا یسرق السارق حین یسرق وهو مؤمن. ولا ینتهب النّهبه ذات شرف یرفع الیه فیها الناس أبصارهم حین ینتهبها وهو مؤمن).^۱ واته: داوین پیس کاتیک زینا و داوین پیسی ده‌کات، باوه‌پی نی یه. وه‌دزیش کاتیک دزی ده‌کات باوه‌پی نی یه. وه‌عاره‌ق و مه‌یخویش کاتیک مه‌ی ده‌خۆنه‌وه‌ باوه‌پی نی یه. جه‌رده‌ش له‌کاتیکدا شتیکی گرانبه‌ها که خه‌لک چاوی نی بپی بێ، تالانی بکات باوه‌پی نی یه.

^۱ - ئه‌م فهرمودیه (صحیح)، (بخاری: ۲۴۷۵) وه‌ (مسلم: ۴۴/۲ - نروی) گێڕایانه‌ته‌وه‌.

۳۲- تاوانکارو یاخی بوو... هاوه ئیتی باوه پداران له دهست دهدات:

باوه پداران کۆمه ئیک تایبه تمه ندی تایبه تیان هیه که له لای خوای گه وره وهك خه لات و پیزلینان پێیان به خشراوه. به هۆی تاوانه وه تاوانکاران و یاخی بووان هاوه ئیتی باوه پداران له دهست دهدن و دواتر له و تایبه تمه ندیانه بێ بهش ده بن. له و تایبه تمه ندیانه:

﴿ پاداشتی مه زن: خوای گه وره ده فه رمو یت: (وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا... النساء: ۱۴۶) واته: له ئاینه دهدا خوای گه وره پاداشتی زۆر بێ سنوور ده به خشیت به بپواداران.

﴿ پارانه وهی فریشته کان وهه لگری عه رشی مه زن بۆ لێ خوش بوون له بپواداران: خوای گه وره ده فه رمو یت: (الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا... الغافر: ۷) واته: نه و فریشته نهی که هه لگری عه رشی مه زنی خودا وه نه وانه یشی که به ده وریدا ده سو پێنه وه و ته سیحات و ستایش و سو پاسی په روه ردگاریان ده که ن، باوه پی پته ویان پی به تی. داوا ی لێ خوش بوون ده که ن بۆ نه وانه ی که باوه پریان هیناوه.

﴿ پشتیوانی خوای گه وره بۆ بپواداران: که هه می شه پشتیوانیان ده کات و پشتیان به رنادات: (اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا... البقرة: ۲۵۷) واته: خوای گه وره پشت و په ناو خاوه نی نه و که سانه یه که بپوایان هیناوه.

﴿ چه سپاندنی باوه پداران له لایه ن فریشته کانه وه: (إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا: انفال: ۱۲) واته: خوای گه وره وه حی بۆ فریشته کان ده ناردو ده یفه رموو من یارو یا وه رتانه م، ئیوه ش دلی باوه پداران پابه ندو دامه زراو بکه ن.

﴿ پله وپایه ی به رزی لێ خوش بوون له لایه ن خوای گه وره وه:

نه خوښی و چاره‌سەر

سهریبه‌ریزی و شکومه‌ندی: (وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ... المنافقون: ۸) واته: شکومه‌ندی و سهریبه‌ریزی بۆ خودای گه‌وره و پیغه‌مبه‌رو بپوادارانه، به‌لام دوو پوهه‌کان به‌م پاستی به‌نازانن.

نزیك بوونی خوای گه‌وره بۆ بپواداران: (إِنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ... انفال: ۱۹) واته: خوای گه‌وره له‌گه‌ل بپواداراندايه.

بلندبوونی بپواداران له‌ دنیاو قیامه‌تدا: (يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ... المجادلة: ۱۱) واته: خوای گه‌وره پله‌وپایه‌ی بپواداران وزانست خوازان بلند پاده‌گریت.

پێدانی دووبه‌ش له‌ په‌حمه‌تی خوداو وه‌ پێدانی پووناکی که‌رێگه‌ی پێ بکه‌ن وه‌ لی خۆش بوون له‌ تاوانه‌کانیان.

ئه‌و خۆشه‌ویستی به‌ی خوای گه‌وره پێیان ده‌به‌خشیت: وکه‌بریتی به‌ له‌وه‌ی که‌ خوای گه‌وره خۆشی ده‌وێن، مه‌روه‌ها خۆشه‌ویستیان ده‌کات له‌لای فریشته‌و پیغه‌مبه‌ر و پیاو چاکان. وه‌ده‌فه‌رمویت: (إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا... مریم: ۹۶) واته: ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌ریان هێناوه‌و کرده‌وه‌ی چاکه‌ ئه‌نجام ده‌ده‌ن، خوای گه‌وره خۆشه‌ویستی و پێزی تایبه‌تیا بۆ ئاماده‌کات.

سهر‌فرازبوونیان له‌ ترس و سامناکی پۆزی قیامه‌ت: (فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ... أنعام: ۴۸) واته: ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌رتان هێناوه‌و چاکه‌ خوازیوونه‌و هیچ مه‌ترسی به‌کیان نی‌یه‌و غه‌مگینیش نابن له‌ دنیاو قیامه‌تدا.

ئو که‌سانه‌ی که‌ پیت و نیعمه‌ت ده‌رژیت به‌سه‌ریاندا: ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ پۆژاته‌ حه‌قده‌ جار داوا له‌ خودا ده‌که‌ن که‌ له‌و که‌سانه‌ بیان ژمیریت.

قورئانی پیرۆز پێنمایی و شیفایه‌ بۆیان: (قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ... فصلت: ۴۴) واته: ئه‌م قورئانه‌ بۆ ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان هێناوه‌ هیدایه‌ت و پێنمایی و شیفاو چاره‌سه‌ری

هه موو دهر دوا نه خوښی یه کان دهکات. جا نه وانه ی باوه پناهینن گوچکه کانیان که په و بهشتی تر ناخینراوه و دیده کوین له ناستیدا نه وانه هه روه کو له دورره وه بانگیان لی بکریټ وایه "نه دهنکه که به چاکی ده بیستن و نه په نکه که به پوونی ده بینن".

پوخته ی مه په ست:

باوه پ مایه ی فراهه م هیټانی هه مووخیروچا که یه که له دنیاو قیامه تدا. وه هوکاری هه موو خراپه وناپه و او شه پټک بریتی یه له بی باوه پی. جا چوڼ مړوڅ سه رکه شانه ده ویریټ هه ندی ناپه وایی نه نجام بدات وله باز نه ی باوه پداری دهری بهینیت و وه نه م هه موو به ره مانه ی له ده ست بدات، به لام له چوارچیوه ی گشتی موسلمانیتي ناچیته دهره وه، به لام نه گهر هه ر سوور بوو له سه ر نه و تاوانا کاری و خراپه کاریه دا مه ترسی دهرچوونی هه یه له چوارچیوه ی موسلمانیتي و ناینی نیسلام به گشتی. هه ر نه مه یه پال به هه ندی له "سلف" هه وه ده نیت که بلین: "نیوه له تاوان ده ترسن، به لام من له بی باوه پی".

۳۲- تاوان به ریه ستی دله له گه یشتن به به زه یی خوی گه وره:

سروشتی دلی مړوڅ وایه که زور به خیرایی به ره و خوی گه وره ده چیت، به لام نه گهر نه و دله دوچاری نه خوښی یه کانی تاوان بوو، نه و هیزی نامینیت و به ریه ستی بو دروست ده بیټ. جائه گهر به رده وام بوو له سه ر تاوانکاری، نه و به یه کجاری په کی ده خات وپیگری ته وای دهکات وده یمرینیت.

تاوان دل دوچاری مردن یا خود نه خوښی دهکات، یان لاوازی دهکات وهیزی له بهر ده بریت و توشی کومه له دهر دیکي دهکات که پیغه مبه ر ﷺ به (ههشت) دهر د ناوی بردوون وپه نای گرتووه به خوی گه وره، له و ههشت دهر ده بریتی یه له: (اللهم انی اعوذ بک من الهم والحزن والعجز والكسل والجبن والبخل والدين وغلبة

الرجال.)^۱ واته: خدایه من په نا ده گرم به تو له: خه موپه ژاره، وله پیری و به سال اچوونووه له بی ده سلائی و ته مائی، و له ترستوکی و چا وچنوکي و له که له که بوونی قه رزاری و زولم و سته می پیاوان. جاگر به وردی له م فرموده یه ورد بینووه ده بینن نه م چه مکانه به جوت هاتون و هاوپیکن: خه م وپه ژاره.

۲۴- تاوان نیعمه ت له ناو ده بات و به لا به شوینیدا دینیت:

به هه میشه یی تاوان هوکاری له ده ست دانی نیعمه تی خدای و توش بوونه به به لاو ناو خوڅی هه روه کو (علی بن ابی طالب) ده لیت: (تاوان هوکاری هاتنی به لایه، و ته نه نا به ته و به نه و به لایه لاده چیت.) هه روه ها خوی گه وړه ده فهرمیت: (وَمَا أَصَابَكُمْ مِّنْ مُّصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ.... الشوری: ۳۰) واته: هه ر به لاو نه هه مته تیه کتان به سهر دا هاتیت، نه و ده رنه نجامی نه و کاروکرده وانه یه که به ناره نووی خوتان ده تان کرد، به لام خوی گه وړه به میهره بانی خوی له هه ندی له و تاوانانه خوڅ ده بیت. هه وړه ها ده فهرمیت: (ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ.... انفال: ۵۳) واته: خوی گه وړه هیه نازونیعمه تیکی نه گورپوه که به خشیبیتی به هه ر گه ل و نه ته ویه ک، تاوه کو خویان به کرده ووی نارپه وای خویان بوو بیته مایه ی گورپینی نه و نیعمه ته، و خوی گه وړه بیسه روزانایه به کرده وده کانتان. خوی گه وړه لیتره دا جهخت له سهر نه وده کاته وده که هیه کاتیک به خشش و نیعمه تی خوی که به خشیبیت به سهر به نده کانیدا نایگورپیت، هه تاوه کو هوکاری گورپینه که له به نده کانه وده سهر چاوه ی نه گرتبیت، که له بری ملکه چی یاخی بوو بیت، و له بری

^۱ - - نه م فرموده یه (صحیح) ه، (بخاری: ۶۳۶۹) وده (مسلم: ۳۳/۱۷- نووی) گنایانه ته وده، و هه ر گه ی (وضع الدین و غلبه الرجال) له مسلمانا نه هاتوه.

ابن القيم الجوزی

سوپاس گوزاری ،ناسوپاس گوزاریبت.وههركاتيكش بهندهكان له خراپه وه گوزاپيبت
بۆ باشه . بۆ نمونه ياخی بوونی گوزاپيبت بۆ ملکه چی وخواپهرستی ، ئهوا خواي
گه ورهش به لای بۆ کردوون به نيعمهت و سه رشوړشی وپرسوایی بۆ کردوون
به سه ره رزی وشکومه ندى.

خوای گه وره ده فره مويت: (لَهُ مُعَقَّبَاتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ
اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ
دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ...الرعد: ١١) واته: بى گومان خودای گه وره بارودوخی هېچ قوم
وگه ليك ناگوزپيت "له خوځشی يه وه بوناخوځشی، يان له زه لیلی يه وه بۆ سه ره رزی، يان
له گرانی يه وه بۆ هه رزانی" هه تا نه وان نه وه ی به خوځيان ده کړيت نه يگوزپن ونه يکه ن ،
کاتيك خدا بيه ویت به لایه که به سه ر هه ر ميلله تیکدا به پيښت "له ده رنه نجامی سه رکه شی
وياخی بوونیان" نه واهيچ هيزيك ناتوانيټ به ری بگړيت، هېچ که سيش ناتوانيټ جگه
له خدا فريان بکه ویت وپزگاريان بکات.

وه له هه ندى "اناري الابصيه" دا هاتووه که خوای گه وره فره مويته تی: (وعزتي وجلالي
لا يكون عبد من عبادي على ما أحب، ثم ينتقل عنه الى ما اكره، الا أنقلته له ما يحب الى ما يكره، ولا يكون عبد
من عبادي على ما اكره، ثم ينتقل عنه الى ما احب، الا أنقلته له مما يكره الى ما يحب.) واته: هه ر
به نده يه که له به نده كانم له سه ر شتيك بيت که من پيم خوځه بيگوزپيت بۆ شتيك که من
پيم ناخوځ بيت. ئهوا منيش شته خوځه کانی بۆ ده گوزپم بۆ نه و شتانه ی که پيی
ناخوځه . وه هه ر به نده يه که له به نده كانم له سه ر شتيك بيت که من پيم ناخوځه ،
وه بيگوزپيت بۆ شتيك که من پيم خوځه . ئهوا منيش شته ناخوځه کانی بۆ ده گوزپم بۆ
نه و شتانه ی که نه و پيی خوځه .

٢٥- تاوان ده بپيته مايه ی ترس و سامناکی له دلی مروځدا :

مروځی بپوادار هه ميشه له ئاسايشدا ده ژئ، چونکه خدا پهرستی وگوپرايه لی پهرښی
خودای مه زنه بۆ بپواداران که چاونه ترس و سه ره رزن. به پيچه وانه وه، مروځی تاوانکار

به هميشه يی له ترس و سامناکيدا ده ژئ و دلنځايی و نارامی و ناسايشی له ژيانيدا به دی ناکریت، چونکه نه مه جوریکه له سزای خوای گه وره بویان. وه هم مو نارپه حه تی وپووداویک به مه ترسی بوسه ر خوایان و به رژه و ونډیه کانیاں ده زانن، دووډلی و ترس هم مو ژيانیانی ته نیوه له ده روونه وه،^۱ وه ده رو نیان داپوخواهو زوریش له مهرگ ده ترسن.

وه مهرکه سیټک له خودا بترسیټ له هیچی تر ناترسیټ، وه مهر که سیټکیش له خودا نه ترسیټ له هم مو شتیک ده ترسیټ.

۳۶- تاوان مایه ی خه مناکي و غه مباری و ته نهایی یه له دلی مروځدا:

مروځی تاوانکار هميشه هه ست به خه مناکي و غه مباری ده کات، که نه مهش به هوی نه و دابړان و دوورکه و تنه و به یه له خوای گه وره وله خه لکیش، هه ریویه سامناکی و دابړان بال به سهر ژيانيدا ده کیشیت. گه مروځی تاوانکار به راوردیک بکات له نیوان چیژی تاوان نه و دابړان ته نهایی و خه مناکي یه که بوی دروست ده بیټ گیلې و نه فامی خو ی بۆده رده که ویت.

وه نه ینی نه م بابه تهش بریتی یه له:

ملکه چی وگوږپایه لی ده بیټه مایه ی نزيك بوونه وه له خوای گه وره. وه هه رچه نده نه م نزيك بوونه وه به هیژیټ، نه و هیمنی و ناسوده یی بال به سه ر ژيانيدا ده کیشیت. وه به پیچه وانه وه هه رچه نده مروځ تاوانکار بیټ نه و نده زیاتر له خودای گه وره دوورده که ویته وه و توشی دابړان و بی که سی ده بیټ. هه ریویه مروځ هه ست به دووری و دابړان ده کات به رامبه ر دوژمنه که ی هه رچه نده نزيكیش بن. وه به پیچه وانه وه هه ست به نزيکی خو شه ویسته که ی ده کات هه رچه نده که له یه کیش دوور بن.

^۱ -خوای گه وره له باسی دوورووه کاندا ده فهرموت: (يَخْسَبُونَ كُلَّ صَاحِبَةٍ عَلَيْهِمْ... الْمَنَافِقُونَ: ۴) واته: ههر هاوارو روداوټک و بانگ بکریت، واده زانن دژی نه وانه.

وہ تہنہایی "الوحشہ" ہۆکارہ کہی دہگہ پیتہ وہ بۆ بوونی بہ ربہ ستیک ، جا ہہرچہ ندہ
ئہو بہ ربہ ستہ لیلّ و تہم و مژاوی بیت ، ئہو ندہ زیاتر ہست بہ دابراں و تہنہایی
دہکات ، وہ بیّ ناگایی و گیلش دابراں و تہنہایی دروست دہکات . مہ ترسیدارترین جۆری
دابراں و تہنہایی ، بیّ باوہ پی و ہاوبہ شی پیداکردنہ کہ دلّ و دہروون دادہ پۆشیّت .

۳۷- تاوان دلّ توشی نہ خوشی ولادان دہکات :

تاوان دلّی مرؤف توشی نہ خوشی دہکات ، وہ کاریگہری تاوان لہ سہر دلّ زۆترہ
لہ کاریگہری نہ خوشی لہ سہر جہ ستہ . ئہگہر چارہ سہری نہ خوشی جہ ستہ بریتیبت
لہ چارہ سہرکردن ، بہ لام تاکہ چارہ سہری تاوان بریتی یہ لہوازہیتان و تہوبہ کردن .
وہ خواناسان دہلّین : دلّ ناگات بہ مہرام وئامانجی خۆی تا نہگات بہ خوائ گہورہ .
وہ ناگات بہ خوائ گہورہ تا ساغ و تہندروست نہ بیت . وہ ساغ و تہندروست نابیت تا لہ
نہ خوشی یہکان دہریازی نہ بیت . وہ لہ نہ خوشی یہکان دہریازی نابیت تاوہ کو دژی
حہزوارہ زوہکانی نہوہ ستیتہ وہ ، چونکہ نہ خوشی یہکانی بریتی یہ لہ ئارہ زوہکانی
، جائہگہر نہ خوشی یہکہ زالّ بیت ئہوا ئہو دلّہ تیادہ چیت .

دہروونی بروادار لہ خۆشیہکانی دنیا و قیامہ تداہ

مرؤفی باوہ پدار خاوەنی دہرونی خاویّن کہ پڭگہری و بہ ربہ ست لہ پتی ئارہ زوہکانیدا
دروست دہکات ، ئہوا لہ خوشی یہکانی بہ ہشتدایہ چ لہ دنیا و چ لہ قیامہ تدا .
وہ کہ سہست بہم راستیہ ناگات تہنہا ئہوانہ نہ بیت کہ چہشتویانہ . وہ نابیت لہم
ئایہ تہ پیرۆزہ واتّی بگہین کہ تہنہا مہبہستی خوشی یہکانی بہ ہشت بیت ، بہ لکو
مہبہستی خوشی یہکانی دنیا و قیامہ تہ کہ بہ سیّ قوناغدا تیّ دہپہ پیت " دنیا ،
بہ رزہخ ، قیامہت " . کہ دہفہ رمیت : (إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ * وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ...
الانفطار: ۱۳-۱۴) واتہ : چاکہ کاران لہ خوشی یہکاندان * وہ خراپہ کاران لہ دۆزہ خدان .

وہ ئایا چ خوشی ونیعہ تیک ہہ یہ بگاتہ خوشی دلّ ؟

وہ چ سزاو نازاریک ہہ یہ بگاتہ نازاری دلّ ؟

نه خوښی و چاره سهر

هچ سزايهك هه يه بگاته نازاروناپره حه تي يه كانی خه م وترسو نه خوښی دلته نگی و پشت كردن له خوای گه وره وپشت گوی خستی قیامت و وه په یوه ست بوون به غه یری خوای گه وره وه دلتیا بوون له دواپوژ.

هه ركه سيك شتی خوښ بویت جگه له خودای گه وره نهوا پتی سزاده دریت

هه ركه سيك شتیکی خوښ بویت جگه له خودا، نهوا هه ر نه وشته ده بیته مایه ی سزاو نازار بوی. كه نه ویش به سی قوناغی جیا جیا له م دنیا دا پووده دات كه نه ویش نه مانه ن:

قوناغی یه كه م: نازاروغه م وپه ژاره ی نه وکاته ی كه له هه ولی به ده ست خستی نه وشته دایه.

قوناغی دووه م: نازاروغه م وپه ژاره له مه ترسی له ناوچوون وله ده ست دانی نه وشته و په پاریزگاری كردن لئی.

قوناغی سی یه م: جائه گه ر شته له ناوچوو وله ده سستی دا، نازاروغه م وپه ژاره ی زیاتر ده بیته.

به م سی قوناغه توشی سزا ده بیته له دنیا دا.

وه له ژیانی به رزه خیشدا: واته دواي مه رگ ومردن نه وکسه له ناپره حه تترین جوړی سزاده ده بیته، به هو ی له ده ست دانی نه و نیعمه ت وژیا نه پرپوچه ی به سه ری برد. وه نازاری داپان و دووره په ریزی له خوای گه وره كه کاریگه ریه کی نیجگار گه وره یان هه یه له ده رونی نه وکسه سانه زیاتر له کاریگه ری کرم ومارومیتروو له جه سته یدا. پاشتر له دواي زیندوویونه وه یان پوهو سزای سه ختر وتوندتر ده پون.

به راوردی نه م حاله تانه بکه: له گه ل حالی باوه دپاران كه به درچوونیان له م ژیا نه پوهو خوښی وشادی وژیانی ناسوده یی ده بنه وه، وه به دیداری خوای خو یان شاد ده بنه وه.

ابن القيم الجوزی

ته نانه ت هندیك له پیاو چاكان له کاتی سهرمه رگیشدا ده لئین: "ئای له م شادی و خوشی یه".

وه هندیکی تر ده لئین: "جا ئه گه ر به هه شتی یه کان له م ژیا نه دابن ئه و خوشی وشادی و نمونه ی نیه".

وه هندیکی تر له پیاو چاكان ده لئین: "له م دونیا یه دا به هه شتی خوشی هه یه، جا هه رکه سیك نه ی بینیبیت، له قیامه تدا ناچیت به هه شته وه".^۱

جا هه رکه سیك بی عه قلی ونه فامی بگاته ئه ندازه یه ك که ژیا ن و به خته وه ی هه تا هه تای له ده ست بدات بۆ چیژوله زه تیکی کاتی. ئای له وکه سانه ی که خوای گه وره کپاری کالاکه ی بیت به رامبه ر به به هه شتی به رین، وه پیکه خه ری ئه و کپین وفروشته ش پیغه مبه ری نازدار بیت ﷺ. جا که سیك به م کپین وفروشته پازی نه بیت و به هه زوئاره زووه کانی بیفروشتیت دوی له دواړژدا گله یی له کی ده کات. هه روه کو شاعیر ده لئیت:

إذا كان هذا فعل عبید بنفسه فمن ذا له من بعد ذلك یكرم؟

واته: ئه مه کاری به نده بیئت به ده رونی خو ی جا ئیتر کی هه یه پیزی لی بنیت؟ خوای گه وره ده فه رمویت: (وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ... الحج: ۱۸) واته: ئه وه ی خوای گه وره قه درو پیزی بشکینیت و پيسوای بکات ئه و هیهچ پیزلینه ریکی نی یه، به پاستی خوای گه وره ئه وه ی بیویت نه یکات.

۳۸- تاوان بینایی دل کویر دهکات و پرووناکی له ناو ده بات و به ربه ست له ریگه ی زانست وه یدایه ت دروست دهکات:

^۱ - بر وانه خالی (۷۰) وهه ماشای (مدارج السالکین) ی نووسه ر له به شی (منزلة الحياة الطيبة: ۴/۱۸) وه کتبی (السادة والأمان/ رضوان مع رضوان).

(امام مالك) كاتيك نه وه موو زيره كی و ژيريه ی له "امام شافعی" بينی پتی ووت: من واهه ست ده كه م كه خوای گه وړه پووناكی په كی باشی پی به خشیوی، اكا داربه به تاریکی تاوان له ناوی نه به یت.

جا به به رده وامی په شای و تاریکی تاوان زیاد ده كات له هیزی نه و پووناكی په ی دل ده شاریته وه، تا دواتر سیا پوڅی ده كات وهك شوی تاریك. وه نه م تاریکی په له دله وه ته شه نه ده كات تا پوخسارو پل وپوكانیشی ده گړته وه. گه ر به م دیه نه توشی مه رگ بیت، نه و سهر اپا گړه كه شی سیا پوڅی ده بیت. هه روه كو پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمیت: (إن هذا القبور ممثلة على أهلها ظلمة، وإن الله منورها بصلاتي عليهم) ^۱. واته: نه م گړانه سهر اپا تاریکی سیا پوڅی كړدوون به وانه شی كه تییدان و به لام خوای گه وړه پوونی ده كاته وه به صلاوات دانی من له سهریان.

وه له پوڅی چه شردا سهرجه م پوخسارو كړده وه كانیان بلنډو به رز ده بن كه هه موو كه سیک ده یانینیت كه وه كو خه لوز په ش داگیرساون، نه م حالت و دیه نه به راورد ناکریت به هه موو خوڅی په كانی دنیا.. نای له حاله تی نه و كه سانه په ناده گرم به خودا.

۳۹- تاوان دهرونی مروځ بچوك وړیسوا ده كات:

دهرونی مروځ ریژ لیتراوه له لایه ن خوای بالاده سته وه، به لام تاوانكار ی نه و دهرونه ده ته پیښت و بچوك وړیسوای ده كات و وه بی ریژی ده كات وله ناستی كه م ده كاته وه. به لام به خودا په رستی و ملکه چی بیرازینیت وه ناوهدان وشكومه ندرت ده بیت. هه روه كو خوای گه وړه ده فهرمیت: (قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا * وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا.... الشمس: ۹- ۱۰) واته: نه و كه سه سهر فراهه كه دهرونی پاك وپوخت كړدوه به ملکه چی

^۱ - نه م فهرموده یه (صحیح) ه، (مسلم: ۲۹/۷- نوری) گړاویه تیه وه له نه سلدا له (بخاری: ۴۵۸، ۱۳۳۷) دا هاتوه.

وخواپه‌رستی* وه‌ئو که‌سه نائومیده که‌ه‌رونی خۆی ناپوخت کردو ئالوده‌ی تاوان وخرابه‌ی کرد.

وه وشه‌ی (دَسَاةً) له‌ بـه‌په‌تـدا له‌ (تـدسـیه) هـوه هـاتـوه واته (ته‌پاندن) یاخود شاردنه‌وه. وه‌کو ده‌فه‌رمویت: (أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ.. النحل: ۵۹) واته: له‌خۆلدا ونی کردوون.

واته یاخی وتاوانکار ده‌رونی خۆی له‌تاواندا وونه‌ کردوه و پێزی له‌ده‌ست داوه‌و شکۆمه‌ندی شکاوه، وه‌له‌لای خواو خه‌لکی بـی پـێزو پـیسوا بووه. خواپه‌رستی ومله‌کی بوون بۆ خودا ده‌رونی پێزدارو شکۆمه‌ند و ئاست به‌رز ده‌کات، که‌ئه‌مانه‌ش ده‌رئه‌نجامی خۆ به‌که‌م زانیی ومله‌کی بوونه به‌رامبه‌ر به‌خودای که‌وره.

۴۰- تاوان و تاوانکار... به‌هه‌میشه‌یی دیلی شه‌یتان و به‌ندی جه‌زوئاره‌زووه‌کانیتی:

که‌سی تاوانکار هه‌میشه‌ دیل وکوژ و به‌نده‌ی درنده‌ترین دژمه‌نه که‌شه‌یتان وده‌رونیته‌ی. که‌دژوارترین جۆری به‌نده، به‌نده‌ی شه‌یتانه. وه‌دژوارترین کوژ، کوژی ئاره‌زووه‌کانه. جا ئه‌وه‌که‌سه‌ چۆن ده‌توانیت پوه‌و خۆی که‌وره هه‌نگاو بنیت که‌دل وده‌رونی به‌ند کراوه.

نمونه‌ی دل و وه‌کو بالنده‌یه‌ک وایه که‌هه‌رچه‌نده به‌رز بـیته‌وه به‌روه‌قـولای ئاسـمان بفریـت، ئه‌وا ئه‌ونده زیاتر دوور ده‌که‌وێته‌وه له‌ته‌له‌و پـاوچـییان. وه‌به‌پێچه‌وانه‌وه، هه‌رچه‌نده نزم بـیته‌وه پوه‌و مه‌ترسی ده‌بیته‌وه. وه‌له‌ فه‌رموده‌یه‌کدا هاتوه‌وه که‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمیت: (الشيطان ذنب الانسان)^۱ واته: شه‌یتان بۆ مرۆڤ وه‌ک گورگ وایه.

هه‌روه‌ها مه‌ری دوور له‌شوان وپه‌رژین زیاتر توشی مه‌ترسی گورگ ده‌بیته‌وه. به‌هه‌مان شیوه‌ش که‌ مرۆڤ له‌خودا دووربـیت توشی داوی شه‌یتان ده‌بیته‌وه،

^۱ - نهم‌فه‌رموده‌یه (ضعیف‌الاسناد)، (امام احمد: ۲۲۳/۵، ۲۴۳) به‌سه‌نده‌یکێ لاوازه‌وه گێڕاوتیه‌وه.

وه‌هۆکاری پاراستنی بریتی یه له‌خواپهرستی وپاریزگاری کردن. هه‌روه‌ها گورگی دپنده زیاتر فورسه‌ت له‌مه‌پی دوور له‌ په‌رژین و دوور له‌شوان ده‌بات ، چونکه‌نیچیرێکی ئاسانه .

پوخته‌ی باسه‌که: پوخته‌ی باسه‌که ئه‌وه‌یه که هه‌رچه‌نده به‌نده دوور بیت له‌خوای گه‌وره، زیاتر دوچاری مه‌ترسی به‌لا ده‌بێته‌وه. وه‌دووریش جۆری زۆره ، هه‌یانه کاریگه‌ری و مه‌ترسی زۆتره . بێ ئاگایی مرۆف دوورده‌خاته‌وه له‌خوای گه‌وره، به‌لام تاوانکاری ویاخی بوون دژواتره له‌وی تر. هه‌روه‌ها دووری (بیدعه) زۆر مه‌زنتر و سامناکتره له‌هه‌ردووکیان. وه‌دووری دووپی وهاوبه‌شی په‌یداکردن له‌هه‌ره‌موویان مه‌ترسیدارترو سامناکتره .

٤١ - تاوان مایه‌ی له‌ده‌ست دانی پێزوپله‌وپایه‌یه له‌ لای خوا و خه‌لك :

مرۆف پێزلێنراوه له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه . گه‌ربیت و بتوانیت پاریزگاری بکات له‌و پێزه وه‌ك مرۆفێك . وه‌له‌نیو مرۆفه‌کاندا پێزدارترینیان لای خوای گه‌وره ئه‌و کهسه‌یه که له‌ خواتر سه‌و گوێپایه‌لی به‌رنامه‌که‌یه‌تی، وه‌که‌سی یاخی بوو تاوانکار ئه‌و پێزو بایه‌خه له‌ده‌ست ده‌دات و وه‌سه‌رته‌نجام له‌پیش چاری خه‌لکی ده‌که‌وێت و نرخ و شکۆمه‌ندی ده‌دۆزینیت. چونکه هه‌موو مرۆفێك بق و قینی له‌تاوان و تاوانکاری یه ، هۆکاره‌که‌شی ده‌گه‌رێته‌وه بۆ به‌زاندنی سنووری خودا و خه‌لکی . هه‌ربۆیه له‌پیش هه‌ردووکیان ده‌که‌وێت و ژیانی پرده‌بیت له‌ناپه‌حه‌تی ده‌رونی و هیواپراوی و سه‌رگه‌ردانی که‌خۆی له‌خۆیدا ئازارو سزاکه‌یه . جا ژیانی به‌م چه‌شنه به‌ به‌راورد له‌گه‌ل چێژی تاوانکاریدا چ ماناو واتایه‌کی هه‌یه ... به‌لام ئاره‌زوو سه‌رخۆشی کردوون و عه‌قڵی له‌ده‌ست داون .

وه‌له مه‌زنترین نیعمه‌ته‌کانی خوای گه‌وره به‌سه‌ر به‌نده‌کانی یه‌وه‌بریتی یه له‌وه‌ی که خوای گه‌وره ناو و پله‌و بایه‌خی ئه‌و خواناسانه به‌رز پاده‌گریت هه‌روه‌کو پێغه‌مبه‌ران که‌چۆن شکۆمه‌ندی کردوون تا قیامه‌ت ناو و بایه‌خ و پێزی پاراستوون ، که‌ده‌فه‌رمویت : (وَادْكُرْ عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ * إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ

ابن القيم الجوزی

ذِكْرِي الدَّار... ص: ٤٥-٤٦) واته: يادی بهنده به پیزه کانمان بکهره وه له ابراهیم واسحاق یه عقوب که هه موویان ده سستیکی بالایان هه بوو له گه یاندنی ئاینی خوداو چاکه خوازی ، ههروه ها به رچاوپوونیان هه بوو له هه موو پوویه که وه ، وه ئیمه کردمان به بهنده یه کی تایبه تی خۆمان به هۆی سیفه تی دنیا نه ویستی که ئه ویش یاده وه ری پوژی قیامه ته .

مه به ست لیژده دا به رزپاگرتن وشکۆمه ندی ناوپووداوه کانه که له م دنیا یه دا باس ده کریت. وه نه مه ئه و زمانی پاستگۆیه یه که پیغه مبه ر ابراهیم (س.خ) وه ک نزایه ک داوای کرد له خوای گه وره: (وَاجْعَلْ لِّي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ... الشعراء: ٨٤) واته: په روه ردگارم با یادی خیرم له سه ر زاری بهنده کانی داهاتوو هه بیته .

هه ربویه خوای گه وره ش ده فهرمویت: (وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا... مریم: ٥٠) واته: ئیمه له په حم ویه خشنده یی خۆشان هه موویانمان به هره مه ند کردو ئیمه زمانی خه لکی دیندارمان هیتاوه ته گۆ که هه تا هه تایه باسی ئه وانه به چاکی وبلندی بکه ن.

هه روه ها سه باره ت به پیغه مبه ر محمد ﷺ ده فهرمیت: (وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ... الشرح: ٤) واته: ئیمه ناو وناوبانگی تۆمان به رزو بلند پاگرتوو هه .

جا شوین که وتوانی پیغه مبه ریش به نه ندازه ی ملکه چیان بۆ خودا به شیان له و به رزی وبلندی به رده که ویت، وه یاخی بووانیش بی به ش ده بن له و شکۆمه ندیه .

٤٢- تاوانکار بی به ش ده بیته له ناوو سیفه ته جوانه کان:

که سی تاوانکار بی به ش ده بیته له ناوه جوانه کانی بپواداران که وه کو ریز لیئانییک خۆی پی براژینیته وه، وه کو ناوه کانی (باوه پدار، خواناس ، چاکه خوازی ، چاکه کار ، گوپراهیل ، خواپه رست ، ژیر... هتد) . وه له بری ئه مانه ناوه ناشیرین وقیزه ونه کانی به سه ردا ده بریت وه ک: (تاوانکار، یاخی بوو ، سه رپیچی کار ، تیکده ر ، پیس ، چلکن ، داوین پیس ، دز ، جه رده ، درۆزن ، دووپوو ، بی وه فا ، بی متمانه ،

نه‌خۆشی و چاره‌سەر

سته‌مکار... هتد.) ئەمانە ناوی فاسقه‌كانە: (بَشَرِ الْإِسْمِ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ.. الحجرات: ۱۱) واتە: ئای کە چەند ناشرین و ناشایسته‌یه ناو و ناتۆره‌ی خراپ له‌دوای موسڵمان بوون.

ئەم ناو و سیفاتانە‌ی کە دە‌بیته‌ مایه‌ی په‌نجاندنی خوای گه‌وره‌ و شادبوون به‌دۆزه‌خ و له‌کە‌دارکردنی کە‌سایه‌تی. جائه‌و کە‌سانه‌تی تاوانکارن شایسته‌ی ئەم ناوانه‌ن. گه‌ر نا ئەوا شایسته‌ی ئەو ناوه‌ جوان و په‌یروژانه‌ ده‌بوون کە‌مایه‌ی په‌زامه‌ندی خواوه‌ند و شادبوونه‌ به‌ به‌هشت و به‌رز راگرتنی کە‌سایه‌تیانه‌. به‌لام هه‌چ په‌یگری و به‌ریه‌ستیک نیه‌ له‌ به‌خشینی خودا. وه‌هه‌چ به‌خشینیک نی یه‌ کە‌ خودا په‌یگری کرد، وه‌هه‌رکە‌ستیک خودا په‌یسواوسوکیه‌تی په‌ی بکات، کێ هه‌یه‌ په‌یزی په‌ی بدات. وه‌خوای گه‌وره‌ چی بویت ئەنجامی ده‌دات. وه‌ک ده‌فه‌رمویت: (وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ... الحج: ۱۸).

٤٣- تاوان کاریگه‌ری له‌ سه‌ر راده‌ی په‌روپوختی وکهم کردنی ژیری هه‌یه‌:

هه‌چ کاتیک نابینی دوو کە‌سی ژیره‌عاقڵ و هۆشمه‌ند هه‌بن یه‌کێکیان خواپه‌رست و نه‌ویتیریان یاخی بویت، چونکه‌ کە‌سی هۆشمه‌ندو ژیره‌هه‌میشه‌ خواناس و په‌یتریزو وریاو دانا هه‌میشه‌ کە‌سانی خواناسن. هه‌ربۆیه‌ ده‌بینین قورئانی په‌یروژ و تووێژ ئاراسته‌ی مۆقه‌ ژیره‌هۆشیارو هۆشمه‌نده‌کان ده‌کات، هه‌روه‌کو خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: (وَاتَّقُوا يَا أُولِي الْأَلْبَابِ... البقرة: ۱۹۷) واته‌: ئە‌ی خاوه‌ن ژیره‌و په‌یرو هۆشیاره‌کان په‌ریزگاری و ته‌قوای من بکه‌ن.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: (فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ... المائدة: ۱۰۰) واته‌:

ئە‌ی هۆشمه‌ندان له‌خوا به‌ترسن و په‌ریزگارین بۆ ئە‌وه‌ی سه‌ره‌رازو سه‌رکه‌ و ته‌وین.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: (وَمَا يَذْكُرُ إِلَّا أُولُوا الْأَلْبَابِ... البقرة: ۲۶۹) واته‌: به‌پاستی ته‌نها خاوه‌ن ژیره‌و په‌یرو هۆشمه‌نده‌کان په‌ندو ئامۆزگاری و هه‌رده‌گرن له‌پاستی شته‌کان ده‌گه‌ن.

وہ چہندہا ثایہ تی تری ھاوشیوہی ئەمانہ .

کە ی ئەوکەسە ژیرو ھۆشیارە کە تاوانکاری دەکات بەرامبەر بە پەرورەدگارە کە ی ولێی یاخی دەبێت. لە کاتی کدا لە مال و مولکی تەواو دایە ، وە لە ناز و نیعمەتی ئەو دەخوات و دەخواتەو، لە پێش چاوی ئەو ناپەرەوایی ئە نجام دەدات، وە خۆی لە پەحم و میھرەبانی خودا بێ بەش دەکات، وە بە ھەشتی بەرین لە خۆی ھەرام دەکات ، وە دیداری خۆی مەزن لە خۆی قەدەغە دەکات. ئەبێ ئەو کەسە چی عاقلێک بێت کە بۆ چێژی چەند ساتیکی کەم بەختەوہری ھەمیشەیی و پەرەزەمەندی خودای لە دەست دەدات. خۆی لە پریزی پیاوچاکان و خواناسان وە دەردینێت. وە خۆی توشی خەشم قینی خۆی گەورە دەکات^۱. جامرۆفی لەم چەشنە لە کەسانی شیت ئاست نزمترین.

بەلام کاریگەری تاوان لە سەر کەم کردنی پادە ی ژیری: بەراستی ئەم حالەتە جێی سەر سوپمانە، ئەگەر مەروۇ ھۆشیار بێتەوہ لە خەوی غەفلەت بە ئاگابێتەوہ ئەو ساتە بۆی پوون دەبێتەوہ کە خۆش گوزەرانی و بەختەوہری ھەمیشەیی و چێژولەزەت لە پەرەزەمەندی خۆی گەورە و یادداشتە کەیدایە. وە مەینەتی و ئازارو تیاچوون لە یاخی بوون و سەرکەشی دایە، چونکە مەروۇی باوەردار سەرفرازی ھەردوو دونیایە.

ھەر وەکو بێ باوەردان لە خۆشی یەکانی ئەم دنیا بە شدارەو لە نیعمەت و بەخششەکانی خودای گەورە بێ بەش نی یە، حالی وەک ھەموو مەروۇفیکی ئاساییە، چ باوەردار بێت یان بێ باوەر. وە ھەر وەھا سەرەپای ئەمانەش چاوەڕوانی خەلات و پاداشت و نیعمەتی بە ھەشتی بەرینە لە قیامەتدا کە بێ باوەردان لێی بێ بەشن. ھەر وەکو خۆی گەورە دەفەر مەوێت: (إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا

^۱ - ھەر وەکو شاعیر دەلێت:

ئە ی نفس بۆ ھەووس ملم مەشکینە

رێی راستی ژینم لێ مەشێوێتە

بۆ خۆشی تەنھا چەند ساتیکی کەم

خالقی کەوغم لێ مەدەغیتە

"وەرگێژ"

نه خوښی و چاره سهر

يَرْجُونَ... النساء: ١٠٤) واته: نه گهر ئيوه ههست به ئازارومان دووکردن بکه ن برينداری بکه ن، نه وای بای باوه پانیش توشی هه مان حاله ده بن. به لام ئيوه به ته مای به هه شت وپاداشتن له لایه ن خوای گه وره وه، به لام نه وان نه و ئومیده یان نی یه. په نا به خودا له و بای عه قل و نه فامانه ی که دونیا به قیامه ت ده گۆرپه وه، وه هاوړپیه تی پیته مبه راو پیاوچاگان وشه هیده کان ده گۆرپه وه به خوانه ناسان و تاوانکارو نه فره ت لی کراوه کان.

٤٤- تاوان ده بیته مایه ی دابرا نی به نده له خودای خو ی:

تاوان به نده داده بریت له خودای گه وره. واته هه رکا تیک خوای گه وره ده سستی میهره بانی له به نده که ی به ردا نه و هۆکاره کانی چا که خوازی له ده ست ده دات و توشی هۆکاره کانی خراپه کاری ده بیت. جا چی چاره پوان ده کریت له ژبانی که سیک که هۆکا ره کانی چا که ویا شه ی لی دابرا بیت و په یوه ندی له گه ل خوای بالاده ستدا بچرا نبیت. وه له بازنه ی سۆز میهره بانی و چاودی ری خوای گه وره دا ترازا بیت و له بازنه ی شه ی تان و خراپه کاراندا گیر سابیته وه.

وه هه ندیک له سه له ف ده لاین: مرقه کان له نیوان خوای گه وره وشه ی تانی نه فره تیدان. جان ه گه ر له خودای گه وره دابراو پشستی تی کرد، نه و شه ی تان باوه شی بۆ ده گریتته وه. وه نه گه ر له خوای گه وره دانه پراو یاخی نه بوو، نه و شه ی تان پیتی ناویریت.

وه خوای گه وره ده فره رمویت: (وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا... الکهف: ٥٠) واته: ئیمه کاتیک به فریشته کانه مان ووت: سوژده به رن بۆ ئاده م هه ره موویان سوژده یان برد، جگه له "ابلیس" که له ده سته ی په ری یه کان بوو به هۆی نه وه وه له فره مانی په روه ردگاری یاخی بوو. ئایا په وایه که نه و ونه وه که ی بکه نه پالپشت ویا رویا وه ری خۆتان له جیاتی من، له کاتیکدا نه و دوژمنی هه میشه یی

ئێوه. ئای که چی سه‌رلێشیوان و نه‌نجام خراپێکه بۆ سه‌تمکاران که له جیاتی خودا گوێزپایه‌لی دوژمنێکی وه‌ک شه‌یتان بکه‌ن.

خوای گه‌وره به‌زمانی حال پێتان ده‌لێت: ئێمه پێزی تایبه‌تیمان له‌باوکتان گرتووه‌ و پله‌وپایه‌یمان به‌رز پاگرتووه‌ و له‌که‌سانی تر جیا‌مان کردووه‌ ته‌وه، وه‌فه‌رمانمان به‌ فریشه‌کان کردووه‌ سوژده‌ی پێزی بۆ به‌رن، وه‌هه‌ره‌موویان گوێزپایه‌ل بوونه‌ ته‌نها دوژمه‌که‌ی من و نه‌و نه‌بیّت، که‌له‌فرمان و بێ‌پاری من یاخی بوون. جا پاش ئه‌م پووداوه‌و دژایه‌تی یه‌ چۆن ئێوه پێ به‌خۆتان ده‌ده‌ن گوێزپایه‌لی بکه‌ن و سه‌رپێچی په‌روه‌ردگاره‌که‌تان بکه‌ن له‌کاتی‌که‌دا نه‌و دوژمنی من و ئێوه‌ شه‌؟

وه‌ ئێوه پشتیوانی ده‌که‌ن له‌کاتی‌که‌دا من فه‌رمانم پێ کردوون که‌ سه‌رپێچی بکه‌ن. جا هه‌ر که‌سیک پشتیوانی له‌ دوژمنی خودا بکات، نه‌وا نه‌و و دوژمه‌که‌ له‌لای خودا وه‌کو یه‌کن. جا گوێزپایه‌لی خودا به‌بێ سه‌رپێچی دوژمه‌که‌ی نایه‌ ته‌ دی، چونکه‌ گوێزپایه‌لی کردنی خودا و پشتیوانی کردنی دوژمه‌که‌ی له‌یه‌ک کاتدا دووشتی مه‌حاله‌ نه‌مه‌له‌لایه‌ک، وه‌له‌لایه‌کی تر وه‌ نه‌مه‌ زۆر دژوار مه‌حاله‌، که‌ دوژمه‌نه‌که‌ له‌یه‌ک کاتدا دوژمنی مۆف و خوداش بیّت.

دوژمنایه‌تی تۆو نه‌و له‌نیوان شه‌یتان و نه‌وه‌کانی ئاده‌مدا هه‌یه‌ که‌ زۆر قول و گه‌وره‌ تره‌ له‌ دوژمنایه‌تی نیوان گورگ و مه‌پ. نه‌وه‌تا خوای گه‌وره ده‌فه‌رموێت و ئاگا‌دارمان ده‌کاته‌وه‌که‌ دوژمنی سه‌رسه‌ختی ئێوه‌یه‌: (وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ... الکهف: ٥٠) وه‌ ئاماژه‌ به‌ دپنده‌یی و ناپه‌سه‌نی نه‌و دوژمه‌ ده‌کات که‌ ده‌فه‌رمیّت: (فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ... الکهف: ٥٠) جا هۆکاری سه‌رپێچی شه‌یتان بۆ خوای گه‌وره بیری بوو له‌ هاتنه‌ بوونی مۆفه‌وه‌. شه‌یتان له‌یه‌ک کاتدا دوژمنی سه‌رسه‌ختی مۆفه‌و یاخی بووی خوداشه‌. که‌ پێویسته‌ نه‌وه‌کانی ئاده‌م دژایه‌تی کردنی شه‌یتان به‌کاری هه‌نوکه‌یی ژیا‌نیان دا‌بنێن. جا ئیتر نه‌م گوێزپایه‌لی و ملکه‌چی یه‌ له‌پای چی؟

نه خوشی و چاره سهر

هه روه كو بليت له ميانه ي ئه م ووتيه دا خواي گه وره نه رمه گله ييه ك ئاراسته ي مرؤف ده كات، كه هوكاري بنه پره تي دژايه تي كردني شه يتان بو من پيزنه گرتن بوو له باوكتان، كه چي ئيوه ش سه ره پاي ئه مه ش په يمانى گوپرايه لي ئه ده ني ومله كچه ي ده كه ن وئاشته وايي له گه ل ده به ستن؟

٤٥- تاوان به ره كه تي دين و دونيا له ده ست ده دات:

هه ريويه ده بينين پيت و به ره كه ت له دين و دونيا و ته مه ني ياخي بواندا ني يه ، بگره تاوانكاريه كانيان نه ماني پيت و به ره كه تي سه رزه ويشه . خواي گه وره ده فه رمويت: (وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَى آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ... أَعْرَاف: ٩٦) واته: خوئه گه ر خه لكى شاره كان به راستى باوه پريان به يتايه و خويان بپاراستايه ، ئه وا بئى گومان ئيمه ده رگاي فه ربه ره كه تي ئاسمان و زه ويما ن له سه ر ده كردنه وه . هه روه ها ده فه رمويت: (وَأَن لَّوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَّاءً غَدَقًا * لِنَفْسِنَهُمْ فِيهِ... الجن: ١٦-١٧) واته: جائه گه ر خه لكى پيگه ي خواناسيان بگرتايه ته به ر ئيمه باراني پريه ره كه تمان به سه ردا ده باراند تا تاقيان بكه ينه وه ، وه مرؤف به هوي تاوانه وه له پزق بئى به ش ده بيت.

وه پيغه مبه ر ﷺ ده فه رميت: (ان روح القدس نفث في روعي انه لن تموت نفس حتى تستكمل رزقها فاتقوا الله وأجملوا في الطلب، فإنه لا ينال ما عند الله بطاعته، وان الله جعل الروح والفرح في الرضى واليقين. وجعل الهم والحزن في الشك والسخط.)^١ واته: گياني پيرؤز" واته جبريل" خزانيه "چريانيه" دلمه وه كه هيج كه سيك نامريت مه تا هه رچي رزق مه يه ته واوي نه كات. جاخوتان بپاريژن وله خودا به جواني

^١ - ئه م فه رموده يه (صحيح)ه، (ابن ماجه: ٢١٤٤) گيراويه تيه وه له فه رموده ي جابر ﷺ (ابو نعيم) له (الحليه: ٢٧/١٠) له فه رموده ي (أبي امامه) له (الباني) له (صحيح الجامع) هتاروتى ده ليت "صحيحه".

ابن القيم الجوزی

بپاړینه وه ونزاکه ن، چونکه به ملکه چی خواپه رستی نه بیټ به مرازو نومیدتان ناگه ن له لای خوای گه وره. جا خوای گه وره ئاسایش وخوښی وشادی له په زامه ندی و دلنیایدا کړکړدوته وه، وه ناخوښی وخه مناکی له گومان وتوپه یدا کړکړدوته وه.

وه پېشتر نه م (اثر) ه مان باس کرد له کتیبی "الزهد" دا که (امام احمد) ده گټړپټه وه: (خوای گه وره ده فهرمیت که من په زامه ندیم نواند ئه وا بهرکه کت داری ئه که م، وه سنووری بهرکه کتی من کوتایی نایه ت. وه نه گهر توپه بووم ئه وا نه فره ت ده که م، وه نه فره تم به حوت نه وه و ه چه دا ده چټه خواره وه).

جا فراوانی پټق به زوری کارکردن نی یه، هه روه ها ته مه ن درژی به زوری مانگ وسال نی یه، به لکو له بهرکه ته که ی دایه.

پېشتر ئه وه مکان پوون کرده وه که ئه و ماوه یه ی له ته مه نی مروځ که به ژیان ده ژمیردریټ که به دل و گیان وده رون ملکه چی وپه یوه رستی و خواپه رستی تیدا بکات بق خوای گه وره و ئارامی وه یمنی و دلنیاپی به ده ست به ینټیت به یادوزیکری خوای گه وره. جاجکه له م ساتانه ئه وانی تر به ژیان نارژمیردریټ که مروځ تیدا یاخی وسهرگردان و سهرکه شه له خوای گه وره دووره له دهره ون ویروهوښی ده ژیت، به لکو ژیانی له ژیانی ئاژدل که م بایه ختره، چونکه هیچ که سیك ژیانیک نی یه بتوانیت قهره بووی ئه و ساتانه بکاته وه که له ده سستی چووه. جانه گهر میهره بانی وسوزو به خشنده پی خودا له ده ست بدات کی هیه جیگه و قهره بووی بکاته وه. کی هیه وه ک خوای میهره بان هه میشه زیندور ویا لاده ست بیټ، تابتوانیت قهره بووی بکاته وه.. جاکه سی ته نها گهر دیله یه کی به ده ست نه بیټ به چی قهره بووی ده کاته وه؟..

شہیتان نہ فرہت لیٰ کراوہ

یاخی بوون سهرپټچی کردنی خودا مایه ی نه مانی بهرکه ته، چونکه شہیتان نہ فره تی یه وه مایه ی نه مانی بهرکه ت، وه پالپشتی یاخی بووان و دؤستی سهرپټچی که ران وتاوانکارانه، جا ههرکه سیك په یوه ندی به شہیتانه وه ه بیټ، مایه ی نه مانی بهرکه ت.

نه خوشی و چاره سهر

هر بویه پټويست کراوه له شهرعی خدا که ناوی پیرۆزی خدا به پټنریت وه که دهست پټکی هه موو کاریک، له خواردن و خواردنه وه و بهرگ پۆشین و سواربوون وه و ههستان و پۆیشن و ته نانهت چوونه لای هاوسه ریش، چونکه ناوی خدا مایه ی بهرکه ته ، وه هر به ناوه یتانی شه یتانی نه فرته دوورده که و یتنه وه و بهرکه ته دار بیت.

وه هر شتیک بۆ خدا نه بیت بهرکه ته دار نی یه ، چونکه خدا خۆی سه رچاوه ی بهرکه ته ، جا هه رشتیک په یوه ست بیت به خوداوه بهرکه ته داره . ووتی بهرکه ته داره ، پټغه مبه ری، بهنده خواناسه کانی، مالی پیرۆزی... هه ره موویان پیرۆز و بهرکه ته دارن. جا هه ر شتیک و که سټیک و کرداریک بۆ خدا نه بیت بی بهرکه ته ، وه بهرکه ته دار ی و پیرۆزی شته کان بهنده به راده ی نزیکیان له خوی گه و ره وه .

نه فرته دژی بهرکه ته : هه ر زه وی و که س و کاروئاکاریک خودای گه و ره نه فرته ی لی بکات ئه وه پیرۆزی بهرکه ته دار ی له دهست ده دات. وه خوی گه و ره نه فرته ی له ئیبلیس کردوه . وه هر شتیکیش له لایه ن ئه وه وه بیت نه فرته داره به پټی دوور و نزیکی له ئیبلیس وه .

جا لیره وه په کاریگه ری تاوانکاری و سه ریچی له نه ه یتتنی بهرکه ته له پۆزی و ته مه ن و زانست و کاردا. جا هه رکات و کارو سامان و زانستیک سه ریچی خودای تیدا کرابیت ئه و له سه ر خاوه نه که ی ده که و یت به ته مه ن ناژمیتریت ته نها ئه وساته نه بیت که ئه و شتانه ی سه روه ی له پټناو ملکه چی و خوا په رستیدا به سه ر برد بیت و به کاری ه یتنا بیت. جا که سی و اهه په سه د سال له م دونیا په دا ژیا بیت ، به لام ته مه نی راستی خۆی له ده سالتیک تپه پنه کات. وه هه په خاوه نی سه روه ت و سامانکی ئیجگار زوره به لام سامانی راسته قینه ی له چه ند دیناریک تی په پناکات که له پټناو په زامه ندی خدا به کاری برد بیت. هه روه ها بۆ زانست و که سایه تی و... هتد.

ابن القيم الجوزی

وله (ترمذی) دا هاتوره له فرموده ی پیغمبر که ده فرمیت: (الدنيا ملعونة ملعون ما فيها إلا ذكر الله عزوجل وما ولاه وعالم او متعلم) ^۱ واته: دنیا ئه وهی تییدایه نه فرهت لی کراوه ، ته نها یادی خوار خوارپه رستی وزانا وزانست خواز نه بیّت. هه روه ها له (أثر) دا هاتوره که: (الدنيا ملعونة ملعون ما فيها إلا ما كان لله). ^۲ واته: دنیاو ئه وهی تییدایه نه فرهت لی کراوه ، ته نها ئه وه نه بیّت که بۆ خودایه. که ته نها له مه یاندا به ره کهت هه یه ، پشتیوانی ته نها بۆ خودایه.

۴۶- تاوان مایه ی سوکی ونزمی وریسوااییه :

خوای گه وره دوو جوړ خه لکی به دیه یتناوه که نه وانیش: بلنډو شکومه نده کان، وه سوک ونزم وریسواکان. وه شکومه نده کانی له پله ی به رزو بلنډ دا جیگر کردووه، وه به پیزو بایه خدارترین جوړی به نده کانی تی و سه ربه رزی دنیاو قیامه تیان ده کات. وه هه روه ها (أسفل السافلین) جیگه ی پریسواکانه، وه سه ر شوپی که م بایه خی وبی پیزی سوکی دنیاو قیامه تیان ده کات.

هه روه کو له (مسند) ی "امام احمد" دا هاتوره له فرموده ی (عبدالله بن عمر) که پیغمبر ﷺ فرموویه تی: (بعثت بالسيف بين يدي الساعة، وجعل رزقي ظل رمحي ، وجعل الذي والصغار على من خالف أمري). ^۳ واته: به شمشیر وه په وانه کراوم،

^۱ - نهم فرموده یه (حسنه)، (ترمذی: ۲۳۲۲) وه (ابن ماجه: ۴۱۱۲) گپړاویانه ته وه وه به لای "ترمذی" یه وه "حسنه".

^۲ - نهم فرموده یه (ضعیف الاسناد)، (ابو نعیم) له (الخلیه: ۱۵۷/۳، ۹۰/۷) وه (ابن الجوزی) له (العلل المتاهلیه: ۳۱۲/۲) وه (الهیثمی) له (المجمع: ۲۲۲/۱۰) گپړاویانه ته وه له فرموده ی (ابی درداء) وه دایانه ته پال (طبرانی) له (الکبیر) وه ووتویه تی جگه له (خدش بن مهاجر) هه موو که سه کانی تر جیگه ی متمانه ن.

^۳ - نهم فرموده یه (صحیح)، (امام ابن رجب الحنبلی) له (الحکم جدیرة بالاذاعة) دا هیناوتی وه (البانی) ده لیت "صحیح"، ده بداته پال (احمد) و (ابن عساکر) و (طبرانی).

نه خوشی و چاره سهر

به هاتینیشم قیامت نزیك ده بیته وه، وه پۆزی من له ژیر سایه ی پمه که مدایه،
وه پیسوایی و که م ئاستی له سهر پیچی کردنم دایه.

جا هه رکاتیك مروژ سهر پیچی یه ک بکات له پله و پایه ی داده به زیت خواره وه
وه بهرده وام له گهل سهر پیچی کردندا پله به پله داده به زیت تا ده گاته نزمترین ئاست.
وه به پیچه وانه وه له گهل هه ر چاکه یه ک پله یه ک به رزوبلند ده بیته تاده گاته به رزترین
ئاست. مروژی واهیه له پۆزانی ژیانیدا توشی به رزبوونه وه و نزم بوونه وه ده بیته،
به لام دواتر له چی ئاستیکدا خوی بینیه، ئه و له وانه ده ژمیردریت. وه نا کریت ئه گه ر
که سیک سه د پله سهر کهوت، به لام پله یه ک دابه زی ئیتر له ئاست نزمه کان ده ژمیردریت.
وه ههروه ها به پیچه وانه وه.

هه ندیک تاوان مروژ توشی دابه زینی سامناک ده کات

هه ندیک جار مروژ تاوانیکی ناپه و ده کات به شیوه یه کی زۆر سامناکانه داده به زیت
ونزم ده بیته وه بۆ ئاسته زۆر نزمه کان که دووری نیوانیان وه کو دووری نیوان
پۆژه لات و پۆژئاواییت وه هه رچه نده هه ول بدات به ئاسانی سهر نه که ویتته وه.

ههروه کو له "صحیح" دا هاتوه که پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمیت: (ان عبد لیتکلم بالکلمه
الواحدة لایلقی لها بالآ یهوی بها فی النار أبعد مما بین المشرق المغرب) ^۱. واته: جاری
واهیه به نده کان "مروژ" ته نها ووشه یه ک ئه درکیتی و هیچ باکی نی یه، که چی نازانیته
ئه و ووشه یه به ناخی دۆزه خدا ده بیاته خواره وه زیاتر له دووری نیوان پۆژه لات
وپۆژئاوا.

به چ به رزبوونه وه یه ک ده گاته وه ئاستی جارانی؟!

^۱ - نهم فهرمودیه (صحیح) ه، (بخاری: ۶۴۷۷) وه (مسلم: ۱۰۹/۱۸ - نووی) گێراویانه ته وه.

دەروون بەرزى و نزمى ھەيە

دابەزىن کارىكى سروشتى يە بۇ ژيانى مەرۇف، وە دابەزىنىش جۆرى زۆرە. جارى واهەيە مەرۇف تووشى دابەزىن دەبىت بەھۆى بى ئاگايىە وە ، جاھەركاتىك بەئاگاھاتە وە دەگەرپتە وە ئاستى جارانى خۆى يان زياتر. وەھەيە بەھۆى کارىكى موباحە وە دادەبەزىت، جاھەركاتى گەپايە وە سەرملکەچى پىشوروى ئەوا دەگاتە ئاستى پىشوروى خۆى يان زياتر، يان کەمتر. وەھەر بەھۆى سەرپىچى يە وە تووشى دابەزىن دەبىت. جا جۆرە سەرپىچى يە کە گەرە يان بچوک بىت ، لەم کاتەدا بۆ گەرەنە وە بەرزىوونە وە پىشورىستى بەتەوبەيەكى نەصوح ھەيە.

ئايا تەوبەکار دەگەرپتە وە ئاستى پىشورى خۆى

لەم بابەتەدا خەلکى ناکۆکن وچەند پاپوچونىکیان ھەيە کە ئايا تەوبەکار دەگەرپتە وە بۆ ئاستى پىشورىستى بەھۆى کە تەوبەکردن تاوانەکەى دەسپىتە وە سزاكەشى لەناو دەبات. ھەر وەکو بلىتى ئەم کارە لەبنەپەتدا پوروى نەدابیت، بەلام ناگاتە بەپەلەى جارانى خۆى.

ھەندىک لەزانايان دەلەين: بى گومان ناگەرپتە وە ئاستى پىشوروىستى ، چونکە ئەوساتانەى لەدەست چووہ کە تووشى سەرپىچى بووہ. نمونەى وەک بازىرگانىک وایە کە ھەرچەندە پۆزانە قازانچ بکات وىبختە وە گر ، کە زياتر پارە وقازانچ بەدەست دەھىنەيت. جائە وکەسە قازانجى ئەوپۆزانەى لەدەست داوہ کە بەسەرپىچى کردوہ ، نىوان ئەم دووقازانچە ماوہيەكى زۆرە.

وہ ھەندىكى تر دەلەين: نمونەى ئەم حالەتە وەک دووکەس وایە لەپەيژەيەكى ناکۆتا سەردەگەون پىکە وە ، لەپرەدا يەکیکیان پەلەيەک دىتە خواری وە ، پاشان دەستى کردوہ بەسەرکەوتن ، بەلام ئەو وىترىان لەسەرکەوتنى خۆى بەردەوامە. ھەربۆيە يە کەمیان بەھۆى دووہمیان ناگات.

نەخۆشى و چارەسەر

وہ شیخ الاسلام "ابن التیمیہ" توانی بریاریکی پەسەند لەم ڕووەوە بدات کە دەلێت: هەندێ لە تەوبەکاران دەگاتە بەرزتر و بلندتری ئاستی پیشووتری، و هەمیشە ناگاتە ئەو ئاستە ی جاران.

و هەمنیش دەلێم: واتە ئەمە بەندە لەسەر جۆر بەهیزی و پڕۆپوختی تەوبەکردنە وەکەو. کە ئەگەر تەوبە کە پاست و بەهیزو دروست بێت و پڕبێت لە پەشیمانی و گریان لە ترسی خودا و... هتد. ئەمانە ئەو تەوبەکارانە دەگەینێتە بەرزتر و بلندتر لە پەوێست و ئاستی پیشووتری. وەک بۆ ئێوە تەوبەکردنە بوو تەمەنی خێر و بەرکەت بۆی، و دەروازە یەکە بۆ بەخۆداچوونە و پزگاریبون لە دەردە کوشتنەکانی بێ ئاگایی. وە پێی گەشتبێتە دەرگای میهرسووزو لیبردەیی خودای میهرەبان، وە سەری زەلیل و بێ کەسی و بێ هیزی خۆی بە و پەڕی خۆبە کەم زانی وە کە چی کردبێت لە لووت بەرز و خۆبەشت زانین و جۆرو ئاکارە ناپەواکانی تری پێ لە گۆرنا بێت.

جا چی بەخششێک هەیە بگاتە بە نیعمەتی بەخۆداچوونە و هەستکردن بە بەخشین و لێ بوردەیی خودا، وە خۆی زۆر بە کەمتر بزانێت بەرامبەر بە و لوتف و میهرەبانی یەکی خودا پێی بەخشێو. وەچی بە لایەکی هەیه مەترسیدارتر بێت لەوەی کە مۆف خۆی لەوە بە گەورەتر ببینێت کە پێی دراو لە لایەن خوداوە، سزاندان و تۆلەنە سەندنەوەی خودا لێی بە لێهاتووی و پایە بەرز و خۆی بداتە قەلەم، کەچی ئەو کەسە شایەنی سزایە چیاکان بەرگە ی ناگرن، نەخوازە ئەو مۆفە لاوازە.

هەرچەندە تاوانە کە بچوک بێت بەلام تەماشای گەورەیی و مەزنی و بالادەستی و هەیهەتی ئەو خودایە بکە کە سەرپێچی دەکەیت کە بەخشینەری هەموو نیعمەتەکانە. بێ گومان هەموو کەسیکی باوەردار و بێ باوەر و جوامێرو نامەرد لە لایا لەنگی یە کە بەرامبەر پیاویکی گەورە و پایەدار و دەم سپی و دەسەڵتدار هەندێ شتی ناپەوا ئەنجام بدات لە پێش چاوی، نەخوازە ئەمە بەرامبەر بە دیهینەری ئاسمانەکان

ابن القيم الجوزی

و زهوی و خوداو په روه ردگاری جیهان نه نجام بدهیت، جا خوځنه گهر خوای مهن بریاری نه دابوایه که په حمهت و سوزی پیش توپه یی و توله سندنه وهی دابوایه ، نه و ناسمانه کان ده پوخان به سهر په کدا و زهوی خاپورده بوو له نه نجامی سهر پیچی بنده کاند. خوای گهره ده فهرمیت: (إِنَّ اللَّهَ يُمَسِّكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَا إِذِ انْمَسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا... فاطر: ۴۱) واته: به پاستی هر خدای مهنه که راگری ناسمانه کان و زهوی په وناهیلتیت بروختیت و بترازیت به سهر په کتریدا، جا نه گهر بترازایه و بروخایه به سهر په کدا ، کس هیه جگه له خوای مهن بتوانیتت پایانبگریت. وده خوای گهره به رده وام خوگرو نارامگرو لی خوش بووه. لیره دا تبیینی نه وه بکه که خوای گهره کوتایی نه م نایه ته پیروزه ی به دو ناوی هه میشه پیروز و جوان هیناوه که نه وانیش (حَلِيمًا غَفُورًا) ه. خوځنه گهر "حليم" ی خدا نه بوایه به رامبه ر تاوانبارن وه "غفور" نه بوایه به رامبه ر به سهر پیچی کاران ، نه و ناسمانه کان و زهوی جیگر نه ده بوون. وده خوای گهره باسی له سهر نه نجامی هندی له بی بروایی بنده کان ده کات که په حمی خدا نه بیت چی به سهر بونه وده دا ده هات له دهر نه نجامی تاوانه کانیا، که ده فهرمیت: (تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًا... مريم: ۹۰) واته: له دهر نه نجامی نه و گوفتاره نارپه وایانه دا خه ریکه ناسمانه کان بروختین و خاپورین به سهر په کتردا و زهوی شق به ریت و پوچیت و چیاکان وردوخاش بن.

خوای گهره له دهر نه نجامی ته نها تاوانیتکدا "دايك وياو کمانی" له به هشت وده رنا، وه "ثيبليس" یش له دهر نه نجامی ته نها سهر پیچی په ک دوو چاری نه فره تی هه تاهه تایي بوو، به لام نيمه ی مل هوپو سهر گردان ، هه روه کو شاعیر ده لیت:

نصل الذنوب الى الذنوب ، ونرتجي	درج الجنان لدى النعيم الخالد
ولقد علمنا أخرج الأبويت من	ملكوته الاعلى بذنب واحد

واته: نیمه تاوان گریځ ددهمین به دهم تاوانه وه، وه تاوانه خوازی به ههشتی به رین ددهکین.

وده شزانین باوک و دایکمان، له بهر ته نه تاوانیک له به ههشت دهرکران. پوخته ی مه به ست: مړو هه ندیک جار ته و به کردنه کی دهبیته مایه ی خیرویه ره که ت بو ی و ئاستی به رزتر ده کاته وه، وه به پیچه وانه وه جاری واهیه تاوانه که ئاستی داده گریځ و ناگه پیتته وه ئاستی جارانی. نه وه سه باره ت به تاوانکاری، به لام خوانه خواسته دابه زینه که به هزی ناره وایه کی وه کو گومان و بی باوه پی واه و به شی په یداکردن بیت، نه و ته نه به گه پانه وه و تازه کردنه وه ی باوه پو ئیسلامه تی نه بیت دهریازبوون و گه پانه وه ی دژارو زه حمه ت و مه حاله.

٤٧- تاوان دهبیته مایه ی زال بوونی خه لکی به سهر بکه ره که ی دا:

شهی تان به شیوه یه کی بویرانه زال دهبیت به سهر تاوانکاردا که نه ویش به دلله پاوکی و ترساندن و غه مبارکردن و له بیرکردنی به رژه و هندیه کانی. به رده وام شهی تان هانی ددهات سهرپیچی خوی گه وره ی پی بکات. وه هه روه ها مړو هه شهی تانیه کانیش به رده وام ئازاری ددهن له ئاماده بوون و ئاماده نه بوونیشدا. ته نه که س وکاره که ش زال دهبیت به سهریدا بویرانه ئازاری ددهن و ته نانه ت دراوسی و ئاژه له کانیشی. هه ندیک له سه له ف ده لئین: من کاتیک سهرپیچی خودا ده که م، هه ست به کاردانه وه که ی ده که م له ئاکاری هاوسه ره که م و ته نانه ت ئاژه له کانیشمدا.^١ هه روه ها کاربه ده ستانیش نه گه ر دادپه روه رین بویرانه یاسای خودای به سهردا جی به جی ده که ن. به م چه شنه هه موو شته کان دژی ده وه ستنه وه. ته نانه ت دهرونی سه ره که ش دهبیت له ژیرئیراده و ویستیدا نامینیت، نه گه ر بیه ویت به ره وکاری خواپه رستی بگه ریتته وه نه و دهرونی گوپرایه لی ناکات ویاخی دهبیت لی و به ره وه له

^١ - نه مه ووته ی (فیضل بن عیاض) ه.

دیری دهبات، چونکه مرقفی باوه پدار له نیوپه رژین وشورای پۆلاینی خودای گه وره دایه و پاریزراوه له هه موو شتی. وه کاتیک یاخی ده بیئت له ونیوه نده نامینیت و چیتر که س نایپاریزیت. ئیتر هه موو چه ته و پڭرک فورسه تی لی ده هینیت ، به پیتی ئەندازه ی ئەو بویریە ی ئەنجامی داوه له سه رپچی کردنی خوای گه وره دا که سانی تریش بویرانه زال دهن به سه ریدا.

جا هه میشه به لای مهینه تیه کان له کی برکی وپوه پویونه وه دان به رامبه ر به چاکه کان، وه سه رکه وتن بۆ به هیزترینیانه. وه هه روه ها خوای گه وره به رگری له باوه پداران ده کات وه باوه پیش و ته و کرداره، به پیتی به هیزی باوه په که و به رگری له خراپه کان زیاتر ده کات. جا خودا پشت و په نامان بیئت.

٤٨- تاوان ده بیته مایه ی له ده ستدانی تواناگان:

هه موو مرقفیک پیویستی به ناسین وزانینی هۆکاره کانی قازانچ وزیانی خۆی هه به له ژیا نی پۆژانهیدا. وه لیها تووترین که س له م بواره دا ئەوهیه که زانیاری ته واری هه بیئت له سه ر باشه و خراپه کانی خۆی و چواره وری ، تابه ته واری به شتیه که به گرپان بخات که له به رژه وهندی خۆیدا بیئت.

په ی بردن به م زانیاریانه و زانسته له که سیکه وه بۆ که سیکێ تر جیاوازه ،باشترینیان ئەوه بوو که باسما ن کرد که بتوانیت به رژه وه ندیه کانی خۆی بپاریزیت. وه تیا چووترین وه ژارتین که س له بواره دا نه وهیه که به رژه وه ندی خۆی نه پاریزیت وهیچ وریایی وتیگه یشتنیکێ له م بواره دا نه بیئت.

تاوان ده بیته مایه ی په رده پۆش کردنی ئەو زانست و وریایی وتی گه یشتنه ، هه ر بۆیه ده بینین که سی تاوانکار سه رقائی کاره لاکوکی و بی نرخه کانه و وه کاره هه نوکه ییه کان پشت گوئی ده خات و نه دلی وریایی هه یه وه هۆش و بییری ژیرداره نه جهسته ی گوپوتین وهیزی هه یه تا به ئاگای بهینیته وه. واته هه ر هه موو ئەندامه کانی جهسته ی خۆی ناپاکی لی ده کات و وه که سیکێ دوژمندار وایه له کاتی که دوژمن هیزشی

نەخۆشى و چارەسەر

كوشتنى بۇ دىنىت و پەلامارى شىرەكە "شمشیرەكەى" دەدات ، بەلام نایەتە دەستى یەو و ژەنگ گرتوویەتى وخیانەتى لى دەكات وتوشى مەترسى كوشتنى دەبیته وە . بەهەمان شیوہ دل ژەنگ دەگریت وتوشى نەخۆشى دەبیٹ وھیزی لى دەپریت . وەلەكاتى پووبەپووبوونەوہى لەگەل دوزمندا دللى هیچ خرۆش وپالئەریكى "غیرەتى" تیدا نى یە تا ھاندەرو پالئەرى دەست و بازووەکان بیٹ و بەرەنگارى دوزم دەبیته وە ، چونکە بنەپەرتى جەنگاندن و بەرەنگارىوونەوہى مرۆف لەخودى دل دایە نەك بازو . کە مرۆف غیرەتى لە دەست دا چیت بازو وچەك هیچ پۆلئىكى کارىگەر نابینن . ھەر وھە دەرونىش بەتاوان توشى گەندەبى وپىسى دەبیٹ . لە دەرونىكى دلئىبى و ئارامى یەو بەرەو دەرونىكى خراپەکار ھەنگاو دەنیت ، وەپشت ئەستور دەبیٹ بەتاوانکاری و چیت ئارامى و دلئىبى پووناكاتە دەرونى و دەرونى دەمریت چ لەدونیاو بەرزەخ و قیامەتیشدا ، واتە . سودى لى نابینیت .

پوختەى مەبەست : ھەركاتىك مرۆف كەوتە حالەتى ناپەختەى و بەلامى بەسەردا ھات ، ئەوا ئەندامەكانى جەستەى ناپاكى لەگەلدا دەكەن و دللى نایەتە ژۆر بارى پشت بەستن بەخودا و گەپانەوہ بۆ لای و نواندننى ئەوپەپى شیوازى بەندایەتى ، وەزمانى گۇناكات و یادى خودا بكات و وەھەماھەنگى نابیت لەگەل دلیدا . وەئەگەر یادىشى بكاتەوہ تەنھا بەزمانەو بەس هیچ كارىگەریەك لەسەر دل دروست ناكات ، چونكە پێشتر لەسەر ئەم كارە پانەھینراون و ژەنگى تاوانکاری لى داوون و لەكارى خستوون ، وەك كەسێك وایە چەند سەریازیك بیپاریزیت لەدوژمن ، بەلام لەكاتى ھێرشەكەدا كەسیان ئامادە نین پارێزگارى لى بكەن .

تاوان رێگرە لەكوئا خیری

لەھەموو شتێك سامناكترو مەترسیدارتر ئەویە كە مرۆف لەسەر مەرگ و كاتى گیان كێشانى دا زمانى گۆنەكات و شایەتمانى بۆنەیت و نەتوانیت شەھادەت بڵیت . كەدیمەنى لەم جۆرە ژۆر بینراوہ لە خەلكى .

ابن القيم الجوزی

تهنات له سهره مهرگدا بهه نديك كهس ووتراوه شه هادهت بينه و بلي (لا اله الا الله) ووتويه تي: "ئاھ...ئاھ... ناتوانم". وهه نديكي تر له بري ووتني (لا اله الا الله) ووتويه تي: (شاه، روح. ليتم برده وه) يه كسهر گياني دهرچووه. وهيه زكيكي تر ووتويه تي بلي: (لا اله الا الله) ئه ويش ووتويه تي: (يا رب قاتلة يوماً، وقد تعبت كيف الطريق الى حمام منجاب؟) واته خودايه كچيك پوزيكي ووتني: ئه ري زور ماندوو بووم، پيگهي حه مامي منجاب له كوي يه؟

پاشان گياني دهرچووه.

وه بهيه كيكي تر ووتويانه بلي (لا اله الا الله) له بري ئه وه گوراني ووتوه و تاتنا و تننتنا، پاشان گياني دهرچووه. وه بهيه كيكي تر ووتويان بلي (لا اله الا الله) ئه ويش ووتويه تي: جا چ سوديكي ههيه ووتني ئيستاكه من هه رچي تاوان هه بيت كردوومه، نه يتوانيوه بيلي.

وهيه كيكي تر له وساتانه دا ده ليت: چ سوديكي ههيه بيرم نايهت تاكه نويزيكم بو خدا كرد بيت، نه يوتووه و مردووه. وه بهيه كيكي تر كه پتيان ووت ئه و ووتني من دافره و به وه ي تو ده ليت مرد.

وه كه سيكي تر هه رچه نده هه ولي ده دات ده يوت زمانم به ستراوه. بويان گيپامه وه كه يه كيكي له سوالكه ره كان له سهره مهرگدا له بري (لا اله الا الله) ده يوت: توخوا ديناريك.. توخوا ديناريك، پاشان مرد.

وهه نديك له بازرگانه كان پتيان پاگه ياندم كه يه كيكي له بازرگانه كان له سهره مهرگدا بوو، ئه وانيش پتيان ووت: بلي "لا اله الا الله" كه چي ئه و ده يوت: ئه م پارچه قوماشه زور هه رزانه، ئه مه كرپاريكي زور باشه... هتد، هه تا گياني دهرچوو.

سبحان الله... خه لكي چه ندين ديمه ني له م شيوانه يان بينيوه و به ندي لي وه رناگرن، جائه گر موفتيك له په پي تواناو هيزوه وشدا بيت شه يتان زال بوو بيت به سهريداو

¹ - ئه م دوو ووشه به ناوي ناوي دوو به ردو داشي ياري شه ترهنج و دامه ن.

سەرپێچی خودای پێ کردبێت و له‌تاوانکاریدا پۆچووبێت ، ئه‌ی ئه‌بێت له‌حاله‌تی بێ هیزی و په‌که‌وتنی په‌ل و پۆو ئه‌ندامه‌کانی و نه‌خۆشی جه‌سته‌یی داوه‌شانیبێت، وه‌له‌ سه‌ره‌مه‌رگدا بێت شه‌یتان چی پێ بکات؟ بێ گومان شه‌یتان به‌هه‌موو هیزیکی به‌وه‌ هه‌ولێ ئه‌وه‌ده‌دات که‌ئهم هه‌له‌ زیترینه‌ی له‌ده‌ست بدات که‌هه‌لی شه‌یتانه‌ له‌سه‌ره‌مه‌رگدا. وه‌له‌وساتانه‌دا ئه‌وه‌ مرو‌فه‌ له‌ بێ هیزترین کاتدا به‌وه‌شه‌یتانی‌ش له‌په‌پی به‌هیزی دایه‌.

جا لی‌ره‌دا خ‌وای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمی‌ت: (يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ.... ابراهیم: ۲۷) واته‌:خ‌وای گه‌وره‌ باوه‌پ‌داران پایه‌دار ده‌کات له‌سه‌ر گو‌فتاری به‌جێ و‌دروست له‌ژیانی د‌نیادا، وه‌له‌سه‌ره‌مه‌رگ و‌قیامه‌تیشدا "باوه‌پی دامه‌زراو فریایان ده‌که‌وی‌ت" و گو‌فتاریان پێک و‌پێک دامه‌زراوده‌بێت به‌باوه‌په‌وه‌ ده‌مرن ، وه‌سته‌مکارانی‌ش گو‌مرا ده‌کات وه‌ئ‌ه‌وه‌ی خ‌وای گه‌وره‌ هه‌رچی به‌کی به‌ه‌وێت ده‌یکات.

جا چۆن خ‌وای گه‌وره‌ کۆتایی ژیا‌نی سه‌ته‌مکارو خ‌وانه‌ناس و‌تاوانکاری چ‌لێس خ‌ۆش به‌خت ده‌کات؟! که‌له‌م د‌نیادا به‌رامبه‌ر به‌ به‌رنامه‌که‌ی لوت به‌رزو خ‌ۆبه‌زل زان بووه‌و دیل و‌به‌نده‌ی هه‌زو ئاره‌زووه‌کانی بووه‌و یادی خ‌ودا به‌زمانیدا نه‌هاتوه‌ و‌به‌رده‌وام سه‌رپێچی خ‌ودایان کردوه‌. وه‌ک ب‌لێی په‌یمان نامه‌ی لی خ‌ۆش بوونیان بۆ ئاماده‌کراوه‌ له‌سه‌ره‌مه‌رگدا، که‌چی باوه‌پ‌دارو خ‌واناسه‌کان زه‌ندقیان چ‌وه‌ له‌ترسی مه‌ینه‌تی به‌کانی سه‌ره‌مه‌رگدا. (أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بِالْعَقَّةِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ * سَلِّمُوا إِلَيْهِمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ.... القلم: ۴۰-۴۱) واته‌: یان سو‌یندتان له‌سه‌رمانه‌ که‌ پ‌وژی قیامه‌ت هه‌رچیتان بو‌یت ئه‌وه‌ ده‌بێت، په‌رسیاریان لی ب‌که‌ن بزانه‌ کامیان زامنی ئه‌و کاره‌یه‌.

یاخود هه‌روه‌کو و‌وتراوه‌:

ياأَمْنًا مَعَ قَبْحِ الْفَعْلِ مِنْهُ أَمَل

اتاك توقية أمن انت تملكه؟

جمعت شيئين: أمنا ، واتباع هوى

هذا ، واحداهما في المرء تهلكه

والمحسنون على درب المخاوف قد

ساروا ، وذلك درب لعت سالكه

فرطت في الزرع وقت البز من سفه

فكيف عند حصاد الناس تدرکه

هذا ، واعجب شيء فيك زهدك في

دار البقاء بعيش سوف تتركه

من السفينه إذا بالله؟ انت ام الـ

- مغبون في البيع غبناً من تدرکه

واته:

ئهى ئه و كه سهى خۆت به ئه مين ده زانى له گه ل ئه وهى په فتارت ناشيرينه...

ئايا پاريزه ريكت بۆ هاتوه كه بتياريزيت يان خۆت هه ته؟

دوو شتت كۆكر دۆته وه ئه مينى ويى باكى له گه ل ئاره زووبازى...

كه بوونى هه ريه كيكيان له هه ركه سيكددا به هيلاكى ده بات

چا كه كاران له سه ر پيگاي مه ترسي دا هه نكاويان نا....

ئهو پيگايه بوو كه تۆ نه ت گرته به ر

زياده په ويت كرد له چاندنى تۆو به نه فامى....

جا چۆن له كاتى دروينهى خه لكى پياده گه يت؟

ئوهى جيبى سه رسوپمانه له گه ل ئه مانه شدا تۆ به چاوى كه م...

ده پوانيته مالى كۆتايى له پيئاو ژيانتيك كه جيبى ده هيئت

جا توخوا كى نه فامه ؟ تۆ يان ئه وهى له مامه له دا...

زهره‌ری ده‌کات ، د‌ل‌ن‌یابه پ‌ۆ‌ژ‌ی پ‌ی‌ی ده‌گه‌یت

٤٩- تاوان بینایی دل کو‌یر ده‌کات یاخود لاوازی ده‌کات؛^١

ب‌ی گومان دل بینایی تایبه‌تی خ‌ۆ‌ی هه‌یه ، پ‌ی‌ش‌تر‌یش باسی ئه‌وه‌مان کرد که تاوان بینایی دل لاواز ده‌کات ، به‌لام ئه‌گه‌ر به‌یه‌کجاری کو‌یری بکات ، ئه‌وا ب‌ۆ دواجار هیدایه‌ت نابینیت وشارپ‌گای راستی به‌یه‌کجاری وون ده‌کات. که م‌ال‌ی م‌ۆ‌ق‌ایه‌تی له‌سەر دووبنه‌ما به‌نده که ئه‌ویش: _

١- ناسینی حه‌ق وپاستی یه .

٢- هه‌ل‌ب‌ژاردنی ئه‌و حه‌قه .

پ‌ی‌ژ‌ۆ‌پ‌له‌ وپایه‌ی م‌ۆ‌قه‌کان له‌دو‌ن‌یاو قیامه‌ت‌دا به‌نده‌له‌سەر پ‌اده‌ی په‌یوه‌ست بوونیان پ‌اده‌ی مامه‌له‌کردنیان له‌گه‌ل ئه‌م دووبنه‌مایه‌دا.

وه‌هه‌ریوونی ئه‌م دووبنه‌مایه‌یه بووه‌ته مایه‌ی وه‌سف‌ی پ‌ی‌غه‌مبه‌ران له‌لایه‌ن خ‌ۆ‌ای که‌وره‌وه که ده‌فه‌رمیت: (وَادْکُرْ عِبَادَنَا اِبْرَاهِیمَ وَاسْحَقَ وَیَعْقُوبَ اُولٰٓئِیْهِ وَالْاَبْصَارِ... ص: ٤٥) واته: باس ویا‌دی به‌نده به‌پ‌ی‌ژه‌کانمان بکه " ابراهیم وئیسحاق ویه‌عقوب " که ده‌ست‌یک‌ی بال‌ایان هه‌بوو له حه‌ق و حه‌ق وستی و به‌رچاوپوونیو شاره‌زاییه‌کی ته‌واویان هه‌بوو له هه‌موو پ‌وویه‌که‌وه .

بر‌گه‌ی (الْاَیْدِی) که له‌ ئایه‌ته پ‌ی‌ژ‌ۆ‌زه‌که‌دا به واتای ه‌ی‌ز د‌یت له ج‌ی به‌ج‌ی کردن وگه‌یاندنی حه‌ق و حه‌ق وستی‌دا ، وه‌بر‌گه‌ی " وَالْاَبْصَارِ " به‌واتای به‌رچاوپوونی و بینایی ته‌واو له‌ئایندا . که واته وه‌سف وپ‌ی‌ت‌ناسه‌ی کردوون به‌که‌م‌ال‌ی ناسینی حه‌ق وکه‌م‌ال‌ی ج‌ی به‌ج‌ی کردنی حه‌ق وستی ، به‌لام خه‌ل‌کی له‌م بواره‌دا دابه‌ش بوونه به‌چوار به‌شه‌وه: _

به‌شی یه‌که‌م: ئه‌وه‌بوو که باس‌مان کرد له‌پ‌ی‌غه‌مبه‌ران که به‌پ‌ی‌ژ‌ترین وجوام‌ی‌ترین دروست کراوه‌کانی خ‌ۆ‌ای گه‌وره‌ن.

^١ - پ‌روانه خاله‌کانی: ١-١٩-٣٦

به‌شی دووهم: به پیچ‌وانه‌ی به‌شی یه‌که‌مه‌وه‌ن که هیچ بیناییه‌ک و به‌رچاوپوونیه‌کیان نی یه له‌ئایین وحق وچی به‌جی کردنی حه‌قدا. که‌ئه‌مانه زۆرینه‌ی زۆری گیلن، ئه‌وانه‌ن که به‌رچاویان برسی و ته‌نگ و ژیرته‌سک و بیرکورت و بی هۆشن، جگه له‌پیسوایی هیچیان لی به‌ره‌م نایه‌ت.

به‌شی سییه‌م: ئه‌م به‌شه بیناییان حه‌ق و راستی ده‌بینیت، به‌لام زۆر بی هینو بی ده‌سه‌لاتن ناتوانن پشتگیری بکه‌ن و بانگه‌شه‌ی بۆ بکه‌ن و چی به‌جی بکه‌ن، به‌لکو به‌باوه‌رداری بی هینز ناوده‌برین، که‌خیر و باشه‌یان که‌متره له‌چاو باوه‌رداره به‌هیزه‌کان.

به‌شی چواره‌م: ئه‌م به‌شه هینز ده‌سه‌لات و توانایان زۆره وه‌به‌هینز و هیمه‌ت به‌رزن، به‌لام بیناییان زۆر کورت بین و سسته که ناتوانن حه‌ق و راستی له ناحه‌ق جیابکه‌نه‌وه، وه‌دۆستانی خودا جیابکه‌نه‌وه له‌دۆستانی شه‌یتان. که‌زۆر جار هه‌موو په‌نگیکی په‌ش به‌خورما ده‌زانن وه‌موو سپی یه‌ک به‌هیلکه‌و چاره‌سه‌ر به‌ژه‌هرو ژه‌هریش به‌چاره‌سه‌ر...

ئه‌م پێپه به‌هیچ شتیه‌یه‌ک بۆ پیشه‌وایه‌تی کردنی ئاینداران و پروداران ده‌ست ناده‌ن، به‌لکو پیشه‌وایه‌تی تاییه‌ته به‌به‌شی یه‌که‌مه‌وه که‌خوای گه‌وره ده‌فه‌رمیت: (وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ... السجده: ٢٤) واته: ئیمه ئه‌وانمان کردووه به‌پیشه‌وايانی خه‌لکی و به‌پێنماییه‌کانی ئیمه کارده‌که‌ن، چونکه ئارامگر بوون و پرۆای ته‌واویان هه‌بوو به‌ئایه‌ته‌کانمان.

خوای گه‌وره له‌م ئایه‌ته پیرۆزه‌دا ئاماژه بۆ دوو هۆکاری سه‌ره‌کی ده‌کات وه‌ک مه‌رجێک بۆ پیشه‌وایه‌تی، که‌ئه‌ویش (صبر-ئارامگری، یقین-پرۆای ته‌واو بوون) که‌خوای گه‌وره ئه‌م پێپه‌ی پی به‌هره‌دار و پێژدار کردووه له‌به‌شه‌کانی تر.

بۆچی خودا سویند به‌کات ده‌خوات؟

خودای گه‌وره کات وزمه‌ن هه‌لده‌بژێریت و سویندی پێ ده‌خوات ، چونکه کات مه‌ودای هه‌ول و کۆششی سه‌ربه‌رزان و دۆپاوه‌کانه . که‌ده‌فه‌رمیت: (وَالْعَصْرِ * إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ * إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ.... العصر: ۱-۲-۳) واته: سویند بیت به‌کات * به‌به‌رده‌وامی موقوف له‌خه‌ساره‌ت مه‌ندی دایه * ته‌نها نه‌وکسانه نه‌بیت که باوه‌ریان هه‌تاوه‌ و کرده‌وه‌ی چاک نه‌نجام ده‌ده‌ن و حه‌ق ده‌ناسن په‌شتگیری ده‌که‌ن و بانگه‌شی بۆ ده‌که‌ن و ئارمگرن له‌سه‌ر به‌جی گه‌یانندی.

لێره‌دا ته‌نها ناسینی حه‌ق مه‌به‌ست نی یه ، به‌لکو گه‌یاندن و په‌شتگیری کردن و بانگه‌شه بۆ کردن و پێنمایی بۆ کردن مه‌به‌سته .

جا جگه له‌م پێره هه‌موو پێرێکی تر دۆپاوو خه‌ساره‌مه‌ندن . ئاشکرایه که‌تاوان و سه‌رپێچی بینایی دل لاواز ده‌کات حه‌ق و راستی به‌پێی پێویست ناناستی ، وه‌له هه‌مان کاتدا هه‌مه‌تی بێ هه‌یز ده‌بیت و ئارمگرنابیت له پێناویدا . به‌لکو زۆرجا ژه‌نگی تاوان پێوه‌ره‌کانی دل ده‌گۆریت ناحه‌ق به‌حەق و خراپه به‌چاکه ده‌داته قه‌له‌م ، پێگه‌ی خودا ون ده‌کات و پێگه‌ی نه‌فامی هه‌لده‌بژێریت و دنیا په‌رستی به‌راست و حه‌ق ده‌زانیت ، وه‌له راستی و حه‌ق ویستی ئایه‌ته‌کانی خودا بێ ئاگاده‌بیت . جا ته‌نها نه‌مه به‌سه له کاریگه‌ریه خراپه‌کانی تاوان تا ده‌ست به‌رداری بین و خۆمانی لی ده‌رباز بکه‌ین .

۵- تاوان شه‌یتان له‌دڵدا جێنشین ده‌کات :

تاوان پێ خۆشکه‌ره بۆ شه‌یتان تا بتوانیت جێگه‌ی له دلی تاوانکاردا بکاته‌وه وه‌یلانه و مۆلگه‌ی خۆی تیدا دابه‌زرینیت وه هه‌نگاوێکه بۆ گومراکردنی یه‌کجاری . به‌پێچه‌وانه‌وه ملکه‌چی و گوێراپه‌لی و خودا په‌رستی دل پووناک و پووشن ده‌کاته‌وه و ده‌پرازینیت‌وه وه‌ک ئاوینه‌ی ساف بریقه‌داری ده‌کات و پرده‌بیت له‌یه‌ک پارچه نور

و پووناکی. که زۆرجار شه‌یتان له‌م جۆره‌ دلانه‌ هه‌لدیت و پاده‌کات ، چونکه‌ به‌رگه‌ی تیشک و پووناکی یه‌که‌ی ناگریت. هه‌روه‌ک هه‌لهاتنی گورگ له‌ترسی شیری نیو بێشه‌دا. که پووناکی تیشکی به‌ر شه‌یتان بکه‌ویت پاسته‌وخۆ ده‌بیورینیته‌وه‌ ، دواتر که شه‌یتانه‌کانی تر لێی کۆده‌بنه‌وه‌ ده‌پرسن چی یه‌تی؟ ده‌لێن: ئاده‌میزاد پێکایه‌تی، یان به‌رچاوی ئاده‌میزاد که‌وتوه‌.

فيا نظرة من قلب حرم نور یکاد لها الشيطان بالنور يُحرق

واته: ئای له‌پووناکی دلی ئازاد که خه‌ریکه‌ له‌پووناکیدا شه‌یتانه‌کان بسوتینیت.

ئایا ئه‌م دله‌و دلیکی کرماوی و مۆلگه‌ی شه‌یتان زالبوو به‌سه‌ریدا و جی به‌جی که‌ری حه‌ز و ئاره‌زووه‌کانی وه‌ک یه‌کن؟ که هه‌میشه‌ هاوه‌لیکی خراپه‌کاری له‌گه‌لدایه‌ بۆ سه‌رلی شیواندنی. خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمیت: (وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ تَقِيضُ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ * وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ * حَتَّى إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَا آيَّتُ يَنِّي وَبَيْنَكَ بَعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ * وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ... الزخرف: ۳۶-۳۹) واته: که سێک خۆی کوێر بکات له‌ئاستی قورئان و یادی خودای میهره‌بان ، ئه‌وا ئێمه‌ شه‌یتانیکی ده‌که‌ینه‌ ملۆزمی و "هاوه‌لی خراپ" هه‌میشه‌ ده‌بیته‌ یارویاوه‌ری له‌گه‌لیدا ده‌بیته‌ ،بێ گومان ئه‌وه‌شه‌یتانه‌ پێگه‌ی راستییان لێ ده‌شیوینیت و ده‌یانخاته‌ سه‌ر پێگه‌ی خراپه‌کاری که‌چی واده‌زانن له‌سه‌ر پێگه‌ی چاکه‌ن تا پۆژی قیامه‌ت هه‌موو شتیکی پوون ده‌بیته‌وه‌و وه‌له‌ کاتی لێپرسینه‌وه‌دا به‌شه‌یتانه‌که‌ی ده‌لێت: خۆزگه‌ نیوانی من وتۆ به‌قه‌ده‌ر پۆژه‌لات و پۆژئاوا له‌یه‌ک دوور بووینایه‌ .. ئای که‌ چ هاوه‌لیکی خراپ و ناله‌باری ، ئه‌مپۆ ئه‌و قسه‌وگله‌یی و گارنده‌یانه‌ بێ سوودن، چونکه‌ ئێوه‌ کاتی خۆی سته‌متان له‌ خۆتان وه‌ خه‌لکیش کردوه‌ ،بێ گومان هه‌ردوولاتان له‌ له‌سزاو ئازاردا به‌شدانن له‌ بۆژه‌خدا.

خوای گه وره له م چنه د ئايه ته پيرۆزه دا ئاماژه به وه ده کات که هرکه سيک پشت هل بکات له بهرنامه ی خودا و پيغه مبه ره که ی و دژايه تيان بکات وه ولای تنيگه يشتن و خواناسين نه دات نه وه گيرۆده ی شه يتانتيکی خراپ خوای ده که ين که هه ميشه پي نيشانده ری ده بيت له خراپه کاريدا.

وه هه روه ها خاليکی گرينگ ده ست نيشان ده کات که بريتي به له وه ی کاتيک نه و مرقفه سه رگه ردا نه که پيگای پاستی وون کردوه، نه وهنده ی تر شه يتانه که گومپای ده کات به شيوازيک که هه رچی پيگای خراپه و خراپه خوای هه به له لای نه و به کاروکرده وه و پيگه ی چاکه خوای ده يدا ته قه له م واته به ک بۆ به کتری ته واوکه ری خراپه کاريه کانن هه ريۆيه ساتی له قيامه تدا به پاستی کاره کانيان ده گه ن هه ريه که نه فرين له وی تر ده کات وه هيواخوای به کتر نه ناسينن وه دووری له به کتر ده خوانن.

هه رچه نده سروشتی ژيان وايه گه ر به کيک له به لاو نا په حه تيه ک هاويه شت بيت ،بی گومان ده بيت ته مايه ی سوک کردنی خه م و په ژاره که له سه ر دل و ده رونت. هه روه کو (خنساء) له باره ی کوژرانی براکه يه وه ده لیت:

فلولا كثرة الباكين حولی علی أخوانهم لقتلت نفسی

وما يبكون مثل أخي ، ولكن أعزني النفس عنه بالتأسي

واته: نه گه ر زۆری شيوه ن کاران نه بوونا به له چواره ورم که بۆ براکانيان ده گرین نه و من له هه ژمه تا خۆم ده کوشت.

هه رچه نده که سی وه ک براکه می تیدا نه بووه کوژراوه کان ، به لام بۆمن باروخه م سوکی به بينینی نه وان که ده گرین.

به لام له قيامه تدا خوای گه وره نه م سروشته ده گورپيت وه ک له ئايه ته که دا ئاماژه ی بۆ کراوه ، بگره بوونيان پيکه وه له سزادا هه یچ بار سوکی به ک بۆ هه یچ لايه کيان دروست ناکات. خوای گه وره نه و بار سوکی به ی له سه ر لا بر دوون نه و سروشته ی لا گوړپيوون

وَهَكَذَا دَهْفَ رَمَيْتَ ﴿٣٩﴾ وَلَنْ يَنْفَعَكُمْ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنْتُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ

﴿٣٩﴾ الزخرف: ٣٩

واته: بوونی هردوولاتان له سزادا هیچ بارسوکیه پهیدا ناکات بۆ ئهوی ترتان چونکه ئیوه سته مکار بوون

٥١- تاوان و سه ریڅی له چه که به هیزه کانی شهیتانه:

یه کښکی تر له کاریگریه خراپه کانی تاوان و تاوانکاری بریتی به له وهی که تو هه میسه دوژمنه که ت چه کدار ده کهیت و کار ئاسانی بۆ ده کهیت تا به باشترین شیواز له دژی خۆت بجه نگیټ.

دوژمنیک که هه میسه له گه لټدایه ، ته نانه ت به ئه ندازه ی چاو پروکانیک لیت بی ئاگا نابیت. به رده وام دت بینئ که چی تو ئه و نابینی و هه موو جوړه ته له و پیلان و فیلټیک له دژت به کار ده هیټیت. به رده وام شهیتانی گوره بانگیان ده کات وهانیان ده دات و پییان ده لټیت: دوژمنه که تان دوژمنه که ی باوکتان که مروه. نه هیټان له دهستان پرگاری ببیت که به هویانه وه ئیمه ی شهیتان توشی نه فرهت و ده ریه ده ری بووین. موله ت نه دن ئه وان بچنه به هه شت و خۆتانیش بۆ دۆزه خ. ئه وان به ر په حمه ت که ون و ئیمه ش به ر نه فرهت. وه که ئیمه بی به ش بووین له به هه شت و ناتوانین له گه لیاندا به شداریین ، بانه وان له گه لماندا به شداریین له دۆزه خ..

جا خوی گه وره ئه م دوژمنه سه سه خته ی پی ئاساندووین فرهانی پی کردووین که خۆمان ئاماده کهین له دژیان. کاتیک خوی گه وره ئاده م ونه وه که ی بینئ توشی سه سه خترین دوژمن بوونه ، هۆکارو چه ک و پیداو یستی ئه و جهنگه ی به هه ردولا به خشی و بانگه شه ی جیهادوبازاری جهنگ و شه پی کرد له سه ر زه وی له ماوه ی ته مه ندا ، وه مال و ده رونی له باوه رداران کړی که بجه نگیټ تی بکۆشن و کۆشتار بکه ن له به رامبه ر خه لاتئ به هه شتی به رین.

وه‌ئەمەى به‌به‌لێن و په‌یمان باس کردووه له کتێبه پیرۆزه‌کاندا که "ته‌ورات و ئینجیل و قورئانە". چاهەر که‌سیک ده‌یه‌وێت ئه‌و گری به‌سه‌ مۆر بکات با ته‌ماشای کړیارو خه‌لاته‌که بکات وه‌چ بازرگانیه‌ک وچ قازانجیکه‌؟ که ده‌فه‌رمیت: (تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ * يَغْفِرَ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِينٌ طَيِّبَةٌ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ * وَأُخْرَى تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِّنَ اللّٰهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ.... الصف: ۱۰-۱۳) واته: ئه‌ی باوه‌رداران ده‌ست نیشانی بازرگانیه‌کتان بۆ بکه‌م که‌له سزایه‌کی به‌ئێش پزگارتان بکات، سه‌ره‌تا باوه‌ر به‌یتن به‌خوای گه‌وره و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی وه‌تێ بکۆشن له‌پێناوی ئه‌م پاستی یه‌دا به‌ مال و سامان و به‌خت کردنی جه‌سته‌و گیانتان" واته: ماندووکردنی جه‌سته‌و بیروه‌وش تا ده‌گاته‌ گیان به‌خت کردن" بێ گومان ئه‌م کاره‌ چاکتر و به‌فرتره‌ بۆتان نه‌گه‌ر بزائن وتی بگه‌ن، ئه‌وسا خوای گه‌وره له‌بری ئه‌مانه‌ له‌تاوانه‌کانتان خو‌ش ده‌بێت و به‌هه‌شتی به‌رین و پێشادی و خوشیتان پێ ده‌به‌خشیت که‌ پووباره‌کان به‌ژێرکۆشک و ته‌لارو ده‌رخت و باخه‌کانتاندا تێ ده‌په‌رێت، به‌پاستی ئه‌مه‌یه سه‌رکه‌وتن و سه‌رفرازی دواتر ئه‌وه‌ی که‌ ئێوه زۆر حه‌زی پێ ده‌که‌ن پێتان ده‌به‌خشیت که‌ سه‌رکه‌وتنه‌ به‌سه‌ر دوژمنه‌کانتان و کردنه‌وه‌ی ولات و دله‌کانه‌، وه‌ئەم مژده‌یه‌ بده‌ به‌ برپاداران له‌ هه‌موو سه‌رده‌می‌کدا به‌مه‌رجی ئه‌وان بۆ خودا یه‌کلایه‌.

خوای گه‌وره به‌م جه‌نگه‌ و یستی ئه‌وه بووه که‌ پێزوپله‌ و پایه‌ی باشت‌ترین دروستکراوه‌کانی بنرخینیت پایه‌داریان بکات، ئه‌ویش به‌ پێدانی به‌یداخ و ئالای تێ کۆشان له‌دژی خراپه‌کاری. دلی ئاده‌میزاد که‌ چه‌قی خو‌شویستنی خوداو خواپه‌رستی یه‌ پۆلی گرنگ ده‌بینیت له‌م پووبه‌پووبوونه‌وه‌یه‌دا. وه‌کۆمه‌کی کردووه به‌سه‌ریانه‌کانی خۆی که‌ فریشته‌کانن که‌ هه‌میشه وه‌ک گارد پاسه‌وانی ده‌که‌ن. که‌ده‌فه‌رمیت: (لَهُ مُعَقَّاتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللّٰهِ.... الرعد: ۱۱) واته: فریشته بێ

شوماره‌کانی خودا به‌توره به‌دوای یه‌کدادین تا چاودیری ئاده‌میزاد بکه‌ن له‌به‌رو پشت و‌هه‌موو لایه‌که‌وه بیپاریزن به‌فه‌رمانی خودا.

شه‌فت به‌شه‌فت توره ده‌که‌ن و چه‌سپاوی ده‌به‌خشن به‌باوه‌پداران وه‌اندهری چاکه‌ن به‌زمانی حال به‌ئاده‌میزاد ده‌لین: کاتژمیریک ئارامگر به‌تا به‌خته‌وه‌ری هه‌تا‌هه‌تایی به‌ده‌ست به‌ینیت. هه‌روه‌ها خوای گه‌وره جگه له‌مانه هه‌ر هه‌مووی پشتیوانی ته‌واویان ده‌کات له‌م جه‌نگه‌دا ئه‌ویش به‌په‌وانه کردنی پیغه‌مبه‌ران وکتیب بۆیان تا پالپشت وپشت گیری باوه‌پداران بن.

جگه‌له هه‌موو ئه‌مانه خوای گه‌وره به‌عه‌قل وژی‌ری مرقشی به‌هره‌م‌ه‌ند کردوه ، به‌زانست وشیاری کردۆته‌وه به‌باوه‌پ چه‌سپاندویه‌تی به‌پینمای پاست و هه‌له‌ی بۆ ناشکرا کردوه . گه‌ر ورد بینه‌وه ده‌بینین خوای گه‌وره به‌هه‌موو چه‌شنیک پشتگیری وهاوکاری مرقفه‌کان ده‌کات له‌م جه‌نگه‌دا ده‌بینین:

ژی‌ری وعه‌قل: سه‌رکردایه‌تی سوپاده‌که‌ن

زانست و‌مه‌عریفه: هۆکاره‌کانی جه‌نگ وپیداویستی یه‌کانی دابین ده‌کات.

باوه‌پ: به‌هیزو خۆپاگری ده‌کات.

دلنیا‌یی: هه‌لمه‌ته‌کانی بۆ ساز ده‌کات دژی دوژمه‌که‌ی.

چاوه‌کان ده‌زگای بینین وپشکنینیتی.

گوئییه‌کان: ده‌زگای هه‌والگری یه‌تی.

زمان: ده‌زگای وه‌رگیران وپاده‌رپرینیتی.

ده‌سته‌کان وپییه‌کان: ده‌زگای جی به‌جی کردن و‌هه‌وله‌کانیتی.

سه‌ره‌پا‌ی ئه‌مانه‌ش فریشته‌ن زیکه‌کانی خودای گه‌وره هه‌لگرانی عهرشی مه‌زن، به‌شی‌وازی پشتگیری مه‌عه‌وی ده‌که‌ن وده‌پارینه‌وه که‌خوایه سه‌ریان خه‌یت و له‌تاوان بیانپاریزیت و‌به به‌هه‌شتیان شادکه‌یت.

وه‌خوای گه‌وره‌ش خودی پیروزی خۆی به‌رگری له‌باوه‌پداران ده‌کات به‌پیرو حیزبی خۆی ناویان ده‌بات. که‌هر حزبی خودا سه‌رکه‌وتوو سه‌رفرازه. (أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ... المجادلة: ۲۲). هه‌روه‌ها خوای گه‌وره له‌ چوار ووشه‌ی بوخدا شیواز وته‌کنیکی ئەم جه‌نگه‌ی پی‌فه‌رمووین که ده‌فه‌رمیت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ... آل عمران: ۲۰۰) واته: ئە‌ی باوه‌پداران خۆگروئارامگر بن، وه‌ئارامگری به‌سه‌رخۆتاندا به‌یتن هه‌میشه له‌سه‌نگه‌ری کۆشش وخه‌باتدا بن، له‌خوابترسن پارێزگارین بۆ ئە‌وه‌ی سه‌رفرازیو سه‌رکه‌وتنی هه‌میشه‌یتان ده‌ست که‌ویت.

ئە‌م جه‌نگه به‌بی ئە‌م چوار ته‌کنیکه سه‌رناگریت، واته: ئارامگری و خۆپاگری ناکریت تا "مصا‌بره" نه‌بیت. واته به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی دوژمن و پووبه‌پووبوونه‌وه‌ی، جا نه‌گه‌ر دوژمنه‌که‌شی ئارامگریو، ئە‌وا پیویسته "مرابطه" هه‌بیت واته: "سه‌نگه‌ر چۆل نه‌کردنی دل" نه‌که دوژمن زه‌فه‌ریبیت وه‌ سه‌نگه‌ره‌کانیش بریتیبین له‌ سه‌نگه‌ری (چاوه‌کان، گوپی‌ه‌کان، زمان، سک، ده‌ست، قاچه‌کان). چونکه دوژمن له‌ هه‌ول دایه له‌م سه‌نگه‌رانه‌وه هیرش به‌یتیت وخۆی بگه‌یه‌نیت له‌ دل، وه‌جه‌سته‌ویروه‌وش بشیوینیت وتیکیان بدات.

ئە‌وه‌تا هاوه‌له‌کانی پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ که له‌ دوا‌ی پیغه‌مبه‌ران به‌پزترین پی‌ری مروفن، له‌ هه‌موو که‌سێک زیاتر پارێزراو بوون له‌ شه‌یتان، کاتیک سه‌نگه‌ری خۆیان چۆل کرد له‌ جه‌نگی "ئوحد" دا دوژمن زه‌فه‌ری پته‌یتان و ئە‌وه‌ی که‌پوویدا پوویدا.. وه‌به‌رپه‌ی پشستی هه‌ر سێ بنه‌ماکه که‌بریتی یه له‌ "تقوی" پارێزکاری کردن وله‌ خواترسان، چونکه به‌بی ته‌قوا نه‌خۆگری و ئارامگری و سه‌نگه‌ر چۆل نه‌کردن سوودیان نابیت، هه‌روه‌ها ته‌قواش به‌بی ئارامگری نابیت.

جا ئیستا له خودی خۆتدا تهماشای لهیه کدانی ئه و دوو سوپایه بکه ، شه پی ئه و دوو له شکره بکه که چۆن هه ندی جار زال ده بن به سه رتدا ، وه هه ندی جاریش تۆ زال ده بیت.

پیلانه کانی شه یتان بۆ له خشته بردنی مڕۆڤ

بی گومان شه یتان پیلانی تایبه تی خۆی هه یه له م بواره دا. شه یتان له ده ست وپیوه نده کان و سه ر یازه کانی خۆی پرس یاری کرد ، کام سه ر یازه ی مڕۆڤ له مڕۆڤ زۆتر نزیک تره و کاریگه ری هه یه له سه ر مڕۆڤ؟ ئه وانیش ووتیان: "نه فس- ده رونی". شه یتان ووتی: له ده رونه وه ده سستی پی بکه ن و خاله لاوازه کانی بدۆزنه وه و کاری له سه ر بکه ن و چه زو ئاوا ته کانی بۆ بکه نه داوی راوکردنی وشه و وپۆڤ کۆلی لی نه دن تا له خشته ی ده بن. گه ر هاتوو ده رون هه لگه رایه وه دژی پاشا "دل"، وه ببوه هاوکاری من، ئه و ئیتر هه ری که له م سه نگه ره گرنگانه داگیر ده که ین و سه نگه ره کانی (چاو، گوی، زمان ، ده م ، ده ست ، قاچ) جا له سه ر ئه م سه نگه رانه تی بکۆشین و بجه نگیژن.

ئامۆژگاری ئیبلیس بۆ نه وه کانی

هه رکاتی که توانیتان ده ست بگرن به سه ر عه رشی دلدا ، ئه و ئه و مڕۆڤه یان کوژراوه یان دیله یا خود بریندار یکی سه خته سه نگه رتان چۆل نه که ن ، وه مۆله ت و ده رفه تی هیز و ده سته ی دوژمن نه دن هیزش به ینن بۆ پزگارکردنی دل. وه ئه گه ر هیز شه که یان زۆر به هیزبوو ، ئیوه کۆل نه دن ، به ر ده وام بجه نگیژ تا کاتی ئه و هیزه ده گاته دل زۆر لاوازو بی توانا ده بیت ، چونکه گه ر وابوو ئه و ه یچیان پی نا کریت.

مه ترسی تهماشای نادروست "نه زه ری حه رام"

ئیبلیس ده لیت: ئه ی هیزه کانمان ، که ده ستان گرت به سه ر ئه و سه نگه رانه ، ئاگه داری سه نگه ری چاوبن ، ده رفه تی نه دن تهماشا کردنه کانی سه ره نچ دارو

نه خوښی و چاره سهر

ورده کارييت ، راسته وخو ليی تیک بدن به نه زهري بی ټاگایي وټاره زووبازی ، چونکه دهرونیښی حزی پییه تی.

دلنیا بن سهری "چاو" کاریگری ته وای هیه له سهری ، من ته نها له وړپگایه وه سهرم له ټاده میزاد شیانو، چونکه به نه زهري حهرام توی ټاره زووبازی وشه هوه تم له دلیدا پواندو به ټاوی حه زوټاوات ټاوی ددهم تا هیمت به زری ده کم له تاوانکاری وسه رپنچیدا نفرو دی ده کم. جا چی ده توان له تیکدانیی وسه رلی شیانو دنیان له م سهره وه بیکه ن. گومرای بکه ن وبلین: جا خودا چاری بچی پی داوین؟ وه جوانی بچی دروست کردوه؟ نه گهر بۆ ته ماشاگردن نه بیت؟

خو نه گهر ټاده میزاده کان نه فام بوون ، پینان بلین: نه م ته ماشاگردن تیدا گهره یی خوی به دیهینه رمان بۆ دهرده خات، جوانی بواریکه له بواره کانی گهره یی شوین دهستی په روه ردگار ، پیوسته تیرین له ته ماشاگردن وپی هلدانیدا.

وه پینان بلین: نه م وینه یه به شیکه له دیارده کانی حه هولا دن بیري یه پارچییی بوون وحه قیان لادروست که ن ، گهر پازی نه بوون ، نه و باسی توانه وه و حلولی گشتی وتایه تیان بۆ بکه ن تا دهنه برای نه سرانیه کان که خودا دابهش ده که ن له چه ند جهسته یه کدا.

به م چه شنه دواتر بیري دووره په ریزی دونیاویستیان لادروست بکه ن ، وه خه لکی ساویلکه ی پی له خسته بهرن، چونکه نه مانه له چه که به هیزه کانمانه .

مه ترسی کوپکرتن له حهرام

له ټاموژگاری ئیبلیس بۆ سهر بازه کان

ټاگاداری سهری گوی یه کان بن. شتانیک نه بیستیت که ببیته مایه ی شیانو دنی کاره کانتان. جکه له شت و دهنگی پرپوچ هیچی تر بانه بیستیت ، خوشترین ټاواز به پرپوچترین وشه برازینیته وه و بیده ن به گویتیدا. چی دهرونی پتی خوش بوو باهره وه بیستیت، نه ک نه وه ی که عه قلی ده یه ویت.

به هیچ شیوه‌ای که مؤلف نه‌دهن ووتە‌ی خوای گه‌وره و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بی‌بستیت یان ووتە‌ی بانگه‌وازن و پینمایی کاران، خۆ ئەگەر شتی وا پوویدا دەرڤەت نه‌دهن بگاتە بیرومۆشی لیتی بشیوینن، یاخود بیخه‌نه دلی یه‌وه که‌وا ئەم کاره دژواره‌و به‌تۆ ناگیرت وە‌سەرقالی بکه‌ن به‌شتی لاوکی یه‌وه. وە‌ئەوه‌ی بۆ دروست بکه‌ن که‌ ده‌ست بگره‌ به‌کلای خۆته‌وه‌ با با نه‌ییات و کۆ ئەم‌پۆ له‌حق ده‌پرسیته‌وه‌، خۆتۆ له‌و خه‌لکه‌ زیاتر نیت بۆ ژیان و به‌رژه‌وه‌ندی خۆت توشی مه‌ترسی ده‌که‌یتە‌وه‌...هتد. تاده‌توانن ناحقی بۆ پراژیننه‌وه‌و حق له‌دلیدا دهره‌یه‌ینن.

پیلانی شەیتان بۆ دەست بە‌ردار بوون له‌ پرۆسه‌ی فرمان کردن به‌چاکه‌و ڕێگری له‌ خراپه

شەیتان پیلانی خۆی هه‌یه‌ بۆ ئەوه‌ی ئاده‌میزاد ده‌ست به‌رداری گه‌وره‌ترین فرمانی خودای بێت که "فرمان کردن به‌چاکه‌و ڕێگرتنه‌ له‌ خراپه". جا ئەگەر به‌تو ویت له‌ پیلانی شەیتان شاره‌زاییت، پروانه‌ پیلانی براکانی له‌و مڕۆڤه‌ شەیتانانه‌ که‌چۆن ئەم پرۆسه‌یه‌ له‌ ناو ده‌به‌ن به‌وه‌ی که‌ ئەمه‌ خۆ هه‌لقورتاندنه‌ له‌ کاروماق خه‌لکی تردا، وە‌شوین که‌وتنی که‌م وکۆپی ونا ته‌واو به‌کان و عیبی خه‌لکی تره‌، وە‌خۆتووش کردنه‌ به‌به‌لا و دروست کردنی ئاشوبه‌ له‌ نێوخه‌لکیدا.

پیلانی شەیتان له‌ شیواندنی یه‌کتا په‌رستی و ره‌دکردنه‌وه‌ی سیفاته‌کانی خوای گه‌وره

پیلانی شەیتان له‌م بواره‌دا له‌وه‌دا خۆی ده‌بینیتە‌وه‌ که‌ شوین که‌وتوانی سونه‌ له‌ پێ ده‌ربکه‌ن و سیفات وکاره‌ جوانه‌کانی خوای گه‌وره‌ په‌ک بخه‌ن له‌ ژێر ناوی "جسته‌ پێژی - التجسیم" وە‌ "لیکچواندن - التشبیه" وە‌ "چۆنیه‌تی - التکییف". بۆ نمونه‌: "بلندبوونی خودای گه‌وره‌" وە‌ له‌نگه‌رگرتنی له‌سه‌ر ته‌ختی عرشیه‌ی مەزن به‌لایه‌نگه‌ باس ده‌که‌ن.

نه خوښی و چاره سهر

وه "دابه زینی خودا بۆ ناسمانی دنیا" وهفه رموده که ی: (من سألني فأعطية^۱.... کئ پرسیارو داوا بکات داواکاری یه که بۆ جی به جی ده که م). به جولاندنه وه و گواستنه وه وهسف ده که ن.

وه وهسفی خودا بۆ خودی خوئی به "دهست وپوخسار" به نه دامه کانی له ش لیک ده ده نه وه.

وه کاره کانی خودا به نوئ "حوادث" داده نین، وه سیفته کانیشی به "اعراض" لیک ده ده نه وه.

به م چه شنه سیفته کانی خودا په ده ده که نه وه.

وه سهر له که وجهه کان ده شتوینن که بۆ سه لماندن سیفته کانی خودا له قورئان وسونه دا هاتوو په یو یستی به م کارانه هیه. جا نه م پوون کردنه وه یه په کخستنه له قالبی پاک وپیگه ردی ومه زنی وگه وره پاگرتنی خودا پیش که ش ده که ن. وه زوړیک له کال فامه کان نه م شتانه وه که خوئی وه رده گرن ویه ووشه ی جیاوازتر گوزارشتی لی ده که ن. خوای گه وره ده فه رمیت: (وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنَّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا... الأنعام: ۱۱۲) واته: جا بوهر پیغه مبه ریک وپرواداریک دوژمنیکمان له شه یتان وپه ری سازاندوه، که به رده وام قسه ی زل وپازاوه ده دن به گوئی یه کداو خویان وخه لکی پی سهر که ردان وگومراده که ن.

جا خوای گه وره نه ووتو قسانه ی به پازاوه باس کردوه، چونکه ناحقه بۆ قبول کردنی ده پرازیښته وه وده دات به گوئی نه فام وسهر که شه کاند وپی گومراده بن. پوخته ی مه به ست:

^۱ - نه مه به شیکه له فه رموده یه کی (صحیح) له دابه زینی خودای گه وره بۆ ناسمانی دنیا له سی به شی شمو دا به چه نندین سه نه دی راست ودرسته وه، ههروه ها (بخاری ومسلم) وکسانی تریش نه م فه رموده یه یان گیراوه ته وه. بۆ نه م مه به سته پروانه (اجتماع الجیوش) و(مختصر الصواعق) ی نوسه ر.

شەیتان لەسەنگەری گوێیدا مۆلگەى دامەزراندووە و جگە لەشتناى پڕوپوچ و بى خیر نەبێت مۆلەتى شى باش و چاکە نادات بێتە ژوورەو و قازانجى پى بگەيەنیت، وەئەگەر هاتە ژوورەو وەش بى سوودی دەکات.

مەترسیدارترین ساتمە، ساتمەى زمانە

شەیتان بە یاردە دەستەکانى دەلێت: سەنگەرى زمان مەزنیترین سەنگەرە بۆکارى ئێمە، دەزگای گوزارشت و وەرگێڕانى دلە. جا زۆر پێویستە بە وریایى وە لەسەنگەردا کاربکەین، کە مەند کیشى بکەین بۆ ووتەى نابەجى و ناپەسەند کە هەرە مووى زیان بەخش بێت و مۆلەت و دەرفەتى یادی خودا و قورئان خویندن و ووتەى ئامۆزگارى مەدەن لە زمانى یەو وەرچێت. وە ئێوە لەم سەنگەرەدا دووکارى مەزنتان هەیه پێویستە دەست بەردارى هیچیان نەبن:—

۱. قسەى ناپەرەواکردن: چونکە هەرکە سێک قسەى ناپەرەوا بکات ئەوا بڕایە کە لە براگەرە کانتان و لە سەربازە گەرە کانتانە.

۲. بى دەنگ بوون لە ئاستى حەق: جا هەرکە سێک لە سەر حەق بە وەلام نەیت وە بى دەنگى هەلبژێریت، بڕایە کە کە پولاتى ئێوە یە، هەرە کە یە کە میان قسەکەرى ئێوە بوو ئەمەش بڕایە کى کە پولاتانە.

جا ئەمان نە ک مۆلەتیا بەدەن بە ووتەى حەق بدوین و بى دەنگ بن لە ووتەى ناپەرەوا، بە هەموو پێگاكان ناپەرەواى پراژیننەو، حەق بێژان بترسینن کە سەرئەنجامیان باش نابێت. دلنیا بن پۆلەکانم کە سەنگەرى زمان هۆکارى سەرەکی سەرگەردانى ئادەمیزادەکانە. چەندیان لەم پێگە یەو وەرە دوچارى گرتن و کوشتن و تیاچوون بوو.

ئامۆزگارىتان دەکەم بە وەى یە کێکتان ووتە یە ک لە سەر زارى برائادەمیزادە کە تانەو وە بلى، ئەوى تریشتان لە گوێگرە کەى گەرە بکاتەو و سەر سوپمانى لادروست بکات و پێى دووبارە بکاتەو، بە هەمیشە یى هاندەر و هاوکاریان لە گوێگرتن و ووتنى قسەى ناپەرەوادا.

هه موو ده رگاو گوښه په کيان لى بته نن ، موله تيان مه دهن وه بېرى نه وه تان ده هينمه وه که من چى به لښ وسويندېکم خوارد له بهرام بهر خودا که يان که ووتم: (ثُمَّ لَا يَنْتَهُم مِّنْ بَيْنِ اَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ اَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ * قَالَ فَبِمَا اَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ... اعراف: ۱۶-۱۷) واته: شهيان ووتى: به هوى نه وهى که تو منت گومړاو سهر گهردان کرد ، نه وه سويند بېت منيش له سهر پيگه پاسته که بويان دانشم ولايان بدهم وبيان ترازينم. پاشان سويند بېت به خدا له هه موو لايه که وه بويان بېم، له پشت وپاش وچپ وپاسته وه، وه دونيايان لاخوشه ويست ده کم و گومان دوو دليان له سهر قيامت بو دروست ده کم، وه زوريه يان گومړاده کم، که میان به سوپاس گوزاريت ده ميننه وه.

ثايا نابينيت من له هه موو پيگايه که وه پيلان ده گيرم بو ناده ميزاد تاده ربازي نه بېت وگيروده بکم وکول ناده م. وه پيغه مبه ره که يان ناگادارياني کردنه وه که به ناده ميزادى ووتوه: (إِنَّ الشَّيْطَانَ قَدْ قَعَدَ لَأَبْنِ آدَمَ بِطَرَفَيْ كُلِّهَا، وَقَعَدَ لَهُ بِطَرِيقِ الْإِسْلَامِ. فَقَالَ: اتَّسَلِمَ وَتَذَرُ دِينَكَ وَدِينَ آبَائِكَ؟ فَخَالَفَهُ وَاسْلَمَ، فَقَعَدَ لَهُ بِطَرِيقِ الْهَجْرَةِ. فَقَالَ: اتَّهَاجَرَ وَتَذَرُ أَرْضَكَ وَسَمَائِكَ؟ فَخَالَفَهُ وَجَاهَرَ. فَقَعَدَ لَهُ بِطَرِيقِ الْجِهَادِ. فَقَالَ: اتَّجَاهَدُ فَتَقْتُلُ فَيُقَسِّمُ الْمَالَ وَتَنْكِحُ الزَّوْجَةَ؟) ^۱ واته: شهيان له سهر هه موو پيگاگان سهرنگه رى له ناده ميزاد گرتوه ، هه تا سهر پيگه ئيسلام ، ووتى: ئيسلام ده بېت ده ست به رداری ثاينى باو بپيراني خوت ده بېت؟ که چى سهر پيچى کردنى ئيسلام بوو. دواتر هاته سهر پيگای کوچ کردن. ووتى: ثايا کوچ ده که يت و خاک وولاتى خوت به جى ده هيليت؟ که چى سهر پيچى کردو کوچى کرد. پاشان هاته سهر پيگه جيهاد، ووتى: ثايا تو جيهاد ده که يت وده کوژييت ومال و سهر و هتت ده برييت ودابه ش ده کريت و خيزانېشت شوو ده کاته وه؟

^۱ - نهم فدرمووده يه (حسن)، ه، (احمد: ۸۳/۳) گيتراويه تيه وه.

جا به هه مان شیوه له سهر هه موو پێگایه کی چاکه خوازی پێیان لێ بگرن. ئه گهر ویستی خێرو پاره بیه خشیت پێگری بکه ن و پیتی بلێن: ئایا ئه و پاره و ماله ی خۆت ئه ییه خشیت سهر ئه نجام وه ک ئه و سولکه ره و درۆزه چیه ت لێ دیت؟ ئایا نه تان بیستوهه چیم خسته سهر زمانی که سێک که هه ژاریک داوای هاوکاری لێ کرد ، ئه ویش ووتی: ئه مه پاره ی خۆمانه ، جا ئه گهر بیده یین به ئیوه ، ئه و ئیمهش وه ک ئیوه مان لێ دیت. جا ئه گهر بجیت بۆ چه چ کردن پیتی بلێن: ئه و هه موو پێگه دوورو درێزه ده بریت دوور نی یه خۆت و ماله که ت توشی تیاچوون نه ییت.

به م چهشنه هه موو پێگه یه کیان لێ بته نن و باسی مه ترسی و دژواری و زهحمه تیان بۆ بکه ن. دواتر پێگا کانی تاوان و خراپه کارییان بۆ ئاسان بکه ن و بۆیان بپازیننه وه و خۆشی بکه ن له دلایندا. وه زیاتر پشت به ئافره ت بیه ستن و به کاریان به یتن بۆ ئه م مه به سه ته ، وه له ده رگای ئافره تانه وه هێرشیان بۆ به رن، چونکه باشترین پێپن بۆ ئاسانکاری کاره کانتان.

سهنگه ری ده ست و پێ یه کان

ئه م سهنگه ره به باشی بیته نن و مۆله ت نه ده ن کا ری چاکه و چاکه خوازی پێ ئه نجام بدریت. وه بۆ به ده ست هێنای ئه م مه به سه ته پێویسته هاوکاری له ده رونی خراپه کاره وه وه ربگریت، وه بخریته گپ بۆ دژایه تی کردن و لاواز کردنی پۆل و هیزی ده رونی چاکه کار ، به دلنیا یی ئه م کارهش به پێگری کردن ده بیته له پێ گه یشتنی یارمه تی بۆی. وه له هه مان کاتدا پشتگیری و هاوکاری به هیزیرونی ده رونی خراپه کار بکریته. به م چهشنه ده توانن بگه نه ته ختی عه رشی دل، وه پێویسته له مه له که ته که ی دوور بخریته وه ده رونی خراپه کار له بری دل جێنیشین که ن. جا ئه و کاته هه موو شتێک به ئاره زووی خۆتان ده بیته و وه هه رچی بپاریک بدات له به رژه وه ندی ئیوه دایه ، وه مه رج و بپیاره کانتان هه ره هه مووی جێ به جێ ده کریته له لایه ن ئه و ده روونه وه .

نه خوشی و چاره سهر

وه نه گهر ههست به جوله و ههولئ دلت کرد بق هاتنه سهر تهختی پاشایه تی، نه وکاته ههول بدنه نه و دهرونه ی بق جوان وشیرین بکه ن وهله پیش چاوی بیرازیننه وه ووه ک بوکتک هاوسهرگیری پی بکه ن له گه ل دلدئا. وه سهرمهستی بکه ن وپی بلین تامی خوشی بجیزه ههروه کو تامی شهرو ناخوشیه کانت چهشت ، نه وساته بهراوردیک بکه له نئوانیاندئا. وه دهست ههلبگره له جهنگ وشه پ ، چونکه شه پی نیمه کوتایی نایه ت تا مهرگ، وه توش ئه ی دل بهرگه ی جهنگی دریزخایه ن ناگریت...

سهر بازه کانی ئیبلیس

وه نه ی نه وه کانم پشت به دوو سهربازی مه زن بیهستن که له گه لیاندئا به هیچ شیوه یه ک توشی به زین نایه ن، نه و دوو سهربازیه ش بریتین له :

۱. سهربازی بی ئاگایی: به هه میشه یی ههول دده ن به هه موو شیوه یه ک دلی ئاده میزاد بی ئاگا بکه ن له خودا وقیامه ت ، چونکه نه مه خالی وهرچه رخانه له جهنگی نیوه دا. ههرکاتی دلی بی ئاگابوو له خودا ، نه وکاته زال بوون به سهریداو دهسه مۆکردنی زور ئاسانه .

۲. سهربازی ئاره زووبازی: ئاره زوو بازی له پیش چاوی جوان له دلیاندئا شیرین بکه ن، وه به هیزی ههردوو سهربازگه که هیرش بکه ن به سهریاندئا ، چونکه چه ک وسهرباز له م دووانه باشترویه هیترمان نی یه ، وه بق به نه نجام گه یاندنی بی ئاگایی به ئاره زوو خهریکیان بکه ن ، وه بق گه یشتن به ئاره زوو بازی به بی ئاگایه وه سهرقالیان بکه ن.

جا هیرش به نه سهر که سه خوانا سه کان ، چونکه نیوه به بوونی ئاره زوو بازی وشه یتانه که ش وئاده میزاد به وه دهبنه جوار که س وزال دهبن، وه پیتری خواناسان تیک بدنه ویشیوینن به پشت بهستن به به کاره یتانی ئاده میزاده بی عه قل وژیهره کان بق شیواندنی کۆپه کانیان.

پوخته ی مه بهست:

ئادەمیزاد سەرمەست بکەن بە ئارەزووبازی و بى ئاگایی، وەئەگەر خۆى گەرە
فەرمانى کردەو بەئادەمیزاد بەوەى کە ئارامگرو خۆگرو سەنگەر چۆل نەکەن،
ئىوەش بەهەمان شىوە خۆگرو ئارامگرو بن و سەنگەرەکان چۆل مەکەن. وەلەکاتى
دروست بوونى هەر دەرڤەتیک لە دەستى مەدەن، بەتایبەتى لەکاتى توپەبوون و
ئارەزوو بازیدا کە دوو هەلى بى وینەن.

وە ئاگادار بن کە ئادەمیزادى وا هەيە ئارەزووبازى زالە بە سەرىدا و کەمتر توپە
دەبیت. جا ئىوە گرنگى بە بواری ئارەزووبازى بدەن و سەرگەردانى بکەن. وە دەست
بەردارى توپە بوونى ببن.

وە هەيانە بە پێچەوانەو پادەى توپە بوون و هەلچونى زیاترە و کەمتر حەز بە
ئارەزوو بازى دەکات. جا لێرە دا گرنگى بە بواری هەلچوون و تورشە بونەکەى
بدەن. هەرچەندە سەنگەرى ئارەزووى چۆل مەکەن. چونکە هەرکەسێک لە کاتى توپە
بوون و هەلچوندا خۆگرەبیت ئەو بە دلتیایەو لە کاتى ئارەزووبازیدا خۆگر نابیت.
جا پتویستە ئىوە ئاویتەیکە دروست بکەن لە نىوان حەز و ئارەزوو و تورشە بوون دا.
بانگەشەى توپە بوونى بکەو لە پێگەى ئارەزووبازىو.

وە بانگەشەى ئارەزووبازى بکەن لە پێگەى توپە بوونەو.

وە بزەنن کارىگەرترین چەک لە ئادەمیزاد بریتىن لەو دوانە. چونکە بەهۆى حەزو
ئارەزوو (باوکىان و دایکىان) لە بەهەشت دەرکەران. وە بەهۆى توپە بوونەو
نەوکانیان (هەبیل و قابیل) دەستیان چووە خوینى یەکترى وە هەر بەو دوانە
پەيوەندى و دۆستایەتى و خزمایەتیان لە دەست داو وە خوینى یەکتریان پزاندو.

وە دلتیابن توپە بوون پشکۆیەکە لە دلتى ئادەمیزادا وە حەز و ئارەزوو گرێکە لە
دلتیەو دەجۆشیت. وە وریا بن ئاگر و پشکۆ بە ئاوى دەست نوێژ و یادى خودا و
نوێژ و الله اکبر دەکوژیتەو. جا ئاگادار بن مۆلت نەدەن لەو دوو ساتە دا لە نوێژ و
دەست نوێژ و یادى خودا نزیک ببەو. هەر لە بەر ئەم هۆیە بە پێغەمبەرەکیان

نامۆزگاری کردوون و ده‌فه‌رمویت: (إن الغضب جمرۃ فی قلب ابن ادم ، اما رأیتہ (من) إحمرا عینہ ، وانتفاخ أوداجہ ؟ فمن أحس بذلك فلیتوضأ) ^۱ (واته: تورپه بوون پشکوویه‌که له دلّی ئاده‌میزاد دا ئایا نابینیت که تورپه ده‌بیئت چاوه‌کانی چۆن سور هه‌لده‌که‌پریت و ده‌ماره‌کانی ملی هه‌لده‌سیت ، جا هه‌رکه‌سی هه‌ستی به‌م حالته کردو با ده‌ست نوێژ بگریت.) وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌رکه‌یان پێی وتوون: (إنما تطفأ النار بالماء) ۲ واته: "ئاگر به ئاو ده‌کوژیته‌وه".

^۱ - وه نهم فهرمودیه (حسن و لغیره) یه ، (أحمد : ۱۹/۳) وه (عبدالرزاق : ۲۰۲۸۹) گێڕانه‌وه.

^۲ - وه نهم فهرمودیه (حسن و لغیره) یه ، (أحمد : ۱۹/۳) وه (عبدالرزاق : ۲۰۲۸۹) گێڕانه‌وه.

وه نهم فهرمودیه (حسن و لغیره) یه (أحمد - ۲۲۶/۴) وه (أبو داود ۴۷۸۴). وه (البخاری) له (تاریخه) وه (طبرانی - ۲۶۷/۱۷) گێڕانه‌وه هه‌رچهنده نهم له سه‌نه‌ده‌که‌یدا (أبی وئیل القاص) هه‌یه. که ناوه‌که‌ی = (عبدالله بن یحیی) به‌که (إبن حبان) ده‌لیت : شتی سه‌یر و سه‌مه‌ره ده‌گێڕته‌وه.. هه‌رچهنده (إبن معین) متمانه‌ی پێی هه‌بووه. بروانه (السلسلة الضعيفة - ۵۸۲).

دکۆر أحمد شوقی (ئه‌ندام له کۆلیژی پزیشکی پادشای له له‌ندنه‌) ده‌لیت : - چاره‌سه‌ری ده‌رونی له حالته‌تی نه‌ویژو کرژبوون و تورپه بووندا به دوو شیواز ده‌کریت که‌نه‌ویش: به‌ خاو کردنه‌وه‌ی ماسولکه‌یی و ده‌رونی وه به‌ که‌م کردنه‌وه‌ی هه‌ستی هه‌لچوونی.

هه‌ر بۆیه ده‌بین له فهرمودیه‌کی پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ باس له ده‌ست نوێژ گرتن و نوێژ ده‌کات ، چونکه له ده‌ست نوێژ و نوێژ کردندا کرداریچکی پراکیزه‌کردنی خاووونه‌وه و هه‌یمن بوونه‌وه‌ی ماسولکه و په‌وانده‌وه‌ی تورپه‌ی و هه‌لچوونی ده‌رونه. وه زانستی سه‌رده‌م گه‌یشترته ئه‌و راستیه زانسته‌یی ده‌لیت : له کاتی تورپه بوون و هه‌لچووندا گه‌ریته‌پوێشی ئاو به‌ر نه‌و که‌سه بکه‌ویت له رووناکی‌دا، نه‌وا هه‌یمنی و باری ده‌رونی بۆ دێته‌وه و ماسولکه‌کانی خاو ده‌یته‌وه. هۆکاره زانسته‌یه‌کی ده‌گه‌ڕێته‌وه بۆ نه‌وه‌ی که رووناکی له دل‌زپه ناوه‌کاندا بارگه‌ی سالب دروست ده‌کات که ده‌بنه خاووونه‌وه‌ی ماسولکه‌کان. وه له گه‌ل بوونی رووناکی‌دا خۆشۆردن هه‌یمنی ده‌روونی دروست ده‌کات . له چاو نه‌وه‌ی هممه‌که تاریک بیت.

وه زۆر له زانیان ده‌لیت : - له خۆشۆردندا هه‌یمنی سیه‌ری هه‌یه له جه‌لاک کردنه‌وه‌ی جه‌سته و هه‌یمن کردنه‌وه‌ی بوا‌ری ده‌رونی و وه‌ده‌رنانی تورپه‌ی و هه‌لچوون. دوور نی یه هه‌ر نهم هۆکاره بیت له له‌شی نه‌و که‌سانه‌وه‌که که له کاتی خۆشۆردندا له خۆشیاندا گۆرانی ده‌لێن ، چونکه هه‌یمنی ده‌رونیان بۆ ده‌گه‌ڕێته‌وه.

ابن القيم الجوزی

وه خوای گه وره پښمایي بۆ کردون که پشت ببهست به نوږژ و نارامگری. به لام ئیوه دهره تیان مه دهن به توپه بوون و نارهنووبازی له بیریان به رنه وه چونکه چه کی کوشنده ی ئیوه بریتی یه له (بی ناگایی و نارهنووبازی). جا هر کاتی که سیکتان بینی دژ و پیچه وانه ی نارهنووه کانیه وه دهووستیتته وه ، ئهوا به هه موو شیوه یه ک لی ی دورور بکه ونه وه .

پوخته ی مه بهست:

تاوان و تاوانکاری چه ندیک کوشنده ن به دهستی شهیتانه وه یه که به چه کی خۆت جهنگت له گه ل دا دهکات ، وه خۆت هاوکاری ده که یت و دژی خۆت که ئه وه ش لوتکه ی بی ناگای و گیلی یه .

ما یبلغ الاعدا عن جاهل ما یبلغ الجاهل من نفسه

واته :- ئه وی که سی گیل و گه وچه به خۆی دهکات ، دوژمنه کانیشی ئه وه ی پی نا که ن.

وه ئه وه جی ی سهر سوپمانه که مرۆف خۆی به دهستی خۆی هاوکاری و له ناوچونی خۆ بدات و بزانیته ریزی لی ده نیت. وه هه ولی له دهستدانی به خته وه ری خۆی بدات که چی و بزانیته به خته وه ری دهکات. هه روه ها ریز و پله و پایه ی خۆی له که دار و بچوک بکاته وه که چی و بزانیته شکۆمه ند و سه ره ریزی دهکات.

وه ههر نه وه نه یتی و حکمه تی نه وه یه که نابنی ئیسلام له پیش هه موو نوږژیک دا فه رزی کردوه که دهست نوږژ بگریته تاوه کو له کاتی نوږژدا وه وه ستان له به رامبه ر به گه وره یی خودادا. هیمنی و نارامی بآلی کیشا بیته به سهر دهرون و جهسته دا ، وه دل و دهرون نارام و هیمن بیت.

وه لیسه دا بزمان ده رده که ویت که بزچی پیغه مبه ری خودا ﷺ هه ر کاتی تووشی نار هه تی و غم و په ژاره یه ک بوایه راسته وخۆ هانای بۆ نوږژ کردن ده برد ، وه هه ر بۆیه هه ر کاتی گوی بیستی بانگ برایه له لایه ن (بیلا لی الحبشی) به وه پیغه مبه ر ﷺ ده یفه رموو (أرحنا بها یا بیلال). واته "مان هه رته وه و هیمیمان بکه پی ئه ی بیلال".

هەر بۆیه هەندێ له (سەلف) له وتارەکانیاندا دەیان ووت: "دوورنی یە کەسێک خۆی پێسو بکات کەچی وا بزانیت شکۆمەند بوو. وە خۆی بچوک بکاتەو کەچی وابزانیت بایەخدار و ئاست بەرزى کردوو، وەخۆی له دەست بدات وا بزانیت پزگاری کردوو. کێ هەیه له‌وه گێل و گەوجە تر کە دەست له گەل دوژمنەکیدات تیکەل بکات بۆ له ناودانی خۆی.

٥٢- تاوانکار خودی خۆی له بیر ده‌کات:

مرۆڤی تاوانکار خودی خۆی له بیر ده‌کات و دەرونی پشت گۆی ده‌خات وێرانی ده‌کات، جا ئەگەر وێر چۆن مرۆڤ دەرونی خۆی له بیر ده‌کات؟ وە چۆن دیتەو یادی؟ وە واتای له بیر کردنی خود چیه؟

ئەوا دەلێن: - بەلێ خۆی له بیر ده‌کات مەترسیتێر له بیرکردن ئەو تا خودای گەرە ده‌فه‌رمووت: (وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ... الحشر: ١٩) واتە: "وێر ئەو کەسانە نەبێن کە خۆی گەرەیان له بیر کرد، خۆی گەرەش خودی خۆیان له بیر بردنەو بە پاستی ئەوانە تاوانکار و خراپەکار. واتە خۆی گەرە خودی خۆیان له بیر بردنەو وێر سزایە بۆ له بیر کردنی خۆی گەرە. بەلێ خۆی گەرە له سزای ئەم تاوانەدا. بە دوو جۆر سزا دەدات: - یەکەم: خۆی گەرە له بیریان ده‌کات.

دووەم: خودی خوشیات له بیر کرد.

وێر خۆی گەرە له بیریان ده‌کات بە واتای پشتیان تێده‌کات و له پەحم و سۆزی بێبەشیان ده‌کات و پێنمایان ناکات تیا ده‌چن.

وێر خودی خۆیان له بیر کرد بە واتای پێز و بایەخی خۆیان له بیر کرد و هۆکارەکانی بەختەوهری و سەر بەرزیا له بیر کرد وە هیچ کاتێک بەرژەوهندیه‌کانی خۆیان نایەتەو یادی بۆ یە کجاری خۆیان له یاد ده‌کەن وێر و سەرگەردان دەبن. هەر وه‌ها

که م و کوپی که متبرخه میه کانی خوشیان له یاد ده که ن له بیرى شه وده دا نابن که چاکسازی له خودی خویندا شه نجام بدهن.

وه له گه ل شه مانه شدا هه رچی برین و نازاره کانی دل و دهرونییشان له یاد ده که ن وهک نمونه ی سهرخوش بیریک له ژیان و جهسته و دل و دهرونی خوینا ناکه نه وه و چاره سهری ئیش و نازاره کانیا ن ناکه ن که دواتر به هیلاکیان ده بات چونکه هه موو جهسته و دلایان پره له نه خوشی. که شه مه گه وره ترین سزایه خوای گه وره توشیان ده کات به گشتی و به تایبه تی. جا چیتر به لاو نه هه مه تی هه یه بگاته شه م ده رده کوشنده یه که مروه خودی خو ی و به رزه وه ندیه کان و به لا کانی له یاد بکات و به ره و تیاچوون بچیت و دواتر به هه شتی به رین له ده ست بدات ؟!

جا هه رکه سیک به وردی حال و بارودوخى خه لکی به گشتی بکولیته وه بوی ده رده که ویت که زورینه ی خه لکی ئیستا راست و دروستی خودی خوینا ن له یاد کردوه دواتریش قیامه تیان و خوینا ن فروشتوه به به رامبه ر به ته مه نیکی کورت و کرچ و کال و بی نرخ ، فروشتنیکی گیل و گه و جانه . وه شه م راستیا نه یان بۆ پوون ده بیته وه له کاتی مردن و دوا ی مردندا به ناگا دینه وه که به چی گری به سستیکی بی نرخ و بی به ها قیامه تی له ده ست داوه بازرگانی پیوه کردوه بۆ ته مه نیکی کورتی دونیا. که چی به پیچه وانه وه خه لکی دونیا ده فروشیت بۆ به ده سته یانی قیامه ت و ژیا نی هه تا هه تایی.

جا دۆپاوه کان:

شه و که س و گه وچ و گیلانه ن که له گه ل هه موو دۆپاندن و سهر ل شیواویه و خوو خوا له یادکرنه که ژیا نی دونیا سهرسام بوون و هه زو ئاره زووه کانیا ن تیر کردوه قیامه تیان به دونیا گۆپیوه ته وه و ژیا نی دروست و راستی له لای شه وان بریتی بوو له تیر کردنی هه زو ئاره زووه کانیا ن و پابواردن که چی هیشتا هه ر خوینا ن به براوه و

نه خوشی و چاره سهر

قازانجگر ده زانن هه روه كو يه كێك ده لێت: (خز ماتراه ودع شينا سمعت به) واته: په لاماری ئه وه بده كه ده بیینی و شتی له بیر بکه كه ته نها بیستوته و نه ت بینوه. جگه له مهش لاوازی باوه پ و چاولیکه ری له خه لکی و زال بوونی حز و ئاره زووه کانی هه ره مویان کاریگه ریان له سهر ئه م بیر و بۆچوونه یان هه یه.

هه ره بۆیه زۆرینه ی خه لکی له م بازرگانیه دا دۆپاو خه ساره ت مه ندن. هه روه كو خوای گه وره ده فهرمویت: (أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ.... البقرة: ۸۶). واته: ئه و كه سانه ی كه ژیا نی دونه یان هه لبژاردو گۆپیا نه وه به ژیا نی قیامه ت. له بهر ئه وه سزایان له سهر كه م ناكریت ته وه و ئه وانه هه رگیز یارمه تی نا درین و سهر ناخرین.

هه روه ها ده فهرمویت: (فَمَا رَبِحَتْ تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ.... البقرة: ۱۱) واته: ئه وانه بازرگانیه كه یان قازانجی نه كرده وه، سه رمایه كه شیان كه هیدایه ته له دهستیان دا. وه مایه پوچ بوون و پێبواری پێگای هیدایه ت نه بوون.

جا له پۆژی قیامه تدا کاتی راستی هه موو شته کان به پوونی ده خرینه پێش چاو، ئه و كه سانه گێل و گه وچه ی خو یان بۆ ده رده كه ویت و په شیمانی دا یان ده گریت هه ر چه نده بی سو ده.

ئه وانه ی قازانجیان كرد:—

ئه و كه سانه بوون كه پیز و قه دری خو یان یان زانی و به ژیا نی کاتی هه لته خه له تان و به رق و بریقی دنیا سه ره نجی پانه کێشان، خوشیه کی کاتیان گۆپیه وه به خوشیه کی نه بپاوه و هه تا هه تایی خوای گه وره و پادا شت و خه لاتی خودایان له بیر نه كرد. هه ره بۆیه ته مه نی دنیا له لایه ن زۆر بی نرخ و كه م و كورت بووه، چونكه به چاوی بینایه وه ته ماشای قیامه تیان ده كرد.

خوای گه ورس ده رباره یان ده فهرمویت: (وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبُثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ.... يونس: ۴۵) واته: پۆژێك كه خودا هه ره هه مو یان كو ده كاته وه

ابن القيم الجوزی

، واهست ده‌کهن که تهنه سعاتیک له پوژیکدا پیچووه " خزمان و ناسیاوان و دۆستان " هه‌مووان یه‌کتر ده‌ناسنه‌وه .

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: (يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا * فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرَاهَا * إِلَى رَبِّكَ مُنتَهَاهَا * إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ مَنِ يَخْشَاهَا * كَانَتْهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبُثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا النازعات: ٤٢-٤٦) واته: پرسپارت لی ده‌کهن "ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر" که قیامت که‌یه؟ وه‌چ کاتیک به‌ریا ده‌بی‌ت؟ جا تو له‌کو‌ی ده‌زانیت که‌ی به‌ریا ده‌بی‌ت ، تو له‌کو‌ی نه‌ویاسه له‌کو‌ی؟ بی گومان کۆتایی دنیاو هاتنی قیامت تهنه خودا ده‌یزانی‌ت. ئه‌رکی تو تهنه بی دارکردنه‌وه‌ی ئه‌و که‌سانه‌یه که‌له‌و ساتانه ده‌ترسن، ئه‌و پۆژه‌ی قیامت به‌ریا ده‌بی‌ت. باوه‌رداران وا ده‌زانن تهنه سهر له‌ئێواره‌یه‌ک یان سهر له‌به‌یانیه‌ک ته‌مه‌ن درێژه‌ی ژیا‌نی دنیا‌یان بووه .

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: (كَانَتْهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبُثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ الأحقاف: ٣٥) واته: ئه‌و پۆژه‌ی که‌به‌لێنیا‌ن دراوه‌تی که‌ پێش‌هات واده‌زانن تهنه ساته وه‌ختیکیان له‌پوژیکدا پی چووه .

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: (قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ * قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَاسْأَلِ الْعَادِينَ * قَالَ إِنْ لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَتَّكُم كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ... المؤمنون: ١١٢-١١٤) واته: خ‌وای گه‌وره ده‌پرسیت: ئه‌وه چه‌ند ساله له زه‌ویدا ژیا‌نتان برده سهر؟ ئه‌وانیش ده‌لێن: پوژیک یان که‌متر، له‌و که‌سانه پیرسن که بی‌وه‌وشیا‌ن لای خ‌وایانه‌و حسابی ژماره‌و کات ده‌کهن، خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: به‌پاستی مانه‌وه‌تان له دنیا‌دا هه‌ر زۆر که‌م بووه ئه‌گه‌ر به‌پاستی ده‌تانزان‌ی .

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: (يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا * يَخَافَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَّبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا * نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَّبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا طه: ١٠٢-١٠٤) واته: پوژیک دیت که فوو ده‌کریت به "صور" دا. ئه‌و پۆژه تاوانباران چاویان کو‌یر ده‌بی‌ت. به‌چه‌وسرته به‌یه‌ک ده‌لێن تهنه ده‌شه‌وه‌یه‌ت "له

نه خوښی و چاره سهر

دونيایان له بهرزه خدا^۱ هیچی ترتان پی نه چوو. نیمه چاک ده زانین سهر نه نجام چی ده لټین ، چونکه ژیرترین و وریا ترینیان ده لټیت: ته زبا پوژیک نه بیت هیچی ترتان پی نه چوو!!

نمه پاستی و دروستی ژيانی دونيایه له چاو قیامه تدا. که کاتی بۆ مرقایه تی پوون ده بیتوه که جگه له ژيانی دونيای کاتی و که م و کورت و پر له کیشو چهرمه سهری ، دونيایه کی تری پر له شادی و کامه رانی و هه تاهه تایی هیه ، که نه مان به ده ستیان هیناوه و فراموشیان نه کردوه و هه و لټان بۆ داوه ، له بازار گانیه کی قازانکراوی سته درسه تدا به ده ستیان هیناوه ، له بهرام بهر ژيانی دونيای کال و کرج و کورتدا. هه موو مرقیک له م دونيایه دا فروشیاره ...

نرخي فروشته که به هه شته ...

پیغه مبه ر^ﷺ ده فهرمیت: (کل الناس یغدو فبائع نفسه، فمعتقها او موبقها) واته: هه موو مرقیک که پوژ ده کاته وه فروشیاری دهرونی خوښه تی ، یان پزگاری ده کات یا خود توشی هیلاک و تیاچوونی ده کات.^۱

خوای گه وړه ده فهرمیت: (إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ... التوبة: ۱۱۱) واته: خوای گه وړه مال و گیانی له باوه پداران کرپوه به وهی که به هه شت بۆ نه وانه و به شیان، نه و بپواداران هی که له پیناو خودادا ده جهنگن و کوشنار ده که ن ، ده کوژن و ده کوژرین. نه وه به لټینی "کرپنی به هه شته" په یمان و به لټینی پراسیتی خودایه

^۱ - (امام نوری) له رافه ی نهم فهرموده یه دا ده لټیت : و اتای نهم فهرموده یه نه وه یه که هه موو مرقیک هه ول ده دات به دهرونی خزی. هیه ده یفروشیت به خوای گه وړه به ملکه چی و خوا پرستی کردن ، نهوا دهرونی رزگار ده کات له سزای خوای گه وړه. وه هیشه به شه پتان ده یفروشیت به شوین که وتن و ملکه چی کردن بۆی نهوا دهرونی به هیلاک ده بات و توشی سزای خودای ده کات (شرح مسلم).

ابن القيم الجوزی

بویان ته نانهت له کتیبه پیروژه کانی "ته ورات وئینجیل وقورئان" یشدا باس کراوه و دوپات کراوه ته وه ، جا کئی هه یه هینده ی خدا به وه فاو به ئەمه ک بیټ له جی به جی کردنی به لینه کانی. که واته مژده تان لیبت به و مامه له کرین وفرۆشتنه تان، به پاستی هه ر ئه وه یه بردنه وه و قازانج و سه رفرازی هه میشه یی.

جا ئەمه یه که م گری به سته له نرخ ی ئه و بازرگانیه که کالاکه ی به هه شته. جا ئە ی بی پاره و سامانه کان فریاکه ون و بازرگانی بکه ن و ئەم هه له له ده ست مه دن. وه ئە گه ر که سیک توانای به ستنی ئەم گری به سته ی نه بوو ، نه واهه لیک و گری به سته یی تریش هه یه بۆ که سانیك بیه ویت به هه شتی به رین بکریټ ، ئەوا ئەم بازرگانیه ی تر بکات،: (التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِلُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْآمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَيَبْشِرُ الْمُؤْمِنِينَ... التوبة: ١١٢) 'واته: ته ویه کاران و خوا به رستان و سوپاس گوزه ران و گه پۆکان "که بیرده خاته کار بۆ ناسینی خودا" سوژده به ران و کپنوش به ران ، فه رمان که ران به چاکه و پیکران له خراپه ، پارێزه رانی سنووری خودا، پاشان مژده بیه خشه به به واداران.

هه روه ها ده فه رمویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ * تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ... الصف: ١٠-١١) واته: ئە ی باوه پداران بازرگانیه کتان بۆ ده ست نیشان بکه م که پرگارتان کات له سزاوئیشیکی گه وره ، باوه په یئین به خوداو پیغه مبه ره که ی ، وه تی بکۆشن به مال و سامان و گیان و ده رونتان له پیتاوی خوا ی گه وره دا. وه ئەمه چاکترو باشتره بۆتان گه ر ئیوه بزائن.^٢

^١ - ئەمهش هه شت "٨" جوژی تره له نهخت (نقد) بۆ کرین و به ده ست هینانی به هه شت.

^٢ - وه "تی" کۆشان له پیتا و خودا دا "ده کاته نه ختی" پاره یی ئەم بازرگانی کردن و کرینی کالای خودا که به هه شته.

۵۳ و ۵۴- تاوان نىعمەتە بەردەستىيەكان لەناو دەبات و نىعمەتە بەردەوامەكانىش رادەگرێت:

خوای گەرە نىعمەتى زۆرە بەسەر بەندەكانى يەوہ بەردەوامى پى دەدات. جا تاوان و تاوانكارى دەبێتە ماىي لەدەست دانى نىعمەتە بەردەستەكان و پاگرتنى نىعمەتە بەردەوامەكان. خوای گەرە بۆ ھەموو شتێك ھۆكارى سازاندووە بۆ بەدەست خستنى، وە ھۆكارى كۆشى داناوہ بۆ لەكارخستنى. جا بەردەوامى نىعمەتەكان بەھەموو جۆرەكانى يەوہ بەندە بەملكەچى و گويپايەلى و خواپەرستى بۆ خوای گەرە و مېھرەبان. وە ھۆكارى لەدەست چوون و نەمان و پاگرتنى نىعمەتەكان بەندە بەسەرکەشى و سەرپېچى و ياخى بوون و تاوانكارى و لادان لەبەرنامەى خودا.

لە پاستيدا جىگەى سەرسوپمانە كە مەژۆ ھەست بەم پاستى يەدەكات و وەك مێژووش بىستوويەتى كە ھۆكارى لەدەست دانى نىعمەتەكانە، كەچى سەرەپاى ئەمانەش ھەر سوورە لەسەرپېچى و سەرکەشى و ياخى بوون لەخوداى گەرە ھەر وەك بۆ ئەم لەم ياسايە جياكارى كراوہ و ئەم ناگرێتەوہ و تايبەتە بەخەلكى ترەوہ. كە ئەمەش ئەوپەرى بى عەقلى و ستەمكارى يە مەژۆ لەدەرونى خۆى دەكات.

۵۵- تاوان ماىيەى دوورخستنەوہى پشتيوانى فرىشتەى:

خوای گەرە مەژۆ ھەست بە ھەرەمەند كەردووە بە پشتيوانى كەردنى فرىشتەكان لىي، بە تايبەتى فرىشتەىك كە ھەميشە رېنماىي كارو ھاوہ و دۆستە بۆى و نزىكترين كەسە لىوہى لەلايەن خوای مېھرەبانەوہ تەرخان كراوہ بۆى لەبەرەمبەر خراپترين وزيان بەخشتري كەس بۆى كە شىتە ھاوہ لەكەيەتى كە لەلايەن شەيتانى نەفرەتى گەرەوہ تەرخان كراوہ بۆ سەرلى شىواندى.

جا ھەركاتى كە مەژۆ تاوان و سەرپېچى بكات ئەو ئەو فرىشتەى لىي دوور دەكەوێتەوہ، بەم دووركەوتنەوہ يەش گەرەترين پشت و پەنا لەدەست دەدات.

ابن القيم الجوزی

تەنەت دەلەن لە "ئەشەر" ڤە داها تەو: بە ئەنجام دانی درۆیه کی بچوک مەوداو ماوێه کی زۆر دوور دەکەوێتەو لێی بەهۆی ناخۆشی بۆن و بەرامی ئەو درۆیهو. جا ئەمە بەهۆی تەنەت درۆیه کی بچوکەو بەیت، ئەو ئەگەر تاوانی گەورە تر ئەنجام بدات چی؟

و ڤێرێک لە سەلەف دەلەن: ئەگەر تاوانێکی نێربازی ئەنجام درا، ئەو لەهەژمەتا زەوی هاوار دەکات و دەقیژنێت، وەفریشتەکانیش بەرەو خۆی گەورە هەلەن گەلی و ئەو تاوانە دەکەن کە بینیان.

هەر وەها ڤێرێکی تر لە سەلەف دەلەن: کاتێک مەرۆڤ پۆژ دەکاتەو، فریشتەکەو شەیتانەکی لێی نزیک دەبنەو، جا ئەگەر دەستی کرد بەسوپاس گوزاری و ناوھێنان و یادکردنەو، ئەو شەیتانەکی بەدوور دەنێت و پاری دەنێت. بەلام ئەگەر بەبێچەوانەو بوو، ئەو فریشتەکی هەلەن و شەیتانەکی لێی نزیک دەبێتەو.

جا ئەگەر خواپەرست بەیت ئەو بەردەوام ئەو فریشتەکی لێی نزیک دەبێتەو تا دەبێتە دۆستی هەمیشەیی و بەردەوام فەرمانی چاکە و چاکە خۆزی پێی دەکات لە دنیاو لە کاتی مردن و ناوگۆڕو قیامەتیشدا. ئەو تا خۆی گەورە دەفەر مۆیت: (إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ * نَحْنُ أَوْلَیَاؤُكُمْ فِي الْحَیَاةِ الدُّنْیَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ... فصلت: ۳۰-۳۱) واتە: ئەوانەو ووتیان "الله" خوامانەو لەسەر ئەو شاپێگایە سەقامگیر بوون ئەو لەسەر مەگدا دەستە دەستە فریشتە دادەبەزن بۆلایان و پێیان دەلەن: هیچ ترستان نەبێت لە داها تەو دا هیچ غەم و پەژارە یەکتان نەبێت بۆ رابردوو. مژدەتان لێبێت بەو بەهەشتەو خوا بەلێنی پێی داو. خۆی گەورەو فریشتەکان دەفەر مۆن: ئێمە یارو یارو پەشتیوانتانین لە دنیاو قیامەتدا، و مژدەو بەهەشتان لێبێت کە تێیدا هەرچی دل و دەرونتان ئارەزووی دەکات بۆتان ئامادەو.

بەم شیوه‌یه فریشتەکان بە‌گشتی فریشتە تایبەتە‌کەشی پشت وپە‌نای دە‌کەن و دە‌ی چه‌سپێنن و پشتگیری دە‌کەن.

خوای گە‌وره دە‌فه‌رمیت: (إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا.. النفال: ۱۲) واتە: خوای گە‌وره وە‌حی نارد و فریشتە‌کان کە‌من یارو‌یا وە‌رتانم ئێ‌وه‌ش د‌لی بر‌واداران پا‌به‌ند و داب‌مه‌زێ‌نن.

و‌ه‌فریشتە‌کە لە‌سه‌ره‌مه‌رگدا پێ‌ی ده‌لێ‌ت: مه‌ترسه ناپ‌ه‌ه‌ت مه‌به‌ مژده‌ت لی‌بێ‌ت.... ده‌یچه‌سپێ‌نێ‌ت. وپشتگیری ده‌کات به‌ ووشه‌و ده‌رب‌پ‌ینی جوان وپه‌وان له‌ دونیاو سه‌ره‌مه‌رگ و له‌ ناوگۆ‌ریش له‌کاتی پرس‌یارکرد‌نیدا. هیچ کە‌سی‌ک نی‌یە وە‌ک ئه‌و فریشتە‌یه د‌لسۆ‌زو خه‌م خۆ‌ری ئه‌و م‌رۆ‌قه‌ بێ‌ت کە‌ هه‌میشه پشت وپه‌نا‌یه‌تی له‌ نوستن وپه‌ناگابوون وژیان وپۆ‌ش‌شتن وهات‌ن وکار‌وته‌نهادا وە‌به‌رده‌وام به‌رگری لی‌ ده‌کات وده‌جه‌نگێ‌ت له‌ د‌ژی شه‌یتانه‌کاندا، وە‌هاوکاری خێ‌روا‌چاکی ده‌کات.

هه‌روه‌کو له‌ (ئه‌ئه‌ر) دا هات‌وه‌ به‌ "م‌رف‌وع م‌وق‌وف": (إِنَّ لِلْمَلِكِ بِقَلْبِ ابْنِ آدَمَ لَمَةً وَلِلشَّيْطَانِ لَمَةً فَلَمَّةَ الْمَلِكِ إِيعَادٌ بِالْخَيْرِ وَتَصْدِيقٌ بِالْوَعْدِ، وَلَمَةُ الشَّيْطَانِ إِيعَادٌ بِالْشَّرِّ وَتَكْذِيبٌ بِالْحَقِّ). 'واته: هه‌ریه‌کە له‌فریشته‌و شه‌یتانه‌کان شت ده‌خه‌نه د‌لی م‌رۆ‌قه‌ک‌وه، جا ئه‌وه‌ی فریشته‌کە پ‌ال‌پ‌شتیه‌ بۆ چا‌که‌و چا‌که‌خ‌وازی وپه‌پ‌است زانی‌نه‌ بۆ قیامه‌ت، به‌لام ئه‌وه‌ی شه‌یتان پ‌ال‌پ‌شتیه‌ بۆ خراپه‌و خراپه‌ خ‌وازی به‌پ‌است نه‌زانی‌نی حه‌ق وپ‌استی یه‌.

وه‌هێ‌نده ئه‌و فریشتە‌یه له‌م‌رۆ‌قه‌وه نزیک ده‌بێ‌ته‌وه ته‌نانه‌ت له‌سه‌ر زاری م‌رۆ‌قه‌ک‌وه قسه‌ی چا‌که‌وچا‌که‌ خ‌وازی ده‌رده‌ب‌رێ‌ت و وه‌ ووت‌ه‌ی پ‌است وحه‌ق بێ‌ژی ده‌خاته سه‌رزاری م‌رۆ‌قه‌ک‌ه. به‌هه‌مان شیوه‌ گه‌ر کە‌سه‌کە شه‌یتانه‌کە د‌وستی بێ‌ت ئه‌وساته له‌سه‌ر زاریه‌وه ووشه‌ی ناشرین وناپه‌وا ده‌رده‌ب‌رێ‌ت وهانی خراپه‌خ‌وازی ده‌دات.

^۱ - نه‌م‌ فەر‌موده‌یه‌ (حسن‌ه‌)، (ترم‌ذی: ۲۹۸۸) گێ‌راویه‌تی‌ه‌وه ده‌لێ‌ت نه‌م‌ فەر‌موده‌یه‌ (حسن‌ غریب‌) ه‌و نازانین نه‌مه‌ (م‌رف‌وعه‌) یان ته‌نها له‌ فەر‌موده‌ی.....

ابن القيم الجوزی

تهنانهت ئهم پاستی یه خودی که سه کان ههستی پی ده که ن ههروه کو له فرموده یه کدا هاتوو: (إن السکينة تنطق علی لسان عمرؓ) واته: به پاستی دلنیاپی له سه زاری عمره وه در ده چیت.

وه کاتی یه کیکیان ووتی پاستو دروست وچا که خوازی در ده بریت، ئه ویتریان ده بیوت ئه مه فریشته که خستوتیه سه زارت، وه کاتی ووتی ووشه ی ناپه وای ده بیست ده بیوت ئه وه شهیتانه که ئهم ووتانه ی خستوتیه سه زارت، جا کاری فریشته و شهیتانه که له سه دل و زاریشه.

تاوان هوکاری دوور که وته وه ی فریشته و دوسته که یه تی

ئو فریشته یه ی که هه میسه پشتگیری ده کرد و هاوکاری ده کرد و دژایه تی ناحه زه کانی ده کرد به هوی تاوانه وه لی دوور ده که ویته وه هه لیت، وه له هه مان کاتدا شهیتانه که ی لی نزیک ده بیته وه به ره وه هه لیتی ده بات.

تهنانهت ئو فریشته یه زور جار ئه گه ر که سیک شتی ناشیرینی پی بلیت ئو وه ئم ده داته وه بهر گریت لی ده کات. ههروه کو له فرموده یه دا هاتوو: (اختصم بین یدی النبی ﷺ رجلا ففعل احدهما یسب الآخر، وهو ساکت، فتکلم بکلمة یرد بها علی صاحبه، فقام النبی ﷺ فقال: یا رسول الله لما رددت علیه بعض قوله فمت، فقال ﷺ: کان الملك ینافع عنک، فلما رددت علیه جاء الشیطان فلم اکن لأجلس.)^۱ واته: دووپیاو له بهر ده م پیغه مبه ر بوو به ناخوشیان، یه کیکیان جوینی ناشیرینی بهوی تردا، به لام ئو بی ده نگ بوو، به لام دواتر وه لامی دایه وه. پیغمبر ﷺ یه کسه ر هه ستا. دواتر لی پرسی ووتی ئه ی پیغه مبه ر هه رچه نده ئو قسه ی به من ووت تو هه لئه ستایت، به لام کاتیک من وه لام دایه وه تو هه ستایت. پیغمبر ﷺ بهرموی:

^۱ - ئهم فرموده یه (حسن) ه، (أبو داود: ۴۸۹۶) گێراوه تی وه.

فریشتەیه‌ك به‌رگری لى ده‌كردیت به‌لام كاتيك وه‌لامت دایه‌وه ئیتر شه‌یتان هات ،منیش له‌شوینی وادا دانانیشم.

ته‌نانه‌ت له‌كاتی پاران‌ه‌وه‌و نزاكردن بۆ براه‌ه‌كت به‌نه‌ینی فریشته‌كه "ئامین" ده‌كات ،وه‌ده‌لیت: (لك بمثله^١...واته‌ تۆش هه‌روه‌ها) . وه‌هه‌روه‌ها له‌كاتی خویندنی سورده‌تی (الفاتحه) دا ئه‌و فریشته‌یه "ئامین" ده‌كات.^٢ وه‌كاتيك كه‌كه‌سیكى باوه‌پدار تاوانيك ئه‌نجام ده‌دات فریشته‌كان به‌تایبه‌تی هه‌لگرانی عهرشی مه‌زن بۆی ده‌پاړینه‌وه وداوای لى خو‌ش بوونی بۆ ده‌كەن.^٣

هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر مرقۇ به‌ده‌ست نوێزه‌وه بنویت ،ئه‌وا فریشته‌كه له‌ته‌نیشته‌وه ده‌بی‌ت ، وه‌ده‌پاړیزیت هاوكاری ده‌كات و سه‌ری ده‌خات و له‌هه‌لمه‌تی ناحه‌زان ده‌پاړیزیت ، بگه‌ر وه‌ك درواسییه‌ك ومیوانیكى ئازیزی وایه . وه‌ئه‌گه‌ر پێزگرتنی میوان یه‌كێك بی‌ت له‌ پێداویستی یه‌كانی باوه‌پداریتی ، ئه‌وا پیزنان وخزمه‌ت كردنی ئازیزترین وبه‌پێزترین میوان ئه‌بێ چی بی‌ت؟..

^١ -نهم فەرموودە (صحیح)ه، (مەسەلم: ٥٢/١٧ نووی) و (أبو داود: ١٥٣٤) گێڕاویانه‌تموه.

^٢ -نهم فەرموودە (صحیح)ه، (بخاری: ٧٨٠) و (مەسەلم: ١٣٢/١٤) گێڕاویانه‌تموه.

^٣ - نهم نایه‌ته‌ ناما‌زه بۆ نه‌و راستی یه‌ ده‌كات كه‌ ده‌فه‌رمیت: (الَّذِينَ يَخِشُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوَّلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْحَجِيمِ * رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ * وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَجَحْتَهُ وَذَلَّكَ هُوَ الْقَوْزُ الْعَظِيمُ.... غافر: ٧-٩) واته‌: فریشته‌كان هه‌لگری عه‌رش وته‌ختی خوای گه‌وره ،وه‌ئهو فریشتانه‌ی به‌ده‌وری عه‌رشدا ده‌سوړینه‌وه، هه‌میشه سوپاس گوزاری خودا ده‌كەن وباه‌و‌ری پته‌ویان به‌ خودا هه‌یه . وه‌داوای لى خو‌ش بوون ده‌كەن بۆ باوه‌پداران وده‌لین: په‌روه‌دگار په‌حه‌مت ومه‌ری تۆ ،زانست وزانیاری تۆ هه‌موو شتیکی پێی گرتوه‌تموه . كه‌وا‌بوو خو‌شبه‌ له‌ وانه‌ی ته‌وبه‌یان كرده‌وه‌و پاشه‌گه‌زبوونه‌تموه‌و شوینی به‌رنامه‌كه‌ت كه‌وتوون ، وه‌له‌ ناگه‌ری دۆزه‌خ بیان پاړیزه . په‌روه‌دگارا بیان خه‌ره نه‌و باخ وباخاته‌ی به‌هه‌شتی عه‌ده‌نه‌وه كه‌ به‌لێت پێی داوون و هاو‌ری له‌گه‌ل نه‌و كه‌سانه‌ی كه‌ خواناس وچاكن، له‌باوك ودايك وهاوسه‌رو نه‌وه‌كایان . به‌راستی به‌ته‌نها هه‌ر تۆ خاوه‌ن بالاده‌ست وتوانایت .

جا ئەگەر هاتوو ئەو مەزھە ئازاری ئەو ئەو میوانە ئازیزە ی دا بە تاوانکاری و سەرپێچی ، ئەو فریشتە میوانە کە گلەیی و گەژندە لە لای خۆی گەورە دەکات و دەلیت: خودا پاداشت نەداتەو ، و بە پێچەوانەو ئەگەر هاتوو بە خواپەرستی و ملکەچ بوون بۆ خودا پێژت لی گرت ، ئەو لە خودا دەپاڕیتەو و نزات بۆ دەکات.

تەنانت پێژیک لە ھاوێلان و توویانە: ئێوە فریشتەتان لە گەڵ دایە هیچ کاتیک لیتان دور ناکەوێتەو ، جا پێژیان لی بنێن و شەرمیان لی بکەن.

و ئەمە واتای ئەو ئایەتە پێرۆزە یە کە دەفەر مەیت: (وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ * كَرَامًا كَاتِبِينَ * يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ... الانفطار: ۱۰-۱۲) واتە: ئێوە چاودێریتان لە سەر دانراو. لە فریشتە بە پێژە تۆمارکارەکان. هەرچی کاریک ئەنجام بدەن ئەوان لای خۆیان تۆمارە دەکەن و ئەگاداری هەموو کارو گوفتاریکتان.

واتە شەرم لەو پارێزگەر بە پێژانە بکەن ، و بە کردەوێ ناخایستە ناپەرەتیا نەکەن کە تەنانت حەزناکەن کەسی وەکو خۆتان ببینێت. واتە ئەگەر مەزھ بەببینی تاوانکاری دەبێت ، بەهەمان شێوە فریشتەکانیش بەببینی تاوانکاری ئازاریان پێ دەگات و ناپەرەت دەبن.

۵۶- تاوان هیئەرو پاکێشەری کەرەسەکانی ئەناوچوونی مەزھ لە دنیاو قیامەتدا: تاوان خۆی لە خۆیدا نەخۆشی یەکی کوشندە یە گەر بێتوو بە تەواوی توشی مەزھ بێت. هەر وەکو چۆن جەستە بە خۆراکی باش و چاک بەهێز دەبێت ، وە لە پێگە ی دەرەچەو لە سەر جەم پاشەپۆیە زیانبەخشەکان دەر یازی دەبێت ، جا ئەگەر ئەو دەرەچانە نەبوایە پاشەپۆ زیان بەخشەکان بەهیلایە دەبردن.

دَلْ بە باوەرو کرداری چاکە زیندوو دەبێتەو

بەهەمان شێوەش دَلْ پێویستی بە خۆراکی تایبەتی خۆی هە یە تا بەهێز پاراوبێت کە بریتی یە لە "باوەرو کرداری چاکە خاوی". وە لە هەمان کاتدا پێویستی بە دەرچە یە کە هە یە بۆ دەر یازیوون لە کردەو ناخایستەکان کە بریتی یە لە "تەوبە ی نەسوح".

نەخۆشى و چارەسەر

جا "نقوى" ناويىكە بۆ ھەرسى كارە سەرەكى يەكە (باوھ پو كىردارى چاكە وتەوبەى نەسوح) ۋە لە پىك ھىنەرەكانى تەقوان. جا ھەريەك لەم سى بنەمايە لاوازيو و كەمى كرد، ئەوا كزى و كەم و كورتى پوودەكاته تەقواى ئەو كەسە. جا تاوان و تاوانكارى دژە تەقوايە واتە پوختىنەر دژى پىكھىنەرەكانىتى. بگرە ھۆكارى لەناوبردنى ھەريەكەيانە. جا ھەركاتى نەخۆشى تاوان شالاولى ھىنا بۆ مەروۇ ئەوا كىردارەكانى دەشتويىنىت وتەوبە كردن پادەگرىت وتەندروستى دل و باوھ پ دەشتويىنىت.

جا بىويستە خۆمان لە نەخۆشى تاوان و تاوانكارى بپارىزين تا دل و دەرونمان سەلامەت دەبىت زياتر لە ۋەى كە جەستەمان دەپارىزين. ھەروەكو شاعىرىك دەلىت:

جسمك بالحمية حضته مخافة من ألم ضارى

وكان اولى بك ان تحمي من المعاصي خشية البارى

واتە: تۆ جەستەى خۆت دەپارىزىت لە ترسى ئازارىكى لەناكاودا

باشتر وايە لەپىشدا خۆت لە تاوان بپارىزىت لە ترسى خودا

جا ھەركەسىك تۈانى خۆى بپارىزىت بە گوپرايەلى و دووركەوتنە ۋە لە ياساغەكانى خودا بە تەوبە كردن ۋە بە لە دەست نەدانى خىروچاكە خوازى، ئەوا دوور دەبىت لە مەترسى يەكانى تاوان و تاوانكارى.

سزا شەرىعەكانى تاوان

جا ئەگەر كەسىك ئەم سزايانە نەيترساندو ۋەو كاريگەرى لەسەر نەبو ۋە ئەوا با فرىايى خۆى بگەوئ.

سزا شەرىعەكان

سزا شەرىعەكان كە خۋاى گەورە و پىتغەمبەر ﷺ دايانناو ۋە بۆ لەتۆلەى تاوانكارى و تاوانباراندا، ۋەك دەست دزى بىرىن و ۋە ھەروەھا بىرىنى دەست و پىنى پىگرو چەتە كردن و بەتالان بردنى مال و سامان و كوشتن و لىدانى قامچى ولەت كردنى پىست لەتۆلەى ھەلبەستنى كارى ناپەوا بۆ ئافرەتەنى داوئىن پاك. ۋە بەردباران كردنى

ابن القيم الجوزی

پیاویکی زیناکه رو وه دارکاری کردنی گهنجی زیناکه و دوورخستنه وهی بۆ دهره وهی ولات بۆ ماوهی سالتیک وه له سێ داره دانی که سیک که دهست دریتی بکاته سه رکچ یان دایک یان خوشکی... هتد له نزیکه کانی خانه واده کهی خوی یان هه لگه پانه وه دهست له نوێژه لگرتن... هه روه ها کوشتنی نیرباز له بکه رو پیکراو... هتد. وه چه ندینی تر له جۆره کانی سزا. که به پیتی لیکه وتنه وهی خراپه سزاکه ی بۆ دارپژراوه. جا هه ر تاوانیک هه لقولای سروشستی که سه که نه بیت، ته نها سزایه کی. "تعذریر" ی هه یه. وه ک خواردنه وهی خوین، یان خواردنی گۆشتی مردوو... هتد، به لام نه گه ر هه لقولای سروشستی که سه که بوو وه ک زینا نه و سزاکه ی گه وره تره، چونکه مه تر سیدار تره له سه ر به رژه وه ندی گشتی.

لیره دا ته ماشای دانای خوای گه وره بکه له دهست نیشان کردنی جوری سزاکه، بۆ نمونه نه و نه ندامه ی به کاهیتاوه له و تاوانه دا سزای تایبه تی به رده که ویت هه روه کو له دهست برینی دزدا هه یه، چونکه دزی خراپه یه کی گه وره یه، به لام نه گه ر سزادانی نه و نه ندامی جهسته یه زۆر گه وره تر بوو وه خراپه کانی زیاتر بوو نه و سزاکه ده گۆرپریت بۆ هه مو جهسته ی. وه ک سزای که سیک که بوه تانیک ناپه و هه لبه ستیت بۆ ئافره تیک داوین پاک که له م تاوانه دا زمانی به کارهیتاوه، خۆناکریت له تۆله ی دا زمانی بپریت، چونکه شوینه وارو خراپه که ی زۆر زیاده له سه ر که سه که، هه ریۆیه به به رکه وتنی سه رجه م جهسته ی به سزای لیدانی حه د دیاری کراوه.

جا نه گه ر ووترا: نه ی بۆ له سزای که سی داوین پیس وزیناکاردا، داوینی نابپریت یان ناشیۆنریت؟

له وه لامدا و تراوه: له به ر چه ند لایه نیک:

یه که م: به برین یان شیواندنی داوین شوینه واریکی زۆر خراپی لی ده که ویتنه وه که گه وره تره له تاوانی زینا وه له بنپرکردنی وه چه ونه وهی ئاده میزادو به هیلک بردنی نه وکه سه دا.

نه خوښی و چاره سهر

دوهم: داوین وعورهت نه ندامتکي هه ستیاری داپوشراوی ئاده میزاده، به برینی یان شیواندنی نه و ئامانجه ناپیکت له وهی خه لکی به بینینی که سه که په ندو عیبرهت وه ربگریت، چونکه عورهت وداوین داپوشراون و نابینریت.

سی یه م: نه گهر دهستی دزیکی دیارو ناسراو برپرا، نه و دهستیکی تری هیه که ده توانیت کاری پی بکات، به لام داوین وعورهت ته نه یه ک دانه یه به برینی هیچی تر نی یه کاری نه وه بکاته وه.

چواره م: چیژو خوښی زینا هه موو جهسته ی گرتوته وه، جا پیویسته هه موو جهسته سزا بدریت نه ک ته نه یه ک نه ندام له له ش.

جا سزای خوای گه وره به جوانترین و پوختترین شیواز داپژژاوه که به رژه وه ندی هه موو لایه ک ده پاریزیت.

پوخته ی مه به ست:

تاوان و تاوانکاری سزای له توله دا ده دریت جا سزای شهرعی بیت یان قه ده ری، یان هه ردوکیان پیکه وه، یاخود خوای گه وره به هو ی ته و به کردن و چاکه کاریه وه لئیان خوش ده بیت.

جوړه کانی سزا

سزای تاوانه کان دوو جوړن:

سزا شهرعیه کان و قه ده ری هه کان...

نه گهر سزا شهرعیه کان نه نجام دران به سه رتاوانباردا، نه و سزا قه ده ری هه کان هه لده گیریت و نامیتیت یاخود سوک ده بیت، چونکه که م جار خوای گه وره هه ردو جوړی سزاکه ده سه پینیت به سه ر به نده کانی. نه ویش له حاله تیکدایه که سی تاوانبار شایسته ی هه ردو جوړه که بیت. جا هه رکاتیک به ری هه ست هه بوو له به ده م جی به جی کردن سزاشه رعیه کاند، له و کاته دا سزاقه ده ری هه کان دپته کایه وه و دوو نی یه سه ختر بیت له وی تریان یان سوک تربیت، به لام خاصیه تی سزا قه ده ری هه کان نه وه یه که گشتی

یہ وہ مووان دہ گریٹہ وہ، بہ پیچہ وانہی سزا شرعیہ کان تاییہ تہ بہ کسی تاوانبارہ وہ، چونکہ خوائ گہ ورہ بہ سزا قہ دہ ریہ کان ہمووان سزادہ دات۔
 بہ لام سزا قہ دہ ریہ کان: نہوا توشی تاک وکڑمہ لّ دہ بیّت بہ تاییہ تی وگشتیش، چونکہ
 ہرکاتی تاوانکاری وسہ ریچی بہ نہینی نہ نجام دراو ناشکرا نہ کرا، نہوا زیان
 وزہ رری تہ نہا بّ نہ نجامدہ رہ کہی دہ بیّت، بہ لام نہ گہر ہاتو تاوانکاری وسہ ریچی
 ناشکرا کراو خہ لکی بہ گشتی ریگریان لی نہ کرد نہوا دوور نی یہ ہرہ موویان توشی
 سزای خودای گہ ورہ بین۔

جوڑہ گانی سزا شرعیہ کان

ہرہ کو پیشتر پوونمان کردہ وہ کہ سزا شرعیہ کان خوائ گہ ورہ لہ بہ رامبر پادہی
 زیان ومہ فسہ دہی تاوانکاریہ ک دایناوہ کہ بریتین لہ سیّ جوڑ: (لہ سیّ دارہ دان، برین
 ، دارکاری) ^۱۔

لہ سیّ دارہ دان: بّ دڑی تاوانی "کفرہ" کہ ٹاین تیک دہ دات، وہ زینا و نیربازی یہ کہ
 وہ چہ تیک دہ دات۔ ^۲

(امام احمد) دہ لیت: لہ دوائ کوشتن من تاوانیکی بہ گہ ورہ تر نازانم جگہ لہ داوین
 پیسی "زینا" وہ بہ لگہی لہ سہر نہم ووتہ یہ فہرموودہی (عبداللہ بن مسعود رضی اللہ عنہ)،
 کہ لہ پیغہ مبرہی پرسبہ: (یا رسول اللہ ای الذنب اعظم؟ قال رضی اللہ عنہ: ان تجعل لله ندا
 وهو خلقك، قال: قلت: ثم ای؟ قال رضی اللہ عنہ: ان تقتل ولدك مخافة ان يطعم معك. قال:
 قلت: ثم ای؟ قال رضی اللہ عنہ: ان تزني بحليلة جارك.) ^۳ واتہ: نہی پیغہ مبرہ رضی اللہ عنہ کام تاوان بہ

^۱ - نہم سزایہ بّ تاوانہ گہ ورہ کانہ، بہ لام بّ بچو کہ کان تہ نہا سہر زہ نشست کردنہ بہینی حالتہی
 تاوانبارہ کہی۔

^۲ - دیارہ ہموو کافر یکیش لہ نیسلامدا ناکوڑیت، چونکہ کافر جوڑی ہدیہ۔ تہ نہا شہر کہریان
 دہ کوڑیت کہ ریگرو شہر کہرہ لہ بہ رامبر نیسلامدا، چونکہ کافرمان ہدیہ "مسلم" یہ
 وہہیہ "متحالف"۔ "وہر گتر"۔

^۳ - نہم فہرموودہیہ (صحیح) ہ، (بخاری: ۴۷۷۷) و (مسلم: ۸۳/۲) نووی گترایہ تیہرہ۔

نه خوښی و چاره سهر

گه وړه ترين تاوان ده ژميردرېت؟ فهرمووی: شهريک وهاوېل بڼو خدا بپياردان. ديسان ووتی چيتر؟ پيغه مبهړ ﷺ فهرمووی: کوشتنی مندا له کت له ترسی برسيږي دا. ديسان ووتی چيتر؟ پيغه مبهړ ﷺ فهرمووی: زينا بکهيت له گه ل هاوسه روحه لالی دراوسی که تدا.

وه خواي گه وړه وهك پشت راست كړدنه وهی نه مه ده فهرميټ: (وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ... الفرقان: ۶۸) واته: هه وړه ها نه وانه ی له په رستندا هاوېه شی بڼو خدا بپياردان ، وه که سيش به ناحق ناکوږن که خدا کوشتنی حرام کړدوه وزينا ناکه، به لام نه وانه ی نه م کاره خراپانه نه نجام بدات نه و توشی سزاو نازارو پيسواي ده بېټ.

گه وړه ترين تاوانه گه وړه کان

پيغه مبهړ ﷺ له سهر نه و پرسیاره ی لی کرا جوړه کانی تاوانه گه وړه کانی خسته پوو که به م شيوه یه: _

گه وړه ترين جوړی شيرک: بريتي یه له هاوېه ش وهاوتايهك بڼو خدا بپياريده يټ.

گه وړه ترين جوړی کوشتن: بريتي یه له کوشتنی مندا له کت له ترسی برسيږي دا، که هاوېه شت بېټ له خواردن و خواردنه وه.

گه وړه ترين جوړی زينا: بريتي یه له زينا کړدن به هاوسه روحه لالی دراوسي که ت.

امام نړوی ده ټيټ: لهم فهرموده يدها ده ست نشانی تاوانه گموره کان ده کات که برين له: هاوېل و شهريک بڼو خدا بپياردان، هه وړه ها کوشتی به ناحق.

به لام جگه له شهريک په يدا کړدن و کوشتی ناحق، نير چی تر هيه له زيناو نيربازی، رپا خواندن "سو" و نازاردانی دايك وياوگ، جادوگري، بو هان کړدن به کچانی داوین پاک، هه ټهان له بهره کانی جهنگ، وه جوړه کانی تر له تاوانه گموره کان، نه و به يی جوړ وړيژو نه نندازه وهزکاری تاوانه که يان حوکم وياسای تايه تي خويانيان هيه، وه کاتيک به مانه ده و تر ټ تاوانه گموره کان مبه ست ليردها وهك نه و يه بټيټ له بهرامبر نه مه دا (کارو چاکه گموره کان) هيه، بزيه ده و تر ټ تاوانه گموره کان... والله اعلم. (شرح مسلم: ۸۴/۲).

ابن القيم الجوزی

واته زینا کردن جوّری هیه ، جا زینا کردن له گه‌لّ ئافره‌تیکدا که هاوسه‌رومیردی هه‌بیّت زۆرگه‌وره‌تره له‌کچیک و ئافره‌تیک که هاوسه‌ری نه‌بیّت، چونکه به‌ئه‌نجامدانی ئه‌م کاره توّ خیانه‌ت له‌حه‌لالی که‌سیک ده‌که‌یت و سه‌رجیکه‌ی ده‌شیوینیت وه‌هه‌رچه‌نده وه‌چه‌و نه‌وه‌ی تیکه‌ل و ده‌شیوینیت. جا زینا کردن له‌گه‌لّ ئافره‌ت و هاوسه‌ری دراوسی که‌تدا زۆر مه‌ترسیدارتره‌گه‌وره‌تره له‌لای خوای گه‌وره له‌گه‌لّ زینا کردن له‌گه‌لّ سه‌د ئافره‌تی بی‌میرد دا ، چونکه هه‌ریه‌وه‌ی که‌میرده‌که‌ی دراوسیت ئه‌یت چه‌ندین ماف پیشیل ده‌که‌یت که‌له هه‌ره‌تاوانه‌گه‌وره‌کانه‌. وه‌په‌یغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌فرمیت: (لايدخل الجنة من لا يأمن جاهد بوائقه).^۱ واته: ناچیت به‌هه‌شته‌وه ئه‌وه‌ی دراوسی که‌ی له‌شه‌پو خراپه‌ی ئه‌مین نه‌بیّت.

جا به‌ئه‌ندازه‌ی دووری و نزیکه‌ی که‌سه‌کان پێژه تاوانکاریه‌که‌گه‌وره‌ترده‌بیته‌وه. بۆ نمونه: ئه‌گه‌ر زینا بکه‌یت به‌رامبه‌ر دراوسی که‌ت، ئه‌گه‌ر خزم و که‌ست بن ئه‌وا زیاتر له‌پێژه‌ی تاوانه‌که‌ زیاد ده‌کات له‌پیشیل کردنی مافی تر...

جا ئه‌گه‌ر "میردی ئافره‌ته‌که" دراوسیتانه‌و زینات کردوه له‌گه‌لی له‌مال ده‌رچووینت یا بن بۆ شارێک چووینت بۆ "نوێژ" ، خویندنه‌وه‌وه‌رگرتنی زانست ، کار ، جه‌هاد "ئه‌وا تاوانه‌که‌ زیاتر ده‌بیّت. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر زینا له‌گه‌لّ خه‌زانی تیکۆشه‌ریکدا بکه‌یت که‌له پێناو خودادا تی ده‌کۆشیت ، ئه‌وا له‌قیامه‌تدا به‌تیکۆشه‌ره‌که‌ ده‌وتریت: (خذ من حسناته ماشئت. قال النبي: فما ظنکم؟)^۲ واته: به‌ئاره‌زووی خۆت له‌خه‌پروچاکه‌کانی به‌ره‌چه‌ندت ده‌ته‌وی. وه‌په‌یغه‌مبه‌ر فه‌رمووی: ئایا پێتان وایه‌هیچی بۆ جی ده‌هه‌لّیت؟ واته: ئایا گومان ده‌به‌ن له‌وکاته‌دا باوک خواخوایه‌تی مافیکی له‌لای

^۱ - ئه‌م فه‌رموده‌یه (صحیح)ه، (مسلم: ۲/۲۰ نووی) گێڕاویه‌ته‌وه له‌فه‌رموده‌ی (ابی هره‌یره) وه‌ (بخاری: ۶۰۱۶) به‌م جۆره گێڕاویه‌ته‌وه: (والله لا يؤمن ، والله لا يؤمن ، قيل: من یارسول الله ﷺ: الذي لا یؤمن جاهد بوائقه) واته: وه‌الله‌ی باوه‌ری نی‌یه، والله‌ی باوه‌ری نی‌یه. روتیان: کی‌ئیه‌ی په‌یغه‌مبه‌ری خودا ؟ فه‌رمووی: ئه‌و که‌سه‌ی درواسی که‌ی له‌شری پارێزراو نه‌بیّت.

^۲ - ئه‌م فه‌رموده‌یه (صحیح)ه، (مسلم: ۱۳/۴۶ نووی) گێڕاویه‌ته‌وه.

مندالہ که ی بیت تا لیتی وهریگریته وه، ئایا له وکاته ناره حه تدا هیج خیریک بۆ کابرای زیناکهر ده میلتیته وه؟ بی گومان نه خیر.

جا نه گهر ئه و ئافره ته ی زینات کرد له گه لیدا له کس وکاری خۆت بیت، ئه و تاوانه که زیاتر ده کات به وه ی که خیانت وناپاکیشیت کرد له خزم وکس وکاره کت. وه نه گهر که شی زیناکهر خیزاندار بیت، ئه و تاوانه که زیاتر گه وره تر ده بیت له سهری. خۆ نه گهر زیناکهر به ته مه ن وپیربیت، ئه و له مه مووی خراپترو گه وره تر مه ترسیدار تره. وه به یه کیک له و سی که سه داده نریت که خوی گه وره له پۆزی قیامه تدا ته ماشایان ناکات، نه قسه یان له گه لدا ده کات وه نه پشتیوانیان ده کات و سزایه کی سه ختی بۆ بپارده دات که پیغه مبه ر ده فهرمیت: (ثلاث لا یکلمهم الله یوم القیامه ولا یزکیهم. قال أبو معاویه: ولا ینظر إلیهم ولهم عذاب الیم: شیخ زان، و ملک کذب، وعائل مستکبر).^۱ واته: سی که س له قیامه تدا خوی گه وره نه قسه یان له گه ل ده کات نه

^۱ - ئهم فهرمووده یه (صحیح)ه، (مسلم: ۱۱۶/۲) گێڕاویه تیموه له فهرمووده ی (ابی هریره).

وه (امام نووی) ده لیت: قسه ی چاکه و باشه یان له گه لدا ناکات، به لکو به زمانی توندو تیز و توریه وه قسه یان له گه لدا ده کات. وه جه ماوه ری رافه کاران "جمهور المفسرین" پشان وایه که: مه به ست له وه ی که قسه یان له گه لدا ناکات، واتا به شیوازیک نادویت تا سودم مند و دل خۆش بن. وه ووتره وه که: فریشته کان پشوازیان لی ناکه ن و به خیر هاتیان ناکه ن.

وه مه به ست له "ته ماشایان ناکات" واته: روویان تی ناکات، چونکه ته ماشا کردنی خوی گه وره له و رۆژه دا واتای رژاندنی سۆز و میهره بانی بۆیان.

وه مه به ست له "پشوازیان ناکات" (زجاج) ده لیت: واتا ستایشیان ناکات. وه ووتره وه: واته پاکیان ناکاته وه له پسی وژه نگی تاوانکاری.

وه (قاضي عیاض) ده لیت: ئه مه زه نگی مفرسی یه هه ر سیکیان جۆره تاوانیکیان نه بام داوه که نه ده بوو بیان کردایه، چونکه دووری هه به له نیوان خودی خۆیان و تاوانه که یاندا، چونکه هیج پتوستان پشان نی یه و بیانووی نه بام دانسی ئه م تاوانه یان نی یه، له کاتی که دا پتوستان بوو هه ر سیکیان زیاتر روویان بکردایه ت خوی گه وره.

بابه تی "پیری زینا کهر" که ژیری به ره و پوختی ده جیت و هه زو ناره زووی که م ده یته وه و ته مه نی به سه ر چووه له مردن نزیک بووه ته وه، له مه مان کاتدا هه زو ناره زووی سیکسی ته نگي پی هه ل چنیه وه ک لاوێک، پاشان که حه لاتی خۆی هه به بۆ په نا ده بات بۆ ئه م کاره بڕوانه شه رخی نووی بۆ "مسلم: ۱۱۹/۲).

پشتیوانیان دهکات "معاویه دهلیت": و نه ته ماشایان دهکات، و سزایه کی توندوتیژیان ههیه بریتی یه له: پیریکی زیناکهر، دهسه لاتداریکی درۆزنکار، ههزاریکی لووت بهرزو خۆ بهزل زان.

جا کات وشوین وجیگاش پۆلی خۆی ههیه له زیادکردنی قهبارهی تاوانه که دا. بۆنمونه نهگهر ئه و تاوانکاریه له مانگی حهرام و په مه زاندا بێت، یاخود لهشاری مهککه ی پیروندا بێت، یان کاتیکی مهزن و پیروژ له لای خودا گه و ره بێت و هه کاتی نوێژیان گیرا و قبول بوونی نزا... که واته به پیتی ئهم هۆکارانه کاریگهری زیادوکه می یان گه و ره یی و بچوکی قهبارهی زیانی تاوانه که ده رده که و یت و په لاره دره کریت. خودا پشت و په نامان بێت.

حیکمهت و دانایی له برینی دهستی دزدان¹

خوای گه و ره دهست برینی دزی کردۆته سزایه ک بۆ ئه و به دکاریه و تاوانکاریه ی که له شیوه و دیمه نی پشیل و ماردایه که هه ر نازانی ت چۆن و له کوێ پهیدا ده بن و کاری چه په لی خۆی نه نجام دهدات و به ره می ماند و بوون و هه ول و کۆششی چه ندین ساله ی مرۆفه کان به ناحق ده بات و مالی خه لکی کا ول ده کات. هه ریۆیه خوای گه و ره سزای داوه به برینی ئه و نه ندامه ی که کاری دزی پی ئه نجام دهدات، و هه سزای کۆشتن و دارکاری له م دوور خستۆته وه.

¹ - تیپینی ئه وه ده کریت که هه موو دزی که دهستی نابریته وه، چونکه سیافی ئایه ته قورئانه که به (السارق والسارقة) واته سه ره تای به (الف ولام) ی مه عریفه ده ست پی کردووه. واته که سیک که پشه ی هه می شه یی بریتی ت له دزی و هه ناسرایت به م کاره چه په له. و هه دوور بێت له سه رده می گرانی و نه هه مه تی و برستی و وه یسانووی ته راوی نه ییت له سه ر نه نجام دانی ئهم کاره، چونکه له سه رده می خه لیفه عومهری کوری خه تاب ئهم حوکمی ده ست برینی دزه هه لگیرا به مه زی بلاء و بو نه وه ی بی کاری و برستی و گرانی به سه ر و لاتدا. "وه رگێر"

جۆره‌کانی که‌فاره‌تی تاوان

خوای‌گه‌وره بۆ لێ‌خۆش بوون له‌تاوانه‌کان که‌فاره‌تی داناوه وه‌ك به‌رامبه‌ریك و نه‌یهت سافیه‌ك بۆ لێ‌خۆشبوون له‌ تاوانه‌كان. هه‌روه‌كو سێ جۆر سزا هه‌یه له‌ هه‌موو تاوانه‌ گه‌وره‌كان. به‌ هه‌مان شێوه‌ش سێ جۆره‌ که‌فاره‌ت هه‌یه که‌فاره‌ت هه‌یه كه‌ بریتین له‌ (پزگارکردن - خواردن دان-پۆژووگرتن) پزگار کردن مه‌به‌ست لێی -زۆرگارکردنی به‌نده‌یه‌كه‌ مرۆڤی‌کی کۆیله‌ ئازادی بکه‌یت وه‌نان دان و خواردن و به‌خشاندنه‌وه

به‌شه‌کانی تاوانکاری به‌ پێی که‌فاره‌ته‌که‌ی

خوای‌گه‌وره تاوانکاریه‌کانی کردووه به‌ سێ به‌شه‌وه.

به‌شی یه‌که‌م: که‌ سزای حه‌د (الحد) ی بۆ داناوه پێویستی به‌ که‌فاره‌ت نه‌کردووه.

به‌شی دووهم: پێویستی به‌ (حەد) نه‌کردووه له‌ بری ئه‌وه که‌فاره‌تی بۆ داناوه. وه‌كو تاوانه‌کانی (چونه‌ لای خه‌زان له‌ پۆژانی مانگی په‌مه‌زان) و کاتی ئیحرام پۆشین له‌ حه‌ج و عه‌مره‌ دا (وه‌ کوشتنی بێمه‌به‌ست و سویند خواردن به‌ درۆ.

وه‌ به‌شی سێ یه‌م: که‌ نه‌ پێویستی به‌ که‌فاره‌ت هه‌یه وه‌ نه‌ (حەد) یش که‌ ئه‌مه‌ش ده‌بیته‌ دوو به‌شه‌وه:

١. ئه‌وانه‌ی که‌ قه‌ده‌غه‌ کردنیان سڕوشتی‌یه‌و هه‌ر له‌ سڕوشتی مرۆڤ دان نه‌شیاوه وه‌ك: خواردنی پێسای و خواردنه‌وه‌ی میز و خوین.

٢. جۆری‌که‌ مه‌فسه‌ده‌و خراپه‌که‌ی که‌ متر بێت له‌ ئاستی ئه‌وه‌ی که‌ پێویست به‌ (حەد) بکات، وه‌ك نه‌ز کردن و ماچ کردن و به‌رکه‌وتن، قسه‌کردن-وه‌ دزی بچوک (دزینی پاره‌ی که‌م) و هاوشێوه‌کان.

ئەو جۆرەى كە كە فارەتى پىۋىستە

ئەو جۆرەى كە كە فارەتى پىۋىستە سى جۆرە: _

يەكەم: ئەو كارەى كە لە بنەپەتدا موباحە وپپىدراو، بەلام دواتر لە كاتىدا يان دواتر بۆ ماو، يەك قەدغەو حەرام كراو. وەكو چوونە لاي خىزان لە كاتى ئىحرامى حەج وپپىدراوگرتندا. بەلام زانا يان لە چوونە لاي ئافرەت لە كاتى "بى نوپى - سۈپى مانگانە" دا، ناكۆكن كە ئايا لەم جۆرە يە يان حوكمى جىياوازترە. ئەمە لە بابەتى سەر زەنشەت كراو، كانە. "زواجر"

دووم: كارانىك وەكو "نەزىر كەردن بۆ خودا يان سۈپىند خوار دىن يان پەيماندا نىك بە خودا" يان حەرام بوو، يەك كە بىە وپتە حەلالى بىكات، ئەوا لە سزايدا خاى گەورە كە فارەتى بۆ داناو، وەناو، ناو (تەلە)، جا ئەم كە فارەتە تاوانى ئەو بى پىزى يە ناسپىتە وەكە سۈپىندى بەدرق بە خودا خوار دوو، وەكو هەندىك لە زانا يان گومان دەبەن. چونكە دەگونجىت سۈپىند خوار دىن واجب بىت، وە هەندىك حەلە تىش "مۈستە حەب" بىت يان "مباح" بىت، بەلكو كە فارەتە كە حەلال كەردنى بەلئىنە كە يە. ئەمە يان لە بابەتى حەلال كەردنى "تەلە".

سى يەم: ئەو شتەنى كە پىۋىستى بەقەرە بوو، يە وەك كۈشتىنى بى مەبەست، كۈشتىنى بى مەبەست لەپاوكەردندا هەرچەندە باتاوانىش نەبىت. كە ئەمانە لە بابەتى قەرە بوو، كانە "الجوابر".^۱

هېچ كاتىك لە سزاى تاوانكارىدا ئەم شتەنە كۆنابىتە وە

لە سزادانى كەسى تاوانكاردا هېچ كاتىك لە يەك كاتدا حەد و سەر زەنشەت كەردن كۆنابىتە وە. ئەو سى پىۋىستى بە سەر زەنشەت ئەوا حەدى ناوېت. ئەو، يەشى حەدى

^۱ - كە فارەتى ئەم جۆرە يان: زواجر - سەر زەنشەت كراو، كانە. تەلە: حەلال كراو، كانە، جوابر: قەرە بوو، كراو، كانە. بىروانە (فتح البارى: ۸۰/۱۲، ۱۸۴، ۱۸۶).

نه خوښی و چاره سهر

ويست سهرزه نيشتی ناوېت. وه هره ها نه گهر که فاره تی ويست نه وا پيوېستی به حد نی یه، وه نه گهر حدی ويست نه وا پيوېستی به که فاره تی یه.

نایا سزای سهرزه نشت کردن تعزیر و که فاره تی کۆده بیته وه له تاوانیکدا که پيوېستی به حد نه کات؟

وه که چوونه لای خیزان له کاتی ئیحرام و پوژووگرتندا و سوپی مانگانه دا "حه یز" که پيوېستی به که فاره تی هه یه. له م باره دا دوو بۆچوون هه یه:

وتراوه که: پيوېستی به سزای "تعزیر" هه یه که یاساکانی پیشیل کردوه که چووه ته لای خیزانی له کاتی حه یزدا.

وه وتراوه که: پيوېستی به "تعزیر" ناکات ته نها که فاره تی هه یه، چونکه کاره که ده سړپته وه و قهره بوو کراوه ته وه.

سزا قه ده ریه کان

سزا قه ده ریه کان دوو جوړن. جوړیکیان تاییه ته به دل وده رون، وه جوړه که ی تریان تاییه ته به جهسته و مال و سامان.

۵۷- سزا قه ده ریه کانی تاییه ته به دل؛

نه وه ی تاییه ته به دل له کان دوو جوړن:

یه که میان: ئیش و نازار به دل ده کات.

دوه میان: پیکرتن و بن برکردنی نه و شتانه ی که ژیا نی دلایان به دهسته. جا نه گهر نه م حاله ته پوویدا نه واده کانی دروست ده بن. جا نازارو ئیشی دل له هه موو ئیشه کانی تر به ئیش و نازار تره و بنه پره تی سزای جهسته یه. جا نه م سزایه که م زیاد ده کات، له دل وه بۆ جهسته ده چیت و له جهسته شه وه بۆ دل ده چیت. جاکاتیک ده رون و پوح له جهسته جیا ده بیته وه نه و کاته سزا که تاییه ته ده بیت به دل وده رون که پپی ده و تریت سزای گوړ یاخود جیهانی به رزه خ. که سزای نه م جیهانه وه که سزای جیهانی دنیا وایه.

جۆره کانی سزا قه ده ریه کان له سهر جهسته

۵۸- سزا قه ده ریه کان به سهر جهسته دا:

دیسانه وه ئه م جۆره سزایه ده کریتته دوو به شه وه: _

جۆریکیان له دنیا دایه ، وه جۆره که ی تریان له قیامه تدایه . وه سه ختی و به رده وام بوونیان به نده له سهر پێژهی و جۆر و نۆری به رته نجامی ئه و خراپیه ی که لێی که و ته وه ته وه . وه له بنه پره تدا نه له دنیا و نه له قیامه تدا شه پو خراپه کاری نی به ته نها تاوانکاری و سزا که ی نه بیته . وه بنه پره تی هه موو تاوانیکیش شه پو خراپه ی ده روون و به دکرداریه که ناوی خراپه و شه پ بپرواته وه به سهر هه موو یاندا . وه ههر ئه و دووانه یه که پێغه مبه ر ﷺ هه میشه له سه ره تای وتاره کانیدا پشت و په نای ده به ست به خودا له مه ترسیاندا که ده یفه رموو: (ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ، وسیئات أعمالنا) .^۱ واته: په نا به خودا ده گرین له شه پو خراپه ی ده رویمان و به دکرداری کردو ه کانمان .

جا به دکرداری کردو ه و ه کانمان "سیئات الاعمال" به شیکه له به شه زۆر خراپه کانی ده روون، واته ده روون "نفس" سه رچاوه ی هه موو خراپه یه که .
واتای برگه ی (وسیئات أعمالنا) له فهرمووده که:
له واتای ئه م برگه دا پای جیاواز هه یه که ئایا مه به ستی ته نها "کاره خراپه کانمانه"؟ وه ک بلیی باسی لقیک بکات له بنه مایه ک له په گه زی خۆی؟ یا خود بیتی (من) بۆ زیاتر خستنه پوکاره که هاتوو ه؟
پایه ک هه یه ووتراوه: واتاکه ی له وه دا کۆبووه ته وه که په نا به خودا ده گرم له هه موو شه پیک که سه رچاوه ی ده روونه که مایه ی هینانی به لاوسزایه بۆ سه ر مرقۆ. جا

^۱ - ئه مه به شیکه له فهرمووده یه کی درێژی (صحیح) (اصحاب السنن) وه که سانی تشریش گێراویانه ته وه . وه شیخ البانی ده لیت: وه به راستی سه لیتراوه له پێغه مبه ره وه که ئه م فهرمووده یه ی فیری هاوه لانی ده کرد که له ووتار و ده ست پیک گوتاره کانیدا ییتمه وه وه ک پشه کی یه ک پشتی بۆ به ستن له داواکاریه کانیدا . ۱ ه، پروانه (مقدمه حقیقه الصیام: ص ۹).

مەبەست لىرەدا پەناگرتنە لەسەرچاوە و لقەکانى شەپوخراپە و مەبەستەکان و بەرئەنجامەكەى. ھەريۆيە كاتىك فريشتەكانىش بۆ باوەپداران دەپارێنەو دەلێن: (وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتُهُ... غافر: ٩) واتە: خوادايە لەخراپە و خراپەكارى بىيان پارێزە، وەھەركەسىكت لەخراپە و خراپەكارى پاراست واتە پەحم و ميهري خۆت پژاندوو بەسەريدا.

جا ئەم نزايە لەم ئايەتە پيرۆزەدا دووشتى لەخۆ گرتوو:

يەكەميان پاراستنيانە لەخراپەى كردەوكان ، دووهميان لەتۆلە و سزاي خراپەى كردەوكان كەژيانى مەژدە شىوینیت. جاكەواتە ھەركاتىك خودای گەرە مەژدى پاراست لەبەدكارى، ئەوا راستەوخۆ دەپارێزیت لەتۆلە و سزاي بەدكارىەكانىشى. ھەرچەندە ئەم ئايەتە پيرۆزە ئاماژە بۆ ئەو دەكات كەبۆ تى نەكەوتن لەتۆلە و سزاي كارەكانمان، پێويستە خۆمان لەخراپەكارى بپارێزين و خواى گەرەش بمان پارێزیت.

جا ئەگەر ووترا: مەبەست لەم نزايە پاراستنى مەژدە لەسزاكانى دۆزەخ، كەواتە خراپەكان "السَّيِّئَاتِ" مەبەست لىي خراپەكارىيە و بەدكارى يە، واتە ئەوھى فريشتەكان بۆت دەپارێنەو ھەمان مەبەستە كە پيغەمبەر ﷺ پەناى گرتوو لىي. جا لىرەدا ووشەى (يَوْمَئِذٍ) واتە لەو پۆزەدا پەدى ئەم بۆچوونە نادريتەو، بەلكو مەبەست لىي پاراستنى لەخراپەكارى و بەدكارى يە لەو پۆزەدا، كەبريتىە لە خراپەكان لەدەروندا.

و ھە ووتراو: پاراستن لەخراپەكان دوو جۆرە:

١. پاراستن لەئەنجام نەدانى بەدكارى و خراپەكارى.
 ٢. پاراستن لە تۆلە و سزاي بەدكارى ئەگەر ئەنجام درا ، بەليخۆش بوون.
- كە ئەم ئايەتە پيرۆزە ھەردوو داواكارىەكەى لەخۆگرتوو.

جا با له ناوه پۆکی ئەم داواکارییهی فریشتەکان ورد بینەو له و ئایەتە پیرۆزەدا.
چۆن چۆنی باسی گەورەیی باوه پوخواوە پداران دەکەن و کردەووی چاکە دەنرخینن
وداواى لى خوش بوون بق باوه پداران دەکەنوه له میانهی نزاو پارانه وەکە یاندا له
خودای میهره بان دەپارێنەو وە که خاوهنی زانست و سۆزو میهره بانى یه . زانیاره
به لاوازی مرۆف و سه سه ختی دوژمنه که یان، به چه زو ئاره زووه کانیان، به سه رچاوهی
تاوانه کانیان. که به میهره بانى وزانیاری خۆی کاتیک که کۆرپه لهی له سکی دایکیدا
گه وره ی کردن و وه سۆزو په حمه تی به سه ردا پشتن ، ئەو سۆزو په حمه تی که
هه موو جیهان وه موو شتیکی داپۆشیوه . که په حمیان پی بکات وه باوه پداران
ویه کتاپه رستان توشی سزای کاره کانیان نه بن ، چونکه خوای گه وره خاوهنی
فراوانی په حمه ته . هه رکه سیك ئەو سۆزو میهره بانیه نه یگرێته وە ، ئەو به دکارترین
وسه رلیشیواوترین مرۆفە ، وه دواتر ده پاریینه وە تا خای گه وره له ته و به کاران
خۆشبیت، که به وونه ته پێیواری کروانی خواپه رستی و ده ست به ردارى خراپه کاری
بوونه ، دواتر داواو نزا ده کهن که خوای گه وره له تۆله و سزای دۆزه خ پارێزداویان
بکات وه باوه پداران به خۆیان و هاوسه ره کانیا نه وە به به هشتی به رین شاد بکات.
خوای گه وره خاوهنی به لێن و په یمانی خۆیه تی و وه به لێنی به هه شتی پی داوون
به هۆی کۆمه لى هۆکاره وە .

پوخته که ی بریتی یه له پارانه و وه ونزای فریشتەکان بۆیان که خودا په حم و به زه بیان
به سه ردا بپێنێت و به وه ش له کاره کانیا نه وە سه رکه و تووین تا فریشته کانیش
له پوانگه ی کاره کانیا نه وە بۆیان بپاریینه وە . پاشان فریشته کان کۆتایی
نزاو پارانه وە که یان به م بپه رگه پیرۆزه ته و او ده کهن . (إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) واته :
به پاستی تۆ عه زیزودانايت .

جا "عزیز" له (عه زه ته وە) هاتووه ، که که مالى هیزو قودره ته . وه دانايش "الحکیم"
لوتکه و که مالى زانیاری وزانسته . که واته به م دووسیفه ته پیرۆز و شکۆیه خوای

نەخشى و چارەسەر

گەرە بېيارو فەرمان دەدات وە کارەکان يە کلا دە کاتەو، کە سەرچاوەی هەموو دروست کردنێک و شەریعت و فەرمانێکە .

پوختەى مەبەست:

تۆلە و سزای خراپە کارى جۆراو جۆرە لە سزا شەریعەکان و وسزاقە دەریەکان کە توشى يان دڵ دە بێت ياخود جەستە ، ياخود هەردووکیان لە يەك کاتدا ، وە هەروەها سزاکانى ژيانى بەرزەخ لە پاش مردن، وە سزاکانى جەستە لە پۆژى حەشردا. جا تاوانکارى خالى نى يە لە سزا ، بەلام کەسى تاوانکار وەك سەرخۆش و بى ھۆش وایە هەست بە ئازارو ئیش ناکات تاکاتیك بە ئاگادیتەو. جا کەلە کە بوون و کۆبوونەوێ سزاکان لە سەر يە کترى ، نمونەى زۆر مانەوێ سوتاو لە نێو ئاگرادا ، وە مانەوێ خنكاو لە نێو ئاودا.

جا زۆر کەسى تاوانکار هەست بە خراپەکانى ناکات ، چونکە هیچ دیاردە يەك هەست پى ناکات، بەلام نازانیت کە ئەمە کەمە ندکیش کردنە وەك کارى لە سەرخۆى ژەمى کوشندە وایە لە نێوجەستەدا. جا ئەگەر زوو فریای چارەسەرکردن کەوێت، ئەوا بەرە و چاک بوونەو دەچیت گەر نا ئەوا ئەو بەرەو هەلدێر و تياچوون هەنگاودە نیت. جا بە هەمان شێوە کەلە کە بوون و کۆبوونەوێ تاوان لە سەر تاوان مۆف توشى تياچوون دەکات... پە نادە گرین بە خوا.

جۆرەکانى سزاقە دەریەکان لە سەر دڵ

لێرەدا هەندیک لە تۆلە و سزاکان دە هێنمەوێ یاد کە لە بەرئەنجامى تاوانکاریدا دروست دەبن بە ئومىدى ئەوێ بێتە ماى هەلھاتن و دورگرتن لە تاوان و تاوانکاران.

۵۹- تاوان ماى پەردە پۆش کردنى دڵ و بیستن و بینایى يە :

تاوان دڵەکان دادەخات و مۆرى بى ئاگایى لى دەدات وە بینایى کوێردە کات و گۆیەکان کە پەردە کات ھۆشو هەستى مۆف لە ناودە بات يادى خودا بێردە باتەو،

وہ مرؤفہ خودی خویشی لہ بیر دہ کاو دلہ کان ژہنگاوی دہ کات ، سنگ وئاسق و بیرتہ سک دہ کاتہ وہ . دہردو نہ خویشی و بہ لہا بہ سہر دل وجہ ستہ دا دہبارینیت و ئارہ زووی جلہ وی دہ سہ لات بہ دہ ست دہ ہینیت ، راستیہ کان لہ دہ ست دہ دات .

مہرہ کو (امام احمد) دہ گپرتہ وہ کہ (حذیفہ بن الیمان) دہ لیت : دلہ کان چوار جۆرن : دلئیکی خاویں و پرشنگ دار کہ دلئ باوہ پردارہ ، وہ دلئیکی تاریک و پیردہ پۆش کراو کہ دلئ بئ باوہ پرہ ، وہ دلئیکی نہ خویش و شکست خواردو کہ دلئ دوپوہ و کاتہ . وہ دلئیک کہ مہ میشہ لہ نیوان دوو جہ مسہردایہ ، جہ مسہری دوپووی و جہ مسہری باوہ پر ، جاکامیان زال بوون سہرئہ نجامہ کہ ی بہ ندہ لہ سہری .

۶۰- تاوان دہ بیتہ ہوی نہ ہیشتنی گویرایہ ئی و تہ مہ ئی لہ پہ رستندا :

۶۱- تاوان دل کویر و کہرولال دہ کات :

تاوان دل ژہنگن دہ کات و پیردہ پۆشی دہ کات لہ بہ رامبہر بہ حق و حق ویستی و راستی کویر و کہرولال دہ کات ، راستی بہ ناراستی دہ بینیت و پووناکی بہ تاریکی و بہ پیچہ وانہ وہ ، چونکہ ہۆش و ہۆشیاری دل لہ دہ ست دہ دات . لہ و کاتہ دا چاندئ کہ سیکی نابینا لہ پہنگہ کان تی دہ گات . وہ چہ ندہ کہ پ لہ ناسینہ وہ ی دہنگہ کان دہ گات وہ چہ ندہ لال دہ توانیت ئاوازی جوان بچریت و وشہ ی جوان دہ بریت . ئہ ویش ہیندہ ی ئہ مانہ لہ حق و حق ویستی دہ گات و دہیناسیتہ وہ .

دواتریش کویر و کہرولال دل دہ گوازرتہ وہ بۆ ئہ ندامہ کان جہ ستہ ، چونکہ ہۆشیاری و بینای پاست و دروست لہ دل و دہ رندایہ . وہ خوا ی گہرہ دہ فہر میت : (فَاتَّيْنَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ . الحج : ۴۶) واتہ : جاوہ نہ بیت ہہر چاوان کویر و نابینا بوبیت ، بہ لکو ئہ و دلانہ کویر دہ بن وا لہ سینہ کاندان " چونکہ ہہر پوالہ ت دہ بینیت و ناوہ پۆک لیٹ ناداتہ وہ " .

جا ئہ م ئایہ تہ مہ بہ سستی لہ وہ نی یہ کہ بہ ہیچ شیوہ یہ ک چاو کویر و نابیت و نابینا نابیت ، ئہ وہ تا لہ شوینیتکی تردا لہ باسی باسی حوکی کاری شہرعی دا

نه خوشی و چاره سهر

دهفه رمیت: (لیس علی الأعمی حرج... النور: ۶۱) واته: له کاری شه رعیدا کویرونا بینا گله بیان له سهر نی یه.

هروه ها دهفه رمیت: (عَبَسَ وَتَوَلَّى * أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى.. عبس: ۱-۲) واته: پیغه مبه ر پوی گرژ کردو پوی وه رگپرا، کاتیک بپواداریکی کویر هات بۆ لای. به لکو مه به ست لیړه دا هوشیاری و بینایی راسته قینه و دروسته که له دلدايه^۱، هره بویه پیغه مبه ر دهفه رمیت: (لیس الشدید بالصرعة، ولكنه الذي يملك نفسه عند الغضب.)^۲ واته: به میژ نه و کهسه نی یه که زورانبازو پالنه وان بیت، به لکو نه و کهسه یه که له کاتی تورپیدا خوگر بیت..

هروه ها دهفه رمیت: (لیس المسکین بالطواف الذي ترده اللقمة واللقمتان، ولكن المسکین الذي لا یسأل الناس، ولا یفطن له فی تصدق علیه.)^۳ واته: هه ژارو فه قیر نه و کهسه نی یه که دهروژه دهکات لیړه و له وئ پارویه ک یان دوو پاروی بدریتئ ، به لکو هه ژار نه و کهسه یه که دهروژه ناکات داوا له کهس ناکات، وه که سیش ههستی پی ناکات که هه ژاره تاخیری پی بکات.

پوخته ی مه به ست:

تاوان دهر دو به لایه که یه دل کر مه پیزو ژه نگاوی دهکات وه له پاستی و کویرو که پولالی دهکات.

۶۲- تاوان ده بیته مایه ی پوچوونی دل بؤ ناسته نزمه کان:

دل خوی گوره پیزی لی ناوه و کردویه تیه جیگایه کی پیروز ، که خوشه ویستی وترس و بینی خوی تیدا پواندوه . وه جیگای چه که ره بوونی بیروباوه پی پاک وبی

^۱ - نهره تا مه حوی شاعر ده لیت:

سهر که خوشیکی نه بی ، زر که تالم بؤ چوسی یه

دل که خوشیکی نه بی ، شیشه ی به تالم بؤ چی یه " وه رگپرا "

^۲ - نهم فهرموده یه (صحیح ه)، (بخاری: ۶۱۱۴) وه (مسلم: ۱۶۶/۱۶ - نووی) گپراویانه تموه.

^۳ - نهم فهرموده یه (صحیح ه)، (بخاری: ۱۴۷۹) وه (مسلم: ۱۳۲/۷ نووی) گپراویانه تموه.

گه رده که هه میسه به یادی خودا نارام و هیمن و دلنیا بیّت. وه به کرده وه جوانه کانی به رزده بیته وه تا ده گاته ئاستی عهرشی مه زنی خودا له ئاسمانی میهر و سوژی خودادا مه له ده کات، به لام به هۆکاری تاوان و تاوانکاری و سه ریچییه وه، ئاستی نزم ده بیته وه و به به پۆخی خواره وهی خواره وه دا "ئاسته نزمه کان" پۆده چیت. که هه میسه ده بیته جیگه ی شته پڕوپوچ و قیزه ونه کان.

٦٣- تاوان دل کویر ده کات:

هه روه کو چۆن وینه پهش و کویر ده بیته وه، دواتر ئه و دلّه پووناکی نامینیت و وه له دلّی ئاده میزادی که وه ده گۆپییت بۆ دلّی ئاژه لیک که دواتر له ئاکاری خاونه کهیدا پهنگ ده داته وه.

جا هه ندی دلّ هه یه خوای گه وره کویری ده کات وه له سه ر شیوازی "به راز" ده رده که ویت که لیک چوون هه یه له نیوان ئه و ئاژه له و کاری ئه و که سه دا. وه هه یه له و دلانه ده چیته سه ر ئاکاری "سه گ و گویدریژ و مار و دوشک"، ئه مه لیکدانه وه ی (سفیان بن عینه) یه بۆ ئه م ئایه ته پیرۆزه که ده فه رمیت: (وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُمْ... الأنعام: ٣٨) واته: هه ر زینده وه رو گیانه وه ریک به سه ر زه ویدا بپوات، وه هه ر بالنده یه ک به باله کانی بفریت، وه کو ئیوه خاوه نی گه ل و ئومه تن.

که "سفیان" ده لیت: مرۆف هه یه دلّی له سه ر ئاکاری شیر، وه هه یانه له سه ر ئاکاری سه گ و به راز و گویدریژ، وه هه یه له سه ر شیوه ی تاوس دا به جل و به رگیدا خۆی ده نوینیت، هه یه وه کو گویدریژ بارکراوه وه هه یانه وه کو که له شیر، وه هه یه له پووح سوکیدا وه ک کۆتر وایه، وه هه یانه وه کو مه پ هه ر خیر و پیت و فه پن. وه هه یانه وه کو پۆین له مامه له وکاردا، وه خوای گه وره که سانی گیل و گه وجی هه ندی جار به گویدریژ چوواندوه، وه هه ندی جاریش به سه گ و ئاژه ل.

ئەم لێك چوونانە لە ناخەویدا زۆر بەهێز دەبێت تا کاریگەری هەیە لەسەر ئاكارو پوخسارو مامەڵەیی ئەو کەسانە کە مرقۆفی وردبین و خاوەن فیراسە هەستی پێ دەکات. کە هەندێ جاریش وێنە و پوخساریان چوووە سەر ئەو جۆرە ئاژەڵە کە لە میژوودا پوویداوە کە خوای گەورە بەسەر جوله‌کەکانیدا هێناوە.^۱ وە خوای گەورە ئەم کارە بەسەر قەومێکی ئەم ئومەتەدا دەهێنێت کە دەیان کات بە مەیمون و بەراز.^۲

جا سبحان الله چەند دلی شێواو شکست هەیە خاوەنەکی بێ ئاگایە؟ وە چەند دل کوێر بوو و پۆچوو هەیە؟ وە چەندین کەس سەرگەردان بوو بە پیاوێکی خەلکی؟ وە مەغرور و سەرکەش بوو بە پەردەپۆشی خودا بۆی؟ وە کە مەندکێش بوو بە نێعمەتەکانی خودا بۆی؟!

ئەمانە هەر هەمووی سزاو پێسواییه، بەلام خاوەنەکی وادەزانیت پێزی لێنراوە.

٦٤- فیل کردنی خوای گەورە لە فیلبازان:

٦٥- خەڵە تاندنی فیلبازان لە لایەن خوای گەورەو:

٦٦- گائتە کردنی خوای گەورە بە گائتە جاران:

٦٧- کە نار خستنی ئەو دلانە کە لە حەق لایان داو:

٦٨- تاوان دل تێك دەشکێنیت و ئاوەژووی دەکاتەو:

تاوان دەبێتە مایە شێواندنی سەرجه‌م پێوهره‌کانی دل و دەرونی تاوانکار، بە شێوازیك کە حەق بە ناحەق دەزانیت و هەراستی بە نا‌راستی، وە خێروچاکە بە شەر دەزانیت.

^۱ - بڕوانە سەرگۆزەشتە (قریه القروء) لە زنجیره‌ی (قصص من القرآن: رضوان جامع رضوان).

^۲ - ئەم فەرموودەیە (صحیح) ه، (بخاری: ۵۵۹۰) بە هەلتراسراوی "معلق"، و (حافظ) هێناوی (له‌الفتح: ۵۴/۱) گێڕاویانەتەو، بڕوانە (الفتح المفیث) (الحافظ سحابی: ۱/۱۰۵).

گومپایی و سرگردان ده‌کریّت واده‌زانیّت پیگای هیدایه‌تی خودایه‌تی. که نه‌مه‌ش به‌کینکه له‌سزاکانی تاوانکاری.

٦٩- تاوان دلّ په‌رده‌پۆش ده‌کات له‌خوای گه‌وره له‌دونیا و قیامه‌تدا:

هه‌روه‌کو خوای گه‌وره ده‌فه‌رمیّت: (كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ* كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَّحْجُوبُونَ... المطففين: ١٤-١٥) واته: نه‌خیر وانی به "ئه‌و نه‌فامانه تی ناگه‌ن وبی دارنا‌بنه‌وه" به‌لکو دلّیان ژه‌نگی تاوان دای پۆشیوه له‌سه‌ر ئه‌نجامی ئه‌و کرده‌وانه‌ی که ده‌یان کرد، نه‌خیر پزگاری‌بوونیان نه‌سته‌مه، چونکه ئه‌و پۆژه به‌ربه‌ست هه‌یه له‌نیوان تاوانبارن و خوای گه‌وره‌دا، وه‌له‌بینینی ئه‌و ژاته پیرۆزه‌دا بی به‌شن.

تاوان وه‌ک ناسته‌نگی و به‌ره‌ستی وایه له‌نیوان هه‌ست کردنی دلّ به‌گه‌وره‌یی فه‌زلی خوای گه‌وره تا به‌ته‌واوی راستی و دروستی به‌وه هه‌ست به‌گه‌وره‌یی و مه‌زنی خودا بکه‌ن وه‌گرێ به‌ستی به‌ندایه‌تی له‌گه‌لدا به‌ستن، وه‌به‌خته‌وه‌ری هه‌میشه‌یی به‌ده‌ست به‌یئن. به‌لکو به‌به‌رده‌وامی تاوان پیگرو په‌رده‌پۆشیکی ئه‌ستووری سامناکه له‌نیوان ناسینی به‌نده بۆ دلّی خوای و وه‌له‌نیوان دلّی و په‌روه‌ردگاری مه‌زندا.

٧٠- تاوانکار توشی دژوارترین ژیان ده‌بیّت له‌دونیا و به‌رزخ و قیامه‌تدا:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمیّت: (وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمًى.... طه: ١٢٤) واته: هه‌ر که‌سیک پشت له‌یادی خودا و به‌نامه‌که‌ی بکات، ئه‌وا ژیانێکی پر نه‌هامه‌تی و دژواری توش ده‌که‌ین، وه‌له‌ قیامه‌تدا به‌کویری و نابینایی هه‌شر ده‌کریّت و لیتی ده‌پرسینه‌وه.

وه‌به‌رگه‌ی "مَعِيشَةً ضَنْكًا" به‌سزای گۆر لی‌کدراره‌ته‌وه. که‌واته خوای گه‌وره ناخۆشترین ژیانی بۆ که‌سانێک بریارداوه که پشت له‌به‌نامه‌ی خودا ده‌که‌ن و سه‌رپێچی ده‌که‌ن. هه‌رچه‌نده له‌دونیا دا به‌چه‌ندین نیعمه‌تی خودا ژیانیا

نه خوڅی و چاره سهر

پازاوه ته وه، به لآم له ناخدا دلّی له وپه پری بیژاری وپیسوایی وچه سره تی ومهینه تی وهیوا بپوای دایه. وه له وپه پری گومپایی وسه رخوڅشیدایه، به هوی مهست بیوونی به حه ز وئاره زووه کانی وه حه زی بۆ ده سلات ومانه وه... هتد.

بی گومان سه رخوڅشی ومهستی به دونیا وه، زۆر مه ترسیدار تره له سه رخوڅشی ومهستی به مهی خواردنه وه، چونکه دووه میان هه رکاتیک مهی لی دوورخرایه وه مهستی که ی به ری ده دات و به ئاگادیتته وه، به لآم به پیچه وانه وه بی هوشی ومهستی به دونیا وه ته نه له ساته کانی سه ره مه رگدا به ئاگادیتته وه. جا ژیا نی پیسوایی وسه رشوپی وناسووری به شی ژیا نی یاخی بیوان وسه ریچی کاران له دونیا و ژیا نی به رزه خ له پاش مردن وه له قیامه تدا توندترین سزایان هه یه.

بی گومان به خته وه ری وئارامی دلّ ودهرون وسه رجه م ئه ندامه کانی جهسته ی مروّفه ته نه به یادی خوداو ملکه چی بیون بۆ خودا دیتته دی. خوای گه وره ده فه رمیت: (مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنشَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ... النحل: ۹۶) واته: نه و بپواداران ه ی که کاری چاکه نه نجام ده دهن له پیاوو ئافره ت، نه وا توشی ژیا نیکی کامه رانی وئاسووده بیان ده که ین له دونیادا. وه له قیامه تدا به جوانترین شیوه پاداشتیان ده ده ینه وه له وه ی که نه وان ده یان کرد.

جا باوه رو کرده وه ی چاکه وئاکاری جوان مایه ی فره ام هینانی به خته وه ری وشادی وخوڅ گوزه رانی هه ردوو دونیا به. وه هه روه ها خوای گه وره ده فه رمیت: (لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلِلَّذِينَ الْآخِرَةُ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ... النحل: ۳۰) واته: واته نه وکه سانه ی که چاکه یان نه نجام داوه له م دونیادا چاکه دیتته رییان، وه له قیامه تدا پازاوه ترین ونا یا بترین پاداشتیان هه یه، که خوڅترین جیگا ساز کراوه بۆ خواناسان.

ابن القيم الجوزی

ودهده فره میت: (وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ... هود: ٣) واته: نهی خه لکینه داوای لی خوش بوون بکه نوته وبه بکه ن بۆ خوای گه وره چیژو خوشی وله زه تی ژیاقتان پی ده به خشیت تا کاتیکی دیاری کراو، وه خوای گه وره پاداشتی هه موو خاوه ن چاکه یه ک به زیاده وه ده داته وه.

که واته باوه پداران و ئاکار جوانان و خواناسان سه رفرازی و ئارامی دونیا وبه خته وه ری قیامه تیان به ده ست هینا. به خۆپاراستن له حه ز و ئاره زووه چلّیسه کان و دوور که وتنه وه له گومانه خراپه کان، خوشی و شادی پاسته قینه ی پوح و دل و ده رونیان به ده ست هینا که له هه موو خوشیه کانی دنیا گرنگتر و مه زنتره.

ته نانه ت له خواناسان هه یه که گوزارشت له م حاله ده کات و ده لّیت: نه گه ر پادشاو نه وه کانیا ن درک به م خوشی و چیژه پوحی و ده رونیه ی ئیمه بکه ن، نه وا بۆ به ده ست خستنی له گه لمان به شه پ دین و به شیر ده جه نگان له گه لمان.

وه هه روه ها یه ککی تر ده لّیت: هه ندی جار ساتی واخۆش به سه ر دلّما پاده بوریت له خه یالی خۆمدا ده لّیم نه گه ر به هشتیه کان له م جوړه ژیا نه دا بن، نه وا ژیا نیکی خوشیا ن هه یه.

وه یه ککی تر ده لّیت: له م دونیا یه دا به هه شتیکی خوشی و ئارامی پوحی هه یه له دلّ و ده روندا هاو شیوه ی به هه شتی قیامه ت. جا هه رکه سیك بچیته نه وبه هه شته ی دونیا وه، نه وا به هه شتی قیامه تی به نسیب ده بیت و هه ر که سیکی ش دووری بژیت، نه وا له به هه شتی قیامه ت بی به ش ده بیت.

وه ته نانه ت پیغه مبه ریش ﷺ ئاماژه بۆ ئه م به هه شته ده کات و ده فره میت: (اذا مررتم برياض الجنة فارتعوا، قالوا: وما رياض الجنة؟ قال: ﷻ خلق الذكر).

١ واته: ئه‌گه‌ر به‌لای باخه‌کانی به‌هه‌شتدا تیپه‌پن ه‌شی خۆتان به‌رن. ووتیان ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا باخه‌کانی به‌هه‌شت کامانه‌ن؟ فه‌رمووی: کۆپه‌کانی زیکرویدی خودایه.

وه‌هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: (ما بین بی‌تی ومنبری روضه من ریاض الجنه). ٢ واته: له‌نیوان ماله‌که‌م ویلندگۆی مزگه‌وته‌که‌م باخیکه‌ له‌باخه‌کانی به‌هه‌شت. جا کاتێ خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمیت: (إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ * وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ... الأنفطار: ١٣-١٤) واته: چاکه‌ خوازان له‌به‌هه‌شت دان وه‌ خراپه‌کاران له‌دۆزه‌خدا.

واگومان نه‌به‌یت که‌مه‌به‌ستی ئه‌م ئایه‌ته‌ ته‌نها به‌هه‌شت و دۆزه‌خی قیامه‌ت بێت؟ به‌لکو لی‌ره‌دا مه‌به‌ستی سێ قۆناغه‌ بۆ هه‌ریه‌که‌یان که‌ به‌هه‌شتی دونیاو به‌رزه‌خ و قیامه‌ته. وه‌هه‌روه‌ها سزای دۆزه‌خی دونیاو به‌رزه‌خ و قیامه‌ت.

جا چ نیعمه‌ت و چیژێک ده‌گاته‌ شیرینی و خۆشی ناسینی خودا و پاکی دل و ده‌رون و ئاکارجوانی و ڤه‌وشت به‌رزێ؟ وه‌ئایا هه‌یچ ژاینیک هه‌یه‌ بگاته‌ ئاستی ژایانی پاکی و ساغی پته‌وی دل؟ که‌ خوای گه‌وره‌ ستایشی خۆشه‌ویستی خۆی ده‌کات که‌ "ابراهیم ی پیغه‌مبه‌ر" به‌هۆی پاکی و ساغی دل و ده‌رونی یه‌وه‌ که‌ ده‌فه‌رمیت: (وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ * إِذْ جَاء رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ... الصافات: ٨٣-٨٤) واته: وه‌یه‌کێک له‌په‌یره‌وان و شوێن که‌وتوانی "نوح" بریتی یه‌له‌ (ابراهیم) سه‌لامی خوای لی‌بیت. کاتیک پووی کرده‌ خواپه‌رستی به‌دلێکی پاک و ساغ و پڕله‌باوه‌په‌وه‌. که‌ گرنگی و به‌نرخ‌ی و مه‌زنی ئه‌وجۆزه‌ دل‌ه‌ له‌قیامه‌تدا ده‌رده‌که‌وێت که‌ چه‌نده‌ کاریگه‌ری هه‌یه‌ له‌سه‌ر دیاری کردنی پاشه‌پۆزی خاوه‌نه‌کانیان. که‌ خوای گه‌وره‌

١ - نهم فهرموده‌یه‌ (حسن لغیره)، (ترمیزی: ٣٥٠٩، ٣٥١٠) و (امام احمد: ١٥٠/٣) گێڕاویانه‌ته‌وه‌، بروانه‌ (السلسلة الضعيفة: ١١٥٠).

٢ - نهم فهرموده‌یه‌ (صحیح)، (بخاری: ١٩٥) وه‌ (مسلم: ١٦٠/٩) نووی گێڕاویانه‌ته‌وه‌.

ئەو دیمەنەمان دەخاتە پێش چاودەفرمیت: (يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ * إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ... الشعراء: ۸۸-۸۹) واتە: ئەو پۆژە "قیامەت" کە نەمال و سامان و کۆپو ئەو هیچی فریادپەسی نی یە و فریای مۆژ ناکەوێت، تەنھا مەگەر کەسێک خاوەنی دڵێکی ساغ و پاک و پڕ لە بڕوا نەبێت.

ئاگەرەکانی دڵی پاک و ساغ

دڵی پاک و ساغ: ئەو دڵە یە کە ساغ و پاک و سەلامەت بێت لە ھاوبەشی و "شیرک" پق و کینە و حەسودی و چروکی و لووت بەرزى و حەزکردن بە دەسەلات. پاک بێت بە دووربێت لە ھەموو بەلایەک کە دوورە بخاتەو لە خۆی گەرە ، دوور بێت لە ھەموو گومانێک لە راستی خۆدا. دووربێت لە ھەموو ئارەزوویەک بێتە مایەى سەرپێچی و یاخی بوون لە خۆدا. وە دووربێت لە ھەموو شتێک کە لات دات لە بەمەبەستی خۆدا. وە دوور بێت لە ھەموو ئاستەنگێک و بەربەستی کە دایرپێت لە خۆدا. جا ئەمە دڵی ساغ و پاک - کە لە دنیا و قیامەت دا لە بەھەشتی شادی و کامەرانی دا دەژیت.

ھۆکارەکانی خراپ بوونی دڵ

دڵی مۆژ بۆ ئەوێ دوور بێت لە خراپ بون و شیواوی پێویستە پارێزراو بێت لە پێنج بەلای کوشندە. لە (شیرک) کە دژی یەکتاپەرستی یە ، لە (بیدعە) تازەگەری لە ئایندا کە دژی سوونەتە ، وە لە (ئارەزوو بازی) کە دژی گۆتێراییە ، وە لە (بێئاگایی) کە دژی یادی خۆدایە ، وە لە (حەزەکان) کە دژی دڵسۆزیە. جا ئەم پێنجە ھۆکاری تێکدان و شیواندن و خراپ بوونی دڵە.

مۆژ پێویستی بە پشتیوانی خۆدایە تا پێنمایی بکات بۆ راست و پەوان

جا بۆ ئەوێ دڵی مۆژ دووربێت لە بەلایانە. وە پێنمایی بکریت بۆ سەر پێگای راست و پەوان و لە نەخۆشی و ناخۆشیەکانی دڵ سەلامەت بێت. پێویست ھەمیشە داوای ھاوکاری و کۆمەکی لە پەرەدگاری مەزن بکات تا ئەو شا پێگایە

نه خوشی و چاره سهر

وون نه کات و له نيو کوچ و کولانه کانی نه هامه تيدا بزر نه بېت. چونکه شا پښگای پاست و په وان (صراط المستقيم) پښوېستی به هيمه ت و هه ول و کوشش و کاروناکاری جوان هه په له ناخ و دهره وه شدا. جا وورده کاریه کانی (شارپښگای پاستی) زوون. دور نږه مړوځ هېچی لی بزانیټ ، له وه ده چیت شتی زوری لی بزانیټ.

له وه ده چیت نه وه شی که بېزانیټ به هوکاري ته مه لی و ته وه زه لی په وه یان هر ناسته نگيکی تره وه بڼو به رجه سته نه کریت. وه دور نږه په نه وه شی که ده زانیټ بوی بچینه سهر ، وه ده شیت نه وه شی گهر به رجه سته ی ده کات دلسوزی ښخلاسی تیدا نه بېت. وه ده شیت نه وه ی که به رجه سته ی ده کات به و په پری دلسوزیه وه به لام ته و او پړو پوخت نه بېت یان بېت. جا نه مانه و چندانې تری هاوشپوه ی نه مانه پوژانه چندان باره ده بېته وه. جا پښوېسته هه میسه داوای کومه ک و سهر فرازی له خودای گهره داوا بکین

نه زانین و سته م گاری بڼه پرتی دهرونی ئاده میزاده

بڼه پرتی دهرونی ئاده میزاد بریتي په له نه زانین و سته م کاری جا هه رکاتی ئاده میزاد گه پایه وه سهر بڼه پرتی خو ی نه و پښگای هیدایه ت و پاستی نادوژیته وه و گومپا ده بېت. هر نه وه په خودای گهره دوو پوه کانی گه پاندو ته وه سهر بڼه پرتی سروشتی خو یان به هو ی تاوان کاریه وه.

خوای گهره له سهر (شارپښگای پاستی په) (صراط المستقيم) له هه موو بپیار و فرمان و پښگرتن و قه دهغه کردنیک دا. خودای گهره به دانایی وزانایی خو ی پښمای وهیډایه تی نه و که سانه ددات که مه به ستیتی بڼو سهر (شا پښگای پاستی) وه نه و که سانه ی که مه به ستیان نږه دوریان ده خاته وه و هیدایه تیان نادات چونکه شایسته ی نه و شارپښگایه نږه.

جا له پوژی قیامه تیشدا خوی گه وره شارپښگایه ک دروست ده کات بۆ به نده کانی تاوه کو له پښگایه وه بگه نه په حمهت و به زهیی و میهره بانی خودا. چونکه خودای گه وره شا پښگای راستی یه. خودای گه وره له ژبانی دنیا دا شارپښگایه کی بۆ سرجه م به نده کانی هه لېژاردووه و دهست نیشانی کردووه. وه داوای له همومان کردوه له و شا پښگایه لانه دن و له سهری به رده وام بن که خوی له خویدا حوجه و به لگه یه.

وه له قیامهت دا خوی گه وره دیسانه وه شارپښگایه ک دیاری ده کات^۱ بۆ گه یشتن به خه لاتی خودای که به هه شته جا هه رکه سیك له دنیا دا له سهر نه و شارپښگایه سه قامگیر بوو ییت نه و به ئاسانی ده توانیت له و پردی شارپښگایه ی قیامهت دا بپه پښته وه. سه قامگیرانه هه نگاو بنیت وه نوور و پووناکی باوه په کانیان دهره وشیتته وه و گوږ و قیامهت و پښگای (سیراط) یان بۆ ده کاته چراخان. به لام نه و که سانه ی که له دنیا دا له و شارپښگایه دا لایان داوه و ترازون یان خزاوون. نه و ناتوانن له سهر نه و شارپښگایه ی قیامهت دا بپه پښته وه و سه قامگیر بن ،هه رچوون له دنیا دا سه قامگیر نه بوون.

وه تاریکی و سامناکی و گوږوچه شه و قیامهت و سهر پردی (سیراط) یان ده کاته وه شه وه زهنگ قولا به دپکاوه یه کانی سهر پرده که پښگریان ده کات و ناتوانن لیتی دهر بازبن. چونکه نه و پووناکیانه ی له دنیا دا هه بوو نه مانه به تاریکی و تاوان و سهر پښچی کردنی خودا سیا پووشیان کردو له دهستیان دا و نفرویی نیو تاریکستان نه قامی و سته مکاری بوون. پښکردنیان له سهر نه و پرده وه ک پاشگه ز بوونه وه یانه و هه لاهاتنیانه له شارپښگای خوا به رستی له دنیا دا. وه هه روه ها خوی گه وره کانیای سازگای (کوثر) ی ساز کردووه بۆ ئاو خواردنه وه ی نه و که سنه ی

۱ - مه بهستی له شارپښگای دنیا "نابینی نیلامه"، وه مه بهستی له شارپښگای قیامهت "پردی صراط".
"وه رگیر"

نه خوشی و چاره سهر

که له دنیادا تینوو و تامه زړوی شهرعی خودا بوون. به و نه اندازه یه ئاو ده خوڼه وه. وه یاساغ و قه ده غه ی کردووه له سهر نه و که سانه ی که پشتیان له شهرعی خودا کردووه و لئی هه لّهاتوون.

جا نه گهر بیتو به چاوی تیږامان و ووردبینانه وه ژیرانه بپوانینه قیامت و دنیا — بۆمان روون ده بیتو وه که دنیا کیلگه ی قیامت ته چی بچینیت تیایدا له قیامتدا دهیدوریتو وه. پله و پایه و خه لاتی خودای و پیگه کانی به هه شت بهنده له سهر پیژده ی باوه پو کاری چاکه خوازی له دنیادا. وه به پیچه وانه شه وه خودا په نامان بدات.

۷۱- تاوان و تاوانکاری ده بیتو مایه ی ترانان و خزان له سهر شاپیگای راستی " صراط المستقیم":

بنه پرتی تاوان و جوړه کانی

به موی نه وه ی تاوان پۆلین و پیزبه نندی و جوړی زوری هیه. ههر بۆ نه م به بسته له م بابه ته کورته دا به پشتیوانی خودای گه وره تیشک ده خه ینه سهریان و ده لئین: بنه پرتی تاوان دوو بنه مایه:

(جی به جی نه کردنی ئه رک و فره مان، وه نه نجامدانی قه ده غه کراوه کان) واته: جی به جی نه کردنی ئه رک و فره مان کیکی خودای که پیویستکراوه له سهرت. که نه مه خوی له خویدا تاوانه. هه روه ها نه نجامدانی یاساغ کراو و قه ده غه کراویک که پیویستکراوه له لایه ن خوداوه که دوور که ویتو وه لئی. جا نه م دوو جوړه ی تاوان بوو که هه ر یه که باوکانی (جن و ئاده میزاد) ی پیتا قیکرایه وه. یه که میان (ئیبلیس) بوو فره مانی پیکرا به نه نجامدانی ئه رکی سوجه ده بردنی پیز بۆ (ئاده م) دووه میان (ئاده م) بوو که هه سته به نه نجامدانی قه ده غه کراویک که نه ده بوايه بیکردایه. جا هه ر یه که یان دابه ش ده بیت به پیی ویست و مه به سته دل. وه هه روه ها به پیی نه ندانه کانی جه سته له پواله تدا، واته په یوه سته به مافی

خودا و مافی خەلک. هەرچەندە ئەوەی پەيوەندی بە مافی خەلکیەو دەبیئت هەر دەچیتە ژێر ناوی مافی خوداو. بەلام پەيوەستکراووە بە داواکردنی خاوەن مافەکە لە خەلک یان دەست بەردار بوونی لەو حەق و مافە.

پاشان تاوان دابەش دەبیئت بۆ چوار جۆر:

(مولکیەکان ، شەیتانیەکان ، درندەییەکان ، نازەلیەکان)

تاوانەمولکیەکان (الملکیة)

تاوانەمولکیەکان: واتە خۆ نواندن بە هەندێ ئاکاری نەشیار و ناشایستە بۆ خود بەندەکان. وەک نواندنی ئاکارەکانی پەرورەدگاریەت (الربوبیة) وەک خۆ بە مەزن زانین ،خۆ بە پیروژ زانین ،خۆ بە بلند زانین ، خۆ بە پەرستراو زانین ،کە شایستەیی مرۆڤ نیە و لەو سنورە دەرچونی مرۆڤە لە توانا و قەوارەیی خۆی ،تەنانت شەریک و هاوەڵدانان بۆ خودای گەورەش دەگریتەو.

جۆرەکانی هاوبەشی بپیردان (الشرك)

هاوبەش بپیردان بۆ خودا دوو جۆرە:

۱. هاوبەش بپیردان لە ئاکار و ناوە جوانەکانی و هاوێڵ بۆ پەیدا کردن لە پەرستندا.

۲. وە هاوبەش بپیردان لە مامەڵە کردن لە گەڵ خودادا.

کە ئەم بەشەیان هەندێ جار مرۆڤ ناباتە دۆزەخەو هەرچەندە خودی ئەو کارە پوچەڵ دەکاتەو کە هاوبەشی تیدا بپیرداو.

جا ئەنجامدانی تاوانە مولکیەکان بە گەورەترین و مەترسی ترین تاوانبارن دەژمێرێن. چونکە بەرامبەریان لە پەرورەدگار گرتوو و خۆیان بە هاوبەشی دەزانن لە خودایەتی و پەرورەدگاریەتیدا. بە بێ زانست و زانیاری قسە لە خودا و خەلق و شەریعەتیدا دەکەن و خۆیان لەو بە باشتەر دەزانن.

ئەم جۆرە تاوانە هەلۆهەشیئەرەو و پوچەڵکردنەوێ کارەباشەکانە.

تاوانە شەیتانیەکان

تاوانە شەیتانیەکان: واتە خۆچواندن بە ئاكارەکانی شەیتان لە بوونی "حەسودی و بوغزوکیە و پق و فیلّ و خەلە تاندن و سەرپیچی و پیگری لە چاکە و فەرمان کردن بە خراپە و بیدعە و تازەگەری لە ئایینی خودادا. وە گومراکردن "واتە ئەم جۆرە ئاكارە شەیتانیانە ئەنجام دەدات و تاوانبار دەبێت و زیان بە خودی خۆی و خەلک و کۆمەلگا دەگەیەنێت و ھاوڵاتیەکی چاک خواز نابێت ، و ئەم جۆرە تاوانە بە پێزبەندی دووم دێت لە مەترسیدا لە پاش تاوانە مولکیەکان.

تاوانە درێندەییەکان و ئاژەڵیەکان

تاوانە درێندەییەکان "السبعیة": واتە ئەنجام دانی ئاكارە ناشرین و درێندەییەکان کە مایەی مەترسیە بۆ خودی خۆی و چارەدەرە کە ی. وە ک ئەنجام دانی دوژمنایەتی ، تورپەیی ، خوین پشتن ، چەوساندنەو ، بێ بەزەییەتی ، ھەلپەرسی ، ستەمکاریتی... ھتد.

تاوانە ئاژەڵیەکان "البھیمة": واتە سووربوون لە سەر ئەنجامدانی ئاكارە ئاژەڵیەکان کە ئاژەڵان پێی ناسراون و پێشەیی ھەمیشەییانە. وە ک: سووربوون لە سەر تێرکردنی بێ مەرجی حەز و ئارەزووی برسێتی و سیکس ، کە دەبێتە مایەی دروست بوونی (دزی و زینا و داوین پیسی) ، ھەر و ھا خواردنی مال و سامانی ھەتیوان و خەلکی بە ناحەق ، چروکی و پەزیلی ، ترسنۆکی و شەپزەیی و سەرکەشی ، بەرەلایی ، بێ ئابرووی و بێ شەرمی... ھتد.

جا ئەم جۆرەیان تۆزینە ی خەلکی تی کە وتوون بە ھۆی نەتوانینی ئەنجامدانی ھەریەکە لە تاوانە "مولکی و درێندەییەکان" تۆزینە گیرۆدە ی ئەم جۆرە تاوانانە بوونەتەو . وە ھەر و ھا ئەم جۆرەیان دەرگا و دەروازە ی چوونە شیوی دنیای تاوانەکان و بە شەکانی تری تاوانکاریە ، بە شێوەی کە مەندکێش کردنیان لە م

بەشەوێ بە جۆری تری تاوانە درێندەییەکان و شەیتانیەکان. پاشان بوغرابوون و دژایەتی کردنی خودای گەورە هەنگاودەنیّت.

تاوانکاری پۆستەیی بێ باوەڕی یە

جا هەركەسێك بە چاوی تێپارمانەوێ وردبیتەوێ لە وپراستیانە، بۆی پوون دەبیتەوێ کە تاوان و تاوانکاری پۆستەیی هاوبەشی دانان و بێ باوەڕی و دژایەتی کردنی پەرەردگارە. سەرەتاکەیی تاوانە وەکو تايەکشی بێ باوەڕی یە.

به شی سی یه م:

تاوانه بچوک وگه وره کان

وهگه وره ترین تاوانه گه وره کان

تاوان دوو جوړه:

گه وره و بچوک

بی گومان تاوان دوو جوړی هیه گه وره و بچوک. ثم راستیه ش هیه که له قورئان وسونه و تیکړای هاوړلان وشوین که وتوانیش ته ناست پیشه وایانیش سه لماندویانه.

خوای گه وره ده فهرمویت: (إِنْ تَحْتَبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا... النساء: ۳۱) واته: نه گهر نیوه خوتان بپاریزن له تاوانه گه وره کان که قه ده غه کراوه، نه و اچاویوشی له تاوانه کانی تر تان ده که م وده تان خهینه خوشتین و سازگارترین شوینه وه "که به هشته".

هه روه ها ده فهرمیت: (الَّذِينَ يَحْتَبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ... النجم: ۳۲) واته: نه وانه ی که له تاوانه گه وره کان خویان ده پاریزن ته نها گونا هه بچوکه کان نه بیټ.

کرده وه چا که کان پوچهل گه روه ی تاوانه بچوکه کان

له (صحیح) دا هاتوه که پیغه مبرک^ﷺ فهرمویه تی: (الصلوات الخمس: والجمعة الى الجمعة، ورمضان الى رمضان، مکفرات لها بینهن اذا اجتنبت الكبائر.)^۱ واته: پیچ نوږه فهرزه که، ههینی بۆ ههینی، په مه زان بۆ په مه زان. سپینه وه ی تاوانه بچوکه کانن که له و نیوه نده دا نه نجامت داوه، به مه رجیک خوت بپاریزیت له تاوانه گه وره کان.

نه و کرده وانه ی تاوان ده سپنه وه سی پله یان هیه:

^۱ - نه م فهرموده یه (صحیح) ه، (مسلم: ۱۴-۱۶/۲۳۳) گپړاویانه ته وه.

نه خوشی و چاره سهر

۱. له بهر بچوکی کاره که ولاوازی و دلسوژی تبادا ته نها تاوانه بچوکه کان بسپړته وه یان نا. له شیوه ی چاره سهریکې بې هیزدایه که له بهرام بهر نه خوشی به کی که مدا ده وه ستیته وه و چاره ی ده کات.

۲. کاره چاکه که پووه پووی تاوانه که ده وه ستیته وه و به ته وای ده یسپړته وه.
۳. له بهر که وره یی و به هیزی کاره چاکه که جگه له سپړنه وه ی تاوانه بچوکه که پووه و سپړنه وه ی تاوانه که و هره کانیش هه نگاو ده نیت و کاریگه ریان تی ده کات.
وه له هه ردو (صحیحین) دا هاتووه ، پیغه مبه ﷺ فهرموویه تی: (الا أنبئکم بأكبر الكبائر؟ قلنا: بلی یا رسول الله. فقال: ﷺ: الإشرک بالله والحقوق الوالدين، وشهادة زور.)^۱ واته: نایا له که و هره ترین تاوانه که و هره کان ناگا دارتان که مه وه؟ ووتیان: به لئی نه ی پیغه مبه. پیغه مبه ﷺ فهرمووی: هاوبه ش برپاردان بۆ خوی گه و هره، و هه نازاردانی دایک و بایک، و هه شایه تی دانی ناحه ق و ناپاست.

وه هه روه ها له هه ردو (صحیحین) دا هاتووه که پیغه مبه ﷺ فهرموویه تی: (اجتنبوا السبع الموبقات، قيل: وما هن یا رسول الله؟ فقال ﷺ: الإشرک بالله، والسحر، وقتل النفس التي حرم الله إلا بالحق، وأکل مال الیتیم، وأکل الربا، والتولی يوم الزحف، وقذف المحضات الغافلات المؤمنات.)^۲ واته: خوتان بیاریزن له حهوت تاوانه به هیلک به ره کان. ووتمان: کامانه نه نه ی پیغه مبه، فهرمووی: هاوبه شی برپاردان بۆ خوی گه و هره، سیهروجادو گه ری، و هه کوشتنی مروؤ به ناحه ق، و هه خواردنی مائی هه تیو به ناحه ق، و هه سوو خواردن، و هه له اتن له به ره کان ی جهنگ، و هه بو هتان هه لبه ستن بۆ ثافره تانی باوه پردارانی پاک و بی ناگا.

وه له هه ردو (صحیحین) دا هاتووه که: (سئل: ای الذنب أكبر عند الله؟ قال ﷺ: وإن تدعوا لله ندأ وهو خلقک، قيل: ثم أي؟ قال: ان تقتل ولدک مخافة ان يطعم

^۱ - نه م فهرموده یه (صحیح) ه، (بخاری: ۲۶۵۴) وه (مسلم: ۸۴/۲ نووی) گتیراویانه ته وه.

^۲ - نه م فهرموده یه (صحیح) ه، (بخاری: ۲۷۶۶) وه (مسلم: ۸۵/۲ نووی) گتیراویانه ته وه.

ابن القيم الجوزی

معك ، قال: ثم اي؟ قال: ان تزني بجليلة جارك. فأنزل الله تصديقها: (وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ... الفرقان: ٦٨)^١ واته: پرسپار کر له پیغه مبه: کام تاوانه به گه وره داده نریت. پیغه مبه ری خودا ﷺ فه رموی: هاوه لئیک بق خودا برپاریده ییت که چی نه ویش دروستی کردوی، پاشان پرسپان چی تر؟ فه رموی: مندا له که ت به ناهه ق بکوژی له ترسی برسیتی. پاشان پرسپان چیتر؟ فه رموی: وه زیناو داوین پیسی بکه ییت له گهل چه لالی هاوسیکه تدا. جا خوی گه وره نه م ئایه ته ی په وانه کرد: (وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ... الفرقان: ٦٨) واته: نه و که سانه ی که هاوه ل و په رستراویک بق خودا برپار ناده ن وه مروؤ به ناهه ق ناکوژن وه داوین پیسی ناکن.

ژماره ی تاوانه گه وره کان

له دهست نیشان کردن وژماره ی تاوانه گه وره کاندا دوو پای تایبه ت هه یه:

پای یه که م: ده لئین تاوانه گه وره کان دهست نیشان کراوو ژمیرراوه.

پای دووه م: ده لئین دهست نیشان نه کراوه

ئیستاش دینه سه ره ره یه که یان:

پای یه که م:

پئیان وایه تاوانه گه وره کان دهست نیشان کراوه، به لام له دیاری کردنی ژماره یاندا ناکوژ وجیاوازن. (عبدالله ی بن مسعود) ده لئیت: ژماره یان چواره. (عبدالله ی بن عمر) ده لئیت: ژماره یان چه وته. (عبدالله ی بن عمرو بن عاص) ده لئیت: ژماره یان تویه.

وهه ندیکی تر پئیان وایه ژماره یان یانزه یه. وه کو مه لئیکی تر پئیان وایه ژماره یان "هفتایه" وه (ابو طالب المکی) ده لئیت: پاش کز کردنه وه ی وته ی

^١ - نه م فه رموده یه (صحیح) ه، پیشر باسما ن کردوه.

نه خوشی و چاره سهر

هاوه لانی پیغه مبه رﷺ له م باره یه وه ، وه کۆم کرده وه پاش لیكدانه وه ی بۆم
دهرکه وت که ژماره ی تاوانه گه وره کان به م شیوه یه یه: _

● (چوار) تاوان له دلدا: که بریتی یه له هاوبه شی بۆ خودا برپاردان، سووریوون
له سهر تاوان، وه مه ویست بوون و بی هیوابوون له پره حمه تی خودا، وه بی باکی له
سزای خودا.

● (چوار) تاوان له زمان: که بریتین له شایه تی درۆ، بوهتان هه لبه ستن بۆ
ئافره تانی داوین پاک ، سویندی درۆ ، سیحرو جادوگری.

● (سی) تاوان له سک دا: مه ی خواردنه وه ، خواردنی مالی هه تیوان
به ناحه ق، وه سوورپیا خواردن.

● (دوو) تاوان له داوین "دامین": داوین پیسی "زینا" ، نیربازی.

● (دوو) تاوان له ده ست دا: کوشتن و دزین.

● (یه ک) تاوان له قاچه کاند: هه لھاتن له به ره کانی جهنگ.

● (یه ک) تاوان که هه موو جهسته تیدا به شداره: که بریتی یه له ئازاردانی دایک
و باوک.

پای دووهم:

ئه وانه ی که ده ست نیشانیان نه کردووه: پێیان وایه که ده ست نیشان و ژماره
نه کراوه و پای تایبه تیان هه یه له م باره یه وه:

هه یانه ده لیتن: هه رتاوانیک خوی گه وره له قورئاندا پێگری لی کردبیت، ئه و تاوانی
گه وره یه. وه هه روه ها هه رتاوانیکش پیغه مبه رﷺ له سونه تدا پێگری لی کردبیت
ئه و تاوانی بچوکه .

وه پای تریان هه یه ده لیت: هه رتاوانیک پێگری کرابوو به توپه بوون و نه فره ت
وسزاوه ره شه له نه نجام دانی کرابیت ، ئه و تاوانی گه وره یه. وه هه رتاوانیکش له م
سیانه به ده ربوو ، ئه و تاوانی بچوکه .

وههروهه ووتراوه: ههرتاوانیک له تۆلهیدا سزای هدی بۆ دانرابیت له دنیاو وهلهقیامهتدا بهلینی سزا درابیت بۆی، ئهوا تاوانی گهرهیه. جگه لهمه تاوانی بچوکه.

ههروهه ووتراوه: ههرتاوانیک لهههموو شهریهتهکاندا حهرام وقهدهغهکراپیت، ئهوا تاوانی گهرهیه. وهههه تاوانیکیش تهنها لهشهریهتیکدا قهدهغهکراپیت، ئهوا تاوانی بچوکه.

وههروهه ووتراوه: ههرتاوانیک کهخوداو پیغهمبهری خودا نهفرهتیا ن لهبکهرونه نجام دهرهکهی کردبیت، ئهوا تاوانی گهرهیه.

وه ووتراوه: ههه تاوانیک لهسههتای سورهتی "النساء" باس کراپیت، ئهوا تاوانی گهرهیه که خوای گهره دهفهرمیت: (إِنْ تَحْتَبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ لَكُمْ عَنكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ... النساء: ۳۱).

ئهو پیره ی که تاوان له لایان هه رههمووی یه ک ئاسته:

ئهم پیره دهلین: تاوانهکان گهره و بچوکیان نی یه و وههموویان یه ک ئاسته، چونکه تاوان زیان به خوای گهره ناگهیه نیت و کاریگهری لهسهه خودای گهره نی یه. هه ربۆیه نا کریت هه ندیکیان له لای بچو ک بیت و نهوانی تر گهره. به لکو پوختی بابه ته که له بویری و سنوور شکاندنی تاوانکارانه که دهویرن و جهارائه ده که ن له سنوور شکاندن و سه ره پچی کردنی.

جا هه ره که سیك سنوور بشکینیت بی گوئی خوای گهره بکات ئهوا تاوانی ئه نجام داوه. کاتیک که سیك مه ی ده خواته وه یا خود زینایه ک ده کات و به حه رام وقه دهغه کراوی نازانیت، ئهوا لی ره دا دووشتی کردووه که له نیوان نه فامی و خراپه کاریدا، جا لی ره دا ئه وکه سه نابیت سزابد ریت، چونکه نه قام و نه زانه. به لام ئه گهر زانی که قه دهغه کراوو حه رامه، به لام هه رسوور بوو له سه ره ئه نجام

نه خوښی و چاره سهر

دانی نه ووا تاوانیکی گه وره ی نه نجام داوه له بنه په تدا که بریتی به له "بویری وچاونه ترسی" له شکاندن وسنور به زاندنی قه ده غه کراوه کانی خوی گه وره .
وه ده لئین: خراپی تاوان بریتی به له گوئ نه دان به فرمانی خوی گه وره و پشت گوئ خستنی و بویری وچاونه ترسی له نه نجامدانی وسه رپیچی کردنی . که نه مه ش هیچ جیاوازی به که نی به له نیوان تاوانه کاندای .

وه ده لئین: پیویسته مړؤ ته ماشای گه وره و بچوکی تاوان نه کات ، به لکو پیویسته ته ماشای گه وره یی نه و خودایه بکریت که تاوانی به رامبه ر ده کریت ویاساو فرمانی ده شکینریت . جا نیت له م حاله ته دا جیاوازی له نیوان تاوانه کاندای به .

جا نه گه ر پاشایه که فرمان ده رکات بؤ دووکه س که بجیت بؤ شاریک وکاریکی پی بسپیتریت که نه نجامی بدات ، کاتیک که هیچیان کاره که نه که ن سه رپیچی ده که ن .
نایا هه ردوکیان هه ر فرمانی پاشایان پشت گوئ نه خست ؟ نایا هه ردوکیان به هه مان چار ته ماشا ناکات ؟ وه سزایان نادات ؟

وه هه روه ها ده لئین: جا نه گه ر که سیک سده ده ره می بدات نه و زه کاتی نه داو سه رپیچی کرد ، وه هه روه ها که سیکی تریش هه زار ده ره م نه و نه ویش زه کاتی نه داو سه رپیچی کرد . نایا هه ردوکیان هه ر به که تاوانیان نی به ؟ که ریگری به و زه کات نه دانه به بی په چاوکردنی ژماره و ریژه ی زوری وکه می ماله که ی .

گه وره ترینی تاوانه گه وره کان

هاوبه شی بریاردان بؤ خودا

لادانی په رده له سهر نه م بابه ته :

خوی گه وره سه رجه م پیغه مبه رانی په وانه کردووه وکتیبه پیروزه کانی ناردووه وه زه وی وئاسمانه کانی دروست کردووه ته نها بؤ به که مه به ست که به کتاپه رستانه به رستریت وگویرایه لی ومله که چی ته نها بؤ نه ویت . (وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ... الذاریات: ٥٦) واته : نیمه به ری وئاده میزادمان ته نها بؤ خوابه رتی دروست کردووه .

ابن القيم الجوزی

وهدده فرمیت: (وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ... الحجر: ۸۵) واته: نئمه زهوی وئاسمانه کان وهرچی له نئوانیاندایه، تهنه بۆ چه سپاندنی حق دروستان کردوه.

وهدده فرمیت: (اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا.... (الطلاق: ۱۲) واته: خوای گه وره ئه و زاته یه که ههوت چینی ئاسمانی دروست کردوه و زهویشی به وئینه ی ئه وان و هه فرمانی خودا له نئوانیاندا داده به زیت و جی به جی ده بیت تا ئاگادار بن و بزائن که خوای گه وره به سه ره موو شتیکدا زال و به توانایه. و هه خوای گه وره به زانست و زانیاری خزی گه ماروی هه موو شتیکدا داوه. و هه ره ها ده فرمیت: (جَعَلَ اللَّهُ الْكُفَّةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَامًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ... المائدة: ۹۷) واته: خوای گه وره که عبه ی کردوه به هزی هه ستانه وه و بوژاندنه وه ی خه لکی "له هر دوو دنیا دا"، هه ره ها مانگه هه راهه کان و دیاری قوربانیه دیاری کراوه کانی داناوه، تابزائن و ئاگادار بن که خوای گه وره ئاگاداره به هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدایه، وه خوای گه وره به هه موو شتیک زانایه.

خوای گه وره لیژده دا ئاماژه بۆ ئه وه ده کات مه به ست له دروست کردن و شه ریهت ناردندا، بریتی بووه له وه ی که خه لکی ناوو سیفات و ئاکاره کانی خودا بناسیت و به تا که وته نه ا ملکه چی و به ندایه تی بۆ ئه و ئه نجام ده ن. و هه لکی له نئو خویندا دادپه ره رین، ئه و دادپه ره ریه ی که هه مو ئاسمانه کان و زه وه ی له سه ر بنیات نراوه. و هه ره ها ده فرمیت: (لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ... الحديد: ۲۵) واته: نئمه پیغه مبه ره کانمان په وانه کردوه هاوپی له گه ل موعجیزاتی پووندا، له گه ل کتیه په پیژده کاند، ته رازو

نه خوښی و چاره سهر

پټوهری شهرعی و دادپه روه مان پوون کردووه ته وه تاوه کو خه لکی دادپه روه ری به رپابکه ن وجی به جیی بکه ن.

خوای گه وره مه به سستی له پره وانه کردنی پیغه مبه ران و ناردنی کتیبه پیروژه کان بریتی بووه له به رپا کردنی دادپه روه ری تی. وه چله پږپه ی دادپه روه ری تی بریتی له به تاک و ته نها په رستن وناسینی خودای گه وره. وه له به رامبه ریشدا چله پږپه ی سته مکاری و نادادپه روه ری تی بریتی په له هاوبه شی بریاردان بۆ خوای تاک و ته نها. هه روه کو ده فیه میت: (إن الشک لظلم عظیم) جا هه ربؤیه "هاوبه شی و بریاردان" بۆ خوای گه وره به گه وره ترین تاوانه گه وره کان هه ژمارده کریت.

که واته به پږژه ی دووری ونزیککی له بنه مای دادپه روه ری تی که مه به سستی خوای گه وره په، نه و پږژه ی حق و ناحق وه هه روه ها حرام و حه لال دیاری ده کریت. ته نانه ت له کردارو ئا کاره کانیشدا له خوا په رستی و سه رپیچیشدا. جا چونکه هاوبه ش بریاردان بۆ خودا ته و او پیچه وانه په له گه ل بنه مای دادپه روه ری تی، هه ربؤیه به گه وره ترین تاوان هه ژمیرده کریت و وه به هه شت له سه ر نه نجام ده ره که ی قه دهغه ده کریت و وه مالو خوینی حه لال ده بیټ، وه هیچ کاریکی لی قبول ناکریت، وه هیچ تکایه کی تاوانکاران نایگریته وه. چونکه هاوبه ش دانهر "مشرک" نه فامترین و گه وچ ترین که سه که ده چیت دروست کراو ده هیئتیه ریزی به دیه یته رو دروستکه ر. به م پی یه ده بیته سته مکارترین که س که سته م له خو ی و بونه وهر ده کات.

بیانووی هاوبه ش دانهران

لیره دا هاوبه ش دانهران پټیان وایه که مه به ستیان له هاوبه ش بریاردان بۆ خوای گه وره. مه به ستیان به گه وره و مه زن راگرتنی خوای گه وره په که پاسته و خو په یوه ندی پټوه ناکه ن، به لکو هانا بۆ که سانی پله و پایه به رز به رن تا تکایان بۆ بکات و کاریان بۆ ئاسان بکات به نمونه ی پادشاکانی سه ر پووی زه وی.

ابن القيم الجوزی

واته ئه و هاوبه شیه وهك هۆكارێك و واستهیهك بووه بۆ گه‌یشتن به‌خودای مه‌زن.
(وما نعبدهم الا ليقربونا الى الله زلفي... الزمر: ۳۰) .

جا هه‌ریه به‌کاره‌یتانی ئه‌م هۆکارو تاکاکرانه ، ده‌بیته مایه‌ی خه‌شن وتوپه‌یی
خوای بالاده‌ست ، وه‌مانه‌وه‌ی هه‌تا هه‌تایی ئه‌وکه‌سانه له‌ناو ئاگر. وه‌ده‌بیته
مایه‌ی خوێن پشته‌یان و مال و سامان هه‌لال بوونیان.

جا لێره‌دا پرسیارێك سه‌ر هه‌ل ده‌دات ئه‌ویش ئه‌وه‌یه: ئایا ده‌گونجیت خوای
گه‌وره پێگا بدات بۆ به‌نده‌کانی بۆ نزیک بوونه‌وه لێی، په‌نا به‌رنه به‌ر تکا که‌رو
ناو بژیوان و نێوه‌ندیك؟ ئایا قه‌ده‌غه‌کردنی ئه‌مه ته‌نها له‌ پێگه‌ی شه‌ریعه‌ته‌وه‌یه؟
یاخود هه‌ر به‌سروشیتیش ئه‌مه ناشیرین و ژیریش پێگری ئه‌وه ده‌کات که شه‌ریعت
پێگه‌ی پێ نه‌دات؟

به‌لکو شه‌ریعت هاتوو ه بۆ دیاری کردن و پێگری له‌و شتانه‌ی که‌له پوانگه‌ی
ژیریشه‌وه ناشیرین و ناپه‌سه‌ندن. وه‌ئه‌م هاوبه‌شی دانانه‌ش له‌هه‌موو شته‌کانی تر
ناشیرین تر و ناپه‌وا تره‌.

جا نه‌یانی چی یه‌ هاوبه‌شی له‌نێو هه‌موو تاوانه‌کاندا لێ خۆش بوونی نی یه؟
ئه‌وه‌تا خوای گه‌وره ده‌فه‌رمی: (إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ
لِمَنْ يَشَاءُ... النساء: ۴۸) واته: خوای گه‌وره جگه له‌تاوانی هاوبه‌شی بۆ خوا
بپاردان له‌هه‌موو تاوانێکی تر ده‌بوو.

جا له‌م پرسیاره ورد به‌ره‌وه و به‌بێر و هۆش و دل هه‌لیسه‌نگینه و به‌که‌می نه‌زانی ،
چونکه هه‌ر ئه‌م پرسیاره‌یه که‌جیا که‌ره‌وه‌یه له‌ نێوان یه‌کتا به‌رستان و هاوبه‌ش
دانه‌را ، خواناسان و خوانه‌ناسان، به‌هه‌شته‌یه‌کان و دۆزه‌خیه‌کان.

له‌ وه‌لامدا ده‌لێن: سه‌رکه‌وتن و سه‌رفرازی هه‌ر لای خوای گه‌وره‌یه ، وه‌داوا له‌و
ده‌که‌ین که کۆمه‌ک و پاست په‌ویمان پێ ببه‌خشیت. جا هه‌رکه‌سیک به‌پێی
پێنما یه‌یه‌کانی هه‌نگاو بنیست سه‌رکه‌ردان نابێت. وه‌هه‌ر که‌سیکیش توشی

نەخۆشى و چارەسەر

سەرگەردنى بوو جگە لەخودا پېنماكارى نى يە ، وە ھەرچى يەكيش بېخىشيت
پېگىرى بۆ نى يە . وە پېگىرى لە ھەر شتېكىش بکات كەس بۆى نى يە بېبەخىشيت .

جۆرەكانى ھاوبەشى

ھاوبەشى دوو جۆرە :

ھاوبەشى يەك پەيوەندى بە خودى خوائ گەورەو ھەيە ، واتە بەخودو ناوو
وئاكارو کردارەكانى يەو .

و ھاوبەشى يەك كە پەيوەندى بە شىوازى پەرسىتن ومامەلە کردنەو ھەيە ،
ھەرچەندە خاوەنەكەى باوەپى بە تاكى خودايە لەخود وئاو وئاكارو کردارەكانيدا .

جۆرى يەكەم : كە پەيوەندى بە خودى خوداوە ھەيە :

ئەم جۆرەيان دابەش دەبېت بۆ دووبەش : _

۱ . ھاوبەشى لەكارخستىن "التعطيل" .

۲ . ھاوبەشى پەرسىتنى چەند خودايەكە لەگەلّ خودای گەورەدا .

يەكەم : ھاوبەشى لەكارخستىن (التعطيل)

ئەمەيان دابەش دەبېت بۆ سى جۆر : _

أ . لە كارخستنى پەيوەندى نىوان دروستكار "خودا" و دروستكارو "بەندەكانى" .

ب . ئىنكارى كردنى سىقاتى كەمالى و تەواوى بۆ خودا ، ئەويش بەكارخستنى ناوو
ئاكارو کردەو ھاوبەشى خوائ گەورە .

ت . لە كارخستنى چۆنەتى مامەلەكردنى بەندەكان لەگەلّ خودای خۆياندا لەپرووى
يەكتاپەرسىتەو .

لەنمۆنەى ئەم ھاوبەشىە : ھاوبەشى پېرى "الوحدة الوجود" ە كە پىيان وايە شتېك
نى يە بەناوى دروستكارو دروست كراو (بەدېھنەر و بەدېھنراو) بەلكو تەنها يەك
حەق وپاستى ھەيە كە كرۆكى بونەو ەرە وەلە ھەموو شتېكدا ھەيە و ھەموو
شتېكىشى تىدايە .

وههروه ها هاوبهشی ئه و بی باوه پانهی که پئیان وایه که بونه وهر هر له میژوهه
هه بووه و سه ره تاوکۆتایی نی یه . وه سه رچاوهی هه موو پووداوه کان ده گه پیتته وه
بۆ هۆکاره کان وه به (عه قل وده رونه کان) ناویان ده به ن.

ههروه ها هاوبهشی ئه و که سانهی که ناوو ئاکارو کرده وه کانی خوای گه وره له کار
ده خه ن وه ک پپی (جهه یمه کان وقرامته کان) که هیچ ناوو ئاکاریکیان بۆ خودا
نه سه لماندوه ، بگره له پوانگه ی ئه وانه وه دروست کراوه کان له خودی خۆی
پپوپوخترو خاوه ن ئاکارو کرداری جوان وته واوترن .

دووهم: هاوبهشی په رستنی چهند خودایه ک له گه ل خوای گه وره دا
واته ناو وئاکاری خوای گه وره له کار ناخات ، به لکو هاوبهشی بۆ خودا بریار ده دات
له په رستندا . وه کو هاوبهشی مه سیحیه کان ، که مه سیح به خودا ده زانن له گه ل
خوای گه وره دا . وه ههروه ها ئه م جوړه هاوبهشی وبریاردانه
مه جوسه کان "ئاگر په رسته کان" یش ده گریتته وه ، که هه موو کاریکی چاکه خواز
ده دهنه پال پووناکی وهه موو کاریکی خراپیش ده دهنه پال تاریکی .
ههروه ها ئه م جوړه هاوبهشی وبریاردانه پپی قه ده ریه کان "القدریه" یش
ده گریتته وه که ده لئین: گیانه بهر خۆی به دیه پنه ری کرداره کانیته ، وه به بی ویست
وئیراده ی خوای گه وره پووده دهن . هه ربۆیه قه ده ریه کان له م بۆچوونه دا
هاوشیوه ی مه جوسه کانه .

ئه م جوړه هاوبهشی وبریاردانه چندين شیواز ده گریتته وه له وانه : _
أ. ئه و که سه ی که پووبه پووی (ابراهیمی پیغه مبه ر) بووه و ده یووت: منیش
مردن وژیانم به ده سه ته که خۆی کردبووه هاوبهشی خودا له م کاره دا .
که ده وئرا "ابراهیمی پیغه مبه ر" ووته که ی پوچهل کرده وه به وه ی که خوای گه وره
خۆر له خۆره لاتته وه ده بات بۆ خۆرئاوا ، تۆ به پیچه وانه وه ئه نجامی ده . (إِذْ قَالَ
إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ... البقرة: ۲۵۸) .

نەخۇشى و چارەسەر

- ب. ئەو كەسانەى كە ئەستېرەو ھەسارەكان بەئەنجام دەرو كاريگەر
ھەئسوپئەرى كردارەكان دادەننن. وەكو پېيازى (سائەكان) و كەسانى تىرىش.
ت. ئەو كەسانەى كە خۆر "پۆڭ" يان ئاگر دەپەرستىن.
پ. ئەو كەسانەى كە وادەزاننەت خواكەى ئەم چل وپۆپەى ھەموو خوداكانە. گەر
بىپەرستىت پىشتىواننەت لى دەكات.
ج. ئەو كەسانەى كە پېيان واپە بە پەرستىنى خوداپەكى بچوك نزنك دەبىتەو
لەخوای گەرە، وەبەم چەشنە ژمارەى خوداكان زیاد دەكات ، وە وەكو ھۆكار و
واستەيەك بەكارى دەھىننەت.

جۆرى دووھم : ھاوبەشى بېرىاردان ئەپەرستندا :

ئەم جۆرەيان لەھاوبەشى جىاوازە لەوى تر ،چونكە ئەنجام دەرى ئەم جۆرەيان
بىروباوہپى بەتاك وتەنھايى خودای گەرە پتەوہو ھىچ ھىزوپەرستراوئىكى نى يە
تەنھا خوای مەزن نەبىت كەسوود وزيان گەيەنەرە وەتاك وتەنھايە، بەلام
بەدئسۆزى وئىخلاسى تەواوہوہ خواپەرستى ناكات.
ھۆكارەكانى ئەم ھاوبەشى بېرىاردانە:

واتە لەپەرستىنى خوای تاقانەدا بەشى دەرونودونىايى تىدايە ، ھەندىك جار
لەپىتناوى ناوبانگ دەركردندا خواپەرستى دەكاتو وەھەندى جارىش بۆ دەست
كەوتنى دونىايى وەھەندى جارىش بۆ خواپەرستى. بەشىوازىك ئەو خواپەرستى يە
بەشى خوداو دنياوشەيتانىشى تىدايە.

بەداخەوہ ئەمە حالى زۆرىنەى خەلكى يە، وەئەم جۆرە ھاوبەشىيە كە پىغەمبەرى
خودا ﷺ دەربارەى فەرمووہ، كە (ابن حبان) لە (صحيحه) دا ھىتاوئىتى كە
پىغەمبەر ﷺ دەفەرمىت: (الشرك في هذه الأمة أخفى من دبيب النمل، قالوا:
كيف نجوا منه يا رسول الله؟ قال ﷺ: قل: اللهم إني أعوذ بك ان اشرك بك وأنا

ابن القيم الجوزی

اعلم، وأستغفرک لما لا أعلم.)^۱ واته: ئەم جۆره هاوبهشی یه له ناوقه ومه که مدا له دهنگی پێی میرووله شاراوهر ونهینێ تره. ووتیان ئەو چۆن خۆمانی لێ پزگاربکهین؟ پێغه مبهەر ﷺ فهرمووی: بڵێن: خودایه ئێمه په نا به تۆ ده گرین که هاوبه شیت بۆ بریار بدهین که پێی بزانی ، وه داوای لێ خوش بوونت لێ ده کهین که پێی نازانین.

جا پوو په رمای (الریاء) هه ره مووی به هاوبهشی داده نریت. خوای گه وه ده فه رمیت: (قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا... الكهف: ۱۱۰) واته: پێغه مبهەر پێیان رابگه یه نه که من ته نها مرقفیککی هاوشیوهی ئیوه م خوای گه وه وه حی ونیگام بۆ ده نریت تا پیتان رابگه یه نم که خوای ئیوه تاک وته نهایه ، جا ئه وهی ئه یه ویت به دیداری ئه و خودایه شاد بیت ئه و با کرداری چاکه ئه پجام بدات هاوبهش و هاو له بۆ خودا بریار نه دات.

ئهم ئایه ته ئاماژه به تاکی خوداو تاکی مه به سستی په رستن بۆ خودا ده کات ، چونکه خودا تاکه و وه پتویسته به تاکی به رسترت و وه هاو له و هاوبهشی بۆ بریار نه دریت له په رستندا وه پیناسه ی کرداری چاکه و چاکه خوازی ئه وه یه که له سه ر پتیبازی سونه ته وه مه به سستی په رستن ته نها بۆ خودا ئه نجام بدریت دوور له پوو په رمایی.

هه ره کو نزاو پارانه وهی (عومهری کوپی خه تاب) که هه میشه ده یفه رموو: خودایه هه موو کرده وه کانم بکه به کرده وهی چاکه ، وه هه موو کرده وه چاکه کانم ته نها بۆمه به سستی په زامه ندی تۆ بیت، وه به شی هه یج که سیکی تیدا نه بیت.

^۱ — ئەم فەرموودهیه (صحیح) ه، (احمد: ۴/۳۰۴) گێڕاویەتیەوه به (بأسنا وضعیف) وه (بخاری) له (الأدب المفرد: ۷۱۶) گێڕاویەتیەوه (البانی) به صحیحی داو ته قه له م.

حوکمی رووپه رمایی "الریاء"

هاوبه شی نه نجام دان له پهرستن دا ده بیته مایه ی له ده ست دانی پاداشته که ی. هه روه کو بلتی نه و کاره و پهرستن هه رته نجام نه داییت. هه ر بویه دوور نی یه سزا بدرییت له سهر نه نجام نه دانی نه و پهرستن، چونکه خوی گه وره فه رمانی پی کردوین که به دلسوزو ئیخلاسی دوور له رووپه رمایی خودا به تاك و ته نها بپهرستن و هاوبه شی بۆ نه نجام نه دهین. (وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ... البینة: ۵).

جا هه رکه سیك به ئیخلاسی و دلسوزی پهرستن نه نجام نه دات، نه و کاری به فه رمانی خودا نه کردوه، وه نه و کاره نه دروسته و نه قبولیش ده کریت. خوی گه وره له فه رموده یه کی قودسیدا ده فه رمیت: (انا اغنى الشركاء عن الشرك، فمن عمل عملاً اشرك معي فيه غيри، فهو للذي اشرك به، وانا منه بريء.) واته: من له هه موو که س زیاتر بی باکم و بی هاوتام له هاوبه ش و هاوه ل. جا هه رکه سیك کاریکی نه نجام دا و هاوبه شی بۆ په یدا کردم، نه و له قیامه تدا نه و که سه ده نیترمه لای هاوبه شه که، وه من لی بی به ریم، چونکه نه و کاره بۆ من نه بووه. جوړه کانی نه م هاوبه شه

نه م جوړه ی هاوبه شی و بپیاردانه دابه ش ده بیته بۆ دوو جوړ:

یه که م: خودا له نه نجام ده رکه ی خوش نابیت:

که نه مه ش ده بیته دووبه شه وه که گه وره و گه وره ترینه.

وه خوی گه وره له نه نجام ده ری هیچ کامیان خوش نابیت، له وانه: خوشیوستنی که سیك یان شتیك به نه ندازه ی خوشیوستنی خودای گه وره که ده فه رمیت: (وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ... البقرة: ۱۶۵) واته: له که ل بوونی نه و هه موو به لکه پوونو ئاشکرایانه دا، که چی هه ندیک له خه لکی ده چن شتانی تر هه لده بژیرن و وه کو خودا خوشیان ده ویت

ابن القيم الجوزی

وده پیه رستن، له کاتیکدا برپواداران خودایان له هه موو که سیک وشتیک زیاتر خوښ ده ویت.

وه نه نجام ده رانی نه م جوړه هاو به شیه له دوزه خدا ده لئین: (تَاللّٰهِ اِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ * اِذْ نُسَوِّیْكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِیْنَ... الشعراء: ۹۷-۹۸) واته: سویند به خودا ئیمه له وپه پری گومرایی و سه رلی شیواوی دا بووین. کاتیک ئیوه مان ده برده پیزی په روه ردگارو په کسانمان ده کردن.

جا هاو به شیه کردنی نه و شتانه له گه ل خودای گه ورده ته نه ها له باب ته خۆشه ویستی وگوپړایه لیدا بووه، نه که به وهی که به خودایان بزانن. جا نه مه له لوتکه ی نه فامی وگه وچی وسته مدانی به که سیک یاخود شتانیک له ئاستی خودای گه ورده دا دابنریت؟!

جا چ گه وچیه که دروست کراویکی بی هیژ وبی ده سولات وه ژارو ناته واو به راورد بکریت به خولقینه ری هه موو جیهان و سه رچاوه ی هیژوتوانایی و بیژینه رو مرینه ری هه موو دروست کراوه کان، وه سه رچاوه ی دانایی وزانایی وخواه ن به خشنده یی ومیهره بانی، جا نه مه چ ستم وناپه وایه که؟!

وه نه مه چ به راوردیکه؟ خوی گه ورده ده فهرمیت: (الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ... انعام: ۱) واته: سوپاس وستایشی بی پایان بو به دیهینه ری زهوی وئاسمانه کان وتاریک و پووناکی یه، که چی پاش نه م هه موو پاستیه بی باوه پان په روه ردگارو دروست کراوه کانی هاوتاو هاو به ش ده که ن.

جا هاو به شکاران (مشرک) به چ پیوه ریڅ خولقینه ری زهوی وئاسمانه کان که خواه ن پووناکی وتاریکی یه به راورد ده که ن به رامبه ر که سانیک خواه ن خۆشیان نین و وه هیچیان به ده ست نی یه ته نانه ت مان و مردنی خۆشیان. نه مه چ بی

عه‌قلی وستهم وناپه‌واييه‌كه‌؟! وه‌چ تاوان و نه‌فاميه‌ك هه‌يه‌ بگاته‌ نهم بئى عه‌قلی
يه‌؟!

هاوبه‌شى برياردان له‌كردارو ووته‌ و نه‌ته‌كاندا

نهم جۆره‌ هاوبه‌شيانه‌ له‌چوارچۆيه‌ى هاوبه‌شى برياردانه‌ له‌په‌رستندا.

هاوبه‌شى له‌كرداره‌كاندا

له‌ هاوشۆيه‌ى نهم هاوبه‌شى برياردانه‌وه‌ك: سوژده‌بردن بۆ غه‌يرى خودا،
وه‌سووپانه‌وه‌ وت‌ه‌واف كردنى مائىك يان جيگايه‌ك جگه‌له‌ مالى
خودا "كه‌عبه‌". وه‌ماچ كردنى به‌ردوشتى تر به‌مه‌به‌ستى په‌رستن، جگه‌
له‌به‌رده‌په‌شه‌كه‌ "الحجر الاسود"، وه‌ماچ كردنى گۆپو سوژده‌بردن بۆى.
پيغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌فره‌ت ده‌كات له‌و كه‌سانه‌ى گۆپى پيغه‌مبه‌ران و پياوچاكان ده‌كاته
مزگه‌وت و نوێژيان له‌سه‌ر بكات، جانه‌خوازه‌ كه‌سانى گۆپه‌په‌رستن
وپه‌يكه‌ر په‌رستن. له‌ (صحيحين) دا هاتوه‌ كه‌ پيغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمويه‌تى: (لعن
الله‌ اليهود والنصارى اتخذوا قبور انبيائهم مساجد).^١ واته‌: خواى گه‌وره‌ نه‌فره‌تى
له‌گاوردو جوله‌كه‌كان كرد به‌وه‌ى كه‌ گۆپى پيغه‌مبه‌ران يان ده‌كرده‌ مزگه‌وت
په‌رستگا.

وه‌له‌ (صحيح) دا هاتوه‌ كه‌ پيغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمويه‌تى: (ان من اشرار الناس من
تدرگهم الساعة‌ وهم احياء، والذين يتخذون القبور مساجد).^٢ واته‌: خراپه‌ترين
پيڤ نه‌وانه‌ن كه‌ قيامه‌تيان به‌سه‌ردا ديت، وه‌ئو كه‌سانه‌ش كه‌ گۆپ ده‌كه‌نه
په‌رستگا.

^١ -نهم فه‌رموودانه‌ له‌ (احكام الجنائز) (ناصر الدين الالبانى) دا به‌صحيح هاتوه‌.

^٢ -هه‌مان سه‌رچاوه‌ى پيشوو.

وهله (صحیح) دا هاتووه که پیغه مبه صلی اللہ علیہ وسلم فرمویہ تی: (إن من كان قبلكم كانوا يتخذون القبور مساجد ألا فلا تتخذوا القبور مساجد ، فإني أنهاكم عن ذلك.)^۱ واتہ: ئو گه لانه ی پیئشوو گۆپه کانیان ده کرده په رستگا جا من فرمانتان پی ده که م که کاری وانه که ن.

وهله (مسند) دا (امام احمد) دا هاتووه، وه (ابن عباس) به صحیحی هیئاویتی که پیغه مبه صلی اللہ علیہ وسلم فرمویہ تی: (لعن الله زورات القبور، المتخذين عليها المساجد والسرج.)^۲ واتہ: خوای گه وره نه فره تی له وئافره تانه کردووه که ده چنه سه رگۆپه کانیان وکاری ناشه رمی ئه نجام ئه دهن، وه ئو که سانه ش که گۆپه کان ده که نه په رستگا و مؤمیان له سه ر داده گرسینن.

هه روه ها پیغه مبه صلی اللہ علیہ وسلم ده فره میت: (اشتد غضب الله على قوم اتخذوا قبور انبيائهم مساجد.)^۳ واتہ: خوای گه وره خه شم وقینه و غه زه بی تونده دژ به وگه لانه ی گۆپی پیغه مبه ره کانیان ده که نه په رستگا.

وهه روه ها ده فره رمی تی: (ان من كان قبلكم كان اذا مات فيهم الرجل الصالح بنوا على قبره مسجداً وصوروا فيه تلك الصورة، اولئك شرار الخلق عند الله يوم القيامة.)^۴ واتہ: گه لانی پیئش ئیوه ئه گه ر پیاوچاکیکیان لی بمردایه له سه ر گۆپه که ی په رستگایان دروست ده کردو وینه که یان ده کیئشا تیدا. ئه وانه خراپترین پین له لای خوای گه وره له پۆژی قیامه تدا.

^۱ - ههمان سه رچاوه ی پیئشو.

^۲ - ههمان سه رچاوه ی پیئشو.

^۳ - ههمان سه رچاوه ی پیئشو.

^۴ - ههمان سه رچاوه ی پیئشو.

نه خوښی و چاره سهر

جا نه مه حالى نه و كه سانه يه كه سوژده بؤ خدا دهبه ن له مزگه وتيك كه له
سه رگړه كان دروست كراوه. جا نه بى حالى نه و كه سانه چو ن بيت كه سوژده بؤ
گړه كان دهبه ن؟!

پيغه مبه رﷺ فهرموويه تى: (اللهم لاتجعل قبري وثنا يعبد.)^۱ (واته: خدایه
گړه كه م نه بيته بت وبه رستريت.) پيغه مبه رى نازيز زور جه ختى له سهر
پاراستنى لايه نى يه كتا په رستى كردوته وه، ته نانه ت پيگري كردووه له نه نجام
دانى نوږى سونه ت له كاتى هه لئاهان خوردا تاوه كو ليك چونيك پوونه دات له گه ل
خورپه رسته كاندا، كه له كاتى هه لئاهان وئاوا بونيدا سوژده ي بؤ دهبه ن. هه ربؤ نه م
مه به سته پيغه مبه رﷺ پيگري كردووه له نه نجامدانى نوږ له پاش نوږى عه سرو
دواى نوږى به يانى.

به لام سه باره ت به سوژده بردن بؤ جگه له خودا. نه وا پيغه مبه رﷺ ده فهرميت:
(لاينبغي لأحد أن يسجد لأحد إلا لله)^۲ واته: بؤ هيچ كه سيك نى يه سوژده به ريت
جگه بؤ خودا نه بيت. جا ووشه ي "لاينبغي" له ووتى خواو پيغه مبه ردا واتاى
نه وپه پى له پيگري وقه ده غه يى دايه. هه روه كو خواى گه وړه ده فهرميت: (وَمَا
عَلَّمْنَاهُ الشُّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ... يس: ۶۹) واته: نيغه مبه رمان فيرى شيعر بيږى
نه كردووه وبه هيچ شيوه يه كيش بؤى نى يه شيعر بلت.

(وَمَا تَنْزَلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ * وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ.. الشعراء: ۱۱۰-۱۱۱)
واته: شهي تانه كان نه يان توانيوه نه م قورئانه داببه زينن، وه به هيچ شيوه كيش
بؤيان نى يه ناتوانن كارى وابكه ن.

^۱ - ههمان سهرچاوه ي پيشوو.

^۲ - نه م فهرمووده به (حسن)، (احمد: ۲۲۸/۵) گيرايه تپوه.

ابن القيم الجوزی

وه ووتەى فريشته كان له قورئاندا: (مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ... الفرقان: ١٨) واتە: بە هیچ شتووەیهك بۆمان نی یە، جگە لە تۆ پشتیوان مەبژێرین.

هاوبەشی لە ووتەدا

واتە هاوبەشی بریاردان لە ووتە و گفتوگۆدا. وهك سویند خواردن بە جگە لەخودا. هەروەكو (امام احمد) و (أبوداود) دەگێرنەووە كە پێغه مبه‌ر ﷺ فەرموویەتی: (من حلف بغير الله فقد أشرك) ^١ واتە: هەركەسێك سویند بەغەیری خودا بخوات هاوبەشی بریاردانە.

وہ نمونہ ی ووتنی (ماشاء الله وشئت) واتە: خواو تۆ ویستان. هەروەكو لە پێغه مبه‌رەوہ دەگێرنەووە كە: (قال له رجل: ماشاء الله وشئت، فقال ﷺ: أجعلتنى لله ندا؟ قل: ماشاء الله وحده) ^٢ واتە: بیاوێك بە پێغه مبه‌ری ووت: ئەگەر خودا و تۆ ویستان، پێغه مبه‌ر فەرموی: ئایا منت کردە هاوبەشی خودا؟ بەلکو دەبیئت بڵییت: ئەگەر خودا ویستی بەتەنھا.

^١ - ئەم فەرموودە (صحیح)ە، (احمد: ٨٧، ١٢٥/٢) و (حاكم: ١٨/١) و (ابو داود: ٣٢٥١) و (ترمذی: ١٥٣٥) گێراویانەتەوہ.

وہ (امام ترمذی) دەلێت: زانیان ئەم فەرموودە بەوہ لێك دەدەنەوہ كە ووتەى پێغه مبه‌ر (فقد كفر - او أشرك) لەبەتەتی (تقليط)، وە بەلگەش لەسەر ئەمە فەرموودە (عمر): ان النبي ﷺ، سمع عمر يقول، وابي وابي، فقال ﷺ: الا ان الله ينهاكم ان تحلفوا بآبائكم؛ واتە: پێغه مبه‌ر گوتی لە (عمر) یو ووتی: سویند بەباوكم بەباوكم، پێغه مبه‌ر فەرمووی: خوای گەورە قەدەغەى کردوہ سویند بەباوكتان بخۆن.

وہلہ (ابوهريره) دەگێرنەووە كە پێغه مبه‌ر فەرموویەتی: (من قال في حلفه اللات والعزى، فيقول: لا اله إلا الله) واتە: هەر كەسێك سویند بەغەیری خودا بخوات بابلێت "لا إله إلا الله" وە وشەى (اللات والعزى) ناوی خوداكانی سەردەمی نەفامی بوون لە مەككە.

^٢ - ئەم فەرموودە (صحیح)ە، (احمد: ٢١٤/١، ٣٤٧، ٢٨٣) گێراویەتەوہ.

نه خوشی و چاره سهر

ئەمە لە گەڵ ئەوەشدا خوای گەورە جەخت دەکاتەوێ لەسەر لەسەر ویستی مەرۆڤ
کە دەفەرمییت: (لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ... التکویر: ۲۸) واتە: بۆ ئەوانەی
کە دەیانەوێت پێبازی راست و دروست بگرنە بەر.

جائەگەر ئەمە ی باسمان کرد دروست نەبیّت ، ئاخۆ دروستی ئەم ووتانە لە کویدا
بیّت کە خەڵکی خوویان پێوێ گرتووێ و دەلێن: (من پشتم بەخودا وتۆ بەستووێ و
من تەنھا خواو تۆم هەیه) ، (ئەمە هی خواو تۆیە. ئەمە لەبەرەکەتی خودا و تۆیە)
(من لە ئاسمان خودام هەیه و لەسەر زەویش تۆ) . یاخود دەلێن: (سویند
بەخودا ژیا نی فلان کەس) . (من تکام لە خودا و تۆیە... هتد) .

جا ئەگەر بەراوردێک بکەین لە نێوان ووتەی "ئەگەر خودا و تۆ ویستان" ئەوا لە گەڵ
ئەم ووتانەی تردا وە لە گەڵ وەلامی پێغەمبەردا بەوێ کە فەرمووی (منت کرده
هاوێشی خودا...) ئەوساتە مەترسی ئەو ووشانەمان بۆ پوون دەبیتهوێ کە ئەگەر
پێغەمبەری خودا گوی بیستی ببوایە چی دەووت؟!

ئەو پەرستانە ی کە تەنھا شایستە ی خودان

ئەو پەرستانە ی کە تەنھا شایستە ی خوای گەورەن بریتین لە: (سوژدە بردن،
پشت بەستن، پارێزگاری و لەخواترسان "تقوا"، تەوێبەکردن، نەزکردن،
سویندخواردن، الله أكبر، الحمد لله، سبحان الله، وأستغفر الله، وە سوپا نەوێ و تەوواف
کردن بە دەوری مائی خودا، نزا و پا پانەوێ) .

ئەم جورە پەرستانە تەنھا و تەنھا شایستە ی خوای گەورەن وە دروست نی یە و
پێ پێدراو نی یە بە هیچ شێوێ و شێوازیک جگە لە خودا بۆ کەسی تر ئە نجام
بدرێن. نە پێغەمبەر نە فریشتە... هتد.

وێ لە (مسندی امام احمد) دا هاتووێ کە: (ان رجلاً أتى به الى النبي ﷺ قد اذنب
ذنبا، فلما وقف بين يديه. قال: اللهم اني اتوب إليك ولا اتوب إلى محمد).

فَقَالَ ﷺ: «عَرَفَ الْحَقُّ أَهْلَهُ»^۱ واته: که سبکیان هینا بۆ لای پیغمبر وه تاوانیکی نه نجام دابوو، کاتیک هینایان بۆ لای پیغمبر ﷺ کابرا ووتی خودایه من ته وبه ده کهم بۆ تو نه که بۆ محمد. پیغمبر ﷺ فه رموی: حه قی ناس بوو بۆ خاوه نه که ی، واته: زانی که نه مه ته نها شایسته ی خودایه نه که که سی تر.

هاوبهشی له ویست ونیهت دا

هاوبهشی دانان له ویست نیهت دا بابه تیکی زۆر وردو په نهانه، بگره نهو ده ریایه به که که نهاری نی یه، ته نها که سانیك ده ریازیان ده بیئت که شاره زاییه کی زۆریان هه بیئت. نه م هاوبهشی دانانه نه وه ده گریته وه که هه رچی ویست ونیه تیکت هه یه له نه نجامدانی هه ر ووته و کرداریك مه به ستنت نزیک بوونه وه ده بیئت له که سیک یان به ده ست هینانی به رژه وه ندیه که جگه له خودای گه وه، نه و هاوبهشی بریار داوه. دلسۆزه "إخلاص": واته هه رچی ویست ونیهت و ووته و کاریکت هه یه به پوختی ته نها مه به ستنت خوای گه وه بیئت، جا به مه ده لئین "الحنيفية" واته "پاک و پوختی و پاستگۆیی" که گه لی حه زره تی ئیبراهیمی له سه ر بوو. وه خوای گه وره ش فه رمانی کردوو که به و شیوه یه خوا په رستی نه نجام بده یین. وه جگه له م شیوازه هیچی تری لاپه سه ند نیه که ناو کرۆکی راستی ئیسلامه (وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ... آل عمران: ۸۵) واته "نه وه ی جگه له ئایینی ئیسلام په یڕه و بکات لی وهرناگیریت له قیامه تیشدا خه ساره تمه ند ده بیئت..."

جا هه رکه سیک له سه ر نه م شارپگیایه لابدات نه و خه ساره تمه ندی دنیا و قیامه ته.

^۱ - نه م فه رموو ده یه (حسن)، (احمد: ۴۳۵/۳) و (طبرانی) له (الکبیر: ۲۶۳/۱) و (الحاکم: ۲۲۵/۴) گێڕایانه ته وه. هه رچه ند (ذهبی) ده لیت له سه نه ده که یدا (ابو مصعب) لاواز وبی تمنا نه یه، به لام پیاوه کانی تر جیگه ی تمنا نه ن.

پوخته‌ی هاوبه‌شی دانان:

پوخته‌ی هاوبه‌شی دانان: بریتۍ به له (چواندن به خوای گوره و ،چواندنۍ به بنده‌کان به خوای گوره) .

نهمه‌یه که هرچی ټاکاری که مائی خوای گوره هه‌یه که خوۍ و پټغه‌مبه‌ره‌که‌ی پټیان وه‌سف کردووه . وه بچوینۍ به دروست کراوه‌کانۍ . نه‌و که‌سانه‌ی که بینایان کویر و ،دلایان په‌ش،هوشیان پوچه، که یه‌کتاپه‌رستی ده‌که‌نه لیکچواندن ،وه دواتر نه‌م لیکچواندنه به مه‌زنی و ملکه‌چی و خوداپه‌رستی له‌قه‌لهم دده‌دن .چونکه هاوبه‌ش دانهر (مشرک) دروستکراوه‌کان له‌سیفاتی خواپه‌تیدا ده‌چوینټ به خوای گوره .

وه‌هرچی سیفاتی خواپه‌تی هه‌یه ده‌یداته پال نه‌و دروستکراوانه . له‌کاتیکدا که نه‌م سیفه‌تانه‌تانه‌ها و ته‌نهام شایسته‌ی خوای گوره‌یه که هر به میهره‌بانی خودی خوۍ به‌خشنده و پټگرو زیان‌به‌خشه به هه‌موو بوونه‌وهر که له‌به‌رامبه‌ر نه‌مانه‌دا پیوسته‌نزا و پارانه‌وه ، ترس،و‌تکا و پشت به‌ستنی تایبته بکریټ به‌خوای گوره . که هر خودی‌خوۍ به‌دیپنه‌رو برپار دهر و مرینه‌ر و ژینه‌ره‌ی هه‌موو دروستکراوه‌کانیتۍ .

جاهه‌رکام له‌مانه بدرینه پال هه‌رشتیک و که‌سیکی تر نه‌وا نه‌و شته‌ی به‌خوای گوره چواندوه و هاوبه‌شی برپارداوه . که نه‌مه‌ش گوره‌ترین سته‌مه . که که‌سیک یان شتیک که هیچی به‌ده‌ست نه‌بیټ و خودی خوۍ دروست کراوی خودای مه‌زنه بیچوینټ به‌مه‌زترین و گوره‌ترین هیژ که‌خودای گوره‌یه ؟!

تایبه‌تمه‌ندیه‌کانۍ خواپه‌تی

یه‌کیک له‌تایبه‌تمه‌ندیه‌کانۍ خواپه‌تی بریتۍ به له :

۱- که مائی ره ها (المطلق) له هه موو پوویه که وه:

خودایه ک هیچ که م و کوپیه کی نییه له هیچ پوویه که وه. که مائی په های هیه له هه موو پوو و بواریکه وه هه ربویه پیویسته سه رجه م په رسته شه کان ئاراسته ی نه و بکریڼ به ته نها چونکه سه رچاوه ی دابین کردنی پیداوپیسته کانی ژیا نه له هه موو پویه که وه. جا هه رچی په رسته شه هیه وه ک (ته وه کردن، پشت به ستن، به مهنی راگرتن، نزا و پارانه وه، تکا کردن، ملکه چ کردن، خوښ ویستن و به ندایه تی کردن. هتد) سه رجه م نه مانه به پیی پیوه ری عه قل و ژیری و شرع و سروشتیش ته نها بۆ خودا نه نجام ده درین.

جاهه رکه سیڅ کام له مانه ی سه ره وه بداته پال که که سیڅی تر یا خود بۆشتیڅی تری نه نجام بدات جگه له خودای گه وره نه وا هاوبه شنی برپارداوه نه و شته ی چواندوه به خودایه ک که نه هاوشیوه ونه هاوتای هیه که نه مه خو ی له خویدا گه وره ترین سته مه. وه خوای گه وره ش له نه نجامده ره که ی خوښ نابیت. له گه ل بوونی نه و هه موو سوژ و به زه یه ی دا.

۲- په رستراویتی:

واته هه میسه خودای گه وره په رستراوه له لایه ن به نده کانیه وه و شایسته و شایه نی ملکه چی یه.

وه (په رستن) له سه ر دوو بنه مای سه ره کی پیکه اتووه بریتی یه له (ته واوی خوښه ویستی وه ته واوی ملکه چی) بۆ خودای گه وره.

وه پله و پایه ی به نده کان له په رستندا به نده به به هیزی نه و دوو پیکه ینه ره وه جاهه رکه سیڅ "خوښه ویستی و ملکه چی" ببه خشیت به که سیڅ، شتیڅ جگه له خودای گه وره. نه وا مافی خودای به خشیه به که سیڅی تر که نه مه ش هاوبه ش دانانه، وه هیچ عه قل و ژیری ک و سروشتیڅی خاوین، نه مه په سه ن ناکات. ته نها له لای که سانیک دروسته که شه یتان عه قلی تیڅداون و سروشتی شیواندوون.

نه خوښی و چاره سهر

جا هر که سيک له سهر ژيري پوخت و سروشتی خاوين مابيتته وه ئهوا له و
که سانه يه که خواناس و پينماکراوون به هاتنی کتيب و پيغه مبه ره کانی خودا. وه
ژير پاک و بير پوښن و سروشتی خاوين ، هميشه بروای يه کتا په رستيان گه شه
دهکات (نور يهدري الله لنوره من يشاء... النور: ۳۵) واته: خودای گه وره هيدايت
و پينمايي ئه و که سانه دهکات که مه به ستييتي.

جا پاش زانینی هم راستی يه نيتر هرچی يه کی تر له مانه ی خواره وه که باس
دهکين ، هر مه موويان ته نها و ته نها مافی خودان. له وانه:

۳- سوژده بردن:

هر که سيک سوژده بق غيري خودا به ريت ئهوا ئه و شته ی چواندوه به خودا.

۴- پشت به ستن (التوکل):

هر که سيک پشت به غيري خودا بيه ستييت. ئهوا ئه و شته ی چواندوه به خودا.

۵- تهويه کردن:

هر که سيک تهويه بکات بق غيري خودا ئهوا ئه و که سه ی چواندوه به خودا.

۶- سويند خواردن پيی، يان به ناوی به مه به ستي گه وره و پيروز راگرتن:

جا هر که سيک سويند به غيري خودا بخوات. واته زور به پيروزو گه وره ی بزانيت
ئه و مافی پيی به په و ببينيت ئهوا ئه و که سه ی چواندوه به خودای گه وره.
ئه مانه ی که باس مان کرد هر مه مووی له روانگه ی چواندو بووه (التشبيه).

به لام له روانگه ی ليک چواندن پيی (التشبه به):

هر که سيک خوی به مزن و گه وره و پيروز بزانيت ، وه بانگه شه ی پيا ه لدان
بکات بق خوی ، وه هر يه که له مه زنی ، ملکه چی خه لکی ، تکا کردن، ترسان
، پشت به ستن. هتد ئه مانه به مافی خوی بزانيت. ئهوا کيپرکی له گه ل خودا دا
کردوه له خواهه تی و په روه ردگاريتی دا.

خوای گه وره مافی خوځه تی ریسوا و سه رشوړی بکات و بیکاته په ند و عیبره تی پوژگار و بنده کانی. له (صحيح) دا هاتوه پيغه مبر ﷺ فه رمويه تی: (يقول الله عز وجل: العظمة إزاري، والكبرياء، داني، فمن نازعني واحداً منهما عذبتة) ^۱ واته: گه وره ی و مه زنی ، جل و بهرگی سه ریلند و سه ربه رزی عه باو بالا پوشمه . هر که سيک له م دوانه کيپرکيم له گه ل دا بکات تووشی نازار و سزای ده که م ."

جا نه گه ر په يکه رتاشيک له تاشینی په يکه ريک دا بيه ويټ لاسایی خودای گه وره بکاته وه . نه و توندترین سزا ده دريټ . ناخو که سيک بيه ويټ کيپرکی له مافی خودایه تی و په روه رگاريټی دا بکات حالی له قيامه تدا چوڼ بیت ؟! پيغه مبر ﷺ ده فه رميټ: (أشد الناس عذاباً يوم القيامة المصورون ، يقال لهم احيوا ما خلقتهم) ^۲ واته: "توندترین سزا له قيامه تدا توشی په يکه رتاشه کان ده بيت که ويستويانه لاسایی خودای گه وره بکه نه وه . پييان ده وتريت نه و په يکه رانه ی دروستان کردووه زيندوويان بکه نه وه و پوچ بکه نه وه به ريان ."

وه له (صحيحين) دا هاتووه . پيغه مبر ﷺ فه رمويه تی (قال الله عز وجل: ومن أظلم ممن ذهب يخلق خلقاً كخلقي ، فليخلقوا ذرة ، فليخلقوا شعيرة) ^۳ واته: "خودای گه وره ده فه رمويټ: کي هه يه له و که سه سته م کارتر که شتيک دروست

^۱ - نهم فهرموده يه (صحيح) ه، (مسلم: ۱۷۹/۱۶ نووی) گيړاويه ته وه .

(امام نووی) ده ليټ: "نازعني" واته به مافی خوځی بزانيټ ويکاته سيفاتی خوځی ، که نه مهش لوتکه ی خوځ بهزل زانيه (التکبر) ، وه به کارهيتانی وشه ی "إزاري" وه "إداء" له روی مه جازه وه يه هر وه کو عه رب ده ليټ : (فلان شعارة الزهد، و ذئارة التقوى) مه به ستيا ليټه جل و بهرگ نی يه ، به لکو مه به ستیان سيفات و ناکای نه و که سه يه . وه کو جل و بهرگ و مرؤفه که يان رازاندو ته ره ده ليټ : نه مه ی ليټه دا بويه به کارهيتا وه چرونکه (عيزت و سه ربه رزی) ته نه ا تاييه تن به خوای گه وره دوو شق لټی جيا نابه وه وه هميشه يين يو خودا... (شرح مسلم: ۱۷۹/۱۶).

^۲ - نهم فهرموده يه (صحيح) ه، (بخاری: ۷۵۸۸) وه (مسلم: ۹۲/۱۴ نووی) گيړاويه ته وه .

^۳ - نهم فهرموده يه (صحيح) ه، (بخاری: ۵۹۵۷) و (مسلم: ۹۴/۱۴ نووی) گيړاويه ته وه .

ده‌کات و خۆی ده‌هێنێته ئاستی من، نه‌گەر پاست ده‌که‌ن با گه‌ردێک یان ده‌نکه جۆیه‌ک دروست بکه‌ن".

خوای گه‌وره بچوکتێن دروستکراوه‌کانی ده‌ست نیشان کردووه که "گه‌رد و گه‌نمه". نه‌خوازه ئاسمانه‌کان وزه‌وی...هتد. که ده‌یانه‌وێت له‌خودایه‌تی کۆ بپکێ له‌گه‌ڵ خوای گه‌وره‌دا بکه‌ن.

وه له (صحیح) دا هاتووه که پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (إِنْ أَخْنَعَ الْأَسْمَاءُ عِنْدَ اللَّهِ رَجُلٌ يَسْمَى: بِشَاهَانَ شَاهٍ، أَيْ مَلِكٌ مَلُوكٌ، لَا مَلِكَ إِلَّا اللَّهُ.)^١ وه‌له‌ رېوايه‌تیکی تر دا هاتووه: (أَغْيِظَ رَجُلٌ عَلَى اللَّهِ رَجُلٌ يَسْمَى بِمَلِكِ الْأَمْلَاقِ.)^٢ واته: ناشیرینترین ناوالای خوای گه‌وره، که‌سیکه ناوی بنرێت شاهان شاه. واته پادشای پادشاکان، ته‌نها خودا پادشایه.

خوای گه‌وره توپه ده‌بی‌ت که‌سیک ناوی خۆی بنی‌ت به پادشای پادشاکان، واته خوای گه‌وره پق وغه‌زه‌بی له‌که‌سیک ده‌گرێت که‌له‌ناوه‌کاندا خۆی به‌خوای گه‌وره بچوینێت، چونکه ته‌نها خوای گه‌وره پادشایه‌و فه‌رمان په‌واو بپیاره‌ده‌سته.

گومانی خراپ بردن به‌خودا، گه‌وره‌ترین تاوانه

گومانی خراپ بردن به‌خوای گه‌وره پێچه‌وانه‌و دژه به‌که‌مالی خوای گه‌وره و سیفات به‌لێد و ناوه جوانه‌کانی، چونکه گومانی خراپ بردن له‌گۆشه‌نیگای که‌م و کورتی پوانینه‌وه‌یه بۆ خوای گه‌وره. هه‌ر بۆیه خوای گه‌وره به‌لێن وه‌په‌شه‌ی توندی لێ کردووی ده‌فه‌رمی‌ت: (عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا... فتح: ٦) واته: ئه‌و گومانه خراپه هه‌ر بۆخۆیان

^١ -ئهم فه‌رموده‌یه (صحیح)ه، (بخاری: ٦٢٠٦) وه (مسلم: ١٤/١٢٨ نووی) گێڕاویانه‌توه.

^٢ -ئهم فه‌رموده‌یه (صحیح)ه، هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو. وه‌هه‌ریه‌که له‌ ووشه‌کانی: (خنع، أغیظ، أخبث) به‌واتای ریسوایی دێت له‌رۆژی قیامه‌تدا.

دهگه پیتته وه، وه نه فره تی لیّ کردو غه زه بی لیّ گرتو ونوه دۆزه خی بۆ ئاماده کردون که سه خترین سه رته نجامه .

وه خوای گه وره ده ره ق به که سانیک که یه کیک له سیفات ه بلنده کانی ره ده کاته وه . ده فره میت: (وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرْدَاكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِّنَ الْخَاسِرِينَ... فصلت: ۲۳) واته: نه وه سه رته نجامی نه و گومانه ناپه سه نده بوو که ئیوه به خوای گه وره تان بر دکه بووه مایه ی نه وه ی به ه تاهه تایی بچه ریزی زه ره رمه ندانه وه .

وه خوای گه وره له سه ر زانی چه زره تی ئیبراهیمه وه که وته یه ک ئاراسته ی گه له که ی ده فره میت: (إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تُعْبُدُونَ * أَفُنُكَا إِلَهَةٌ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ * فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ.. الصافات: ۸۵-۸۷) واته: باشه نه وه ئیوه چی ده په رستن؟ ئایا خواوه ندی درۆینه وه ه لبه ستراو ده په رستن جگه له خوای تا ک وته نها، نه ی هه لۆیست وگومانتان چی یه به رامبه ر خوای گه وره؟

واته نه ی گومانتان چۆنه به خوای گه وره که کاتی به دیداری ده گن و ئیوه ش که سی تر تان په رستوه؟ نه ی گومانتان چۆنه به ناوه جوان و سیفات ه بلنده کانی په روه ر دگاریتی خودا که دووره له هه موو که م و کورتی و ناته واویه که وه، تا بیانوو بدۆزنه وه بۆ په رستنی که سیکی تر جگه له خودا.

جا نه گه ر گومانتان وابووا یه که خوای گه وره به سه ر هه موو شتی کدا زاله و به هه موو شتی ک ئاگاداره . وه هه موو شتی ک که م و کورته ته نها که مائی خو ی نه بیّت، وه هه موو شتی ک بۆ لای نه وه ده گه پیتته وه ، وه هه موو که سی ک و شتی ک پیویستی به سۆزی نه وه هه یه، وه دابین کاری هه موو پی داویستی هه کانی ژیا نه . ده وه له مه ندرتین وزاناترین و به خشنده ترین هیژه . پادشای هه موو پادشا کانه و خواوه نزه وی و ئاسمانه کانه . وه سۆز و به زه بی و په حمه تی هه موو بونه وه ری دا پۆشیوه . جا نه مه سیفات و توانای

خودا بێت زۆر دووره له ژیری و عهقله سروشته‌که وه که هۆکارێک واسته‌یه ک بۆ خۆی بپاریدات له نێوان خۆی و به‌نده‌کانیدا.

پهرستن جگه له‌خودا ، گه‌وره‌ترین سته‌مه

خوای گه‌وره خاوه‌ن و وه‌به‌ره‌ینه‌ری زه‌وی و ئاسمانه‌کانه‌و ئه‌ویشی که‌تی‌یدا‌یه ، وه‌هر خۆی شایسته‌و شایه‌نی پهرستن و ملکه‌چی و گوێ‌پایه‌لی یه‌ ، که‌پێویسته به‌مه‌زنی و گه‌وره‌یی تی‌ی‌پروانین و ملکه‌چی بکه‌ین. چه‌ند سته‌میکی گه‌وره‌یه کاتی‌ک ئه‌و مافی خودایه‌تی و په‌رستنه ده‌دری‌ت پال‌ که‌سیکی تر جگه له‌خودا. به‌تایبه‌تی که‌بزانیت ئه‌و که‌سه په‌رستراوه‌ش له‌به‌نده‌یه‌کی بۆ ده‌سه‌لات زیاتر هیچی تر نی یه‌.

هه‌روه‌کو ده‌فه‌رمی‌ت: (ضَرَبَ لَكُم مَّثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ... الروم: ۲۸) واته‌: هه‌ر له‌خۆتان نمونه‌ی بۆ هێناوه‌ته‌وه "که‌چه‌نده بپاریدانی هاوه‌ل و هاوبه‌ش بۆ خودا نادروست و نابه‌جی یه‌" ئایا ئێوه‌پازین به‌نده‌و به‌رده‌سته‌کانتان بینه‌ هاوبه‌شتان له‌مال‌ و سامانتاندا وه‌هه‌روه‌کو یه‌ک سوودی لێ وه‌ربگیرن و ده‌ستی تی‌ بخه‌ن و وه‌لێیان بترسن و وحسابیان بۆ بکه‌ن. هه‌روه‌کو چۆن ئێوه له‌یه‌کتری سل‌ ده‌که‌نه‌وه. جا نه‌گه‌ر ئێوه مۆله‌تی ئه‌وه نه‌ده‌ن که‌ کریکاره‌کانتان یان کاره‌که‌ره‌کانتان هاوبه‌شتان بێت له‌مال‌ و ساماندا. به‌چی پێوه‌ری‌ک ئێوه به‌نده‌کان و دروست کراوه‌کانی من ده‌که‌نه‌ هاوبه‌شم له‌کاری خوايه‌تی که‌به‌ته‌نها مافی منه‌. جا هه‌رکه‌سی‌ک ئه‌مه‌ بیروباوه‌ری بێت ئه‌وه مافی خوايه‌تی نه‌داوه‌و وه‌منی به‌تاک و ته‌نها نه‌زانیه‌وه.

وه‌ک ده‌فه‌رمی‌ت: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضَرْبَ مَثَلٍ فَاذْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ * مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ... الحج: ۷۳-۷۴)

ابن القيم الجوزی

واته: ئەى خەلکینە، نمونە یەك هینراوەتەوێ چاك گوێبیستی بن، بەپاستی ئەوانەى كەهاناو هاواریان بۆ دەبەن لەجیاتى خوا هەرگیز ناتوانن تاكە مێشێك دروست بكەن، هەرچەندە بۆ ئەو كارە كۆببنەوێ یارمەتى یەكتریش بدەن، ئەگەر مێشەكە شتیکیان لى بفرێنێت ناتوانن لى بێسەننەوێ. داواكراو وداولێ كراو هەردووکیان لاوازو بێ دەسەلاتن. ئەوانە "وێكو پێویست" قەدرى خۆیان بەچاكى نەزانی، پێزى پەروەردگاریان بەتەواوى نەگرت، لەكاتێكدا بەپاستى خودا زۆر بەهێز و بەتوان و بەلادەستە.

وہہر وہہا دەفەر مێت: (وما قدروا الله حق قدره والأرض قبضته يوم القيامة والسموات مطويات بيمينه سبحانه وتعالى عما يشركون... الزمر: ۶۷) واتە: خوانەناسان قەدرى خۆیان وێكو پێویست نەگرت پێزبان بۆ دانەنا ، بەمەرجێك هەرەموو گۆی زەوى پێر مەشتێكى ئەو زاتە یە لە پۆزى قیامەتدا. ئاسمانەکانیش بەدەستى پاست و دروستى خودا پێچراون ، پاکی و بێ گەردى و بێلندى بۆ ئەو پەروەردگارە مەزنەى شایستەى ئەو نى یەنەفامان وهاوێل وهاوبەشى بۆ بپیاربدەن و قەدرى نەزانی.

جا قەدر و پێزى پێویستى خویان نەزانیوێ كە هاوبەش وهاوێل بۆ بپیارددەن لە كاتێكدا خۆی گەورە بەهێز و بەلادەستە وەجگە لە خودا هەموو بەندەكانى لاوازو بێ دەسەلاتن.

هەر وەها قەدر و پێزى خویان نەگرتووێ كەسانێك كە:

دەلێت خودا هیچ كەتیبێك و پێغەمبەرێكى پەرەوانە نەكردووێ بەلكو كاتێك بونەوێ دروست كردو ئێتر پێشت گۆی خستووێ وازى لێهێناوێ ، وەهیچ مەبەستێك نى یە لەدروست كردنى بونەوێدا. ئەمەش خۆی لەخۆیدا تۆمەت دانە پال خۆی گەورە بەپێشت گۆی خستنى دروست كراوەكانى وەبێ هودەبى لە دروست كردنیدا. هەر وەها پەرد كردنەوێ وەبەپاست نەزانینى ناوێجوان و سیفاتە

نه خوشی و چاره‌سەر

بَلَدَه كَانِيَتِي لَه چاودِيَرِي كَرْدَن وَنِيعَمَت بَه خَشِين بَه بَه نَدَه كَانِي. وَه هَرَوَهَا
پَه دَكِرْدَنه وَهِي ئَه وَهِي كَه خُودَا زَالْ وَبَالَادَه سَت بِيَت بَه سَهَر بُونَه وَهَرْدَا. وَه بَه پَاسَت
نَه زَانِيَنِي پَتِيغَه مَبَه رَه كَان وَكُتِيْبَه كَانِي خُودَا كَه بُو پَتِيْمَايِي پَه وَانَهِي كَرْدُون، پَه نَا
بَه خُودَا دَه گَرِين لَه م بِيروباوَه پَه پُوچَانَه. بَلَنْدِي وَتَاك وَتَه نَهَايِي بُو خُودَاي گَه وَرَه.
هَه رَوَهَا قَه دَرُوْرِيَزِي خُودَايَان نَه گَرَتُووه كَه سَانِيَك كَه:

كَه دَه لَتِيَن مَرُوْءُ هِيچِي بَه دَه سَت نِي يَه، هَه مَوو كَرْدَه وَه كَان لَه لَايَهَن خُودَاوَهَن چ
بَاشَه وِچ خِرَپَه. جَا خُودَا سَزَاي بَه نَدَه كَان دَه دَات بَه كَارَانِيَك كَه لَه بَنَه پَه تَدَا هَه ر
خُودِي خُودَا خُوِي ئَه نَجَام دَه دَرِيَتِي نَه ك مَرُوْءُ. لِيَرَه دَا مَرُوْءُ نَاچَارَكِرَاوَه سَزَاش
دَه دَرِيَت بَه بِي ئَه وَهِي دَه سَتِي هَه بِي لَه وِكَا رَه دَا. ئَه مَه ش وَاتَاي نَادَا پَه رَوَه رِي خُودَا
دَه سَه لَمِيَتِيَت، ئَايَا ئَه م كَا رَه لَه كَه سَانِيَكِي خَاوَهَن ژِيروعه قَلْ دَه وَه شِيَتَه وَه. تَا
لَه خَاوَه يَه كِي گَه وَرَه وَه بَه يَز كَه دَا پَه رَوَه رَانَه وَه بَه زَه يَتَرِيَن وَه پَه حَمَتَرِيَن نِي يَه
بَه رَامَبَه ر بَه بَه نَدَه كَانِي كَارِي وَاي لِي دَه وَه شِيَتَه وَه؟! پَاك وَبِي گَه رَدِي بُو خُودَاي
مَه زَن وَلَه گَه وَرَه يِي ئَه م سَتَه م وَتَاوَانَه.

وَه هَه رَوَهَا ئَه وَه كَه سَانَه ش دَه گَرِيَتَه وَه كَه:

پَتِيَان وَايَه خَوَاي گَه وَرَه لَه هَه مَوو شُوِيَتِيَك وَپَاك وَپِيَسْدَا بُوونِي هَه يَه. وَه پَه دِي
ئَه وَه دَه كَاتَه وَه كَه لَه سَه رَوِي عَه رَشِي مَه زَن لَه نَكَه رِي گَرَتَبِي "اَسْتَوَاء" ي كَرْدَبِي،
بَه لَكُو پَتِيَان وَايَه خُودَا لَه هَه مَوو مَرُوْءُ وَنَاژَه لِيَكْدَا تَوَاوَه تَه وَه كَه ئَه مَه ش سَتَه م
وَنَا پَه وَايِيَه بَه رَامَبَه ر بَه خُودَاي مَه زَن كَه دَه فَه رَمِيَت: (إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ
وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ... فَاطِر: ١٠) وَاتَه: گُوتَا رِي چَاك وَجَوَان وَه جِي بُولَاي خَوَاي
گَه وَرَه بَه رَزْدَه بِيَتَه وَه، كَارُو كَرْدَه وَه ي چَاكِيَش گُوفَتَا رِي شِيرِيَن بَه رَزِي دَه كَاتَه وَه.

خَوَاي گَه وَرَه لَه سَه رَوِي عَه رَشِي مَه زَنْدَا يَه وَه فَرِيَشْتَه كَانِيَش بُو لَاي خُودَاي خُوِيَان
بَلَنْد دَه بَنَه وَه وَدِيَنَه خَوَا رَه وَه: (يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ...)

السجدة: ۵) واته: ئەو خوايه له سه رووی ئاسمانه وه کاروباری زهوی پێک دهخات
وسه په رشتی دهکات، وه سه رجه م کاره کان بۆلای ئەو به زنده بێته وه.

وه ههروهها ئەو که سانهش دهگرێته وه که:

باوه پیاوان به سیفات به لێندهکانی خوای گهوره نی یه، وه پیاوان وایه خوای گهوره
وتووێژی له گهڵ موسا نه کردوه له که ناری چیا یی "طور"، وه هاتن وله نگه رگرتنی
له سه ر عه رش، وه هاتنی بۆ دادگایی کردنی به ندهکانی له قیامه تدا، ههروهها
توپه بوون و غه زه ب گرتن و په زامه ندی و خۆشه ویستی و چه نده های تر له سیفات
و ئاواره به لێندهکانی خوای گهوره په د ده که نه وه. وه لێکدانه وه ی ئابه جیی بۆ
ده که ن، وه پیاوان وایه به م کاره خوای گهوره پێزدارتر و مه زنتر پاده گرن.

وه ههروهها ئەو که سانهش دهگرێته وه که:

هاوه ل وکۆپی بۆ به یار ده دهن، یا خود پیاوان وایه خوای گهوره تێکه ل بووه
به هه موو دروست کراوه کانی و... هتد.

ههروهها قه درو و پێزی خوايان نه گرتوه ئەو که سانه ی:

که ده لێن خوای گهوره دوژمن و ناحه زه کانی پێغه مبه ر و خانه واده که ی به رز
پاگرتووه، جێنیشینی و ده سه لاتداری و سه ره به رزی به دوژمنه کانی
به خشیوه. وه شوێن که وتووای و دوست و خانه واده که ی پێغه مبه ری توشی په سوای
نه هامة تی کردوه له هه ر جێگایه کدا بن.

ئه مه ش نا په وایه کێ ته واه به رامبه ر به خوای گهوره ده کریت که و ته ی "رافضه" یه.
جا ئەم بۆچوونه هاوشیوه ی و ته و بۆچوونی گا ورو جوله که کانه که ده ره ق
به خودای گهوره ده یکه ن که ده لێن: خوای گهوره پادشایه کی په وانه کرد
بانگه شه ی پێغه مبه رایه تی ته نها و ته نها بۆ خۆی ده کرد ووه درۆی به دهم خودا وه
ده کرد، ده یووت: خودا ده لێت و فه رمانی واده کات، وه شه ریه تی پێغه مبه رایه تی
هه لده وه شانده وه و به ناوی خودا وه سه روما ل و خوێن و ئافره تیانی حه لال ده کرد بۆ

خۆی. وه‌خوای گه‌وره‌ش هه‌میشه پش‌تیوانی لی ده‌کرد و به‌سه‌ر نه‌یارانی دا زالی ده‌کرد و وه‌نیشانه‌ی پاستی نه‌وی ده‌سه‌لماند و وه‌پۆژ به‌پۆژ سه‌ربه‌رز و به‌لاده‌ستی ده‌کردو...هتد.

بی گومان نه‌مه‌و هاو‌شیوه‌یان گه‌وره‌ترین سته‌م و نه‌په‌واییه ده‌ره‌ق به‌گه‌وره‌یی و دانایی و په‌حمه‌ت و زانستی خودا ده‌کریت. جا نه‌گه‌ر به‌راورد له‌نیوان هه‌ردوو و ته‌که‌دا بکه‌ین ده‌بینین وه‌ک بلیت له‌یه‌ک سه‌رچاوه‌وه هاتوون.

نادانایی و سته‌م دانه پال خوای گه‌وره‌ جوړیکه له کوفر و بی باوه‌ری هه‌روه‌ها قه‌درو ریزی خودایان نه‌گرتوو که سانی‌ک که:

باوه‌ریان و ابیت که ده‌شی‌ت خوای گه‌وره سزاو نازاری چاک‌خواز و ملکه‌چه‌کان بدات که هه‌میشه به‌ندایه‌تیان بۆ کردوو، وه‌پایچی دۆزه‌خیان بکات. وه‌ده‌شی‌ت یاخی بووان و تاوانکاران سه‌رفرازو پزگاریان بکات که هیچ کاتی‌ک خواپه‌رستیان نه‌کردوو، وه‌پایچی به‌هه‌شتی به‌رینیان بکات، چونکه هه‌ردوو کاره‌که بۆ خودا وه‌کو یه‌که.

ئه‌م بۆچوونه‌ واتای نه‌بوونی داناییه له‌کارو بپاره‌کانی خودای گه‌وره و سته‌مکاری خودای دادپه‌روه‌رده‌سه‌لمی‌تی، که ئه‌مه پێچه‌وانه‌ی ناوه‌جوان و سیفات به‌ئنده‌کانی خوای گه‌وره‌یه که په‌دی ئه‌م جوړه بۆچوونه‌ده‌داته‌وه ده‌فرمیت: (وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ * أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ... ص: ۲۷-۲۸) واته: ئی‌مه ئاسمان و زه‌وی و دروست کراوه‌کانی نیوانیمان بی هوده‌و هه‌په‌مه‌کی دروست نه‌کردوو، ئه‌وه گومانی ئه‌و که سانه‌یه که بی باوه‌پن. ئه‌ی هاوار... ئاهونا له بۆ ئه‌و بی باوه‌پانه له سزای ناگری دۆزه‌خ، یاخود باوه‌ریان وایه که ئی‌مه ئه‌و که سانه‌ی که باوه‌پدارن

وکاری چاکه نه نجام ددهن، نه وانه ی توری خراپه یان چاندووه له زه ویدا وهک یه که ته ماشابکه ن؟! یاخود نایا خواناس وتاوانکار وهک یه کن؟!

هه روه ها ده فهرمیت: (أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ * وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُحْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ... الجاثية: ۲۱-۲۲)

واته: نایا تاوانکاران و خراپه خوازان باوه پریان وایه که مردن و ژیان وزیند و بپوونه وه یان هاوشیوه ی نه و که سانه ده بیت که بپروایان هیناوه و چاکه یان نه نجام داوه؟! نای که لیکدانه وه یه کی خه یالی یه!... خودا ناسمانه کان وزه وی له سه ربنه مای حق و پاستی دروست کردووه بۆ نه وه ی سه رته نجام پاداشتی هه موو که سینک به گویره ی کرده وه کانی بداته وه و هیچ جوړه سته میکشیان لی ناکریت.

هه روه ها ده فهرمیت: (إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ * أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ... القلم: ۳۵-۳۶) واته: نایا پیتان وایه سه رته نجامی موسولمانان هاوشیوه ی سه رته نجامی تاوانکاران ده بیت؟ نه وه چی لیکدانه وه و بپریاریکی خه یالی یه؟!

هه روه ها نه و که سانه ش ده گریته وه که:

خوای گه وره مردو و زیندو و ناکاته وه و باوه پریان به حه شرو لی پرسینه وه نی یه . وه پییان وایه چاکا کاران پاداشت نادرینه وه و خراپه کارانیش سزاندارین ، وه سته م دیده مافی خو ی له سته مکاران وهرناگریته وه .. جا خوای گه وره له وپوژده دا پیشانیان ددهات که کی پاستی ووتوه و هکیش خه ساره مه ندو بیر پوچ بووه .

هه روه ها نه و که سانه ش ده گریته وه که:

که به چاویکی که هه وه ته ماشای خوای مه زنیان کردووه دلایان له ناستی بی ناگا بووه ، فه رمانه کانی خودایان پشت گو ی خستوه و سه رپیچییان کردووه ، پیژی دروست کراوه کانی تریان داوه به سه ر پیژی خودادا، کاریان به به رنامه و

پښامی په کانی نه کړدوه ، شوینی حه زو ټاره زووه کانیان که وتوون شهرمیان له خه لکی کړدوه به لام شهرمیان له خودا نه کړدوه . له خه لکی ترساون به لام له خودا نه ترساون وشه وپوځیان له پیناو په زامه ندی ټاره زووبازی وبه پر سره کانیان بهخت کړدوه . فه رمان وبریاری خودایان به سوک ته ماشا کړدوه ... هتد .

ټایا قه درو پږزی خودایان زانیوه که ده چن شهیتان له بری خودا ده په رستن وهاوه لی بق بریارده دهن ؟

جا خوی گه وره وبی هاوتا مه حاله له لای وقبولی ناکات په کیک له پیغه مبه ران بکریته به هاوه ل وهاوبه شی ، نه خوازه پر سواترین وسه رشو پرتین که س که شهیتانه بکریته هاوه لی ؟

ته نها شهیتان ویستیتی وهك خودا به رسترت وپږزی بگریټ . هر بویه خوی گه وره هوشیاری به مرقه ددهات که لم بواره دا نه که ونه داوی شهیتانه وه که ده فهرمیت : (اَلَمْ اَعْهَدْ اِلَيْكُمْ يَا بَنِي اٰدَمَ اَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ * وَاَنْ اَعْبُدُوْنِي هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيْمٌ ... یس : ۶۰-۶۱) واته : نهی ټاده میزاده کان من پیتان پانه گایاندن که شوینی شهیتان نه که ون وگوپراه لی مه که ن ، چونکه نه و دوژمنی سه رسه ختی نیوه یه . وه هر گوپراه لی من بکه ن که نه مه یه ریگی راست ودروست .

نه و هاوبه ش وبریارده رانه ی که پیتان وابوو فریشته ده په رستن ، له بنه په تدا ته نها شهیتانیان ده په رست نهك فریشته . وه نه م راستیه ش خودای مه زن پوونی ده کاته وه ده فهرمیت : (وَیَوْمَ یَحْشُرُهُمْ جَمِیْعًا ثُمَّ یَقُولُ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِهْزِلُوْا اِیَّاکُمْ کَانُوْا یَعْبُدُوْنَ * قَالُوْا سُبْحٰنَکَ اَنْتَ وَلِیْنَا مِنْ دُوْنِهِمْ بَلْ کَانُوْا یَعْبُدُوْنَ الْجِنَّ اَکْثَرُهُمْ بِهِمْ مُّؤْمِنُوْنَ ... سبأ : ۴۰-۴۱) واته : پوځیک دیت که خوی گه وره تی کرای هه موویان کوده کاته وه و به فریشته کان ده فهرمیت : ټایا نه م پیره نیوه یان ده په رست ؟

فریشته‌کان ده‌لَین: پاکی و بی‌گهردی بۆتۆی مه‌زن ، ئه‌وان خه‌ریکی په‌رستنی په‌ری بوون ویاوه‌پیشیان پی بوو.

شه‌یتان به‌هه‌میشه‌یی فه‌رمان به‌هاوبه‌ش برپارده‌ره‌کان (المشرکون) که بیپه‌رستن و کپنوشی بۆ به‌رن، وه‌بۆ هاتنه‌دی ئه‌م مه‌رامه‌ پێگای پیلانی جۆراوجۆر ده‌گریته‌به‌ر. جارێک خۆی ده‌کات به‌فریشته‌و خه‌لکی گومراده‌کات. وه‌ته‌نانه‌ت کاتی که پۆڤه‌په‌رستان که له‌کاتی پۆڤه‌لاتندا کاتی ده‌یانه‌وێت کپنوش بۆ "پۆڤ" خۆر به‌رن، شه‌یتان به‌شیوازی که ده‌وه‌ستیت که خۆر بکه‌وێته‌ نیوان هه‌ردوو قۆچه‌کانیه‌وه "شاخه‌کانی" تاکو کپنۆشه‌که بۆ شه‌یتان بێت ، به‌هه‌مان شیوه‌ش بۆ کاتی خۆرئاوا بوون.

به‌هه‌مان شیوه‌ کاتی گاوره‌کان کپنوش و په‌رستن بۆ مه‌سیح و دایکی ده‌به‌ن. که له‌شیوه‌ی بتدا دروست کراوون له‌بنه‌په‌تدا خه‌ریکی شه‌یتان په‌رستن "مه‌سیح و دایکی" له‌م کاره‌ پوچه‌لانه‌ به‌دوورن ، وه‌هیچ کاتی که کارێ وایان لاپه‌سه‌ند نه‌بووه‌ وه‌فه‌رمانیشیان پی نه‌کردووه‌ . به‌لکو ئه‌وه‌ی جگه‌ له‌ خودا بپه‌رستیت ته‌نها شه‌یتانه‌ هه‌ر بۆیه‌ خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمیت: (أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ * وَأَنْ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ... یس: ۶۰- ۶۱) واته‌: جا کاتی ئاده‌میزاد هه‌ر که سه‌یکی تر بپه‌رستیت جگه‌ له‌ خودای گه‌وره‌ ئه‌وا شه‌یتانی په‌رستووه‌. جا شه‌یتانه‌کانیش چیژ له‌م په‌رستنه‌ وه‌رده‌گرن و مه‌رامه‌کانیان دیته‌ دی.

خوای گه‌وره‌ ئه‌مه‌ پۆشن ده‌کاته‌وه‌ ده‌فه‌رمیت: (وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعاً يَامَعْشَرَ الْجِنِّ مَقْدًا سَتَكْفُرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ) واته‌: خوای گه‌وره‌ له‌ پۆڤێک دا هه‌موویان کۆ ده‌کاته‌وه‌ به‌ (خشم و قینه‌وه‌) ده‌فه‌رمویت: ئه‌ی ده‌سته‌ی په‌ریه‌کان به‌پاستی ئیوه‌ زۆر که‌ستان له‌ ئاده‌میزاده‌کان گۆمراکرد.

نه خوښی و چاره سهر

(وَقَالَ أُولَیَاؤُهُمْ مِّنَ الْإِنسِ رَبَّنَا اسْمَعْ بِغَضَبٍ بَعْضُنَا بِغَضَبِ رَبِّكَ أَلْمَلْنَا الَّذِي أُجِّلْتُ لَنَا قَالِ الثَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ... الأنعام: ۱۲۸) .
واته: وه ئاده میزاده سهر لیښتیواوه کان و نه لقه له گوئیه کانی شهیتان ده لیئت: په روه ردگارا هندی کمان سودمان به هندی مان وهرگرت (سودی ئاده میزاده کان دوونیا بازی بوو، په ریه کانیښ زیادکردنی پیړی خوښان بوو) ئیستاش نه وه تا که یشتنه نه و کات و ساته ی تو بۆت دیاری کردوین. خوی گه ورهش فهرموویه تی: نه م ناگره جیگاتانه به هه تاهه تای به زیندووی مه گهر خوا ویستی له سهر بیټ.
جا نه مانه ی که خستمانه پوو ئاماژه یه که بۆ نه و مه به سته ی که هاویه ش دانان بۆ خودای تاک و ته نها- گه وره ترین و مه ترسیدارترین تاوانه له تاوانه گه وره کان. وه خاوه نه که ی شایسته ی هه تا هه تاییه له دۆزه خ دا چونکه مافی گه وره ی و خاویه تی و په روه ردگاریتی. پیښیل ده کهن و ده یده نه پال لاوازترین و پيسواترین دروستکراوه کانی خودا وه به جگه له ته و به کردن و پاشگه زبونه وه نه بیټ خودا له نه نجامده ره که ی خوښ نابیت وه سهر نه نجام به هه شتی لی قه ده غه ده کریت وه له په حمه تی خودای بی به ش ده بیټ ، که سیټ که بایی تاکه گه ردیک هاویه شی بۆ خودا برپار بدات و ته که بوری هه بیټ مه به ست له ناردن و په وانه کردنی پیغه مبه ره کان و کتیبه پیروزه کان ته نها بریتی بووه له ناسینی خودا و په رستنی به تاک و ته نهایی و هاوه ل و هاویه شی بۆ برپار نه دریت.

یه کیکی تر له تاوانه گه وره کان:

قسه کردنه له سهر خودا به بی زانیاری ته واو

قسه کردن له سهر خودا و باس کردنی ناو وسیفات و کرداره کانی به بی زانیاری ته واو پوخت. مایه ی که و تنه هه لای گه وره وه یه به تاییه تی ناساندنی خودا و پیناسه کردنی به شتانیک که خودا و پیغه مبه ره که ی پدیان کردووه ته وه نه یانداوه ته پال خودا. که دواتر نه مه ناته واوی و که م و کورتی ده داته پال

خودای گه وره. وه له هه ره تاوانه گه وره و مه زنه کان ده ژمیردریت. چونکه نه مه پاسته وخو په کخستن و له کارخستنی سیفاته جوانه کانیتتی. ته نانه تهم تاوانه گه لی گه وره تره و مه ترسیدارتره له تاوانی که سیك که باوهرشی به خودا هیه و به لام له هندی بواردا هاوبه شی بۆ بریار ددهات. چونکه هاوبه ش بریاردهر (مشرک) دان به خویه تی و په روگردگاریتی خودا داده نیت و په دیان ناکاته وه. به لام (معطل) سیفاته جوان و پرپوخست و ته واوه کانی خودای گه وره په ده ده کاته وه و باوه پی پیتیان نیه. وه له کاریان ده خات.

بۆ نمونه: که سیك دان به پاشایه تی (پادشا) داده نیت به لام له هندی کاروباردا هاوکارو هاوبه ش و بۆ بریار ددهات. باستره له که سیك که هه ره بپوای به پادشایه تی نه و (پادشایه) نیه و له سیفاتی پادشایه تی ده خات نه مه پاستیه کی سه لمیتراوه له عه قلی هه موو خاوه ن بیرو هۆشیک. چونکه زۆر جار هاوبه ش دانه ره کان وهك نزیک بوونه وه یهك له خودا نه و هاوبه شه یه به کارده هیتن و برپاری ده دن نهك به پاست نه زانن.

جا ده ردی (التعطيل - له کارخستنی سیفاته کانی خودا) . ده ردیکی کوشنده ی بی چاره یه هه ربۆیه خودای گه وره باس له پیشهنگ و پیشه وای (معطلة) ده کات که فیرعه ونه، پیتی وا بوو که خودا له سه رووی ئاسمانه کانه وه نیه. وه سیفاتی بلندى و پایه به رزی له کار ده خست ده بیوت: (وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَامَانَ ابْنِ لِي صَرْحًا لَّعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ * أَسْبَابَ السَّمَاوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا وَكَذَلِكَ زَيْنَ فِرْعَوْنَ سُوءَ عَمَلِهِ وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ... غافر ۳۶-۳۷) واته: نه ی (هامان) تاوه رو بورجیکی به رزم بۆ دروست بکه بۆ نه وه ی هه ندی هۆکارم ده ست بکه ویت... هۆکاری به رز بوونه وه بۆ ئاسمانه کان تا سه ردانیکی خودای موسی بکه م و ببینم. هه رچه نده من دلنایم که (موسی) درۆزنه وشتی وانی یه له وئ.

وه (شیخ أبو الحسن الاشعری) ئەم نایه‌ته‌ی کردبووه به‌لگه له کتیبه‌کانیدا دژی پێپی (معطلة) ^١.. ^٢ وه قسه کردن به‌بی زانیاری ته‌واو له سه‌ر خودای گه‌وره. له گه‌ل تاوانی هاوبه‌شیدا هاوپیکن.

یه‌کیکی تر له تاوانه گه‌وره‌کان:

داهیتراوه "بیدعه" گومراکه‌ره‌کانه

بیدعه گومراکه‌ره‌کان که نه‌نجامده‌درین پیگری و شتواندنی پیگای پاست و په‌وانی خوا په‌رستی یه. وه هه‌روه‌ها نه‌زانینه‌وبه درۆخستنه‌وه‌ی سیفاته جوانه‌کانی خودایه که له (قورئان و سونه‌تدا) هاتووه. هه‌رچه‌نده (کفر) و بی‌باوه‌پی نی یه. به‌لام له هه‌ره تاوانه گه‌وره‌کانه و به‌لای (ئیبلیسه) وه له تاوانه گه‌وره‌کانه‌وه به‌نرختره.

هه‌روه‌کو هه‌ندی له (سه‌له‌ف) ده‌لێن: بیدعه به‌لای ئیبلیسه‌وه خوښتر و باشتره له تاوانه گه‌وره‌کان، چونکه تاوانه گه‌وره‌کان ته‌وبه‌ی لی ده‌کریت، به‌لام بیدعه ته‌وبه‌ی لی نا‌کریت. وه (ئیبلیس) ده‌لێت "ئاده‌میزادم به هیلاک برد له تاوان، ئەوانیش منیان به هیلاک برد به وتنی (أستغفرالله ولا إله إلا الله) کاتی ئەمەم

^١ - (معطلة) پێرێکن سیفاته‌کانی خودا له‌کارده‌خه‌ن، وه‌پێیان وایه‌خوا‌ی گه‌وره‌ نه‌و جو‌ره سیفاته‌ی نی یه. "وه‌رگێڕ"

^٢ - بڕوانه‌ کتیی (اجماع الجیوش الاسلامیة علی حرب المعطلة والجهیمية/ص ٢٦٢) دانسه‌ری "ابن‌القیم".

^٣ - داهیتراو "بیدعه": واته تازە‌گه‌ری له‌نا‌یندا، واته هێنان و دروست کردنی یاخود لا‌بردنی رو‌کتیک یان لقێک له‌نا‌یندا. وه بیدعه له‌ نا‌یندا دوو جو‌ره:

أ. بیدعه له بیروباوه‌ر (عقیده): که‌نه‌مه‌یان خاوه‌نه‌که‌ی کافر ده‌کات.

ب. بیدعه له‌ په‌رستندا (عباده): ئەمه‌یان گه‌ر نه‌هێشتن ولا دانای په‌رستیکی سه‌ره‌کی بیت وه‌ک (حجاب، نوێژ) نه‌وا له‌لای هه‌ندێک له‌ زانیان خاوه‌نه‌که‌ی کافر ده‌بیت، وه‌نه‌گه‌ر نه‌نجام دانی شێوازیکی تری په‌رستن بیت به‌نه‌زانین نه‌وا خاوه‌نه‌که‌ی یاخی "عاصی" ده‌بیت. "وه‌رگێڕ"

بینی دەستم کرد به بلاکردنەوێ ئارەزووبازی ،جا ئەوان تاوان دەکەن تەوێه
ناکەن پێیان وایە کاری چاکە چ'کە ئەنجامدەدەن ."

لێرەدا مەبەستی لە ئارەزووبازی (بیدعە) یە .وێ پوون و ئاشکرایە تاوانکار زیانی
تەنها بۆ خۆیەتی .بەلام بیدعەکار زیانی بۆ گشتییە .فیتنەیی تاوانکار لە حەز و
ئارەزووەیە ،بەلام فیتنەیی بیدعەکار لە بنەپەتی ئایندایە .جا بیدعەکار لە سەر
شارپێگای پاستی دا پێگری دەکات و سەر لە خەڵکی دەشیۆینێت و سەرگەردانیان
دەکات .بەلام تاوان کار وانیە ،بیدعەکار ئاستەنگ و بەربەست و پێگرە لە سەر
پێگای قیامەتدا .بەلام تاوانکار بە هیواشی هەنگاو دەنێت بەرەو قیامەت بە هۆی
تاوانەکانیەو .

یەکیکی تر لە گەورەترین تاوانەکان :

کوشتنە بە ستم و ناپەرەوایی

خوای گەورە دادپەرەوێ و دادپەرەوێ کردۆتە بنەپەتی دروستکردنی زەوی و
ئاسمانەکان .وێ ئامانجی خوای گەورە لەناردنی پێغەمبەرەکان وکتیبە پیروژەکان
بریتی بوو لەبەرپاکردنی دادپەرەوێ .جا کوشتنی مەرۆف بەستم
و ناپەرەوایی دژاودۆزە لەگەڵ دادپەرەویدا .

کوشتن بەهەموو شیوەکانی یەوێ بەگەورەترین تاوانکاری دادەنرێت .وێک:
کوشتنی باوک بۆ کۆرپەکەیی "منداڵەکەیی" لەبەر مەترسی برسیتی یاخود کوشتنی
باوک و دایک لەلایەن منداڵەکانیەو کەهۆکاری هاتنەدنیای ئەوانن لەبەر هەر هۆیک
بێت ستم و ناپەرەوایی یە بەتاوانە گەورەکان دادەنرێت .

پۆلێنکاری لە پلەیی کوشتندا

کوشتن بەپێی جۆری ناپەرەواییەکەیی دەگۆرێت و جیاوازی هەیە ، گەورەترین
جۆریان بریتی یە لە کوشتنی پێغەمبەرێک یا پێشەواییەک یا زاناو دانایەک کە

چا که خواز و پښماکار بیت بۆ سهرجه م خه لکی. خوای گه وره له بری کوشتنی
برواداریک سزای هه میشه یی دۆزه خ ونه فره تی وڅ شم وقینی بریارداوه.

وه سهرجه م زانایان کۆکن له سهر نه وه ی بکوژ پاش تاوانه که ی نه گهر به ویستی
خۆی برپا بهیښت نه و نه سزایه ی له سهر ده که ویت.

نایا تهویه کردنی موسلمان سزا که ی له سهر لاده بات؟

واتا نایا نه گهر که سیکی موسولمان که که سیکی کوشتووه، تهویه بکات
وپاشه گه زیښته وه سزای کوشتنه که ی له سهر ده میښت؟

له م بابه ته دا زانایانی پښوو "سه له ف" وزانایانی پاشتر دوو بۆچوونیان هه یه که
"امام احمد" ده یانگیریتته وه:

بۆچوونی یه که م: پښیان وایه که تهویه کردن سزا که ی له سهر لانا بات، چونکه
مافیکی ئاده میزادی پښیل کردووه له دنیا دا سته می لی کردووه، وه به مافی
خۆی نه گه یوه. جاپۆیسته له قیامه تا دا په روه رانه مافی خۆی له بکوژه که
وه ربگریته وه.

وه ده لښ: هه رچی ناشته وای و سولحیکیش بکریت به پاره وپښدان به میرات
گره کانی، نه و ناچیتته چوارچپوه ی سپینه وه ی تاوانه که، له بهر دووه:

۱. که سی کوزراو هیچ سودمه ندیک نه بووه له و پاره و میراتانه ی که له تۆله ی
خویندا دراوه به میراتگره کانی.

۲. نه و خوین وه رگرتنه له نیتو پرۆسه یه کی ناشته وایدا که یان عه فوی ده که ن
یان خوینی لی ده سینن، واته هه ردوو به ندی سولحه که ده شیت به کیکیان
به رجه سته بکریت.

هه ر بۆیه بکوژ به م کاره سزای له سهر هه لئاگیریت وه نه مه راسترین بۆچوونه له م
بواره دا که بۆچوونی شوین که وتووانی ئیمامی "شافیعی واحمد" ه.

بۆچۈنى دوۋەم: پېرېكى تر پېيان وايە كەبە تەۋبە كىردن وپاشەگەز بوۋنەۋە
خوین دان بەمىراتگرانى ، كۆزەرەكە سزاكەى لەسەر لادەچىت. ۋەبە پرۆسەى
ناشتەۋايى خوین دان بەمىراتگرانى كۆزراۋ ئەۋا ھەدى لەسەر جى بەجى كراۋە .

ۋەدەلەين: جا ئەگەر پرۆسەى تەۋبە كىردن سەرجم شوینەۋارەكانى بى باۋەپى
"كفر" و جادوگرى وسحر بسپىتەۋە كەگەرەترىن دوۋ تاۋانن، چۆن ناتوانىت
شوینەۋارى كوشتن بسپىتەۋە . لەكاتىكدا كە خۋاى گەرە تەۋبەى لە بكۆژان
ۋىپاۋچاكان وخواناسان پەسەند كىردوۋە پاشان بوۋنە بەبانگەۋاز وخواناس .
ۋەخۋاى گەرە بانگەشەى تاۋانكارو بكۆژانى پىاۋچاكانىش دەكات بۆ
گەرەپانەۋەتەۋبە كىردن وپاشەگەز بوۋنەۋە كەدەفەرمىت: (قل يا عبادى الذين اسرفوا
على أنفسهم لا تقنطوا من رحمة الله إن الله يغفر الذنوب جميعاً) واتە: بەۋ بەندانەم
بلى كە زىادەپەۋيان كىردوۋە لەتاۋانكارىدا ، لەپەحمەت ولىبوردەى خودا مەۋىست
ۋپەش بىن ۋهيوپراۋ مەبن، ئەگەر ئىۋە تەۋبەى پاستى بكەن خودا لەھەموو
تاۋانىك خۆش دەبىت .

ھەرۋەھا دەلەين كەسىك تەۋبە بكات لەتاۋانىك وپاشەگەزىتەۋە، چۆن دواتر
سزادەدرىت؟ كە ئەمەش لەشەرى خودادا جىگەى نابىتەۋە .

ۋەدەلەين: بەئەنجام دانى پرۆسەى تەۋبە كىردن و خۆدانە دەستەۋە تەسلىم بوۋنى
بەكەس و كارى كۆزراۋ، لەبرى تەسلىم بوۋنى كۆزراۋەكە، ھاۋشىۋەى تەسلىم
كىردنى پارەى قەرزى مردوۋەكە بەكەس و كارەكەى، كە لەبرى ئەۋ ۋەرى دەگرن .

پوختەى ئەم بۆچۈنە:

كوشتن سى ماف ۋەھقى لى دەكەۋىتەۋە كەئەۋىش: (ھەقى خودا، ھەقى كۆزراۋ
، ھەقى كەس و كارى كۆزراۋ) . جا ئەگەر بكۆز تەۋبەى كىردو لەخودا ترساۋ
پاشەگەز بوۋەۋە ، مافى خوداى لەسەر نامىنىت. ۋەبەۋىستى خۆى خۆى دا
بەدەستەۋەى كەس و كارى كۆزراۋەكە ، ئەۋانىش بەلى خۆش بوۋن يان خوین لى

وه‌گرتن پرۆسه‌ی ئاشته‌واییان ئه‌نجام دا له‌گه‌ل، ئه‌وا مافی که‌س و کاری کوژراوه‌که‌ش له‌سه‌ری نامینیت. ته‌نها حه‌ق و مافی کوژراوه‌که‌ له‌سه‌ری ده‌مینیت‌وه، جا ئه‌گه‌ر بکوژه‌که ته‌وبه‌کاریکی چاکه‌کارو چاکه‌خواز بیت، ئه‌وا خودای گه‌وره له‌قیامه‌تدا ئاشتیان ده‌کاته‌وه‌و مافی کوژراوه‌که‌ ده‌داته‌وه، وه‌ته‌وبه‌ی بکوژیش قبول و په‌سه‌ند ده‌کات.

ته‌وبه‌کردن و پاشه‌گه‌زبوونه‌وه له‌دزی

ئایا به‌ته‌وبه‌کردن و پاشه‌گه‌زبوونه‌وه له‌دزی ده‌بیته‌ مایه‌ی ئه‌وه‌ی سزاکی له‌سه‌ر نه‌مینیت؟

له‌وه‌لامی ئه‌م پرسیاره‌دا ناکۆکی هه‌یه له‌نیوان زانایاندا:

پێڕێک له‌وانایان پێیان وایه: ئه‌گه‌ر ئه‌وماله‌ یان ئه‌وبه‌ره‌ پاره‌یه‌ی که‌ دزیوتی بیگه‌رپینیت‌وه بۆ میرات گرانی خاوه‌ن ماله‌که، ئه‌وا سزاکی له‌سه‌ر نامینیت چ له‌دنیاو چ له‌قیامه‌تدا.

به‌لام پێڕێکی تر له‌زانایان پێیان وایه که: سزای قیامه‌تی له‌سه‌ر ناکه‌وێت، هه‌رچه‌نده ئه‌و به‌ره‌پاره‌ دزراوه‌که بیگه‌رپینیت‌وه بۆ میرات گرانی خاوه‌ن ماله‌که، چونکه خاوه‌نه‌ سه‌ره‌کی به‌که‌ی خۆی مردووه‌ وله‌دریژای ته‌مه‌نی سودمه‌ند نه‌بووه له‌و به‌ره‌ پاره‌یه‌ی که‌ لیتی دزراوه، بگه‌ر دواتر که‌سانی تر لیتی سودمه‌ند بوونه. هه‌ر بۆیه ئه‌و ماف و حه‌قه‌ی هه‌یه له‌سه‌ر کابرای دز که‌ له‌قیامه‌تدا سزابدی‌ت و حه‌قی ئه‌ومافه‌ی لی بسینریت‌وه.

هه‌روه‌ها یاه‌وه‌رانی (مالك و احمد) پێیان وایه که‌ هه‌رچه‌نده میراتگره‌کانی ئه‌و ماله‌ دزراوه‌ زۆر بوو، ئه‌وا هه‌ر هه‌موویان حه‌قیان به‌رده‌که‌وێت له‌و ماله‌ دزراوه‌دا کاتی‌ک که‌ ده‌گه‌رپینریت‌وه.

وه "شیخ ابن التیمیة" توانی ناکۆکی له‌م بواره‌دا نه‌هیلێت، که‌ ده‌لێت: ئه‌گه‌ر خاوه‌ن ماله‌که تامردن نه‌یتوانی ماله‌ دزراوه‌که بسینیت‌وه، ئه‌وا مافی داواکردنی

ئەو مالە دەكەوئە دەستی میراتگرانی لەدوونیدا. جائەگەر ئەویش نەیتوانی بە دەستی بەینیتەوه ، ئەوا دەکرێت لەقیامەتدا داوی مافی خۆیان بکەن. جائەمە پوخترین ویاشترین پابۆچوونە لەم بوارەدا.

جا ئەو دزین وئەو زیانە لە خاوەن مالەكە كەوتوو لەلایەن كەسانی ترەوه، واتا لێرەدا تەنها زیان بەخاوەن مالەكە كەوتوو نەك لەمیراتگرانی. جاھەر خاوەن مالەكە مافیتی لەقیامەتدا داوی حەق و مافی خۆی بكات، نەك میراتگرانی، بەلام ئەگەر ئەو مالە دزراوە زەوی یەك بێت داگیركراو بێت یاخود عەقارات و دوكان و شتی لەم جۆرە بێت كە دواتر وەك میرات دەمێنیتەوه و سودی بۆ میراتگران دەبێت، لەم حالەتەدا پاش مردنی خاوەنە سەرەكی یەكە ی ، میراتگرانی بۆیان هەیه چ لەدوونیاو چ لەقیامەتدا داوی مافی خۆیان بکەن.

وەئەگەر پارە ی چەند شەریكێك دزرا بێت ، ئەوا مافی هەموویانە پێكەوه داوی مافی خۆیان بکەن چ لەدوونیاو چ لەقیامەتدا....والله أعلم.

كوشتنی كەسێك وەك كوشتنی هەموو خەلكی وایە

مرۆفە مەزنترین و بەپێزترین دروست كراوی خودای مەزنە. خۆای گەرە حەرامی كردوو لەسەر خودی خۆی كە سەتم لەمرۆفە بكات. جا چۆن مۆلەت دەدات كەسێكی تر بەسەتم مرۆفە بكۆژێت و لەناوی بەریت. هەر بۆیە دەفەرمیت: (مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا... المائدة: ٣٢) واتە: لەبەر ئەمە بپارمان داوه لەسەر ئەوێ ئیسرائیل كە هەر كەسێك بەناحەق و بێ تاوان مرۆفەكە بكۆژێت، ئەوا وەكو هەموو مرۆفی كوشتبێ وایە. وەهەر كەسێك مرۆفەكە لەمەرگ پزگار بكات، وەكو هەموو خەلكی پزگار كەربێت وایە.

جا تۆرێك لەخەلكی لە لێكدانەوهی واتای ئەم دەقە قورئانیە بەهەڵە تیگەیشن، هەر بۆیە ئەم پرسیارەیان بۆ دروست بوو و دەلێن: بێ گومان پوون و ئاشكراوە كە

تاوانی که سیک سهد مروفی کوشتبیت زیاتره له تاوانی که سیک که تنها مروفیکی کوشتبیت؟ که چی له نایه ته که دا هه موویانی یه کسان کردووه؟

خه لکی وای بۆده چن که لیک چوونه که له پێژهی تاوان و سزا که دایه، به لام سیاقی نایه ته که وانا لیت، بگره نه م لیک چوونه هه لئاگریت، وه نه م لیک چوونه واتای نه وه نی یه که له هه موو پوو یه که وه له یه ک ده چن وهاوشیوهن. نه وه تا خوای گه و ره له سهر کورتی ته مه نی دنیا له چاو قیامه تدا ده فه رمیت: (كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبُثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا... النازعات: ٤٦) واته: نه و پۆژهی که قیامه ت به ریاده بییت ، بئی باوه پان واده زانن که ته نه ها سهر له ئیواره یه که یان سهر له به یانیه ک درێژی ژیا نی دنیا یان بووه .

هه روه ها له شوینیک تر له سهر هه مان مه به ست ویا به ت ده فه رمیت: (كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبُثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ... الأحقاف: ٣٥) واته: نه و پۆژهی که قیامه ت به ریاده بییت بئی باوه پان واده زانن که ته مه نی ژیا نی دنیا یان سه عاتیک بووه .

جا نه مه نه وه ناگه یه نیت که پێژه که چه نده، به لکو کورتی ته مه نی دنیا یان ده رده خات. وه کاتیک پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمیت: (من صلى العشاء في جماعة فكانما قام نصف الليل، ومن صلى الفجر في جماعة فكانما قاما ليلة الليل كله.)^١ واته: هه رکه سیک نوێژی شیوان (عیشا) به جه ماعه ت بکات وه ک نه وه وایه تانیوهی شه و شه ونوێژی کرد بییت، وه نه وهی نوێژی به یانی به جه ماعه ت بکات وه ک نه وه وایه هه موو شه وه که شه ونوێژی کرد بییت.

^١ - نه م فه رموده یه (صحیح) ه، (مسلم: ١٦/٥ نووی) گێڕایه تیه وه.

یاخود له مه پوونتر ده فهرمیت: (من صام رمضان واتبعه ست من شوال فکانما صام الدهر)^۱ واته: هرکه سیټ مانگی پرمه زان به پوژوو بیت وشه ش پوژوی مانگی شه والیش به پوژوو بیت، وهك نه وه وایه هه موسالنه که به پوژوو بوو بیت. هه وره ها ده فهرمیت: (من قرا "قل هو الله احد" فکانما قرأ ثلث القرآن)^۲ واته: هر که سیټ سورته تی (إخلاص) بخوینیت وهك نه وه وایه سی به شی قورئانی خویند بیت.

جا پوون وئاشکرایه که پاداشتی که سیټ که زورینه ی کاته کان به پوژوو بیت زور که وره تره له وهی که به تهنه پرمه زان وشه وال به پوژوو بیت، هه رچه نده لیگ چوون هه یه له شیوهی پاداشته که دا. هه وره ها بوی که سی به شی قورئانی خویند بیت پاداشتی زیاتره له وهی که به تهنه (قل هو الله احد) ی خویند بیت، هه رچه نده لیگ چوون هه یه له شیوهی پاداشته که دا، به لام خودی کرداره که جیاوازه و پاداشتی ش له سر ریژهی ماندوو بوون وه ولدانه. جا هیچ نیعمه تیک نی یه وه کونیعمه تی تی گیشتن له قورئان وسونه ت، که نه مه ش پیزو به هره یه کی خوی گه وره یه به هه موو که سیټکی نادات.

جانه گه پرسیاریان کرد ئایا له چ پوویه که وه لیگ چوون هه یه له نیتوان بکوژی تهنه که سیټ و بکوژی سه دکه س دا؟

له وه لامی نه م پرسیاره دا ووتراوه: له چه ندین پووه وه لیگ چوون هه یه وهك:
۱. هه ردوکیان سه ریچی ویاخی بوونه له فرمانی خودایان پیشیل کردووه، وه توشی نه فره ت وسزای خوی گه وره ده بن، وه شایسته ی دوزه خن به هه میشه یی، به لام له نیتو سزای دوزه خدا جیاوازیان هه یه له جوژی سزاکه یان هه ریه که یان به پیی زوری تاوانه که ی، واته سزای که سیټ زور سه ختره که پیغه مبه ریک یان

^۱ - نه م فهرموده یه (صحیح) ه، (مسلم: ۵۷/۸ نوری) گزیه تیه وه.

^۲ - نه م فهرموده یه (صحیح) ه، (بخاری: ۵۰۱۳-۵۰۱۵) گزیه تیه وه.

نەخشى و چارەسەر

خواناسىك يان بانگخوازىكى كوشتبىت بەبەرورد لەگەڵ كەسىكى تر كە مرقۇئىكى سادەى كوشتبىت.

۲. ھەردووكيان شايستەى كوشتنن.

۳. ھەردووكيان چوون يەكن لەپووى بوپرى وسەر كەشيان كە دەستيان چووتە خوینى مرقۇ كەبەناحق خوینى بپژن. كەواتە ئو بوپرى وئامادەبيان ھەيە كە ھەموو مرقۇايەتى بكوژن گەر ھەليان بۆ پرەخسىت.

۴. ھەردووكيان چوون يەكن لە ناولینانيان بە بكوژ وخوین پژو وستەمكار.

۵. لە پوویەكى ترەو چوون يەكن كاتىك پپرى بروداران بە يەك جەستە ناودەبات كە ئەگەر ئەندامىكى توشى ئازاربىت، ئەوا ھەموو جەستەى توشى ئازارو شەونخونی دەبىت. جا لەم پرانگەيەو ھەركەسىك ئازارى برودارىك بدات ئەوا ئازارى ھەموو برودارانى داو.

و ھەر ھەروھا پيغەمبەر ﷺ دەفەرمىت: (لا تَقْتُلْ نَفْسَ ظَلَمًا بِغَيْرِ حَقٍّ أَلَا كَانَ عَلَى ابْنِ آدَمَ الْأَوَّلِ كَفْلٌ مِنْ دَمِهِ، لِأَنَّهُ أَوَّلُ مَنْ سَنَّ الْقَتْلَ).^۱ واتە ھەر مرقۇئىكى بى تاوان بەناحق بكوژىت، ئەوا تاوانى كوپرەكەى ئادەمى تىدايە وپشكى بەردەكەوئە "مەبەستى قابىلە"، كەيەكەم كەس بوو كوشتنى داھيتا.

ئەو ھەي شايەنى باسە ئەم ھەر پەشەكردنە تەنھا تايپەتە بەيەكەم كوشتنەو، بەھيچ شىئو يەك باس لەيەكەم تاوانى زىنا يان دزى ومەى خواردنەو ناكات. ھەرچەندە ھاوبەشى دانان لە كوشتن گەرەترە. ھەر بۆيە پيغەمبەر ﷺ بىنى كە (عمر بن لحي الخزاعي) بەسەخترىن شىواز سزاو ئەشكەنجە دەدرىت، چونكە يەكەم كەس بوو كە ئاينى "ابراھىم"ى پيغەمبەرى گۆرى بۆ بت پەرسىتى.^۲ خوائى

^۱ - ئەم فەرمودەيە (صحيح)ە، (بخاری: ۳۳۳۵) گىرايەتيەو.

^۲ - ئەم فەرمودەيە (صحيح)ە، چونكە (عمر بن لحي الخزاعي) يەكەم كەس بوو ئاينى پيغەمبەرى ابراھىمى گۆرى و بت پەرسىتى ھتاو بۆ ئىو دەورگەى عەربى و ھەنانى عەرەبەكانى دا بت پەرسىتى.

ابن القيم الجوزی

گه وردهش ده فهرمیت: (وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ... البقرة: ۴۱) واته: ئیتوه مه بنه یه که م بئ باوه پ به ئایه ته کانی خوای گه وره.

که دواتر خه لکی شوینتان ده که ون وده بنه پیشه نگی خراپه خوازی، هه ریویه هه ر که سیک سته میك یان تاوانیک دابهینیت، ئه واهه لگری تاوانی سه رجه م نه جامده رانی نه و تاوانه ده بیت له دواى خوی. وه له (جامع الترمذی) دا هاتوره له (ابن عباس) که پیغه مبه ر صلی اللہ علیہ وسلم فهرموویه تی: (یجیء المقتول بالقاتل يوم القيامة ناصيته ورأسه بیده، واو داجه تشخب دما، یقول: یارب، سل هذا: فیم قتلنی؟) واته: له پوژی قیامه تدا که سی کوژراو ویکوژه که ی خوی ده هینت و به سه ر ناوچه واندا به کیشی ده کات وخوین له ده ماره کانی یه وه ده چوپیت وده لیت: خودایه لیتی بپرسه بچی وله سه ر چی منی کوشت؟

وه له (ابن عباس) یان پرسى: ئایا ته و به کردن هه یه بۆ بکوژ؟ نه ویش ئه م ئایه ته پیرۆزه ی خوینده وه و من یقتل مؤمناً مُتَعَمِّداً فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِداً فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَاباً عَظِيماً... النساء: ۹۳) واته: هه رکه سیک به ناپه وایى به ده ستی نه نقه ست بپواداریک بکوژیت، ئه واهه سزا که ی دۆزه ی هه تاهه تاییه.

هه روه ها ابن عباس به رده وام ده بیت وده لیت: ئه م ئایه ته نه سخ نه کراوه ته وه جا ئیتر چۆن ته و به ده کات.^۱ وه هه روه ها (نافع) ده لیت: (نظر عبدالله بن عمر رضی اللہ عنہما یوما الى الکعبة، قال: ما اعظمک واعظم حرمتک، والمؤمنون عندالله اعظم حرمة منك.)^۲ واته: پوژیک عبدالله ی کوپی عومه ر ته ماشای که عبه ی ده کرد

(سیوطی) له "الوسائل" دا ئه مه باس ده کات وده داته پال (ابن جریر) له ته فسیره که بیدا له فهرمووده ی (ابی هريرة) وه سه ره کی یه که ی له (صحيح) دا به. هه روه ها له مه مان سه رچاوه هاتوره له فهرمووده ی (أبي بن کعب) به (مرفوعی) که (حاکم) له (مستدرک) دا ده ی گپرتیه وه (الوسائل - باب السابع) بروانه کتی (موسوعه الصحابه - باب فی الاصنام).

^۱ - نهم فهرمووده یه (صحيح) ه، (احمد ۲۲۲/۱) وه (ترمذی ۳۰۲۹) گپرتیه نه تموه.

^۲ - نه وه (حسن) ه، هه مان سه رچاوه ی پيشوو.

ووتی: چەند مەزن و گەورە یە قەدرت، بە لای خۆی گەورە بپرواداران لە تۆ بە پێژتەن.

وە لە (صحیح بخاری) دا هاتوو (سمره بن جندی): (أول ما ينتن من الإنسان بطنه، فمن استطاع منكم أن لا يأكل الا طيباً فليفعل، ومن استطاع أن لا يحول بينه وبين الجنة ملء كف من دم أراقه فليفعل)^١ واتە: یە کەم شت کە لە جەستە ی مڕۆڤ دە گەنیت بریتی یە لە سکی، با تا بۆی دە کریت خواردنی حە لال بخوات، وە هەر کە سیک دە یە ویت هیچ ئاستەنگیک لە نیتوان خۆی و بە هەشتدا نە هێلتیت ئەوا باخۆی بپاریزیت لە چۆری خۆین کە بە ناپەرەوا بپریژیت.

وە لە (صحیح بخاری) دا هاتوو (ابن عمر) دە گێڕێتەوە، پێغه مبه‌ر ﷺ فەرموویەتی: (لا يزال المؤمن في فسحة من دينه ما لم يصب دماً حراماً).^٢ واتە: بەردەوام باوە پداران لە فراوان بووندایە لە ئایینی خودا تا خۆین بە ناحەق نە پێژریت.

هەر وەها (بخاری) لە (ابن عمر) هەر دە گێڕێتەوە کە ووتویەتی: (من ورطات الامور التي لامخرج لمن اوقع نفسه فيها سفك الدم والحرام بغير حلة)^٣ واتە: یە کێک لەو گێروگرفتانه ی کە توشی مڕۆڤ دە بیت و ناتوانیت لێی دەرباز بیت، بریتی یە لە خۆین پشتن بە ناحەق.

وە لە (صحيحين) دا هاتوو پێغه مبه‌ر ﷺ دە فەرمانێت: (سباب المسلم فسوف وقتاله كفر).^٤ واتە: جوین دان بە موسولمان تاوانکاری، وە کوشتن کافر بوون.

^١ - نەم فەرموودە یە (صحیح) ه، (بخاری: ٧١٥٢) گێڕایەتیەو.

^٢ - نەم فەرموودە یە (صحیح) ه، هەمان سەرچاوە ی پێشوو (٦٨٦٢).

^٣ - نەم فەرموودە یە (صحیح) ه، هەمان سەرچاوە ی پێشوو (٦٨٦٣).

^٤ - نەم فەرموودە یە (صحیح) ه، (بخاری: ٤٨) و (مسلم: ٥٧/٢ نووی) گێڕایەتیەو.

ابن القيم الجوزی

هروه ما لهه مان سه رچاوه ی پیشوودا هاتووه که پیغهمبه صلی اللہ علیہ وسلم ده فہرمیت: (لا ترجعوا بعدي كفاراً يضرب بعضكم رقاب بعض). واتہ له پاش مردنی من نہ گہرینه وه سه ربی باوه پیی ویه کتر کوشتن.

وله (صحيح بخاری) دا هاتووه که پیغهمبه صلی اللہ علیہ وسلم ده فہرمیت: (من قتل معاهداً لم يرح رائحة الجنة، وإن ريحها ليوجد من مسيرة اربعين عاماً). واتہ: هه رکه سیئک بی باوه پیکی خاوهن په یمان بکوژیت، نه وای بونی خوشی به هه شت ناکات. هه رچه نده بونی به هه شت (۴۰) سال پی ده کات.

جا نه مه سزای که سیئکه بی باوه پیکی خاوهن په یمان بکوژیت، جا نه خوازه کوشتنی بروداریک؟

جا نه گهر ئافره تیک بچیتته دوزخه وه به هوئی سزادان وئشکه نجه دانی پشیله یه که تامردن. که پیغهمبه صلی اللہ علیہ وسلم دیمه نی نه و ئافره ته ی بینی بوو له دوزخه خدا که پشیله که چرنوکی له پووخساری ده دا. جا نه بیت سزای که سیئک چوّن بیت که بروداریک به ند بکات به بی تاوان تامردن؟!

وله هه ندی (سنن) دا هاتووه که پیغهمبه صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویه تی: (لزوال الدنيا اھون عندالله من قتل مؤمن بغير حق).^۲ واتہ: کاول بوونی دنیا ئاسانتره له لای خوی گه وره له کوشتنی بروداریک بی تاوان.

زینا یه کیئکه له تاوانه گه وره کان

زینا یه کیئکه له تاوانه گه وره کان که ده بیتته هژی شیواندنی وه چه و نه وه کان، وه نه تک کردنی داوین پاکان و پیشیل کردنی مافه تایبه تی وگشتی یه کان.

^۱ - نه م فہرمووده یه (صحيح) ۵، (بخاری: ۶۹۱۴) گیزایه تیه وه.

^۲ - نه م فہرمووده یه (صحيح) ۵، (ترمذی: ۱۳۹۵) و (نسائی: ۸۲/۷) و (ابن ماجه: ۲۶۱۹) به (استاد صحيح).

وهه روه ها بلاو بوونه وهی بیّ ره وشتی وشه پو ناشوب وپو خاندنی بنه ما
 ره وشتیه کانی نیو کومه لگا، چونکه نهو که سانه ی زینا یان له گه لّ ده کریت یان کچ
 یان خوشک یان دایک یان به کیك مانن له نیو کومه لگادا، هه ربویه به به کیك له تاوانه
 گه وره کان داده نریت له پاش کوشتن له قورئان وسونه تدا.

(امام احمد) ده لیت: پیم وایه زینا له گه وره بیدا له پاش کوشتن دیت، هه ربویه
 خوای گه وره ده فه رمیت: (وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي
 حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَمًا * يُضَاعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ
 الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا * إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ
 سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا... الفرقان: ۶۸-۷۰) واته: نهو که سانه ی
 له په رستندا هاوه لّ بۆ خودا بریار نادهن و به ناحق وناپه وایی که س
 نا کوژن. که خودا کوشتنی حرام کردوه، وه زینا نا کهن، جا هه ر که سیک نه م
 کردارانه نه نجام بدات نهوا توشی سزاو نازارو پیسواپی ده بیت وه له قیامه تدا سزاو
 نازاری بۆ چه ند به رامبه ر ده کریت، وه به هه تاهه تایی به وپه پی پیسواپی زیان
 به ریته سهر له دوزخه خدا.

جا زینا به هاوپیکی له گه لّ هه ریه که له هاو به شی دانان وکوشتن دین، وه سزا که شی
 ده ست نیشان کردوه به چه ندین قات بۆ هه تاهه تایی له دوزخه خدا بمینیته وه،
 وه به ته نها به ته ویه کردن ویاوه په یتان و نه نجامدانی کرداری چاکه پزگاری ده بیت.
 وه خوای گه وره ده فه رمیت: (وَلَا تَقْرُبُوا الزُّنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ
 سَبِيلًا... اسراء: ۳۲) واته: به هیچ شیوه یه ک نزیک ی زینا مه که ونه وه، چونکه
 تاوانیکی گه وره وپیگه یه کی نا قولا یه.

لیره دا ئامازه به قیزه ونی ونا شیرینی وناشیای زینا ده کات که ته نانه ت
 گیانله به رانیش قیزی لیّ ده که ونه وه. (بخاری) له صحیحه که بیدا ده گپ ریته وه که
 (عمرو بن مه یمون الاودی) ده لیت: من له سه رده می نه فامیدا مه یمونیکم بینی زینای

ابن القيم الجوزی

کرد، گه له مهیمونیک پټیانزانی گرتیان و بهر دبارانیان کرد تا کوشتیان.^۱ پاشان
ئاماژ به وه دهکات که سه رته نجامی ئه م به د پوهشتیه له دنیادا بریتی یه له
تیاچوون و پيسوایی و نه داری ، وه له قیامه تیشدا بریتی یه له پيسوایی و سزای
توندی دۆزه خ.

وه نایه ته کان ئاماژ به وه دهکات که به تایبه تی خواستن و ماره کردنی خیزانی
باوکتان له کاره هه ره خراپه کانه که ده فهرمیت: (إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ
سَبِيلًا... النساء: ۲۲) واته: به پاسستی ئه مه تاوانیککی گه وره و ناپه سه ند و پټیازیکی
خراپه.

هه روه ها خوای گه وره تاکه پټگای پزگاری و سه رفرازیمان بۆ ده خاته پټیش چاو که
بریتی یه له پاک راگرتنی داوین، که ده فهرمیت: (قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ * الَّذِينَ هُمْ فِي
صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ * وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ * وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ *
وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ * إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ
مُلُومِينَ * فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ... المؤمنون: ۱-۷) واته:
بهیواداران دلخۆش و سه رفرازیبوون. ئه وانه ی له نوێژه کانیاندا دلایان دامه زراوه و له
خوا ترسه. ئه وانه ی له ووته و گوفتاری نابجی دووره په ریزن. ئه وانه ی که زه کات
و مال و سامانه کانیان به هه ژاران ده دن. ئه وانه ی که داوینی خویان ده پاریزن ته نها
له گه ل هاوسه ره کانیان و که نیزه کانیاندا نه بیته که ئه مه حه لالی خویانه و جیگه ی
تانه و ته شه ر نی یه. جا ئه وه ی جگه له م سنووره دیاری کراوه پټیازی تر بگریته
به ر، ئه و جوړه که سانه به یاخی وله سنوور ده رچوو ده ژمیردرین.

جا لیږده ئه م نایه ته ئاماژ بۆ سی شتی گرنگ ده کات، که نه گه ر ئه و که سه ی
داوینی نه پاریزیت له زینا، ئه و نابیته یه کیک له پزگار بووان و ده چیته پیزی
لۆمه کاران وله سنوور ده رچووان، وه شایسته ی ئه وه ده بیته ناوی له پیزی دوژمنان

^۱ - ئه م فهرموده یه (صحیح)، (بخاری: ۳۸۴۹) گټه یه تیه وه.

نه خوښی و چاره سهر

تۆمار بکړیت. جا با ټه و که سانه به راوردیک بکه ن له نیوان چپژی شه هوه ت
وناره نووبازی ، وه له نیوان نازارو ټه شکه نجه کانی. کامیان ئاسانتره ؟!
وه له به رامبه ر ټه مه دا خوی گه وره لومه ی ئاده میزاد ده کات که خوگرو نارامگرنی
یه له سهر خوښی و ناخوښی یه کان. هه رکاتیک خوښی توش بیت په زیل وړیگر
وچروک ده بیت. وه هه رکاتیک توشی ناخوښی بوو ئیتر ئومید بر او هیوا بر او
ده بیت ، ته نها که سانیک جیاده کاته وه که له وه سفیاندا ده فهرمیت: (وَالَّذِينَ هُمْ
لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ * اِلَّا عَلَىٰ اَزْوَاجِهِمْ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَاِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ * فَمَنْ
ابْتَغَى وْرَاءَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْعَادُونَ... معارج: ۲۹-۳۱) واته: جا خوی گه وره
فرمان به پیغه مبه ران ده کات که باوه پداران ناگادار بکاته وه له وه ی چاوو داوینیان
بپاریزن ، وه دانیایان بکه ره وه که خوی گه وره به وردی کاره کانیان ده بینیت. که
ده فهرمیت: (يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْاَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ... غافر: ۱۹) واته: خوی
گه وره هه میسه چاوه خیانه ت کارو ناپاکه کان ده ناسیت وده زانیت چی له دل
وده رون وسینه یاندا هه شار دراوه .

نه زهر "ته ماشاگردنی هه رام" پوښته ی زینایه

خوی گه وره له سیاقی ثایه ته که دا ته ماشاگردنی هه راومی "نه زهر" پیش پاراستنی
داوین کردوه ، چونکه سهره تای کاری زیناکه له بینین و ته ماشاگردنی نادرسته وه
سهرچاوه ده گریت. هه روه کو چون ناگر له پیشدا له بلتسه وه دروست ده بیت. جا
له پیشدا ته ماشایه که ، پاشان بیرۆکه یه که ، دواتر هه نگاویکه سهرته نجام
تاوانیکه .

وه له بهر هه مان مه به ست ووتراوه: هه رکه سیک خوی له م چوار شته بپاریزیت ، ټه وا
ثاینی سه لامه ت بووه که ټه ویش: (چرکه کان، بیرۆکه کان، ووته کان، هه نگاوه کان)
. جا پتویسته له سهر مرؤ ټه م سه نگه رانه به ته واوی بته نیت ده رفه ت نه دات
به دوژمن زه فهری پی بهینن وژیانی داگیر بکه ن.

دهرگاکانی تاوانکاری

زُور جار ئاده میزاد له م دهرگایانه وه توشی تاوانکاری ده بیئت که بیتین له چوار دهرگا:

۱- چرکه ساته کان:

که بزویته ری چه زو ئاره زووه کانه که تیدا ئاده میزاد به چاوه کانی ده پوانیته جهسته و قه ده غه کراوه کان ، به پارستنی چاو له و ساتانه دا مایه ی پاراستنی داوینه .

وه هه ر که سیك چاوه کانی وه ك گورگی برسی به ره لابات ئه و سهرئه نجام به ره و هه ل دیری ده بات . وه پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمیت: (لا تتبع النظرة النظرة، فانما لك الأولى ولست لك الأخرى).^۱ واته: ته ماشا له دواى ته ماشا ئه نجام نه دهن بۆ جهسته قه ده غه کراوه کان ، چونکه به که م ته ماشایان مافی خۆته ، به لām دووه میان تاوانه . وه له (مسند) دا هاتووه که پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: (النظر سهم مسموح من سهام إبليس: فمن غض بصره عن محاسن امرأة لله اورث الله قلبه حلاوة الى يوم يلقاه).^۲ واته: ته ماشای چه رام تیریکی ژه هراوییه له تیره کانی ئیبلیس ، جا هه رکه سیك چاو بپاریزیت له شوخ وشهنگی ئافره تیک له پیناوی خودادا ، ئه و خودا چیتزی خوشی ده خاته دلای به وه تا ئه و پۆژه ی به دیداری خوای گه وه ده گات.

پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: (غضوا أبصاركم واحفظوا خروجكم)^۳ واته: چاوه کانتان بپاریزن و داوینتان بپاریزن.

^۱ - ئەم فەرموودەیە (حسن) ه، (احمد: ۳۵۱/۵) و (ابوداود: ۲۱۴۹) وه (ترمذی: ۲۷۷۷) گێڕایانه ته وه .

^۲ - ئەم فەرموودەیە (ضعیف الأسناد، وهو حسن لغیرة)، (احمد: ۲۶۴/۵) وه (حاكم: ۳۱۳/۴) به (سند ضعیف) گێڕایانه ته وه .

^۳ - ئەم فەرموودەیە (ضعیف الأسناد) ه، (احمد: ۳۲۳/۵) بروانه: (المجمع: ۱۴۵/۴).

نه خوشی و چاره سهر

وه پيغه مبرڪ ﷺ ده فهرميّت: (واياكم الجلوس على الطرقات ، قالوا يا رسول الله مجالسنا، مالنا بد منها، قال ﷺ: فإن كنتم لابد فاعلين، فأعطوا الطريق حقه، قالوا: وما حقه؟ قال ﷺ: غض البصر، وكف الأذن ، ورد السلام.)^۱ واته: نه كه ن له سهر پيگا كاندا دابنيشن ، ووتيان شويّني ترمان ني يه بؤ دانيشتن، فهرمووي نه گهر هر ناچارن دابنيشن نه وا مافي پيگا كه بدهن، ووتيان نه ي پيغه مبرڪ ﷺ مافي پيگا چي يه؟ فهرمووي: چاو بپاريژن، كه س نازار نه دهن، وه لامی سهرلام بدهنه وه.

بهره تي به لا له ته ماشاگردنه وه يه

زوربه ي نه و تاوانه ي توشی مړوځ دهن سهرچاوه كه ي ده گه پيغه وه بؤ ته ماشاگردني نادرست، چونكه وهك زنجيره يه كي يه كه له دواي يه كه وايه بهر وه حه زو ناره زوو و ته ماشاگردن هه نكاو دهن نيّت، دواتر بيرؤكه دروست ده كات، بيرؤكه ش ده بيته بيرؤكي ته واو ، بيريش حه زو ناره زوو ده بزوينيّت. ناره زوويش ئيراده دروست ده كات، دواتر نه و ئيراده يه ده بيته عه زيمه و سووربوون له سهر جي به جي كردني نه و كاره . كه سهر نه نجام تاوان پووده دات. وه هيچ بهر به ستيك وپيگريه كي دهروني ناسته نكي بؤ دروست ناكات.

هه ربويه ووتراوه: نارام گرتن له سهر نه نجام نه داني ته ماشاو نه زهري حهرام باشته له نارام گرتن له كاره ساته كه ي. شاعيريك ده ليّت:

كل الحوادث مبدأها من المنظر	ومعظم النار من مستصغر الشرر
كم نظرة بلغت من قلب صاحبها	كمبلغ السهم بين القوس والوتر
والعبد مادام ذا طرف يقلبه	في أعين الغير موقوف على الخطر
يسر مقلته ماضر مهجته	لامرحبا بسرور عاد بالضرر

واته:

زوريك له سهرچاوه ي پووداوه كان نه زهرو ته ماشاگردن

^۱ - نه م فهرمووده يه (صحيح) ه، (بخاري: ۲۴۶۵) وه (مسلم: ۱۰۸/۱۴) گيرايانه ته وه.

ههروه‌کو سه‌رچاوه‌ی زۆربه‌ی ئاگره‌کان بلیسه‌ی بچوک—
ئای چه‌ندین ته‌ماشا کاریگه‌ری گه‌وره‌ی کرده‌ سه‌ر دلی ئه‌وکه‌س
له‌ شیوه‌ی کاریگه‌ری تیر که‌له‌ که‌وان ده‌رده‌چیت—
زۆر جار دل‌ خو‌ش وشادومانه‌ به‌وه‌ی که‌ بینوییت—
به‌لام هیچ به‌خیر نه‌یه‌ت شادیه‌که‌ که‌مایه‌ی زیان بیست.

له‌ به‌لاکانی ته‌ماشاگردنی حه‌رام "نه‌زه‌ر"

زۆر جار نه‌زه‌رکردنی نادروست ده‌بیته‌ مایه‌ی خه‌م وپه‌ژاره‌و داخ وحه‌سره‌ت ،
به‌تایبه‌تی کاتیک ئه‌وه‌ی ده‌بینیت به‌ده‌ستی ناکه‌ویت و له‌هه‌مان کاتیشدا ناتوانیت
ئارامگر بیت. لێره‌دا غه‌م وپه‌ژاره‌ پووی تی ده‌کات. شاعیریک ده‌لێت:
وکنتم متی أرسلت طرفک رائداً لقلبک یوماً ،أتبعک المناضر
رأیت الذی لا کله‌ أنت قادر علیه ،ولاعن بعضه‌ انت صابر
واته‌:

تۆ هه‌رکاتیک شه‌پۆله‌کانی چاوت ئاراسته‌ بکه‌یت
دلنیا به‌ پۆژیک بیت ده‌بیته‌ مایه‌ی ماندوو بوونی دل
ئه‌وه‌ی که‌ ده‌بینی زāl نیت به‌سه‌ریدا ونابیته‌ هی خۆت
وه‌له‌هه‌مان کاتیشدا ناتوانیت ئارام له‌سه‌ری بگریست.
وه‌جینی سه‌رسوپمانه‌: کاتی ساتی ته‌ماشاگردنه‌که‌ تیریکه‌ راسته‌وخۆ له‌دلدا
کاریگه‌ری گه‌وره‌ دروست ده‌کات، وه‌شعریکم هه‌یه‌ له‌م بواره‌دا:
یا رامیاً بسهام اللحظ مجتهداً أنت القتیك بما ترمی، فلاتصب
یا باعث الطرف یرتاد الشفاء له‌ أجس رسولک، لا یأتیک بالعطب
واته‌:

ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی تیری نه‌زه‌ر په‌وانه‌ ده‌که‌یت
ئاگاداربه‌ ئه‌و کاره‌ سه‌ره‌نجامی خۆکوژی به‌

نه خوشی و چاره سهر

نه ی نهو که سه ی که چاوت ده گیتی و پیت وایه نه مه چاره سهره
تیره کانی نه زهرت به ندیکه تاسه رنه نجام نه بیتنه مایه ی سهر لی شیواندنی
دلته.....

نه وه ی جیگه ی سهر سوپمانه نه وه یه که هر ته ماشا کردنیك برینیک ده کاته نیو
دلته، تابرین له سهر برین زیاده کات که دواتر له هه ژمه تی ئازاردا هیچ پئگربیه ک
ناکات له هیئانی ئازار و برینی تر بۆ دلی. وه له م بواره دا نه م پارچه شیعره هه یه:

مازلت تتبع نظره فی نظره فی اثر کل ملیحه و ملیح
وتظن ذاك دواء جرحل وهو فی الـ تحقیق تجریح علی تجریح
لا بحث طرفك بالحاظ وبالبكاء فالقلب منك ذبیح أي ذبیح
واته:

به به رده وای ته ماشا له دوا ی ته ماشا ده که یست
له شوینه واریاندا بین هه یه که چی تو خوی پژی ده که یه
واگومان ده به یه که نه مه چاره سهری برینه کانه
به لام له راستیدا بریندار کردن وکولانه وه ی برینه کانه
چا وی خوت به سهر بریندا به حه سهره وگریه ان
وه دلته سهر برپاوه به لام چون سهر برینیک.
وه و تراوه: به ندکردنی چاوه کان بۆ چه ند ساتیک باشتره له خه م وپه ژاره ی
به رده وام. واته کاتیک ته ماشای شوخیک ناکه یه وچاوی خوت ده گریه، چیتر بیر
لی ناکه یته وه و نابیتنه مایه ی خه م وپه ژاره ت.

۲- بیرۆکه کان:

مه به ست لئی نهو بیرۆکه نه یه که به دل وده رونی مرؤفا دیت، که سهر چاوه ی چاکه و
خرابه کانه، وه بنوینه رو دروست که ری ویست وخواست وه لمه ته کانه. جا
هه رکه سیك توانی زال بیت به سهر بیرۆکه کانیدا نهوا دل وده رونی شاد ده بیت

وسه رنه نجامی به خته وهری ده بیټ. وه هر که سیک ملکه چی نه و بیرۆکه خراپانه بوو، نه و به رشالوی حه زوئاره زویه کانی دهرون ده که ویت وسه رنه نجامی پرده بیټ له نه هامة تی.

جا به ربه رده وامی نه و بیرۆکه خراپانه هیرش ده هیننه سه ر دلی مرؤف تا ده یکه نه مؤلگه ی ئاواته پرپوچه کان. خوای گه وره ده فه رمیت: (کَسْرَابٍ بَقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظُّمَانُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فَرَفَاهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ... النور: ۳۹) واته: وه ک سه راب و ته راویلکه وایه له بیابانیکدا بریسکه ده داته وه که سیک تینوو وایزانیټ ئاو ه. وه به هه له داوان بۆی ده چیت، که گه یشته لای ده بینیت هیچ نیه، نه وسا به خۆی ده زانیټ ژیا نی کۆتایی هاتوو ه و قیامت به رپا بووه. خوادی گه وره ش ئاماده یه له لایدا به گوێره ی کرده وه که ی لیپرسینه وه ی له گه ل ده کات خوای گه وره له لیپرسینه وه دا خیرایه "

جا بی نرختین هه ول و هه لمه ت، له و که سه دایه که هه میشه خۆی به ئاواته پرپوچه کان سه ر خۆش ده کات و گوی! بۆ پاستیه کان ناگریت. هه میشه خه ون به خه یالی بی سنوو و دوور له واقع ده بینیت. که به پاستر نه مه مایه پوچترین که س و خه ساره ت مه ندرتین جوړی بازرگانیه.

نه م حاله ده ردیک کی کوشنده یه که ده بیټ هۆی دروست بوونی ته مه لی بی ده سه لاتی. پیسوایی و پاشگه زی له و ته مه نه ی که به فیڤ دوور له پاستی ژیا ن به سه رچوو. که هه میشه له خه یال و ئاوات دا بزر ببوو. کاتی به ئاگا هاته وه، له ژیا نیکی بی ئاوه پۆک و بازنه یه کی به تالدا ده خولایه وه. نه مه هاوشپوه ی نه و که سه برسی و تینوه یه که. هه میشه له خه یالدا نایابترین جوړی خواردن و خواردنه وه ده خوات، که چی له پاستی دا جگه له نه ندیشه و برسی هیچی تری له مایه نی یه. بگره نه م نه ندیشه و بیرۆکانه هیژ و توانای لی بریوه، نه مه ش واتای داته پینی

دەروونى ئەو كەسەيە. بەلام مۇقى ژىر و ھوشيار سەرچەم ئەو بىرۆكە خراب و پوچانە ۋەلاۋە دەنئەت و بە چاۋى پاست و دروسايەۋە دەپوانئەتە ژيان.

جۆرى بىرۆكەگان

چوار جۆر بىرۆكە ھەيە:

يەكەم: ئەو بىرۆكەنەي كە بەرژەۋەندىەكانى دونيات بۇ فەراھەم دەھىئەت.

دوۋەم: ئەو بىرۆكەنەي كە زىانەكانى دونيات لى دور دەخاتەۋە.

سىيەم: ئەو بىرۆكەنەي كە بەرژەۋەندىەكانى قىامەتت بۇ فەراھەم دەھىئەت.

چوارەم: ئەو بىرۆكەنەي كە زىانەكانى قىامەتت لى دور دەخاتەۋە.

جا زۆر پىۋىستە مۇق سەرچەم ھەنگاۋەكانى لەم چوار جۆردا چى بىكاتەۋە ۋە ئەگەر ھەر ھەمويان كەلەكەيان كرد لە سەرى. ئەوا پىۋىستە پۆلىنكارىان بىكات بە پىي (گىرنگىر بۇ گىرنگ) .. واتە گىرنگىك كە مەترسى نەبىت لە لە دەستدانى.

دو جۆرى تر دەھىئەت كە برىتىن لە:

۱. گىرنگىك لە دەست ناچىت.

۲. گىرنگ نىە، بەلام لە دەست دەچىت

جا لىرەدا دوو دلى پوو دەكاتە ئەو مۇقە كە كاميان ھەلبرىت. لەۋەي ئەگەر (گىرنگە) پىش بخت ، ئەوا مەترسى لە دەست چوونى ئەۋانى ترى ھەيە. خۇ ئەگەر ئەۋە ھەلبرىت كە (گىرنگ نىە) ئەۋا لە ئەنجامى سەرقالى پىۋەي مەترسى لە دەستدانى (گىرنگە) ھەيە.

جا لەم حالەتە دا دووشت لە يەك كاتدا كۆدەبنەۋە. بۇ بە دەستھىئانى يەككىيان ئەۋا ئەۋىترىان لە دەست دەدەيت. لىرەدا پىۋىستە ژىرى و زىرەكى و مەعريفە پۆلى خۇيان بىينن. بەلى زۆر كەس لەم حالەتەدا سەرفراز و سەرگەۋتوو بوون. ۋە

نۆرى تریش شکستیان هیئاو تووشی پووخان هاتن. جا کهسانی بیر تیژ و خاوهن ژیری ئەم سنوره نابەزینن. وه شه‌ریعت و به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانیش له‌ سه‌ر ئەم بنه‌مايه دامه‌زراوون.

بیرۆکه‌کانی برواداری ژیر

پێویسته له‌م بواره‌دا کار به‌پێی ئەو بنه‌ما که‌وره‌یه‌ بکری‌ت که‌ شه‌رع و قه‌ده‌ری له‌ سه‌ر پێکهاتووه‌ . وه‌ سه‌رجه‌م خه‌لک و حوکمی بۆی ده‌گه‌رێته‌وه‌ . که‌ بریتی یه‌ له‌ هه‌لبژاردنی گه‌وره‌ترین به‌رژه‌وه‌ندیه‌کان. هه‌رچه‌نده‌ له‌م پێناوه‌دا، به‌رژه‌وه‌ندی بچوکت له‌ ده‌ست بجێت. وه‌ هه‌لبژاردنی بچوکت‌ترین خراپه‌کان بۆ خۆپاراستن له‌ گه‌وره‌ترین زیان. جا لی‌ره‌دا به‌رژه‌وه‌ندیه‌کت له‌ ده‌ست ده‌جێت بۆ به‌ ده‌ستهێنانی به‌رژه‌وه‌ندیه‌کی گه‌وره‌تر. وه‌ هه‌روه‌ها خراپه‌یه‌ک ئه‌نجام ده‌ده‌یت ، بۆ خۆپاراستن له‌ خراپه‌یه‌کی گه‌وره‌تر. جا ئه‌گه‌ر به‌ وردی له‌ یاسا‌کانی سروشت و بونه‌وه‌ر ووردببینه‌وه‌، بۆمان ده‌رده‌که‌وێت که‌ هه‌موویان یاساکان و به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانی دوونیا و قیامه‌ت له‌ سه‌ر ئەم بنه‌ما سه‌ره‌کیه‌ دا‌پێژراوون. هه‌ر بۆیه‌ بیرۆکه‌کانی که‌سی ژیر و هوشیار له‌م چوار چێوه‌یه‌دا خۆی ده‌بینێته‌وه‌ لی‌ی ناترازی‌ت. وه‌ جوانترین بیر و بیرۆکه‌ بریتی‌یه‌ له‌و بیره‌ی که‌ بۆ خ‌وای گه‌وره‌ بێت وه‌ به‌رژه‌وه‌ندی قیامه‌ت له‌ به‌ر چاو بگری‌ت که‌ ئه‌ویش چه‌ندین جۆره‌ له‌وانه‌:

١. بیر کردنه‌وه‌ له‌ ئایه‌ته‌کانی خ‌وای گه‌وره‌ و تی‌گه‌یشتن له‌ ناوه‌پۆکی مه‌به‌سته‌کانی. ئەم ئایه‌ته‌ پیرۆزانه‌ ته‌نها بۆ خوێندنه‌وه‌ دانه‌به‌زینراوون وه‌ هه‌ندێک پێیان وایه‌. هه‌روه‌کو هه‌ندێک له‌ (سلف) ده‌لێن: قورئان بۆ به‌رجه‌سته‌کردن له‌ کردار دا دابه‌زینراوه‌ که‌ چی هه‌ندی له‌ خه‌لکی ته‌نها خه‌ریکی خوێندنه‌وه‌یه‌ن "

۲. بێر کردنه‌وه له ناسینی خودای گه‌وره. وه ناسینی سیفاتێه جوانه‌کان و ناوه پیرۆزه‌کانی. له پوانگهی ئایه‌ته قورئانیه‌کانه‌وه. هه‌روه‌ها تیگه‌یشتن له حیکمه‌ت و دانایی و بوونی خودا و گه‌وره‌یی بێر بکریته‌وه.

۳. بێر کردنه‌وه له به‌خشش و نیعمه‌ته جۆرا و جۆره‌کانی وه فراوانی په‌حمه‌ت و به‌زه‌یی و لێ بورده‌یی خوای مه‌زن. جا ئه‌م سێ جۆره دل پاک و پوخت و پاراو ده‌کات. له ئاستی خودای میهره‌بان و به‌رجه‌سته بوونی خۆشه‌ویستی و نیه‌ت پاک و له خوا ترسان و تکا کردن لێی ده‌کاته به‌ره‌می ئه‌م دله.

۴. بێر کردنه‌وه له ناسین و تیگه‌یشتن له ده‌رونی مرۆڤ. وه هه‌روه‌ها ده‌ستنی‌شان کردنی که‌م و کوپی‌و کورتی، وه خاله لاوازه‌کانی و جۆره‌کانی ده‌رون. جا ئه‌م به‌شه زۆر به‌سووده بۆ تیپه‌پاندوو ده‌ربازکردنی ده‌رون له جۆری ده‌رونی فه‌رمانکار به‌ خراپه (النفس الامارة بالسوء) بۆ جۆری ده‌رونی دلنیای (المطمئنة) که دواتر ده‌بیته سه‌رچاوه‌ی چاکه و چاکه‌خوازی - دل فرمانی چاکه ده‌کات و سه‌ربازه‌کانی به‌رجه‌سته‌یی ده‌که‌ن.

۵. بێر کردنه‌وه له ئه‌رکی ئه‌م ساته وه‌خته و خۆجۆشدان بۆ جێبه‌جێ کردنی. چونکه خواناس کوپی کاتی خۆیه‌تی، و ده‌رفه‌ت نادات کاته‌که‌ی به‌ فێرۆ بجیت. چونکه سه‌رجه‌م به‌رژه‌وندیه‌کان هه‌لقولای کاته. گه‌ر له ده‌ستمان دا ئه‌وا گه‌پانه‌وه‌ی ئه‌سته‌مه. تا خزمه‌تی مرۆفایه‌تی پێ بکه‌ین.

(إمام شافعی) ده‌لێت: چه‌نده هاوپییه‌تی پێری سۆفیه‌کانم کرد ته‌نها دوو دێر فێر بووم: -

یه‌که‌میان: کات شمشیره. گه‌ر نه‌بیتریت. ئه‌تبری..

دووه‌میان: گه‌ر ده‌رونت سه‌رقال نه‌که‌یت به‌ حق و پاستی یه‌وه. ئه‌وا سه‌رقالته ده‌کات به‌ شتی پڕو پووچه‌وه. جا کات بریتییه‌ له ته‌مه‌نی مرۆڤ، وه ماوه‌ی ژیا‌نی خۆشه‌بختی به‌هه‌شته و ئه‌شکه‌نجی دۆزه‌خه. کات به‌ وینه‌ی هه‌وره‌کان تی

دهپه پڼ و بزړ ده بن. جا هر چه نده بکه ویتته پېشپرکي له گه لیدا هیشتا هر که مه. وه هر کات و ساتی به خواناسی و خودا په رستی و هاوکاری خه لکی له چاکه و چاکه خوازیدانه بیتته سر نه واه به کات و ته مه نی پاستی خوئی مه زانه. چونکه جگه له م ساتانه. چیر به ژیا نی ناژه لی ده ژیت و سر نه نجام مردن له ژیا نی باشته.

جا جگه له م ساته پر شکو مه ندیا نه که له م چند بیړو کانه دا هیه. له مانه بترازیت همووی یان وه سوه سهی شهیتانه کانه. یان خود ناواته پرپوچه و خه یالیه کانه، که جگه له درو و خو خه له تاندن چیرتی لیوه به ره م نایه ت وه ک مه سستی سرخو شه کان که کاتی دینه وه سر هوش و هه سستی و بی نی پاستیه ک. وه ک نه م شاعیره گوزارشتی لی ده کات. زمانی حالیا ن ده لیت:

إن كان منزلتي في الحشر عندكم	ما قد لقيت ، فقد ضعيت أيامي
أمنية ظفرت نفسي بها زمناً	واليوم أحسبها أضغاث أحلام

واته:

هر چه نده جیگه ی من له گه ل نئیه دایه له هه شردا
به لام من پوژگار هکانی ته مه نم به فـــــــــــــــر دا
ناواتیکم هه بووه دهر ونم پیوه سر قال کرد بوو
به لام نه مپو بوم دهر ده که ویت که خه یال و خه ویکي پر و پوچ بوو.

بیړوکه ی پوښتوو، بیړوکه ی جیگیر

کاتی بیړوکه به خه یالدا دیت و تی ده په پیت هیچ زیانیکی نیه. چونکه وه ک پیواری سره پی وایه دیت و تیده په پیت. به لام زیان و مه ترسی له وه دایه که له گه ل نه و بیړوکه یه دا بکه ویتته گفتوگو. زور به لی زانانه به ره و دهر یای خوئی که مه ند کیشته ده کات. و سر سامت ده کات. چونکه له سر دهر ونی به تال و بی کار

مىۋاننىكى زۆر ئازىز و ئىسك سوگە . بەلام لە سەر دل و دەرونى پاك و پاراو
مىۋاننىكى ئىسك قورس و چارەگرانە .

دەرونى دۇنياي و دەرونى فەرمانگار بە خراپە "خراپەكار"

خوای گەرە دوو جۆر دەرونى لە ئادەمیزادا خولقاندووە کە بریتین لە دەرونى پاك
و دۇنياي ، وە دەرونى خراپەكار . جا ئەم دوو دەرونە ھەمیشە دژ بە یەکن و
ناکۆک و لە جەنگدان ھەمیشە پێچەوانەى یەكترین . چ کارىك و فەرمانىك لە سەر
ئەویان سوک و خۆش بىت . بە پێچەوانەوہ لە سەر ئەویتریان قورس و ناپەرەحت و
ناخۆشە . کار و فەرمانىكى چاکە و چاکە خوازى لە سەر دەرونى خراپەکار قورسە
ناخۆش و دژوارە . وە ھەموو کار و فەرمانىكى خراپەکار لە سەر دەرونى دۇنيا و
چاکەکار قورس و ناخۆش و دژوارە . فریشتەى ھاوہل ھەمیشە پشتیوانى لە لایەن
پاست دەکات کە دەرونى چاکەکار دۇنيایى تىدايە . وە لە لایەكىشەوہ شەیتان
پشتیوانى دەرونى خراپەکار دەکات . جا ئەم جەنگ و دژایەتیە بەردەوام و
بەردەوامى دەبىت تا کات و ساتى مەرگ . سەرکەوتن و دۆرانی بەردەوامى ھەيە
لەم نىۋەندەدا وە سەرکەوتن لە گەل بوونی ئارامگرتن دایە جا ھەرکامیان ئارمگر
و خۆپاگر بىت و لە خودا ترسا ئەوا سەرئەنجامى دۇنيا و قیامەتى بردۆتەوہ .
خودای گەرە و دانا وەك ھەكەمىك دەستە بریارىكى داوہ كە گۆپانى تىدا نىە كە
دەفەرمىت : (إن العافية للمتقين....سەرئەنجام بۆ لە خوا ترسان و خواناسانە .)

جا دللى مرۆڤ لە شىۋەى تابلۆيەكى بىگەرد و خاوین دایە . بىرۆكەكانىش پىنوس و
قەلەمن نەخشى تىدا دەكەن . وە كەسى ژیر و ھۆشمەند مۆلەت و دەرفەت نادات
لەو دلە پاكەدا نەخشى ناپەسەند و خەلەتینەرى تىدا بكیشرىت كە دوور بىت لە
حەق و راستىيەوہ . جا لە يەك ساتدا دوو نەخشى نایاب و ناشیا و لە دللىكدا كۆ
ناكرىتەوہ بەلكو پىنویستە ئەو دلە خالى بکرىتەوہ تا جوانى و شۆخى ئەو نەخش
و تابلۆيە بە جوانى دەرېكەوېت . بەلام مەترسى لىرەدایە كە دل و دەرونىك تەنھا

بیرۆکه خراپه‌کان جینشین بن و جی‌ئی خۆیان بگه‌نه‌وه. ئه‌وا مه‌ترسی گه‌وره‌ی ئی ده‌که‌وێته‌وه. وه‌ك شاعیریك ده‌لێت:

أتاني هواها قبل أن أعرف الهوى

فصادف قلبنا فارغاً فتمكنا

واته:

بیرۆکه و هه‌وای که‌سێکم بۆ هات پێش ئه‌وه‌ی بزانی هه‌وا و بیرۆکه‌ چیه‌ دواتر توشی دێتێکی به‌تال بوم له‌ویدا جینشین بوو مۆلگه‌ی دامه‌زراند ئه‌مه‌ حالێ زۆربه‌ی خه‌ڵکێه که‌ دل و ده‌رونیان له‌ سه‌ر بنه‌مای زانست زانیاری نه‌چنیه‌وه و بیرۆکه‌ی هه‌ول و کۆشش و چاکه‌ خوازی په‌ی به‌ دل و ده‌رونیان نه‌بردوه‌. دواتر شه‌یتان ئه‌م هه‌له‌ی قۆستوه‌ته‌وه به‌ ده‌رفه‌تیکی گه‌وره‌ی زانیوه وه‌ سه‌رجه‌م ئه‌و دلانه‌ی ته‌نیوه به‌ بیرۆکه‌ خه‌یالووی و ئه‌ندیشه‌ی خراپه‌ خوازی و له‌ خشته‌ بردن. که‌ دواى بۆ پازاندوه‌ته‌وه که‌ ئه‌م بیرۆکانه‌ بنه‌مای ژيان و پاستیه‌کانی بوون. سه‌رئه‌نجام گومرایى و مه‌ستی بوته‌ پیشه‌ و ئاکاری ئه‌و دلانه‌. شه‌یتان له‌م کاره‌دا به‌ ووردی مامه‌له‌ ده‌کات. هه‌ر دل و به‌ پیتی بارودۆخی خاوه‌نه‌که‌ی کاری له‌ سه‌ر ده‌کات. هه‌ندێ دل هه‌یه‌ به‌ ئاسانی گیرۆده‌ی هه‌ز و خه‌یالی نابێت. شه‌یتان سه‌رقالی ده‌کات به‌ بیرۆکه‌ی دووره‌ په‌ریزی و دابهران و دوورکه‌وته‌وه له‌ کۆمه‌لگا و له‌ ژێر ناوێشانى خواناسی و زوهد و خۆپاریزی...

که‌ ئه‌مه‌ش خۆی له‌ خۆیدا له‌ خشته‌ بردنه‌. جا پێویست ه‌ دل و ده‌رومان به‌ بیرۆکه‌ی زانست خوازی و چاکه‌ خوازی به‌ته‌نێت که‌ بزۆینه‌ری کار و هه‌لمه‌ته‌کانمان بێت بۆ به‌ده‌سته‌ینانی په‌زنامه‌ندی خودای گه‌وره‌. جا په‌رو پوختترین دل ئه‌و دله‌یه که‌ بیرۆکه‌ی چاکه‌ خوازیه‌کانی له‌ سه‌ر دێدا که‌له‌که‌ بکه‌ن و کێبێکی بکه‌ن. هه‌ر له‌م پوانگه‌یه‌وه ده‌بینین که‌ (عمر بن خطاب رضی الله عنه) که‌ هه‌میشه‌ بیرۆکه‌ چاکه‌کان له‌ سه‌ری که‌له‌که‌یان ده‌کرد. جاری و هه‌بووه له‌ کاتی نوێژدا سوپایه‌کی

ناماده وساز ده‌کردوه. که به‌مه‌ش ده‌وتریت تیکه‌ل کیش بوونی په‌رسته‌کان. که نه‌مه‌ش ئاستیکې به‌رزه له‌خواناسی و دلپاکې هه‌موو که‌سیک به‌ئاسانی پېی ناگات. به‌خششی خودایه. به‌و که‌ساته‌ی ده‌به‌خشیت، که خوی به‌میهره‌بانی خوی مه‌به‌ستیتي.

زمان... ده‌روازه‌ی خراپه‌کاریه بۆ مروڤ

۳- ووته‌کان:

مه‌به‌ست لیتی ده‌ربړینی ئه‌و بړگه‌و ووشانه‌یه له‌زمانی ئاده‌میزاده‌وه پوژانه ده‌رده‌چیت گوزارشتان لی ده‌کات.

پتویسته ئاده‌میزاد هه‌میشه له‌وپه‌پړی وریایی وژیږی دابیت که‌هرچی ووشه‌و ووته‌یه که له‌زمانی یه‌وه ده‌رده‌چیت بۆ جیهانی بیستراوه‌کان بریتی یه له‌نه‌پنی وپه‌نه‌انی یه‌کانی دل وده‌رونی ئه‌و که‌سه. واته هه‌رچی له‌دل‌ه‌کان شاراوه بیت، زمان گوزارشتی لی ده‌کات و به‌خه‌لکی ده‌ناسینیت. وه‌پیش ده‌ربړینی هه‌ر ووشه‌یه که پتویسته ئاگاداری ئه‌وه بین که‌ئهم ووشه‌یه خیر هینه‌ره یاخود زیان هینه‌ره، واته چاکه یان خراپه، چونکه هه‌موو ووته‌کان له‌سه‌رمان ده‌نوسریت ولی پرسینه‌وه‌مان له‌سه‌ر ده‌کریت.

وه (یحیی بن معاض) ده‌لئیت: دل‌ه‌کان وه‌ک قوری وان هه‌رچی تیدا بیت قولپ ده‌دات وده‌کوئیت. وه‌زمانیش لوله‌که‌یه‌تی وله‌و پښگایه‌وه شته‌کانی ناوی ده‌رده‌چیت.

جا کاتیک قسه‌ت بۆده‌کات، هه‌ست به‌تام وچیزێ دل وده‌رونی ده‌که‌یت له‌پښگه‌ی هه‌ل‌سه‌نگاندنی ووته‌کانیه‌وه که‌ئایا دل‌ی پاک وبی‌گه‌رده، یاخود په‌ش وپیسه. هه‌روه‌کو چۆن که‌سیک به‌زمانی چیتێ خواردن وخوردنه‌وه‌کان ده‌کات. وه‌له‌ فەرموده‌ی (أنس) دا هاتوه به "مرفوع"ی که پښغه‌مبه‌ر ﷺ فەرمویه‌تی: (لا‌یستقم ایمان عبدا حتی یستقیم قلبه، ولا‌یستقیم قلبه حتی یستقیم لسانه).

^۱ واته: باوه پى مړؤځ سقامگير نابيت تاوه كو دلى سقامگير نه بيت، وه دلى سقامگير نابيت تا زمانى سقامگير نه بيت.

وه كاتيك پرسيان له پيغه مبه عليه السلام زورترين هوكارى چوونه دوزه خه وه چى به، فهرمووى: (الفم والفرج) واته: زمان وداوینه. وه (معاذ) پرسيارى كرد له پيغه مبه عليه السلام دهرباره ى نه و كردارانه ى به ره و به هشتى دهبات و له دوزه خوورى ده كاته وه، پيغه مبه عليه السلام باسى سه رو كوله كه وكاره كانى بو كرد وپاشان فهرمووى: (الا اخبرك بملاك ذلك كله؟) واته: ثايا خاوه و جوئينه ى هر هه موويانت پى بلیم؟ معاذ ووتى: به لى پيغه مبه ى خودا. پاشان پيغه مبه زمانى خوى گرتوو پى فهرموو: (كف عليك هذا) واته: نه مه بگره و به ست بيت. معازيس ووتى: پاشان پيغه مبه عليه السلام فهرمووى: (شكلتك أمك يا معاذ وهل يكب الناس على وجوههم أو على مناخرهم إلا حصائد ألسنتهم).^۲ واته: دايكت توى له بار بچيت، ثايا خه لكى هه موو نه هامه و وكاره ساته كانى هوكاره كى زمانى نى به، كه ده بيتته مايه ى پاكيشان به سهر دهم وچاو لوتياندا له قيامه تدا.

نه وه ى جيكه ى سهر سوپمانه نه وه به زوريك خه لكى خويان ده گوپن و دوور ده كه ونه وه له ناستى سته م وزيناو دزى ومه ى خواردنه وه، كه چى ناتوانن زالبن به سهر زمانى خويانداو بپيارينن له شتى ناپه وا. هه رويه ده بينى كه سيك به ديندارى خواناسى ناسراوه له نيو خه لكيدا، كه چى به بى په روايى ووتى واده رده برپيت ده بيتته مايه ى توپه بوونى خواى كه وړه. كه سهنگى نه و وشه به نازانيت چهنده ترسيداره. ته نانه و كه سى واهيه خوى به زاهيدو خواناس ده زانيت كه چى كه زمانى دپته گو وه كو گورگى برسى مردوو وزيندو ناپاريزيت له ووتى نابه چى به بى گوى دانه ووته كانى.

^۱ - نه م فهرموده به (حسن)، (احمد: ۱۹۸/۳) بروانه (المجمع اللهنمى: ۵۰۳/۱).

^۲ - نه م فهرموده به (صحيح)، (احمد: ۲۳۱/۵) وه (ترمذي: ۲۶۱۶) گپړايانه ته وه.

نه خوشی و چاره سهر

نه وه تا له (صحيح مسلم) دا هاتووه له فهرموده ی (جندب ابن عبدالله رضی اللہ عنہ) که پیغه مبه رضی اللہ عنہ فهرمودیه تی: (قال رجل: والله لا يغفر الله لفلان، فقال الله عزوجل: من ذا الذي يتألى على اني لا اغفر لفلان؟ قد غفرت له واحبطت عملك.)^۱ واته: پیاویک ووتی: والله ی خوی گه وره له فلان که س خوش نابیت، خوی گه وره فهرمودی: نه وه کی بو سویندی خوارد که له فلان که س خوش نابم، نه و له وه که سه خوش بووم توش سهرجه م کاره کانت هه لوه شایه وه.

جا تیبینی نه و پیاوه بکه که چهند خواپه رست بووه، که چی به ته نه و وشه یه ک سهرجه م کاره کانی له ده ست ده دات.

هه روه ها له فهرموده یه کی تر دا (ابو هريره) ده گپ یتته وه به هه مان شیوه ی نه م فهرموده یه. دواتر "ابو هريره" ده لیت: تاکه وشه یه کی درکاند دنیا و قیامه تی خوی کاول کرد.^۲

وه له (صحيحین) دا هاتووه له فهرموده ی (ابی هريره) که پیغه مبه رضی اللہ عنہ فهرمودیه تی: (ان العبد يتكلم بالكلمة من رضوان الله لا يلقي لها بالا يرفعه الله بها درجات، وإن العبد ليتكلم بالكلمة من سخط الله لا يلقي لها بها بالأ يهوي بها في نار جهنم.)^۳ واته: جاری واهیه که سیک وشه یه ک ده درکینتی له په زامه ندی خوی گه وره دایه، وه هبچ هه سستی پی ناکات که چی خوی گه وره چه ندین پله به رزی ده کاته وه، وه که سی واهیه وشه یه ک ده درکینتی له توو په بوونی خودای

^۱ - نه م فهرموده یه (صحيح) ه، ته نه ها (مسلم: ۱۷۹/۱۶ نووی) گپ یرایه تیه وه.

نووی ده لیت: نه م فهرموده یه ناماژه یه که بز لی خوش بوونی خوی گه وره له تاوانه کانی به بی توبه کردن، که یرتازی نه هلس سونه و جماعه له سهر دامه زراوه، له م لاشه وه پتری موعتزله نه م به به لگه ده زانن له سهر پوچمل بونه وه ی کرده وه کان به نه نجام دانی تاوانه گه وره کان، به لام نه ملی سونه و جماعه بیان وایه ته نه ها به "کفر" کرده وه کان پوچمل ده بنه وه.

^۲ - نه م فهرموده یه (حسن) ه، (احمد: ۳۷۳/۲) و (ابوداود: ۴۹۰۱) گپ یرایه تیه وه.

^۳ - نه م فهرموده یه (صحيح) ه، (بخاری: ۶۴۷۸) گپ یرایه تیه وه.

گه‌وره‌دایه، وه‌خۆی هیچ هه‌ستی پێ ناکات، که‌چی خۆی گه‌وره به‌ناخی ناگرده ده‌بیاته خواره‌وه.

وه له لای "مسلم": (ان العبد ليتكلم بالكلمة ما يتبين مافيهما يزل بها في النار ابعد ما بين المشرق والمغرب).^١ واته: که‌سی واهیه ووته‌یه‌ک ده‌رده‌برێت نازانێت چی تێدایه، که‌چی خۆی گه‌وره به‌ دووری نێوان پۆژه‌لای و پۆژناوا به‌ناخی دۆزه‌خدا ده‌بیاته خواره‌وه.

وه‌ه‌روه‌ها (ترمذی) ده‌گێڕێته‌وه له‌فه‌رمووده‌ی "بیلال بن الحارث الحزنی" که پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (إن احداکم یتکلم بالكلمة من رضوان الله ما یظن أن تبلغ ما بلغت فیکتب الله له بها رضوانه الی یوم یلقاه، وإن احداکم یتکلم بالكلمة من سخط الله ما یظن أن تبلغ ما بلغت، فیکتب الله له بها سخطه الی یوم یلقاه).^٢ واته: جاری واهیه یه‌کیکتان ووته‌یه‌ک ده‌درکێنی له‌ په‌زامه‌ندی خۆی گه‌وره‌دایه، وه‌خۆی هیچ له‌باره‌ی ووته‌که‌یه‌وه نازانێت که‌چی ئاستیکی هه‌یه. جا خۆی گه‌وره په‌زامه‌ندی خۆی بۆ ده‌نوسیت تا ئه‌و پۆژه‌ی به‌دیداری خودا ده‌گات له‌ قیامه‌تدا. وه‌که‌سی واتان هه‌یه ووته‌یه‌ک ده‌درکێنی له‌ توپه‌یی خۆی گه‌وره‌دایه، وه‌خۆی هیچ له‌باره‌ی ووته‌که‌یه‌وه نازانێت که‌چی ئاستیکی هه‌یه، جا خۆی گه‌وره تووپه‌یی خۆی له‌سه‌ر ده‌نوسیت تا پۆژی قیامه‌ت.

وه (علقمه) ده‌لێت: ئای چه‌ندین ووته‌م هه‌بوو له‌ترسی ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌یی (بلال بن الحارث) دا نه‌م وێرا بیدرکێتم.

هه‌روه‌ها له (جامع الترمذی) دا هاتوه له‌فه‌رمووده‌ی "أنس" ده‌لێت: (توفي رجل من الصحابة، فقال رجل: أبشر بالجنة، فقال رسول الله ﷺ: وما يدريك؟

^١ - نه‌م فه‌رمووده‌یه (صحیح)ه، (بخاری: ٦٤٧٧) وه (مسلم: ١٠٩/١٨ - ١١ نووی) گێڕایانه‌ته‌وه.

^٢ - نه‌م فه‌رمووده‌یه (صحیح)ه، (احمد: ٤٥/١) وه (ترمذی: ٢٣١٩) گێڕایانه‌ته‌وه.

فلعله تكلم فيما لايعنيه، او بخيل بما لاينقص... قال حديث حسن) ^۱ واته: واته پياويك له هاوه لان كزوجي دوايي كرد، پياويك ووتي: مژده ي به هه شت لي بيت، پيغه مبه عليه السلام فرموي: چون ده زانيت، كي ناليت هه ره له خو به وه ووته يه كي نه دركان بيت كه نيشي نه و نه بو بيت، يا خود كه م ته رخه مي وپه زيلي له شتيكدا كرديت كه خوي كه مي نه بيت.

وه نه م فرموده يه له ووته يه كي تر دا هاتوه: (ان غلاماً استشهد يوم أحد، فوجد على بطنه صخرة مربوطة من الجوع، فمسحت امة التراب عن وجهه، وقالت: هنيئاً لك يا بني، لك الجنة، فقال النبي عليه السلام: وما يدريك؟ لعله كان يتكلم فيما لايعنيه، ويمنع مالا يضره.) واته: كه نجيك له جهنگي ئو خودا شهيد بوو، بينيان له برساندا به رديكي به ستبوو به سكيه وه، دا يكي خول و تو زي پوخساري لاداو پتي ووت: مژده ت لي بيت پوله مژده ي به هه شت، پيغه مبه عليه السلام فرموي: چون ده زانيت؟ كي ده ليت هه ره له خو به وه ووته يه كي نه دركان بيت كه نيشي نه و نه بو بيت، يا خود پيگري شتيكي كرديت كه زياني پي نه ده كه يانديت.

وه هه روه ها له (صحيحين) دا هاتوه له فرموده ي (ابي هريره) به مرفوعي، كه پيغه مبه عليه السلام فرمويه تي: (من كان يؤمن بالله واليوم الآخر فليقل خيراً أو ليصمت.) ^۲ واته: هه ره كه سيك باوه پي به خودا وپوژي قيامت هه يه با ووته ي چاك بلت، كه ر نا با بي دهنگ بيت.

وه له ده كه كاني "موسليم" دا هاتوه: (من كان يؤمن بالله واليوم الآخر فإذا شهد امرأ فليتكلم بخير أو ليسكت.) ^۳ واته: هه ره كه سيك باوه پي به خودا وپوژي دوايي هه يه وه له كاريكدا بوو، نه وا با ووته ي خير بلت يان با بي دهنگ بيت.

^۱ - نه م فرموده يه (ضعيف الاسناد) ه، هه مان سه رچاوه ي پيشرو (۲۳۱۶).

^۲ - نه م فرموده يه (صحيح) ه، هه مان سه رچاوه ي پيشرو (۶۰/۱۰ نووي)

^۳ - نه م فرموده يه (صحيح) ه، (ترمذي: ۲۳۱۷) وه (ابن ماجه: ۳۹۷۶) گيري يانه ته وه.

ابن القيم الجوزی

وه (ترمذی) به "أسناد صحيح" دهگیرپیتته وه که پیغهمبه ﷺ دهفه رمیت: (من حسن إسلام المرء تركه مالا يعنيه). واته: له چاکی یه کانی موسولمان بوونی که سینک نه وه یه که ده ست نه خاته کاروباریک که په یوه ندی به نه وه وه نه بیت.

وه (سفيان بن عبدالله الثقفی) ده لیت: (قلت يا رسول الله: قبلي في الاسلام قولاً لا أسأل عنه أحد بعدك، قال ﷺ: قلت أمن بالله ثم اسقم، قلت: يا رسول الله ما أخوف ما تخاف علي؟ فأخذ ﷺ لسن نفسه، ثم قال: هذا).^۱ واته: به پیغهمبه رم ووت: نه ی پیغهمبه ر شتیکم فیر بکه له نیسلامدا که چیر پرسیار له که س نه که م. پیغهمبه ﷺ فهرمووی: بلی باوه یم به خودا هیتا، وه له سر نه مه سه قامگیر به. پاشان پرسیمه نه ی پیغهمبه ﷺ چی شتیک مه ترسی زیاتر هیه له سر من؟ پیغهمبه ر زمانی خوی گرت وفهرمووی: نه مه.

هه روه ها (أم حبيبہ) ی خیزانی پیغهمبه ﷺ دهگیرپیتته وه، که پیغهمبه ﷺ فهرموویته: (کل کلام ابن آدم عليه لا له، الا امرأ بمعروف، او نهیا عن منکر، او ذکرأ لله عزوجل).^۲ واته: هه موو ووته یه کی ئاده میزاد له سر ده که ویت، ته نها فرمان کردن به چاکو پیگیری له خراپه ویادی خوا نه بیت.

وله فهرمووده یه کی تردا هاتووه: (اذا أصبح العبد فإب ان الأعضاء كلها تكفر اللسان، تقول: اتق الله فينا فإنما نحن بك، فإذا استقممت اسقمنا، وإن اعوججت اعوججنا).^۳ واته: کاتیک مروف به یانان پوژ ده کاته وه، سه رجه م نه نداهه کانی جهسته ی ده پارپیتته وه وداوا له زمان ده که ن وپیی ده لیت: له خوا بترسه وه ئیمه

^۱ - نه فهرمووده یه (حسن) ه، (مسلم: ۱۱/۱۲ نووی) گیرایه تیه وه.

^۲ - نه م فهرمووده یه (حسن) ه، (ترمذی: ۲۴۱۲) وه (ابن ماجه: ۳۹۷۴) گیرایانه تیه وه. وه (ترمذی) ده لیت: نه م فهرمووده یه (حسن غریب) وه (البانی) به (ضعیف) ی داناره.

^۳ - نه م فهرمووده یه (حسن) ه، (ترمذی: ۲۴۰۷) وه (احمد: ۹۶/۳) گیرایانه تیه وه.

نەخۇشى و چارەسەر

ھەموومان بەندىن بەتۋە، جا ئەگەر سەقامگىر بىت ،ئەوا ئىمەش سەقامگىر دەيىن. ۋە ئەگەر خواروخىچ بىت ،ئەوا ھەموومان خواروخىچ دەيىن. ۋە پىياۋانى سەلەف لەكاتى دركاندنى ھەر ۋوشەيەكدا لى پىرسىنە ۋەيان لەگەل خۇيان دەکرد گەر چى ۋوشەكەش برىتى بوايە لە: "ئەمۇ گەرە، ئەمۇ ساردە". ۋە دەگىپنە ۋە كەلە خەۋدا بىنراۋە پىرسىاريان لە ئۆزىك لەكەلە زانايان كىردۈۋە ، كەحالتان چۆنە لە پاش مردن؟ يەككىيان ۋوتويەتى: من گىرم خواردۈۋە بەدەست ۋوشەيەكە ۋە كەكاتى خۇي دركاندۈۋە ،كەۋتومە: ئاي خەلگى چەند پىيۋىستيان بەبارانە؟ ۋە پىم ۋوتراۋە: تۆ چوزانىت؟ من باشتەر لە بەرژەۋەندى بەندەكانم شارەزاترم.

ئايا فريشته كان ھەموو ۋوشەيەك تۆمار دەكەن

سەرچەم زانايان لەم بابەتە جىاۋاز وناكۆكن ، كەئايا فريشتهكانى سەرشانى ئادەمىزاد تەنھا ۋوتەي چاكەو خراپە تۆمار دەكەن، ياخود ھەموو ۋوتەيەك؟ لەم بابەتە دوو پايۋىچوون ھەيە كەباشترىنيان وديارىترىنيان پايۋىچوونى يەكەمە ،كەپىيان وايە ھەموو ۋوتەيەك تۆمار دەكەن. ھەندىك لە سەلەف دەلەين: ھەموو ۋوتەيەكى ئادەمىزاد لەسەريەتى تەنھا ئەۋە نەبىت كەلە پىناۋى خودادا ۋوتراۋە.

ۋە (أبو بكر) ؓ زىمانى خۇي دەگرت ۋەدەيوت: ئەمە سەرچاۋەي بەلاكانە. ۋە ھەروەھا ۋوتەكانت دىل ۋەبەندى تۆن، جا ھەر كاتىك دركاندت ئەۋا دەبىتە دىل ۋەبەندەي ۋوتەكانت. خۋاي گەرەش دەفەرمىت: (مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ... ق: ۱۸) واتە: ھەر ۋوتە ۋوشەيەك لەدەم ۋزار بىتە دەر، خىرا پاستەۋخۇ چاۋدىرەيكى ئامادە تۆمارى دەكات.

گەرەترىن بەلاكانى زمان

زمان دوو بلای گه وره ی هه یه، جائه گهر له یه کیکیان دهریازمان بیت، له وی تر نهسته مه پزگار بوونمان که نه. دووانه ش بریتین له به لای "ووتن ویی دهنگ بوون".

دوور نی یه هه ریه که یان له شوین وکاتی خویدا گه وره ترین تاوان به سه ر خاوه نه که یدا بهینیت، چونکه بی دهنگ بوون له ناستی حه ق وراستیدا شه یتانیکي که پولاله و سه رپیچی خودای گه وره ی کردووه. وه "ووتن وقسه کردن" به ناحه ق وناپه وایی و دوور له پاستی، نه و شه یتانیکي به دهنگ وگوپه ویاخی بووه له خودای گه وره، جا زۆرێک له خه لکی گرفتاری به لاکانی "ووتن ویی دهنگین".

جا نه و که سانه ی له م نپوهنده دا خوین پاراستووه، نه وانه پپیواری شاپینگه ی راست و دروستن که هه میشه له کاتی خپروچاکه هاتوونه ته گفتوگو، وه له کاتی خراپه خوازیدا خوین و زمانیان پاراستووه. وورده کاری ته وایان بۆ ووته کان وه بی دهنگ بوونه کانیاں کردووه به شتوازی که له به رژه وهندی قیامه تیاندا بیت. که سی وا هه یه له قیامه تدا به نه ندازه ی چیاکان کاری چاکه خوازی نه نجام داوه، که چی به تاکه وشه یه کی ناپه واهه رسی به هه مووی هپناوه. وه که سی واهه یه به نه ندازه ی چیاکان کاری خراپه کاری نه نجام داوه، که چی به ته نها وشه یه ک ویا دی خودایه ک نه و چیا تاوانه ی پوخاندووه.

٤- هه نگاوه کان:

مه به ست لیی هه نگاوانه به ره وکاره کا چ خیرییت یان شه ی. زۆر پپیوسته پیش هه ر هه نگانوانیک به وردی لیکدانه وه ی ته وای بۆ بکه ین تا بزاین سه ره نه نجامی نه م کارو هه نگاوانه خپروچاکه خوازییه یاخود شه پوخراپه خوازییه، چونکه هه ر هه نگانوانیک که ده ینیت بۆ کاری چاکه خوازی نه واهه نگاوتیک له خوای گه وره نزیک ده بیته وه. جا ساته کردن دوو جوړه: (ساته ی پییه کان "هه نگاوه کان"، وه ساته ی زمان و "ووته کان").

نه‌خۆشی و چاره‌سەر

جا هه‌ریه‌که‌یان ته‌واوکه‌ری ئه‌وی تریانه، هه‌ر بۆیه‌ خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمیّت: (وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا... الفرقان: ۶۳) واته‌: به‌نده‌کانی خوای میهره‌بان ئه‌و که‌سانه‌ن که‌ زۆر به‌هیمنی و سالاری به‌سه‌ر زه‌ویدا تی ده‌په‌ن، وه‌کاتیکیش نه‌فام و نه‌زانه‌کان به‌ ووته‌ی ناشرین پووبه‌پوویان ده‌بنه‌وه، ئه‌مان به‌سلاو ووته‌ی جوان به‌پێیان ده‌خه‌ن.

خوای گه‌وره‌ باسی له‌سه‌قامگیری ئه‌و پێپه‌ خواناسه‌ ده‌کات له‌"هه‌نگاوه‌کان و ووته‌کاندا" هه‌روه‌کو چۆن کۆکردنه‌وه‌یه‌کی له‌ نێوان"ساته‌کان و بیروکه‌کاندا کردووه‌"که‌ده‌فه‌رمیّت: (يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ... غافر: ۱۹) واته‌: ئه‌و خودایه‌ به‌هه‌میشه‌یی چاوه‌ ناپاک و خیانه‌تکاره‌کان ده‌ناسیّت، وه‌ده‌زانییّت چییان له‌دل و ده‌رونیاندا هه‌شارداوه‌.

به‌شی چوارهم
حرام کردن خراپه‌کاری
و
پاراستنی داوین

حه‌رام کردنی خراپه‌کاری و پاراستنی داوین

هه‌موو ئه‌م باسه‌مان له‌ باب‌ه‌ته‌کانی پێش‌ه‌ودا پوون کردۆته‌وه‌ له‌ قه‌ده‌غه‌کردن وحه‌رام کردنی خراپه‌کاری "الفواحش" وپێویستی پاراستنی داوینوه‌له‌م باره‌یه‌وه‌ش پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمی: (أَكْثَرُ مَا يَدْخُلُ النَّاسَ النَّارَ: الْفَمُ وَالْفَرْجُ).^١ واته‌: خه‌لكی نۆزبه‌یان به‌هۆی خراپ به‌کاره‌ینانی "زمان وداوین" ده‌چنه‌ دۆزه‌خه‌وه‌.

هه‌روه‌ها له‌ (صحيحین) دا هاتوه‌ كه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ إِلَّا بِأَحَدٍ الثَّلَاثِ: الثَّيْبِ الزَّانِي، وَالنَّفْسِ بِالنَّفْسِ، وَالتَّارِكِ لِدِينِهِ الْمَفَارِقِ لِلْجَمَاعَةِ).^٢ واته‌: ته‌نها به‌سێ شت خۆینی كه‌سێکی موسلمان هه‌لāl ده‌بێت: پیاویکی خێزانداری زینا بکات، یاخود له‌ناحه‌ق كه‌سێک بکوژیت، یاخود له‌ئاینه‌كه‌ی هه‌لگه‌ڕێته‌وه‌ وه‌له‌پێری بره‌وا داران لاب‌دات.

وه‌ئهو‌ی له‌م فه‌رمووده‌یه‌دا تێبینی ده‌کریت کاری زیناکردنی له‌گه‌ڵ کافریبون وبی‌ باوه‌ری و خۆین پشتن کۆکردۆته‌وه‌. ئه‌مه‌ش خۆی له‌خۆیدا ئاماژه‌یه‌ بۆ هاوڕێک بوونی ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌و ئایه‌ته‌ پێڕۆزه‌ی كه‌له‌ سووره‌تی "فرقان" دا هاتوه‌،^٣ وه‌ئهو‌ه‌ فه‌رمووده‌یه‌كه‌ (ابن مسعود) گێڕاوه‌یه‌ته‌وه‌.

جا هاوڕێک و به‌دوايه‌كه‌دا هاتنی تاوانه‌كان له‌م فه‌رمووده‌یه‌دا ئه‌و ده‌سه‌لمیئتێ كه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌و تاوانانه‌وه‌ ده‌ست پێ ده‌کات كه‌ زیاتر و نۆزینه‌ی خه‌لكی توشی ده‌بن كه‌ ئه‌ویش "زینا"یه‌. پاشان به‌پله‌یه‌ك دوا‌ی ئه‌و "كوشتنه‌" پاشتر "بی‌

^١ - ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ (حسنه‌، احمد: ٣٩٢/٢) وه‌ (ابن المبارک) له‌ (الزهد: ٣٧٩) گێڕایانه‌وه‌.

^٢ - ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ (صحيحه‌، بخاری: ٩٨٧٨) وه‌ (مسلم: ١٦٦/١١ نووی) گێڕایانه‌وه‌.

^٣ - وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا... الفرقان: ٦٨.

باوه پى وه لگه پانه وه " ئه مه له لايهك، له لايهكى تره وه پيغه مبه رﷺ له تاوانى گه وه وه بۆ گه وه ترينه كان پيزبه ندى بۆ كردون.

جا خراپه و سلبىاته كانى زينا زۆن و پيچه وانهى چاكسازى كۆمه لگان. كاتيك ئافره تيك زينا دهكات، ئه وا سنوورى خوداي گه وه ده شكيتيت و سه رشوپى و پيسوايى توشى خۆى و خانه واده كهى دهكات، ئه مه جگه ئه گه ر سكى پرپيت و نه و منداله له دايك ببيت، ئه وا وه چه به كهى حه رام و بى گانه تيكه ل به و بنه ماله و خانه واده به دهكات و تيكه ليان ده بيت و ناو و ناو نيشانى ئه وان وهرده گریت. وه له دوا پۆژدا له ميراتى ئه و خانه واده به وهرده گریت كى پيى ناشيت و دروست نى به ... هتد.

هه روه ها ئه گه ر ئه و منداله له پيش له دايك بوونى له ناو براو له باربرا، ئه وا جگه له زيناكه تاوانى كوشتنيش هاته پالى، كه واته كۆرپه به كهى بى تاوان ده كوژريت. جائه گه ر پياويك زينا بكات، ئه وا سنوورى خودا ده شكيتيت و ده ست دريژى ده كاته سه ر ناموسى ئافره تيكى داوين پاك و وه چه و نه وهى خۆى تيكه ل به وه چهى خه لكى دهكات وه پيسوايى ده هيتيت به سه ر خانه واده به كدا. دوور نى به ئه و ئافره تهى ده ست دريژى كراوه ته سه ر دواتر له لايه ن كه س و كارى به وه توشى له ناو چوون و كوشتن نه بيته وه.

جا ئه م تاوانه گه وه به مايهى كاوول بوونى دونيا و تيا چوونى ئاخيره ته، جگه له وهى مالى ئاگرينى بۆ خۆى سازداوه له گۆپو قيامه تدا. جا چه ندين كاره سات و ئاشوبى بى شومار دروست بووه له نيو خه لكى دا كه به چه ندين خوین پزاوه و خانه واده و خيزان كاوول كراوه، هه ره مه مووى له سه ره نه نجامى تاوانى كى وه ك زينا وه وه به.

هه روه ها له تايبه ته نديه كانى ئه م تاوانه ئه وه به كه و خاوه نه كهى توشى كۆمه ليك نه هه مه تى دهكات وهك: توشى ده ست كورتى و ته مه ن كورتى وه ه ژارى ده بيت

نه خوښی و چاره سهر

پوخسارو دیمه ن وچاره پدهش ونیسك گران ده بیت له نیو خه لكیدا به كه سیكي ناشایسته و ناپه سه ند ناو ده بریت كه متمانه ی خه لكی له ده ست ده دات.

دل ده مریت وتوشی نه خوښی وده ردو ترس وبیمی ده كات ، شه یتان ده كاته هاو ه لئ هه میشه یی ووه ده بیت ه دوور كه وتنه وه وه لئ ه اتنی فریشته كان له خاوه نه كه ی. دواتر مړو ف به سروشتی خو ی پتی خو شه بمریت یا خود خیزانه كه ی بكور دیت، به لام نه بیستیت كه زینای نه نجام داوه.

(سعد بن عباد ه) رضی الله عنه ده لیت: نه گه ر پیاو یتك ببینم زینا له گه ل خیزانه كه م نه نجام ده دات، به شمشیر له ت وپه تی ده كه م. نه م ووته به یان گه یانده پیغه مبه ری خودا، پیغه مبه ریش فهرمووی: (تعجبون من غیره سعد؟ والله لانا اغير منه، والله اغير مني، ومن اجل غیره الله حرم الفواحش مظهر منها وما بطن.)^۱ واته: ئایا سهر سو پمانن به غیره ت وپه روښی سه عد؟ سو یند بیت به خودا من له سعد به غیره ت ترم ، وه خودا له من به غیره ت تره، جا له بهر غیره تی خودا بوو خراپه کاری وزینا به هه موو چه شنه كانی وه "ناشكراو نه ینی" قه ده غه و حرام كراوه.

وه له (صحیحین) دا هاتووه كه پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله ده فهرمیت: (إن الله یغار ، وإن المؤمن یغار، وغیره الله أن تاتي العبد ما حرم علیه.)^۲ واته: خوای گه وره غیره ت ده كات ، وه بپروا دارانیش غیره ت ده كه ن ، غیره تی خوا گه وره یه و له و ساته دایه كه به نده كانی شتیكي حرام وقه ده غ ه كراو نه نجام بده ن.

هه روه ها له (صحیحین) دا هاتووه كه پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله فهرموویه تی: (لا أحد اغير من الله، ومن اجل ذلك حرم الفواحش ما ظهر منها وما بطن، ولا احد احب إليه العذر من الله، ومن اجل ذلك ارسل الرسل مبشرين ومنذرين، ولا احد احب إليه

^۱ - نه م فهرمووده یه (صحیح) ه، بخاری: ۶۸۴۶ وه (مسلم: ۸۰/۱۷) نووی گتر ایانه ته وه.

^۲ - نه م فهرمووده یه (صحیح) ه، بخاری: ۵۲۲۳ وه (مسلم: ۸۰/۱۷) نووی گتر ایانه ته وه.

ابن القيم الجوزی

المدح من الله، ومن أجل ذلك أثنى على نفسه).^۱ واته: هیچ که سیک هیندهی خدا به غیرت نی یه ، وههه له بهر نه مه یه که خراپه کاری نهینی وناشکرای قه دهغه کردووه ، وه هیچ که سیک هیندهی خدا پیی خوش نی یه که بیانوی بهنده کانی بپریت، هه ربویه پیغه مبه رانی په وانه کردووه به مزده دهر وترسیته. وه هیچ که سیک هیندهی خدا پیی خوش نی یه که سوپاس گوزاری وشوکرانه بژی بکریت، وهه له بهر نه وه یه که وه سف وسه نای خوی کردووه .

وله (صحيحين) دا هاتووه له ووتاری خورگیراندا "الكسوف" که پیغه مبه ر^ص فهرموویه تی: (يا أمة محمد والله إن لا أحد أغیر من الله ان يزني عبده أو تزني أمته، يا أمة محمد والله لو تعلمون ما أعلم لضحكتم قليلاً ولبكيتم كثيراً، ثم رفع يديه وقال: اللهم هل بلغت؟)^۲ واته: نهی گه لی محمد، سویند بیت به خدا ، که س هیندهی خدا به غیرت وپه رۆش نییه ، کاتیک بهنده کانی ده بینیت زینا ده که ن. نهی گه لی محمد، سویند بیت به خدا نه گه ر نه وهی من ده یزانم ئیوه بتان زانیایه ، نه واکه م پی ده که نین وژرده گریان. پاشان هه ردوو ده سستی به رزکرده وه فهرمووی: خدایه ئایا گه یاندم؟

جا باس کردنی نه م تاوانه له پاش نوژی خورگیران له ووتاره که یدا نهینی یه کی گه وره ی تیدایه بۆ که سیک بیر تیژی بیت. بلا بوونه وه وسه ره لدانی تاوانی زینا له مه ترسیه کانی کاول بوون وویران بوونی دونیادایه ، هه روه کو له (صحيحين) دا هاتووه که (أنس بن مالك) ده لیت: باسیکتان بۆ ده که م که که س له پاش من بۆتان ناکات. ووتی: گویم له پیغه مبه ری خدا بوو ده یفه رموو: (من اشراط الساعة ان يورفع العلم ، ويظهر الجهل ، ويشرب الخمر ، ويظهر الزنى، ويقلل

^۱ - نه م فهرمووده یه (صحيح)ه، (بخاری: ۳۶۳۴) وه (مسلم: ۸۰/۱۷) گێرایانه تموه.

^۲ - نه م فهرمووده یه (صحيح)ه، (بخاری: ۱۰۴۴) وه (مسلم: ۲۱۰/۶ نووی) گێرایانه تموه.

الرجال، وتكثر النساء، حتى يكون لخمسي امرأة القيم الواحد.)^١ واته: ئەم پووداوانه له‌مه‌رجه‌کانی هاتنی قیامه‌ته: زانست وزانیاری که‌م ده‌بیئت، نه‌زانی و نه‌فامی بال به‌سه‌ر ژياندا ده‌کیشیئت، مه‌ی ده‌خورپته‌وه، زیناکردن ژۆر ده‌بیئت، وه‌پیاوان که‌م ده‌بنه‌وه، ته‌نانه‌ت بۆ په‌نجا ئافره‌ت ته‌نها یه‌ک پیاو ده‌بیئت. سونه‌تی خوای گه‌وره‌ وایه‌ له‌ گه‌ل بلا‌وبونه‌وه‌ی زیناو ده‌رکه‌وتنی وه‌ک دیارده‌یه‌ک له‌نێۆ کۆمه‌لگادا. خوای گه‌وره‌ خه‌شم وقینی دیته‌ جۆش وسزای گشتی په‌وانه‌ی ئه‌و کۆمه‌لگایه‌ ده‌کات. (عبدالله بن مسعود رضی‌الله‌عنہ) ده‌لیت: هه‌رکاتیک زیناو رپیا "سو" وه‌ک دیارده‌ له‌ هه‌ر کۆمه‌لگایه‌ک ده‌رکه‌وتن، ئه‌وا خوای گه‌وره‌ مۆله‌تی کاولکردنی ده‌دات.

جا هه‌ندی‌ک له‌پیاوه‌ ئایینه‌کانی جوله‌که‌ ده‌گپنه‌وه‌که‌ "حبریک" ی جوله‌که‌ کوپه‌که‌ی خۆی بینی ده‌ست بازی له‌گه‌ل ئافره‌تی‌کدا ده‌کرد، پاسته‌وخۆ باوکه‌که‌ هاواری کرد، نه‌که‌ی پۆله‌... باوکه‌که‌ توشی شه‌له‌لی جه‌سته‌ بوو، خیزانه‌که‌شی توشی به‌دپه‌وشتی هات. جا به‌کوپه‌که‌ی ووت: ئەمه‌ سه‌رئه‌نجامی کاره‌ چه‌په‌له‌که‌ی تۆیه‌ که‌چی به‌سه‌ر مندا هینا، ده‌ک خیر له‌وه‌چه‌تا نه‌بیئت هه‌تا ماویت...

توندترین سزا له‌ هه‌دی زینا دایه

خوای گه‌وره‌ سزای زینای له‌نێۆ سزاکاندا تاییه‌تمه‌ند کردووه‌ به‌سێ خال: ١. کوشتن به‌ناشیرینترین شی‌واز، یاخود سزای دارکاری بۆه‌موو جه‌سته‌، وه‌دوو‌ر خستنه‌وه‌ی بۆ دووره‌ ولات بۆ ماوه‌ی سالتیک که‌ ئەمه‌ش سزای دل وده‌روونه‌. ٢. خوای گه‌وره‌ پێگری کردووه‌ له‌ به‌زه‌یی هاتنه‌وه‌ وسۆز ده‌ربهرین وپه‌حم کردن به‌ زیناکار له‌کاتی سزادانیدا، چونکه‌ خوای گه‌وره‌ له‌ه‌موو که‌سێک ته‌نانه‌ت له‌دایکیش زیاتر به‌سۆزترو میهره‌بانتره‌ بۆ به‌نده‌کانی. له‌گه‌ل ئەه‌شدا ئەم جۆره‌

^١ - ئەم فەرمووده‌یه‌ (صحیح)ه‌، (بخاری: ٨١) وه‌ (مسلم: ٢٢٦/١٦ نووی) گێڕایانه‌تموه‌.

سزایه‌ی دیاری کردووه بۆ زینا کاران ئەمە لەلایەك، لەلایەکی تره‌وه‌ سروشتی مرقفه‌كان وایه‌ كه‌ هه‌میشه‌ له‌نیۆ جۆری تاوانباراندا ، هاوسۆزییه‌ك هه‌یه‌ بۆ زیناكاران به‌به‌راورد له‌گه‌ڵ تاوانه‌كانی دزی وكوشتن و مه‌ی خواردنه‌وه‌ . هۆكاری ئەم سۆز و به‌زه‌یه‌یه‌ش بۆ ئەوه‌ ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ كه‌ ئەنجام دانی زینا له‌ نیۆ هه‌موو چین و توێژه‌كانی كۆمه‌لگادا بوونی هه‌یه‌ چ ده‌وله‌مه‌ند و هه‌ژارو گه‌وره‌ پیاوان و...هتد. وه‌زیاتر ئەم كاره‌ چه‌په‌له‌ له‌ پێگه‌ی عه‌شق و خۆشه‌ویستی یه‌وه‌ سه‌ر هه‌ڵده‌دات. وه‌سروشستی مرقفیش وایه‌ كه‌ هه‌میشه‌ سوزی ده‌رده‌به‌رپێت بۆ شه‌یدایان و عاشقان. هه‌رچه‌نده‌ عاشق وشه‌یداو خۆشه‌ویستی راسته‌قینه‌ ئەم جۆره‌ كارو تاوانه‌ی لێ ناوه‌شێته‌وه‌. هه‌روه‌ها ئەم تاوانه‌ "زینا" زۆرجار به‌په‌زامه‌ندی هه‌ر دوولا پووده‌دات، وه‌كه‌متر زۆركردن و ده‌ست درێژی تێدایه‌، وه‌شه‌هوه‌ت و ئاره‌زوو له‌هه‌موو ده‌رونیكدا هه‌یه‌. ئەمانه‌ كۆمه‌لێك هۆكارن بۆ ئەوه‌ی خه‌لكی به‌زه‌بیان به‌زیناكار بێته‌وه‌، وه‌پاشه‌گه‌زبینه‌وه‌ له‌سزادانیان ، كه‌ ئەمانه‌ له‌لاوازی باوه‌په‌وه‌یه‌. جا هه‌ر له‌به‌ر ئەم مه‌به‌سته‌یه‌ خوای گه‌وره‌ پێگری كردووه‌ له‌ده‌ربه‌رینی هاوسۆزی بۆ زیناكاران به‌تایبه‌تی.

۳. خوای گه‌وره‌ بریاری داوه‌ كه‌ سزادانه‌كه‌یان له‌ پێش چاوی خه‌لك و به‌ئاماده‌بوونی خه‌لكێکی زۆر بێت، تابێته‌ په‌ندو عیبه‌رت بۆ كه‌سانی تر، وه‌سزای پیاوی خێزانداری بریتی یه‌ له‌به‌ردباران كردن كه‌له‌ سزای گه‌لی "لوط" هه‌ هاتووه‌كه‌ نێربازیان ده‌كرد. خوای گه‌وره‌ به‌ردی باران به‌سه‌ریاندا و دواتر به‌ناخی زه‌ویدا پۆی كردن. جا خراپه‌كانی نێربازی له‌ ژماردن نایه‌ن ، هه‌ر بۆیه‌ پێكراو "مفعول به‌" بكوژدێت باشت‌ره‌ له‌وه‌ی توشی ئەو تاوانانه‌ بێت و ئەو كارە‌ی

نه خوشی و چاره سهر

له گه لدا بکریټ ، چونکه به نه نجامدانی ئهم کاره لټی ئیتر خیری نامینټیت و له مهردایه تی وجوامیری ده که ویت و ناوی شهرم و حایای ده تکیت.^۱

سزای ئه که سانهی که کاری گهلی "لوط" نه نجام بدات ، واته نیربازی

بکات

ئایا که سیک کاری نیربازی له گه لدا بکریټ ، واته پیکراو بیټ "المفعول به" ده چټه به هه شته وه ؟

^۱ - ئهم جزره که سانه که هزگری ئهم کاره چه په له ده بن چیر به که لکی هچی تر نابهن، وه نامادهن لهو پشاوره دا قوربانی هه موو شتیک بدهن. بۆیه متمانهی هچ شتیکیان پی ناکریټ هه نه رک و بهر پرساری و کاریکیان پی بسپیریټ ناپاکی لی ده کهن. وه نه گه خیر انداریټ نهوا مهترسی هیه لهو پشاوره دا خیرانه کهشی توشی زیناو نار ه وایی بکات. "وه رگیر"

^۲ - تیینی: زۆر جار له سه رجهم کتیب و سه رچاره کاند له بری ووشه ی "نیربازی" ووشه ی "لوطی- لواطه" به کار ده هیریټ. تاوانی نیربازی تاوانیکه و ناشکرایه ، به لام وهر گرتی ئهم ناره ده گه ریتسه و بز خودی ئهو گه له ی بهم کاره ناشیرینه ناسراون. وه پیغمبه ریکیان له لایه ن خودا وه بز ره وانه کراوه به ناوی حمزه رته ی (لوط).

لیسه را ناوبانگ ده رکردنی ئهم تاوانه ، به ناوی پیغمبه ره که وه گموره ترین ستم و نار ه وایه . جا پیغمبه ریک سه رجهم ته منی به گه یاندنی په یامی یه که به رستی و دژایه تی کردنی نیربازی ته رخا ن کردیټ، وه له پشاوریدا قوربانی زۆری دایټ. که چی له سه ر ئه نجامدا ناوی ئهم تاوانه بریټ به سه ر ناوی ئهو پیغمبه ره نازیزه دا؟ به راستی ئهمه کاریکی نار ه واو نابه جی یه.

ههروه ها پیغمبه ری خودا ﷺ که فه رموده کاغان له م باره یه وه ده گه ریتسه وه ده فه رمیټ: (هه ر که سیکتان بیټی که کرده ی گه لی (لوط ی) ده کرد) نافه رمیټ خه ریکی (لوطی - لواطی) بیټ، به لکو ده فه رمیټ کرده ی گه لی لوط: (من وجد توه یعمل عمل قوم لوط فاقتلوا الفاعل والمفعول به) .. (لن الله من عمل قوم لوط لن الله من عمل قوم لوط لن الله من عمل عمل قوم لوط). واته: پیغمبه ر له فه رموده کانی به تاوانی گه لی لوط ناوی ده برد نه که به ناوی خودی پیغمبه ره که ، وه که ئه وه ی نه مرۆ ده یین و له کینه کاند ده یۆتینه وه.

هه ربۆیه ئیمه له م وهر گیرانه دا ووشه ی نیربازی به کار ده هیریټ، وه ووشو ناوی ئهو پیغمبه ره نازیزه له م کاره به دور ده گرین. "وه رگیر"

ابن القيم الجوزی

گویم له (شیخ الاسلام - ابن التیمیة) بوو له وه لامدا ووتی: زانایان له م بواره دا دوو بۆچوونیان ههیه:

هه ندیکیان پێیان وایه ناچیت به هه شته وه به به لگهی نه وه فرموده یه که پێغه مبه صلی الله علیه و آله فرمویه تی: (لا یدخل الجنة ولد زینة)^۱ واته: کوپی زینا ناچیت به هه شته وه.

جا نه گهر نه مه حالی کوپی زینا بیت، که خۆی له خۆیدا ههچ تاوانیکی نی یه، ته نها نه وه نده نه بیت له توخمیکی شیس وناپاکه، هه ر بۆیه چاوه پوانی خیری لی ناکریت. جائه گهر جهسته یه که به حه رام گه وه کرابیت شایسته ی ناگر بیت. نه ی نه بی نه وه جهسته ی که به توخمی حه رام دروست بووی شایسته ی چی بیت؟

جا ده لێن: که سی کاری نێربازی له گه لدا کرابیت، زۆر خراپتره له کاری زینا، چونکه نه مه یان زیاتر شایسته ی سزایه و خیر برپاوو پیسواو سه رشۆپتره. جائه گهر نه مه پیشه ی بیت له مندالی وپیریدا نه وا خوای گه وه سه رکه وتووی ناکات له ههچ کار وزانستیگدا، ته نانه ت پێنمایی ته وه کردنیش ناکات.

پوخته ی پشکنین له م بابه ته دا:

^۱ - نه م فرموده یه (حسن لغیره)، وه (ضعیف الاسناد) وه (منکر المتن) واته سه نه ده که لاوازه وده فه که یشی ناپه سه نده، به لام (البانی) به جه ند گه واهێک به (حسن) ی داناهه، برپوانه: (السلسله الصحیحه: ۶۷۳).

وه (البانی) ده لیت: نه م فرموده یه (لا یدخل الجنة ولد زینة) واتا که ی به و شیوه رواته ته نی یه، به لکو مه به ست لی نی نه وه که سه یه به رده وام هه میشه خه ریکی کاریکی زینا کاریه تابه و کاره وه ده ناسرته وه، نه وه له قبه ی لی ده نریت. جا پی ده لێن کوپی زینا. هه روه کو نه وانه شی باوه شیان به دنیا کردوه پێان ده وتریت "کوپی دنیا"، وه هه روه کو به گه رۆک وگه شیار ده وتریت "ابن لالسبیل" واته پێوار، به م جه شنه ده وتریت (أولاد الزینا، ابن الزینا) جائه مه مه به سی پێغه مبه ره له م فرموده یه دا.

وه نه م فرموده یه کوپی زینا کار ناگرته وه، واته که سێک له جووت بوونیکی زینا له دایک بوویت، وه به واتای زینا ناوره دناکریت، چونکه له به رته دا بی تاوانه. وه ده لیت له م بواره دا له ووته کانی (ابی جعفر الطحاری) سوودم وه گرگرتوه له شه رحی نه م فرموده یه.

نه گهر نه و که سه ته و به ی نصوحی به کجاری بکات و پاشه گه زبیتته وه وه بگه پیتته وه
 سهر کاری چاکه و چاکه خوازی و خواپه رستی. نه و خودای گهره لیتی ده بوریت
 و خراپه کاریه کانی ده سرپیتته وه و وه لیتی خوش ده بیت و ده چیتته به هه شته وه،
 چونکه خوی گهره به ته و به کردن و پاشه گه ز بوونه وه له هه موو تاوانه کانی خوش
 ده بیت، چونکه سروشتی ته و به کردن نه و به که هه موو تاوانیک به ها و به ش
 و کوشتنی پیغه مبه ران و جادوگری و بی باوه پی و... هتد هر هه مووی ده سرپیتته وه
 وه به دانایی و دادپه روه ری خودا، ته و به کار وه ک بی تاوان وایه.^۱ وه په یمانی داوه
 که کاره خراپه کانی ته و به کاران بگوریت به چاکه. وه نه م یاسایه هه موو
 ته و به کاران ده گریته وه: (قل یا عبدي الذین أسرفوا علی أنفسهم لا تفتنوا من رحمة
 الله ان الله یغفر الذنوب جمیعاً إنه هو الغفور الرحیم... الزمر: ۵۳) واته: نه ی
 پیغه مبه ر پتیا بللی نه ی نه و به ندانه ی که تاوانکارن و تاوانتان زوره، بی نومیّد
 و هیوا براو مبه نه له په حمه تی خودای گهره. خوی گهره له هه موو تاوانه کانتان
 ده بوریت، چونکه خوی گهره لی بورده و به خشنده یه.
 به لام نه مه تایبه ته به ته و به کارانه وه.

کوټا شه ری "ئاخر شه ری"

(حافظ أبو محمد عبدالحق الأشبيلي) ﷺ ده لیت: کوټه لیک هؤکار هه ن که ده بنه
 مایه ی ئاخر شه ری مړوټ له سهره مهرگ و کوټایی ژياندا. له وانه: دونیا بازی و پشت
 کردن له قیامت، بویری چاونه ترسی له نه نجام دانی تاوان و تاوانکاری
 و سهر پیچیدا. هؤگری و ئالوده بوون به تاوانیکی تایبه تی گهره وه که دواتر
 پوښنایی ژیری و جوشی دل و هؤشیاریت له ناو ده بات، دل و دهر و نه په رده پوښ
 ده کات و چیرت نامؤزگاری و وریا کردنه وه ی بی سوود ده بیت. جا له نا کاو و کوت

^۱ - فهرموده یه کی (مرفوع) لهم بواره دا هاتوره که (ابن ماجه: ۴۲۵۰) به (الاسناد
 ضعیف) ده یگرتنه وه (ان حجر و البانی) به (حسن) ی داده تین.

و پریکدا مردن به خانگیری ده بیټ وسهرته نجامی به خراپه کاری و عاقیبه تی شه پری کوتایی دیت.

هه روه ها ده لیت: ده گپنه وه که به کیک له جه رده کانی "ناصر" له سهره مه رگدا ده بیټ ، کوپه که ی پئی ده لیت بلئی (لا إله إلا الله) شه ویش به رده وام ده لیت "ناصر پشت وپه نامه" چه ندین جار دو باره ی ده کرده وه وئو هه ره مان وه لای مه بوو، وه به کوپه که ی ده ووت: ئه ی فلان که س، ناصر تو به شمشیره که تدا کوشت و کوشتار ده تناسیته وه، پاشان مرد.

وه (عبدالحق) دیسانه وه ده لیت: به که سیکی تریان ووت بلئی "لا إله إلا الله". ئه و له وه لامدا ده بیوت: له مائی فلان که س ئه و شته ی تیدا چاک بکه ن. وه بیستانی فلانه که س وای لی بکه ن. تا مرد.

وه هه روه ها ده لیت: (أبو طاهر السلفي) مؤله تی دام ئه م پروداوه ی له سهر بگپه وه: که به که سیکیان ده ووت له سهره مه رگ بلئی (لا إله إلا الله) ، شه ویش به زمانی فارسی ده بیوت: (ده به یازده) واته (ده که په تی یانزه) .. وه به کیکی تر پییان ده ووت بلئی: لا إله إلا الله... ئه و ده بیوت: پیگای حمامی منجاب له کوئی یه؟

وه ده لیت: ئه م ووت به چیرۆکی له سهره یه. ده گپنه وه پیاویک له به رده م ماله که یاندا ، پاره ستابوو، ده رگای ماله که یان گه وره بوو. له ده رگای حه مام ده رچوو. له و کاته دا که نیزه یه کی ژور جوان به ویدا تیده په پیت وه له پیاوه ده پرسیت: پیگای حه مامی منجاب له کوئی یه؟ پیاوه که ش به هه لی ده زانیټ و جوانی که نیزه که کاریگه ری تیده کات. وه ده یخه له تینیت و ده یه ویت ده ست دریزی بکاته سه ری.. ده لیت ئه مه ده رگای حه مامه که یه. واته مائی خویان. که نیزه که ش (کچه که) ده چیته ژوره وه. پیاوه که ش به دوایدا ده پواته ژوره وه. کچه که هه ست ده کات فیلی لی کراوه ئه مه حاللی کابرایه و نیه تی خراپه .. به پوو خوشی و

نەخۆشى و چارەسەر

نازەوہ ووتی: ئەی نابیت ھەندێ خواردن و خواردنەوہی خۆش کارەکەمان بپازینیتەوہ. کابراش ووتی: ھەرئێستا لە یەک سەعاتدا ھەرچی ئارەزووی دەکەیت بۆتی دەھینم. پاستەوخۆ بە بێ ئەوہی دەرگاکی لە سەر دابخات دەچیت بۆ بازار کپینی شتەکان. کچەکەش بە ھەلی دەزانیت ھەلدیت.. کاتی کابرا دیتەوہ ، تەماشای دەکات کچەکە پۆیشتووہ. و دەستکاری ھیچی نەکردووہ لە مالاکەدا. ئیتر وێڵ و سەرگەردانی ئەو کچە دەبیت و شەو و پۆژ بە دوایدا دەگەریت و بە کوچە و کۆلاتی ئەو شارەدا تێدەپەریت و لە بەردەم خۆیەوہ ئەم دێرە دووبارە دەکاتەوہ- بە ئومیدی ئەوہی ئەو کچە گوێی لەم وتەیە بیت بیدۆزیتەوہ دەلێت: (یا رب قائلۃ یوماً ، وقد تعبت: کیف طریق الی حمام منجاب) ئای ئەو کەسە ی رۆژێک ووتی: پێگای ھەمامی (مەنجا) لە کوێیە. بە خوا ماندوو بوم.

پۆژێک لە پۆژان لە پەنجەرە یەکێک لە بالەخانەکەوہ دەنگێک دیت و لە وەلامی ئەو دێرە دا دەلی: (ھلا جعلت سریعاً إذا ظفرت بها حرزاً علی الدار أو قفلاً علی الباب) واتە: ئەگەر تۆ دەتوویست دەست درێژی بکەیتە سەری با پاسەوانیکت لە مالاکەدا دابنایە. یان قوفلیکت لە دەرگاکی بدایە. کە گوێ بیستی ئەم وتەیە بوو ئیتر ھۆشی لێبڕا و دیوانە بوو. بەم چەشنە مایەوہ ھەتا ئەم دێرە ووشە کۆتایەکانی ژیانی بوو تا مرد...

وہ دەگێرێنەوہ کە (سفیان الثوری) شەویەک بەیانی دەگریا. لێیانی پرسی: لە ترسی تاوان دەگریت؟ ئەویش پوشیکی لە زەوی ھەلگرت و ، ووتی: تاوان لەمە سوکترە. بەلام لە ترسی ناخەشەری دا دەگرم.

جا ئەمە گەورەترین شارەزای و دانای یە. کە مۆڤ لەوہ بترسیت کە تاوان سەرقالی نەکات و دواکاری نەبیت لە کاتی مەرگ دا. و سەرئەنجام عاقیبەت شەری کات.

وہ (امام احمد) دہ گپنہ وہ کہ لہ (إبي درداء) وہ لہ کاتی سہرہ مہرگ لہ
ہۆش خۆی چوو ، کاتی بہ ناگا ہاتہ وہ ئہم ئایہ تہی دہ خویندہ وہ (وَقُلُّبُ
أَفِيدَتْهُمْ وَأَبْصَارُهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ....الأنعام: ۱۱۰) واتہ "ئہو کاتہی دل و چاوہ کانیان
ہہ لڈہ گپنہ وہ . ہہ روہ کو چۆن یہ کہ مجار لہ سہرہ تاوہ باوہ پریان نہ ہیناوہ بہ
گہ ورہ بی خودا و راستی پیغہ مہ بہ رﷺ . ئیمہ جاری وازیان لی دہ ہینین تا لہ ستم
سہرکہ شی خۆیاندا پۆچن .."

ہہ روہا دہ لیت: ئاخیر شہرہ ی ئہمہ تووشی ئہو بروادارانہ نابیت کہ دل و
دہرونیان پاک و ساغ و باوہ پریان دامہ زراوہ و ملکہ چی و گوپراپہ لی خوداو
پیغہ مہرن (د.خ) وہ خہریکی کاری چاکہ و چاکہ خوازین بہ لکو کہ سانیک
دہگریتہ وہ . کہ ئالودہی تاوانہ گہ ورہ کان و سہرپیچی کارن و سورن لہ سہر
تاوانکاری و پشت کردن لہ تہوبہ کاری . کہ ئہمانہ دہبنہ نیچیری شہیتان و دارو
دہستہی و عاقیبت شہ پریان دہکەن .

پشت کردن لہ ئاین لہ پیناوی ئافرہت

(عبدالحق) دہ لیت: دہ گپنہ وہ لہ (مصر) دا کہ سیك ہہ بو بہ ردہ وام ہۆگر و
بانگ بیژی مزگہوت بوو ہہ موو نویتژیکی لہ مزگہوت و ، بہ جہماعہت ئہ نجام
دہدا . جاریکیان چوو بۆ سہر بلندگۆی مزگہوت (منارہ) بۆ بانگ دان . لہ
تہنیشٹ مزگہوتہ کہ وہ . مالتیکی گاور ہہ بوو (مہسیحی) . لہ و کاتہ کچیکی شوخی
ئہو مالہ دیتہ حہوشہ کہ . کابراش لہ سہروی منارہ کہ وہ دہبینیت و شیت و
شہیدای دہ بیت راستہ خۆ دادہ بہ زیتہ خوارہ وہ و مزگہوتہ کہ بہ جی دہ ہیلیت و
دہچیتہ مالی گاورہ کہ . کچہ کہ کابراکہ دہبینیت کہ دیتہ ژورہ وہ پی دہ لیت:
کابرا چیت دہوی ؟ کابراکہش دہ لیت من تہنہا تۆم دہویت ! کچہ کہش پیی
دہ لیت: بۆچی یہ ..؟

کابراش ده‌لێت: چونکه تۆ منت شیت و شه‌یدا کردوه و دلمت داگیر کردوه...!

کچه‌که‌ش ده‌لێت: من هه‌رگیز کاری ناره‌وات له‌ گه‌ل ناکه‌م...

کابراش ده‌لێت: من ده‌مه‌وێت بتخوازم و ماره‌ت بکه‌م...

کچه‌که‌ ده‌لێت: من کچیکی گاوری نه‌سرانیم. تۆش که‌سیکی مووسلمان. باوکم به‌ هیچ شتیه‌یه‌ک نامدات به‌ مووسلمان...

کابرا ده‌لێت: من ده‌بمه‌ نه‌سرانی و گاوری به‌س تۆم بده‌نێ.

کچه‌که‌ش ده‌لێت: گه‌ر ببیت به‌ گاوری ئه‌وا منیش پازی ده‌بم.

کابراکه‌ بوو به‌ نه‌سرانی "گاوری" وه‌ پشتی کردله‌ ئیسلام. وه‌ له‌و ماله‌دا مایه‌وه‌ پێش ئه‌وه‌ی ببخوازیت هه‌ر له‌و پۆژه‌دا ده‌چیته‌ سه‌ربانی خانووی ماله‌که‌ و ده‌که‌وێته‌ خواره‌وه‌ و ده‌مریت. وه‌ ده‌ستی ناگات به‌ کچه‌که‌. و ئایینی خۆشی له‌ ده‌ستدا و قیامه‌تیشی دۆراند.

.. وه‌ هه‌روه‌ها ده‌لێت: ده‌گێڕنه‌وه‌. که‌ کابرایه‌ک هۆگری براده‌ریکی ده‌بیت. وه‌ زۆر تابه‌زۆی ده‌بیت – خۆشه‌ویستی ئه‌و که‌سه‌ دل و ده‌رونی داگیر ده‌کات. تا وای لێهات له‌ تاواندا توشی نه‌خۆشی بوو. له‌ جیگه‌ دا که‌وت. وه‌ ئه‌و براده‌ره‌ی سه‌ردانی نه‌ده‌کرد و نه‌ده‌هات بۆلای. خه‌لکی ئه‌م پووداوه‌یان بۆ باس کرد. ئه‌ویش به‌لێنی پێدان که‌ سه‌ردانی بکات. ئه‌م هه‌واله‌یان گه‌یانده‌ کابرا نه‌خۆشه‌که‌. له‌ خۆشیدا چاک بووه‌وه‌ و زۆر دلخۆش بوو هه‌ر باسی ده‌کرد و چاوه‌پوانی هاتنی براده‌ره‌که‌ی ده‌کرد... له‌م ساتانه‌دا بوو هه‌والیان بۆ هێنا که‌ ئه‌و پیاوه‌ پاشگه‌ز بووه‌ته‌وه‌ و نه‌هاتوو. هه‌والده‌ره‌که‌ ووتی. تا نیوه‌ی پێگا هاتوو دواتر ووتی ده‌گه‌ڕیمه‌وه‌. منیش زۆرم لێکرد که‌ نه‌گه‌ڕیته‌وه‌. ئه‌ویش له‌ وه‌لامدا ووتی: ئه‌و پیاوه‌ به‌ هاتنی من دلخۆش بووه‌ و له‌ لای خه‌لکی باسی کردووم و ناوی زپاندووم. منیش خۆم ناخه‌مه‌ جیگه‌ی گومانی خه‌لکیه‌وه‌ و نایه‌م. کابرا به‌

بیستنی ئەم هه‌واله‌ له پهل و پۆ كهوت و به ته‌واوی شی‌واو له جیگادا كهوت.
ونیشانه‌كانی مردنی له سه‌ر و چاویدا به دیار كهوت. له‌به‌ر خۆیه‌وه ده‌یووت:

أسلم يا راحة العليل ويا شفا الدنف النسحيل

رضاك أشهى إلى فؤادي من رحمة الخالق الجليل

واته:

سه‌لامه‌ت بێ ئە‌ی‌ حه‌وینه‌ره‌وه‌ی نه‌خـوش

ئە‌ی‌ چاره‌سه‌ری جه‌سته‌ی ده‌رده‌داری تێکشکاو

دلێ من هێند تاهه‌ زړۆی په‌زاهه‌ ندیتـــــــــــــــــه

زۆر زیاتر له تاهه‌ زړۆی بۆ په‌حمه‌تی خالقی جه‌لیل

منیش ووت: ئە‌ی‌ فلان كه‌س له‌ خوا به‌ترسه‌ و یه‌كسه‌ر به‌جێم هێشت

نه‌گه‌یشتمه‌وه ده‌رگای ماله‌كه‌یان و گوێم له‌ فیزاحی مه‌رگی بوو. جا په‌نا ده‌گرم

به‌ خوای گه‌وره‌ له‌ عاقیبه‌ت خراپی.. و ئاخ‌ر شه‌پی.

سزای نێرباز له‌ دنیا و قیامه‌ت

تاوانی نێربازی له‌ گه‌وره‌ترین تاوانه‌كانه‌. هه‌ر بۆیه‌ش سزاكه‌ی له‌ گه‌وره‌ترین و

سه‌خترین سزایه‌. چونكه‌ ئە‌م تاوانه‌ به‌ پێچه‌وانه‌ی سروشتی مرقّایه‌تیه‌.

جا ئایه‌ سزای نێربازی گه‌وره‌ترین و سه‌ختره‌ یان سزای زینا؟

له‌م باره‌یه‌وه زانیان جیاوازن و پابۆچونی تایبه‌تیان هه‌یه‌.

پای په‌كه‌م:

جا هه‌ندی له‌ هاوه‌لان و زانیان پێیان وایه‌ كه‌ سزای نێربازی زۆر سه‌ختر و

گه‌وره‌تره‌ له‌ سزای زینا و كوشتن. جا ئە‌ه‌جمه‌ده‌ری خێزانداری بیت یان په‌به‌ن. له‌و

هاوه‌ل و زانیانه‌ی له‌ سه‌ر ئە‌م پاو بۆچونه‌ن:

(أبوبكر الصديق و علي بن أبي طالب و خالد بن وليد و عبدالله بن زوبير و عبدالله

بن عباس و جابر بن زيد و عبدالله بن معمر و الزهري و ربيعة بن أبي عبدالرحمن و

نه خوشی و چاره سهر

مالك و اسحاق بن راهويه و امام احمد له پوخترين بۆچونيدا وه امام الشافعي له يه كى له بۆچونه كانيدا) .

پای دووهم:

وه هه ندىكى تر له زانايان پتيان و ايه سزاي نيرياز هاوشيوه سزاي زينا يه . له وانه :
(عطاء بن ابي رباح، حسن البصري، وسعيد بن المسيب ، ابراهيم النخعي ، وقتادة
الاوزاعي، وشافعي له پواله تي ريبازه كهيدا ، والامام احمد له يه كىكى تر
له بۆچونه كانيدا، و أبو يوسف ومحمد.)

پای ستيه م:

وه نه وانه ي كه پتيان و ايه سزاي نيريازى كه متره له سزاي زينا نه وانيش برىتين له :
(حاكم و أبو حنيفة) .

وه له دريژه ي هينانه وه ي به لگه بۆ بووچونه كانيان ده لئين: نه م تاوانه سه ريپچى
وياخى بوونه ، خواو پيغه مبه رى خودا هيچ جوړه سزايه زكيان بۆ ديارى نه كردووه ،
ته نها سزاي "التعزير" نه بىت . هاوشيوه ي خواردنى گۆشتى مردوو و خواردنه وه ي
خوين گۆشتى به رازه .

هه روه ها ده لئين: نه م تاوانه له نه ندامىكى جهسته ي مروقددا نه نجام دراوه كه زۆر
ناشيا و ناسروشتى يه ، به لكو نه مه ته نانه ت لاي ئاژه ليش قيزه وونه ، وه حه دى
له سه ر نى يه وهك جووت بوون له گه ل گويدرژو شتى تردا .

هه روه ها له دريژه ي به لگه هينانه وه دا ده لئين: له بنه ماكانى شه ريعة تدا ها توه
نه گه ر تاوانىك سروشته كه ي پالنه رو ته بيهه تىكى چه سپاو بىت ، نه وا حه ددى له سه ر
نى يه ، وه نه گه ر به ته بيهه تىكى خوازاوه وه نه نجام درا بىت نه وا حه ددى له سه ره .
هه ر بۆيه ده بينين زيناو دزى ومه ي خواردن حه دديان له سه ره . به ده ر له نه نجام
دانى خواردنى گۆشتى مرداره و بوو وه خواردنه وه ي خوين و خواردنى گۆشتى به راز .

وہ ہر لہم سونگہ یہ وہ وتویانہ: حدنی یہ لہ سر جووت بوون لہ گہل شازہل و خواردنی گوشتی مردارہ وہ بوو: کہ چی لہ بہ رامبہ ردا خوائ گہ ورہ جووت بوونی پیاو بۆ پیاو "نیربازی" زۆر بہ قیزہ ون پیناس کردوہ، وہ بہ ہمان شیوہ ش بۆ پیاویک داوابکات پیاوانی تر بینہ لای و کاری سیکیسی لہ گہلدا بکەن، بہ پیچہ وانہ ی زیناوه کہ ہر دوولا حەز بہ و کارہ دہ کەن و دە یخوان.

وہ دہ لئین: جا ئە گەر یەکیک لہ و دوو کہ سی ھاو پە گەز چێژی لہ یە کتری وەرگرت، ئەوا حەد دیان لہ سەرنی یە. بۆنمونہ ئە گەر دوو ئافرەت چێژیان لہ یە کتری وەرگرت.

بەلام زۆرینہ ی ھاوہ لان و پیاو چاکان کۆکن لہ سەر پراو بۆ چوونی یە کەم وە لہم بارہ یە وہ دہ لئین: تاوانی نیربازی گہ ورہ ترین و قیزہ ونترین جۆری تاوانہ مرقایہ تی بہ خۆ یە وہ بینیبیت لہ پاش بی باوہ پی. تەنانەت دوور نی یە زۆر گہ ورہ تربیت لہ تاوانی کوشتنیش.

وہ مەر وہا دہ لئین: هیچ پێپێک و گەلێک لہ پیش گەلی "لوط" دا نہ بووہ بہم کارہ قیزہ ونہ گیرۆدہ و سەرقال بووبیتن، ہەر بۆ یە خوائ گہ ورہ بہ سەختین وتوندترین شیوہ سزای دان. کہ لہ پیش و پاشی ئەمانہ هیچ گەلێکی تر بہم شیوہ یە سزا نہ داوہ کہ ھەموو شیوہ و شیوازەکانی سزاو تیا چوونی تیدا کۆکردنہ وہ ہەر لہ سزای بہ ھیلاک بردن و بەردباران کردن و "واتہ لہ ئاسمانہ وہ بہ ردی باران بہ سەریاندا" و بہ ناخی زەویدا نغرۆی کردن و شارو گوندەکانیان ھەلاوگیرکردن بہ ناخی زەویدا بردیانہ خواروہ کردیانہ پەند و عیبرەت بۆ ھەموو جیہان، چونکہ جۆرہ تاوانیکیان ئەنجام ئەدا کہ زەوی لہ ھەژمەتدا خەریک بوولەت دہ بوو، و سەر جەم فریشتەکان بہرہ و قولای ئاسمانہ کان ھەلہاتن لہ ترسی ئەو دیمەنہ شازہ و ناشیرینہ ی کہ دەیان بینن. زەوی شکاتی حالی لای خوائ گہ ورہ کرد و ھەچیاکان خەریک بوو و ردوخاش دہ بوون. جا کوشتنی کەسیک باشترہ لہ وہ ی

که نږبازی له گه لدا بکړیت، هه تا نه و کاته ی به سستم دیده ده کورښت شه هید ده بیت و سوو دمه ندی قیامت ده بیت. به لام نه گه ر نه و کاره ی پی کرا نه و به هه موو شیوازه کان کوشتوویه تی، کوشتنی که رامت وشکو مهن دی مه ردایه تی وجوامیری. وه به لکه له سهر نه م ووتانه نه وه یه که سزای کوشتن واته بکوژ ده که ویتنه سهر خزم وکس وکاری کوژاو یان لیی خوش دهن یاخود ده یکوژنه وه یاخود خوینی لی ده سینیت وناشته وایی ده که ن.

به لام نه مانه هیچی نږباز ناگریته وه، به لکو کډه نگیه که هیه له هاوه لان وژړینه ی زانایان که کوشتن به ته نه سزای نږبازییه، هه روه کو له فهرموده ی پیغه مبه ردا هاتووه. که هه موو هاوه لان وخه لیفه راشیدینه کان کاریان پی کردووه. وه سه لماوه که (خالد بن الولید رضی الله عنه) له چواره وری گوندنیشینه کانی عه رب پیاویکی دژیزوه ته وه که هاوشیوه ی ثافره ت شوو ده کاتوه پیاوان ده چنه لای. هه ربویه له نوسراویک نه م باسه ره وانه ی خه لیفه (ابو بکری صدیق رضی الله عنه) ده کات که چی ده رباره ی نه م حاله ته بکه ن. خه لیفه ابو بکر پواویژی به ژړینه ی هاوه لان کان کرد له نیوانیاندا پواوچوونی (علی بن ابي طالب رضی الله عنه) له هه ره موویان توندوتیژتر بوو، که ده یووت: له هه موو جیهاندا تاکه که لیک نه م به دره وشتیه ی نه نجام داوه له لای هه مووانیش ناشکرایه که خوی گهره چی به سهردا هیناون، جا پیم وایه نه وکه سه بسوتینریت. خه لیفه "ابو بکر رضی الله عنه" له وه لامدا پواوچوونه که ی "علی" په سهند کردو بۆ "خالد" ی ناردووه، نه ویش به وکا ره هه ستا.

وه (عبدالله بن عباس رضی الله عنه) پتی وایه: نه و به دره وشتیه له سه رووی به رزترین خانووی نه وشاره وه به ربدریتنه خواره وه پاشان به رداران بکړیت. وه نه م بۆچوونه ی له و سزایه وه. وه رگرتووه که خوی گهره سزای گلی "لوط" ی پیدابوو. وه "عبدالله" نه م فهرموده یه ی گپراوه ته وه که پیغه مبه ر رضی الله عنه فهرموویه تی: (من

وجد تموه يعمل عمل قوم لوط فأقتلوا الفاعل والمفعول به) ^۱ واته: هر کاریکی نیریا زیتان بینی، بکه رو پیکراوه که بکوژن.

هه روه ها ده لئین سه لمینراوه که پیغه مبه صلی الله علیه و آله ده فره میت: (لعن الله من يعمل عمل قوم لوط، لعن الله من يعمل عمل قوم لوط، لعن الله من يعمل عمل قوم لوط). ^۲ واته: خوای گه وره نه فره تی له و که سانه کردووه که کرده وهی گه لی "لوط" ده کات، خوای گه وره نه فره تی له و که سانه کردووه که کرده وهی گه لی "لوط" ده کات، خوای گه وره نه فره تی له و که سانه کردووه که کرده وهی گه لی "لوط" ده کات.

لیره دا پیغه مبه صلی الله علیه و آله سیّ جار له یه ک فره موده دا نه فره ت له زینا کار بکات، هه رچه نده نه فره تی له بریکی زوری تاوانه گه وره کان کردووه، به لام تنها له یه ک جار تی نه په پیوه، که چی سیّ جار نه فره ت له نیریا زان ده کات.

جا له پووی سزای نه و تاوانه وه سه رجه م هاوه لان کۆک وهاوده نگن له سه ر کوشتنی نیریا زان، به لام ناکۆک بوونه له شیواز وچۆنیه تی کوشتنه که ی. هه رچه نده هه ندی له خه لکی به هه له له مه گه یشتون وایان زانیوه جیاوازی بوونه له سه ر حوکمه که ی، نه خیر له پاستیدا تنها ناکۆکیان له سه ر شیوازی کوشتنه که ی بووه.

وه ده لئین: گه ر تیبینی نه م نایه ته پیروژه بکه ین که ده فره میت: (وَلَا تَقْرُبُوا الزُّنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا... الإسراء: ۳۲) واته: هه رگیز نزیک نه که ونه وه له زینا وه کاره کانی به روزینا پۆیشتن، چونکه به پاستی نه وه تاوانیکی گه وره یه پچکه یه کی هه له و ناپه سه نده.

^۱ - نه م فره موده یه (حسن) ه، (ترمذی: ۱۴۵۶) و (ابوداود: ۴۴۶۲) و (ابن ماجه: ۲۵۶۳) وه (البانی) به (حسن) ی داناوه.

^۲ - نه م فره موده یه (صحیح) ه، (احمد: ۳۰۹/۱) گپراویه تیه وه.

نه‌خوښی و چاره‌سهر

هه‌روه‌ها سه‌باره‌ت به‌نږيازه ده‌فه‌رميټ: (أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ... الأعراف: ۸۰) واته: تايا ئيوه کاري فاحیشه و خرابه‌کاري و ناره‌زووبازي ته‌نجام ده‌ده‌ن به شي‌وه‌يه‌ک که ويته‌وهاوشيوه‌تان نه‌بووه له‌ني‌و مرؤف و جيهاندا.

جا تښيني جياوازي نيوان ته‌م دوو ثابته پيروزه بکه، خواي گه‌وره له‌ثابته‌ي يه‌که‌مدا زيناى به‌يه‌کيک له جوړه‌کاني فاحیشه ده‌داته قه‌له‌م، به‌لام له‌ثابته‌ي دووه‌مدا سه‌رجه‌م ناوي فاحیشه‌ي له نږيازيده کؤکردوته‌وه.

واته پوخته‌ي فاحیشه بريتي يه له‌م به‌دکارو به‌درپه‌وشتيه واته نږيازي، چونکه ناشيريني وقيزه‌وني ته‌م به‌دکاريه زؤر ناسراوه وه‌ه‌موو که‌سيک ده‌يزانيت. وه‌ته‌مه هاوشيوه‌ي ووت‌ه‌ي فيرعه‌ونه که‌له‌م ثابته‌دا ده‌رده‌که‌ويټ: (وَفَعَلْتَ فَعَلَتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ... الشعراء: ۱۹) واته: ته‌وه‌نده کاره‌که ديارو ناسراوه به‌خرابه، هه‌موو که‌سيک ده‌يزانيت چيت کردووه.

هه‌روه‌ها خواي گه‌وره ده‌رباره‌ي ته‌م به‌دپه‌وشتيه ده‌فه‌رميټ: ((مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ... الأعراف: ۸۰)) واته: که‌س له‌پيش ئيوه ته‌م به‌درپه‌وشتيه‌ي ته‌نجام نه‌داوه. پاشان دټه سه‌ر ده‌ست نيشان کردني ته‌و به‌درپه‌وشتيه‌ي که شه‌رمه‌زارترين وپرسواترين کاره که‌مرؤفايه‌تي به‌خويه‌وه بينيبيټي که‌ده‌فه‌رميټ: (إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ... الإعراف: ۸۱) واته: ئيوه ده‌چن پياو له‌پياو ماره ده‌که‌ن وده‌چنه لاي يه‌کتری.

پاشان مه‌به‌ستي ته‌و کاره چه‌په‌له‌يان بؤ ده‌خاته پوو که نږيازي يه. وه‌ته‌م کاره ده‌بيټه مايه‌ي ده‌ست به‌رداربوون له هاوسه‌رگيري وپشت گوي خستني هاوسه‌ره‌کانيان که‌له‌م پرؤسه‌يه‌دا واته هاوسه‌رگيري و جووت بوونيان پيروزترين وپژدارترين دروست کراوي خواي گه‌وره دټه بوون که‌مرؤفه، که‌چيني پيغه‌مبه‌ران وپياو چاکاني تښايه، جگه له‌ده‌ست خستني ژياننکي ناسوده‌يي

ابن القيم الجوزی

چیتو خوشی بۆ ههردوولا ، که له تکانی شهرم ونهمانی شکۆمهندی مرۆف، مهگهر
خودا خۆی بزانیته چهند خراپه ی مهترسیدار ههیه له م بهد پره وشتیه دا.

جگه له هه موو نه مانه نیربازی پیچه وانه ی سروشت وپاک ی و بی گهردی مرۆفایه تی
وژیانه که له سه ری پهروه ده بوونه ، که سه رجهم بوونه وه ریش له سه ر بنه مای
نیرومی دروست بوونه . که نه مان به م کاره یان مرۆف له پیزو پله وپایه ی به رزی
وپاکیو شکۆمهندی داده گر نه پیزی که متر له ئاژه لان . له هه مان کاتدا سروشت
وفیتره تی مرۆفایه تی پیچه وانه و ئاوه ژوو ده که نه وه ، هه ربۆیه خوای گه وره شارو
خانوو هکانیانی سه روژێر کردو به ناخی زه ویدا بردوونی .

دواتریش خوای گه وره باس له وه ده کات که به م تاوانه یان سنووریان شکاندوو وه
زیاده په ویان کردوو له تاواندا ، که ده فه رمیته : (بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ...
الإعراف: ۸۱) .

جا به راوردێک بکه ئایه ته که له تاوانی زینادا شتی له م شتیه وه هاتوو ه؟! پاشان
خوای گه وره به ده سه ته ئایه تی پیروژ ناوزه ردیان ده کات وکه هه یچ پێرێک وگه لێک
به م چه شنه سه رکۆنه و ناشیرین نه کراوه که ده فه رمیته : (بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ...
الإعراف: ۸۱) .

(وَلَجَّئْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبَائِثَ... النبأ: ۷۴) واته : ئیمه
پیغه مبه ر"لوط"مان پزگار کردن له و شاره ی که دانیشتوانه که ی کاری پیسیان
نه نجام داوه (إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاسَقِينَ... الأنبياء: ۷۴) واته : به پاسی
نه وان پێرپوگه لیکی سه مکارو خراپه و به دپره وشت بوون .

(رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ... العنکبوت: ۳۰) واته : خودایه سه رکه وتووم
که به سه ر نه و گه له ی که خراپه کای بلاوده که نه وه ... وه ته نانه ت فریشته کانیش به
سه مکاران ناوی ده به ن : (إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ...)

نه‌خوښی و چاره‌سەر

العنكبوت: (٣١) واته: ئیمه هاتووین خه‌لکی نه‌وشاره به‌هیلاک به‌رین وشاره‌که کاول بکه‌ین چونکه دانیش‌توانه‌که‌ی سته‌مکارن.

ته‌نانه‌ت کاتی‌ک حه‌ززه‌تی ایبراهیم "س.خ" ده‌یه‌وئیت به‌رگریبان لی بکات وله‌سه‌ر نه‌وسزایه بدوئیت ، فریشته‌کان پښگری لی ده‌که‌ن وده‌لئین مۆله‌ت وده‌رفه‌رتی گفتوگوکردن له‌سه‌ر ئه‌م کاره نه‌ماوه وه‌سزای خودا بۆیان به‌پښویه . (یا ابراهیم أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ... هود: ٧٦) .

ته‌نانه‌ت پیسی وچلئسی ئه‌و گه‌له له ئاستی‌کدا بوو که هیچ که‌سی‌ک له‌ده‌ستیان ده‌رباز نه‌ده‌بوو له‌م کاره‌دا. وه‌کاتی‌ک هه‌والیان بیست که چه‌ند پیاوئیکی پوخسار جوان میوانی حه‌ززه‌تی "لوط" ن پاس‌ته‌وخۆ هێرشیان هێنایه سه‌ر ماله‌که‌ی و یستیان ده‌ست درئزی بکه‌نه سه‌ریان له دیمه‌نیکی ئه‌وپه‌ری بی شه‌رمیدا. به‌ناچاری حه‌ززه‌تی "لوط" له میانه‌ی به‌رگری کردن گفتوگوکردنی له‌گه‌ل میوانه به‌پښه‌کانی که‌چه‌کانی خۆی پیدان گه‌ر به‌شیوه‌یه‌کی راست ودروست ماره‌یان بکه‌ن وبنه‌هاوسه‌ریان، به‌لام ده‌ست درئزی نه‌که‌نه سه‌ر میوانه‌کانی وشه‌رمه‌زاری

نه‌که‌ن. ئایا ئیوه پیاوئیکی مه‌ردو جوامی‌رتان تیدا نی یه ؟

(يَا قَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزَوْنَ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ... هود: ٧٨) .

به‌لام له وه‌لامدا زۆر بی شه‌رم وه‌سه‌رکه‌شانه مه‌به‌ستی گلاوی خۆیان ده‌خه‌نه پوو، که‌ده‌لئین ئیمه هیچ مافی‌ک وه‌به‌ستی‌کمان که‌چه‌کانت نی یه، وه‌تۆ باش ده‌زانیت که ئیمه چیمان ده‌وئیت وکتمان مه‌به‌سته . (لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ... هود: ٧٩) .

حه‌ززه‌تی "لوط" زۆر مه‌ردانه تا سه‌ر ئیسقان به‌رگری له‌میوانه‌کانی ده‌کرد له‌ژیر فشاری گه‌له‌که‌ی وناچاری وبی ده‌رفه‌تی به‌ناخ وکه‌سه‌ریکی زۆره‌وه ده‌لئیت: (قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوِي إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ... هود: ٨٠) واته: پێیانی ووت: خۆزگه

من هَیْزِکُم دهبوو، یان له خۆتان هاوکاریکم دهبوو یاخود په نایه کم شک ببردایه هه تا هانام بۆ ببردایه وتۆلهم لیتان بکردایه ته وه .

جا میوانه کانی که نێردراوی خوای گه وره بوون له سه ر پوخساری پیاوان هاتبوون . پاستی ومه به سستی هاتنه که یان بۆ "لوط" ناشکراکرد وهیوریان کرده وه که نه وان ناتوانن ده ست بگه یه ننه ئیمه . (قَالُوا يَا لُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ... هود: ۸۱) .

پاشتر پێیان پاگه یاند که سزای خوای گه وره به پێوه یه بۆ نه م گه له سته مکاره ، وه کات وساتی نه م سزایه یان پێ پاگه یاند، هه روه ها لیستی پزگاریبوه کانیان پێدا له م سزایه . که پێری باوه ردارانه جگه له هاوسه ره که ی که تیاچووه کانه به نه پێنی ده بێت شار چۆل بکه ن: (فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرًا تَكُ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ... هود: ۸۱) . جا هه زده تی "لوط" ویستی زووتر کاره ساته که پێش بخات، به لام فریشته کان پێیان پاگه یاند کاتی سه عاتی سفر زۆر نزیکه بۆنه و پووداوه . جاماوه ی ده رچ بونی یارانی "لوط" له و شاره و وێران بوونی ته نها ماوه ی نیوان به ری به یان وخۆره له اتن بوو چیت نه و شاره بۆ به کجاری خاپوورکراو سه ره وژێرکرایه وه .

له پێشدا خوای گه وره فه رمانی به هه زده تی "جبریل" دا که فریشته ی نزیکه خودایه ، به وه ی که له په گ وپیشه وه نه و شاره هه لکه نیت و به روه قولا ی ئاسمانه کان بیانبات، ته نانه ت فریشته کانی ئاسمان گوێیان له وه پێنی سه گه کان وزه پێنی ده نگه ی گوێدرێژه کانیان بوو، نه وه نده به رزکرایه وه به سه رووژێری به ناخی زه ویدا بران . (فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَابًا مِّن سَجِيلٍ... هود: ۸۲) .

پاشتر به ردمان باران به سه ریاند ، وه کردمانه نمونه و په ندو عیبه رت بۆ سه رجه م مرقفایه تی ، ته نانه ت شوینی کاره ساته که شمان کرده سه ره پێی کاروان چییان

نه خوشی و چاره سهر

وپیواران تا به بینینی شوینه واره که یان په ندو عیبه رت وهریگرن. (إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ * وَإِنَّهَا لَبَسِيلٌ مَّقِيمٌ * إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ... الحجر: ۷۵-۷۷) واته: نه م به سهراته به لگه و په ندو عیبه رته بۆ که سانیك که په ندو ناموزگاری وهریگرن ، به تایبه تی شوینه واری نه و پووداوه له سهر پښگای کا روان چییانه تا هه مووان په ندی لی وهریگرین. وه نه مه به لگه یه بۆ بپواداران که خوی به هیزیتان چۆن تۆله ده سینیت.

سهرکه شی وگومپایی و ناره نووبازی ژیری شتواندبوون ، بینایی کویر کردبوون ، دل وده روئیانی په رده پش کردبوو، زور له نازله ناست نزم وکه متر بوون تا به و دهرده چوون. که به هه میشه یی شادی نیو ژانه لاکانی دۆزه خ بوون و له نیو ناگرو سزاو سوتاندا بیرى نه و چیرۆ خوشیه یان ده خریته وه که چی به دپه وشتیه کیان نه نجام داوه. (اصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُحْزَنُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ... الطور: ۱۶) واته: پوچن له نیو ناگری دۆزه خدا ، جا خوپاگر ده بن له نیو ناگری دۆزه خدا یان خوپاگر نابن هه روهك یهك وایه ، دلنیابن نه مه تۆله ی به د په وشتیه که تانه که نه نجامتان داوه له دنیا دا.

پاشان خوی گهره له سیاقی نایه ته که دا ، وه پاش گپړانه وه ی ورده کاریه کانی نه و کاره ساته ، به شیوه یه کی هه پره شه نامیز پووده کاته نه گهری دووباره بوونه وه ی نه م کاره ساته گهر بیتو هاو شیوه و هاوکارانی نه و به دپه وشتیه سهر هه لبداته وه له نیو ناده میزاد دا. که ده فه رمیت: (وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ... هود: ۸۳) واته: نه م سزاو کاره ساته دوور نی یه دووباره ببیته وه ، به دووباره بوونه وه ی خودی نه و تاوان وکاره ساته ی که لی "لوط" له نیو مرقفایه تیدا.

گفتوگو یهك له سهر به لگه کان

گفتوگو یهك له سهر به لگه ی نه وکه سانه ی که پتیا ی وایه سزای نیربازی که متره له سزای زینا کاری.

ئەوان پێیان وایە کە: نێربازی تاوانیکە و سەرپێچی بە کە خۆی گەرە هیچ سزاو
حەدێکی بۆ دیاری نەکردووە.

لە وەلامدا دەڵێن: لە چەند پڕوویە وە شیکای ئەم بۆچوونە دەکەین:—

۱. پێغەمبەری ئازیز ﷺ بە یامبەری خودایە و پۆشکارو شیکاری فەرمانەکانی خۆی
گەرە، جا سزای ئەم تاوانە بە لای پێغەمبەری خوداوە بریتی یە لە کوشتن، وە ک
لە چەند فەرموودەیک پوونمان کردووە. جا هەرچەندە لە قورئاندا دەقیك نە هاتووە
لە سەری، بەلام لە سونەتدا سەلمێنراوە.

۲. ئەگەر پێتان وایە لەم بابەتەدا سونەت وەرناگیریت، کەواتە ناگیریت بەردباران
کردنی زیناکاریش بکیریت، چونکە تەنها لە سونەت و فەرموودەکاندا هاتووە.
وە ئەگەر ووترا بەردبارنکردنی زیناکار وە ک دەق لە قورئاندا نە هاتووە، بەلام حوکمی
هەر ماوە، چونکە ئایەتەکان وە ک دەق نەسخ بوونەتە وە نە ک وە ک حوکم. ئەوا
دەڵێن: کەواتە ناییت حەد لە مە ی خۆر بدریت!!

۳. پەدکردنە وە ی بە لگە یەکی دیاری کراو، واتای پەدکردنە وە ی سەرچەم بە لگە کان
نی یە لە کاتی کیدا ئەو بە لگە یە ی ئێو پشستی پێ دەبەستن، ئێمە هەلمان
وە شانده وە!

بەلام ئەو ووتە یە کە دەڵێت: ئەم تاوانە بە کارهێنانی کاری سێکسی یە لە ئەندام
و شوێنێکی جەستە ی مرقف کە لە گە ل سروشتدا ناگونجیت و خوازاو نی یە،
وە هاویشوێ ی لای خۆی گەرە وە ک چوونە لای ئازە ل و ئافەرە تی مردوو وایە، کە
خۆی گەرە لای پەسەند نی یە.

لە وەلامدا دەڵێن:—

۱. ئەمە قیاسیکی ناپەرە وایە، بە دەقی فەرموودە ی پێغەمبەر و کۆدەنگی
هاوەلان پەدکراوەتە وە.

ب. قیاس کردنی جووت بوون له گهل کورپکی جوانکیله که فیتنه و ناشوبه که ی له سه رووی جووت بوونه له گهل گویدرژو نافرتهی مردوودا، نه مه خرابترین قیاسه .
ج. نه م ووته یه له گهل سروشتدا ناگونجیت وه لای خوی گهره په سهند نی یه وپرد ده کریتته وه، چونکه هر کاریک خودا پی پی په سهند نه بیت له گهل خودی سروشتی مرفدا ناگونجیت وهرج نی یه سزای له سهر نه بیت. نه مه هاوشیوه ی نه نجامدانی کاری سیکیسه له گهل دایک وخوشک وکچدا. که سزاکه ی کوشتنه .
جا نه مه یه کیکه له پاکانی (أحمد) وراویچوونی (اسحاق بن راصوبه) و پیپرکی زور له "اهل الحديث"، جا نه و که سه کورپیت یان پیاو.

وه (ابو داود) و (ترمذی) له (براء بن عازب) ده گپنه وه که ده لیت: (لقيت عمي ومعه الراية، فقلت الى أين تريد؟ قال: بعثني رسول الله ﷺ الى رجل نكح امرأة ابية من بعده ان أضرب عنقه واخذ ماله.)^۱ واته: براء ده لیت: مامه م پیگه یشته ده بینم نالایه کی به ده سته وه یه ، پرسیم بۆ کوئ ده چیت؟ ووتی: پیغه مبه ری خودا نار دومیتهی بچم کابرایه ک بکوژم وماله که شی بهینم ، چونکه له دوی مردنی باوکی باوه ژنی خوی ماره کردوته وه .

وه (ترمذی) له سهر نه م فرموده یه ده لیت: نه م فرموده یه "حسن" ه، وه (جوزجان) که ده کاته مامی "براء" ده لیت: نه و پیاوه ناوی (حارث بن عمرو) ه .
وه له (سنن ابی داود) و (ابن ماجه) دا هاتووه له فرموده ی "ابن عباس" که پیغه مبه ری خودا ﷺ فرموویه تی: (من وقع على ذات محرم فأقتلوه)^۲ واته: هر که سیک کاری سیکی له گهل مه حره میکدا نه نجام بدات، نه وای بیکوژن.^۱

^۱ - نه م فرموده یه (حسن) ه، (احمد: ۲۹۵/۴) وه (ترمذی: ۱۳۶۲) وه (ابو داود: ۴۴۵۷) گپرایانه ته وه .

^۲ - نه م فرموده یه (ضعیف الأسناد) ه، (احمد: ۳۰۰/۱) وه (ترمذی: ۱۴۶۲) وه (ابن ماجه: ۲۵۶۴) گپرایانه ته وه . پروانه (الاروا: ۲۳۴۸-۲۳۵۲)

ابن القيم الجوزی

ههروه‌ها ده‌لێن کابرایه‌کیان گرتبوو هێنایان بۆلای "حجاج" که سه‌لمێنرابوو ده‌ست درێژی سیکی کردۆته‌ سه‌ر خوشکه‌که‌ی، "حجاج" فه‌رمانی دا به‌به‌ند کردنی وه‌فه‌رمانی دا که بپرسیت له‌هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ که سزای ئه‌م تاوانباره‌ چۆن بدریّت. جا له‌ (عبدالله بن مطرف) یان پرسى که هاوه‌لێ پیغه‌مبه‌ر ﷺ بوو، ئه‌ویش ووتی: گویم له‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ بوو ده‌یفه‌رموو: (من تخطى حرم المؤمنین فخطوا وسطه بالسيف).^١ واته‌: هه‌رکه‌سیک هێلێ ناموسی باوه‌ردارانی شکاند، ئه‌وا به‌ شمشیر بیکوژن و وه‌له‌ ناوه‌پاسته‌وه‌ دوو له‌تى بکه‌ن. جا ئه‌مه‌ باس له‌ جووریکی تری کوشتن ده‌کات که تاییه‌ته‌، به‌لام هه‌رکه‌سیک بزانیّت که‌هه‌رامه‌ چوونه‌ لای که‌چ یان دایک، ئه‌وا هه‌دی بریتی یه‌ له‌کوشتن، واتا هاوشیوه‌ی نێریازی یه‌.

پوخته‌ی وردبینی له‌ بواره‌دا:

یان ده‌بیّت به‌لگه‌ به‌ئیتیه‌وه‌ له‌سه‌ر هه‌ردوو بابته‌که‌ و به‌قیاس کردن پاستی هه‌ردوو بابته‌که‌ ده‌خاته‌ پوو. وه‌سه‌رجه‌م موسلمانان کۆده‌نگن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی هه‌رکه‌سیک زینا له‌گه‌ڵ مه‌حه‌رمه‌میکدا بکات ئه‌وا هه‌دی له‌سه‌ر دروست ده‌بیّت، به‌لام له‌چۆنیه‌تى وشێوازی هه‌ده‌ده‌که‌ ناکۆکن که‌ ئایا کوشتنه‌ له‌هه‌موو حاڵه‌تیکدا، یاخود هه‌ده‌ده‌که‌ی ته‌نها وه‌کو هه‌ددى زینایه‌؟

^١ - مه‌حه‌رم نه‌مانه‌ ده‌گرتیه‌وه‌: (دایک، باوه‌ژن، خوشک و که‌چ، که‌چه‌زا، خوشکه‌زا، کورپه‌زا، پورو دایره "نه‌نک"، خوشک و دایک له‌شیره‌وه‌، خه‌سو).
^٢ - ئه‌م فه‌رموده‌یه‌ (ضعیف الأسناد)، (الهیثمی فی الجمع: ٢٦٩/٦) دا هێناوتی. وه‌ده‌یداته‌ پال (طبرانی) وه‌ده‌لیت: جگه‌له‌ (وفدة بن قضاة) نه‌بیّت پیاوه‌کانی ئه‌م فه‌رموده‌یه‌ هه‌موویان متمانه‌ دارن. وه‌ (بخاری) له‌صحیحه‌که‌یدا ده‌گێڕته‌وه‌ که پیغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رمیّت: (من زنى باخته فحدّه حد الزانی) واته‌: هه‌رکه‌سیک زینای له‌گه‌ڵ خوشکه‌که‌ی کرد، ئه‌وا هه‌دی وه‌ک هه‌ددى زینایه‌.

وه‌ (الحافظ) ده‌لیت: (احمد) یش پێی وایه‌، به‌لام زۆرینه‌ی زانایان پێیان وایه‌ ئه‌مه‌ هه‌رامه‌، به‌مه‌رجیک زانییتی که‌ هه‌رامه‌ پێشتر.

نه خوښی و چاره سهر

دو پټر له باره يه وه دهرده که ون: _

هريه که له نيمامی "شافعی و مالک و احمد" پټيان وايه ، هه دده که ی هاوښووی هه ددی زینایه .

به لام "احمد" له يه کټک له بڼوونه کانيدا ، وه هه روه ها "اسحاق" و کڅمه لټکی تر پټيان اوي: که هه دده که کړښتنه له هه مو حاله تټکدا ، هه روه ها کڅده نگن که له ژير ناوی خواستن وماره کړندا هم کاری زینایه ی نه نجام دايټ و بيشزانيت که هه رame ، نه وا هه ددی لي دهرديت، ته نها (ابو حنيفه) نه بيت ، که پټی وايه له ژيرناوی ماره کړندا بيت نه وا هه دده که ی له سهر ده که ویت .

به لام نه وانه ی تر که دږی هم بڼوونه ن ده لټن: به نه نجام دانی هم تاوانه له ژير ناوی ماره کړندا نه وا دوچار تاوانه که ی گه وره تر کړدوه ، دووشتی ناپړه وای گه وره ی له يه ک کاتدا نه نجام داوه ، که نه ویش تاوانی ناپړه وایی گريبه ستي ماريه که یه ، وه تاوانی ناپړه وایی زیناکه یه . جا به چ شتوه يه ک نه وه هه ددی له سهر لاده چټ؟ به کڅکړدنه وه ی ماره کړدنیکي نادرست و تاوانی زیناکاری؟!

به لام سه باره ت به جووت بوون له گه ل ټافره تټکی مردوو، نه وا دووچور بڼوون هه يه که له پټياز و مه زه بی "احمد" و که سانی تر هه يه . يه که م و به ناوبانگ ترينيان نه وه يه که : هه ددی له سهر دروست ده بيت ، که نه مه ش و ته ی "اوزاعی" يه ، چونکه نه نجام ده ی هم تاوانه دووشتی گه وره ی کڅکړدو ته وه که بریتی يه له پوشاندنی شکومه ندی مردوويه ک، وه هه روه ها نه نجامدانی تاوانی زیناکاری .

جووت بوون له گه ل ټاڅه لدا

جووت بوون له گه ل ټاڅه لدا يه کټکه له تاوانه قټزه ونه کان ، وه زانايان سه باره ت به م تاوانه سی پاو بڼوونيان هه يه که نه وانیش نه مانه ن: _

ابن القيم الجوزی

۱. حوکمه که ی بریتی یه له ته می کردن و سه رزه نشست کردنی، وه حه دی له سه ر نی یه، نه مه پابوچوونی هه ر یه ک له: (مالک، ابو حنیفه، شافعی له یه کی له بوچوونه کانیدا، إسحاق).

۲. حوکمی نه م کاره وه ک کاری زینا وایه دارکاری ده کریت نه گه ر په به ن بیت، وه به ر دباران ده کریت نه گه ر خیزاندار بیت، نه مه پابوچوونی "حسن" ه.

۳. حوکمی نه م کاره وه ک کاری نیربازی وایه، نه مه یه کی که له پابوچوونه کانی (أحمد).

وه ده ست نیشان کردنی جوړی سزاوچه دده که دوو پابوچوونی تر ه یه که نایا سزای کوشتنه؟ یان وه ک زیناکار مامه له ی له گه لدا ده کریت؟

وه نه وانه ی که پییان وایه سزا که ی بریتی یه له "کوشتن" نه م فه رموده یه ی "ابو داود" ده گپ نه وه له (ابن عباس) که پیغه مبه ر ﷺ فه رمویه تی: (من اتی بهیمة فأقتله واقتلوها معه).^۱ واته: هه ر که سی که جووت بوو له گه ل ناژه لکدا، نه واهه ر دووکیان بکوژن "ناژه ل وکه سه که ش".

وه ده لاین: نه م جووت بوونه به هیچ شیوه ک دروست نی یه، هه ربویه سزای کوشتنه وه ک نیربازی.

به لام نه وانه ی که پیچه وانه ی نه م بوچوونه یان هه یه ده لاین: نه م فه رموده یه ی "صحیح" و دروست نی یه وکاری پی نا کریت.

وه (اسماعیل بن سعید الشانجی) ده لایت: له م باره یه وه پرسیم له "أحمد" ووتی: بی ده نگ بوو... وه فه رموده که ی "عمرو بن أبی عمرو" ی لا دروست و صحیح نه بوو.

^۱ - نه م فه رموده یه (حسن) ه، (أحمد: ۲۶۹/۱) وه (ابن داود: ۴۴۶۴) وه (ترمذی: ۱۴۵۵) وه ده لایت لای زانایان کار به مه ده کریت، که نه مه ش ووتی (أحمد و إسحاق) ه.

نه خوشی و چاره سهر

وه (طحاوي) ده لیت: نه و فرموده یه لاوازه "ضعیف"، وه هه روه ها فرموده و گپانه وه که ی "ابن عباس" یش دروست نی یه، هر بویه فه توای ددها به وه ی که هه ددی له سهر نی یه. وه "ابو داود" یش ده لیت نه م بچوونه فرموده که لاواز "ضعیف" ده کاته وه.

جا قیاس کردنی جووت بوون، نه و زور له یه که وه دوون و قیاسی کی ته و او ناپه وایه ...

له نیوان نیربازی و پانپانۆکی دا "السحاق"

هه ندی جا تاوانی نیربازی قیاس ده کریتته سهر تاوانی پانپانۆکی "السحاق"، که نه م قیاسه ناپه وایه کی ئاشکرای تیدایه، چونکه تاوانی نیربازی واته دووپیاو یاخود دوو کوپ کاری سیکیسی نه نجام ددهات به تپه پرکردنی نه ندامی نیرینه "چوک" بۆ نیو کۆمی نه وی تریان، به لام نه م کرداره له پان پانۆکی "السحاق" پوونادات، چونکه ته نها هه ردوو مینه که له یه ک کاتدا چپژ له یه کتری و هه رده گرن.

وه ده توانین بلتین: هاوشیوه ی پانپانۆکی "السحاق" له نیرینه دا هه یه، نه ویش چپژوه رگرتنی دوو که سی نیرینه به بی کرداری تپه پاندنی چوک بۆ نیو کۆمی نه وی تریان. وه له هه ندی "اثار" دا هاتوه به "مرفوعی": (اذا اتت المرأة المرأة فهما زانیتان)^۲ واته: نه گهر دوو ئافرهت چوونه لای یه کتری و کاری سیکیسیان له گه ل یه ک نه نجام دا، نه و هه ردووکیان زینایان نه نجام داوه.

۱ - "السحاق" له کورده واریدا پتی ده ورتیت "پان پانۆکی" یان لیخشاندن، واته دوو که سی مینه چپژ سیکیسی له یه کتری و هه رده گرن به نه نجامدانی هه ندی کرداری تاییهت له م براره دا، به بی تی پرکردنی هه چ شتیک به نیو داویتی یه کزیدا. "وه رگتیر"

۲ - نه م فرموده یه (ضعیف الأسناد)، پروانه (المطالب العالیة) ی (ابن حجر: ۱۸۰۹) وه (مجمع الزوائد: ۲۵۶/۶)

ابن القيم الجوزی

به لام لیتره دا هه ددیان له سه ر نی یه ، چونکه هیچ شتیکیان تیپه پ نه کردووه بۆ نیو داوینی یه کتری، وه کاتی ناوی لڤ نراوه زیناکار ، شهوا له هاوشیوهی زینای چاو ودهم وقاچه .

به‌شی پینجه‌م
چاره‌سەر
و
وه‌لامی پروپوخت

چاره سهر و هلامی پروپوخت

پاش خستنه پووی سهرجه م نه و دهرده کوشنده ی که هر ه موویان له یاخی بوون
وسه ریچی و تاوانکاری یه وه سه رچاوه ده گریت، لیتره دا به وپه پی که ساسیه وه
ده وتریّت:

ئایا دهرمان و چاره سه ریك هیه بۆ ئه م دهرده کوشنده یه؟!
وه پووکیه هیه بۆ پوچهل کردنه وه ی ئه م جادووه بی شوواره؟
ئایا ریگایه هیه بۆ دهر بازبوون له م بیابانه بی کوتایه؟
وه فریاد په سیك هیه بۆ پزگارکردنی دلی عاشقیك که شهیدایی دئیوانه ی
کرد بیّت؟... هتد.

به لی..... وه بی گومان دهر دنی یه بی دهرمان و چاره سه ریك، ئه مه کرۆکی
بابه ته که یه: (ما أنزل الله من داء إلا جعل له دواء علمه من علمه وجهله من
جهله).^۱ واته: خوای گه وره هر دهر دو نه خووشی یه کی نارد بیّت، نه و له گه لیدا
چاره سه رکه شی ناردووه، جا نه وه ی بیزانیّت ده یزانیّت وه نه وه ی بی ناگا بیّت،
نه و نایزانیّت.

جا چاره سه رکرنی ئه م دهر دانه ی دل، به نده به دوور پیگاوه: _
پیگای یه که م: پیگری کردن و خو پاراستن له پیش تووش بوونی. "خو پاراستن
باشتر له چاره سه رکردن".

پیگای دووه م: چاره سه ر کردن و بیه برکردنی له پاش تووش بوونی.
جا هر دوو پیگا که به نده به یارمه تی خوای گه وره، وه هر که سیك خوای گه وره
هاوکاری بکات سه رفراز ده بیّت، وه به پیچه وانه شه وه راسته.
ریگای یه که م:

^۱ - نه م فهرمودیه (صحیح) ه، پیشر باسماں کردووه.

خۆپاراستن باشتەر له چاره‌سەرکردن

بۆ پێگهی کردن له‌تووش بوونی دڵ به‌م ده‌رده‌ کوشنده‌یه ، دووکاری گه‌رنگ پێویسته‌:

١. چاو پاراستن له‌نه‌زه‌ری هه‌رام ، که‌پێشتەر شیکاری ئه‌م باب‌ه‌ته‌مان کرد.
٢. نه‌زه‌ری هه‌رام تیریکێ ژه‌هراویه له‌ تیره‌کانی ئیبلیس، جا هه‌رکه‌سی نه‌زه‌ره‌کانی بخاته گه‌ر هه‌سره‌ته‌کانی زیاده‌کات. بۆیه چاوپاراستن سوودی زۆره‌.

سووده‌کانی چاوپاراستن

١- به‌جی گه‌یاندنی فه‌رمانی خودایه‌:

ئه‌مه مه‌به‌ستی دروست بوونی مڕۆقه ، مایه‌ی خۆشبه‌ختیه‌تی بتوانیت فه‌رمانه‌کانی خودای گه‌وره جی به‌جی بکات، وه‌قورپه‌سه‌رو تیاچوون بۆ که‌سانیک که پشت له‌فه‌رمانه‌کانی خودا ده‌که‌ن.

٢- پێگه‌وه‌ ئه‌فانی پاراستنه له‌ تیره ژه‌هراویه‌کان:

٣- دڵ په‌یوه‌ست ده‌کات به‌ خوای گه‌وره‌وه‌:

نه‌زه‌ری هه‌رام دڵ په‌رته‌وازه ده‌کات وه‌له خوداو په‌حمی خودا دووری ده‌خاته‌وه، مڕۆقه هه‌ست به‌وێلی و ته‌نهایی ده‌کات.

٤- دڵ شاد و به‌هێز ده‌کات:

به‌ پێچه‌وانه گه‌ر ته‌ماشای نادروست بکه‌یت ، دڵ سست و لاوازه‌کات.

٥- دڵ پرده‌کات له‌رۆشنایی:

به‌ پێچه‌وانه‌وه ته‌ماشای نادروست دڵ سیاه‌بوێ ده‌کات ، هه‌ر بۆیه خوای گه‌وره له‌پاش فه‌رمان کردن به‌ چاوپاراستن باس له‌ئایه‌تی "نور" ده‌کات که‌ده‌فه‌رمیت: (قُلْ لِّلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ... النور: ٣٠) واته‌: فه‌رمان به‌باوه‌پداران بکه‌ با چاو و داوێنیان بپاریزن. پاشان راسته‌وخو دیته‌ سه‌ر ئایه‌تی "النور" که‌ده‌فه‌رمیت: (اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا

ابن القيم الجوزی

مِصْبَاحٌ... النور: ۳۵) واته: خوای گه وره پووناك كه ره وهی زهوی وئاسمانه كانه وه نمونهی پووناكی یه كهی وهك تاقیقك وایه چرایه کی تیدابیت چراكش له ناو شوشه یه كدابیت.

واته: هاوشیوهی ئه م نوره له دلی باورداراندایه. كه هه ركه سیك دلی به نوری خودا پووناك بووه وه، پاشتر هه رچی خیروچا كه خوازی هه یه له هه موو لایه كه وه پووی تی دهكات په روانه ئاسا. به لام گه ر خاموش و سیاپوش بوو، هه رچی شه پو خراپه خوازی هه یه پووی تی دهكهن ویل وگومراونا بئنا ده بیت.

۶- **فیراسه وپووناسی ده به خشیت به دل. كه پاك و پیس، راست و ناراست، حهق و ناحق له یه كه جیاده كاته وه:**

(شجاع الكرمانی) كه خوی خاوه ن پووناسیه کی "فیراسه" سه رسوپهیتنه ر بوو، ده لیت: هه ر كه سیك ته مه نی برازینیتته وه به شوین كه وتنی سونه تی پیغه مبه ر ناخی دابمه زینیت، به وچاودیری خودا چاوی بپاریزیت له حه رام، وه دره ون خالی كات له گومان، جهسته ی تیركات له حه لال، ئه وا فیراسه ی هه چ كات هه له ناكات. خوای گه وره ش هه میشه چا كه ی به نده كان له په گه زی كرداره كه ده داته وه، واته كه سیك چاوی پاراست له حه رام، خودا پووناكی و بینایی زیاد دهكات وپووناسی به هیز دهكات. هه ریویه خوای گه وره "دزه كهی" ئه م راستیه ده خاته پوو كه "كویری و ویلی یه" كه باس له گه لی "لوط" ی پیغه مبه ر دهكات وده فه رمیت: (لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ... الحجر: ۷۲) واته: سویند بیت به تو ئه ی "محمد" ئه وان له گومرایی و سه رخوشی خویان بۆ تاوان كویرو نابینا بوونه وده تلینته وه.

جا لیتره دا خوای گه وره به "سكر- سه رخوشی" باسیان دهكات، كه مه به سستی گومرا بوونی ژیری و عه قله "وه" كویری_ العمه "كه مه به سستی نابینا بوونی چاوه.

۷- دلّ دامه‌زراو و چه‌سپاو ده‌کات:

چاو پاراستن دلّ دامه‌زراو ده‌کات ، خوای گه‌وره هیزنی به‌لگه‌داری وزیره‌کی وتوانایی ده‌به‌خشیت.

وه له (أثر) دا هاتوو که: (الذي خالف هواه يفر الشيطان من ظلمه) واته: هه‌رکه سێک ملکه‌چی ئاره‌زووه‌کانی نه‌بیّت، شه‌یتان له‌سێبه‌ری هه‌لدیّت. وه‌به‌پێچه‌وانه‌وه هه‌رکه سێک گوێپرایه‌لی ئاره‌زووه‌کانی بکات ئه‌وا شه‌یتان ده‌بیّت یارو یاوه‌ری و وه‌خوای گه‌وره‌ش سه‌رشۆپی ده‌کات. هه‌روه‌کو "حسن" ده‌لیّت: خوای گه‌وره یاخی بووان و سه‌رکه‌شان وتاوانباران سه‌رشۆپو پيسوا ده‌کات ، هه‌رچه‌نده ده‌نگی سمی ئه‌سه‌په‌کانیان له‌ دوری ئه‌وه‌نده‌وه ده‌نگی بیّت وه‌خۆیان به‌زال و سه‌ریه‌رز بزانن.

چونکه خوای گه‌وره عیزه‌ت و سه‌ریه‌رزنی کردۆته هاوێکی ملکه‌چی و گوێپرایه‌لی بۆ خودا، که‌ده‌فه‌رمیّت: (وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ... الْمُنَافِقُونَ: ۸) واته: سه‌ریه‌رزنی و شکۆمه‌ندی به‌ته‌نها بۆ خودا و پێغه‌مبه‌رو بپواداران. وه‌هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمیّت: (وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ... آل عمران: ۱۳۹) واته: ئه‌ی بپواداران ، غه‌م و په‌ژاره مه‌خۆن هه‌ر ئێوه سه‌ریه‌رزنی ئه‌گه‌ر باوه‌رداری پاسته‌قینه‌بن.

وه‌هه‌روه‌ها باوه‌پ و ته‌و کرداره له‌ ناخ و نه‌هێنی و ئاشکرایدا ، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمیّت: (مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ... الفاطر: ۱۰) واته: ئه‌وه‌ی سه‌ریه‌رزنی و پایه‌بلندی ده‌ویّت ، بابزانیّت هه‌موو سه‌ریه‌رزنی به‌ك هه‌ر بۆخودایه ، گوفتاری چاکه‌و به‌جی بۆلای خودا به‌رزده‌بیته‌وه ، کاروکرده‌وه‌ی چاکه‌ش گوفتار و وته‌ی شیرین به‌رزده‌کاته‌وه.

که‌واته هه‌رکه سێک ده‌یه‌ویّت سه‌ریه‌رزو سه‌رفرازبیّت، باملکه‌چی و گوێپرایه‌لی خودا بکات و وته‌و کرده‌وه‌ی چاکه ئه‌نجام بدات. وه‌له‌ نزاو‌پارانه‌وه‌ی "قنوت" دا

هاتوره كه (انه لا يزل من واليت، ولا يعز من عاديت) ^١ واته: ئه‌ی خودایه‌..
ئوه‌ی تۆ سه‌ربه‌ری بکه‌یت ، هه‌رگیز پيسوا نابیت. وه‌ئوه‌ی تۆ پيسواى بکه‌یت
، هه‌رگیز سه‌ربه‌ری نابیت.

٨- ده‌رگاكانى دل له‌سه‌ر شه‌یتان داده‌خات:

شه‌یتان له‌گه‌ل هه‌موو ته‌ماشاکردنیکی نادروستدا ده‌روازه‌ی بۆ والا ده‌بیست به‌
ئاره‌زووی خۆی خۆی ده‌گه‌یه‌نیتته‌ دل وینه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی لاشیرین ده‌کات و خه‌یاڵ
و بێرۆکه‌ی بۆده‌چینیت ، گه‌ی تۆ به‌رده‌دات وحه‌زو ئاره‌زووه‌کانی ده‌بزوینیت ،
وه‌تا وانکاری لاناسان ده‌کات که‌هه‌ر چۆنیک هه‌یه‌ ده‌ستی پێ بگه‌یه‌نیت ، به‌م
چه‌شنه‌ چواره‌وهری دل ناگردان ده‌کات له‌هه‌ر چواره‌لاه ناگر بلیسه‌ی بۆ ده‌دات
وه‌ك ته‌نوری گه‌گرتووی لێ دیت.

هه‌ر له‌به‌ر هه‌مان مه‌به‌ست سزای ته‌ماشاکه‌رانی نادروست له‌ژیاانی گۆپو به‌رزه‌خدا
بریتی یه‌ له‌ته‌نوریکێ گه‌گرتوو که‌ پوحيان تێیدا ده‌برژیت تا هاتنی هه‌شر.
هه‌روه‌کو پێغه‌مبه‌ر له‌ خودا بینویتی. ^٢

^١ - ئهم فهرمووده‌یه (صحیح)ه، (احمد: ١/١٩٩) وه‌ (اصحاب السنین الاربعه) گێڕایانه‌ته‌وه‌. پخوانه
کتیبه‌کانی (ادعیه‌ الصلاة) (رضوان جامع رضوان).

^٢ - ئهم فهرمووده‌یه (صحیح)ه، (بخاری: ٧٠٤٧) وه‌ (مسلم: ٣٦/١٥) گێڕایانه‌ته‌وه‌. له‌
فهرمووده‌یه‌کی درێژی بخاریدا که‌ دوو فریشته‌ پێغه‌مبه‌ر ده‌گه‌ڕێن به‌سه‌ر به‌هه‌شت و دۆزه‌خدا،
که‌تێدا هاتروه‌: (فانطلقنا فائینا علی مثل النور، فإذا فیها لفظ واصرات، قال: فاطلعا فیها، فإذا فیها
رجال ونساء عراة، واذاهم یأتیهم من أسفل منهم، فإذا اتاهم ذلك الهب وضوا، قال: قلت
لهما "یعنی الملکین" ما هؤلاء؟ قال: لی انطلق، انطلق... ثم قال: واما الرجال والنساء المرأة الذین فی
مثل بناء النور فانهن الزنات والزواني) واته: ڕۆشینی تاگه‌یشینه‌ شویتیک له‌ته‌نور ده‌جوو
که‌ده‌نگه‌ ده‌نگی لێوه‌ ده‌هات، پیاوانه‌ره‌تی ڕووتی تێدا بوو له‌ ژیری نه‌و ته‌نوره‌وه‌ ناگرو بلیسه‌یان
بۆ ده‌هات و فزاحیان ده‌کرد. منیش لێیانم پرسین نه‌مانه‌ کین؟ فریشته‌کانیش ووتیان: با ڕۆژین
با ڕۆژین ، دواتر ووتیان ئه‌و پیاو و ناهه‌ره‌ته‌ ڕووتانه‌ زیناکار بوون.

۹- دل خاویښ وساز دهکات بۇ بیرۆکه ی چاکه خوازی:

چاو پاراستن دل ساز دهکات بۇ بیرۆکه ی چاکه خوازی ودل خاویښ دهکاته وه، به لام به پیچه وانه وه کاتیک چاو نه پاریزراو سهرکه شانه ته ماشای نادروستی نه نجام دا، نه واسی نه هامة تی پووده کاته نه و دلّه که بریتی به له بی ناگایی وشوین ناره زوو که وتن وکه مته رخه می له کاردا، وه که له م نایه ته دا دهرده که ویت: (وَلَا تُطِغْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا... الکهف: ۲۸).

۱۰- دل وچاو په یوه سته به یه که وه:

دل وچاو هه ردوکیان په یوه ستن به یه که وه ویه کتری ته واو ده که ن. واته هه رکاتیک چاو تیک چوو وتووشی خراپه بوو ئیتر دلّیش خراپ ده بیت وده بیت به جیگه ی زبلدانی شته پیسه کان، وه جیگه ی خوشویستنی خودای تیدا نابیته وه. به هه مان شیوه ش گهر دل کاوول وخراب بیت، ئیتر راسته وخو چاویش توشی خراشی وشواندن ده بیت وحق وراستی نابینیت.

رینگای دووهم:

چاره سهر کردن له پاش تووش بوون

نه میش بریتی به له دهر بازکردنی دل له و شتانه ی سهرقالی دهکات، به تاییه تی دووشت دل سهرقال ده که ن که بریتین له "ترسیکی پارا، یان خوشه ویستیه کی هه راسانکه ر" نه و ساته یه که لا ده بیته وه، واته دهرونی مرؤف دهست به رداری خوشه ویستیه که ده بیت بۇ خوشه ویستیه کی له و گهره تر. یاخود کاتیک دهست به رداری خوشه ویستیک ده بیت له ترسی توش بوون به کاره ساتیک که گهره تربیت له مه ترسیه کانی له دهست دانی نه و خوشه ویسته.

جا خاوه نی نه م دلّه پیویستی به دوو بنه مای سهره کی هه یه، به له دهست دانی هه ریه که یان مه ترسی له سهر دروست ده بیت، که نه و بنا مایانه ش نه مانه ن: _

بنه‌مای یه‌که‌م:

بنه‌مایه‌کی وردو دروست که بتوانیت جیاکاری و پۆلینکاری بکات له‌نیتوان ئاست و پله‌کانی خۆشه‌ویست و دهرده‌سه‌ریه‌کانیدا وه‌پۆیسته به‌رزترین و گه‌وره‌ترین خۆشه‌ویست هه‌لبژێرتیت له‌نێو خۆشه‌ویسته‌کاندا ، وه‌هه‌روه‌ها که‌مترین و بچوکترین دهرده‌سه‌ری هه‌لبژێرتیت له‌نێو دهرده‌سه‌ریه‌ گه‌وره‌کاندا. که‌ئه‌مه‌ سیفات و خاسیه‌تی عه‌قل و ژیرییه‌ . جائه‌گه‌ر یه‌کێک به‌پێچه‌وانه‌ی ئه‌م بنه‌مایه‌ کاری کرد ، که‌واته‌ که‌م و کورپی له‌ ژیری و عه‌قلیدا یه‌ بگه‌ر له‌ ئاستی ئازده‌له‌کان بگه‌ر که‌متر ده‌ژمێردریت.

بنه‌مای دووه‌م:

هیژی ئارام گرتن و بپیاردان که‌ بتوانیت بپاری هه‌لبژاردنی ئه‌م ئارام گری له‌ ده‌ست به‌ردانی ئه‌وی تردا بکات ، چونکه‌ زۆرجار مرۆف ده‌توانیت پاست و ناپاست له‌یه‌ک جیا بکاته‌وه‌ ، به‌لام ده‌ست به‌رداریبوون و بپیاردان له‌سه‌ری زۆر دژواره‌ و ئه‌سته‌مه‌ به‌هۆی لاوازی ده‌رونی یه‌وه‌ .

هه‌ر بۆیه‌ خوای گه‌وره‌ پێگری ده‌کات له‌ که‌سێک بپیته‌ بپیارده‌ست و پێشه‌وای خواپه‌رس و دینداران ، که‌ لایه‌نی بپیاردان وه‌لبژاردنه‌وه‌ لاوازه‌ بپیت که‌ ده‌فه‌رمیت: (وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ... السجدة: ٢٤) واته‌: کاتێک نه‌وه‌ی ئیسرائیل ئارامگه‌ریبوون و خواناس بوون کردمان به‌ پێشه‌وایانی خه‌لکی و وه‌ده‌سه‌لاتمان پێ به‌خشین وه‌باوه‌ری پته‌ویان هه‌بوو به‌ ئایه‌ته‌کانمان.

به‌ئێ ئه‌مه‌ ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ خۆی سوودمه‌ند و خه‌لکیش لێی سوودمه‌ند ده‌بن له‌ پووناکیان، وه‌هه‌میشه‌ نه‌خۆی سوودمه‌ند ده‌بیت که‌ له‌ تاریکی دا هه‌نگاو ده‌نیت، وه‌هه‌ر که‌ سیش شوینی که‌ ویت له‌ تاریکستاندا و ئێل و سه‌رگه‌ردانیان ده‌کات.

نەخشى و چارەسەر

وہ کەسى واشمان ھەيە بەتەنھا خۆى سودمەند دەبىت لەو پووناكى يە كەسى تر لىى سودمەند نابىت ،كەواتە: _

۱. ھەم خۆى ھەم شوينكە وتوانى سودمەند دەبن لە پووناكى يەكەى.
۲. نەخۆى ونە شوين كە وتوانى ھىچيان سودمەند نابن، چونكە پووناكى لە دەست داوہ .
۳. بەتەنھا خودى خۆى سودمەند دەبىت، بەلام خەلكى نەخىر.

بۆ چەسپاندنى خۆشەويستى خودا، پىويستە دل خالى بىت لە تاوانكاريدا

پاش خویندەنەوى ئەم ناوئىشانە بۆمان دەردەكەوئ كە ناكريت خۆشەويستى بالا لەگەل خۆشەويستى تردا لە يەك دلدا كۆبكرىتەوہ، بەلكو پىويستە دل خالى وپاك ساف ويەكلا بىت بۆ خۆشەويستى بالا، كە خۆشەويستى خواى گەورەيە. واتە خۆشەويستى دوو دژ لە يەك كاتدا وەلە يەك دلدا كۆنابىتەوہ ومەحالە .
پىويستە يەكتايى خودا بپارىزىت لە خۆشەويستيدا، وە نابىت ھاوہل ھاوبەشى بۆ بپاربدرىت لە خۆشەويستيدا ، بەتايبەتى كە خواى گەورە بەھەموو شىئوہ يەك ھاوبەشى پەد دەكات وەلە پەرستىن و تاكى خۆشەويستيدا.

كەواتە پىويستە دلمان خالى بكەينەوہ بۆ سى ئەركى گەورە:

۱. خۆشويستنى خوداى تاك وتەنھا.
 ۲. پەقمان لەھەموو شتىك بىت كە ببىتە مايەى لەناودانى خۆشەويستى خودا.
 ۳. وەھەر شتىكمان خۆش ويست لەبەر پەزامەندى خودا خۆشمان بوئت.
- خۆشويستنى غەيرى خودا مايەى نەھامەتى وسزاي دونياو بەرزەخ وقيامەتە، بەلام خۆش ويستنى خودا مايەى ھەوانەوہى دل و دەرون وپاراستنى دونياو بەرزەخ وقيامەتە. جا چ پەواى ھەق وپاستى يە لەيەك دلدا ھەر يەكە لە " خاچ وبت وپەيكەر وئافرەت وھۆز وخیل و دونيا...ھتد." جىگەى خۆشەويستى خودا بگريتەوہ. زۆرىكن ئەوانەى لە دونيا خۆشەويستەكانەيان بوونەتە خودا و دەيان

په رستن وگوږپایه لیان ده که ن وه له و پیتاوه دا گوږی به فەرمانی خودا ناده ن. (أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ... الجاثية: ۲۳) واته: ئایا نابینى نه وانه ی که حه زو ئاره زووه کانی خوږیان کردو ته خوداو ده بیان په رستن ، خوای که ورده ش به هو ی نه م به د هه لوږسته یانه وه گوږپایه لی کردوون که زانویتی شایه نی نه مهن، وه موری ناوه به سهر ده زگای بیستن ودل وده روئیدا، وه په رده پو شى چاو وده زگای بینینی کردوون. جا ئیتر کى هه یه جگه له خودا هیدایه ت وپرتنمایان بکات، ئایا بیرناکه نه وه وئاموژگاری وهرناگرن.

جوړ وپله کانی خوښه ویستی

خوښه ویستی جوړ وپله ی تاییه تی خو ی هه یه، له وانه:

خوښه ویستی په رستن:

واته هه ندی جوړی خوښه ویستی هه یه ده چیته چوارچیوه ی په رستننه وه ، به تاییه تی نه گهر نه م دووبنه مایه ی تیدا بیت "خوښه ویستی له گه ل گوږپایه لی ، وه ملکه چی کردن". واته هه رکه سیک شتی خوښ ویست وگوږپایه لی کردو ملکه چی بوو وه له بریاره کانی دهرنه ده چوو، نه وا په رستوویه تی. پله کانی خوښه ویستی نه مانه ن: _

۱- په یوه ندی:

وه یه که م هه نگاوه له م پله یه دا پیى ده وتریت په یوه ندی، واته په یوه ندی دل به خوښه ویستی یه که یه وه.

۲- شه یدایی "المصیابة":

به دووهم پله ی خوښه ویستی دیت ، واته شه یدابوونی دل بق خوښه ویسته که ی.

۳- په یوه ست بوون "الفرام":

نه خوشی و چاره سهر

واته په یوه ست بوونی دل به خوشه ویسته که یوه که هر گیز ناتوانیت لیتی دابریټ، واته هه میسه دلی له لایه تی وه هؤگری بووه واته ناتوانیت لیتی جودا بیته وه ، هه بویه خوی گه وره له وه سفی سزای دۆزه خدا به رامبه ر به بی باوه پان که هیچ کاتیک لیان جودا نابیته وه ده فهرمیت: (إِنْ عَذَابُهَا كَانَ غَرَامًا... الفرقان: ۶۵) .

۴- عاشق بوون "العشق":

واته پڅوون وزیاده پړه وی کردن له خوشه ویستی، جا ئه م جوره یان بؤ خوی گه وره به کارناهیتریت، وه که سیش به کاری ناهیتیت.

۵- تامه زړوبوون "الشوق":

واته تامه زړوبوونی دل بؤ خوشه ویسته که ی وه کؤچ کردن به ناراسته ی. ئه مه یان به رامبه ر خوی گه وره به کارهاتوه، هه روه کو له (مسند) ی امام احمد دا هاتوه ، که (عمار بن یاسر رضی الله عنه) ده لیت: نویژم کرد به کورتی ته واوم کرد ، له م باره یه وه لیان پرسیم، منیش ووت: له م نویژده دا نزام کرد به هندی نزاو پارانه وه که پیغمبه ری خدا صلی الله علیه و آله هه میسه پیان ده پارایه وه ، ده یفرمو: (اللهم اني اسئلك بعلمك الغيب ، وقدرتك على الخلق، احيني اذا كانت الحياة خيرا لي، وتوفني اذا كانت الوفاة خيراً لي، اللهم اني اسألك خشيتك في الغيب والشهادة واسألك كلمة الحق في الغضب والرضى، واسألك القصد في الفقر والغنى، واسألك نعمياً لا ينفيذ، واسألك قرة عين لا تنقطع ، واسألك برو العيش بعد الموت، واسألك لذة النظر الى وجهك ، واسألك الشوق الى لقائك، في غير ضراء مضرة ، ولا فتنة مضلة ، اللهم زينا بزينة الايمان ، واجعلنا هداة مهتدين.)^۱ واته: خودايه من له تو داوا ده که م به زانستی نهیئی وبالا ده ستیت به سهر بونه وهردا ، که بمژینه ئه گه ر ژيان

^۱ - نه لهر مورده یه (حسن) ۵، (احمد: ۴/۲۶۴، ۲/۱۹۱) وه (النسائی: ۳/۵۴) وه (حاکم: ۵۲۴/۱).

خیری تېدايه و بممرینه ئه گەر مردنم خیری تېدايه . خودايه ترسی تۆم له دلدایا
 بپوینه له نهیئنی وئاشکرادا، وه ووشه ی حه ق وپاستیم پی ببه خشه له توپه یی
 وهیمنیدا ، له مه ژاری وده وله مه ندیدا . وه داوای نیعمه تیکت لی ده که م کۆتایی
 نه یت، وه داوای نه وه و ده چه یه کی دوانه بپاوت لی ده که م . وه داوای ژیا نی خو شیت
 لی ده که م له پاش مردن، وه داوای چێژی خو شی بینینی پوخسارت ده که م .
 وه داوات لی ده که م تامه نزۆم بکه یت بۆ دیدارت بی ئه وه ی توش بییتم به
 زهره رمه ندی یان تا قی کردنه وه یه کی گومپاکه ر . خودايه به باوه پدارتی بی
 پارێنه وه ، وه هیدايه تمان بده بمانکه ره هیدايه ت داری خه لکی .

وه له (أثر) دا هاتووه : (طال شوق الأبرار الى لقائي ، وأنا الى لقائهم أشد شوقاً)
 واته : تامه نزۆی خواناسان بۆ دیداری من درێژه ی کیشا ، من له وان زیاتر بۆ
 دیداریان تامه نزۆترم ..

وه ئه مه هه ر ئه و واتایه یه که پیغه مبه ر گوزارشتی لی ده کات وده فه رمیت : (من
 احب لقاء الله احب الله لقاءه) واته : هه رکه سیك هه ز به دیداری خودا بکات ،
 خوداش هه ز به دیداری ئه و ده کات .

وه هه ندیک له بیرتیژان پێیان وایه له م ئایه تدا خوای گه وره مه به ستی له وه دایه
 خوای گه وره ده زانیی تامه نزۆی خواناسان بۆ دیداری خوای خو یان
 له به رزبونه وه دایه ، هه ربۆیه خوای گه وره ژوان و دیداری بۆ ده ست نیشان کردوون
 تا دل وده رونیان به ویتته وه ، که ده فه رمیت : (مَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ
 لَكَ... العنكبوت: ٥) واته : ئه وه ی ئاوه ته خوازه به دیداری خودا شاد
 بیته ، بادلتیا بیته که کاتی دیاری کراوی خو ی و سه ره مه رگ هه ردیت " تا به دیداری
 شاد بیته " .

ژیانی کامه‌رانی^۱

شادمان و خۆشترین ژیان بریتی یه له ژيانی نیتوان شه‌یدا و عاشقان که سه‌رتاپا ژيانیان پ‌په له ئاسوده‌یی و کامه‌رانی و خۆشی، چونکه دل‌یان به‌خته‌وه‌رو ئاسوده‌یه ، وه‌هه‌ر ئه‌م خۆشیه‌یه خ‌وای گه‌وره به ژيانی کامه‌رانی گ‌وزارشتی لێ ده‌کات ، کاتیک ده‌فه‌رمیت: (مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنشَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً... النحل: ۹۷) واته: هه‌ر که سێک له‌ نیترو مێ کرده‌وه‌ی چاک ئه‌ نجام بدات و باوه‌ر‌داربیت ئه‌وا سوێندبیت به‌خودا به ژيانیکێ ئاسوده‌یی و کامه‌رانی ده‌یژینین له‌م دونیا‌یه‌دا.

جا مه‌به‌ستی له ژيانی نیتوان ب‌پ‌وادارو بێ باوه‌ر نی یه که مه‌به‌ست و نیازه‌کانیان په‌رش و به‌لاوبیت، به‌لکو مه‌به‌ستی ئه‌و دل‌ه شه‌یدا یا نه‌یه که هه‌موو مه‌به‌ست و نیازتکیان به‌نده له‌سه‌ر په‌زاهه‌ندی کردنی خۆشه‌ویسته‌که‌یان، که هه‌میشه هۆش و بیرو ده‌رونیان په‌یوه‌سته به‌وه‌وه له هه‌ولێ پ‌ازی کردن و دیداریدان و هه‌ر بۆ ئه‌و ده‌ژین ، وه‌هه‌ر له‌پێناوی ئه‌ویشدا ده‌مرن و خۆیان به‌خت ده‌که‌ن. جا بێ ده‌نگیان ، له گ‌فتوگۆکردنیان، گ‌وێبیستیان، ته‌ماشاکردن و وردب‌وونه‌وه‌یان، جو‌له‌و کرده‌وه‌کانیان هه‌ر هه‌مووی له‌پێناوی خۆشه‌ویسته‌که‌یاندا یه که خ‌وای گه‌وره و میهره‌بانه .

هه‌روه‌کو له (صحیح بخاری) دا هاتوه ، که پێغه‌م‌به‌ر له خ‌وای گه‌وره ده‌یگێرپێته‌وه و ده‌فه‌رمیت، خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمیت: (ما تقرب الی عبدي بمثل ما افترضت علیه، ولا یزال عبدي یقترب الی بالنوافل حتی احبه، فإذا احبته کنت سمعه الذی یسمع به، وبصره الذی یبصر به، ویده الذی یبطش و جلّه الذی بی یمشی بها، ولئن سألتني لأعطينه، ولئن استعاذني لأعیننه، وما ترددت فی شيء أنا فاعله کترددی عن قبض نفس عبدي المؤمن ، یکره الموت وأکره مساءته ولا بد له

^۱ - بۆ ئه‌م باب‌ه‌ته ب‌روانه کتیی: (م‌ذ‌رج الساکین/ منزلة الحیاة) ی دانهر.

منه) ^۱ واته: هیچ کاتیک بۀ نده کانی بۀ نۀ نده ای بۀ جی گۀ یاندنی فہ رزہ کان لیم نزیك نابنہ وہ ، وہ بہ بۀ رده وامی بۀ نده کانم بہ نۀ نجام دانی سونہ تہ کان "نوافل" لیم نزیك دہ بنہ وہ . ہہ تا دہ گاتہ ئاستیک کہ ئیتر خۆشم دہ وین . وہ کاتیک کہ خۆشم ویستن دہ بمہ گوئی کہ پیی دہ بیستیت، وہ چا وہ کانی کہ پیی دہ بینیت ، وہ دہ سته کانی کہ کاری پی دہ کات ، وہ پی یہ کانی کہ پیی دہ چیت و دیت . واتہ بہ من دہ بیستیت، وہ بہ من دہ بینیت، وہ بہ من کار دہ کات، وہ بہ من دیت و دہ پروات، وہ ونہ گہر داوام لی بکات پیی دہ بہ خشم ، پہ نام پیی بگریٹ پہ نای پی دہ دم . وہلہ هیچ شتیک دوول نابم وہک لہ گیان کیٹشانی باوہ پداریک دا نہ بیت، کہ حہ ز بہ مردن ناکات، منیش حہ زنا کەم توشی نارہ حہ تی بکەم ، بہ لام ہہ رده بیئەم کەم کارہ جی بہ جی بیت .

شیکار کردن و لیکنانہ وہی ئەم فہرموودہ یہ:

لہم فہرموودہ یہ دا دووہۆکاری گرنگ دہ رده کە ویت بۆ نزیك بوونہ وہ لہ خودای گہ ورہ ، کە نە وانیش جی بہ جی کردنی "فہ رزہ کان ونہ وافلہ کانہ" . پاشان ہہ رکە سیک خوای گہ ورہ خۆشی بویت ، ئیتر نە و خۆشہ ویستی یہ دہ بیتہ هاوپی وهاوہ لی ہہ میشیی و لی جیانابیتہ وہ ، دل و دہرون و گیانی سہراپا دہ گریتہ وہ ، وہ ہہ موو مہ بہ ست وکاو ووتہ یہ کی بریتی یہ لہ پازی کردنی خوای گہ ورہ . جا ہہ رکاتیک کاربکات ، پروات ، ببینیت، ببیستیت، لہ ہہ موو نە مانہ دا خوای گہ ورہ ی لہ بہر چا وہ و خودای لہ گەل دایہ ، خۆشہ ویستی خودا بزوینہ ری ہہ موو کارہ کانیتی .

جا نە گہر خۆشہ ویستی دوو مرؤف بۆ یہ کتری ئەم ہہ لہ بستہ ی لی بکە ویتہ وہ کە دہ لیت:

خیالک فی عیني، و ذکرک فی فمي ومثواک فی قلبی، فأین تغیب؟

^۱ - ئەم فہرموودہ یہ (صحیح) ۵، (بخاری: ۶۵۰۲) گێراویہ تیہ وہ . لہ فہرموودہ ی (ابی ہریرہ) .

نه خوشی و چاره سهر

واته: خه یائی تۆ له چاوانم دایه، یادت له سهر لیوانم.

لانهت له دلدایه، جا ئیتر چۆن لیم وون ده بیت؟

جا ئه بی شهیدایی وتامه زۆی بهنده کان بۆ خودای خۆیان چۆن بیت؟!

له م فرموده یه دا باس له گوئی و چاو دهست و پئی کراوه:

جا ئه م ئه ندامانه ی ده زگای ههست و کارن، گوئی و چاو شته کان ده گویننه وه بۆنیو
دل ویست و ئیراده ی پئی ده به خشن و ده بنه مایه ی خۆشویستن و پق لی بوونه وه بۆ
شته کان. وه بۆ ئه نجام دانی ئه م خۆشویستن و پق لی بوونه وه یه دهسته کان و پئی
کان به گپ ده خات.

جا ئه گه ره له هه موو و ته و بیستن و ههست کردنی کدا خودای له یاد بیت، ئیتر ئه و
خۆشه ویستی یه به دیار ده که ویت له ده زگا کانی جی به جی کردندا له دهست و پئی
یه کاند، له پۆیشن و هاتن و کار کردندا. جا لی ره دا خوی گه وه له گه ل ئه و
بهنده دایه له هه موو کار و نیهت و ته یه کی دا. هه ره کو له م فرموده یه دا هاتووه
که ده فره میت: (انا مع عبدي ما ذكرني وتحركت بي شفتاء) واته: من له گه ل
بهنده که مدا تا یادم بکات و لیوه کانی به یادی من بجوئیتته وه.

وه ئه مه ئه و له گه ل بوونه دایه که خوی گه وه له م ئایه ته دا باسی لیوه ده کات:
(لا تحزن ان الله معنا... التوبة: ٤٠). وه هه ره ها پیغه مبه ره ﷺ ده فره میت: (ما ظنك
باشنن الله ثالثها) واته: ئه ی أبو بکر ده بیت گومانته چی بیت دوو کهس که خوی
گه وه سی یه میانه. وه خوی گه وه ده فره میت: (وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ...
العنکبوت: ٦٩) واته: خوی گه وه له گه ل چا که کاراندا یه. (إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا

^١ - ئه م فرموده یه (صحیح ه، احمد: ٥٤٠/٢) وه (ابن ماجه: ٣٧٩٢) وه (حاکم: ٤٩٦/١) وه
(البانی) به صحیحی داناوه.

^٢ - ئه م فرموده یه (صحیح ه، بخاری: ٣٦٥٣) وه (مسلم: ١٥٦/١٥ نووی) گێڕایانه ته وه.

وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ... العنكبوت: ١٢٨) واته: خوای گه وره له گهل پارێزه ران که خه ریکی چاکه کارین.

(وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ... الأنفال: ٤٦) ... (كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ... الشعراء: ٦٢) واته: خوای گه وره به موسا وهارون ده لێت من له گهل تاندام ده بیستم و ده بینم. (إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَى... طه: ٤٦) .

جاله م ئایه تانه دا باس له یاوه ری و دوستی خودا ده کات له گهل ئه و باوه پدارانه دا، چونکه دوست بوونی خودا ده بیته مایه ی په وینه وه ی خه م و په ژاره و ناره حه تیه کان، وه دلی وه ک ماسی لی دیت له دووری ئاو که به بی یادو زیکری خودا ناژیت. دواتر پاش دروست بوونی ئه و تامه زرۆی و خوشه ویسته ی بخودا ، خوای گه وره ش خوشه ویستی خۆی به سه ریدا ده پڑینیت و پیوستی یه کانی بۆ دابین ده کات که ده فه رمیت: (ولئن سألتني لأعطينه * ولئن استعاذني لأعبدنه) واته: ئه و چۆن به ده م داواکاریه کانی فه رمانه کانی منه وه هاتوه و منی له هه موو که س خوشتر ویستوه ، بۆیه هه رچی داوایه کی هه بیته به و په ری خوشیه وه بۆی دینمه ئاکام.

هه ر بۆیه خوشه ویست هه ز به وه ناکات خوشه ویسته که ی ئازار بچیزیت، له به ر هه مان مه به سه خوای گه وره له گیان کیشان و مه رگی خوشه ویسته کانی دوو دلّه. هه رچه نده خیره و چاکه له وه دایه که به رمیت و بگه پیتته وه بۆ لای خوشه ویسته که ی خۆی، چونکه هه ر له به نه پرتدا له پشستی باوکه گه وره یدا له به هه شتدا بووه، ئیستاش ده بیته بگه پیتته وه بۆ به هه شت به جوانترین شیوان، چونکه ئه و ساته له خوای گه وره به باوکتانی ووتوه "أخرج منها" ده رچۆ له به هه شت، مه به سستی له وه بووه که به سه ره رزی بۆ بگه پیتته وه.^١ جا ئه مه واتای راست و دروستی خوشه ویستی یه که هه موو جه سته ی به نده کانی پۆشیوه .

^١ - ههروهها دانهر لهم بابتهدا نه مانهش ده لیت:

نەخۆشى و چارەسەر

۶- بەندايەتى "التبیم" :

شەشەمین پلەى خۆشەويستى يە ، كەپىتى دەوترىت پەرستىن وبەندايەتى ، واتە پېژەو ئاستى خۆشەويستەكەى دەگاتە ئەندازەيەك كە چى تر خۆشەويستەكەى دەپەرستىت و دەبىتتە بەندەى. وەتەواوى ملكەچى وگوپرايەلى بۇ دەردەبىت، وەئامادەى ھەموو جۆرە قوربانىيەكە لەپىتئاويدا.

پوختەى پەرستىن وبەندايەتى:

پوختەى پەرستىن وبەندايەتى بىرىتى يە لەتەواوى ملكەچى بوون بۇ خۆشەويستەكەت، كاتىك دەوترىت "طريق معبد" واتە پىگايەك ساز وزەلىلە بۇ پۇيشتىن. جا بەندە خۆشەويستەكەى زەلىل و ملكەچى كىردووە بۇ خۆشەويستەكەى ، ھەريۆيە بەندايەتى بەرزترىن و شانازىترىن پلەوپايەيەمۇڧ پىتى گەيشتىت بەرامبەر بەخوای گەرە.

پلەوپايەى بەندايەتى

- نەى ئادەم دلگىران مەبە بە پى ووتى "أخرج منها" دەرچۆ لەبەھەشتدا، چونكە ئەمە لەبەرژەوھەندى خۆت و نەو كەتدايە.
- نەى "ئادەم" دلگىران مەبە بەنۆش كىردنى شەرىتەى دەرەبەدەرى و ئاورەيى، چونكە بىو ھۆيەو بىو رىزگارت بولەدەردى كوشندەى لووت بەرزى و زوو سەرسام بوون بۇ خۆت "عجب" ، وەلەو ميانەيوە بىو بەرگى بەندايەت پۆشى . (وَعَسَى أَنْ تُحِثُّوا شَيْئًا وَكَرَّ شِرُّكُمْ...البقرة: ۲۱۶).
- نەى "ئادەم" واللہى ئەو كاتەى سەرىچىت كىرد وياخى بووى لەخودا ، ھىچ كام لەمانە سوودى نەبوو بۆت ، نەسەربەرزىت بە سوژدەى فرىشتەكان (أسجدوا). وەنەپلەو پایەى (علم ادم) وەتايەقەندىت لەشىوازى دروستكر دندا (لما خلقت بيدي) وە شانازىت بە (ونفخت فيه من روحي) ھىچ لەمانە سەردى نەبوو بۆت، تەنھا ئەو زەلىلە نواندەت نەبىت كەوەك بەندەيەكى سەمكارى ناچار دانت نا بەخۆتدا ووتت: (رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا...الأعراف: ۲۲۳).
- وەكاتىكىش زرى پۆشى يەكتاپەرسىت پۆشە سەر جەستەى سوپاس گوزارىتدا، چىز تىرە ژەرەويەكانى دوزمن نەياترانى بت كوژن و سەرجەم بىرەكانىشت سارپىژبوون. بۇ زياتر ئاشنا بون لەم بابەتە ، پروانە كىتى "كنز الفوائد"ى نووسەر.

ابن القيم الجوزی

خوای گه وره باس له به پیزترین دروست کراوی ده کات ، که پیغه مبه ر محمد ﷺ له پیگه ی به ندایه تی یه وه گوزارشتی لی ده کات، پیگه ی پیغه مبه رایه تی وبلندبوونه وه یه بۆ ئاسمانه کان ، که له چه ندین ساتی جۆراو جۆردا به به نده ناوی ده بات که ده فره رمیت: (وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا... الجن: ۱۹) واته: کاتیک پیغه مبه ر "محمد" بانگه وازی بۆ یه کتاپه رستی ده کرد ده سته ده سته پهری وئاده میزاده کان ده یانه ویست له ناوی به رن.

وه ده فره رمیت: (وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَى عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِ... البقرة: ۲۳) واته: نه گهر ئیوه به گومانن به رامبه ر به نه و قورئانه ی نارد و ومانه ته خواره وه بۆ به نده که مان "محمد"، جا بائیوه بتوانن یه ک سورته ی هاوشیوه ی به یتنن. وه ده فره رمیت: (سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى... الإسراء: ۱) واته: پاکی و بی گردی وستایش بۆ نه و خودایه ی که شه وره وی له به شی یه که می شه ودا به به نده ی خو ی "محمد" کرد له مزگه وتی که عبه وه بۆ مزگه وتی نه قسا.

وه له فره مووده ی (الشفاعة) دا هاتوه: (اذهبوا الى محمد عبد غفر الله له متقدم من ذنبه وما تاخر).^۱ واته: بچن بۆلای محمد ، به نده یه که که خودا له تاوانی پاش و پیشی خوش بووه .

که واته پیغه مبه ری ئازیز ﷺ به پله ی ته واوی به ندایه تی یه وه پیگه ی شه فاعه تی مه زنی به ده ست هیناوه . وه خوای گه وره سه رجه م بونه وه ری دروست کردوه تاوه کو به یه کتایی بیپه رستن و وه هاوه لی بۆ بپیارنه دن، که نه مه ش ته واوی خو شه ویستی و ملکه چی یه ، که هه ر نه مه یه کرۆکی پاسته قینه ی ئیسلام و میله تی نبیره ایم که هه ر که سیکی لی بتراییت سه ری لی ده شیویت.

^۱ - نه م فره مووده یه (صحیح ه، بخاری: ۴۴۷۶) وه (مسلم: ۵۰/۳ نووی) گیرایانه ته وه .

نه‌خۆشی و چاره‌سەر

(وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ) * إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِربِّ الْعَالَمِينَ * وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ) * أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِن بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ... (البقرة: ۱۳۰-۱۳۳) واته: هه‌ركه‌سیك پشت له‌ئاینی ئیبراهیم بكات ئه‌وا گێله‌و توشی سه‌رلیتشیوان ده‌بیته‌ ، وه‌ئیمه‌ ئیبراهیم مان هه‌لبژاردوه‌ له‌ دونیاداو كردوومانه‌ به‌ پێشه‌نگ وپێشه‌وا. وه‌له‌ قیامه‌تدا له‌ پیزی پیاوچاكاندایه‌ ، وه‌كاتێك خودا به‌ ئیبراهیمی فهرموو ملكه‌چ به‌ ، خێرا ووتی: ملكه‌چ وگوێزایه‌ ئی په‌روه‌ردگاری جیهان بووم. وه‌ئیبراهیم ویه‌عقوب وه‌سیتیان بۆ نه‌وه‌كانیان كرد كه‌ خودا ئه‌م ئایینه‌ی بۆ هه‌لبژاردوون ئێوه‌ش به‌ موسلمانیتێ نه‌بیته‌ نه‌مرن. وه‌تا دواهه‌ناسه‌تان په‌په‌وه‌ی یه‌كتابه‌رستی بکه‌ن. ئایا ئێوه‌ "جوله‌كه‌و گاوه‌ره‌كان" ئاماده‌ی سه‌ره‌مه‌رگی یه‌عقوب بوون؟ ئه‌و كاته‌ به‌كوپه‌كانی ووت: دواى مردنی من چی ده‌په‌رستن؟ هه‌موویان ووتیان: خواى تۆو باوباپیرانت ده‌په‌رستین، كه‌خودایه‌تى تاك وته‌نهایه‌ وه‌ئیمه‌ هه‌موو ته‌سلیم وفه‌رمانبه‌رداری ئه‌وین.

هه‌ر بۆیه‌ گه‌وره‌ترین تاوان له‌لای خودا بریتی یه‌ له‌هاوبه‌شی په‌یداكردن بۆ خودای تاك وته‌نها.

بنه‌په‌تى هاوبه‌شی دانان بۆ خودا

بنه‌په‌تى هاوبه‌شی دانان بۆ خودا بریتی یه‌ له‌هاوبه‌شی له‌خۆشه‌ویستیدا، هه‌روه‌كو خودا ده‌فه‌رمیته‌: (وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ اللَّهِ أَنْدَاداً يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ...البقرة: ۱۶۵) واته: هه‌ندێك هه‌ن له‌خه‌لكی ده‌چن له‌غه‌یری خودای گه‌وره‌ هاوبه‌ش وهاوه‌لى بۆ بپیارده‌ده‌ن ویه‌ئهندازه‌ی خودا

ابن القيم الجوزی

ئەوانیان خۆش دەوێت وگوێپرایە ئی دەبن. بەلام بپواداران تەنها و بەیە کتایی خودایان خۆش دەوێت وە لە خۆشویستندا هاوبەشی بپیارنادهن. جا لێردا خودای گەورە ئاماژە بەو دەکات کە هەندێک کەس لەخۆشەویستیدا هاوبەش بۆ خودا بپیارده دەن. سەبارەت بە لێکدانەوهی ئەم ئایەتە ووتراوه: مەبەست لەوهی " أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ " ئەو یە لەپێشدا هەردوو لاخودایان خۆش ویستوو، بەلام دواتر پێتێک هاوبەشیان بۆ بپیارداوه لەخۆشەویستیدا ، بەلام بپواداران لەسەر یەکتایی خودایان خۆش ویستوو.

جا خوای گەورە سەرچەم بونەوهی بۆ ئەو دروست کردوو کە بەتاک و تەنهایی خودایان خۆش بویت و هاوبەشی بۆ بپیارنەدەن، هەر لەبەر ئەم مەبەستە یە زۆر بەتوندی پەدی ئەو کەسانە دەداتەو کە دەچن جگە لەخودا پەناوێشت و تەکا کار هەلەبژێرن ، کە دەفەر مێت: (إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ... یونس: ۳) واتە: پەروەردگاری ئێو "الله" یە کە لە شەش پۆژ زەوی و ئاسمانی هێناو تە بوون، دواتر لەسەر عەرشی مەزت لەنگەری گرتوو ، وە هەر خۆشی پلان و بپیری هەموو شتێک دەردەکات. وەهیچ کەس نی یە تەکا کار و شەفاعەت خاوەن بێت بەبێ مۆلەتی ئەو ، جا ئەو پەروەردگارتانە کە وابوو بەتاکێ بپەرستن، ئایا بێر ناکەنەو.

هەر وەها دەفەر مێت: (وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ... الأنعام: ۵۱) واتە: کەواتە بەقورئان ئەوانە ناگادار بکەر وە کە دەترسن کۆبکێنەو بۆلای پەروەردگاریان ، ئەوکاتە کەس نی یە جگە لەو پەروەردگارە پەشتیوانیان لێ بکات و کەسیش نی یە تەکا کاریان بێت، ئایا ئێتر خۆتان لە سنووری خودا ناپاریزن.

نه خوشی و چاره سهر

پاشان جهخت له سهر هه ریه که یان ده کاته وه به ته نها ده فره رمیت: (ام اتخدوا من دون الله شفعا قل الی کائنوا لایملکون شیئا ولا یعقلون * قل لله الشفاعة جمیعاً... زمر: ۴۳-۴۴) واته: ئایا جگه له خودای گه وره تکاکار و شه فاعهت خوازی تریان هه لێژاردووه ، جا پێیان بلێ ئایا نه گه ر تکاکاره کانتان هیچیان به ده ست نه بوو. ئایا عاقل نابن؟ پێیان بلێ هه موو تکاکار و شه فاعهت خوازه یه کان ته نها بۆ خودای گه وره یه .

وه ده فره رمیت: (مِنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ... الجاثیه: ۱۰) واته: له قیامه تدا دۆزه خ به دوا یانه وه یه و لێی قوتار نابن ، هه رچی یه کیان کرد بوو فریایان ناکه ویت ، وه هه موو نه وانه یشی که له بری خودا کرد بوو یانن به پال پشستی خۆیان ، سزایه کی زۆر گه وره و سامناک بۆیان ئاماده یه .

جا نه گه ر به نده کان ته نها پشت به خودا ببه ستن ، نه و خودای گه وره ده بیتته پشت و په نایان ، به پێچه وانه ی تر که جگه له خودا پشت و په نا به که س و شستی تر ده به ستن . به لێ خالی وه رچه رخان وه لێ سووری نیوان یه کتاپه رستان و هاویه ش دانه ران لێره دایه که ته نها و ته نها خودا پشت و په نا و شه فاعهت خواز و تکاکاری پاسته قینه ی به نده کانه .

پوخته ی مه به ست:

پوخته ی به ندایه تی له وه دایه که نابیت له خۆشه و یستیدا هاو به شی و هاو هل بۆ خودا بریار بدریت . وه پاشان پێویسته خۆشه و یستیمان بۆ پێغه مبه ری خودا بیت له پیش خۆمان و مال و خێل و خانه واده و . هتد . چونکه خۆشویستنی پێغه مبه ر له ته واکاری خۆشه و یستی خودا دایه . پاشان هه موو خۆشه و یستیه کمان به پێوه ری (بۆ خودا و له پێناوی خودا) دا ببیوین .

مهروه کو له (صحیحین) دا هاتووه که پیغهرمبه ﷺ فرموویه تی: (ثلاث من کن فیه وجد بهن حلاوة الايمان).^۱ مهروه ها له ووته یه کی (صحیحین) دا هاتووه بهم شیویه: (لا يوجد حلاوة إلا من كافية ثلاث خصال: ان يكون الله ورسوله احب إليه مما سواهما، وان يجب المرء لایحبه إلا الله. وان یکره ان یرجع فی الکفر بعد اذا انقذه الله منه كما یکره ان یلقى فی النار).^۲ واته: سی شت "خه سلّه" له هر که سیکدا بیت ، نه وا چپژئی شیرینی باوه پ ده چپژئیته وه مهروه ها هاتووه بهم چه شنه ش: هیچ که سیک چپژئی شیرینی باوه پ ناچپژئیته گهر نه م سی خه سلّه ته ی تیدا نه بیت "ده بیت خوداو پاشان پیغهرمبه ری خودای له هه موو که سیک وشتیکی تر خوشتر بویت ، وه زوری پی ناخوش بیت ، وه هره که سیک خوشیست ته نها له بهر خودا خوشی بویت. وه زوری پی ناخوش بیت کاتیک ده بیینی که سیک واده گه پیته وه سهر بی باوه پی که پیشتر خودا پرکاری کردبوو لی، نه وه نده ی پی ناخوش بیت وه ک بلئی خوی فری ده درپته نیو ناگره وه."

وه له (سنن) دا هاتووه که پیغهرمبه ﷺ فرموویه تی: (من احب الله ، وابغض الله، واعطى الله، ومنع الله، فقد استكمل الإيمان).^۳ واته: هر که سیک ته نها له بهر خودا خه لکی خوش بویت ، وه به ته نها له بهر خودا رقی له خه لکی بیت، وه ته نها له بهر خودا شت ببه خشیت، وه ته نها له بهر خودا پیگر بیت، نه وا به پاستی بیروباوه پی ته واو پوخته .

مهروه ها له فرمووده یه کی تر دا پیغهرمبه ﷺ ده فرمیته: (ما تحاب رجلان فی الله الا كان افضلها اشدها حبا لصاحبه). واته: نه گهر دوو که س له پیتناوی خودا

^۱ - نه م فرمووده یه (صحیح) ه، (بخاری: ۱۶) و (مسلم: ۴۳ - الايمان) گپرایانه ته وه.

^۲ - نه م فرمووده یه (صحیح) ه، هه مان سهر جاوه ی پشور.

^۳ - نه م فرمووده یه (حسن) ه، (ترمذی: ۲۵۲۱) وه (احمد: ۴۳۸/۳) وه (حاکم: ۱۶۴/۲) گپرایانه ته وه. وه (البانی) به صحیحی داوه له قه لاهم. وه حافظ وذهبی (لئی بی ده نگ بوونه.

نەخشى و چارەسەر

يەكترىان خۆش ويست ، ئەوا باشترىن كەسيان ئەو يانە كەزىياتر برادەرەكەي خۆشتر بویت .

جا ئەم خۆش ويستنانە لە پېويستى وتەواو كارىەكانى خۆشەويستى خودان .

جۆرەكانى خۆشەويستى بۆ خودا

جۆرەكانى خۆشەويستى بۆ خودا دابەش دەبيت بۆ چوارچۆرى سەرەكى ، كە پېويستە جىابكرىنەو لە خۆشەويستىەكانى تر ، كە ئەوانىش ئەمانەن : _

۱- خۆش ويستنى خودا :

واتە خواي گەرەت لە ھەموو شت و كەسيكى تر زىياتر خۆش بویت كە ھاوتاي نەبيت . جا بەتەنھا ئەمە مايەي پزگار بوونە لە دۆزەخ و بە دەست ھېنانى بە ھەشت نى يە ، چونكە ھەريەكە لە جولەكەكان و خاچ پەرستەكانىش خودايان خۆش دەويت ، بەلام كە چى توشى سزاي دۆزەخ دەبن و لەبە ھەشت بى بەش دەبن .

۲- خۆش ويستنى نەوھى كە خوداي خۆش دەويت :

واتە ئەو شتانەي كە خودا خۆشيانى دەويىن ، تۆش لە قولاي دل و دەرونتەو خۆشت بوين . جا ئەمە بنەماي سەرەكى چوونە نيو ئىسلامەو ھەدرەچوونە لە نيو بى باوھپى . وە خۆشەويستىن كەس لاي خودا ، بە ھيترىنيانە لەم جۆرە خۆشەويستى يەدا .

۳- خۆش ويستن بۆ خودا لە پېناو خودا :

واتە ھەركەس وشتيكمان خۆش بویت تەنھا لەبەر خوداو لە پېناوي پەزامەندى خوداي گەرەدا بيت و دوور بيت لە نيازو مەبەستى تر . وە ئەمەيان لە پېويستى وتەواو كارىەكانى خۆشويستنى خودايە .

۴- خۆش ويستن لەگەل خودا :

ئەم جۆرەيان پىي دەوترىت "ھاوبەشى دانان بۆ خودا لە خۆشەويستيدا" ، واتە كەر بيتو لەگەل خوداي گەرەدا ھاوبەشمان بۆ دانا لە خۆشەويستيدا ، وە لە

پیناوخودا نه بوو ئەو خۆشه‌ویستی یه، ئەوا هاوبه‌ش وهاوتاتان بۆ خودا بپارداوه له خۆشه‌ویستیدا. وه‌به‌مه‌ش ده‌وتریت (المحبة الشریکة - خۆشه‌ویستی هاوبه‌شی)
۵- خۆشه‌ویستی سروشت:

که‌ئەم جۆره‌یان زۆرمه‌به‌ستمان نی یه لی‌ره‌دا باسی بکه‌ین، ئەمه‌ش به‌کورتی:
حه‌زو ئاره‌زووی مرۆڤ بۆ ئەو که‌س وشتانه‌ی که‌له‌ گه‌ڵ سروشت وفی‌تره‌تی خۆیدا ده‌گونجیت، وه‌ک خۆشه‌ویستی خیزان، باوک دایک منداڵ، ئاو خواردن...هتد.

که‌ئەم جۆره‌یان ئاساییه‌ له‌دل وده‌رونی مرۆڤدا هه‌یه، به‌مه‌رجێک ته‌شه‌نه‌ نه‌کات و نه‌گاته‌ ئاستی خۆشه‌ویستی خودای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمیت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ...المنافقون: ۹) واته‌: ئەو باوه‌پداران هه‌ول بده‌ن که‌مال و سامان و پۆله‌کانتان نه‌بنه‌ هۆی ئەوه‌ی که‌له‌ یادی خودا سه‌رقالتان بکه‌ن و که‌م ته‌رخه‌می بنوی‌نن و بۆ ئاگانان که‌ن.

وه‌ده‌فه‌رمیت: (رِجَالٌ لَا تُلْهِهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ...النور: ۳۱) واته‌: پیاوانێک که‌ ستایشی خودا ده‌که‌ن، که‌هێچ کاتی‌ک بازرگانی کڕین و فرشتن سه‌رقالیان ناکات و بۆ ئاگیان ناکات له‌یادی خودا.

۷- ته‌واوی خۆشه‌ویستی "الخلّة":

ئەمه‌ هه‌وته‌مین دوايه‌مین پله‌ی خۆشه‌ویستی یه‌ له‌پله‌کانی خۆشه‌ویستی که‌ پێی ده‌وتریت "ته‌واو کۆتایی خۆشه‌ویستی".

واته‌ چیت له‌دلدا جگه‌یه‌کی تر نابێته‌وه‌ بۆ خۆش و یستی هێچ که‌س وشتێکی تر، جگه‌ له‌خۆشویستراوی سه‌ره‌کی نه‌بێت. وه‌به‌هێچ شیوه‌یه‌کی‌ش ئەو دلّه‌ جینگه‌ی هاوبه‌ش وهاوتا ناکاته‌وه‌ له‌خۆشه‌ویستیدا. ئەم پێگه‌یه‌ تایبه‌ته‌ به‌دۆستانی خودا که‌هه‌ر یه‌که‌ له‌پێغه‌مبه‌ران (ابراهیم و محمد) سلا و درودی خودایان له‌سه‌ر بێت. هه‌روه‌کو پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمیت: (إن الله اتخذني خليلاً كما اتخذ ابراهيم

خلیلا) ^۱ واته: خوای گه‌وره منی کردۆته خه‌لیلی خۆی، هه‌روه‌کو پێشتر ابراهیمی کردۆته خه‌لیلی خۆی.

هه‌روه‌ها له (صحیح) دا هاتووه که پێغه‌مبه‌ر ﷺ فرمویه‌تی: (لو کنت متخذاً من اهل الأرض خلیلاً لاتخذت ابابکر خلیلاً، ولكن صاحبکم خلیل الله) ^۲ واته: نه‌گه‌ر من له‌خه‌لکی سه‌ر زه‌وی دۆست و خه‌لیلیکم هه‌ل‌بژاردایه، نه‌وا "ابو بکر" ده‌بوو، به‌لام من خه‌لیلی خودام.

وه‌له‌ فرمووده‌یه‌کی تردا ده‌فرمێت: (انی ابراً الی کال خلیل من خلته) ^۳ واته: من خۆم به‌ری نه‌که‌م له‌هه‌ر خه‌لیلیک که به‌نه‌ندازه‌ی خه‌لیلی خۆشم ویستبێت. وه‌کاتی که پێغه‌مبه‌ر "ابراهیم (س.خ)" حه‌زی به‌کوێت کرد، خوای گه‌وره پێی به‌خشی، جا خۆشه‌ویستی نه‌و کوپه‌ به‌شی که له‌دای "ابراهیمی" داگیر کرد، وه‌خوای گه‌وره‌ش نه‌م کاره‌ی پێ خۆش نه‌بوو که له‌ دای ابراهیمدا خۆشه‌ویستی تر هه‌بێت جگه‌ له‌خواد. هه‌ر بۆیه له‌خه‌ودا فرمانی به‌ ابراهیم کرد که نه‌و مندا له‌ سه‌ربهره‌و بیکره‌ قوچی قوربانی بۆ خودا. که نه‌مه‌ش گه‌وره‌ترین تاقی کردنه‌وه‌بوو بۆ دای ئیبراهیم (س.خ). مه‌به‌ست لی‌ره‌دا سه‌ربهرینی کوپه‌ که نه‌بوو، به‌لکو سه‌ربهرینی خۆشه‌ویستی نه‌و کوپه‌بوو له‌ دای هه‌زه‌تی ئیبراهیمدا. هه‌ر بۆیه کاتی که ئیبراهیم ویستی کوپه‌که‌ی سه‌ربهریت. خوای گه‌وره‌ بریاری دا به‌ له‌ بری کوپه‌که‌ی مه‌پێک سه‌ربهریت و کوپه‌که‌ ده‌ربازبیت. وه‌نه‌مه‌ش بووه‌ سونه‌تیکی به‌رده‌وام...

هه‌روه‌کو هه‌میشه‌ خوای گه‌وره هه‌ر بریارێکی هه‌لوه‌شاندبێته‌وه‌ به‌شیکی که‌می لی‌ هه‌لاکه‌ته‌وه‌. وه‌کو "هه‌یشتنه‌وه‌ی پێنج نوێژی فه‌رز له‌ بری په‌نجا نوێژی

^۱ - نه‌م فرمووده‌یه (ضعیف الأسناد)، پروانه (السلسلة الضعيفة) ی (البانی: ۳۰۳۴).

^۲ - نه‌م فرمووده‌یه (صحیح)، (بخاری: ۳۶۵۶) وه‌ (مسلم: ۱۶۵/۱۵ نووی).

^۳ - نه‌م فرمووده‌یه (صحیح)، هه‌مان سه‌رچاره‌ی پێشوو.

فرز^۱، وهك هیشتنه وهی خیرو صه ده قه له کاتی ویسترا قسه له گهل پیغه مبهردا بکریت.

له نیوان خوشه ویستی و خلیل دا

هندیک کهس پیمان وایه "خوشه ویست" پوختر و فراوانتره له "خلیل"، وهه روه ها ده لاین ه زه تی ابراهیم "خلیل الله" یه، به لام محمد ﷺ خوشه ویستی خودایه "حبیب الله" یه.

به لام له راستیدا به م شیوه یه نی یه، چونکه "خوشه ویستی" گشتی یه، به لام "خلیل" تایبه تی یه، وه خلیل کوتاو ته وای خوشه ویستی یه. هه روه کو پیغه مبهردا ﷺ رایگه یاندوو که خوی گوره له گهل ئیبراهیم دا هه لی بژاردوون به خه لیلی خوی. وهه روه ها په دی نه وهی کردوته وه که له سه ر زه ویدا خه لیلی هه بیئت جگه له خودا، له گهل نه وه شدا خوشه ویستی دهربریوه بۆ هه ریه که له (خاترو عایشه و ابوبکر و عمر) ﷺ.

هه روه ها خوی گوره خوشه ویستی خوی بۆ چه ندین و چین وتویژ دهربریوه ، له وانه: ته وبه کاران، چاکه خوازان، ئارامگران...: (يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ... البقرة: ۲۲۲).

هه روه ها گه نجی ته وبه کار خوشه ویستی خودایه، به لام له گهل هه موو نه مانه دا خوی گوره خه لیلی خوی بۆ دووان دهربریوه که (محمد و ابراهیم) ه سلاو ودرودی خودایان له سه ر بیئت.

^۱ - نهمه کاتی خوی به پی دهقی نهم نایه ته فرز بروه که ده له رمیت: (يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَخَّيْتُمُ الرُّسُولَ فَاقْدُمُوا عَلَىٰ يَدَيْهِ تَجْعَلْكُمْ صَدَقَةٌ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ... المجادلة: ۱۲) واته: نهی باوه داران کاتیک ویستان قسه یه که له گهل پیغه مبهردا بکهن، نهوا خیر و صه ده قه بهک نهمجام بدهن که بۆ خوتان باش و پاکره، وه خوی گوره لی بوردهو به خشنده به.

جىاوازى لەنىۋان خۆشەويست و خۆشەويستىن

وھەكو پىشتەر ووتمان ھەمىشە مۇۋە دەست بەردارى خۆشەويستىكى بچوك دەبىت
لە پىناو خۆشەويستىكى گەرەدا، وھەرەھا لەپىناو بەدەست ھىنانى
خۆشەويستىكى گەرەدا ئامادەيە خۆى توشى ناخۇشى ومەينەتى بچوك بكات،
كەوا سروسىتى ژىرى وعەقلى وايە كە گەرەترىن خۆشەويست ھەلبىزىت لە
بچوكترىنيان ، وھەكەترىن وبچوكترىن ناپەھەتى ھەلبىزىت لە گەرەترىن
وژۇرتىنيان. وھەم كارە پىۋىستى بە دووبەنەماي گەرە ھەيە: _

(ھىزى ھەست كردن وزانىن ، ئازايەتى دل). واتە پىۋىستە مۇۋە ھەست
بەباشترىن وگەرەترىن خۆشەويستەكانى بكات ، بوپروئازابىت بتوانىت ھەلبىزاردن
ئەنجام بدات لەم بواردەدا. بەلام ئەگەر بە پىچەوانەي ئەمەو كرا ، ئەوا لاوازيان
لەبوارى ھەست كردن وزانىنە، ياخود دلى ئازاو بوپرىنى يە ناتوانىت لەژىر
كارىگەرى دەرەون دەرېچىت.

زۆرىك لەخەلكى گىرۆدەي ئەم دەرەدە بوونە وھەزۇئارەزۋەكانى زالە بەسەر ژىرو
باوھەپياندا ،باشەو خراپەيان لەم پوانگەيەو دەپىئون، تەننەت ھەندىك جار
پىزىشكەكان ئاگادارى ھەندى كارى دەكەنەو كە زيان بەخشە، كەچى نەخۇشە
خۆى ناگرىت و دەرەونى زالەو ئەنجامى دەدات. زۆرىك لەو كەسانەي دلىان نەخۇشە
،گوى بەسەلامەتى دلىان نادەن وھەمىشە ھەزۇئارەزۋەكانىان تىردەكەن
وھەرچەندە زيان بەخش بىت بۆيان.

پوختەي شەپ وچاكە:

پوختەي شەپ لەلاوازى وبى ھىزى ھەست وئىدراك و دەرەون نزمى دايە. وھەپوختەي
چاكەش لە بەھىزى ھەست وئىدراك و شكۆمەندى دەرەون دايە.

كەواتە خۆشەويستى وئىرادە بنەپەت و بزۋىنەرى ھەموو كارىكن. ھەرەھا پقى
وكىنەو ناخەزى بنەپەت و دەست بەردارى ھەموو كارىكن. جا ئەم دووھىزە مەزە

له دلدان ، وه سه رچاوه ی چهرمه سری وبه خته وه ری دآن. وه پالنه ری هه موو کاریکی ئاره زوومه ندانه بریتی به له خو شه ویستی وئیراده. وه ئه نجام دانه که شی ده که پیتته وه بۆ لاوازی له یه کی له و دوپالنه ره سه ره کی به ، که هه ندی جار بق وکینه وناحه زی ده گریتته وه. جائه مه بنه پته تی فه رمان کردن وپگرتنه ، پاداشت وسزایه .

جا لیژده دا وه لآمی نه و پرسیاره پوون ده پیتته وه که "ئایا ده ست به ردار بوون له کاریک" فه رمانیکی وجودی به ؟ یاخود عه ده می به ؟

پوخته که ی: لیژده دا دووبه شه :

ده ست به رداربوونیک ده که پیتته وه بۆ نه بوونی هۆکاری کاره که له "ئیراده و خو شه ویستی" که به مه یان ده وتریت "عه ده می- نه بوونی".

وه ده ست به رداربوونیک ده که پیتته وه بۆ بوونی پگرتنه که له "بق وکینه و ناحه زی" که به مه یان ده وتریت "وجودی- بوونی".

هه وئی خه لکی بۆ به ده ست هیئانی به رژه وه ندی و دوور که و تنه وه له

زه ره ره مه ندی به

بی گومان مرۆفه هه می شه له هه موو و ته وکردار نه نجام دانیکدا، ته نانه ت له دوور که و تنه وه و ده ست به رداربوونی هه رکاریکدا، مه به سستی سه ره کی به ده ست هیئانی به رژه وه ندی و دوور که و تنه وه له زه ره ره مه ندی به .

ئه مه پتیه ری هه موو خاوه ن ژیری به که له ژياندا، به لام مه خابن زۆریک له خه لکی له م پتیه ره دا توشی شیوان ولی تیکچوون هاتوون. کاتیک که ئاماده ن له پیناوی به ده ست هیئانی به رژه وه ندی به کی که م وچیزیک کاتی خویان توشی چهرمه سه ری وسزاوه شکه نه به یه کی زۆره نه بپاوه ده که ن وه تووشی زیانی هه می شه یی ده بن. هه ربۆیه ده بینین که سانیک زۆر له به ر چیژ وخو شیه کاتی

نەخشى و چارەسەر

يەكەنى ئەم دونىايە ژيانى ھەتايە قىامت دەدۆپىتىن و لە دواپۇژدا سىزايەكى
بى شومار چاۋەپوانيان دەكات.

ھەندىك لەزاتايان دەلەين: زۆر وردىبومە ھە لە ھالى ژىرمەندان ھۆشياران ،دەبىنم
ھەرھەموويان لە ھەولە دورخستەنە ھە ئاپرە ھەتى و غەم و پەژارەن لە سەر دەرون.
جا ھەريەكە و بەرپەگەيەك، ھەيە لەرپەگەي خوارەن و خوارەنە ھە، يان بازىرگەنى، يان
بە پرۆژە ھە ھاوسەرگىرى، ياخود بەگوى گرتەن لەگۆرانى خوش يان بەكات بەسەر
بردەن بەيارى يە ھە...

منىش ووتە: راستە ئەمە تاكە مەبەستى سەرەكى ژىرو ھۆشيارانە ، بەلام ھەموو
رپەگەيەك لەو رپەگەيانە نامان گەيەننە جىي مەبەست، بگرە ھەندىكيان تەواو
پىچەوانە و دىزى ئەم مەبەستەيە ، ھەبەلاي مەنە ھە تاكە رپەگەيەك بۆ بەدەست
ھەنەنە ئەم مەبەستە ، تەنھا پووكردنە خەي گەرەپە ھەدەست ھەنەنە
رەزامەندى ئە ھە، جا ھەر كەسك ئەم رپەگەيە بگرىتە بەر ئەوا دلتيا بىت
سەرفرازى دونياو قىامت بەدەست دەھەننەت.

بەشەگەنى خوشويستراو "المحبوب"

خوشويستراو "المحبوب": دەبىتە دووجۆرە ھە:

۱- خوشويستراو بۆ خودى خۆي.

۲- خوشويستراو بە ھۆي كەسى ترە ھە.

۱- خوشويستراو بۆ خودى خۆي:

واتە خوش ويستنى كەسك تەنھا لەبەر خودى خۆي كە شاھەن وشايەستەي
خوشەويستى يە . كە ئەمەش بەتەنھا خەي گەرەپە دەگرىتە ھەكە دورە لە ھەموو
كەم و كۆپى و كورتىەك، كە مال و تەواو لە ھەموو روويەكە ھە.

۲- خوشويستراو بە ھۆي كەسكە ھە:

واته خۆش ویستنی که سیک یان شتیک له بهر خودی خۆی نا ، به لکو له بهر هۆکاری تر خۆشویسترا بیت ، وه جگه له خۆش ویستنی خوای گه وره سه رجه م خۆشویستراوه کانی تر به هۆی خوداوه خۆشویستراون ، وه هه ر له ئه وه وه خۆشویستراوه که یان سه رچاوه ده گریت. وه ک خۆشویستنی پیغه مبه ران، فریشته کان.. هتد.

که واته لی ره دا جگه له خودا هه موو خۆشویستراوه کانی تر شایه نی خۆش ویستن و پق لی بوونه ون له یه ک کاتدا. بۆ نمونه گه ر که سیک پقی له و شتانه بوو که خودا خۆشی ده وین، بۆمان ده رده که ویت که تا چ ئه ندازه یه ک خۆشویستراوه کانی تری لایه سه نده و دژایه تی خودا ده کات، وه به پیچه وانه وه که سیک که خودا هه رشتیکی خۆش بویت ، ئه ویش هه مان شتی خۆش ده ویت وه بۆمان ده رده که ویت که چه ند پشتیوانی له خودای گه وره ده کات.

جا پتیویسته ده ست به م پتیوه ره وه بگرین ، تابزانی چه ند ئیمه موالات و پشتیوانیمان هه یه بۆ خوای گه وره ، چونکه ولایه ت واته خۆش ویستنی ئه و شتانه ی که خودا خۆشی ده وین ، وه هه ره ها پق لی بوونه وه له و شتانه ی که خودا پقی لی ده بیته وه . جا ئه مه په یوه ندی به زۆری نویژ و پۆژوه وه نی یه و ئه مه تایبه ته به دل.

جۆره کانی خۆشه ویستی به هۆی که سانی تره وه: _

یه که م: هه رله گه ل به ده ست خستنی دا هه ست به چیژو خۆشی ده کریت. دووه م: ئه و جۆره یه که ئازارو زیان به خشه ، به لام خۆی ده گریت تا ده یگه یه نیتته خۆشویستراوه کی.

هه ره کو خوای گه وره ده فه رمیت: (کُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرَّةُ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ... البقرة: ۲۱۷) واته: خوای گه وره کوشتاری له سه ر پتیویست کردن

نەخۇشى و چارەسەر

مەرچەندە لەسەر دلتان ناخۆشە، بەلام دوورنى يەشتىكتان پى ناخۆش بىت، بەلام لەپاستىدا خىرى تىدايە بۆتان. وە دوورنى يەشتىكتان پى ناخۆش بىت، بەلام لەپاستى خراپە بىت بۆتان، وە تەنھا خۆى گەرە زاناو داناىە و ئىو نايزان.

جا لىرەدا كوشتارىيان پى ناخۆشە، بەلام باشتەر بۆيان چونكە دەيان گەيەنیتە پەزەمانەندى خۆشەويست. مەرەھا دەرونى مرقۇ ئارەزووى پشوو و خۆشگوزەرانى و ئارەزووبازى دەكات، ئەمە خۆى خۆشە بەلام زۆرخراپە، چونكە دەبىتە مايەى لە دەست دانى پەزەمانەندى خۆشەويست.

جا كەسى ژىرو ھۆشيار دووربىنانە لەشتەكان دەكۆلئیتە وە ھىچ كاتىك خۆشى يەكى ھەمىشەيى ناكاتە قوربانى خۆشەيەكى كاتى.

جا حالەتەكان چوار جۆرن:

۱- خۆشويستراوېك بمان گەيەنیتە بەخۆشەويستراو.

۲- ناخۆشى يەك دەمان گەيەنیت بە ناخۆشى.

۳- ناخۆشى يەك دەمان گەيەنیت بەخۆشەويستراو.

۴- وەخۆشويستراوېك دەمانگەيەنیت بە ناخۆشى.

۱- خۆشويستراوېك بمانگەيەنیت بە خۆشويستراو:

ئەم جۆرەيان لە مەردوولاه خىرو چاكەيە و پىويستى بە ئەنجام دان ھەيە.

۲- ناخۆشى يەك دەمان گەيەنیت بە ناخۆشى.

ئەم جۆرەيان لە مەردوولاه خراپە و پىويستە دەستى لى ھەلېگرين و لىى دورېكە وىنە وە.

پاشان دووبەشەكەى تر ماوہ كە برىتېن لە:

۳- ناخۆشى يەك دەمان گەيەنیتە خۆشەويستراو:

۴- خۆشويستراوېك دەمان گەيەنیت بە ناخۆشى:

جا مرقۇلە دونیادا ھەمیشە لەنڧوان ئەم دووانە یاندا کیشمە کیش دەکات، جارێک بەم لاو جارێک بەولا دەکەوێت، مرقۇفی ھۆشیارو ژیر و باوە پدار بەلای ئەوایاندا دەپوات کە لەکۆتایدا دەگات بە خۆشەویستراوەکە و خێروچاکە ھەمیشەیی دەست گیر دەبێت، بەلام مرقۇفێک ھەزو ئارەزوو و دەروون پیشەوایەتی بکات ئەوا بەلای خۆشە کاتیە کەدا دەچێت و سەرئەنجام وزەرەرمەند دەبێت.

خۆشەویستی بنەپەرتی خواپەرستی یە

جا ئەگەر خۆشەویستی بنەپەرتی ھەموو کارێکی ھەق وپراستی بێت، ئەوا خۆشەویستی خوداو پیغەمبەرەکە ی بنەغە و بنەمای ھەموو کارێکی ئاینی یە، جا بنەمای ھەموو کارێکی ئاینی بریتی یە لە خۆشویستنی خوداو پیغەمبەری خودا. وە بنەمای ھەموو ووتە یەکی ئاینی بریتی یە لە بەپراست و دروست زانینی خوداو پیغەمبەری خودا.

جا ھەر ویست و ئیرادە یە ک پێگری کرد لە دەربڕینی تەواوی خۆشەویستی بۆ خودا، وە ھەر وەھا ھەر گومانێک پێگری کرد لە بەپراست زانینی خودا، ئەوا زەرەرمەندە بە بنەپەرتی باوە پ لاوازی دەکات. جا ئەگەر لەو حالە تەوہ تەشەنە ی کرد وگە یشتە ئاستی خۆش نەویستنی خودا و بەپراست نە زانینی پیغەمبەرەکە ی، ئەوادەبێتە کافرو گومراو ھاوبەش بپیاردەر.

لە پێداویستییەکانی خۆش ویستنی خودا:

دۆستایەتی و دژایەتی کردن

واتە پێداویستییەکانی خۆش ویستنی خودا بریتی یە لە دۆستایەتی و پشتیوانی کردنی خۆشەویستانی خودا، دژایەتی کردنی ناھەزان و دوژمنانی خودا. وە ئەم دووکارە دژاودێری یە کترن، واتە دۆستایەتی خۆشەویستانی خودا نا کرێت ھەتا کو دژایەتی ناھەزانی خودا نەکەیت. ھەر وەکو خوای گەرە سەبارەت بە پیشەوای خۆشەویستمان باس دەکات، ابراھیم کە پوودە کاتە گە لەکە ی دەلێت: (قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ

نه خوشی و چاره سهر

مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ * أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ * فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّي إِلَّا رَبُّ الْعَالَمِينَ... (الشعراء: ۷۵-۷۷) واته: ابراهيم پيتان - هلئت: ثايا ئيوه نابينن چي ده په رستن؟ "كه ي ئه م شتانه شايه ني په رستنن" به راستي ئيوه و باوبا پيرانتا به هله دا چوون. نه وانه ي ئيوه ده يان په رستن به دلنيايي ه وه دوژمني منن و وه به دوژمني خوميان ده زانم ، جگه له په روه ردگاري جيهان نه بيت كه به ته نها شه ياني په رستنه .

جا ئه م دژايه تي كړدنه ي ابراهيم (س.خ) نذر پيوسته بو به جي گه ياندني دوستايه تي بو خدا. هر ئه م هه لويسته جوانانه بوو كه خواي گه وړه ده يان كاته پيشه ننگ وداوامان لي ده كات كه شوپنيان بكه وين كه ده فهرميټ: (قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَاءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُ... (المتحنة: ۴) واته: به راستي ئيوه له "ابراهيم وشوين كه وتوواني" باشترين پيشه ننگان هه يه، كه كاتي پوويان كړده گه له كه يان ووتيان: ئيمه به رين له ئيوه وله وشتانه ش كه له جياتي خدا ده يان په رستن ، ئيمه باوه پمان به و ثانيه ي ئيوه ني يه . ئيتير دوژمنايه تي وړقه به رايه تي له نيتواضان به رپابوو تا نه وكاته ي ده گه پښه وه و باوه پ به خوداي تاك وته نها ده ميټين.

هه روه ها ده فهرميټ: (وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ * إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ... (الزخرف: ۲۶-۲۷) واته: ابراهيم پووي كړده گه له كه ي وباوكي پتي ووتن: من به ريم له وشتانه ي كه ده په رستن ، ته نها خواي گه وړه نه بيت كه مني به ديهيټاوه وړيټمايم ده كات ، دواتر نه و وشه يه ي "به كتا په رستيه ي" هيشته وه بو هوز وگه لاني دواي خوي بو نه وه ي بگه پښه وه سهر پيگه ي راست.

لا إله إلا الله... ئەو ووشەیه بوو که ئیبراهیم بۆ ھۆزەکە ی بە جی هیشت

واتە ئیبراهیم جگە لە پەرستنی خودای تاقانە دژایەتی سەرچەم پەرستراوەکانی دەکرد، وەسیەت و پەیمانیک بۆ ھۆز و گەلەکە ی و سەرچەم پێغەمبەران ی پاش خۆ ی بە جیھیشت کە درێژە بە کاروانی یەکتا پەرستی بدەن ، کە ئەو وەسیەت و ووشە یە بریتی یە لە "لا إله إلا الله".

ئەمە ووشە یە کە سەرچەم بونە وەری لە سەر دامە زراوە ، وەژیانی پێ ھاتوو تە کایە وە ، وەقیبلە ی لە سەر دروست کراوە ، وە ئەو ووشە یە ی کە خوین و مال و گیانی پێ دە پارێز ریت ، بە ختە وەری و سەر شوپی سەرچەم مرقایە تی لە سەر بە ندە ، بە ھەشت و خۆشیە کان و دۆزە خ و ناخۆشیە کان ی لە سەر بنیات نراوە ، کە مایە ی خۆش گوزە رانی ھە تاھە تایی بە ندە کانە ، کۆلە کە ی سەرچەم ئاین و خواناسانە . (من قال لا إله إلا الله دخل الجنة)^۱ واتە : ھەر کە سێک دوا ووشە ی "لا إله إلا الله" بێت دە چیتە دە چیتە بە ھەشتە وە .

روح ونھینی ئەم ووشە یە

واتە بە تاک زانینی پەر وەردگار و بە پیرۆز راگرتنی ناو و ئاکارە جوانە کانی تی ، بە رزراگرتنی پە یامە کە یە تی و ترس و تکاردن لێ ی ، واتە پشت پێ بە ستن و پووتی کردن و گە پانە وە بۆ لای ئە وزاتە ، وە خۆش و یستن و دژایە تی کردنی غە یری ئە وە . بە تە نہا ترسان لە ئە و وگۆی ئە دان بە سەرچەم کە سانی تر ، سوژدە بردن و قوربانی دان و ملکہ چی کردن و بە راست زانین و ھانا و ھاوار بۆ کردن و پە ناپی گرتن و تە نہا و تە نہا بۆ ئە وزاتە پیرۆزە .

کە ھەر ھە مووی لە پوختە ی یە ک ووشە دا کۆ دە بێتە وە ، کە ئە ویش ھیچ پەرستراویک نی یە بە راستی شایە نی پەرستن و خوا یە تی بێت ، تە نہا "الله" نە بێت .

^۱ - ئەم فەرموودە یە (صحیح) ۵، (احمد: ۲۳۳/۵ - ۲۴۷) وە (حاکم: ۳۵۱/۱) گێڕایانە تە وە .

هر له بهر گرنگی و پوپوختی و وانا جوانه کانیټی ، نه وکسه ی نه م گه واهیه وشایه تی یه بدات وکاری پی بکات ، جه سته ی قه ده غه کراوه له وه ی که ناگر بیسوتینیت. هه روه ها خوی گه وره ده فهرمیت: (وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ... المعارج: ۳۳) واته: کار به ناوه پوکی نه م شایه تیه بکه ن به نهیټی وناشکرا له جه سته و دل وده روند.

جا خه لکانیکي زور هه یه شایه تیه که یان مردو وبی گیانه ، وه هه یه شایه تیه که ی نوستوه ، نه گهر به ناگابیتته وه وه یان نا ، وه هه یانه شایه تیه که ی پاکشاوه ، وه هه مانیشه شایه تیه که ی ناماده وراوه ستاوه هه میشه له سهر پیی یه ، نمونه ی نه م شایه تیه هاوشپوه ی گیانه بۆ جه سته . که سی وامن هه یه پوچی مردوه ، وه هه یه پوچی نه خوښه ونزیکه له مردنه وه ، وه پوچی وامن هه یه خه ریکه به ناگادیته وه ، به لام پوچی واشمان هه یه دروست وپوخته بزویټه ری جه سته یه و کاری خوی ده کات.

وه له فهرموده ی (صحیح) دا هاتوه که پیغه مبه رﷺ فهرموویه تی: (إني لأعلم كلمة لا يقولها عبد عند الموت إلا وجدت روحه لها روحاً) واته: من وشه یه ک ده زانم گهر مروؤ له سهر مه رگیشدا بیلټ ، نه و پوچی زیندوو ده بیتته وه . واته ژیاټی پوچ به نده به و وشه سه رسوپټنه روه ، هه روه کو چوټ ژیاټی جه سته به نده به پوچه وه .

ژیاټی به خته وه ی له دونیا و قیامه تدا

هر که سیک له م ژیاټه دا بۆ نه م وشه پرسنگداره بژټ و وه تی بکوشیت و بمرټ ، نه و ژیاټی به خته وه ری هه میشه یی له قیامه تدا به ده ست ده هیټنیت: (وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ * فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ... النازعات: ۴۰ -

^۱ - نه م فهرموده یه (حسن) هه ، (احمد: ۳۷/۱) وه (ابن ماجه: ۳۷۹۵) وه (البانی) له (صحیح جامع) دا هیتاوتی.

(٤١) واتە: ھەرکەسی لەخوای خوێ بترسیت و بەپاستی ملکه چی بکات، وەرپێگری لەسەرکەشی دەرون بکات، ئەوا لەقیامەتدا پاداشتی بەهەشتی بەرینە بە بەختەوهری تێیدا دەژیت.

وە لە ژیا نی ئەم دونیایەدا لەبەهەشتی گەپان و پشکنین و دۆزینەوهری پاستی و حەق و دادپەروریدا ژیاو، بەهەشتی تامەزێوی بۆ دیداری پاستەقینە ی خوای گەورە ژیا ن لە ژێر سایە ی پەزمامەندیدا. ئەمە سروشتی سەرەتای ھەموو خوێشی یەکە لەژیا ندا، کە پێشەکی یەکە ی بەھەول و ماندوو بوون و شە و نخوونی و ئارامگرتن دەست پێ دەکات و لە کۆتایدا بەختەوهری بە دەست دەھێنیت.

ھەرچەندە خوانە ناسان لەخۆشەکانی ژیا ندا بن، بەلام ژیا نیان بێ ئامانج و بێ ئاکام و بێ مەبەستە. (مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنشَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً... النحل: ٩٧) واتە: ھەرکەسێک کاری چاکەخوای بکات و بپرواداریت ئەوا ژیا نیکی پێبەختەوهری پێ دەبەخشین.

و بەختەوهری ژیا ن بریتی یە لەبەهەشتی دنیا: (فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا... النعام: ١٢٥) واتە: ھەر کەسێک خوای گەورە بپەویت ھیدایەتی بدات، ئەوا سینە ی ساف و پاک و ئامادە دەکات بۆ ئیسلام، ئەو کەسەش خوای گەورە بپەویت گومرایی بکات، ئەوا دڵی دەگوشیت و سنگی توند دەکات و ھەناسە ی سوار دەبیت، ھەرۆھ کو بلاییت بۆ ئاسمان بەرز بکێتەو.

مروێی پروادار ھەمیشە دەرونی ئارام و دڵ و دەرونی پاک و بیرتیز و گەش بینە وەچاکە خواز و دڵنیا یە، ئەمەش ھۆکارەکانی بەختەوهری ئەم دونیا یە، کە پە یوھندی ھەمیشە یی بەخوداوە ھە یە و ساتیکیش لێ ی بێ ئاگانابیت، جا پێغەمبەر ﷺ دەفرمیت: (إذا مررتم برياض الجنة فارتعوا، قالوا: وما رياض

نه خوشی و چاره سهر

الجنة؟ قال ﷺ: حلق الذكر^۱ واته: نه گهر گه یشتن به باخچه کانی به هشت به شی خوتان به رن، ووتیان: نهی پیغه مبهری خودا کامه باخچه کانی به هشت به پیغه مبهر ﷺ فهرمووی: کۆره کانی یادی خودایه.

هروه ما ده فهرمیت: (ما بین بیته ومنبری روضة من ریاض الجنة)^۲ واته: له نیوان مال که م بلنگوی مزگه و ته که مدا، باخچه یه که له باخچه کانی به هشت. هروه ما کاتیک لیان پرسى که بۆچی هه میسه به رده وام ده بیت له پۆژو و گرتن و نان وئاونه خواردن. پیغه مبهر ﷺ فهرمووی: (إني لست كهيتكم، إني اظل عند ربي يعطمني ويسقيني)^۳ واته: من وهك ئیوه نیم، من لای خوی خۆم ده میتنه وه، نه و خواردن و خواردنه وه م پی ده به خشیت. لی رده دا پیغه مبهر ﷺ مه به سستی نه وه یه مانه وهی له یادی زیکری خودای خۆی برسیتی و تونیتی ناهیلیت، و نه م کاره ته نها تاییه ته به پیغه مبهری خودا، وهك خۆی فهرمووی، بۆ که سیت نى یه.

ژیانی راسته قینه، ژیا نه له گه ل خودا

نه م ژیا نه نهی نی یه کی گه وره یه، به خته وهری تیدا نه و نیچیره پاونه کراوه یه که سه رجه م مرقایه تی به دوایدا ویتلن. به خته وهری هه میشه یی له ناسین و دۆزینه وهی حق و راستی دایه، که به و پی یه له سه رجه م نهی نی یه کانی ژیا ن ده گه یه. ناسین و ژیا ن له گه ل به دیهینه ری نه م بونه وه رو پیکه ری سه رجه م بریاره کانی، گه وره ترین ده سته کوه وئا مانجه مرقه پیی بگات.

^۱ - نه م فهرمووده یه (ضعیف الأسناد)، (ترمذی: ۳۵۰۹) و (احمد: ۱۵۰/۳) وه پروانه (السلسلة الضعيفة) ی (البانی: ۱۱۵۰).

^۲ - نه م فهرمووده یه (صحیح)، (بخاری: ۱۱۹۵) وه (مسلم: ۱۳۹۱) گێڕایانه ته وه.

^۳ - نه م فهرمووده یه (صحیح)، (بخاری: ۱۹۶۴) و (مسلم: ۲۱۱/۷ نووی) گێڕایانه ته وه.

ابن القيم الجوزی

هەر شتێك لێم ژيانەدا گرنگ و جێی بایەخ بێت ، لە دەست دانی زەحمەت دەبێت. وەهیچ شتێك نەبێت یە جێی بایەخ و گرنگ بێت بۆ مەرۆك جگە لە ژیان لە ژێر سایەى پەحمەت و میهره‌بانى خودای گەورەدا ، كە بە دیهێنەرى هەموو بونەوهر و ژيانە .

ئەمە بەختەوهرى پاستەقینه‌یه ، بە لە دەست دانی ئەم راستى یە مەرۆك سەرگەردان و بێى هۆده‌و بێى ئامانج دەبێت و وەهیچ واتایەك بۆ ژیان و بەختەوهرى نامۆنێتەو و بەهاوشیۆه‌ى سەرخۆشیكى بێى چاره‌ى لێى دیت، كە هەمیشە بێى ئاگایە لە پاستى یەكەانى ژیان ، كاتێك كە هۆش دەكاتەو و قیامەتى بەسەردا هاتوو و پاستیه‌كان دەردەكەون، ئەوساتە توشى سزاو ئەشكەنجەى هەتا هەتای دەبێت. ئازارى دەرونى ولە دەست چوون و بەفەرچوونى ژيانى شالۆى بۆ دەهێنێت وە لە پەل و پۆى دەخەن. كە سەرقالێى دونیایەكى بێى ئەنجام بوو ، قیامەت و خواناسى لە دەست داو . جالێرەدا پێویستە مەرۆك پێش گەشتنى بەم دیمەنە جەرگ بپارێت زوو بێتەو و ئاگا و فریای ژيانى خۆى بكەوێت ، گەورەترین حەق و راستى بناسێت لە ژێر سایەیدا بە كامەرانى بژێت .

و‌ه‌ (أثر) یكى خواىی هاتوو: (أبن آدم خلقتك لعبادتي فلا تلعب، وتكفلت برزقك فلا تتعب، أبن آدم، اطلبني تجدني، فإن وجدتني وجدت كل شيء ، وإن فاتك فاتك كل شيء ، وانا أحب إليك من كل شيء) واتە: ئەى ئادەمیزاد. من تۆم بۆخودا پەرسى دروست کردوو ، یارى مەكە . پزق و پزیم بۆدایین کردوو، بە شوێنى دا ماندوو مەبە . ئەى ئادەمیزاد ئەگەر بە شوێنمدا بگەڕێیت دەمدۆزیتەو ، ئەوساتە هەموو شتێك دەدۆزیتەو ، وە ئەگەر دۆزینەوهرى منت لە دەست چوو ، ئەوا هەموو شتێك لە دەست دەچێت ، وە باش بزانه من لە هەموو شتێك باشترم بۆتۆ .

لە بنەرەتدا خۆشەويستی تەنھا شایەنى خودای گەرەيه

وەك پێشتر باسمان كرد خۆشەويستی ناویكى گشتگیرە وچەندین جۆر ناوی لە ژێردا كۆدەبێتەو. جا جۆرە بە نرخ و بەهاكانى خۆشەويستی تەنھا شایستە و شایەنى خودای گەرەيه و بۆكەس و شى تر دەست نادات، وەك پەرستى و گەرەپانەو... هتد. تەنھا بۆ خۆى بەكار دەهێنرێت، كە دەفەر مێت: (يَا أَيُّهَا اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ... المائدة: ۵۳) واتە: خۆى گەرە پێرێكى تر دەهێنێتە سەر شانۆى ژيان، كە بە تەنھا خۆى گەرەيان زۆر خۆش دەوێت، وە خۆايش ئەوانى خۆش دەوێت.

و هەر وەها دەفەر مێت: (وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَاداً يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ... البقرة: ۱۶۵) واتە: هەندى كەس دەچن هاوشیو و هاوێل بۆ خودا بپار دەدەن و بە ئەندازەى خودا خۆشيان دەوێت، بە ولام باوەرداران خودایان لە هەموو كەس زیاتر خۆش دەوێت بە ئەندازەى كى بە كجار زۆر.

ناپەسەندترین جۆرى خۆشەويستی:

ئەو جۆرە خۆشەويستی یە كە كەسێكى تەرت بە ئەندازەى خودای گەرە خۆش بویت، واتە یەكسانى ئەنجام بە دەیت لە خۆشويستیاندا.

پەسەندترین جۆرى خۆشەويستی:

ئەو خۆشەويستی یە یە كە بە تەك و تەنھا خۆى گەرەت خۆش بویت، و ئەو شتانەشت خۆش بویت كە خودا خۆشى دەوێت. ئەمە بنەماى هەموو خۆش گۆزەرانى كە لە هەردوو دونیادا، وە تەكە هۆكارى پزگاریبوونە. بە پێچەوانەو خۆشەويستی هاوبەشى ما یە سەرگەردانى و تیاچوونە.

قورئان فەرمان بەم خۆشەويستی یە دەكات:

قورئانی پیرۆز زۆر به وردی باس له ههردوو جۆره که ی خوشه ویستی ده کات و نمونه و چیرۆکی له سه ر ده هیئتیه وه ، ههروه ها سیفات و ئاکاری ههردووکیان ده خاته روو، پاشه پۆزی هه ریه که یان ده ست نیشان ده کات له دونیا و قیامهت و به رزه خدا وه سه رجه م بریارو فرمانه کانی هانی خوشویستنی پاک و پوخت ده دات ته نها بۆ خوای گه و ره و به دور گرتن له هاویه شی بریاردان بۆی.

خوشه ویستی بنه ره تی بانگه وازی سه رجه م پیغه مبه ره انه: سه رجه م بانگه وازیان بۆ یکتا په رستی خودای گه و ره کردووه که بریتی یه (له ته وای ملکه چی) بۆ خودا. وه خۆپاراستن له سنووره کانی گوێپایه لی کردنی تی.

وه له (صحیحین) دا هاتووه له فهرموده ی "انس ﷺ" که پیغه مبه ره ﷺ فهرمودیه تی: (والذي نفسي بيده لا يؤمن أحدكم حتى اكون احب إليه من ولده ، و والده والناس أجمعين) ^١ واته: سویند بیّت به وکه سه ی گیانی منی به ده سه ته ،هیچ کام له ئیوه باوه پتان ته و او دامه زراو نی یه، گه ر من تان له خۆتان ومن دالّ وداک و باوکتان و سه رجه م خه لکی خوشتر نه ویت.

وه له (صحیح البخاری) دا هاتووه که عومهری کورپی خه تاب ده لیت: والله ی پیغه مبه ر من تۆم له هه موو که س زیاتر خوش ده ویت ، ته نها له خۆم نه بیّت. پیغه مبه ره ﷺ ده فهرمیت: (لا يا عمر حتى اكون احب إليك من نفسك) واته: نابی ئه ی عومهر ده بیّت منت له خۆت زیاتر خوش بویت. عومهری کورپی خه تاب ده لیت: سویند به وکه سه ی که تۆی به حق وپاستی په وانه کردووه من تۆم له خۆیشم زیاتر خوش ده ویت. پیغه مبه ره ﷺ ده فهرمیت: (الآن يا عمر) واته: ئیستا باوه رت ته واهه ئه ی عومهر. ^٢

^١ -نهم فهرمودیه (صحیح)ه، (بخاری: ١٥٠) و (مسلم: ١٨/٢ نووی) گێڕایانه ته وه.

^٢ -نهم فهرمودیه (صحیح)ه، پیشتر باسمان کردووه.

جا ئەمە پلەو پایەى پىغەمبەرى خەودا بىت كە پىويست كات لەخۆت و مال و مندال و سەرجه م كەس و كار زياتر خۆشت بویت، ئەى دەبىت خۆش ويستنى خودا چۆن بىت؟ بەلكو خۆشويستنى خودا پىويستە لەسەرووى ھەموو خۆشەويستەكانەوہ بىت ،بەبى ھاوبەشى وھاوہل بپياردان بۆى، وەبەتەواوى خۆشەويستى وگوپراپەلى بۆى ،كەنا بىت ھەچ كەس وشتىك ھاوبەشى بكات.

خۆشەويستى بنەماو بزوينەرى ھەموو كارو جولەيە لە جىھاندا

سەرجه م جولە كارەكانى جىھان و بوونەوہر ،بنەپەتى دەگەپىتەوہ بۆ خۆشەويستى، چونكە سەرجه م جولەكانى بوونەوہر بەگشتى سى جۆرە: _

۱. جولە خۆويستىيەكان "الاختيارية والارادية".

۲. جولە خۆنەويستىيەكان "الفسرية".

۳. جولە سروسشتىيەكان "الطبيعية".

۱- جولە سروسشتىيەكان "الطبيعية".

بنەپەتى جولەى مرقۇ و بوونەوہر بەگشتى برىتى يە لە سەقامگىرى وچەق بەستوى پاوہستان ونە جولان. وەكاتىك لەچەقى پاوہستاوى سروسشتى خۆى دەترازىت ئەوا پىى دەوترىت "جولە".

جا ھەر بەھوى ئەو جولەيەوہ دەبىت كاتىك دەيەويت بگەپىتەوہ بۆ دۆخى سروسشتى چەق بەستوى خۆى. بەمە دەوترىت "جولە سروسشتى يەكان".

۲- جولە خۆويستىيەكان "الاختيارية والارادية".

برىتى يە لە جولە و كارىك كە خۆويستانەو مەبەست دارانە بە ويست وئىرادەى خۆت ئەنجامى دەدەيت.

۳- جولە خۆنەويستىيەكان "الفسرية".

بریتی یه له و جوله و کارانه ی که به بی ویستی خۆت ، له ژێر فشارو پالنه ری تردا
ئه نجامی ده دیت .

پوخته ی باب ته که :

هه رکاردو جوله یه که هه ست پی کرد ، پیی ده وتریت خۆویستی . وه هه رکاردو
جوله یه کیش هه ست پی نه کرد ، ئه واکه ر گه رانه وه بیته بۆ دۆخی پێشتر پیی
ده وتریت "سروشتی" ، وه ئه گه ر هه ست پی نه کردن و گه رانه وه ش نه بوو ئه واکه
پیی ده وتریت "خۆنه ویستی" .

جا پاش سه لماندن ئه م راستیان ماوه ته وه بلێن :

سه رجه م جوله وکاری بونه وه ر و پێکهاته کانی ، وردو درشت له ئاسمانه کان
وهه ساره و ئه ستێره ... هتد . هه روه ها بالنده و پوهه و ، دابارین و ... هتد . هه موو
ئه م جوله وکارانه له لایه ن فریشته کانی خوداوه ئه نجام ده درێن ، که تایبه ت
کراون بۆ ئه م مه به سه ت .

وه ده قی زۆری قورئان و فه رموده مان هه یه له سه ر راستی ئه م باب ته نه ،
وه باوه ره پێنان به م راستیه له پێداویستیه کانی باوه ری راست و دروسته .
جاده به ش بوونی فریشته کان به سه ر کارو جوله ی بونه وه ر پوه و به لگه داره .
که خوای گه وه بۆ پزق و پزوی ، گیان کێشان ، گیان به خشین ، باران ، با ،
هه ور ... هتد . پاراستنی مرۆف و تۆمارکردنی چاکه و خراپه کانی ... هتد . ته نانه ت
کاروباری به رزه خ و به هه شت و دۆزه خ ، هه ر هه مووی سپێردراوه به فریشته کان
له لایه ن خوای گه وه وه ، هه روه کو ده فه رمیته : (وَمَا نُنَزِّلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا
بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا... مریم: ٦٤) واته : ئه ی
محمد : ئێمه به ته نها فه رمانی په روه ردگارت نه بیته دانا به زێین ، هه رچی داهاتوو
و پابردوومان و ئه وانه یشی له نێوانیاندا هه یه ، هه ر هه مووی بۆ په روه ردگاره ،
وه ئایا په روه ردگاری تۆ هیه شتی که فه رامۆش بکات ؟ ... (وَكَمْ مِّن مَّلَكٍ فِي

نه خوښی و چاره سهر

السَّمَاوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى... (النجم: ۲۶) واته: چه ندين فرشته ی به پړنو پایدار هیه له ناسمانه کاندې ، که هیچیان ناتوانن تګاوشه فاعهت خوازی بګن ، ته نها به موله تی خدای ګه وره و فرمانی نه و نه بیت.

وه خوی ګه وره سویند به فرشته ګان ده خوات که کاروباری بونه وهریان پی سپړدراوه: (وَالصَّافَاتِ صَفًا * فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا * فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا... الصافات: ۱-۳) واته: سویند بیت به فرشته پریزبوه ګان. وه به و فرشته نه ش که توره ده بن به سر سته مکاراندا "له سره مرګ و به رزه خ و قیامه تدا". وه سویند به و فرشته نه ش که په یام ده ګه یه نن به پیغه مبه ران و به سهریانا ده یخویننه وه.

(وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا * فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا * وَالنَّاشِرَاتِ نَشْرًا * فَالْفَارِقَاتِ فَرَقًا * فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا * عُذْرًا أَوْ نُذْرًا... المرسلات: ۱-۶) واته: سویند به و فرشته نه ی که به کاری چاک و دروست هل ده ستن ، که به ګورج و ګولۍ فرمانه ګانی خودا ده ګه یه نن. که شارو ګوندی سته مکاران خاپوړ ده ګن. که هه ور بلاو ده ګه نه وه و یاخود هه موو شتیکی کوت و پر ده ګن. که حق و ناحق له یه ک جیاده ګه نه وه. که په یامی خودا ده ګه یه نن. که باوه پداران به لګه دار و بی باوه پان وریا ده ګه نه وه.

(وَالنَّازِعَاتِ غَرْفًا * وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا * وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا * فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا * فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا... النازعات: ۱-۵) واته: سویند به و فرشته نه ی که گیانی خه لګی ده کیشن. وه به و فرشته نه ی که گیانی باوه رشداران ده کیشن وه همیشه بی وچان ده سوپینه وه و که س فه راموش ناکه نن. سوین به و فرشته نه ی که به خیرایی فرمانی خودا جی به جی ده ګن. وه سویند به و فرشته نه ی که

گیانی باوه‌پداران به به‌هشت شاد ده‌کن. وه‌به‌و فریشتانه‌ی به ویستی خودا کار ده‌به‌نه پیوه.

جا که‌وا بوو سه‌رجه‌م نه‌م کارانه له‌وردو درشتی، گه‌وره‌و بچوکی هه‌ره‌مووی به‌شیوازی په‌رستن و ملکه‌چی وگوپرایه‌لی نه‌نجام ده‌دن، چونکه سه‌رجه‌م نه‌م هه‌موو جو‌له‌وکارانه چ سروشتی بی‌ت یاخود خۆویستانه یان خۆنه‌ویستانه هه‌ره‌مووی به‌هۆکاری خۆشه‌ویستی بۆ خودا به‌م شیوه ده‌چن وده‌بزوی‌نرین. جا پاک و بی‌گه‌ردی بۆ نه‌و خودایه‌ی که: (تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تُفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ خَلِیْمًا غَفُورًا... الإسراء: ٤٤) واته: هه‌ر حه‌وت ئاسمانه‌کان وزه‌وی هه‌موو نه‌وانه‌ی که تییدان، ته‌سبیحات و ستایش و سوپاس گوزاری خودای تاک و ته‌نها ده‌کن، هیچ شتی‌ک نی‌یه له‌م بوونه‌وه‌رده‌ا که سوپاسو ستایشی نه‌م زاته نه‌کات، خوای گه‌وره هه‌رخۆی به‌گه‌وره‌یی خۆی نه‌رم و نیان ولی‌ بورده‌یه.

خۆشه‌ویستی و ئیراده له په‌یوه‌ستیه‌کانی هه‌موو مروفتیکه

نه‌گه‌ر نه‌و پاستی یه‌مان زانی، هه‌موو بوونه‌وه‌ری‌ک له‌ژیاندا ویست و خۆشه‌ویستی هه‌یه، وه‌بگره سه‌رچاوه‌ی هه‌موو جو‌له‌وکاری‌کن له‌م ژیانه‌دا. جا چاکسازی و به‌رژه‌وه‌ندی سه‌رجه‌م بوونه‌وه‌ر له‌وه‌دایه که‌مه‌به‌ست و ئامانجی و ئیراده‌ی له‌هه‌موو کارو جو‌له‌یه‌ک دا ته‌نها خۆشه‌ویستی بی‌ت بۆ خوای گه‌وره. به‌تاک و ته‌نها و بی‌هاوه‌ل دروست کردن. هه‌ربۆیه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمی‌ت: (لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا... الانبياء: ٢٢) واته: نه‌گه‌ر بی‌ت و له‌ژیاندا دوو خوا هه‌بوايه ته‌واوی ژیان تی‌ک ده‌چوو وه‌ ده‌شیوا.

جا خوای گه‌وره لی‌رده‌ا ئاماژه به‌وه‌ده‌کات بابته‌ی بوونی دوو خودای ده‌بی‌ته مایه‌ی تی‌کچون و تیاچوونی ژیان به‌گشتی. چونکه له‌و ساتانه‌دا. هه‌ر خوادایه‌ک بۆخۆی هه‌ولێ به‌زاندن و زال‌بوونی ده‌دا به‌سه‌ر نه‌وی تردایاخود هه‌ریه‌که‌یان

به جیا بریارو دروست کراوی بۆ خۆی بریار ده دا. که ئەمەش مایە وێران بوونی ژیا نه. جاکه وابوو. هاوه لێتی و هاوبه شیتی بۆ خودا. مایە ی که م و کوپی و کورتی خودایه. ناشیت و ناگونجیت له گه ل که مال و ته واویتی خوای گه وره دا. که هاوبه شی هه بیّت هه ره کو چۆن بونی دوو پادشا له ولایتیک دا مایە وێران بوون و کاولکاریه تی. وه بوونی دوو ژن له یه ک مال و بۆ یه ک پیاومایه ی شیوانی ئەو ماله یه. وه بوونی دوو هه ویّنی له شیریکدا مایە تی کچوونی ئەو ماسته .

ناکۆکی پادشاکان، بناغە ی خراپە کاریه کانی جیهانه

جیاوازی و ناکۆکی و دژایه تی نیوان پادشاو سه رکرده کان سه رچاوه ی وێران بوون و کاولکاری وولاتانه. وه هه یج کاتی ک ناحه زو دوژمنانی ئیسلام. ته ماحیان نه کردۆته وولات و ژیا نمان به ئەندازه ی ئەوسه ر ده مانه ی که وولات پارچه پارچه ده بیّت و هه ر پاشا و کاربه ده ستیک خۆی له وی تر به باشتەر ده زانیّت و به رامبه ر ده سپێته وه. جا ئەگه ر به وردی له یاسای ژیا ن و بونه وه ر بکۆلێنه وه بۆمان ده ر ده که ویت. که سه قام گیر بوونی ژیا ن له سه ر یه ک په وت و یاسا. که له لایه ن خودایه کی تاک و ته نها وه به پێوه ده چیت. گه وره ترین به لگه یه له سه ر یه کتا په رستی و بۆ هاوه لێ خودا له هه موو پوویه که وه... که ته نها خۆی دروستکه رو مرینه رو ژینه رو بریار ده ری سه رجه م بوونه وه ره. (مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّا بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ * عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ الْمُؤْمِنُونَ: ۹۱-۹۲) واته: هه رگیز خوای گه وره که سی نه کردوه به پۆله ی خۆی وه هه یج خوایه کی له گه لدا نی یه. چونکه ئەوکاته هه ر خوایه ک ده چوون به لای دروستکراوه کانی خۆیه وه، وه هه ندیکێ خۆی بلّند ده کرد به سه ر هه ندیکێ تردا (ئەوسا بوونه وه ر تیک ده چوو) .

پاک و بیگهردی بۆ ئەو خودایە لە بەرامبەر ئەو شتانی که (خوا نه ناسان) ده یلێن، ههروهها ده فهرمیت: (أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهًا مِّنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنشِرُونَ * لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ * لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ... الأنبياء: ۲۱-۲۲) واتە: ئایە خەڵکی ناله بار په رستراوی ساخته یان بریارداوه له زه ویدا ئایە ئەوانه ده توانن ژیان بیه خشن. ئەگەر له ژیاندا چه ند خودایە که هه بوایه جگه له (الله) ئەوا ژیان کاول و وێران ده بوو به سه ره که دا. پاک و بیگهردی بۆ ئەو خودایە ده یلێن. پرسیار ناکریت له وهی که خودا ده یکهات. له کاتی که دا ئەوان لی پرسی نه وه یان له گه لدا ده کریت.

وه ده فهرمیت: (قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا لَأَتَّبَعُوا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا... الاسراء: ۴۲) واتە: ئەو پێغه مبه ر (د.خ) پێان بلێ: ئەگەر خوایه کی تر هه بوایه جگه له (الله) وه که ئەوان ده یلێن: ئەو کاته هه مو یان کی برکی و هه ولێ ئەوه یان ده دا بۆ ئەوهی ده سه لات له په ره ر دگار خاوه ن عه رش و ته ختی فه رمان په وایه تی ببه ن و لێی زه وت به کن.

.سه باره ت به برکه ی (لاتبغوا) واته هه ره به که هه ولێ زالبوون ده دات به سه ره ئەوی تر دا به زۆر و زه به ند هه ره کو هاوشی وه ی پادشا کانی سه ره زه وی وه به لگه ش له سه ره ئەم بۆ چوونه ئەم ئایه ته یه که ده فهرمیت: (وَلَعَلَّا بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ الْمُؤْمِنُونَ...: ۹۱) واتە: هه ندیک خۆی بلێد ده کرد به سه ره هه ندیکی تر دا. وه شیخ الاسلام (ابن التمیة) ده لیت: واتای (لا تبغوا إليه سبیلا) واته به نزیک بوونه وه لێی و ملکه چی کردنی. جا چۆن جگه له خودا ئەوان ده یپه رستن؟ هه ره ها ئەگەر ئەوان خودا بن وه که خۆیان ده لێن ئەوا ده بوونه به نه دیان. وه به لگه ش له سه ره ئەم باسه له چه ند پرویه که وه:.

یه که م: خوای گه وره ده فهرمیت: (أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ

نه‌خۆشی و چاره‌سەر

مَحْذُورًا... (الاسراء: ۵۷) واته: نه‌وانه‌ی که ئێوه ده‌یان په‌رستن و به‌خودایان ده‌زانن. له‌بنه‌په‌تدا نه‌وانیش هه‌ر به‌نده‌ی منن وه‌کو ئێوه له‌من ده‌ترسن به‌ ئومێدی په‌حم و به‌زه‌یی منن. جائیتر بۆچی ده‌یان په‌رستن؟!

دووه‌م: خوای گه‌وره‌ له‌م ئایه‌ته‌دا نافه‌رمیّت: (لایتغوا علیه سبیلًا) به‌ئکو ده‌فه‌رموویّت (لایتغوا إلیه سبیلًا) واته: ئه‌م وشه‌یه بۆ نزیک بوونه‌وه‌یه. هه‌روه‌کو ده‌فه‌رمیّت: (اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ... مائدة: ۳۵) واته: له‌خوا بترسن و خۆتان بپاریزن له‌پێگه‌ی هه‌موو هۆکارو کرده‌وه‌یه‌کی چاکه وه‌هه‌لبه‌ده‌ن په‌زامه‌ندی خودا به‌ده‌ست بێنن.

به‌لام بۆزالی بوون نه‌وا (علی) به‌کار ده‌هێنیّت. وه‌ک ده‌فه‌رمیّت: (فَإِنْ أُطَعْتَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِمْ سَبِيلًا... النساء: ۳۴) واته: نه‌گه‌ر ئافه‌ره‌ته‌کانتان گوێپایه‌لتان بوون چی تر پێگه‌ی تر مه‌گرنه به‌ر بۆ ئازار دانیان و چه‌وسانه‌وه‌یان و زالی بوون به‌سه‌ریاندا.

سییه‌م: نه‌وان به‌م ووتانه‌یان نه‌یان ووتوه: که خوداگانیان داوای بلّندی له‌ خوای گه‌وره‌ ده‌که‌ن. به‌لکه‌و نه‌وان ده‌لێن: خواکانی ئێمه ده‌یان وه‌یت له‌ خوای مه‌زن نزیک ببنه‌وه و ئێمه‌ش نزیک بکه‌نه‌وه به‌لام خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمیّت: (قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ... الاسراء: ۴۲) واته: پێیان بلّی: وابی وه‌ک ده‌لێن: نه‌و خوایانه به‌نده‌ی خوای مه‌زن. باشه بۆچی به‌نده‌ی خوا ده‌په‌رستن؟ بۆ راسته‌وخۆ خودی خودا خۆی نا په‌رستن؟

په‌یوه‌ستی په‌کانی خۆشه‌ویستی

خۆشه‌ویستی به‌ هه‌ردوو به‌شه‌که‌یه‌وه به‌ (چاک و خراپ) وه‌ شوێنه‌وارو کاریگه‌ری یاسایی خۆیی هه‌یه. له‌: شادی و ئاره‌زوو، چێژ، تامه‌زێویی و، گوجاندن و، ژوو و، دا‌پ‌ران و، خۆشی و ناخۆشی فرمێسک و خه‌نده‌و... هتد له‌نه‌ریته‌کانی.

خۆشەويستى باش و خۆشەويستى خراپ

خۆشەويستى باش:ئەو خۆشەويستى يە بەرژەۋەندى دۇنياۋ قىيامەتى تېدايە، ۋەبەو خۆشەويستى يە دەۋىرىت خۆشەويستى بەختەۋەرى.

خۆشەويستى خراپ:ئەو خۆشەويستى يە كەزەرەرمەندى دۇنياۋ قىيامەتى تېدايە، بەسەر گەردانى ناسراۋە. جا ھەر مۇۋىك پەچاۋى بەرژەۋەندىەكانى بىكات ئەۋا مۇۋىكى وشيارو ژىرە. ۋەبە پىچەۋانەۋە ھەر مۇۋىك كار لەسەر زەرەندىەكانى بىكات ئەۋا نەفام و گىل و ساۋىلكەيە سىتەم كارە. چۈنكە دەرونى مۇۋ ھەمىشە ئەۋ شتە ھەلدەبژىرىت كە لە زەرەر مەندىتى. ئەمەش سىتەمى مۇۋ لەخۇيى دەيكات. بەلام ئەگەر لە ھەلېژاردنەدا بى ئاكام بوو لەۋەي كە ئەم كارە خۆشەويستى يە زەرەرىتى ئەۋا ئەۋ كەسە گىل و گەۋجەيە. ۋەبەندەي ئارەزۋەكانىتى. بەلام ئەگەر زانىارى تەۋاۋى ھەبوو لەژيان زەرەرمەندى ئەۋ كارە خۆشەويستى يە. بەلام ھەر شوپىنى كەۋت و بەگوپى دەرونى خۇيى دەكرد ئەۋا سىتەم كارە. ئەۋ ساتە پىكھېنەرەكانى ئەۋ خۆشەويستى يە دوۋبەنەماي سەرەكىن (بىرو بۇچونىكى خراپ و ئارەزۋىيەكى ناپەسەند) كە لېرەدا (گومان و ھەن) يەكەگرن و ھاۋكارى يەكترى دەكەن، جوانكارى بۇ كارە ناپەسەندەكان دەكەن و ناشرىن و ناپەسەندىن-جوان پەسەندار دەكەن. (ھەن) داۋاى مافى خۇيى دەكات ۋە (گومان) كار ئاسانى بۇ دەكات. ۋاتە سوپاى (ھەن و ئارەزەۋو) ھېرش دەكەنە سەر سوپاى (ژىر و باۋەپ) و جەنگ بەر پا دەبىت. ۋە سەر كەۋتن بۇ بەھىزترىنيانە. جا كارىگەرى و شوپىنەۋارى ھەر يەكە لەۋ جۇرە خۆشەويستى يە نەرىت و ياساى خۇيى. بەپىتى ئەۋ ياسايە شوپىنەۋارى خۇيى لەسەر كەسەكە ديارى دەكات. جاخۆشەويستى چاك:كەمايەيى بەختەۋەرى سەر فرازى خاۋەنەكەيەتى. شوپىنەۋارو كارىگەرىەكانى ھەر ھەموو سوۋد بەخشن چ

نه خوښی و چاره سهر

بگيرئټ - پي بکه نيټ - دل ته نگ بښت... هتدبگره له پله کانی ته م خوښه ويستی
يه دا سهر ده که ويټ و سودم ند ده بښت.

به لام خوښه ويستی خراب: که مایه ی چهرمه سهری یه شوینه وارو کاریگره ربه کانی
هر هه مووی زیان به خشن. ده بیته مایه ی دوری له پروه ردگار یه وه. هه میسه
له خه ساره ت مه ندیدایه. نه مه سروشتی هه موو کاریکه که سهرچاوه ی له
ملکه چی و سهر پیچی یه وه وهر گرتبښت. نه وه ی له ملکه چیه وه سهرچاوه ی
وهر گرتبښت هه میسه هیزو ووزه به خشه و پیره بؤ خاوه نه که ی وه نه وه ی
که سهرچاوه ی له سهر پیچی وه وهر گرتبښت نه وه هه میسه خه ساره ت مه ندو
زیان به خشه بؤ خاوه نه که ی. خوی گه وره ده فهرمیت: (ذَلِكْ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ
ظَمًا وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْؤُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا
يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ ثِيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ
* وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ
اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ.... التوبة: ١٢٠ - ١٢١) واته: به پاستی هیچ
تینویه تی و ماندوبون و برستیه کیان توش نه ده هات له پیناوی خودا به زایه
بجښت، وه نه ده چوونه هیچ شوینیک و پییان نه ده خسته هیچ جښگه یه ک بی
باوه ران پیی سه غله ت بن و ده ستیان له هیچ دوژمنیک نه ده وه شاند که نه بیته
هوی نه وه ی به کارو کرده وه یه کی چاک بویان تومار نه کریت به پاستی خودا
پاداشتی چاکه کاران چه نقات ده کات. هه روه ها هیچ به خشیشیکیان پیشکه ش
نه ده کردبچوک یان گه وره، وه به هیچ دۆل و شوینیکدا تی نه ده په رین به چاکه
بویان تومار نه کریت، تاخوا به چاکترین شیوه پاداشتی نه وکرده وانه یان
بداته وه ده یان کرد.

جالیره دا خوی گه وره له نایه تی یه که مدا ناماژه بؤنه وه ده کات هه رچی
کاریک سهرچاوه که ی له ملکه چی یه وه بیته به کرده وه ی چاکه بویان ده نوسریت.

وهله ئایه تی دووه مدا. ئاماژه بۆ ئه وه ده کات ئه و کردوه چاکانه ی که نه نجامیان داوه هه موویانیان به گرانبه هاترین بۆ ده نوسریت. جیاوازی نیوانیان: له ئایه تی یه که مدا کرده وه کان هین خۆیان نی یه به لکو سه رچاوه ی له ملکه چی یه وه یه به لام له ئایه تی دووه مدا. کاره که کاری خۆیانه هه ر به چاکه بۆیان نووسیوه .

واتایی ئاین

پوخته ی هه موو ئاینیک به بی په چا وکردنی راستی و دروستی بریتی یه له خۆشه ویستی و ئیراده چونکه ئاین پیکدیت له کرده وه ناخی و پوالتی یه کان که نه مه ش راسته وخۆ پهیوه ندی به خۆشه ویستی و ئیراده وه هه یه . که واته ئاین: ملکه چی و په رستن و ره وشته . ئه و ملکه چی یه که دواتر ده بیته خو په وشته و نه ریت. هه ر بۆیه هه ندیک په وشته به رزی به ئاین لیکده ده نه وه . که ده فه رمیت: (وانک لعلی خلق العظیم... القلم: ٤) واته: به راستی ئه ی محمد تۆ له سه ر په وشته به رزیت.

(امام احمد) له (ابن عینه) ده یگنریته وه . که (ابن عباس) له سه ر ئه م ئایه ته وتویه تی واته: (ئه ی محمد تۆ له سه ر مه زنترین ئاینی) وه کاتی له (خاتو عایشه) یان پرسى سه باره ت به په وشته پیغه مبه ر (د.خ) ئه ویش له وه لامدا ده لیت: (کان خلقه القرآن) واته: په وشته پیغه مبه ر (ﷺ) قورئان بوو. هه روه ها "ئاین" چه ندین واتای تر له خۆ ده گریت له وانه ناچارکردن و که ساس کردن وه که ساسی و گوێپرایه ئی و ملکه چی. چاکه سی دیندار له ناخه وه پیووستی به خۆشه ویستی و ملکه چی یه وه ک په رستن. به پیچه وانه ی دینداری پوالتی که هه ر چه نده گوێپرایه ئی و که ساسی پیوه دیاره . به لام مه رج نی یه

¹- ئه م فه رموده یه (صحیح) ٥، (مسلم ٦/٣٠-٣١- نووی) گنراویه تیه وه.

نه خوشی و چاره سهر

خۆشه ویستی له گه‌ل دا بیټ. هه‌ر بۆیه خوای گه‌وره به‌پۆژی قیامه‌ت ده‌لایه‌ت (یوم الدین) واته‌ له‌ و پۆژه‌دا خه‌لکی له‌ سهر بنه‌مای کرده‌وه‌کانی نا چار ده‌کرێن و پاداشتی کرده‌وه‌کانیان ده‌درێنه‌وه. هه‌ر بۆیه به‌ (یوم الدین) ده‌وتریټ: پۆژی سزاو پاداشت. وه‌ خوای گه‌وره ده‌فه‌رمیټ (فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ... الواقعة: ٨٦) واته‌: جا ئه‌گه‌ر ئێوه سزاو پاداشت نه‌درێنه‌وه‌وه‌ ناچارو که‌ساس نه‌کرێن بۆ چی هه‌ولنا ده‌ن ئه‌و پوچه‌ بگێڕێته‌وه‌. واتای ئه‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌ به‌م چه‌شنه‌یه‌: دیاره‌ بێ باوه‌پان و گومراییان بریواییان به‌خوایه‌کی به‌هێز و توانا نی‌یه‌ که‌ ده‌یان مریټ و زیندوویان ده‌کاته‌وه‌ و سزاو پاداشتیان ده‌داته‌وه‌ له‌ سهر کارو کرده‌وه‌کانیان. جا ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ بیرو باوه‌رپانه‌ ده‌ی بتوانن هه‌ول ئه‌وه‌ بده‌ن مردن و مه‌رگ له‌ خۆیان دووربخه‌نه‌وه‌ و نه‌مرن یاخود ده‌بیټ ملکه‌چ بکه‌ن و دانبنێن به‌ خوادا که‌ ناچاریان ده‌کات و زیندوویان ده‌کاته‌وه‌.

(ئاین) دوو جوژه‌:

١- فه‌رمایشتی "امری":

٢- خه‌لاتی "جزائی":

وه‌ هه‌ردوو جوژه‌که‌ی به‌ته‌نها بۆ خودایه‌. وه‌ بنه‌مای هه‌ردوو جوژه‌که‌شی بریتی یه‌ له‌ خۆشه‌ویستی له‌لایه‌ن هه‌ر یاساو بریارێکی خودایی که‌ فه‌رمانی پێ کردووین. ئه‌وا له‌لای خوای گه‌وره‌ خۆشه‌ویست و په‌سه‌نده‌. وه‌ هه‌ر کارێکی ناساغ و قه‌ده‌غه‌ت کردبیټ. واتای لای خوای گه‌وره‌ ناپه‌سه‌نده‌ و پێچه‌وانه‌ی په‌سه‌ندکراو خۆشه‌ویستیه‌کانینتی. وه‌ کاتی خوای گه‌وره‌ دینداری له‌ که‌سیک په‌سه‌ندده‌کات که‌ له‌ سهر بنه‌مای خۆشه‌ویستی و په‌سه‌ندیټی دامه‌زرا بیټ. ئه‌وه‌ تا پێغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) ده‌فه‌رمیټ. (ذاق طعم الایمان من

رضی بالله رب و بالاسلام دینا وبمحمد صلی الله علیه وسلم رسولا) واته:
 هر که سیك پازی بیت به وهی له (الله) په روه ردگاری بیت ونیسلام ناین
 به نامه ی بیت، وه پیغه مبه ر (ﷺ) پیشه واو پابه ری بیت. نه وا شیرینی باوه پ
 ده چیژیت.

که واته نه م ناینه به نده به خوښه ویستی به وه، وه دامه زراوه له سر بناغه ی
 خوښه ویستی وه له سر خوښه ویستی په وانه کراوه.

وه هه روه ها ناینی خه لاتیش (جزائی): - پیکدیت له سر خه لات کردنی
 به نده کان له سر کرده وه کانیا ن. باش به باشه، وه خراپه به خراپه. وه هه ردو
 کاره که لای خوای گه وره په سنده خوښه ویستن. که (دادپه روه ری و
 به خشیني خودا) بهر جه سته ده که ن. که هه ردوکیان دوو سیفیه و ناکاری
 جوانی خودان. وه خودا خوښی ده ویت وه نه وکه سانه شی خوښ ده ویت
 که خوښی ده وین.

جا هه ردو جوړه که ی ناین شاپیگای پاستی (صراط المستقیم) پیک ده هینن
 که خودای گه وره له سهری کارو فرمان پاداشت و سزا نه نجام ده دات. که له سر
 زاری (هود) ی پیغه مبه روه (س.خ) ده فرمیت: (إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُوا
 أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ * مِنْ دُونِهِ فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظَرُونَ * إِنِّي تَوَكَّلْتُ
 عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبَّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ
 مُسْتَقِيمٍ: هود- ۵۴-۵۶) واته (من خودا ده که م به شایهت، وه نیوه ش شایهت
 بن که من به ریم له هاوبه ش وهاوه ل په یداکرنی نیوه بؤ خوای گه وره جا
 به خوتان خواکانتانه وه پیلانم دژیکه ن و مؤله تیشم مه دن. من بی باکم، چونکه
 من پشتم به خودای گه وره ی خوم و نیوه به ستوه. که هیچ گیان له به ریگیش نی
 به جله وی به ده سستی خودای گه وره نه بیت وه به دلنیا ییه وه خوای گه وره

^۱ - نه م فرموده به (صحیح) ه، و پشتر باسان کردوه.

له‌سەر شارپ‌یگای پاستی یه). به‌ئێ کاتێ (هود) د‌ل‌ن‌ابوو له‌وه‌ی که‌ خوای گه‌وره له‌سەر شارپ‌یگای پستی یه له‌ هه‌موو فه‌رمان و کارو بارو برپیار و سزاو خه‌لات و به‌خشین و تۆله و به‌لا و هیدایه‌ت و سۆزو دادپه‌روه‌ری‌تیدا.

وه‌هه‌موو شتێک و برپاریک له‌شوێنی شیاوی و به‌جێی خۆیدا ده‌دات. هه‌ر بۆیه به‌ده‌نگێکی زوولال و له‌پیش چاو و کوپی سه‌رجه‌م ده‌م سپیانی هۆزه‌که‌ی هاواری کردو ووتی: (إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ * مِنْ دُونِهِ فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظَرُونَ * إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَّتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ.... هود: ۵۴-۵۶)

پاشان ئاماژه به‌وه ده‌کات که‌ ده‌سه‌لاتی خوای گه‌وره به‌سەر هه‌موو شتێک زاله و هه‌موو به‌شێک له‌م بوونه‌وه‌ره ناچار و ملکه‌چی ده‌کات. (ما من م‌ا من د‌اب‌ةٍ اِلاَّ ه‌و آخِذٌ بِن‌اصِیَّتِها اِنَّ رَب‌ی عَل‌ی صِراطٍ مُ‌سْتَقِی‌مٍ) واته: نه‌گه‌ر جله‌وی هه‌مووی گیان له‌ به‌ریک و زینده‌وه‌ریک به‌ده‌ستی خوای گه‌وره بی‌ت ئیتر بۆچی من له‌ هه‌رپه‌شه‌و پلانی ئیوه به‌ترسم که‌ ئیوه خو‌شیش‌تان هیچ‌تان به‌ده‌ست نیه.

دواتریش ئه‌وه پ‌وون ده‌کاته‌وه که‌خوای گه‌وره له‌سەر شارپ‌یگای حق و پاستی و دادپه‌روه‌ری فه‌رمان ده‌کات له‌وپه‌ری لوتکه‌ی دانای و به‌زه‌یدا برپیار ده‌دات. هه‌ر بۆیه پی‌غه‌مبه‌ر (د.خ) له‌فه‌رموو ده‌یه‌کدا ده‌فه‌رمی‌ت: (ما اصاب عبدا قط هم ولا حزن فقال: اللهم اني عبدك ابن عبدك، ابن امتك، ماض في حكمك، عدل في قضاؤك أسألك اللهم بكل اسم هو لك، سميت به نفسك او نزلته في كتابك او علمته أحدا من خلقك او استاثرت في علم الغيب عندك ان تجعل القرآن العظيم ربيع قلبي ونور صدري و جلاء حزني و ذهاب همي و غمي الا اذهب الله همه و غمه و ابدل مكانه فرجا قالوا: يا رسول الله: الانتعلمهن، قال: بلى ينبعي عن سمعن ان يتعلمنهن)^۱ واته: (هه‌ر که‌سێ تو‌شی خه‌م و

^۱ نهم فه‌موده‌یه (صحیح) ۵ امد (۴۵۲.۳۹۱.۱) گێڕایه‌تیوه.

په ژاره بوو ئه‌وا بلیت: په‌روه‌ردگار: من به‌نده‌و وه‌چه‌ی دوو به‌نده‌ی تۆم سه‌راپای ژینم به‌ده‌ستی تویه‌ی فه‌رمانده‌ری تۆم داها تووم به‌ده‌ستی تویه‌ی برپاره‌کانت له‌لوتکه‌ی دادپه‌روه‌ریدا بۆم، وه‌ده‌پا پیمه‌وه‌ به‌هه‌موو ناوه‌ی جوانه‌کان که‌له‌خۆت ناوه‌یان له‌تینوسی مه‌زندا ئامه‌ژه‌ت پیداه‌یان فی‌ری یه‌کێک له‌به‌نده‌کانت کردوه‌ یاخود له‌جیانی په‌نهاونه‌ینی دا هه‌لت گرتوه‌ولای خۆت. داوا کارم له‌قورئانی مه‌زن بگێژه‌ به‌نوورو پاکی سینه‌م، په‌وینه‌ری خه‌م و په‌ژاره‌کانم جا هه‌ر کات به‌نده‌ ئه‌م نزایه‌ی کرد خوی گه‌وره‌ ناخۆشیه‌کانی ده‌په‌وینێته‌وه‌ خۆشی دیته‌ ئاراوه‌) جا هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) وتیان ئایه‌ پیغه‌مبه‌ر (د.خ) خودا فی‌ری نه‌بین؟ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: (پی‌ویسته‌ هه‌رکه‌سیک گو‌ییبیستی بۆ فی‌ری و بلیت) ئه‌مه‌ پوخته‌ی فه‌رمان و داوو برپاری خوی مه‌زن.

کۆتایی وه‌لام

لێره‌دا دێینه‌ سه‌ر باب‌ه‌به‌تیکێ تایبه‌ت له‌کۆتای وه‌لامی ئه‌و که‌سانه‌ی توشی داوی عه‌شق و خراپه‌کانی بوونه‌. که‌پاسته‌و خۆ کاریگه‌ری ده‌کاته‌ سه‌ر دل و لاوازی ده‌کات پاشان په‌نگدانه‌وه‌ی ده‌بی‌ت له‌ (مه‌به‌ست و وته‌و کرداره‌کاندا) که‌سه‌ر ئه‌نجام درز ده‌کاته‌ کۆشکی یه‌کتا په‌رستی.

خوی گه‌وره‌ باس له‌م نه‌خۆشیه‌ ده‌کات که‌ مه‌به‌ستی دوو پێرپه‌ له‌خه‌لکی که‌بریتین له‌: (نێر بازان له‌پیاوان) وه‌ (نێر بازان له‌ئافره‌تان) که‌حه‌زیان له‌پیاوانه‌. بۆ نمونه‌: خوی گه‌وره‌ باسی پوداوی ژنی (عزیز و پادشای) ولاتی میسر ده‌کات که‌چۆن شه‌یداو عاشقی (یوسف) ی پیغه‌مبه‌ر بووه‌ و چی به‌سه‌ر هیناوه‌ له‌و پیناوه‌ دا خۆگری ئارامی و له‌خوا ترسی (یوسف-س.خ) له‌م تاقی کردنه‌وه‌ گه‌وره‌یه‌دا که‌شیوازی زۆر ده‌گمه‌نه‌ که‌سه‌رجه‌م هۆکاره‌کانی ئه‌نجام دانی ئه‌وکاره‌ چه‌په‌له‌ سازو له‌بار بووه‌. له‌چه‌ند پڕویه‌که‌وه‌:

١. بوونی ئەو حەزو ئارەزووی که خوادا له‌دەڵی پیاواند چاندوویەتی بەرامبەر بە ئافره‌تان (وه ئافره‌تیش بەرامبەر بە پیاو) بگره‌ له‌حەزی تینووبۆ ئاو زیاتر ئەمەش شتیکی دروسته‌ زۆر باشه‌ گه‌رییتوو به‌حەڵائی و دروستی جی به‌جی بکریت. هه‌روه‌کو له‌کتیبی (الزهد) ی (امام احمد) دا هاتوووه‌ فرموویەتی (یوسف بن العطیة) که‌گوێی له‌ (انس) بووه‌ ووتویەتی که‌ پیغه‌مبەر فرموویەتی: (حبیب الی من دیناکم النساء الطیب، اصبر علی الطعام والشراب ولاصبر عنهن)^١ واته‌: (له‌ دونیاکه‌تاندا ئافره‌ت و بۆنی خۆشم لاخۆشه‌ویست کراوه‌ وه‌من ئارام گرم له‌سه‌ر خواردن خواردنه‌وه‌ به‌لام ئارام گر نیم له‌ ئافره‌تاندا) .

٢. (یوسف) ی پیغه‌مبەر له‌ لوتکه‌ی لاویتیدا بووه‌ بیگومان له‌و ته‌مه‌نه‌دا حەزو ئارەزوی سیکیسی له‌و په‌پی به‌هیزی دایه‌ .

٣. هه‌روه‌ها (یوسف) ی پیغه‌مبەر په‌ن بووه‌ واته‌ خیزاندار نه‌بووه‌ تاوه‌کو له‌پێگه‌ شه‌رعیه‌وه‌ ئارەزوی سیکیسی دا بمرکی نیته‌وه‌ .

٤. : (یوسف) ده‌ربه‌ده‌ری وولاتانی غه‌ریب بووه‌ دوور بووه‌ له‌ هۆز و گه‌ل و شاری خۆیه‌وه‌ که‌ ئەمه‌یان هۆکاریکی تری به‌هیزه‌ که‌پێگه‌ی که‌متره‌ بۆ ئەنجام دانی کاری سیکیسی و که‌سیش نایناسیت و مه‌ترسیه‌کانی که‌متره‌ .

٥. : هه‌روه‌ها ئەو ئافره‌ته‌ خاوه‌نی شوخ و شه‌نگی و جوانیه‌کی بی سنور بووه‌ له‌ هه‌مان کاتدا خاوه‌ن ده‌سه‌لات و پله‌و پایه‌کی زۆر بووه‌ که‌له‌لوتکه‌ی ده‌سه‌لات و خانمی یه‌که‌می وولات بووه‌ که‌ ئەمه‌ دوو هۆکاره‌ گه‌وره‌ترین پالنه‌رن بۆ جیبه‌به‌جیکردنی ئەو کاره‌ ناشرینه‌ .

٦. له‌هه‌مووی گرنه‌تر ئەوه‌بوو که‌ ئافره‌ ته‌که‌ خۆی یه‌خه‌ی به‌ (یوسف- س.خ) ی پیغه‌مبەر گرتوووه‌و خۆی به‌ته‌واوی ئارەزوی خۆی بی زۆر لیککردن .

^١ ئەم فەرمووده‌یه‌ پێشتر باسمان کردوووه‌.

زۆرۈك ھەن لەخەلکی، كاتى ئافرەت پېڭرى دەكات و خۆى نادات بەدەستەو ھە بۆ كارى سېكسى چىتر ئەو پىاوه ئەو ھەزەى نامېنىت. جاسروشت و ھەزەكانى مرقۇ جىاوانن، ھەيە بەپېڭرى ئافرەتان لەخۆدانە بەدەستەويان. زياتر دەجۆشېنىت و ھەزى زىاد دەكات بۆ ئەنجام دانى كارى سېكسى. ۋەھەيشە بەپېچەوانەو ھە پېڭرى كرا چى تر ھەزى بەو كارە نامېنىت.

۷. ئافرەتەكە داواكارى كارى سېكسى كرد. ۋەجەختى لەسەرى كردەو ھەوللى بۆدا. كە (يوسف) پېڭرى كرد تاواى لېھات پاوى نا و پەلامارى دا. كەچى (يوسف) ھەلڭەھات و پاى دەكرد لە دەستى.

۸. ئەم پوداۋە لەمال و كۆشكى ئافرەتەكەدا بوو. لەژېر فشارو دەسەلاتى خانىمى يەكەمى وولاتدا بوو. كەھىچ كەس نەيدەتوانى لەفەرمانى دەرېچىت. لېرەدا دوو ھۆكارى گرنىگ كۆبوونەتەو لەسەر (يوسف-س.خ) ھۆكارى (ترس و ھەز).

۹. ئافرەتەكە ھۆكارى ئەم پلانەى سازدا بوو بەداخستنى دەرگاۋ پەنجەرە كەلەژوورى نوستنى خۆيداىە. و دوور لە چاودېرىداىە.

۱۰. لەگەل ھەموو ئەمانەشدا كە ئافرەتەكە خانىمى وولاتە (يوسف-س.خ) تەنھا بەندەيەك و خزمەت كارىكى سادەيە و لەژېر دەسەلات و بېيارى ئەو ئافرەتەداىە. لەھەرجىگە و شوېنىك دا لەگەلى دەرېكەوېت جىگەى گومان و توانچ و چاودېرى نى يە. واتە زۆربەى كات (يوسف-س.خ) لەگەل ئەو ئافرەتەدا بوو. ۋەك خزمەت كارىك. ۋەك دەلېن: لەئافرەتېكى خانەوادەى عەرەبىيان پرسیوو ھە چى وات لى كردىت كەزىنا ئەنجام بدەيت؟ لەو ھەلامدا ۋوتى: نىزىكى پىاوان لېمەو ھە، ۋەمانەو ھەم زۆربەى كات بەتەنھاى.

نه خوښی و چاره سهر

۱۱. نه و ټافره ته هر ته نها به وه نه وه ستا، به لكو هانای بؤ چه ندين خانمی تری
كۆشك برد و له خیزانی دهسه لات دارانی كۆشك، تاهاوکاری بكه نو (یوسف-
س.خ) له خشته بهرن به به کارهیتانی نازو فیل و حه زو... هتد. به لام له به رامبه ر
(یوسف-س.خ) هانای بؤ خوی گه و ره برد له پلانی نه وان (وَإِلَّا تُصْرِفْ عَنِّي
كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ... یوسف: ۳۳) واته: خودایه فریاد
په سم نه کهیت و دهر بازم نه کهیت له فیل و مه کریان نه و توش دهم و ده چمه
پیزی نه فامانه وه.

۱۲. دواتر که ټافره ته که زانی به ورژاندنی حه زو ټاره زو خو پوت کردنه وه و
په لاماردانی بی سوده وه بی ټاکامه. دهستی دایه هه په شه کردن به به ندردنی
وبه نه شکه نجه دانی. که لیږه دا (ترس له به ندرد کردن و نه شکه نجه، حه زو ټاره زوش
له و لاوه بوه ستیت) هر هه مووی فشاربوو بؤ سهر (یوسف-س.خ).

۱۳. نه و ټافره ته له ته وای سهر که شی و بی هوده یی و بی منه تیه وه. به م کاره
هل ده ستاو باکی له که س نه بوو چونکه بیغره تی بالی کیشا بوو به سهر
ولاتدا. به تایبه تی کار به ده ستان. هر بؤیه پیاوی به که می ولات له گه ل
پاویژکاریکی دا دینه سهر نه م دیمه نه بی ټابروی یه. جگه له ووشه ی (اعرض
عن هذا) واته (یوسف پشت له کار بکه و فه رامو شی بکه).

چی تری نه وت دلنیاش بوو که نه مه پیلانی خیزانه که یه تی، که چی پوو ده کاته
خیزانه که یی و ده لیت: (يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ إِنَّكِ كُنتِ
مِنَ الْخَاطِئِينَ... یوسف: ۲۹) واته: (توش داوای لیخوش بوون بکه بؤ هه له که ت
چونکه به راستی تو له هه له کارو تاوانبارانیت).

جاغیره تی پیاو زور پیکری ته واره له وه ی ټافره ته که ی جل و شل نه کات بؤ
کاری زینا... که چی لیږه دابه دی نه کرا؟ له گه ل بوونی نه م هه موو هوکارو
فشارانه ی سهر (یوسف-س.خ) ی پیغه مبه ر هیشتا په زامه ندی و خوشه ویستی

خوای له دلد له هه موو شتیکی تر به لاوه گرنگتره. هه بۆیه به ندیخانه و
 نه شکه نهجی پیی باشته له وهی پشت له خو شه ویست خودا بکات و توشی داوی
 زیناکاری بییت. (قَالَ رَبُّ السَّجْنِ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ: ۳۳ یوسف)
 هه روه ها (یوسف-س.خ) ده یزانی که ته نها وه ک سروشتی خوئی ناتوانییت
 پرزگاری بییت هه بۆیه هانای بۆ خودای گه وره هیئا تا ده ربازی بیی له پیژی
 نه قامان و گه وجه کان ئه م پروداوه په ندو ئاموژگاری زۆر له خۆ ده گرییت
 که سودی زۆره بۆ کهسانی هۆشیار.

عه شقی نیربازی

پیژی دووهم: که خوای گه وره باسی (عه شق) یان ده کات بریتی یه له (نیر
 بازی) جا له سیاقی ئایه ته کاندایه و تامه زۆی و په رۆشیه ی هۆزه که ی (لوگ)
 هه یان بووه بۆ ئه نجام دانی ئه م کاره. به لگه ی عه شق بوونیان به م کاره
 چه په له (نیر باز) ی. ئه وه تا خوای گه وره باسی ده کات و ده فهرمییت (وَجَاءَ
 أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ * قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ ضَلُّوا ضَلْفِي فَلَا تَفْضَحُوا * وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا
 تُخْزَوْا * قَالُوا أَوْلَمْ تَنْهَكْ عَنِ الْعَالَمِينَ * قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ *
 لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ... الحجر: ۶۷-۷۲) واته: ئه وساته خه لکی
 بیژه وشتی ئه و شاره به میوانه به پیژه کانیان زانی و به وپه پری شه یدای و
 تامه زۆی یه وه مژده ی مژده ی ناره واییان به یه کتر ده دا* پیغه مبه ر لوگ پیی
 ووتن ئه وانه میوانی به پیژی منن شه رمه زارم مه که ن و ئابرووم مه به ن له خوا
 بترسن و شه رم که ن و ریسوام نه که ن.

شه پوالت پیسه کان ووتیان: ئایه پیگری ئه وه مان لی نه کردیت به رگری له که س
 نه که یت؟! لوط پیغه مبه ر پیی ووتن: ئه مانه کچی منن وهرن با حه لائی لیسانی

نەخشى و چارەسەر

مارەكەم و ئارەزووى خۇتان بەدروستى بەجى بگەيەنن وە دەست بەردارى ئەم
بى پەوشتى يەبن ئەگەر ئامادەن.

سوئند بى ئەي پىغەمبەر ئەوانەي لەسەر خۇشى خۇياندا سەرگەردان بوونە و
دەتلىنە وە). ئەم پىرە شەيداي و عەشقى چ بەدپە وشتىەك بېوون. جابەپراستى
ئەمە دەردىكى يەكجار كوشندە و شەرمەزارىە. كە چارەسەر كەردنى دژوارە و
لە ھەركۆمەلگايە كەدا سەر ھەلبدات و تەشەنە بكات زەنگى تياچونى و
ھەلۆە شەندە وە يەتى. ئەم بەدپە وشتىە بە ھەردو و جۆرە كە يە وە حەزى ئافرە تان
بىت بۆ پياوان چ حەزى پياوان بىت بۆنر بازى. وە دەرياز بوونيان لە خەشم و
قارى خودا زەحمەتە. چونكە لە چەندىن لاوہ ترازاون لە لايەكە وە پەيوەست بون
و خۆشەويستى يان بۆ ئەم كارە دەيانگە يە نىتە ئاستى ھاوہل و (نيد) بىرپار
دان بۆ خوائ گەورە كە بەندازەي خودا زياتر خۇشيانت دەوئ. ئەمەش يەككە
لە ھەرە پىر مەترسىەكانى ئەم عىشقە. كە تەنھا بە تەو بە يەكى گەورەي يەك
لاكەرە وە لە و تاوانە بېورئ. (و پەزامەندى و ماف و حەق خودا پىشئىل دەكەن
لە پىئاو بە دەست ھىننى پەزامەندى عاشقەكە يان) جائەگەر وەك
ھەلسەنگاندنىك حالى زۆربەي عاشقەكان لىدە يەنە وە بە بەراود كەردن لە نىوان
باوہ پەو عەشقەكە ياندا دەبىنىت ئەو ەندە ھەول و كۆشش بۆ عەشقەكەي دەدات
بۆخوا نايدات ئەو ساتانەي كە بە دیدارى عاشقەكەي دەگات زۆر لاي بە پىزترە
پىزترە لە بەجى گە ياندنى فەرمانەكانى خوائ گەورە. ھىندە لە بىر ياندا يە نىو
ئەو ەندە خودايان لە بىر نى يە... ھتد. تەنانەت كارىگەرى كەردتە ئاستىك
كە ھەندى لە و گومرايانە ناوويادى عاشقەكە يان زۆر لاپىزترە لە ناوويادى
خوائ گەورە. وەك ئەم شاعىرە گومرايە دەلئ:

پترسفن من فمى رشقات ھن اھلى فيہ من التوحيد

واتە: ئەو پرشانەي لە دەميان دەپىزئ تەناو دەمى

من لام شیرینتره له شیرینی یه کتا په رستی.^۱

جا بیگومان ئەم جوړه عیشقه-له گوره ترین جوړه کانی هاوبه شی بریاردانه
بوخوای گوره و تاک و تهنه. تهنه تهنه هه یانه ده لیت. چیتر شوینیک نه ماوه
له دلمدا جیگه ی خو شه ویستی که سی تری تیا ببیتوه جگه له عاشقه که م!
به م چه شنه ته وای ملکچه چی و گوپرایه لی و خو شه ویستی بو ئەم عیشقه ی
ددره بریت که ئەمه واتای په رستنه. لیره دا جیاکاریه که هه یه له نیوان ئە نجام
دانی تاوانی داوین پیسی "زینا" وه له نیوان ئەم جوړه عیشقه ی باسما
کرد. چونکه ئە نجامه ری ئەم تاوانه سزای تایبه تی خو ی هه یه و تاوانیکی
گوره یه. جودایه له که سی که توشی ئەم عیشقه هاوبه شه بووه. تهنه تهنه هندی
له خواناسه کان ده لیتن: توشی زینا بم لام باشتره وه که شه یدای ئەو جوړه
عیشقه بم بېمه به نده ی به نده کان... هتد.^۲

چاره سه ری نیو بازی

چاره سه ری ئەم ددره کوشنده یه. له وه دایه که پیویسته پیشه کی ئەو که سه
بزانی که ئەم ددره دژوارو پیچه وانه ی یه تکتا په رستی یه. وه له ئە نجامی بی
ناگای و گیل و که وجیدا توشی هاتوه. و دل و دهرونی داگیر کردوه. هه ریویه
ئەم مه به سه ته پیویسته له پیشدا خو ی گۆش بکات به بیرو باوه پی یه کتا
په رستی و خوا ناسین، وه زیندو کردنه وه ی خه سه له ته کانی جوامیری و مه ردایه تی
و پیاهو ته ی و مروژ دۆستی له خودی ئەو که سه دا وه ژيرو عه قل شوینی

^۱ - خواوه نی ئەم شیره (الخصنی) یه. هه رچه نده نهوتریت مه به سنی له برگی (انوحید) له م
شیره دا جوړیکه له شیرنی خورما.

^۲ - غوونه هاو شیریه ئەم شیره انه له نده ده یاتی کوردیدا هه یه وه کو:

۱. دلدارو جوان په رستم کهیل و خومارو مهستم

۲. ناوینه ی جوانی یاره بیرو باوه رو ههستم "وه رگیز"

نەخشى و چارەسەر

ئارەنۋەكانى بگريته وه باشتري پيويسته دل و دهرۋنى پاك و بيگهر د بكات تهنها
دلسوزى و ئەمەكدارى بۇ خوا ھەبيت.

ئەم دلسوزىيە كە خوا چارەسەرى ئەم كارە لەقورئاندا ئامارەى پى دەكات
كە دەفەرمىت (كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ:
يوسف ۲۴) جازور گرنگە كەسى ژيرو ھۆشيار پاستىك ھەيە بىزايىت ئەويش
ئەو ھەيە: عەقل و ژىرى و شەرىى خودا، جەخت لەسەر تەواوى بە دەستھىنانى
تەواوى بەرژە وەندىيەكان دەكەنەو، وەپيگري لەتوشبوونى تەواوى
زەرەرمەندىيەكان دەكەنەو.

جاھەركاتى كارىك پووبەپوى ژيرو عەقل بووبەو كەلەيەك كاتدا بەرژە وەندى و
زەرەرمەندىشى تىدبايىت ئەوا دوو كار دەكەويىتە ئەستويان (كارىكى زانست و
تيورى، وەكارىكى پراكتىزە) ى.

يەكەم: كارىكى زانستى و تيورى: كەبرىتى يە لە دەست نىشانكردن و ديارى
كردنى بالاترين و زۆرترين و كارگەرترين يان لە (بەرژە وەندى و زەرەرمەندى)
واتە: كاميان لەم كارەدا بالايە و زۆرە.

دووم: كارىكى كردارى پراكتىزەى (عملى): كە ئەويش لەپاش زانىنى پيژەو
پاوى بەرژە وەندى و زەرەرمەندى لەوكارەدا. ئەوساتە پيويستە ئەو ھەيە
ھەلبۇزىت كە باشترينە و سودمەند ترينە بۆمان.

خراپەكانى ئەم جۆرە عىشقە

لاى ھەمووان پوون ئاشكرايە كەتوش بوون بەم دەردە كوشندەيە و پەيوەست
بوون بەو جۆرە عىشقانەو ھەيە لە دەست دانى بەرژە وەندىە تايبەت و گشتى
يەكانى ئەو كەسەيە. چ بەرژە وەندى دۇنيا و چ بەرژە وەندى ئاينى بيت، بگرە
دەبيتە ھەيە چەرمەسەرى و ھىلاك بوونى لەژياندا لەچەند پووەكەو:

۱- سەرقال بوون به خۆشه ویستنی دروستکراوه کان و پشت گوئی خستنی
خوای گه وره:

له یهك دالدا خۆشه ویستی خوداو دروستکراوه کانى له یهك ئاستدا نابیت به لكو
پیویسته یه کیکیان ئه وی تریان کزولوازو سست بکات.

۲- به و هۆیه وه توشی سزاو ئازار ده بێت:
جاهه رکه سیك جگه له خودا شتیک یان که سیك به ئه ندازه ی خودا خۆش وویست،
ئه وا خوای گه وره هه ربه و شته ئازارو چه رمه سه ری و سزای توش ده کات. به بیڕ
لی کردنه وه، به ده ست نه خستنی، به له ده ست دانى، به تیاچونی... هتد.
بیگومان ئازاری دلی عاشق له هه موو ئازاره کان کوشنده تره.

۳- دل و ده روونی ده بێته کۆیله ی که سانی تر:
به هۆی سه رخۆشی بوون و مه ست بونی به و عیشقه وه ئاگاداری نی یه که توشی
چه هاتوه، دلی به ده ست که سانی تره وه یه وه ك منداڵ یاری پی ده کریت و
دیل و کۆیله ی ده ستی که سانی تره.

۴- به پیچه وانه ی به رژه وه ندییه کانیه وه کار ده کات:
واته هه نگاو به پیچه وانه ی به رژه وه ندی یه وه ده نیت، به رژه وه ندی
ئاینی: هه میشه دل و ده روونی سەرقالی غه یری خودایه خوداش له بیڕی ده کات.
به رژه وه ندییه دونیاییه کان: کئی هه یه له م راسته یه بی ئاگا بیت که ی عاشقه کان
مال و حال و ژیا نیان ده که نه قوربانی له و پینا وه دا.

۵- به لاو ئاشوبی دونیا و قیامهت پرویا تی ده کات:
هه رکاتی دل شه یدای غه یری خودا بوو ئه وا شه یتان ده بێته دۆست و یا وه ری
له م ساتانه شدا ده بی حالی میگه له مه پ چون بیت که گه له گورگ شوانیان
بیت!؟

۶- دل و ده ررون بیرو هۆش ده شیوینیت:

کاتی دل و دەر وون گیرۆدە ی ئەم دەر دەر بوو چی تر تەشەنە دەکات و بیرو هۆشیش دەگرێتەو و هەمیشە دلە پاوکی و خەمۆکی و مەستی دەبێتە میوانی هەمیشە ی ئەو کەسە، بەرەو شیتی هەنگاو دەنێت...نموونه‌ش لەم بابەتە لەگەڵاندا زۆرە.

۷- پێوه‌رو هەستەکان دەشیۆینێت:

هەرکاتی دل و دەر وون بەم دەر دەرەو تەلایەو، چیتەر پێوه‌رو هەلسەنگاندن و لیکدانەو وەکانی ئەو کەسە دەشیۆینێت. هەریەکە لە دەزگاکانی بینین و بیستن و لیکدانەو وە کاری تەواوی خۆیان لە دەست دەدەن بەوێ شتی ناشرین بە جوان دەبینن و بە پێچەوانەو وە جاری واهە یە جوانی کەسیک لەلای ئەم بێ عەیب و کەم و کوپی یە بێ وینە یە، واتە ئەوێ چاو بینی کەسیکی ئاسایی درکی پێ دەکات، ئەم درکی پێناکات. چونکە ئاوێتە بوو (تواوەتەو وە لەوێو نەدەدا) بەلام کەسیکی تر لە دەر دەر وە و ناو وەو ژیا بێت باشتەر کەم و کورتی و پاستی و دروستی شتەکان دەزانێت لە (مسند) دا فرمودە یە ک دەدرێتە پال پێغەمبەر (ﷺ) بە (مرفوعا) (حبك الشيء يعنى ويصم) ^۱ واتە: (خۆشویستن بۆشتی لە ئاستی کەم و کوپیەکانی کە پو کوپرت دەکات). هەر لەم پڕوانگە یەو و ئەو هاو لەنە ی پێغەمبەر (ﷺ) کە پێشتەر لە نە قامی دا ژیا بوون وە دواتر هاتنە ناو ئایینی ئیسلام وە باشتەر و وریاترو لیها ترو تریوون، لەوانە ی کە تەنها لە سەر دەر می ئیسلامدا ژیا و نە قامیان نە بینو وە. (عمر بن الخطاب) دەلێت: (کۆلەکی ئیسلام پارچە پارچە دەبێت- کاتی کەسانی سەر هەل بدەن کە تەنها ئیسلام بناسن نە قامی و نە زانیان نە دیبێت).

^۱ - ئەم فرمودە یە (ضعیف الاستاد: ۵)، (احمد- ۶- ۴۵۰) وە ابو داود (۱۵۳۰) بڕوانە (السلسلة الضعيفة - ۱۸۶۸)

و ده گپنه وه لایکی زور لاوازی نه خوش دهیننه خزمهت (عبدالله بن عباس) له (عرفه) نه ویش ده پرسیت: دهردی نه م لاوه چی به؟ نه وانیښ ده لاین توشی داوی عیشق بووه بویه به م دهرده چووه (عبدالله) ش له و پژهده هره اوار ده کات و په نابه به خودا ده گریټ له هه موو جوړه کانی عیشق.

۸- عیشق- زیاده رو ټکرده له خوښه ویستیدا:

پیشتر له سهر نه م بابه ته دواړین که زیاده پوی کردن له خوښه ویستیدا، ده بیټه مایه ی داگیر کردنی دل و دهر وون وه مه به ست کردنی بیرو هوش، له کار خستنی ده زکاگان بی هیژ کردنی توانای جهسته، سهر قال بوون و سهر که ش بوون له دونیای خه یال و نه ندیشه دا، نه و که سه له مروفتیکی ناساییه وه ده گورپټ بۆ که سیکی نامو...

عیشقیښ بنه ماکانی ساده و ساکاره له سهره تادا. وه دواتر له ناوه ندیدا توشی سهرقالی مهستی ده بیټ پاشان سهر نه نجامی شیټی و تیاچوون ده بیټ که به م پییه ستم له خودی خوئی و بهرامبر و چوارده وریشی ده کات.

رټگری کردن له عیشق

عاشقی راسته قینه به سی قوناغی سهره کیدا تی ده په ریټ:

(قوناغی سهره تاي، ناوه ندی، کو تایی)

(قوناغی سهره تایی): هرکاتی مروفت ههستی کرد له سهره تاي توش بوونیټی به داوی عیشق. وه به تاییهت کاتی بوی دهر که وت که گه یشتنی به دوست و یاره که ی له پڼگی شهرع و یاساو عورفه وه. زور دژاره و نه ستمه. پیویسته زور به وریایی پڼگری بکات له م عیشقه بی نه نجامه و خوئی دهر باز بیکات له لافاوی نه م دهریا بی ناکامه. ههروها پیویسته به هیچ شیوه یه ک ناوی یارو دوستی نه درکینئی و پاریزگاری له نابروو که سایه تی بکات. چونکه بازار ی قسه هینان و داستان دروست کردن نابروشکاندن

نه خوشی و چاره سهر

عاشقان زور گهرمه و به جوشه. به تهنه گومانیک، و ته به ک ته ماشایه ک ئیتر ناویان ده زپینین و فیتنه و ناشوب دروست ده کهن ر مه گهر خودا بزانیټ چه نده قوربانی لی ده که ویته وه. خو نه گهر که سی عاشق دهستی هه بیټ له ناو زپاندنی نه و کچه دا. نه وه دوو تاوانی گهره نه نجام ده دات تاوانی هاو به شی، وه تاوانی سته م کردن له وکچه.

خه لکی به بی پهره و به بی به لکه هه له خووه بوختان و قسه بو خه لکی له م باره یه وه هه لده به ستن، ته نانه ت بی شهرمانه تانه یان دا له خانه واده ی پیغه مبه ر (د.خ) له پرودای (عایشه) و (صفوان) دا که خوی گهره له سه روی حوت ئاسمانه وه پاکی و بی گهردیانی سه لماند. ئایه ده بی دوی پیغه مبه ر (ﷺ) کی له م حاله ته پاریزراو بیټ؟! باشتر وایه - که سی عاشق هه له سه ره تاوه خو ی بپاریزیت ونه بیټه نیچری نه م گورگ و پډویانه. به تاییه تی کاتی که زانی نه م کاره سه ر نه نجامی نابیت وه هه رکه سیکیش هاوکاریان بکات له م نیوه نده دابه تاییه تی نه و که سه سور بزانیټ که نه م عیشقه دووره سه ر نه نجامی باش نابیت وه به یه ک گه یشتنیان له ژیر سایه ی شه ریه تدا دژواره. نه و تاوانبار ده بیټ گهر کومه کیان بکات هاوشیوه ی نه و که سه یه هاوکاری گه یاندنی به رتیل خو ر و به رتیل ده ر ده کات. که پیغه مبه ر (ﷺ) نه فره تی له هه ر که سیکیان کردوه وه هه ندی جار نه م عیشقه هه نگاری پپ مه ترسی ده نیټ کاتی که که سیټ عه شقی ئافره تیکی خیزاندار ده بیټ که میږدی هه یه وه هه رکه سیټ هاوکاریان بکات نه و له گه وره ترین تاوانه کان نه نجام ده دات بگره کوشتنی نه و که سه زور ئاسانتره له و جوړه ناپاکی کردنه لیټی. که نه م یان به ته و به کردنیش پاک نابیته وه چونکه مافی موفی نری تیډایه. هه روه کو پیغه مبه ر (ﷺ) ده فره میټ (له قیامه تدا له چاکه و باشه ی ده بات له توله دا).

ابن القيم الجوزی

(خذ من حسنة ما شئت)^۱ وەدواتر پیڻغه مېەر (ﷺ) ددە فەر مېت (مما ظنکم)^۲ ئایە پیتان وایە هیچی بۆ دە هیلتیتە وە؟! جا ئە گەر ئە و ستمەت لیکراوہ خزم بیت یان دراوسی...؟! کە چە نندین فەر موودە یە هە یە باس لە قە دە غە کردنی بە هەشت دە کات لە کە سانیک در اوسی کە ی لە شە پی پارێزراوہ بیت.

پوختە ی مە بە ست:

هاوکاری کردن لەم بوارەدا هاوکاریکردنە لە سەر شە پو دوژمنایە تی و تاوانکاری (ولتعاونوا علی الایم والعدوان) زۆرێک بە هۆی عیشقی ئافرە تی کە وە توشی سەر گەردانی و پاشگەز بوونە وە هاتوہ لە ئاینی ئیسلام وە ک ئە و پووداوە ی (عبدالحق) لە کتییی (العاقبە) دا هیناویتی کە بانگ بیژێک لە کاتی بانگدا لە سەربانی مزگەوتە کە چاوی بە کچیکی شوخ و شەنگی گاور دە بیت و خۆی ناگریت و پووی تی دە کات بیخوازیت ئە ویش دە لیت من گاورم کاتی شوت پی دە کەم بییتە سەر ئاینی مەسیحی. ئە ویش پازی دە بیت و پاشگەز دە بیتە وە لە ئیسلام بە لام پیش ئە وە ی بیخوازیت لە سەربانی ئە و ماله وە دە کە ویتە خوارە وە دە مریت.

کاتی خۆی لە جەنگە کاندای گەر مەسیحیەکان بیان وویستایە دیلیکی موسلمان بکەنە مەسیحی دە چوون جوانترین ئافرە تی مەسیحیان پی نیشان دە دا تا بە هۆیە وە بییتە سەر ئاینی مەسیحی جالێرە دا: (يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ: ابراهیم ۲۷) واتە: خوای گەورە باورداران لە سەر ووتە ی پاست و پەوان دە چە سپینیت و سە قامگیریان دە کات لە دنیا و قیامە تدا. وە خوای گەورە ستم کاران گومرا دە کات وە هەر چی یە کی بیەوی ئە نجامی دە دات.

^۱ - فەر موودە کی (صحیح) پیشر باسماں کردووە لە (صحیح المسلم) دا هاتووە

^۲ - فەر موودە کی (صحیح) پیشر باسماں کردووە لە (صحیح المسلم) دا هاتووە

وه هندی له عاشقان هیه ده بیته مایه ی فیتنه بۆ ئه وی تریان، ئه ویش به خۆپازاندنه وه ده رخستنی جوانی جهسته ی له به رامبه ردا که سه که که ی تریش توشی نه هامه تی ده بیته و خۆی پیناگیرئ. چه ندین که سمان بینی که ده ولّه مه ندبوو له و پیناوه دا هه ژار که وت و پله و پایه ی له ده ست دا وه چه ندین ئافره ت هه بووه که زانویتی میرده که ی ناپاکی له گه ل ده کات ئه ویش له تۆله سه ندنه وه دا ده ستی داوه ته ئه وکاره نابه جییه لیڤه داپیاو تیا ماوه له نیوان ده ست به رداربوونی له وکاره یاخود جیا بوونه وه و کاولکردنی خانه واده که ی. جا که وا باشتر وایه مرۆف خۆی توشی داوی ئه م جۆره عیشقانه نه کات مال کاولی له دوايه جا هه رکه سیك له دواي زانینی ئه م هه موو کاریگه ریه خراپانه هه ر سور بوو له سه ر ئه و جۆره عیشقه ئه و ته نها لۆمه ی خۆی بکات و گله ی له که س نه کات. به به رده وامی ته ماشا کردنی پوخساری عاشقه که ت تزی گه یانده ئه م حاله. گه ر هاتوو هه ربه و ته ماشا کردنه وه، وه ستاو کاریگه ری تری نه بوو ئه و ده ربازی بوو له وداوه به لام له دواي ته ماشا کردنه که چه زو ئاره زووی قسه کردن و دانیشتن و به یه ککه یشتنی لادروست بوو. ئه و ساته خه یال و ئه ندیشه و بیرى ئه و که سه داگیر ده کات وه به ته واده تی ئاویتته ی ژیا نی ده بیته ده ربازبوونی له م حاله ته زۆر دژواره. لیڤه دا پیویسته مرۆفی ژیر په چاوی به راودی ئه م هه موو کاریگه ریه خراپانه بکات. له هه مان کاتدا توپبون و یاخی بوون و سه رپیچی کردنی خوای گه وره له پيش چاوبگریت که سه ر ئه نجامه که ی ناپاکی و سزای دۆزه خ و سوتانه له نیو ئاگر دا. یاخود مه ترسی له کاریگه ریه خراپه کانی بیت له دونیا دابه له ده ستدانی که سایه تی و پوشاندی شکۆمه ندی و ناوێرپاندن... هتد. که توشی مرۆف دیت له م پیناوه دا.

باشیه‌گانی عیشق گومان و وه‌لام

هه‌ندی که س ده‌لێن: سه‌باره‌ت به‌خرابه‌گانی عیشق زۆرت باس کرد. به‌لام له‌ولاشه‌وه عیشقی باشی و چاکی زۆر هه‌یه‌له‌وانه: پاککردنه‌وه‌ی ده‌روون، ئێسک سوکی، هه‌ست ناسکی، جوامیری و مه‌ردایه‌تی... هتد. وه‌به‌ (یحیی بن المعاذ الرزی) ده‌لێت: کۆپه‌که‌ت عیشقی فلان که‌ج بووه‌ وه‌هه‌ندیکی تر ده‌لێت، ده‌ردی دل شکۆ مه‌نده‌گانه‌ وه‌که‌سیکی تر ده‌لێت: عیشق ده‌بیته‌ مایه‌ی ئازاکردنی تر سنۆک و وشیار کردنه‌وه‌ی گێل و سه‌غی کردنی په‌زیل. سه‌ربه‌رزێ پادشاکان ئارام کردنی هه‌لچوونه‌ په‌وشتیه‌کان... وه‌هاوپێی پێیوارانه‌ و دۆستی بی‌ دارانه‌. وه‌هه‌روه‌ها ده‌لێن: هانده‌ر و بزوینه‌ری په‌وشته به‌رزه‌گانه‌.

وه‌هه‌ندی له‌دانایان ده‌لێن: (عیشق ده‌روون پاک ده‌کاته‌وه‌ و په‌وشت پالافته‌ده‌کات... وه‌که‌سیکی تر ده‌لێت: (هه‌رکه‌سیک پوخسار جوان و دیمه‌نی شوخ و قه‌شه‌نگ و ده‌نگی خوش نه‌یه‌روژینیته‌ ئه‌واسروشتی ته‌واوی نییه‌). پێیوستی به‌چاره‌ سه‌ره‌ وه‌ هه‌ندی له‌عاشیقه‌ پاک داوینه‌کان ده‌لێن: (پاک داوین بن سه‌ر به‌رزین، عاشق بن ژیه‌رو قه‌شه‌نگ ده‌بن). وه‌له‌یه‌کی له‌عاشقه‌کانیان پرسى: ئه‌گه‌ر تو هه‌لت بۆ پێکه‌وت و به‌ته‌نها خوشه‌ویسته‌که‌ت بینی چی ده‌که‌یت؟ ئه‌ویش ووتی: چیژ له‌بینی پوخساری وه‌ده‌گرم، وه‌دلّم به‌یادو قسه‌کردنیه‌وه‌ ده‌حه‌وینمه‌وه‌ ئه‌وشتانه‌ی که‌پیشی خوش نی به‌ لێی ده‌شارمه‌وه‌ وه‌له‌کرداره‌ ناشرینه‌گانی خۆم ده‌پاریزم تا منی له‌به‌رچاو نه‌که‌وێت. وه‌ (ابو اسحاق بن ابراهیم) ده‌لێت: پوچی عاشقان بۆن خوش و ناسکه‌ وه‌ئێسکیان سوکه‌ هه‌میشه‌ دل گه‌شن ووته‌کانیان خه‌م له‌دل لا ده‌بات وه‌ژیه‌ری به‌هێز ده‌کات جائه‌گه‌ر عیشق و خوشه‌ویستی نه‌بی سه‌رجه‌م نیعمه‌ته‌گانی دنیا تیا ده‌چیت). وه‌یه‌کیکی تر ده‌لێت: عیشق بۆ پووح وه‌ک و خۆراک وایه‌ بۆ جه‌سته‌، جا ئه‌گه‌ر ده‌ست به‌رداری بێت زیانت پێ ده‌گه‌یه‌نیت وه‌ ئه‌گه‌ر پۆچوی ده‌تکوژیت.

* وه (الخرائطي) ده‌گێڕێته‌وه له (ابی غسان) وتووێتی: (ابو بکری الصدیق) به‌لای که‌نیزه‌یه‌ک تێ ته‌په‌پی گوێی له‌ که‌نیزه‌که‌یه‌ ده‌لێت: به‌پارچه‌ شیعری‌ک هه‌ستی خۆشه‌ویستی خۆی بۆ که‌سیکی نادیار ده‌رده‌برێت. (ابو بکر) لێی ده‌پرسیت. تۆ که‌نیزه‌یت یان خاتونیت نه‌ویش ده‌لێت: که‌نیزه‌. (ابو بکر) پێی ده‌لێت عیشقی کێ بویت؟ که‌نیزه‌که‌ بێ ده‌نگ بوو به‌لام (ابو بکر) سویندی لێ خوارد که‌نیزه‌ که‌ به‌م پارچه‌ شیعره‌ ده‌ری خست. که‌ عیشقی (محمد بن القاسم) بووه‌.

وانا التي لعب الهوى بفؤادها قتلت بحب محمد بن القاسم
واته: من که‌ خۆشه‌ویستی یاری به‌دلم کردوه

کوشتی خۆشه‌ویستی محمد کوپی قاسم

پاشان (ابو بکر) ئه‌م که‌نیزه‌یه‌ له‌ خاوه‌نه‌که‌ی ده‌کڕێت پوانه‌ی لای (محمد بن القاسم بن جعفر بن ابی طالب) ده‌کات وه‌ده‌لێت به‌راستی ئه‌م ئافره‌تانه‌ مایه‌ی فیتنه‌ی پیاوان ئای چه‌ندین پیاوی پێژدار به‌مردن چوو وه‌چه‌ندین له‌ش ساغ پیاو ده‌رده‌دار بوو.^١

جا (که‌نیزه‌یه‌ک) هاته‌لای (عثمان بن العفان) و شکاتی له‌ پیاویکی نه‌نسانی کرد، هه‌زه‌تی (عوسمان) پێی ووت به‌سه‌رهاتی تۆ چی یه‌؟ که‌نیزه‌که‌ ووتی من ته‌رخان کراوم بۆ برازای ئه‌م پیاوه‌. که‌چی ئه‌م پیاوه‌ وازم لێ ناهێنیت و کۆل نادات. هه‌زه‌تی (عوسمان) به‌پیاوه‌که‌ی ووت: یان ئه‌وه‌ ده‌بێت بۆ برازا که‌ت بێ. یان من به‌پاره‌ی خۆم نرخێ ده‌ده‌م پیاوه‌که‌ ووتی: راستیه‌که‌ پێشه‌وای برپاداران ئه‌م که‌نیزه‌یه‌ هه‌ین برازه‌که‌مه‌. ئێمه‌ لێره‌دا مه‌به‌ستمان له‌و عیشقه‌ خراپانه‌ نێ یه‌که‌ ده‌بێت مایه‌ی کاری ناپه‌وا و خراپه‌کاری. به‌لکو ئێمه‌ باس له‌ عیشقیکی پاکی بێگه‌ردی خاویڤ ده‌که‌ین.

^١ - نهم رووداوه زۆر باس ده‌کړت، به‌لام له‌راستی دا گوومان لهم رووداوه هه‌یه‌ چونکه‌ عقل ناپیریت که‌ (محمد بن القاسم بن جعفر بن ابی غالب) گه‌یشیت (ابو بکر الصدیق) چونکه‌ ماوه‌ی نێوانیان زۆری که‌واته‌ پێی ده‌چیت نه‌و (ابو بکر الصدیق) ه‌ که‌سیکی ترییت وه‌ وشه‌ی (الصدیق) له‌خۆیه‌وه‌ دانرايیت وه‌هه‌روه‌ها (خرائگی) له‌لای زۆر کس له‌زانایان جیگه‌ی متمانە نێ یه‌.

ابن القيم الجوزی

خاوه نه کانی له خودای گه وه بترسن و سنور نه به زینت نه مهش عیشقی (سلف) ی به پێژه کان و پێشه وایانی نه م گه له ن نه وه تا (عبدالله بن عبدالله بن عتیه بن مسعود) که یه کێک بووه له حهوت زاناو پسپۆرانی بواری فیهقه - که عاشق بووه عیشقه که شی زۆر ئاشکراو دیار بوو له نێو خه لکیدا وه که سیش لۆمه ی نه کردوه و به سته م کاریش ناو زهر د نه کرا.

هه روه ها تا عاشق بوونی (عمر بن العزیز) شتیکی زۆر ئاشکرا بووه له نێو خه لکیدا که عاشقی که نیه یه کی (فاطمه بنت عبدالملك) که نه وه که نیه یه له جوانی شوخ و شه نگیدا به ناو بانگ بووه وه زۆر جار (عمر بن العزیز) داوای له خێزانه که ی کردوه که نه وه که نیه یه ی بۆ پێک بخت. به لام خێزانه که ی پازی نه بووه. دواتر کاتی (عمر بن العزیز) بووه به خه لێفه ی موسلمانان خێزانه که ی پێی ووت: تو زۆر عاشقی نه م که نیه یه م بووی نه وه من پێگرم ده کرد، ئێستاش پێشکه شی ده که م من پازیم. یه کسه ر ده موو چاوی (عمر بن العزیز) له خویشاندا گه شایه وه داوای کرد خێرا بۆی به ئێنێن کاتی هێنایان زیاتر پێی سه رسام بوو. (وتی هه ندی له جوانیه که تم بۆ ده ربخه، که بیینی ئیتر به ته واوی شه یدای بوو. (عمر بن العزیز) به که نیه که ی ووت وه ره له سه ر خۆت باسی پوداوی خۆتم بۆ بکه له پێشدا له کوێ بووی، وه چۆن گه یشتیته ئێره ...

که نیه که ووتی (حجاج) والی (کوفه) منی به پاره یه کی زۆر له یه کی له کریکاره کانی نه وه شاره کپی و په وانی کردم بۆ (عبدالملك) نه ویش منی داوه به (فاتمه) . (عمر بن العزیز) ووتی: نه ی چی به سه ر کریکاره هات له پاش تو؟ که نیه که ووتی: له پاش من به هیلاک چوو- (عمر بن العزیز) ووتی: هیچ مندالی له پاش جی ماوه. که نیه که ووتی: به لێ کوپێکی به جی ماوه. ووتی نه ی حالی چۆنه؟ ووتی: زۆر خراپه. یه کسه ر (عمر بن العزیز) ووتی خۆت پۆشته بکه ره وه. یه کسه ر به والی (عبیراقی) دا ناردی به شوین نه وه کوپه دا کاتی کوپه که هات (عمر بن العزیز) پێی ووت: پۆله (حجاج) چی زیان و زه ره ری له باوکت داوه. هه ر هه موویم پێی بلی: کوپه که ش هه رچییه کی زانی

نه خوشی و چاره سهر

همووی بۆ باس کرد. (عمر بن العزین) یش هر هه موو زیانه کانی بۆ بژارده وه و قهره بووی کرده وه. پاشان به که نیزه که ی ووت: ههسته بکه وه ته نیشتی وه پووی کرده کورپه که ووتی ئه م که نیزه یه به ره وه دیاره باوکت به هۆیه وه چهرمه سهری زۆری چه شتووه. کورپه که ووتی: ئه مه ئیستا مولکی تۆیه (عمر بن العزین) ووتی: من هیچ پێوستی به کم پێی نی یه وه لێمی دور بخه ره وه، کاتی که وتینه پێ و بپۆین که نیزه که به (عمر) ی ووت ئه ی کوا شهیدا که ت بۆمن چی به سهر هات؟ (عمر) ووتی: وه که جاران وایه بگره زیاتره. جا ئه گهر من دهست به ردارت نه بم نابمه یه کێک له وه که سانه ی که به پێچه وانه ی چه زو ده رونی خۆیه وه مامه له ی کرد بێت. جا شهیدای (عمر) بۆ ئه م که نیزه یه هر به رده وام بووه تا وه فاتی کرد و مرد.

وه هه روه ها (ابو بکر محمد بن داود الظاهری) زانای به ناو بانگ له زانسته کانی (فیقه و ته فسیر و فه رمووده ئه ده ب) وه به یه کێک له گه وره ترین زانایان ده ژمێردریت وه عاشق بوونشی زۆر ئاشکرا بووه له نێو خه لکیدا. (نفطویه) ده لێت: (له سهره مه رگیدا چوومه دیداری لێم پرسى: حالت چۆنه؟ له وه لāmدا ووتی: خۆشه و یستی ئه وه که سه ی که ده یزانییت ئه مه ی به سه رمدا هێناوه. منیش ووتم: ئه ی باشه بۆچی ناچیته پێشه وه لێی چیژ وه رېگریت له کاتی که تدا تۆ به سه ریدا زانییت؟

ئه ویش ووتی: چیژ وه رگرتن دوو جۆره: ته ماشا کردنی دروست، وه چیژی قه ده غه کراو. ته ماشا کردنی دروست: منی به م حاله گه یانده که ئیستا ده یبینی. به لām چیژ وه رگرتنی قه ده غه کراو: ئه وه ی پێگری لێ کردووم لێی ئه وه فه رمووده و وته یه ی (بن العباس) ه که له لایه ن باکمه وه ئه ویش له (سوید بن سعید) ده گێرێته وه ئه ویش له (علی بن مسهر) ئه ویش له (ابی یحیی القتان) ئه ویش له (مجاهد) وه ده گێرێته وه که له (بن العباس) درا وه ته پال پێغه مبه ر (د.خ) که (من عشق و کتم وعف وصبر غفر الله له دخلة الجنة) واته: هه رکه سه ی که تووشی عیشق بێت وه بتوانییت

بشاریتته وه خوځگرو داوین پاك بیت نه وه خودای گه وړه لی خۆش ده بیت و به به هشتی شاد ده کات.

پاشان چەند دپړی شعری ووت. منیش پتی ووت: چی به نه وه باوهرت به (قیاس) نی به له بواری فیهدا. که چی له شیعردا دهیسه لمینیت. نه ویش ووتی: شهیدا دل و ده وروونم بانگه شهی بۆ کردم. پاشان له دواي نه و شه ووه کۆچی دواي کرد. وه نه وهی شایه نی باسه به هوی نه و شهیدای و عیشقه یه وه کتیبی (الزهد) ی داناوه.

هه روه ها له وته یه کی تردا ده لیت: هه ر که سیك ناو میډ بوو له خو شه ویسته که ی وه به هوی وه نه مرد، نه و توشی دل نه وای ده بیت چونکه نه وایه که م شهیدا کانی ناو میډی یه و دل ناماده نه بووه بوی به لام بوجاری دووه توشی ناو میډی ده بیت نیر کاریگری به کجاریشی له سه ر ده ر ده که ویت وکاول ده بیت.

وه (عبدالله معمر القیسی) ده لیت: (سالتیکان له مه راسیمی نه نجام دانی هه جکرندا بووم. له شه ویکدا له مزگه وتی پیغه مبه ر خودا وه له نیتوان گوری پیغه مبه ری خودا ویلند گۆکه یدا دانیشتبوم له پرگویم له ده نگیک بوو چەند دپړه شعریکی ووت به کاریگری و له پرپدا بی ده نگ بوو نه م زانی له کوپوه نه م ده نگهات پاشان ماوه یه کی تر هه مان ده نگ که وته وه ووتنی چەند دپړه شعریکی تر و دهستی کرد به گریان. منیش به کسه ر هه ستام و به ره و ناراسته ی ده نگه که پویشتم له ته نیشتی دانستم و ههستی پی نه کردم بینیم لویکی خوین گه رمی جوان بوو فرمیسک گوناکانی ته پ کرد بوو. که بینی سلوم لیکرد وه لای دایه وه. ووتی دانیشه تو کیت؟ منیش خۆم پی ناسان ووتی هیچ کاریکت هه یه؟ ووتم به لی من له هه وشی مزگه وته که دا بووم ده نگی تو سه رنجی پاکیشام هه رچی یه کت پیوسته من له خزمه تتدام چیت ده ویت من ناماده م؟ ووتی من (عتبة بن الحباب بن المنذر بن الجموح الانصاری) م پوژیکان به ره و مزگه وتی (احزاب) پویشتم پاش نوپژ کردن له ده ره وهی مزگه وته که دا بووم. هه ر کاتی هه ستم کرد پپړی له نافره تان به لامدا تیپه رین که نیزه یه کی زور شوخ و شه نگیان له گه ل دا بوو پووی تی

نه خوښی و چاره سهر

کردم و پټی ووت: نهی (عوتب) ه تۆ چی به که سټک ده لټت. شه یدای تۆ بټت؟ پاشان به جټی هیښتم و پوی ئیتر له و پۆژه وه من سهر گهردان و شه یدای بووم. هه موو شوینټکی به دوودا ده گه پام هیچ سؤراغیکی نازانم. پاشان گریاو له هه ژمه دا بوورایه وه و له خۆ چوو. پاش ماوه یه ک ئاگاهاته وه پوختساری زهره هه ل گه پابووچه ند دټپه شعریکی شه یدای چپی...

منیش پټم ووت: برام ته و به بکه و داوای لی خۆش بوون له خودا بکه سه فه ریکی پر مه ترسیت له پټشه ئه ویش ووتی: من کۆل ناده م و باش نابم هه تا ئه و کچه نه گه رټته وه. پاشان تا ده مه و به یان له گه لټدا ماوه وه دواتر ووتم بابچین بۆ مزگه وت (احزاب) به لکو خوای گه وره ده رگای خټرت لټبکاته وه. ئه ویش ووتی تکام وایه به لکو به هوی خواناسی تۆ وه خودا پرهم به منیش بکات. پویشټین گه یشټینه مزگه وته که - چه ند دټپه شعریکی تپی چپی پاشان له وئ مایه وه تانویژی نیوه پۆ پاش نوټژ چه ند ئافره تیک هاتن بۆ مزگه وته که به لام ئه و که نیزه یه ی تیا نه بوو. پویان کرده ئټمه و به (عتبه) یان ووت ها (عتبه) ده لټی چی به سه رباره ت به وکه سه ی شه یدات بوو. توی سهر قال کردوه؟ (عتبه) ش ووتی: بۆچی به سه ر هاتوه. ووتیان باوکی بردوټټیوه بۆ شاری (سماوه) له عټراق. منیش پرسیم ئه و که نیزه یه کی بوو؟ ووتیان: ناوی (ریا بنه الغطریف السلمي) یه. لټره دا (عتبه) خۆی پی نه گه را و چه ند دټپه شعریکی تری چپی. پاشان پرهم کرده (عتبه) و پټم ووت: (عتبه) من سوپاس بۆ خودا کۆمه ل پارهی کی باشم هه یه ده مه وټ له پټناوی ئه و که سه دا سه رفی بکه م که ده یانه وټت هاوسه ر پټکه وه نه ن. به لټین بټت هه ر هه مووی ده که مه قوربانت تا به مه به ستی خۆت ده گه یت، هه سته بابچینه مزگه وتی (الانصار) که گه یشټینه مزگه وته که کۆمه لټیک پیایوی تۆری لی بوو پاش سلاو کردن پرهم تی کردن و ووتم: ئه ی خه لکینه چ ده لټین له سه ر (عتبه) و باوکی؟ ووتیان له پیایو چاکه کانی عه ره بن. منیش ووتم ئه وه تا (عتبه) توشی داوی عیشق بووه وه من ته نها هاوکاری ئټوه م ده وټت پټکه وه بجینه

ابن القيم الجوزی

(سماوه) ئەوانیش ووتیان بەسەر چاوە ئیمە ئامادەین. هەر هەموومان بەسواری بەپێ (کەوتین تاگەیشتیە نزیک ئاواي (بنی سلیم) (غطریف) ی باوکی کچە بەهاتمانی زانی پێشوازیەکی زۆر لێ کردین ئاژەلێ سەر بپێ وخوان ئامادەکرا لەکاتی نان خواردندا پێمان راگەیاندا کە ئیمە نانت ناخۆین تاداواکاریە کەمان بۆ جێ بەجێ نەکەن ووتی بۆلێن بزانم ووتمان هاتوین داواي کچە خانمەکەت دەکەین بۆ (عتبە بن الحباب بن المنذر) ئەویش ووتی کچەکەم بپاری بەدەست خۆیەتی بالێی بپرسم. بەتورپیەوه چوو ژۆرەوه بۆلای. کچەکە ی پێی ووت بۆچی توپە دیاریت ئەویش ووتی (ئەنسارەکان) هاتوون بتخوازن. کچەکەش ووتی پیاوانی ناودارو خانەدانن وەپێغەمبەریش (د.خ) پێزی گرتوون و داواکاری لێخۆش بوونی بۆ کردوون لەخودا. بۆکێ منیان دەوێت، باوکیشی ووتی (عتبە بن الحباب)، کچەکە ووتی والله زۆرم لەسەر (عتبە) بیستوه کەکەسیکی بەئەمەک و وەفادارە، مەبەستی خۆی دەزانێت باوکی ووتی من پێشتر سویندم خواردوو نەتەمەوه (ئەنسارەکان) ؟ کچەکەش ووتی کەواتە بەباشی وەلامیان بدەرەوه... باوکی ووتی چۆن چۆنی - کچەکە ووتی مارەییە، ئەیان لەسەر گران بکە ناچار دەپۆن و نایەنە دواوه... باوکی ووتی دەم خۆش ئەمەقسەیهکی باشە باوکی کچەکە هاتەدەرەوه پووی تێ کردین و ووتی: کچی ئاوايه کە وەلامی دایەوه بەلام مارەیهکی زۆرمان دەوێت. جا کێ بەم کارە هەل دەستی؟ (عبدالله بن معمر) دەلێت منیش هەستام ووتم چیت دەوێت سەر پشک بە. ووتی: هەزار مسقال ئالتوون جل و بەرگی نایاب و پێنج پارچە قوماشی عەنبەر. ئەویش ووتی: بەسەر چاوە هەموویت بۆ ئامادەدەکەین. چەندپیاویکم نارد بۆ شاری مەدینە بۆهێنانی داواکاریەکانی، پاشان خوادنمان خواردو زەماوەندمان گێرا چەند پۆژیکمان پێ چوو. دواتر بەپێ کەوتین بەرەو شاری مەدینە بەسێ بار لەپێداویستی و شتی نایاب. گەیشتیە نزیک شاری مەدینە لەناکاودا پێپێ چەتە بەسوارەوه هێرشیان بۆ هێناین پێم وابوو لە ئاواي (سلیم) وەبوون. (عتبە) پووبەپوویان بووه چەند پیاویکی لێ کوشتن وە هەندیکی لێ بریندار

کردن. دواتر هاته‌وه‌ديار بوو بريندار کرابوو وه‌خوښيکي زوري لي ده‌پوښت. که‌وته‌سەر زه‌وی و منيش پوخساريم سپي (عتبه) گياني سپاردليره‌دا گريان و هاوار کردن ئه‌ی هاوار بۆ (عتبه) کاتي که‌نيزه‌که‌گوئي له‌ده‌نگمان بوو خوئی له‌سەر حوشتره‌که‌وه‌ فرېدايه‌ خواره‌وه‌ باوه‌شی به‌ (عتبه) کردم به‌ده‌م گريانه‌وه‌ چهند دپه‌شعريکي خه‌مناکي چپي وئو‌يش به‌سەر لاشه‌ی (عتبه) دا گياني سپارد ئيمه‌ش له‌و شوينه‌دا هه‌ردووکیانمان له‌یه‌ک گۆرېدا به‌خاک سپارد. دواتر پاش حوت سال-سهرمدا له‌ناوچه‌ی حيجازويستم سهردانی مه‌دينه‌ بکه‌م-ووتم والله‌ ده‌بی بچه‌ سهردانی گوري (عتبه) که‌چومه‌ سه‌رگۆرپان بينيم واداريکي له‌سەر پوواوه‌ گوته‌ لاوای سوړو زه‌ردی گرتووه‌ منيش له‌و خه‌لکه‌ی ئه‌و ناوهم پرسى ئه‌م داره‌ چي پی ده‌لین؟ ئه‌وانيش ووتيا ن: بیان ده‌لین داری باوک و زاوه‌که‌...هه‌روه‌ها فه‌رمووده‌یه‌ک هه‌یه‌ به‌م شيوه‌یه‌ گيړاوه‌ته‌وه‌له‌ (سويد بن سعید بن علی بن مسهر) له‌باوکیه‌وه‌ (ابی يحيى القتان) له‌ (مجاهد) ئه‌و‌يش له‌ (ابن العباس.پ.خ) داوخته‌ پال پيغه‌مبه‌ر (د.خ) (من عشق وعف وکتفمات فهو شهيد) واته‌: (هه‌رکه‌سيک تووشي عه‌شق بيت بتوانيت بيشاريتته‌وه‌ وه‌خوگرو داوین پاک بيت ته‌گه‌ر بمريت ته‌وا شه‌هیده‌.

وه‌هه‌روه‌ها له‌پيگه‌یه‌کی تريشه‌وه‌ ئه‌م فه‌رمووده‌ له‌وانه‌: له‌پيگه‌ی (سويد) له‌ (ابن مسهر) له‌ (هيشام بن عروه) له‌باوکیه‌وه‌ ئه‌و‌يش له‌ (له‌خاتو عايشه) وه‌ به‌ (مرفوع) ی هه‌روه‌ها له‌ (الخطيب) له‌ (الزهری) ئه‌و‌يش له‌ (معافى بن زکريا) ئه‌و‌يش له‌ (ابن الفضل) له‌ (احمد بن مسروق)⁽¹⁾. هه‌روه‌ها (زبير بن بکار) ده‌گيړپيته‌وه‌ له‌ (عبدالعزیز الماجشون) ئه‌و‌يش له‌ (عبدالعزیز بن ابی حازم) له‌ (ابن ابی نجیح) ئه‌و‌يش له‌ (مجاهد) ئه‌م‌يش له‌ (ابن عباس.پ.خ) پاشان ئه‌وه‌تا پيغه‌مبه‌ری ئازیز پابه‌روسه‌روه‌ری هه‌موان کاتي چاوی به‌ شوخ و شه‌نگی (زينب بن جحش) ده‌که‌ويته‌ یه‌کسه‌رده‌فه‌رميت (سبحان قلوب القوب) واته‌: پاک وييگه‌ردی بۆ ئه‌و‌خوايه‌ی که‌ دلان ده‌گۆريته‌ له‌وکاته‌دا (زينب) خيزان وهاوسه‌ری (زيد بن حارث) بووه‌ که‌خزمه‌تکاری

ابن القيم الجوزی

پیغهمبر بووه. کاتی (زید) ویستی له (زینب) جیایتهوه وه ته لاقی بدات پیغهمبری خودا (ﷺ) پیگری کردوپیچی فرموو (اتق الله واسمك عين زوجك) واته: له خوابترسه و دهست به هاوسه ره که ته وه بگره.

دواتر (زید) ته لاقی داو لیتی جیا بووه. خوای گه وره له سه روی حهوت ته به قه ی ئاسمانه وه (زینب) ی ماره کرد له پیغهمبری خودا (ﷺ) وه گریبه ستنی ماره برینه که ی له سه روی عهرشی مه زنه وه بریاری له سه درا. (وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ: الأحزاب- ۳۷) واته: نه ی پیغهمبر جانسی نه وه بکه کاتی که خودا نیعمه تی ئیمانی به سه ردا پشتووه تۆش ئازادی نیعمه تی په روهرده کردنت پی به خشویه له خزمانی خۆت ژنت بۆ هینا که کاتی نه و که سه (زید) ویستی له (زینب) ی خیزانی جیا بیته وه و نه ده گونجان تۆپیت ووت: له خوا پترسه و ده سته ردار ی هاوسه ی خۆت نه بیت. به لام نه وه ی له دلی خۆتدایه ده یشاریته وه و ناتهو ی که س بیزانیت نه وه هر خودا خۆی ئاشکرای ده کات پیویسته له خوا بترسیت نه له قسه ی خه لکی...

نه وه تا پیغهمبر داود (س.خ) له گه ل نه وه ی نه وه ت و تۆ ژنی هه بوو کاتیک خیزانی یه کیک له سه ر یازه کانی بینی یه کسه ره شقی بووه دواتر خواستی بوه ژنی سه ده مینی.^۱ وه (الزهر) ی ده لیت: یه که م خۆشه ویستی له ئیسلامدا خۆشه ویستی پیغهمبر بووه. بۆخاتوو (عائیشه) وه (مسروق) هه میشه به ناوی خۆشه ویسته که ی پیغهمبر (ﷺ) ناوی ده برد (ابو قیس) غولامی (عبدالله بن عمرو) ده لیت (عبدالله بن عمرو)

^۱ - نهم چیرۆکه (داود- پیغهمبر) له گه ل یه کیک له سه ر کرده کانی سوپا کهیدا که ناوی (تۆریا) یه له کتیه کانی ئیجیل و تهورات داهاتوو به فراوانی. به لام بروانه وه لاهه که ی ئیمه له سه ری له بابته کانی داهاتوو لهم کتیه ی بهره ستدا.

^۲ - نهم چیرۆکه (ضعیف) وه (ابن القيم) ته نها وه که به لگه ی بهرامه ره کان هیناوتسه وه دواتر هر خۆی ره تی ده کاته وه و هه لی ده وه شینیه وه

نەخشى و چارەسەر

منى نارد بۆلای خاتوو (ام سلمه) تا پرسىارى لى بكم: ئايە پىغەمبەرى خودا (ﷺ) كاتى كەبە پۆژوو بوو خىزانەكانى ماچ دەکرد؟ (ام سلمه) دەلىت: نەخىر جا (أبو قيس) پىي ووتم خاتوو عائىشه دەلىت: (كە ئەگەر پىغەمبەرى خودا خاتوو عائىشه بىبىنيايە، خۆى پىي نە دەگىرا و ماچى دەکرد) "

وہ (سعيد بن ابراهيم) لہ (عامر بن سعد) ئىویش لە باوكیەوہ دەگىرپتەوہ كە: پىغەمبەر (ابراهيم س.خ) ھەمىشە پۆژانە بەسوارى (بۆراق) لە وولاتى شامەوہ سەردانى خاتوو (ھاجەرە) ى دەکرد. ھىندە خۆشى دەويست و دلى لای بوو. وە ھەرۋەھا (الخرائطى) دەگىرپتەوہ كە (عبدالله بن عمر: پ.خ) كەنیزەيەكى پۆمى كپى وە زۆرى خۆشدەويست. وە دەلىت: جارىكيان ئەو كەنیزەيە لەسەر پشتى ھىستىكەوہ (قاترىك) كەوتە خوارەوہ. يەكسەر (عبدالله) پىرى داىەو ھەلى ساندەوہ و دەم و چاوى سىرى و ماچى دەکرد. وە ئەو كەنیزەيە ھەمىشە بە زمانى پۆمانى دەيوت: (يا بطرون أنت قالون) واتە: ئەى بەرپۆرم تۆ زۆر باشى لەگەل مندا.

وہ دەلىت: جارىكيان ئەو كەنیزەيە ھەل دىت و پادەكات. (عبدالله) ش زۆر دلگران و پىي ناخۆش بوو. تەنانت ئەم دىپرە شەرەى چى:

قد كنت أحسبني قالون فانصرفت فاليوم اعلم أنى غير قالون

واتە: (تۆ ھەمىشە بەمنت دەوت زۆر زۆر باشىت، بەلام كەچى ئىستا ھەلھاتىت. وە زانيم ئىستا زۆر باشنيم) .

وہ ھەرۋەھا (ابو محمد بن حزم) دەلىت: زۆرىك لە خەلىفە راشدىنەكان و پىشەوايان خۆشەويستيان ئەنجام داوہ. تەنانت پۆژىكيان پياويك بە (عمر بن خطاب) دەلىت ئەى پىشەواى برواداران من ئافرەتتىكم بىنى و بەتەواوى عەشقى بووم. خەلىفە عمر دەلىت: (ئەمە لەو شتانەيە كە مۆڤ بە دەستى خۆى نى يە) .

ئەمانەى باسماڭ کرد. ووتە وبەلگەى ئەو كەسانە بوو كە پىيان واىە عاشقى وعەشق بازى حەلالى وقەدەغە كراوى نى يە (.پاشان دىينە سەرشىكار كردن و لىكدانەوہى بەلگەو بۆ چوونەكانيان. (وہلام دانەوہى ئەم گومانانە) .

جا قسە كردن لەسەر ئەم بابەتە پىويستى بە جياكارى ھەيە لە نىوان پەسەندى و ناپەسەندى، باشى و خراپى، وە نايىت راستەو خۆ سەر جەم بابەتەكە بە خراپە ياخود بە باشە بدەينە قەلەم. بەلگەو بۆ دەر خستنى راستى و دروستى و باشى و خراپەكانى لىكدانەوہ بگەين چونكە عىشق نە باشەو نە خراپە. بەلگەو بەندە لەسەر چۆنيەتى بەكارھىنان و شوينەوارى لەسەر ژيانمان. وە جياكارى كردن لە نىوان خۆشەويستى حەلال و خۆشەويستى حەرام باش و خراپى پىويستە .

*سەرھەتا ئەوہ بزانين كە باشترين و پەسەند ترين وسودمەندترين خۆشەويستى بەشيۆەيەكى پەھا، خۆشەويستى بەديھينەرى دلەكان وھوشدارى خۆشەويستەكانە كە بەديھينەرى ھەست وسۆزو نەست و جوانيەكانە. كە لەسەر ئەو خۆشەويستى يە بناغەى زەوى و ئاسمانەكان دامەزراووە سروشتى خەلكەكە بينا كراوہ كە ئەويش نھينى ((لا الہ الا اللہ)) يە ، بەللى تاكە خودايەك كە شاينى پەرستەن و شايسەتى خۆشەويستى بىت. چونكە پەرستەن واتاى تەواوى خۆشەويستى و تەواوى ملكەچى يە. وە ھاويەش بپياردان لە خۆشەويستى خودا وە لە گەورەترين تاوانەكانە لە جىھانەدا. وە خواى گەورە سەرچاوەى خۆشەويستى يە . وە سەر جەم كتيبەكانى وە راستى و دروستى پىغەمبەرەكانى ھەر ھەمووى ئاماژەو گەواھى خۆشەويستى خودى گەورە دەدەن. چونكە بەتەنھا بەديھينەرو دروستكەرو نعيمەت دەرى ھەموانە (وَمَا بِكُمْ مِّنْ نُّعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْأَرُونَ: النحل ٥٣) واتە: ھەر چى نعيمەت بەسەرت دا پڑاوە ھەر ھەمووى لەلایەن خواى گەورەوہ يە وە كاتى ناخوشىەكتان ھاتە پىش — راستەوخۆ ھانا و پەنا بۆ ئەو دەبەن.

خواسته‌کانی خۆشه‌ویستی

خۆشه‌ویستی دوو خواستی هه‌یه: (جوانی و گه‌وره‌یی و شکۆمه‌ندی)

خوای گه‌وره له هه‌ر دوو پوه‌که‌وه ته‌واویتی و که‌مالی په‌هایه هه‌یه جوانه جوانیشی خۆش ده‌وێت، مه‌زن و به‌پێز و گه‌وره و شکۆمه‌نده و ینه‌ی نی‌یه. هه‌ر بۆیه له هه‌موو پویه‌که‌وه شایسته‌ و شایه‌نی ته‌واوی خۆشه‌ویستی یه: (قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ: ال عمران ۳۱) واته: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر — پێتان بلی: ئه‌گه‌ر ئه‌وان پاست ده‌که‌ن و خودایان خۆش ده‌وێت ئه‌وا شوێن من بکه‌ون خوداش خۆشتانی ده‌وێت.

وه‌هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموێت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ * إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ * وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ: المائدة ۵۴-۵۶) واته: (ئه‌ی پێی برواداران. هه‌ر که‌سیک له ئایینی خودا پاشگه‌ز بێته‌وه ئه‌وا خوای گه‌وره له ئاینده‌دا که‌سانیک ده‌هێنێته‌کایه‌وه. که‌خودا زۆری خۆش ده‌وێن و ئه‌وانیش خودایان زۆر خۆش ده‌وێت. که‌زۆر به‌سۆزو به‌زه‌ی به‌رامبه‌ر به‌ برواداران. وه‌ سه‌ربلێندو ده‌رون به‌رزن به‌رامبه‌ر به‌بی باوه‌پان، له‌پێناوی پێسازی خودادا تێده‌کۆشن، له‌ لۆمه‌ی لۆمه‌که‌ران ناترسن ئه‌م (خۆشه‌ویستی و هه‌لبژاردن و سۆز و تێکۆشانه) فه‌زل و پێزی تابه‌تی خودایه که ده‌یبه‌خشێت به‌هه‌ر که‌سیک بیه‌وێت وه‌ خوای گه‌وره فراوانگیر و زانایه به‌ هه‌موو شته‌کان به‌ راستی ته‌نه‌ خۆشه‌ویست و پشتیوانی ئێوه هه‌ر خودا و پیغه‌مبه‌ر و باوه‌پدارانه که به هه‌میشه‌یی نوێژ ده‌که‌ن و زه‌کات ده‌ده‌ن و هه‌میشه دیارده‌ی کړنۆش برده‌یان بۆ په‌روه‌رگار پێوه دیاره. جا ئه‌وه‌ی خواو پیغه‌مبه‌ر و برواداران به پشتیوانی خۆی قبول بکات ئه‌وا بادلنیا بێت که واهه‌ر تا قه‌م و پێو حزبی خوا زāl و سه‌رکه‌وتوون)

جانبناغهی پشتیوانی و دوستایه تی - بریتی یه له خۆشه‌ویستی هه‌روه‌کو چۆن بناغهی دژایه تی - بریتی یه له پق و کینه وه‌خواایی گه‌وره پشتیوان و دوستی باوه‌پدارانه باوه‌پدارانیش به هه‌مان شیوه . به‌خۆشه‌ویستی پشتگیری و پشتیوانی ده‌که‌ن . جا خوای گه‌وره به ئەندازه‌ی خۆشه‌ویستی به‌نده‌که‌ی پشتیوانی ئی ده‌کات . هه‌ر له‌به‌ر ئەم هۆیه‌یه خوای گه‌وره زۆر به‌توند په‌دی ئەو که‌سانه ده‌داته‌وه که جگه له خوا پشتیوان و دوست بق خۆیان بپیار ده‌ده‌ن . هه‌روه‌ها درژی ئەو که‌سانه ده‌وستیته‌وه که ده‌یانه‌وێت به‌کسانی له‌نیوان خودا و که‌سانی تر دروست بکه‌ن له خۆشه‌ویستی دا وه‌ ئاماژه‌ی به‌وه داوه که هه‌ر که‌سیک ئەم کاره بکات ئەوا هاوبه‌شی بق خوا بپیار داوه که ده‌هه‌رموێت (وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ: البقره ۱۶۵) واته: هه‌ندی له‌خه‌لکی هه‌ن ده‌چن جگه له خودا که‌سانی تر هه‌لده‌بژێرن و به‌ئەندازه‌ی خودا خۆشیان ده‌وێت . به‌لام باوه‌پداران ته‌نها خودایان خۆش ده‌وێت .

هه‌روه‌ها هه‌والی ئەوه‌شمان ده‌داتی که پاشه‌پۆژی ئەو که‌سانه‌ی هاوبه‌شی بق خودا بپیار ده‌ده‌ن له خۆشه‌ویستی دا له دۆزه‌خدا به‌هاوبه‌شه‌کان ده‌لێن (قَالَ اللَّهُ إِنَّ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ * إِذْ نُسَوِّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ: شعراء ۹۷-۹۸) واته: به‌پاستی ئیمه‌له‌و لوتکه‌ی گومپایی و سه‌ر لێشێواو یدا بووین که ده‌چوین ئیوه‌مان ده‌کرده‌هاوبه‌شی خودای گه‌وره له خۆشه‌ویستی دا "به‌م یه‌کتای یه‌هاوتای یه له خۆشه‌ویستی دا . خوای گه‌وره سه‌رجه‌م پیغه‌مبه‌رانی په‌وانه‌کرده‌کتیبه‌کانی ناردوه . وه‌زه‌وی و ئاسمانه‌کانی به‌ده‌یئاوه و به‌هه‌شت و دۆزه‌خی سازداوه به‌هه‌شت بق خۆشه‌ویستانی ، دۆزه‌خیش بق هاوبه‌ش بپیارده‌رانی .

نەخۇشى و چارەسەر

*وہ پیغمبر (ﷺ) سویند دہخوات کہ: (لایؤمن احدکم حتی یكون هو احب الیہ من ولہ و والدہ والناس اجمعین) ^۱واتہ: (ھیچ کەس باوەپێ نی یە گەر بێتوو منی لە منداڵ و باوک و دایک و سەرچەم خەڵکی خۆشترنەوێت) .

جا باوەپداریتی بەبێ خۆشوێستنی پیغمبەر دانامەزرێت ... ئەو دەبێ بۆ خۆشوێستنی خودا چیی بێت؟! وە لە فەرموودەیەکی تردا بە (عمر بن الخطاب) دەلێت: لا حتی اکون احب الیک من نفسک ^۲واتە: (نەخێر ئەو عمر ئەبێ منت خۆشت خۆشتر بویت) . (جایب ئەوێ باوەرمان دامەزراو بێت پێویستە پیغمبەرمان لە هەموو کەس خۆشتر بویت) . بەلام خوای گەر وەرە ئاکارە جوانەکانی دەبێت لە لوتکەو خۆشەوێستەکانماندا بێت. وە پێویستە دەست بگرین بە وکار و وتانەو کە خۆشەوێستی خودامان پێ زیاد دەکات وە دەست بەرداری ئەو کارانە بێت کە دژی خۆشەوێستی خودایە.

و هەرشتیک لە خوداوە بێت لە پەحم و بەزەیی خوداوە بۆمان. جەند جار لە لوتکەو تاوانباریدا بووینە کەچی خوای گەر وەرە بە لوتف و سۆزی خۆیی پۆشیمانێتی. ئابووری نەبوردین و کار ئاسانی بۆ کردووین. وە تۆلێ لێ نەسەندووین. ئەمانە هەر هەمووی هاندەرمان بۆ زیاتر گەپانەو و پاشگەز بوونەو و لە تاوانکاری و خۆ فرێدانە نێو خۆشەوێستی خوداوە. هەرکەسێک کە تۆی خۆش بووێت، مەبەستێکی تایبەتی خۆی پێتە تەنانەت دایکیش بەلام تەنھا خوای گەر وەرە خۆشەوێستەکی تایبەتە خودی خۆت و بەبێ هیچ مەبەستێک. هەر وەکو لە (اثر) یک داها تۆو:

(عبدی کل یردک لنفسه وانا اریدک لک) . واتە: (ئەو بەندەکەم هەموویان تۆیان بۆمەستی تایبەتی خۆیان دەوێت بە تەنھا من تۆم بۆ خۆت دەوێت) . جا جۆرە مۆفێک شەرمەزار ئەبێت کاتی هەست دەکات پەرورەدگاری بەو ئاستە بەرزە مامەلێ لە گەل

^۱ - ئەم فەرموودە (صحیح) پێشتر باسمان کردوو.

^۲ - ئەمە بەشیکە لە فەرموودە (صحیح) کە پێشتر باسمان کردوو.

دەكەت كەچى ھىشتا سەر قالى خۆشەويستى ترە خىواي پىشت گوى
خستە...؟! ھەركەسىك لەم ژياندا مامەلەت لەگەل بکات بە شىۋە پەك لە شىۋازەكان
قازانجى خۆي مەبەستە. تەنھا خىواي گەورە نەبىت، كەھىچ مەبەست و قازانجىكى پىت
نىيە تەنھا قانجى خۆت نەبىت كەگەورەترىن و مەزنىترىن قازانج دەكەيىت. ھەردىنارىك بە
دەھىندە تا حەوت سەدسەت ھىندە بگرە زىانتر و زياتر دەكەت. بەلام ھەر تاوانىك
بەيەك تاوان دەژمىردىت. ۋەئەگەرى سىپىنەۋەي ھەيە لە ھەر كاتىك لەكەتەكاندا. ھەر
ۋەھا خىواي گەورە سەرچەم بوونەۋەرى لىپىناۋ تۆدا دروست كىردە جا ئايە كى
شاھەنى تەۋايى خۆشەويستىيە...؟ ئەو شتانەي نىۋ بوونەۋەرەكە لەبەر تۆ دروست
كراۋن؟ يان ئەو كەسەي بوونەۋەرى لىپىناۋ تۆدا دروست كىردە؟ ھەرۋەھا داۋاكارىەكانى
سەرچەم دروستكراۋەكانى دابىن دەكەت و دەۋلە مەنترىن و بەخشندەترىن ھىزە پىش
ئەۋەي بەندەكانى داۋاي لى بكن ئەو نىعمەت لەسەر نىعمەت پىي بەخشيۋون.
ۋەپىش ئەۋەي سوپاس گوزارى بكن ئەو زىيادى دەخاتە كارە كانىانەۋە. ھەموو
ئەۋانەي كەلەزەۋى و لەئاسمانەكاندان ھەموو پۆڭك لەيەك كات و ساتدا دەپارپىنەۋە
لىي. بەگەۋرەيى خۆي گويىبىستى ھەموو نزاكان دەبىت. زياتر پىي خۆشە لەنزا كاراندا
پۆچىن وسورىن لەسەرى. بەلام تورپە دەبىت لە يەكك لىي نەپارىتەۋە و
نزانەكەت. شەرمى لە بەندەكانى دەكەت كەچى بەندەكانى شەرمى لى ناكەن، لەكاتى
تاوان كارىدا دەيان پۆشىت، پەحم و بەزەيى بە بەندەكاندا دىتەۋە كەچى خۆيان
بەزەيى بەخۆياندا ناياتەۋە. پەيتا پەيتا پىغەمبەرانى پەۋانە كىردون تەنانتە خۆي
بەمىھروگەۋرەي خۆي لە گەلىاندا پەيامەكانى بۆ ناردون، تەنانتە پىان دەلىت (من
لىسالنى فاعطية؟ من يستغفرنى فاعفرله) ^۱ واتە: (كى داۋا كارى ھەيە تا بۆي جى بە
جى بگەم، كى دەيەۋىت لىي خۆش دەبم). جا چۆن دلائىك ئەۋ زاتەيان خۆش نەۋىت لە
ھەلگان دەبورىت. چاكەكەمان قوبل دەكەت، ئابروكان دەپۆشىت ۋەدەيان پارىزىت

^۱ - ئەمە بەشېكە لەفەر مۇردەبەكى (صحیح) بخارى (۶۳۲۱ و مسلم ۴۱/۶ - ۴۲ - نووی).

نەخشى و چارەسەر

فرىاي لى قەوماوان دەكە وئىت. پىئويستىيە كان دابىن دەكات،... ھتد. ھەر خۇيى ئەو زاتە شايستەي يادو زىكرە شايستەي ۋە بىر ھىنانە ۋە يە، خۇشەويستىيە، شايستەي ملکہ چى گويپايەلى يە. تاك و بى ھاول و بى وئىنە يە. ئۆز زياتر پرگار بوونى پىپوارىكى بى ئەوا لە بىبابانىكى بى سنوور دلخۇشتەرە بەپاشگەز بوونە ۋە تەۋبە كىردى بەندە يەكى. ئۆز زياتر لە سۆز مەپەرە بانى دايكىك بۇ كورە بزيوہەكى بەسۆز ترە بۇ بەندە كانى. سۆز پەحم و مېھرە بانى خدا بى وئىنە يە زاناو داناو بيسەرو لى بوردە يە. نورو پوناكى پاكى پوخسارى ھەموو تارك ستانى جىھانى پووناك كىردۆتە ۋە.

گەر پەردەي پوناكى لەسەر پوخسارى لا بەرئىت ھەموو جيان لە تاواندا گر دەگرئىت. ھەرۋەكە چۇن (موسا) لە ھەيىبەتدا بى ھۇش كەوت. بەپاستى ھەر خۇيى شليستەي يادو خۇشەويستى و گويپايەلى و ملکہ چى يە.

لوتكەي چىزو پەيوەستە بەكەمالى و خۇشەويستىيە ۋە

لېرە دا كاريكى گرنگ ھە يە پىئويستە كەسى ژىر گرنگى تەۋاوى پىتدات. ئەۋىش برىتە لوہى كە: چىزى تەۋاوى خۇشى و شادى و كامەرانى دل و دەرۋون بەندە لە سەر دوو بىنەماي سەرەكى.:

يەكەم: خۇشەويستەكەت لەۋپەپى لوتكەي جوانى و بى كەم كوپى و تەۋاوى پىرو پوختى دابىت. كەشايەنى ھەموو قوربانى و خۇشەويستەك بىت.

دوۋەم: بەھىزى و بى پايانى و بى وئىنە ئەو خۇشەويستى يە كە لە نىۋانىاندایە. واتە ھەرچەندە ئەندازە و پىژە ئەو خۇشەويستى يە بەرزو ئۆز بىت ئەۋەندە زياتر ھەست بەتام و چىزى خۇشى شادى و كامەرانى دەكەيت. جا پاش زانىنى ئەم دوو بىناغە سەرەكيبە ئەۋە ماۋەتەۋە بلىين كە ھەموو كەسىكى ژىرو ھۇشيار ھەمىشە اە ھەۋلى بە دەست خستنى گەرەترىن و مەزىنترىن شادى و خۇشەويستى يە ۋە ئامادە يە قوربانى بەئۆز شتى لاۋەكى و سادەبدات لەپىناۋى بەدەست ھىنانى ئەو خۇشىەدا. جاپچۇن پەۋاى ھەقە ئىمەي مەۋزۇ لەپىناۋ خۇشى يەكى كەم و كورت و سنوردار خۇشى يەكانى

ابن القيم الجوزی

قیامت‌ی هه تایمان له دهست دهریچیت. (بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا * وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى: الأعلى ۱۶-۱۷) واته: به‌لام ئیوه هه ژیا‌نی دونیاتان به‌دهسته و هه‌لده‌بژین، به‌لام ژیا‌نی قیامت نه‌پراو خێرو پر به‌ره‌که‌ت تره.

و هه‌میشه‌نه‌مه‌ راستیه‌که جادوو گه‌رانی فیر عه‌وون له‌ساته‌ چرکه‌کانی ته‌مه‌نیاندا هه‌ستیان پێ کردوه‌ ئاماده‌ بوون له‌م پێناوه‌دا هه‌موو شتی به‌خت بکه‌ن ته‌نانه‌ت گیان و جه‌سته‌یان که به‌و په‌پی ژیریو‌پێرانه به‌ فیر عه‌ونیان ووت: چیت له‌ دهست دیت بێ منه‌ت به‌... (فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا * إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِنُغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَى: طه ۷۲-۷۳) واته: ئه‌ی فیرعه‌ون هه‌رچیت له‌ دهست دیت قسور مه‌که‌ تق هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ت له‌ دهست دیت له‌ناومان به‌ریت و له‌م ژیا‌نه وه‌ دهرمانه‌یت. جا به‌راودی ئه‌و دنیا (قیامت) له‌گه‌ل ئه‌م دونیای کاتی نا‌کریت. چونکه‌ ئێمه‌ باوه‌رمان به‌خودای به‌پاسته‌قینه‌ی خۆمان هێناوه‌، به‌ ئومێدین له‌تاوانه‌کانمان ببوریت.

به‌لێ هه‌یج کاتێک نیعه‌ته‌کانی به‌هه‌شت به‌راودنا‌کریت له‌گه‌ل دنیا‌دا. هه‌ر بۆیه مامۆستای ئامۆژگاری کاران پوو ده‌کاته گه‌ل و هۆزه‌که‌ی و پێان ده‌لێت: (يَا قَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ * يَا قَوْمِ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ: غافر ۳۸-۳۹) واته: ئه‌ی گه‌ل هۆزه‌که‌م شوینم که‌ون به‌ووته‌ی من بکه‌ن پێنمایتان ده‌که‌م بۆ پێیازی سه‌ر فرا‌زی وچاکه‌* ئه‌ی گه‌ل و هۆزه‌که‌م بێ گومان ژیا‌نی ئه‌م دوونیا‌یه‌ بریتی یه‌ له‌ پابردوویه‌کی که‌م وه‌ ژیا‌نی ئه‌و دنیا (قیامت) ژیا‌نی دانه‌پراوه‌ جێی ئومێدو‌ حه‌وانه‌ویه‌. وه‌پێی پا‌گه‌یاننده‌ که‌خۆشی دنیا کاتی به‌سه‌ر چوه‌ سنور داره‌ به‌لام به‌هه‌شت هه‌تا هه‌تای و بێ کۆتایی یه‌.

دواترگه‌ر له‌شه‌یدایان و عاشقان پیرسین: خۆشترین نیعمه‌ت چی یه‌؟ بێ گومان ده‌لێت دیداری خۆشه‌ویسته‌که‌مه‌. به‌لێ زۆر پاسته‌ هه‌ر بۆیه گه‌وره‌ترین و به‌نرخترین نیعمه‌ت له‌نیعمه‌ته‌کانی به‌هه‌شت و قیامت بریتی یه‌ له‌ شادو شو‌کرو به‌هره‌مه‌ندبوون به‌دیداری

نه خوشی و چاره‌سەر

لوتكه‌ی خوشه‌ویسته‌كانه كه‌ بینینی خوتی گه‌ وریه‌. هه‌روه‌كو له‌ فهرموده‌یه‌کی (صحیح) دا هاتوو كه‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌ فهرمیت: (فو الله ما اعطاهم شیئنا احب لهم من النظر اليه) ^۱ واته: (سويند بیت به‌ خوا هیچ نیعمه‌تی به‌ نه‌ ندازه‌ی به‌ بینینی ته‌ ماشاكردنی خودا لایان خوشتر نییه‌). وه‌ له‌ فهرموده‌یه‌کی تر دا هاتوو. (انه اذا تجلی لهم وراو نسوا ما هم فیه من النعم) ^۲ واته: (كاتی خوی گه‌ وریه‌ زاتی خوی نیشان به‌ هه‌ شتی‌ه‌كان ده‌دات ئیتر خویان له‌ بیر ده‌ كه‌ن كه‌ چین و له‌ كویدان) ..

وه‌ له‌ (نسائی) و (مسند) دا هاتوو عمار بن یاسر كه‌ پیغه‌مبه‌ر (د.خ) له‌ كاتی نزاو پارانه‌ وه‌ دا فهرمودیه‌تی (الشوق الى لقائك) ^۳ واته: وه‌ داواوی چێژی خوشیه‌كانی بینینی ده‌ كه‌م وه‌ تامه‌ زۆیین بۆ دیدارت. وه‌ له‌ (كتاب الحسنة) دا هاتوو كه‌ (عبدالله بن امام احمد) به‌ (مرفوعی) (كان الناس يوم القيامة لم يسمعوا القران اذا سمعوا من الرحمن فكانهم لم يسمعوا قبل ذلك) ^۴ واته: (وه‌ك بلیتی خه‌لكی پیشتەر قورتانیان نه‌ بیستوو. خه‌لكی كاتی گوئیان له‌ قورتان ده‌ بیت له‌ لایه‌ن خوی گه‌ وریه‌ وه‌ وا ده‌ زانن به‌ كه‌م چاره‌ ده‌ بیستن).

كه‌ واته‌ باشترین هۆكاری گه‌ یشتن به‌ چێژو خوشی به‌ كانی به‌ هه‌شت بریتی به‌ له‌ ناسین و خوش وویستنی خوی گه‌ وریه‌ نه‌ و به‌ هه‌شته‌ی كه‌ هه‌ر له‌ بنه‌ په‌تدا نیشتمانی سه‌ره‌کی گیان و جه‌سته‌ی ئیتمه‌ بووه‌. واته: خوشترین و شیرینترین شت له‌م دوونیادا بریتی به‌ له‌ ناسینی خودا خوشه‌ویستنی. وه‌ خوشترین و شیرینترین شت له‌ به‌ هه‌شتدابریتی به‌ له‌ ته‌ ماشاكردن و گه‌ یشتن به‌ دیداری خوی گه‌ وریه‌. چ نیعمه‌ت هه‌یه‌ له‌ ژياندا بگاته‌ نیعمه‌تێك خۆسازادان كه‌ به‌ وه‌په‌ی تامه‌ زۆییه‌ وه‌ بۆ گه‌ یشتن به‌ ژوان و دیداری گه‌ وریه‌ترین

^۱ - نهم فهرموده‌یه‌ (صحیح) ه‌ (مسلم-الایمان-۱۸۱) گێڕاوتیه‌وه‌.

^۲ - نهم فهرموده‌یه‌ (حسن) نه‌ (ابن ماجه‌ - ۱۸۴) گێڕاوتیه‌وه‌.

^۳ - نهم فهرموده‌یه‌ (حسن) نه‌ (ابن ماجه‌) گێڕاوتیه‌وه‌.

^۴ - نهم فهرموده‌یه‌ (حسن) نه‌ (ابن ماجه‌ - ۱۸۴) گێڕاوتیه‌وه‌.

خۆشەوېست، كەسەر جەم دل و دەروونی داگیر كړد بېت. تەنەت هەندى له خۆشەوېستان دەلێن: هەندى كاتمان بەسەردا تى دەپەرېت ئەوەندە هەست بەخۆشى و دلنایى دەكەين. دەلێن: ئەگەر بەهەشتى يەكان لەو جۆرە ژيانەى ئىمەدا بن ئەو ژيانيان خۆشە.

هەر وەها دەلێت: ئەگەر پادشاكان و دارو دەستەكانيان بەخۆشى و شیرینی ژيانى ئىمەيان بزانايە. ئەو شەپيان لەسەرى دەكرد. خۆشەوېستى چارەسەر و خۆراكى پووحە هەركاتێك دل لەم خۆراكە بپا چیتر توشى نەهامەتى دەبێت، بگرە زۆر ئەستەمترە لەناخۆشى يەكانى لەدەست دانى پووناكى بۆ چاوەكان ياخود لەدەست دانى هەستى بىستن يان بۆنكردن. دلى مرقۇ ژوانگەى خۆشەوېستى خاى تاك و تەنهایە—بەبى ئەم ووزەيە دل توشى گەورەترین دەردو نەهامەتى دەبێت چیتر لەجەستەيەكى ئازەلى بەولاوە هېچى تر نامېنیتەوە كەئامادەيە وەك دپندەيەك هەموو شتێك لەپێناوى ئارەزووكانیدا تێك بشكێنێت.

چێژەكانى دوونیا ھۆكارن بۆ گەشتن بەچێژەكانى قیامەت

واتە: مەزنترىن خۆشى و چێژەكانى دوونیا ھۆكارن بۆ گەشتن بەخۆشەيەكانى قیامەت.

چێژو خۆشەيەكانى دونیا سى جۆرن:.

گەورەترین و مەزنترىن: ئەو يانە كە دەبێتە مايەى گەشتنمان بەخۆشى و چێژەكانى قیامەت. هەربۆيە مرقۇ كاتى لەسەر جەم كارو بارەكانیدا گەر بەمەبەست و نىعمەتى خاى گەورە بێت، ئەو پاداشتى هەيە لەسەر خواردن و خواردنەوە بەرگ پۆشینین، هاوسەر گيرى و... ھتد. كە چێژو شیرینی باوە پوناسینی خودا. خۆش وىستنى و تامەزى بۆ دیدارى گەورەترین خۆشەيە لەبەشتى بەرىندا.

جۆرى دووهم: .ئەو چيژو خوشيانەى كە دەبنە مايەى پيگري و بەرەست لە گەشتن بە بەختە وەرەبە كانی قیامەت. كە هۆكاری سەرقال بوون و بچوك بونە وەى شكۆمەندى مرقۇبە. خزانه نيو دەربارەى دونیا بازى، وەك خۆش ويستنى كەس و شتى تر لە برى خواى گەورە، وە هاوبەش پرياردان بۆى وەك چيژو وەرگرتن لە يەكترى مەرەكو لە قیامەتدا دان بەم پاستیە دەننەدەلین (رَبَّنَا اسْتَمْنِعْ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ * وَكَذَلِكَ نُؤَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ: الانعام ۱۲۸) واتە: ئەى پەرورەدگار هەندىكمان سودمان لەوانى تر وەرگرت ئیستاش گەشتونەتە ئەو كات و ساتەى تۆ بۆت ديارى كردوين. خواى گەورەش فەرمووى: ئەم ناگرە جيگاتانە بە هەتاھەتايى. مەگەر خوا ويستى لەسەربيت (كە بەسزايەكى تر سزان بدات) بە پاستى پەرورەدگارى تۆ ئەى پيغەمبەر ﷺ) داناو زاناىە. وە چيژى لووت بەرزى و خراپەكارى ستم كاران لەسەر زەويدا.

لە پاستى دا ئەم چيژو خوشيانە كاتى و كەمەند كيشكردنە و پيشەكيبە بۆ كەوتنە نيو ژانە بى كۆتاكانە وە كە دەبیتە پيگري و مەبەست لە بە دەست هينانى بەختە وەرەبە هەميشە يەكان. نموونەى ئەم چيژو خوشيانە، هاوشيوەى ژەھر تيكەل كوردنە بە هەنگوينە وە تا سەر ئەنجام تيا چونی لەدوايە: (سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ * وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ: الأعراف ۱۸۲) واتە: (لە ئايەدا وردە وردە بەرەو تياچوون دەيان بەين لە كات وشوینيكدا كە ئەوان هەستى پى ناكەن و نايزانن وە مۆلە تيشيان دەدەم بە ئام كە تۆلەم لى سەندن بە پاستى نەخشە و پلانى من توندو بە هيزە) .

و هەروەها پيڤيڤك لە (سلن) لە ليدانە وەى ئەم ئايەتەدا دەلین: هەركاتى تاوانيك ئەنجام دەن ئيمە نيعمە تيكيان بۆ زياد دەكەين (حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُم بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ * فَقَطَّعَ دَابِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

ابن القيم الجوزی

رَبِّ الْعَالَمِينَ: الانعام-۴۴-۴۵) واته: (هتا کاتی دلخۆش و شادومان بوون به وهی که پیتیان دراوه. ئیتیر له ناكاو گرتمانن و هه موویانمان سه رگهردان و پيسوا کرد وه به غم و په ژاره یه کی زۆره وه تیاچوون نه و گه له سته م کاره بنیپرکران وه سه رجه م بوونه وهر ده لیت: سه پاس بۆ په روه ردگاری جیهان).

وه خوای گه وره سه بارهت به م پیپه ده فه رمیت: (أَيَحْسِبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهِ مِنْ مَّالٍ وَبَيْنَ * نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَّا يَشْعُرُونَ: المؤمنون ۵۵-۵۶) واته: (ثایه نه وان واده زانن که ئیمه مال و سامان و نه وه یان پی ده به خشین* نه خیر وانی یه به لکو مه به ستمان به په له نازو نیعمهت به هره یان بکهین! به لکو نه وانه ههستی پیناکه ن).

وه هه روه ها ده فه رمیت: (فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ: التوبة-۵۵) واته: (ئه ی پیغه مبه ر، نه مال و سامان و نه وه یان سه ر سامت نه کات وه به باشیان نه زانیت. چونکه خودا ده یه ویت له ژیا نی دونه یادا توشی سزاو به لایان بکات له ده پنگای مال و سامان و نه وه کانیا نه وه گیانیان ده ربکات. له کاتی کدا که نه وان بی باوه پین. جائه م چیژو خۆشیانه کاتین له ناچونیان زۆر نزیکه وه گه وره ترین به ربه ست له ده ست خستنی به خته وه ری هه می شه یی و مایه ی سزاو نه شکه نجه و چه ره سه ری یه له قیامه تدا).

چیژی درووست:

جۆر سییه م: هه ندیک چیژو خۆشی هه یه که نابیته پیگر له خۆشیه کانی قیامهت، وه له هه مان کاتدا پی پیدراوه و مایه ی قه ده غه کاری نی یه که ته نها بۆ حه وانه وه ی ده روونه. به لام پیویسته زیاده پۆیی تیا نه کریت. وگرنگی زیاتر به ده سته پینانی به خته وه ری هه می یی بدریت. وه هه ر نه مه یه مه به سستی پیغه مبه ر (د.خ) له م فه رموو ده یه دا باسی ده کات که ده فه رمیت: (کل لهو یلهو به الرجل

فهو باطل الارمية بفوسة، وقتاديبه فرسة، وملاعتبة امراتة فان نهن من الحق)
 ۱ واتە: (هەموو گالتەو گەمەو یارییەك كە مرۆڤ دە یكات هەر هەمووی پێو پوچە
 كە تەنھا تیرو كەوان وەشاندن و پراھێنانی و سوار چاکی دەست بازی كردن لە گەڵ
 خێزانە كەیدا. كە ئەمانە راست و دروستن).

واتە هەركاریك چێژی لەم بابەتە ی تیا بوو دروستە جا كە واتە ئەم خۆشییە خراپ
 و ناشیاو نادروست نی یە بەلكو باشترین جۆری خۆشەویستی یە وە هەرودەها
 خۆش ویستنی خودا و پێغەمبەری خودا كە لە دڵی هەموو موسڵمانێك دا هە یە
 وە بە بێ ئەو خۆشویستی یە باوەر دانامە زڕی. لە كە سێكە وە بۆ كە سێكی تر
 پێژە و ئەندازە ی دە گۆرێت. هەر ئەم خۆش ویستی یە هۆكارو پالێنەرو ئاسانكاری
 زۆریك لە كارە ئالۆزو زەحمەتەكان وە سەغی و دەست بلالو كاری قیرچۆكەكانە وە
 ئازاكارێ تر سنۆكەكانە هەرودەها پالێتە و خاویێ كاری دە ونە و پیاكاری
 بیروھۆشە. خۆشكاری ژیا نە. وە هەرودەها هەر خۆشویستی خودا و
 پێغەمبەرە كە یە تی كە پۆشنكاری پوختا رەكان و فراواكاری سینگەكان و
 زیندو كەری دڵەكانە. وە خۆشەویستی وتە ی خوا ی گەورە كە نیشانە ی تەواوی
 خۆشویستی یە بۆ خودا. كۆی هە یە حەزو ئارەزوی بیستنی وتە و دەنگی
 خۆشەویستە كە ی نە بێت. قورئان و گوێبیستی خوێندنە وە ی بەلگە ی خۆشویستی
 خودایە. بە پێچەوانی ئەوانە ی هەمیشە لە نێو بارو مەلەهەكاندا گوێبیستی شتی
 ناشرین وە تەماشایی نادروست و شتی خراپەكاری دە بن. جا گەر خۆشەوویست
 راست بكات هەمیشە ئارەزوی بیستنی وتە ی خۆشەویست راست بكات. وەك
 شاعیریك دە لێت:

ان كنت تزخم حبي فلم هاجرت كتابي

۱ - ئەم لەم مودەبە (حسن) ە (ترمزی ۱۶۳۷) و (ابو داود- ۲۵۱۳) و (احمد- ۱۴۴/۴)
 گێڕاویە تیە وە.

امّا تلیت مافیة من لذیذ خـطـبی

واته: گه رتق منت خوش دهویت بۆپشتت له کتیبه که ی من کردوه.

ئایه نایه نه تخویندۆته وه که چی تیدا یه. له چیتۆ خوشی گوتاره کانم. وه (عوسمان کوپی عه فان) ده لیت: (ئه گهر دله کانمان پاک و خاوین ببوایه. نه وا هه رگیز تیری له گوته کانی خوای گه وره نه ده خوارد). جا ئه م زۆر کردن و ئاره زوکردنی، خۆشه و یسیت بۆ وتی خۆشه و یسته که ی شتیکی به لگه نه و یسته ؟ هه ر بۆیه پیغه مبه ر (ﷺ) پۆژیکیان پویکرده (عبدالله بن مسعود) و پیتی ده لیت: اقرا علي فقال: اقرا عليك، وعليك انزل؟ فقال ﷺ: اني احب ان اسمع من غيري (فاستفتح فقرا سورة النبأ حتى اذا بلغ قوله: (فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا: النساء ٤١) . قال ﷺ: حسبك فرقع راسه فاذا عينا رسول الله صلى الله عليه وسلم تزرفان من البكاء) ^١ واته: به پیغه مبه ری فهرموو قورئانم به سه ردا بخوینه ره وه عبدالله و تی قورئان به سه رتۆدا بخوینمه وه له کاتی کدا بۆ تۆ دابه زیوو ه ؟ پیغه مبه ر فهرمووی: من پیم خۆشه له که سی تره وه ببیستم عبدالله ش له سورته تی (نساو) وه دهستی پیکرد به قورئان خویندن تا گه یشته ئایتی (جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا) . واته: (ئه گهر له هه موو نه ته و گه لیک پیغه مبه ری ک به کینه شایه ت له سه ریان وه تۆش بکهینه شایه ت له سه ر هه ر هه موویان) لیره دا پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمووی به سه راوهسته کاتی عبدالله سه ری به رز کرده وه بی نی پیغه مبه ر (ﷺ) هه ردوو چاوی پرپوو له فرمیسک. وه هاوه له کانی پیغه مبه ر (ﷺ) کاتی کۆبوونه وه ئه گهر (ابو موسی) یان تیدا بوایه داوایان لی ده کرد که به قورئان خویندن خودایان بیر به یئیتته وه ئه ویش دهستی ده کرد

^١ ئه م فهرمووده یه (صحیح) ه (بخاری- ٤٥٨٢) فیراویه تیه وه.

نه خوشی و چاره سهر

به قورئان خویندن و نه وانیش له چوارده وری داده نیشتن و گوی بیستی ده بوون. له لای شهیدایانی قورئان. قورئانی پیروژ شیرینی و تام و چپژ و خوشیه کی تایبته هی. که زور خوش تره له شهیدایانی شهیتان. شهیدایانی شهیتان نه و پیرانهن که دلایان له ئاستی قورئانی پیروژ رهق و مردو بی گیانه. ههروه کو شاعیرێک ده لیت:

تقرا عليك الختمة وانت جامد كالجر وبين من الشعر نيشد تميل كالسران.
واته: خه تمه یه ک قورئان بۆ ده خویندریته وه — که چی تو وه ک به ردی بی گیانی و کاریگه ریت تیناکات.

به لام دوو دیر شعر بخویندریته وه وه ک سهر خوشت لی ده کات. جا نه م حاله ته به لگه ی ته واوه له خالی بوونی دلی نه و که سه له خوش ویستنی خوداو ووته کانی خودا. وپیغه مبه ره که ی. که نه و دل وه ک که لاوه وایه. چونکه دل ته نها به خوش ویستنی خودا و قورئان و پیغه مبه ره که ی هه میسه زیندو ئارامه.

خوش ویستنی دروست

خوش ویستنی خوداو پیغه مبه ره که ی سه رچاوه و چله پۆپه ی سه رجه م خوشه ویسته کانه له ژياندا. له پاش نه مانه سه رجه م جوهره کانی تری خوشه ویستی سه رچاوه له وه وه وهرده گرن و دابه ش ده بن. نمونه خوشه ویستی هاوسه ره کان (خیزان) خوی گهره له قورئانی پیروژدا ده فه رمیت: (وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ: روم- ۲۱) واته: (هاوسه ری بۆ دروست کردون بۆنه وه ی ئارام بگرن له دیدارو خوشه ویستی و سۆزو میهره بانی له نیوانتانداندا فه راهه م هیناوه نه مه به لگه یه بۆ که سانیک تیبگه ن.

که واته خوی گهره خوشه ویستی هاوسه ره کانی به به لگه ی گه وره ی خوی باس ده کات. وه ههروه ها له جیگایکی تردا — له پاش باس کردنی نه و ئافره و کچانه ی که

ابن القيم الجوزی

دروستن بیان خوازن - ده فهرمیت: (يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ * وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مِيلًا عَظِيمًا * يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا : النساء ٢٦-٢٨) واته: (بیگومان خوی گه وره دهیه ویت بهم شیوهیه هموو شتیکتان بۆ پوون دهکاته وه. وه رینمویتان بکات بۆ یاساو بهرنامه کانی پیتش خۆتان. (که پیغه مبه ران هیناویانه... وه تهوبه و په شیمانیتان لی وهر بگریت خودا زاناو دانایه وه خوی گه وره دهیه ویت لیتان خۆش بیت لیتان ببوریت به لام نه وانه ی شوین که وتوی ئاره زوه کانیان، ده یانه ویت توشی ئاشوبوو لادانتان بکه ن به لام خوی گه وره دهیه ویت بهم بهرنامه بارتان سوک و کارتان ئاسان بکات. چونکه ئاده میزاد به لاوازی دروست کراوه (له بهرام بهر به ئاره زوه کانی وه خۆراگری یه.

وه (سفیان الثوری) له (تهفسیره کهیدا له (ابن طائوس) نه ویش له (باوکی) یه وه ده گپریته وه: نه گهر ته ماشای ئافره تی بگردایه خۆیی پی پانه ده گیرا. وه له فهرموده یه کی (صحیح) دا هاتوه له (جابر) وه (ﷺ) ده لیت: (كان النبي رأى امرأة فان زينب - رضي الله عنها فقضى حاجتها منها، وقال (ان المرأة تقبل في صورة شيطان، وتد في صورة شيطان، فاذا رأى احدكم امرأة فاعجبته فليات اهله، فان ذلك يرد مافي نفسه) واته: (پیغه مبه ری خودا (ﷺ) ئافره تیکی بینی دواتر چوو بۆلای زینه بی خیزانی و جووت بوو دواتر پیغه مبه ری خودا فهرمووی: ئافره ت هندی جار وه کوشه یان دیت و ده چیت (مه به سنی خۆنمایش کردن). جا هریه کی که له ئیوه ئافره تیکی بینی و سه رنجی راکیشا بابجیته لای خیزانی خۆیی و کاری جووت بوون نه نجام بدات. چونکه به مه چی له ده رونیدابیت دایده مرکینیتته وه.

¹ - نهم فهرموده یه (صحیح) ه (مسلم ٩ / ١٧٧ - نووی)

سووده‌کانی ئەم فەرموو دەیه:.

یه‌که‌م: پێغه‌مبەری خودا (ﷺ) پێنمایمان دەکات که هه‌روه‌کو چۆن خواردن - جێی خواردن پرده‌کاته‌وه. وه‌جل و به‌رگ جێی جل و به‌رگ ی تر پر ده‌کاته‌وه. به‌هه‌مان شێوه‌ش - کاری سێکسی جێگه‌ی کاری سێکسی پرده‌کاته‌وه. واته‌ کاتی ئاره‌زی سێکسیت به‌ببینی ئافره‌تێک هه‌روژا - که‌چوینه‌لای هه‌وسه‌ره‌که‌ت. چیت له‌و کاره‌ ده‌ربازت ده‌بێت.

دوهم: چاره‌سه‌رکردنی کاریگه‌ری ئافره‌تان به‌سه‌ر پیاوانه‌وه یاخود پیاوان به‌سه‌ر ئافره‌تانه‌وه. ده‌شیت هه‌ریه‌که‌یان له‌پیاوان و ئافره‌تان به‌ببینی په‌گه‌زی به‌رامبه‌ر هه‌زو ئاره‌زی سێکسیان بجوێت. جا بۆ چاره‌سه‌رکردنی ئەم حاڵه‌ته‌ باش‌ترین چاره‌سه‌ر ئەنجام‌دانی کاری سێکسی یه‌ له‌گه‌ڵ هه‌وسه‌ره‌کانیاندا. له‌هه‌مان کاتدا ئاماژه‌یه‌که‌ بۆلاوان و خۆشه‌ویستان هه‌روه‌کو له‌ (سند) ی (ابن ماجه) دا هاتوه‌ به‌ (مرفوع) ی (لم یرد للمتحابین مثل النکاح) واته‌: (من جگه‌ له‌په‌ڕۆسه‌ی هه‌وسه‌رگیری هه‌چ چاره‌سه‌ریکی ترم نی یه‌ بۆ دوو خۆشه‌ویست). که‌واته‌: هه‌وسه‌رگیری باش‌ترین چاره‌سه‌ره‌ بۆ دوو خۆشه‌ویست و دوو عاشق له‌په‌وانگه‌ی شه‌رعه‌وه‌وه‌حه‌ززه‌تی (داود - علیه‌ سلام) هه‌ربه‌هه‌مان شێوه‌چاره‌سه‌ری ده‌ردی عه‌شقی کردوه‌ به‌وه‌ی که‌ ده‌ستی نه‌چۆته‌ تاوانکاری. کاتی که‌ ئافره‌ته‌که‌ی چۆته‌ ده‌له‌وه‌ یه‌کسه‌ر خواسته‌یه‌تی و فره‌ ژنی به‌کارهێناوه‌ ۱- له‌مه‌زیاتر ئێمه‌ بۆمان نی یه‌ له‌سه‌ر ئەم پووداوه‌ بنوسین.^۱

^۱ - ته‌واوی ئەم چیرۆکه‌ له‌کێشه‌کانی ته‌ورات دار (المهد القديم) هاتوه‌ به‌لام به‌شێرتندراوی و ده‌ستکاریه‌وه. هه‌رچه‌نده‌ گومان هه‌یه‌ له‌پاست و دروستی ئەم چیرۆکه‌. بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ پڕوانه‌ شیکارمان بۆ ئەم چیرۆکه‌ له‌کێشی (تلبیس ابلیس/ص ۹۸) ضائی یه‌که‌م /ضائی (المکتب الثقافی فی القامرة)

پوچەڵ کردنەوێ پوودای (زینب بن جحش)، پوودای خاتو زەینەب بەم چەشنە بوو (زید بن حارثە) خزمەتکاری پێغەمبەری خودابوو (ﷺ) پێغەمبەر (ﷺ) (زید) ی لەکۆیلە و بەندە دەرباز کردو سەر بەستی کرد. دواتر بە (زید) یان ووت کۆپی پێغەمبەر. پاشان پێغەمبەر (ﷺ) (زینب بن جحش) ی بۆ خواست کە دەکاتە پورزای پێغەمبەر (ﷺ) بەلام دیار بوو بەیەکەو نەدەگونجاو تەبا نەبوون. چەند جارێک (زید) وویستی لێی جیا بێتەو تە لاقی بدات. بەلام پێغەمبەر (ﷺ) نە دەهێلا. دواتر پێغەمبەر (ﷺ) دانیایا بوو کە (زید) هەرلێی جیا دەبێتەو وویستی لەپاش جیا بوونەو یان بیخوازێت. بەلام لەترسی دەم و قسە خەلکی دەری نەبڕی. لێرەدا خۆی گەرە بەدانایی خۆی وویستی لەشکاندن یاسا و عورفیکی ئەو سەردەمە بوو. کەبریتی بوو لە (بنونیهت) واتە: کەسێک بەتەبەنی کەسێکی تر دەکات بەکۆپی خۆی و چیت میرات و هەموو مافیکی تر هەبوو. وەک کۆپیکی سروشتی. جاخۆی گەرە بەم کارە. واتە بەمارە کردنی (زینب) لەپێغەمبەر (ﷺ) ئەو یاسایە هەڵ دەوێتێتەو. کە دواتر خەلکی دەلێت پێغەمبەر (ﷺ) بۆ خۆی مارهێ کردۆتەو ئەو ئەبێتەکان ئاماژە بەم راستی یە دەکەن (وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ: الأحزاب- ۳۷) پاشان دوا یی کە (زید) جیا بوو وە عیدە ی بەسەر چوو خۆی گەرە فەرمانی بەپێغەمبەر (ﷺ) کرد کە دەبێت بیخوازێت و لەووتە ی خەلکی نەترسێت.

هەر بۆیە پێغەمبەر (ﷺ) زیدی نارد تاداوا ی (زینب) ی بۆیکات. (زید) پۆی بۆلایی و پتی پاگە یاند کە پێغەمبەر (ﷺ) دەیهوێت بیخوازێت (زینب) یش ووتی (من له گەل فەرمانی خودا و پێغەمبەری خودا هیچ وەلامێکی م پتی نیه). پاشان پۆی دوو پکات نوێژی کرد. خۆی گەرە لەسەروی ئاسمانەو و

نه خوښی و چاره‌سەر

عرشی مه‌زننه‌وه (زه‌ینبی) ماره‌ بری له پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئەم ئایه‌ ته‌ هاته‌ خواره‌وه‌ (فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا: الأعراب- ۳۷) واته‌: (کاتی زه‌ید لێی جیا‌بو‌وه‌ عیده‌ی تی‌ په‌ پیری ئی‌مه‌ (زینب) مان‌ لی‌ ماره‌ کردی) هه‌ر بۆیه‌ خاتوو زه‌ینب شانازی به‌ سه‌ر هاوسه‌ره‌کانی تری پیغه‌مبه‌ردا (ﷺ) ده‌رکردو پی‌ی ده‌وتن: ئی‌وه‌ هه‌ر هه‌مووتان خزم که‌سه‌ کانتان ماره‌یان برین له‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌لام من‌ خوای گه‌وره‌ خو‌یی ماره‌ی بری له‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ سه‌رو‌ی عه‌رشی مه‌زننه‌وه‌.^۱ ئەوه‌ی شایه‌نی باسه‌ پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) هاوسه‌ره‌کانی خو‌ی زۆر خو‌ش و یستووه‌. هه‌روه‌کو له‌ (صحیح) داهاتوو له‌ (انس) ه‌ ده‌گێرپێته‌وه‌ که‌ پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی (حبیب‌ الی‌ من‌ دنیاکم‌ النساء‌ والطیب، وجعلت‌ قره‌ عینی فی الصلاة) ^۲ واته‌: (من‌ له‌ دنیا که‌ تاندا ئافه‌رت و بۆنی خو‌شم لاخو‌شه‌ و یسته‌ وه‌ نوێژم لا وه‌ک بلبیلێ چاوه‌ کانه‌) .

جا له‌م فه‌رموو ده‌یه‌دا ئەم بره‌گه‌یه‌یی بۆ زیادکراوه‌. حبیب‌ الی‌ دیناکم‌ ثلاث واته‌ (سێ شت له‌ دنیا که‌ تاندا لای من‌ خو‌شه‌ و یست کراوه‌). وه‌ هه‌روه‌ها (امام احمد) له‌ کتیبی (الزهد) ئەم بره‌گه‌یه‌یی بۆ ئەم فه‌رموو ده‌یه‌ زیاد کردوه‌. اصبر علی‌ الطعام‌ والشراب ولاصبر عنهم. واته‌: ده‌توانم‌ ئارام‌ بگرم له‌ سه‌ر خو‌اردن و خو‌اردنه‌وه‌ به‌ لا ناتوانم‌ له‌ سه‌ر ئافه‌ره‌تان ئارام‌ بگرم. وه‌ جوله‌ که‌ سه‌سه‌خته‌کانی دوژمنی هه‌سو‌دیانی پی‌ی ده‌ب‌رد وه‌ ده‌یان ووت هه‌ر له‌ خه‌می ماره‌ کردنی ئافه‌ره‌تدایه‌. وه‌ خوای گه‌وره‌ په‌دی‌ان ده‌کاته‌وه‌ ده‌فه‌رمی‌ت: (أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا: النساء - ۵۴) واته‌: یان هه‌ر ئەوه‌یه‌ هه‌سه‌ده‌ت و به‌خیلی به‌خه‌لکی باوه‌ر‌دار مه‌به‌ن له‌ سه‌ر ئەوه‌ی خوا له‌ فه‌زل و به‌خشیشی خو‌یی به‌شی داو‌ن

^۱ - بۆ زیاتر بره‌وانه‌ کتیی (الطیب‌ النور‌ی/بابه‌تی -علاج‌ العشق).

^۲ - ئەم فه‌رموو ده‌یه‌ (حسن) ه‌ (نسائی - ۷ / ۶۱ - ۶۲) و (احمد - ۳ - ۱۲۸) گێرایانه‌ته‌وه‌.

(پێغه‌مبەری ﷺ) لەنێویاندا هەلبژێردراوه) خۆ بێگومان ئێمە بەنەوێ
ابراھیم کتیبمان بەخشێوه (موسا تەورات و عیسی ئینجیل و بەمحمدیش ﷺ)
قورئان).

هەرۆه‌ها لەجۆره‌ها دانایی بەه‌ره‌ دەرمان کردوونەوه هەندیکیان وه‌ك یوسف
داود و سلیمان دەسەلات و پادشایه‌کی گه‌وره‌مان پێ بەخشیان.^۱ ئەو‌ها ابراهیم
(س.خ) له‌گه‌ڵ ئەو‌هی که خاتوو سارا که‌شاجوانی ئافره‌تانی جیهان خێزانی
بووه (خاتو هاجره) شی خۆش ویستوو و دلشادبووه پێی. وه‌ هەرۆه‌ها ئەو
(داود) ی پێغه‌مبەر (س.خ) که نه‌وت و نۆ هاوسه‌ری هه‌بووه ئافره‌تیکی تری
خۆش ویست پاسته‌و خۆ ئه‌ویشی خواست و کردی یه‌ سه‌د هاوسه‌ر. وه‌ئەو‌ها
(سلیمان) ی پێغه‌مبەر (س.خ) شه‌وانه ده‌چوو له‌ نۆه‌ت هاوسه‌ری.
وه‌پرسیارین له‌پێغه‌مبەر (د.خ) که خۆشه‌ویست‌ترین م‌رو‌ف‌لات کییه ؟ ئه‌و‌یش
فه‌رمووی (عائیشه)^۲ واته‌ خاتوو عایشه یه‌، وه‌سه‌باره‌ت به‌خاتوو (خه‌دیجه)
ده‌فه‌رمی‌ت (انی رزقت حبها) واته‌ من خۆشه‌ویستی خاتو خه‌دیجه‌م پێبه‌خشرا..
خۆش ویستنی ئافره‌تان له‌ته‌واوکاری م‌رو‌ف‌ایه‌تیه (ابن عباس پ-خ) ده‌لێت خێرو
چاکه‌ی ئەم گه‌له‌ له‌زۆری ئافره‌تدایه‌، وه‌ (امام احمد) ده‌گێڕێته‌وه‌ که له‌کاتی
دابه‌ش کردنی غه‌نیمه‌کان له‌ جه‌نگی (جه‌لوله‌) که‌تێیدا فارسه‌کان شکان

^۱ - (حافظ بن حجر) ده‌لێت ئەم بر‌گه‌یه‌ به‌ناو بانگه‌ زیاده‌(ثلاث). هه‌ریه‌که‌ له‌ (امام ابو بکر بن
قورک) له‌ (جزو مفرد) دا وه‌ (امام غزالی) له‌ (احیاء) دا شه‌رحیان کردوه‌ وه‌ (حافظ) ده‌لێت :
له‌هیچ کام له‌مانه‌ بر‌گه‌ی (ثلاث) مان نه‌بینوو.

^۲ - ئەم فه‌رمووده‌یه‌ (صحیح) ه‌یثم‌ بن‌ ع‌یسه‌ باس‌مان کردوه‌، وه‌هه‌روه‌ها له‌فه‌رمووده‌یه‌ ک‌دا
هاتوه‌. له‌پێغه‌مبەر(ﷺ) یان پرسی نه‌ی له‌ی‌اوان ک‌یت خۆش ده‌وت، پێغه‌مبەر (د.خ) فه‌رمووی
(اباها) واته‌ باوکی خاتوو عایشه. ۳- ئەم فه‌رموو ده‌یه‌ (صحیح) ه‌ (مسلم ۲۰۹/۱۵-
نووی) گێڕاوتیه‌وه‌

نه خوشی و چاره سهر

كه نيزه يه كي زور جوان درا به (عبدالله بن عمر) . وه (عبدالله) ده لئيت كه بينيم
خوم پي نه گيرا له بهر چاو هه موو خه لكي ماچم كرد.

تكا كردن له نيوان دوو عاشق بو به يه ك گه يشتيان به دروستي

پيغه مبهري خودا (ﷺ) سهر سام بوو به پوداوي دوو عاشق وه كه وتوته
نيوانيانه وه و هه ولي داوه به حه لالي و دروستي به يه كيان بگه يه نيت به لام
سهر نه نجامي هه و له كه ي سهر كه وتو نه بوو به هوي پازي نه بووني ئافره ته كه وه
ئه مه ش له پوداوي چيروكي (موغيث و بوره يره) دايه كه كاتي پيغه مبهري (ﷺ)
هه ستي به شه يداي و پهريشاني (موغيث) كرد كه وه ك ديوانه ده گريا بو
(بوريره) و له هه مووشوئينيك داشويني ده كه وت. پيغه مبهري (ﷺ) به (بوريره)
ي فهرموو: (لوراجعته؟) واته نه گهر بكرئت نه و پياوه بگه پرينيته وه لاي
خوت وه ك جاران ببه وه به هاوسهري يه كترى؟ به لام بوره يره پي ووت: فقال
(اتامرني يارسول الله؟) ئايه فهرمانم پي ده كه يت نه ي پيغه مبهري خودا
(ﷺ)؟ پيغه مبهريش (ﷺ) فهرمووي: (لا انما اشفع). واته: نه خير من
ته نها تكاكارم بوره يره ووتي: (لا حاجة لي به)، واته: من هيچ پيويستم پي
ني به. دواتر پيغه مبهري به (عباس) ي مامي ده فهرميئت: (ياعباس الاتعجب من
حيث بريرة ومن بغضها له؟). واته: نه ي عباس تو سهرت سوپماوه
له خو شه ويستي شه يداي موغيث بو بوره يره وه له پقي بوره يره بو موغيث؟
له گه ل نه وه شدا كه پيغه مبهري (ﷺ) تكاكاريش بوو بوي هه روه ها پيگري له
(موغيث) نه كردوه و نه ي فهرمووه نه كه ي ئه مه حهرام و قه ده غه يه؟!¹

¹ - ئه م فهرموو ده به (حسن) (ابو داود- 2231) وه (ابن حجه- 2075) گيراويانه توه.

ابن القيم الجوزی

وه پیغه مبهەر (ﷺ) بهیه کسانى هاوسه ره کانی خوۆش ده ویست وه ده یفه رموو: (اللهم هذا قسمی فیما املك، فلا تلمني فیما لا املك). واته: (خودایه ئەمه دابهش کردنی منه له وهی ده سه لاته وه گله یم لی مه که له وهی له ده ره وهی ده سه لاتی منه له خوۆشه ویستی دا). وه خوای گه وره ده فهرمیت: (وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ: النساء- ۱۲۹). واته: هه رگیز ئیوه ناتوانن له نیتوان هاوسه ره کانتاندا دادپهروه رانه په فتار بکهن، هه رچه نده سوریش بن له سه ری.. واته ئیوه له خوۆشه ویستی وچونه لایاندا ناتوانن دادپهروه ر بن- به به رده وامی خه لیفه کانی پاشدین و خه لکانی به په حم و به به زه یی هه میشه تکا کاربوونه و هه وائی بهیه ککه یاندنی عاشقانیاں داوه به شیوه یه کی دروست و په وا. هه ره کو پیشتریش باسماں کرد له وانه (ابو بکروه عوسماں) ته نانه ت (علی کوپی ابی طالب) یش پۆژیکیان لایکیان هینا بۆلای که له مائی. په کیکدا گرتبویان. به دز تۆمه ت باریاں کردبوو (علی) لئی پرسى: به سه ره اتی تۆ چی یه؟ ئەویش له وه لآمدا ووتى: (والله ی من به هیچ شیوه یه ک دزو جه رده نیم راسته که یت پی ده لیم ئەی پیشه وای برپواداران) لیره دا به پارچه شعریک ئەوهی راگه یاندکه: عه شقی کچه شوخیکی ئەو بنه ماله یه (الرباح) بووه. خوئی پینه گیراوه وویستویه تی بجیت بۆ بینینی. کاتی که چۆته ماله وه بۆ ئەم مه به سه خۆی هه شارداوه. دواتر پێیان زانیوه و گرتوویانه ووتویانه ئەم دزه بۆ دزی هاتووه. کاتی خه لیفه (علی) گوئی له م شعره بوو یه کسه ر تیگه یشته و به زه ی پێدا هاته وه پووی کرده (مهلب بن رباح) وپیتی ووت: ئەو کچه ببه خشه به ولاره. ئەویش ووتى: ئەی پیشه وای برپواداران لئی بپرسه

نهم كوپړه كيڼه تابينا سم؟ لاوه كاش ووتی: من (نهاس بن عيينه) م. (مهلب) ووتی نه و كچه ت پيشكهش بيت وهره بيخوازه.

جاريكيان (معاويه) كه نيزه يه كي كړی. كه زور شوخ و شنگ بوو. (معاويه) زور پتي سهرسام بوو. پوژيكيان گوځي له و كه نيزه يه بوو چهند دپړه شعريكي چړی، كه تييدا دهر كهوت نه و كه نيزه يه عاشقه و حهزي به پياوړيكي تره. يه كسهر (معاويه) بانگي كړدو ليی پرسى كه به سهرهاتى چى به؟ كه نيزه كاش پتي پاگه ياند، كه حهزي به خاوه نه كى پيشوتريتى و عاشقى نه وه. (معاويه) راسته وخو كه نيزه كى نارد هوه بولاي خاوه نه كى هه رچه نده له دليدا زور شيرين بوو.

وه (زمخسرى) له كتيبى (الربيع) دا ده گيرپته وه كه (خاتو زبيده) كاتى له پيگادا به ره و شارى (مه كه) ده چوو له سهر ديواريك دا. دپړه شعريكي پيش چاو كهوت كه تييدا نوسرابوو:

نهرى له به نده كاني خودا- پياوړيكي جواميرنى يه ياخود خاتونيكى به به زه يى كه چاره ي دهر دى دوو عاشق بكات كه وا عه قل له ده ست ددهن... هه رله وى (خاتو زبيده) به ليني دا و نه زى كرد كه هه ركات خاوه نى نه و دپړه شعره بناسيته وه هه ول به يه كگه يشتنى بدات له گه ل عاشقه كه يدا. له كاتيكا (خاتو زبيده) له (موزده ليفه) بوو گوځي له هه مان شيعر بوه وه كه كه سيك ده يخويند. كاتى بانگيان كړد بوى. بينى لويكه وتى من نهم شيعره م وتووه وعه شقى كچيكي ناموزاي خوم بوومه به لام كه س و كارى به لينيان داوه كه نهم دهنى... (خاتو زبيده) لاوه كى بردو پريشتن بو مالى كچه كه به رده وام (خاتو زبيده) پاره ي بو زياد كردن هه تا ناچارى كردن نه و دوو خوځه ويسته ي به يه ك گه ياندن. (خاتو زبيده) ده لپت: كچه كه زور زياتر شه يدا تربوو بو كوپړه كه پاشان هه ميشه (خاتو زبيده)

ابن القيم الجوزی

دهیوت: من بهیچ شتیك دلم خوش نی یه بۆ قیامه تم به ئەندازە ی ئەو کارە ی ئەو دوو عاشقە م بە یەك گە یاندوه .

(خراطی) ده لیت: (سلیمان بن عبدالملك) خزمه تکارێك و كه نیه یه کی هه بوو. یه کترین خوش ده ویست. جارێکیان خزمه تکاره که پارچه شعرێك ده نویست بۆ خوشه ویسته که ی. تییدا باسی ئەوه ده کات که ئەم شه و له خه نیدا پێکه وه بوونه له یه ك مالدا... وه که نیه که ش: به پارچه شعرێك وه لای ده داته وه که تییدا باس له وه ده کات هیوا خوازه به یه ك بگه ن. کاتیك ئەم به سه رهات و شیعرانه ده گاته وه ده ستی (سلیمان) هه رچه نده له م پوه وه به توند ره و ناسرابوو. یه کسه ر بانگیان ده کات و له یه کترین ماره ده کات و ئازادیان ده کات وه هه رچی پێداویستی هه یه بۆیان دابین ده کات و گوزهرانیان خوش ده کات.

(جامع بن برخیه) ده لیت: له (سعید بن المسیب) م پرسى که موفتى شارى (مدینه) بوو: ئایه ئیمه تاوانبار ده بین له خوشه ویستی یه ك که توشمان بێت و به ده ستی خۆمان نه بێت؟ سعید ووتی. تۆ له کارێکدا تاوانباریت که به ده ستی خۆت بێت. و زالبیت به سه ریدا. دواتر (سعید) ووتی: هیشتا که س له م جوړه پرسیاره ی لیم نه کردووه وه هه ر که سێکیش بپرسیت هه ر به م شتیه یه وه لایم ده ده مه وه .

عەشقی ئافرەت سی جوړه:

۱- مایه ی چاکه و خوا په رستی یه :

ئەم عیشقه یان مایه ی چاکه و خوا په رستی یه که عەشقی هاوسه ره که ته که نه نجامی حه لالی و دروستی نه وه ی چاک و ژیا نی خوش ده به یته سه ر ده بته

نەخشى و چارەسەر

قەلغان بۇ پاراستنى داوينى و چاوى يەكترى-مەريويە ئەم جۆرە عىشقه مايەى
خىرو خۆشى يە و لەلاى خواو پاشان خەلگى مايەى پىزو سەر بەرزيپە .

۲- مايەى پيسوايى و دوركە و تنە و يە لەرەحمى خودا :

ئەم جۆرە عىشقه برىتى يە لە عىشقى ھاورە گەزى (نېربازى) ھەركە سىك
توشى ئەم جۆرە عىشقه بىت ئەو چ لەلاى خواى گەورە وە چ لاى كۆمەلگاش
پيسواو سەرشۆپو بى پىز دەبىت. جوامىرى و مەردايەتى لە دەست دەدات. وە
ھەر ئەم جۆرە عىشقه بوو كەچى بە سەرگەلى پىغەمبەر (لوط) دا ھىنا. كە
خواى گەورە دەفەرمىت: (لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ: الحجر-۷۲)،
واتە: (سويىند بىت بە تەمەنى تۆ پىغەمبەر، ئەوان لە گىژاوى سەر لىشىواى
دا كويرو مەست و پۆچون)

چارەسەرى ئەم دەردە:

برىتى يە لە گەپانە وە بۆلاى خواى گەورە و بىر كەردنە وە لەسزاي خواى گەورە
لە دۆزە خدا. دواتر بىر كەردنە وە لە پيسوايەتى لەم پووە وە كەتوشى مەروۇ
دەبىت لە نىو كۆمەلگادا. دواتر دلىابىن كە ئەم حالەتە-دەبەزىنە بۇ ئاستى
خواتر لە ئازەل.

۳- عىشقى دروست، كە لە دەسەلاتدا نەبىت:

ئەم جۆرە عىشقه يە كە ھەر بەبنىنى ئافرەتىكى شۆخ و شەنگ بەبى مەبەست
پاستە و خۆ بکە و یتە عىشقه وە. بەلام بە مەرجى ئەو عىشقه توشى سەر پىچى و
تاوانكارىت نەكات. ئەمە لە سەروى دەسەلاتى مەروۇ وە يە كاتى زانرا ئەو
كەسەى كە عىشقى بوو یتە، ھاوسەر دارە ياخود ناكرىت بىخوازىت. باشتىن
كار ئەو يە كە پىشتى تىبكەيت و لىنى دوركە و یتە وە پوولە باشتى بکەيت كە
بگونجىت و دروست بىت. گەر نا توشى خەم و پەژارەت دەكات. باشتى وایە

که ئارام گر یاخۆراگربیت و چاو و داوینى خۆت بپاریزیت. به مهش پاداش ده درییته وه له لای خوای گهره. که دژی حهزو ئاره زوه کانی خۆت وه ستایته وه و ئارام گربوویت. پزاهه ندى خوات هه لێژارد له تاوانکاری.

خه لکی له عیشیدا سێ جۆرن:-

ههیه: عیشق و شهیدای هه موو جوانیهك ده بیئت. وه دلی له هه موشوینیکدا دیوانه و سه رگه ردانه .

وه ههیه: ته نها شهیداو عه شقی که سێك و جوانیهك ده بیئت جا ئیتر نیازی به یه ککه یشتنی هه بیئت یان نا...

وه ههیه: ته نها شهیداو عه شقی که سێك و جوانیهك ده بیئت که دلتیا بیئت به ئاسانی پێی ده گات. جا له نێو ئه م سێ چینه دا عیشقی به هێزو لاواز ههیه . جۆری یه که م: که سێکی ناسه قام گیره هه پۆژه ی له سه ر به زمیکه . وه هه ر ساته ی به که سێکه وه گیرۆده ده بیئت. سه ره تاو کۆتای دیار نی یه .

جۆری دووه م: شهیدا به کی جیگیره و چه سپاوه ، زۆر به هێزتره له جۆری یه که م- ته مه نی خۆشه ویسته که ی دوورو درێژه . به لام ته نها ئه وه لاوازی ده کات. که نیازی گه یشتنی به عه شقه که ی نی یه .

جۆری سێیه م: له هه ر هه موویان خۆشه ویستی به هێزتره ته مه ن درێژتره شهیدا تره . که نیازی گه یشتنی به خۆشه ویسته که ی ههیه له چوار چێوه یه کی دروستدا. چونکه نیازو ته ماحی گه یشتنی به خۆشه ویسته که ی مایه ی به هێزبوونی عیشقه که یه تی.

پوچەڵ کردنه‌وه‌ی فهرمووده‌ی عیشق

پاشان دێینه سەر فهرمووده‌ی: (من عشق و کتم، وعف وصبر غفر الله له، وادخله الجنة)^١ واته: (هه‌ر که سێک توشی عیشق بێت و شاردێیه‌وه داوین پاک و ئارام گریبێت، ئه‌وه خودا له تاوانه‌کانی خۆش ده‌بێت وه به به‌هه‌شتی شاد ده‌کات).

ئهم فهرمووده‌یه (سوید بن سعید) ده‌یگێڕێته‌وه وه سه‌رحه‌م پێشه‌وا‌یانی فهرمووده ئه‌مه‌یان په‌ت کردۆته‌وه. وه (إبن عدی) له (الکامل) دا ده‌لێت: ئهم فهرمووده‌یه له سویده‌وه ده‌یگێڕێته‌وه. وه که سیش نی یه بلێت ئه‌وه نه‌یگێڕاوه‌ته‌وه. ئه‌مه بۆچونی هه‌ریه‌ک له (بیهقی) و (ابن طاهر) له (الذخیره) و (التذکره) دا هاتووه. وه هه‌رووه‌ها (ابو فرج ابن الجوزی) یش ته‌نانه‌ت له فهرمووده هه‌لبه‌ستراوه‌کاندا (الموضوعات) هێناوێتی.

وه (ابو عبد الله الحاکم) ده‌لێت: من ئهم فهرمووده‌یه په‌ت ده‌که‌مه‌وه سه‌رم سوپماوه لێی که‌چه‌ند ئاسانکاری تێدا‌یه. منیش ده‌لێم: پاستی ئهم فهرمووده‌یه. بریتی یه له وته‌ی (ابن عباس) نه‌ک پێغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) وه (محمد بن خلف بن المرزبان) ده‌لێت: (ابو بکر الازرق) له (سویده) وه ئهم فهرمووده‌یه‌یی گێڕایه‌وه بۆمان. گله‌یی له (سویده) کرد که ئهم فهرمووده‌یه نه‌داته پال پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌ر بۆیه له‌دوای ئه‌مه هه‌ر کاتێ باسی ئهم فهرمووده‌یه‌یی بکرایه نه‌یداته‌وه پال پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) وه

^١ - ئه‌مه فهرمووده نی یه و (باطل) ه پێشتر باسمان کردووه، بۆ زیاتر ئاشنا بوون پێوانه لێکۆڵینه‌وه‌مان له سه‌ر کتیی (روضة المحبین) و (الطب النبوی)

سەرجه م پيشه وایان و زانایانی بواری فهرموده - نه م فهرموده یه یان نه به (صحیح) یان (حسن) یان... هتد وهر نه گرتووه. پوخته ی نه م بابه ته نه وه یه که نه مه ووته ی (ابن عباس) ه. منیش ده لیم مه به ستم (ابن القيم) ه. ههروه ها (ابو محمد بن حزم) ده لیت: پرسیان له (ابن عباس) که سی به هویی عیشق و شهیداییه وه بمریت؟ (ابن عباس) یش ووتی: (قتیل الهوی لاعقل له ولا قود) واته: (کوشته ی خو شه ویستی یه. نه عه قلی هه یه ونه خوینی هه یه) .

وه پيشتریش باسما ن کرد. که له (عرفان) گه نجیکیان بوی هینا به هوی عیشقه وه ته واو لاوازو نه خو ش بوو، پرسى نه مه چی یه تی؟ ووتیان تووشی عیشق بووه. نه ویش به دريژای شه و و پۆژیک ده یووت به نا به خدا ده گرم له عیشق. وه ههروه ها پیغه مبه ر (د.خ) له (صحیح) دا سهر جه م شه هیده کانی ژماردو پۆلینی کردون. له وانه (کوژراو له به ره کانی جهنگ و جهاد، سک ئیشه سوتاوی، ئافره تی سک پ، خنکان له ئاودا، پوو خانی دیوارو شاخ به سه ریدا)^۱ که چی باسی که سیک ناکات به هویی عیشه وه بمریت. جا مه به سستی (ابن عباس) له م ووته یه دا نه وه یه که که سیک عاشق بیت پتویسته بۆ نه وه ی بچیت به هه شته وه ئارام گرو داوین پاک و نهینی پۆشه ر بیت، جا نه گه ر که سیک له پیناوی خوی گه وه دا نه م کارانه نه نجام بدات و له خوا ترس بیت نه و له پیژی نه و که سانه یه که خوی گه وه له حه قیان ده فهرمیت: (وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى: النزاعات ۴۰-۴۱) واته: (هه رکه سیک له خوی گه وه بترسیت، پیگه له خراپه کاری بگریت و ملکه چی ئاره زوه کانی نه بیت نه وه جیگه ی به هه شتی به رینه) . وه ههروه ها

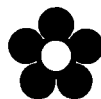
^۱ - نه م فهرموده یه (صحیح) ه (صحیح المسلم - ۶۷۹/۱۳) به شهرحی نه وه ی.

نه خوښی و چاره سهر

ده فهرمووټ: (ولن خاف مقام ربه جنتان... الرحمن: ٤١) واته: (هه ركه سيك له خواي گه وره بترسيټ و ملكه چي بكات ئه وا خه لاتي دوو باخي هه يه له به هه شتدا) .

جا داوا ده كه ين له خواي مه زن و په روه ردگاري عه رشي مه زن كه بمان كاته ئه و كه سانه ي كه پشت له هه زو ئاره زوه كانيان ده كهن و پووده كهنه خوښه ويستي و په زامه ندي و ملكه چي خواي گه وره .

نَّامِينَ نَّامِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

الداء والدواء

(الدواء الكافي لمن سأل عن الدواء الشافي)

الامام العلامة ابن القيم الجوزية

دهزگای چاپ و بلاگردنه‌وهی
رۆژهدارێ

شوێنی دابه‌شکردنی :

کتیبه‌خانه‌ی حاجی قادری کوفی / ههولێر

نرخ: (١٠٠٠٠) دینار